

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தசைவராகிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

மொழிபெயர்த்தருளிய

திருவிளையாடற்புராணம்

இஃதுடன்

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவாலவாய்த்தேவாரப்
பதிகங்கள், மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருவாலவாய்த்
திருப்புகழ் முதலியனவுஞ் சேர்க்கப்பட்டதை,

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மாணக்கரின் மாணக்கருமாகிய,

யாழ்ப்பாணம்,

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதை,

வீ. இராஜமுதலியாரவர்களால்

இதன்விலை

ரூபா—2.

சென்னை :

வித்தியாரத்தாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1912.

ப ட ல வ க ர ா தி.

பக்கம்.	படலம்.	பாடற் றெகை
286	அங்கம்வெட்டினபடலம். ...	28
316	அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம். ...	29
560	அருச்சுணைப்படலம். ...	53
155	அன்னக்குழியும்வையையுழைத்தபடலம். ...	27
379	இசைவாதுவென்றபடலம். ...	44
452	இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம். ...	38
64	இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம். ...	97
197	இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். ...	59
331	இரசவாதஞ்செய்தபடலம். ...	30
181	உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுமுகோடித் [தபடலம்.]	66
171	உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். ...	45
307	உலவாக்கிழியருளியபடலம். ...	19
339	உலவாக்கோட்டையருளியபடலம். ...	18
245	எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம். ...	24
161	எழுநடலழைத்தபடலம். ...	15
193	கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம். ...	20
400	கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம். ...	23
249	கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம். ...	29
267	கான்மாரியாடினபடலம். ...	29
445	கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம். ...	30
441	கீரனைக்கரையேற்றியபடலம். ...	27
151	குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம். ...	22
449	சங்கத்தாரகலகந்தீர்த்தபடலம். ...	14
419	சங்கப்பலகைதந்தபடலம். ...	39
539	சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம். ...	82
412	சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம். ...	44
336	சோழனைமெவில்வீட்டியபடலம். ...	22
94	தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ...	81
325	தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம். ...	37
425	தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம். ...	107
43	தலவிசேடம். ...	23
7	திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி. ...	7
86	திருநகரங்கண்டபடலம். ...	47
19	திருநகரப்படலமீது. ...	109
8	திருநாட்டுப்படலமீது. ...	60

பக்கம்.	படலம்.	பாடற் றெகை
110	திருமணப்படலம்.	199
371	திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.	30
408	திருவாலவாயானபடலம்.	28
48	தீர்த்தவிசேடம்.	36
482	நரிபரியாக்கியபடலம்.	127
291	நாகமெய்தபடலம்.	23
404	நாரைக்கிமுத்திகொடுத்தபடலம்.	25
240	நான்மாடக்கூடலானபடலம்.	26
61	பதிகம்.	15
502	பரிநரியாக்கியபடலம்.	66
376	பலகையிட்டபடலம்.	18
272	பழியஞ்சினபடலம்.	41
397	பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.	13
387	பன்றிக்குட்டிக்குழுலைக்கொடுத்தபடலம்.	63
529	பாண்டிடன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.	68
1	பாயிரம்.	30
38	புராணவரலாறு.	25
512	மண்சுமந்தபடலம்.	114
165	மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.	31
220	மாணிக்கம்விற்பபடலம்.	93
280	மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.	41
342	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.	37
293	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.	38
54	மூர்த்திவிசேடம்.	37
301	மெய்க்காட்டியிட்டபடலம்.	41
206	மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.	41
254	யானையெய்தபடலம்.	42
343	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.	68
237	வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம்.	19
458	வலைவீசினபடலம்.	64
310	வனையல்விற்பபடலம்.	36
551	வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமூமழைத்தபடலம்.	55
467	வாதஞ்ஞாடிகளுக்குபதேசித்தபடலம்.	86
320	விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.	30
261	விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.	33
360	விறகுவிற்பபடலம்.	70
146	வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.	28
80	வெள்ளையானைசாபந்தீர்த்தபடலம்.	31
213	வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.	42

செவ்வயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூலாசிரியராகிய

பாஞ்சோதிமாமுனிவர் வரலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவக்ஷேத்திரத்திலேறக்குறைய 800 வருஷங்களுக்கு முன்னர் சைவவேளாளர் மரபிலவதரித்தருளிய பாஞ்சோதிமாமுனிவர் என்பவரொருவரிருந்தனர். இவரிளம்பருவத்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து விளங்குவாராயினர். இவருக்கு உலக வின்பத்திலிச்சையொழிந்து துறவறத்தில் விருப்ப முண்டாயினமையால் ஐசவப்பெரியோர்களையடைந்து, அவர்களுக்குச் சுகருஷைசெய்து ஞானதூல்களையோதிபந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்குக் கேஷத்திரயத்திரை முக்கியமாகவிருந்தது. பல தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு ஆங்காங்குப் பெரியோர்களது அதுக்கிரகத்தைப் பெற்றுவருகையில் எல்லாக் கலைகளையும் யதாவத்தாகவுணர்ந்து ஞானதேசிகராய்த் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையார் ஒருநாள் அவரது கனவிற்கட் டோன்றி, ஓ குழந்தாய்! “எம்மோடு கூடிய அழகரது திருவிளைபாடலைப்பாடு” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச் செத்தித்துத் தமக்குத் தரிசனந்தந்தருளிய நிவசத்தியையே “சத்தியாய்” என்று முதல்தொடங்கிக் காப்புச் செய்யுன்கறி, முறையே மந்தைவிஷயங்களைத் தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொருளைத்தரும்) சோமசுந்தரங் டவுளது திருவிளையாடல்களைப் பருளமாகப் பாடி முடித்துத் “திருவிளையாடற்புராணம்” என்று பேரிட்டு யாவரும் வியக்கும் பாடி ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசுவரர்களது திவ்யாதுக்கரத்தால் சுவாமி பந்தானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியருளினர்; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் “திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா, உரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி” முதலிய பிரபந்தங்களுஞ்செய்து

வெளிப்படுத்தினரென்க. இச் சிவஞானச்செல்வரது திருவிளையாடற்புராணம் ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகளது பெரியபுராணத்துடன் இனமாய்ச் சேர்ந்துவிளங்கும் பெருமைபெற்றிருக்கின்றது. இவ் விருபுராணங்களும் சைவத்துக்கு இரண்டிகண்ணாயுள்ளன. ஆசாரியபக்தியையும், நாயன்மார்களது பக்தியையும், பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு விளைவித்தல்போல ஸ்ரீ சிவபெருமானிடத்து அன்பை 'விளைவிக்குநால் இத் திருவிளையாடலேயாம். இவ்வரியநூலைச் சைவர்களது தவப்பயனாய்த்தோன்றி யருளிச் செய்த பெரியோனது திருவடினைச் சிந்தித்து யாம் உய்வோமர்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்

போற்றிக் கலிவெண்பா.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போற்றிக் கலிவெண்பாப் போற்றிசெயச்—சீற்றமதன்
றைக்குஞ் சரமுகத்தான் சாயவிழித் தோலுதவு
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரனார்
தீமை விருத்திரனைச் செற்றபழி போமாறு
பொற்கமலந் தேய்ந்து விமானமிசைப் பூசிப்ப
நற்கருணை செய்த நலம்போற்றி—நற்றவத்தோ
ரீசுனார்ச் சாத்து மெழின்மலரைக் கால்சிறைத்த
வாசவனார் வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லந் படுசாபந் தீர வருள்சுரந்த
மல்லந் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டிவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டிவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடுனக்
கொத்தரு நிம்பக் குலசே கரனையெதிர்
சித்தரா யாட்கொண்ட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின் மூன்று
முலையத் தமியாய் முளைத்துக்—கலேமுழுதுங்
கற்றுமுடி சூடிக் கயற்கண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி பெட்டித் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வென்றெதிர்க்கும் போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செய்த வளம்போற்றி—யங்கனக்
மன்றாடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கும் வெள்ளிமன்று
ணின்ருடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுரீர் வேட்கைக்கு
வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—யையையனை

யீன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழுதலுஞ்
 சான்றா வரகிறுத்துந் தான்போற்றி—வானமுழ
 வாழுமலை யத்துவச மன்னனைக்கூடயத் தேவியொடு
 மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்வியரு
 வில்வளைக்கை நங்கை விரலுக் கிரகுமரச்
 செல்வனைப் பெற்றா திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
 மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
 வென்றிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
 வேலை சுவற விடுத்தக் கிரகுமரன்
 ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச்
 சேயனைய வுக்ரன் நிகரியெறிந் திந்திரன்போர்
 சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவரி
 வண்டலம்பு தார்க்குமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
 செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த சீர்போற்றி—பண்டொருநா
 ளாறறிய வந்தணருக் காதி மறைப்பொருளைத்
 தேற விரித்த திறம்போற்றி—யீறடைந்த
 தென்னன் குமரன் நிருமுடிக்கு வாணிபராய்
 நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகர்மேல்
 வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
 துன்றுமுகி னுண்மேவுஞ் சூன்போற்றி—கன்றியவன்
 வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
 நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
 வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
 கித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
 மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
 தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
 வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநர
 கிங்கசுரர் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குநிறை
 மூப்பினைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
 கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
 தேறுநடந் தன்னையொரு தென்னன் நனக்கிரங்கி
 மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—யாறடைந்தோர்
 வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
 யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
 தாயைப் புணர்ந்தமகன் நங்கை தனைவதைத்த
 தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
 வாசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
 கூசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணக்

வல்லித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
சூரியகோட் டாவை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விதல்போற்றி—தாரணியில்
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ப்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாதையுறு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்க்
தாரார்க் கரையிரவிற் றுழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—யாராளை
முண்டிபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர் தத்
தாண்ட கருணை யமீம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
உன்மனத்துக் கெட்டான் வடிவெடுத்துப் பொன்னையா
ண்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதி
ராயிர வாய்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவள
மொல்கு மடியார்க் குலவாத் தனிக்கோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞானியர்பாற்
சேமரிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
யாட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விற்றெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டிந் திருமுகத்தைச் சேரனிடத்
தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்ட புகழ்போற்றி—கற்றதனன்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றூடன்
ரோட்சுமையாத் தாங்குவித்த ஞன்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனைக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
வேனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விதல்போற்றி—மானவலி
யெய்த்தெளிய னான விரும்புட் குபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ்

பத்தியினம் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்ய நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரநா டந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்தூ
லாய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
யீந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனினைச்
சொற்சுவையாற் பாட ரொடுத்துத் தருமிக்குப்
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணால் வெந்தோடை வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைசலிர்
வேதமுறுங் கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனாற் தேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணித்
மங்கல மண்டபத்து வந்துமன் சங்கத்தார்
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகனாய்ச்
செங்கையொரு நான்குடைய தின்மீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மனம்போற்றி—துங்கமறை
யான் தறிகு வாதுவு ரந்தனருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன் ததும்பும்
வேம்புநூற் தாரான்மூன் வெவ்வாய் நரித்திரனை
வாம்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிக
ணின்ற பரிக ணினம்பிடுங்கி யூளையிட்டத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—யன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமனர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
கீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சேறமண
ரங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கமுவி லேற்றும் விதல்போற்றி—யங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்ருக வன்னி கிணறிலிங்க
மன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—யன்றிறைவ
னாற்றிய வாட லறுபத்து நான்கினையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவன் ருள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தான்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தான்போற்றி—யண்ணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

கடவுளது

திருவிளையாடற்புராணம்.

காப்பு.

சத்தி யாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசேயச்
சுத்தி யாகிய சொற்றொரு ணஸ்குவ
சித்தி யானேதன் செய்யபொற் பாதமே.

(இ-ள்.) சத்தியாய்-சத்தியாகியும், சிவமாகி-சிவமாகியும், தனிப் பரமுத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுத்திசொருபமாகியும் விளங்கும், முதலை - முதற்பொருளை, துதிசேய - துதிசெய்வதற்கு, சித்தியா னேதன் - யானேமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்திவிநாயகருடைய, செய்யபொற்பாதம் - செவ்வியபொன்போன்ற திருவடிகள், சுத்தி யாகிய-பரிசுத்தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், ஸ்குவ-பிரஸாதிப்பன். எ-று.

(விநாயகர்துதிக்குக்காரண முணர்த்துவது.)

நூலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய விந்தூல் முட்டினி யினிது முடியும்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினாரென்க. விநாயகக்கடவுளை யொருகாரியத்தொடங்குவோர், முதற்கண்வழிபடவேண்டிய தெனவும் அங்ஙனம் வழிபடாதபோது அவர்தொடுக்குங் காரியம் தடைபடத்தக்கசெனவும், அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு, ஸ்ரீசிவபெருமான் பூர்வம் வரமருளிச்செய்தனரென்க. அவ்வரம் தம்மையீராக வுந் தொடருமாற்றலுடையவாஃமைப் பாடுடையதென்பதைத் தா

மியற்றிய திரிபுரசக்காரகாலத்தில் வெளியாக்கின ரப்பெரியபெரு
மானென்றறிக. திரிபுரசக்காரகாரியம் தாம்தொடங்குவதன்முன்
னர், விநாயகக்கடவுளைச் சிவபிரான்வழிபடாமையால், அதுவிநாயக
மூர்த்தியால் விக்கினஞ்செய்யப்பட்டதென்க. இதனை “மூப்புர
மெரிசெய்தவச்சிவனுறைத மச்சதுபொடிசெய்தவதிதிரன்” என்
னு அமுதவுரைவெளிப்படுத்தியவாறறிக. தம்மைநினை யாதவர்களுக்
ருவிக்கினங்களை யுண்டிபண்ணுகின்றவர் என்பதுவிளங்கவே விக்கி
னேசுவரர்என்னுந் திவ்யநாமந்தாங்கினர் மூத்தபிள்ளையாரென்க.
தம்மைநினை த்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குபவரென்பதும்
அதற்குப்பொருளாம். எங்ஙனமெனின், மாதாவின து கர்ப்பவாசஞ்
செய்து பிறத்தலாகிய தூர்வாசமின்றி அந்நூயையென்னுந் தாயின
துபுஷ்பாஞ்சலியினின் றுஞ் சிசுவாகக் கீழேகுதித்து விளையாடிய
(சிவனூரது அமிசாவதாரமூர்த்தியாகிய) முனிவரைத் தூர்வாசர்
என்று உண்மைநூல்கள் கூறுமுறைமைகண்டறிக. தூர்வாசஞ்
செய்யாதவரைத் தூர்வாசரென்றதுபோல, விக்கினங்களைத்தடுப்ப
வரைவிக்கினேசுவரரென்றிடுதலமைந்தவாறறிக. சிவனூர்பிதாவும்,
விநாயகர் புத்திரருமாயிடுதல் நூல்வழக்காகவும், பிதாவுக்கிடர்
விளைத்தல் பிள்ளைக்கியையுமா நெங்ஙனமெனின், நன்றுகடாயி
னும், பிதாபிள்ளையென்றது அருணாடகமென்றறிக. விநாயகர்என்ற
திவ்யநாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவரென்று பெறப்
படும் அர்த்தவைபவ முணர்த்தார்க்குச் சிவனுக்குப் பிள்ளையுண்
டென்பதும், விநாயகருக்குப் பிதாவுண்டென்பதுமாகிய இரகசியம்
வெளிப்படுமென்க. “மைத்தர்மனைவியில்லா நெவனவன் சஞ்சல
யிலான் முத்திருந் பரசிவனெனத்தகுமே” என்ற மேலோர்
திருவாக்கினையிங் கிய்த்துணர்க. பூவும்-பூவினதுநிறமும், பூவின
துமணமும்போலச் சிவமும், சிவப்பதினியும், சிவகுதுவு மெண்ணப்
படுதல் சைவநூற்புறணிவாகையால், அவர்மாட்டியர்வு தாழ்வுகள்
கற்பித்தல்கூடாதென்க. பூ-பூவின்வண்ணம், பூவின்மணம் என்ப
வற்றின் சம்பந்தமுணர்த்தார்க்குப் பிதா-மாதா-புத்திரன் என்று
சிவசக்தி கணபதிகளைக் கூறுமுறைமை யொருவிரோதத்தையும்
பயவாதென்க. ஒருபொருளே மூன்றாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுத
லுயிர்கண்மாட் டெண்டாகத்தக்கபயனை யுத்தேசித்தேயாகையால்,
அதுபரப்பிரயோசனங் குறித்ததென்றாயிற்று. தன்பொருட்டொ
ன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படு மேதுவில்லாதது அப் பரம்பொருளென்
னுந் துணிபினையதென் றுணர்வார்க்குப் பிதாவுக்குப்பிள்ளையிடர்
விளைத்தல் யாங்ஙனமென்றெழுமாசங்கைக்கெளிதி னிறையுண்டா

கிணலத்தருமென்க. “இமைப்பொழுது முபகாரமல்லாலொன்றையியக்காகிர்க்குணக்கடலை” என்றதுமீண்டுப் பிரமாணமாயதென்க. இதனால், பிதாவாயிருந்ததும் பிள்ளையாயிருந்ததும் இரண்டினித்தபொருள்களல்லவென்று துணிவது மரபாயினவாறறிக. உலகில் மாதா, பிதா, பிள்ளையென்று விவகாரமுண்டாயிருத்தல் மூன்று சரீரங்களிலுங் கன்மத்துக்கீடாக மூன்றுயிர்களுலாவு மிருப்பு நோக்கியாம். சிவசத்திகணபதிகள் தனித்தனி மூன்றுயிர்களல்ல. நின்மல சேதனமாகிய வொன்றுதானே மூன்றுயிருத்தலை மேலே பூ-அதன்வண்ணம் - அதன்மணமென்பவற்றால் விளக்கியதேபோதும், சச்சிதாநந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பிதாவாயிருந்ததுக்கிரகித்ததும், பிள்ளையாயிருந்திடர்விளைத்ததும், உயிர்களது பிரயோசனங்கருதியென்று வெளிப்பட்டமையால், பிதாவாகியசிவன் பிள்ளையாகிய கணபதிக்கு அருளியதும், பிள்ளையாகிய கணபதி பிதாவாகிய சிவனுக்கிடர்விளைத்ததும் நாடகமென்பதே சித்தம். கணபதியைவழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடாதோர்க்குத் துன்பமும் பிராப்தமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலேயிதன் முடியாய்ற்றென்றறிக.

• என்னை? கணபதியையே முதலில் வழிபடவேண்டியதற்காவசியகமெனின்? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதிற் போத்தபிரமேயம் சிவம். இச்சிவத்தை முதலிடைகடைகளி லவ்வேதம் பிரகாசப்படுத்துகின்றது. உபக்கிரமத்தில் ஓம் என்று தொடங்கியது. ஓம் என்பது பிரணவம் என்று பெயர்பெறும். இதன் சொரூபமேவிராயக்கடவுளென்பதாம். வேதத்தின் முதலெழுத்து விராயகரது சொரூபமாதலை அவரதுதிருமுகமண்டலந்தானேயுணர்த்தும். அதனையே யானேமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க. பிரணவத்தின் வரிவடிவை முதற்கண்ணறிந்திடல் மரபாதலால், வாசகமாகிய வதன்வாச்சியப்பொருள் கஜாநமூர்த்தியென்பதுசித்தித்தது. இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணங்கவேண்டியது என்னும் மரபையுலகங் கைக்கொண்டதுட்டித்துவருகின்றது. இதனையே கணபதியாகிய வவருக்குச் சிவபிரான் அருளினாரென்று உண்மைதூல்கள் கூறியபடியாம். சிவ சூதுவாகிய விவர் பிரணவமுதல்வராயினாரெனின், அப்பிரணவம் சிவனேயுணர்த்துமாறின்றோவெனின், கஜமுகக்கடவுளைத்தம்மில் வேராக வுடையராகாத சிவபரஞ்சுடர் அப்பிரணவத்துக்கு வேறு பொருளாயிடுதல் சாலாதென்க. இச்சிவபரஞ்சுடரையே ஓங்காரப்பொருளென்று வேதங் கூறியதென்க. “அஸ்து ஸதாசிவோம்” என்றதே அதுவாம். இச் சிவத்தோடபே

தமாய்ச் சத்தியென் னு ம் (பிரணவகரது) தாயைஉம என்று வேதங்கூறி “உமாஸஹ” என்று சிவத்தைத்துதிக்கும். அ-உ-ம் என்னும்பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்றுதிரிந்துவிளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகியபிரம சொரூபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம்மூவரோடுமபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தெய்வநாமந்தாங்கி “ஸுப்ரஹ்மண்யோம்” என்று மூன்றுதரம் வேதங்கூற விளங்காநிற்கும். பிரமம் என்று வேதங்கன்கூறும் பொருள் சுப்பிரமணியக் கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தையாகவும், தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவபரஞ்சுடரொன்றே நாடகமியற்றி யுயிர்களைக்காத்தருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகரை வழிபடுதல் சிவபரஞ்சுடர் முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. இவ்வுண்மை வெளிப்படவே “சித்தியுரணை” என்றுவிநாயகக்கடவுளை வழிபட்டா ரிந்நூலாசிரியரென்க. யானை யென்றமையால், பிரணவ சொரூபி யென்பதுசித்தித்தது. சித்திவிநாயகர் என்பது தலவிநாயகரது திருநாமமாகியவாற்றிக். எடுத்தகாரியம் இனிது சித்திக்கச்செய்யும் விநாயகரென லு மொன்று.—விரிக்கிற்பெருகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.
ம து ர க் க ண் ட ம்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குக சுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களைங்கும் பரவுகவறங்களின் ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம் புரவலன் செங்கோல்வாழ்க. (ச)

நூற்பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவால வாயெம்மண்ண
நிருவிளையாட்டிவையன்பு செய்துகேட்போர்
சங்கரிதிபதூமிதிச் செல்வமோங்கித்
தகைமைதருமகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்தெய்தார்
வாழ்நாளுநனிபெறுவர் வாளுடெய்திப்
புக்கவராயங்குள்ள ட்பாகமூழ்கிப்
புண்ணியராச்சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார். (உ)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார் மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந் திருவருள்போற்றியெற்றுக்

(ச) நான்மறைச்சைவம் என்றது, வேதம் - உடலும், ஆகமம் - உயிருமாதலின். இதனை “வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்த” மென்னுஞ் சிவப்பிரகாசச் செய்யுளானுணர்க.

(உ) திருவிளையாட்டு - இப்பெயர் தன்னையுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய நூல்மேனிற்றலால். தானியாகுபெயர். சங்கரிதி - சங்கவடிவாகவும், பதூமிதி - தாமரைவடிவாகவு முள்ள நிதிகள். இவை எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாத் தன்மையன. வந்து - செய வெனெச்சத்திரிபு.

ஞன் றுளையிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன் றுளேமாரியாடு மறைச்சிலம்படிகள்போற்றி. (௩)

சிவசத்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றியுத்தரியத் தொடித்
தோன்போற்றி, சுரும்புருவச்சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்பாஸ்கரந்
த கலசம்போற்றி, யிரும்புமனங்குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட
வங்கயற்க னெம்பிராட்டி, யரும்புமிளநகைபோற்றி யாரண தூபுர
ஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி. (௪)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின் மணம்போலமெய்ப்போதவின் ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன் றன் வலியாணை தாங்கி
மூவண்ண றன் சந்நிதி முத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன் னான் விளையாட்டின் வினையைவெல்வாம். (௫)

சிங்கத்தி.

அண்டங்களைல்லாம னுனவாகவ னுக்களைல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச்சிறிதாயினு
மண்டங்களுள் ளும்புழும்புங்கரியாயினு
மண்டங்களின் றாடுணையென்ப ரறிந்தநல்லோர். (௬)

(௩) மன் று - வெள்ளியம்பலம்.

(௫) மெய் - போதம் - இன்பம் - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம்.
எனவே, சச்சிதாநந்தம் என்பது பொருள். வலியாணை - சத்தி
வல்லமை. மூவண்ணல் - மூன்று அண்ணல், பிரமன் - விட்டுணு-
உருத்திரன். சந்நிதி - சத்திசங்கற்பரூபம். முத்தொழில் - சிருஷ்டி,
திதி, சங்காரம். வாளாமேவண்ணல் - தத்துவங்களையும், தத்துவக்
கர்த்தாக்களையும் கடந்துநின்ற பரசிவம். வாளா - இடைச்சொல்.
இது, சும்மாவென்னும் பொருள்மேல் நின்றது. வெல்வாம் - உளப்
பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. என்னைபடிப்போரையும்
கடப்போரையும் தன்னொடுபடுத்திக்கூறலின்.

(௬) பெரிது, சிறிது - என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்ற
வினைமுதலாகக்கொள்க. உள், புறம்பு - இவை உயிர்களின்மேல்
நிற்பதால், இடவாகுபெயர்கள். துணை - பண்பாகு பெயராய்ப்
பண்பின்மேல் நின்றது.

சோக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவியைகன் பூமகனாயகன்
காவியைக னுதிக்கடவுளர்க்
காவிராயக னங்கயற்கண்ணிமா
தேவிராயகன் சேவடியேத்துவாம்.

(எ)

அங்கயற்கண்ணிமை.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம் பரனுருவேதனக்குரிய படிவமாகி, யிங்
கயற்கணகனுலக மெண்ணிறந்தசராசரங்க ளீன் றுந்தாமூர்த், கொங்
கயற்கண்மலர்க்கூடந்த் குமரிபாண்டியன்மகள்போற் கோலங்கொ
ண்ட, வங்கயற்கண்மமையிரு பாதப்போதெப்போது மகத்துள்
வைப்பாம்.

(அ)

சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்த வருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்நீரின்,
றண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலாதிருந்துசரா சரங்களீ
ன்ற, பெண்மையருவாகியதன் னுணந்தக்கொடிமகிழ்ச்சி பெருக
யார்க்கு, மண்மையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பெரோளியை யகத்
துள்வைப்பாம்.

(க)

(எ) ஆவிராயகன் என்றது—பிரமன்முதலிய தேவர்கட்கெல்
லாஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத்
தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்று, அக்கரங்களைக்கொண்டெழா
த்திகளைச் செலுத்துந் தன்மையுந் தோன்றற்கு. ஆவிராயகன்,
தேவிராயகன் என்பவை, ஒருபொருண்மேல்வந்த பலபெயர்கள்.
தேவி-வினையாட்டிடையவன்.

(அ) பங்கயன் - என்பத னிறுதியில் தொக்குநின்றவும்மை
திருமால்மேனிற்றலால், இறந்ததுதழீஇய எச்சம். கொங்கை என்
பது - கொங்கய் எனப்போலியாயிற்று. அகம் - உள்ளிடம். இது
மனத்தின்மேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்.

(க) ஆகி, ஆய், என வேறு பலவகிக்கிய வினையெச்சங்கள்,
பெருகவென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய, ஆடியென்னும்
எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. தன்னுணந்
தக்கொடி - சிவகாமவல்லி. தான் - சிவம். ஆனந்தம் - காமம்.
கொடி - வல்லி. யார்க்கும் என்றது—விஞ்ஞானகலர், பிரளயா
கலர், சகலர் என்னும் மூவகையனுக்கட்கும் என்றபடி.

திருவிளையாடற்புராணம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந் தரித்துநாறுங்கொன்றையந்தார்
தணந்துவேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக் கலனகற்றிமாணிக்
கச் சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்து வழிதிருமக
னாகி மீனநோக்கின், மடவரலேமணந்துலக முழுதாண்டசுந்தரனை
வணக்கஞ்செய்வாம். (க0)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான் நிருமகளாய்க் கலையின் றுமுடிபுனைந்து செங்
கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொண்டிருந்திண
முனைப்போர்சாய்த்துத், தொழுகணவற்கணிமணமா விகைஞட்டி
த்தன்மகுடஞ் சூட்டிச்செல்வந், தழைவுறுதன்னரசளித்த பெண்
ணரசியடிக்கமலந் தலைமேல்வைப்பாம். (கக)

வெள்ளியட்பலவாணர்.

பொருமாறின்கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமா
வருமாறின்கண்ணருவிமாறு துகளிப்படையமண் ணும்விண்ணு [ற
முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்த்தாசலெனத்தமொறியுழலுமாக்கள் [ம்.
கருமாறிக்கதியடையக் கான்மாறிநடித்தவரைக் கருத்துவ்வைப்பா

தகடினுழர்த்தி.

கல்லாவின்புடையமர்ந்து நான்மறையாரங்கமுதற் கற்றகேள்
வி, வல்லார்கணல்வருக்கும் வாக்கிந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பா
லா, யெல்லாமாயல்லதமா யிருந்ததனையிருந்தபடி ளிருந்துகாட்டி
ச், சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாடனினைந்துபவத் தொடக்
கைவெல்வாம். (கக)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலுக்கமெனுந்தநிறு வியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பெண்ணுந்தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக்

(க0) மீனநோக்கின்மடவரல்—மீனாட்சி. மீனம்—மீன். கோ
க்கு—கண்.

(கஉ) புழுக்கமாற என்றது—பரததூற்றுறையிற்சென்ற பாண்
டியன், அதனாற்றன் கால்கள் வருந்தியபோலச், சிவபெருமான் நிரு
வடியும் வேசற்று வருந்துமேயென்று மணம் புழுங்கினமையை.

(கக) நான்மறை—இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம். ஆறங்
கம்—சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சினை, சோதிஷம், நிருத்தியம்.
நால்வராவார்—சனகர், சனந்தரர், சனாதரர், சனற்குமாரர்.

(கச) ஊக்கம்—மனவெழுச்சி. அன்பென்றது—சிவபுண்ணிய
மேலீட்டால் காளுக்குநாள் முறுகிவளரும் பேரன்பை.

கன்னவினைப்பசுபோதக் கவளமிடக்கனித்துண்டுகருணைபென்னும்
வென்னமதம்பொழிசித்திவேழத்தைநினைந்துவருவினைகடர்ப்பாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங் காரவுணப்பெருங்கடலுங் கலங்
கக்கார்வந், துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சு ரூர்ப்பொருப்பும்பிளப்ப
மறை யுணர்ந்தோராற்று, மறங்குலவுமகத்தழலு மவுணமடவார்வ
யிற்றினழலுமுள, மறங்குலவுவேலெடுத்த குமரவேச்சேவடிகள்
வணக்கஞ்செய்வாம். (கடு)

சுரஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன் மலரெடுத்திப்பத்திபடப் பரப்
பித்திக்கு, முழுதகன் றுமணந்துசுவை யொழுகியணிபெறமூக்கண்
மூர்த்திதாளிற், ரொழுதகன்றவன்பெணுநார் தொடுத்தலங்கல்சு
ட்டவரிச் சுரும்புந்தேனுங், கொழுதகன்றவெண்டோட்டி முண்ட
கத்தானடிமுடிமேற் கொண்டொவாழ்வாம். (கசு)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாமும் வானவர்மகுடகோடி
பந்தியின்மணிகள்சிந்த வேத்திரப்பபடையாற்றாக்கி
யந்தியும்பகலுந்தொண்ட ரலகிடுங்குப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான்பாத நுகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம். (கஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியலிழ்க்கெகைவேணித் தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவநோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாளவேண்டப் பின்னுயிரளித்துக்காதத்
முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தண்ணிலந்தெழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறா வஞ்சகரிட்டநீல

(கசு) நால்வகைச்சொல்-பெயர், வினை, இடை, உரி. நால்வ
கைமலர்-கோட்டிப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. மலர் - என்பதி
னிற்றுதி முற்றும்மையும், முழுது என்பதினிற்றுதி முற்றும்மையும்,
தொக்கன. சுவை எட்டு-வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம்,
அவலம், உருத்திரம், நகை. தொடுத்த-இதில் அகரவீறுதொகுத்
தல். (கஅ) முனிவன் - மௌனநிலையுடையவன் என்னும் வட
சொற்றிபு.

(கசு) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது-சிவபிரானருளிய இருநா
யிரெந்கொண்டு முப்பத்திரண்டிதருமங்களையும் வளர்த்தமையின்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

நிறப்பெருங்கடலுமயார்க்கு நீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்த பிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலல்குலார்பா லாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
சருவமென் றளவில்வேதஞ் சாற்றியதலைவன் றன்னைப்
பரவைதன் புலவிதீர்ப்பான் கழுதுகண்படுக்கும்பாளு
ளிரவினிற்றாதுகொண்டோ னிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம். (உ௦)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேரு விறைவனையெல்லிற்கங்குற்
பொழுதுகாலத்தென்றும் பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலேமேலேறத் துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி
யழுதடியுண்டந்தவன்ப னடியவர்க்கடிமைசெய்வாம். (உ௧)

தண்டியடிகள்-மற்றைநாயன்மார்.

வேறு.

தந்தைதாளொடும்பிறவித் தாளெறிந்துநிருத்தரிரு தானைச்
சேர்ந்த, மைந்தர்தாள்வேதநெறி சைவநெறிபத்திருநெறி வழாதுவாய்
மெய், சிந்தைதானரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச்சிவானுபவச் செல்
வராகிப், பந்தமாந்தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர்தாள்பரவிப்
பணிதல்செய்வாம். (உ௨)

முதநூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தி யடிகள்பாற்சனற்குமாந்
னுண்ணிறையன்பிறுய்ந்து வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்சூதற் கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத் தீச்சங்கிதையின்மாதோ. (உ௩)

நூல்செய்தறிதூக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகு மாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச்
சிறந்திடுமவடனு றன்னைத் தென்சொலாற்செய்தியென்றிங்

(உ௦) வீடு - இச்சையை விடுதல். ஈங்கு மோட்சத்தையுணர்த்
திரின்றது. வேதம் - தானியாகுபெயர். கழுதும் - என்பதிலுள்ள
வுயர்வுப்பொரு ளும்மைதொகுத்தல்.

(உ௧) அறுகாலங்களாவன - விடியல், உச்சி, ஏற்பாடு, மாலை,
யாமம், வைகறை.

(உ௨) தாள் - வேர். ஈண்டு பிறவிக்கேதுவான வினையின்மே
னின்றது. சிவானுபவச்செல்வம் என்றது - சோகம் பாவனையை.
பந்தமாந்தொடக்கு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(உ௩) புகழ்மை - புகழ்ச்சி. இஃது, குணியைக்குணமாகக்கூறு
வதோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக் கடைப்பிடித்துறுதியிந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமென்றுள்ளந்தேரு. (உச)

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச் சிறப்புமூன்றத்தமூர்த்தி
யருள்வினையாடலெட்டெட் டருச்சனைவினையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டா மற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தச்செய்யுள் வகைமையால்விளம்பலுற்றேன். ()

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குங்குற்ற நாட்டியகழகமாந்தர்
மேயவத்தலத்தினோர்க்கென் வெள்ளறிவுரையிற்குற்ற
மாயுமாறரிதன்றேனு நீர்பிரித்தன்னமுண்ணுந்
னாயதீம்பாஸ்போற்கொள்க சுந்தரன்சரிதந்தன்னை. (உச)

கலிலிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழ னுச்சுவைகண்டலூ னிமையோர்
சுவைக்கவின்னமு தாயினதுளக்கமில் சான்றோ
ரவைக்களம்புகுந் தினியவாயாலவா யுடையார்
செவிக்களம்புகுந் தேறுவசிறியனென் பனுவல். (உ௪)

பாயவாரியுண் டெவர்கெடுத்தலகெலாம் பருகத்
தூயவாக்கிய நாரெனச்சொற்பொரு டெளிந்தோ
ராயகேள்வியர் துகளறுத்தாலவா யுடைய
நாயனார்க்கினி தாக்குபடலமிலேன் புன்சொல். (உ௫)

அல்லையீதல்லையீதெனமறைகளு மன்மைச்
சொல்லினாற்றுதித் திளைக்குமிச்சுந்தர னாடற்
கெல்லையாருமோ வெண்ணுரையென்செய்கோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மானையென்சொல்வழி கேளா. (உ௬)

(உச) உறுதி - ஆன்மலாபம்.

(உ௫) விரிமுறை - இது தூல்யாப்பொன்று, என்னை. வட
தூலிற் றொடுத்ததை வகுத்துக்கூறலின்.

(உ௪) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை.
செவிக்களம் - இதில் களம் ஏழனுருபு. பனுவல் - இது செய்யுண்
மேல் முதலாருபெயராய் நின்றலின், இனியவாய், ஏறு, எனப்பண்
மைமுடிபுத்தார்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

அரங்கேற்றிடம்.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரங்கேற்றுமாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன் மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
யறுகாற்பீடியர்முடியார்சொக்கேசர் சந்நிதியிலமரர்குழு
மறுகாற்பீடத்திருந்துபரஞ்சோதி முனிவனரங்கேற்றினானே. (1)

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிலிலைத்துறை.

கறைநிறுத்திய கந்தரச்சுந்தரக் கடவு
ளுறைநிறுத்திய வாளிணற்பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநிறுத்திய வழியினுல்வழுதியாய்ச் செங்கோன்
முறைநிறுத்திய பாண்டிநாட்டணியது மொழிவாம். (க)

தெய்வநாயக னீறணிமேனிபோற் சென்று
பௌவமேய்ந்துமை மேனிபோற்பசந்துபல் லுயிர்க்கு
மெய்வமாற்றுவான் சுரந்திடுமின்னரு ளென்னக்
கௌவைநீர்சுரந் தெழுந்தனகனைகுரன் மேகம். (உ)

இடித்துவாய்திறந் தொல்லெனவெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்துவாள்புடை விதிர்த்துநின் நிந்திர சாபம்
பிடித்துநீளம்பு கோடைமேற்பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்துநாமென வருதல்போன்மொய்த்தன கொண்மூ. (ஃ)

(க0) அறுகால் என்பது - அற்ற கால்களையுடையதெனவி
னைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப்
பாம்பின்மேனின்று, பீடம் என்னுமிடத்தா லாதிசேடன் மேற்ற
தாயிற்று; பாம்பினங்கள், பாதயின்றிச் சரிக்குத் தன்மையனவென்
பதை, அவற்றிற்குரியபன்னகமென்னும்பரியாயப்பெயரானுணர்க.

(உ) நீறணிந்தது - சர்வசங்காரகாலத்துத்திருமால்முதலியோ
ரை துதல்வழியாற்பொடித்துநீருக்கி, அந்நீற்றைத்தனதுதிருமே
னியிலணிந்து, தானே ஏனையகடவுளர்க்கெல்லாம் நாதனைனக்
காட்டவும், யாவரும் தன்னையே சரணடைந்துய்யவும், குறித்தகுறி
பாடி.

(ஃ) வான் - வானாயுதம், ஒளி. இந்திரசாபம் - இந்திரதனுசு,
பச்சைவில் - அன்பு - நீர், பாணம். இவ்விருபதங்களுக்குச் செம்மொ
ழிச்சிலேடைகள்.

முனிதனீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவந்து
தனிதநீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலையிராமன்
கனிதநீர்மையா லாலவாய்க்கண் ணுதன் முடிமேற்
புனிதநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுவான் போலும். (ச)

சுந்தரன் றிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டு
யிந்திரன் றனை யொத்தகாரெழிவிதென் மலைமேல்
வந்துபெய்வவத் தனிமுதன்மௌலிமேல் வலாரி
சிந்துகின் றகைப் போதெனப்பன்மணி தெறிப்ப. (இ)

உடுத்ததெண்கடன் மேகலையுடையபார் மகட
னிடத்துதித்தபல் லுயிர்க்கெலாமிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்துகின் றிழி பாலெனத்தடவரை முகடு
தொடுத்துவீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவென் னருவி. (ஈ)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங் கச்சணிகெரக்கொங்கை
யருவியாந்தீம்பால்சோர வகன்சுனையென்னுங்கொப்பூழ்ப்
பொருவில்வேயென் னுமென்றோட் பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதண்பொருளை யென் னும் பெண்மகப்பெற்றா னன்றே. (எ)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங் கடும்புனற்குழலிகானத்
தொல்லெனத்தவழந்துதீம்பா லுண்டொரீஇத்திண்டோண்மள்ளர்
செல்லெனத்தெழிக்கும்பம்பைத் தீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப் பணைதொழும்விலையாட்டெய்தி. (அ)

அரம்பைமென்குறங்காமாவி னவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிங் கொடியிறுதுசுப்பாக்கூத்தல்

(ச) முனி - அகத்தியர். தனிதம் - மேககர்ச்சனை. இதுதன்
னைத்தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால், காரியவா
ருபெயர். கனிதல் - அகங்குழைதல். வான் - தொழிற்பெயர்விருதி.

(இ) இந்திரன் றனையொத்தகார் என்றது - இந்திரனுங் கரிய
நிறமுடையவனாதலின்.

(ஈ) மேகலை - சேலை, மாதரணி எனப் பலபொருளொருசொ
ல். ஈண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால். சேலைமேல் நின்றது.

(எ) பொருளை - தாம்பிரபர்ணி.

(அ) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகுவாய்த்தலைப் பொ
ருந்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிர் விளையாட்டு என்றுஞ்
சிலேடைப்பொருள் கொள்ளுங்கால், செவ்வி, பண்ணை என இடை
பேயொற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்.

சுரும்பலிக்குழலாக்கஞ்சஞ் சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
கிரம்பிரீன்கைதாவேலி நெய்தல்குழகாவில்வைகி. (க)

பன்மலர்மாலேவேய்ந்து பானுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேய்ந்தசாந்த மான்மதச்சேறுபூசிப்
பொன்மணியாரந்தாங்கிப் பொருளையாங்கன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனாகத் தழீஇக்கொடுகலந்ததன்றே. (க0)

வல்லேதாயிருபால்வைவருஞ் சிவாலயமருங்குமீண்டி
மூல்லையானேந்துந்தேனுந் திரைக்கையான் முகந்துவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பி நறுவிரைமலர் தூய்நீத்தஞ்
செல்லலாற்பூசைத்தொண்டின் செயல்வினைமாக்கள்போலும். (1)

அரும்பலிழனங்கவாளி யலைதரவாகம்பொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்ன மேந்தி யிருகையஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குமுழுகாஞ்சிதள்ளி வரம்பிறவொழுமும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும் பார்ப்பனமகளிர்போலும். (கஉ)

வரைபடுமணியும்பொன்னும் வைரமுங்குழையும்பூட்டி
வரைபடுமகிலுஞ்சாந்து மப்பியின்ன முதழுட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங் கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருளை நீத்தஞ் செவிலிபோல்வளர்க்குமாதோ. (கங)

மறைமுதற்கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனையெங்கு
கிறைபரமென் றும்துதி சாதனநெறிவீடென்று
மறைகுவதறிந்துந்தேரு ரறிவேனக்கலங்கியந்த
முறையின்வீடொர்த்தோர்போலத் தெளிந்ததுமூரிவெள்ளம். (கச)

மறைவழிகளைத்தவெண்ணெண் கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைநழியொழுகும்பல்கால் சோலைதண்பழனஞ்செய்தே

(க0) கன்னி - இது பொருளாலுயர்திணையேனுஞ்சொல்லால்
அஃறிணையாதலால் கலந்ததென அஃறிணை முடிபுத்தாரர்.

(கக) ஆனைந்து - பஞ்சகவ்வியம். பால், தயிர், நெய், கோமயம்-
கோசலம். செயலென்னுந் தொழிற்பெயர், பெயரெச்சத்தின்மே
னின்றது.

(கஉ) காஞ்சி - ஓர்விருட்சம், ஏழுகோவைமணி. பார்ப்பனமக
ளிர் - தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகள்.

(கங) அமுதம் - நீர், பால்.

(கச) பூதசாதனம் - உம்மைத்தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த
அன்மொழித்தொகை. சாதனம் - பஞ்சாட்சரத்தியானம்.

னுறைவழியோடையெங்கு மோடிமன் னுடைவார்க்கன்பர்
கிறைவழியாதவுள்ளத் தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(கடு)

இழிந்தமாந்தர்கைப் பொருள்களுமிகபரத் தாசை
கழிந்தயோகியர் கைப்படிற்றாயவாய்க் களங்க
மொழிந்தவாறுபோ லுவரியுண்டுவர்கெடுத்தெழிலி
பொழிந்தநீரமு தாயினபுவிக்கும்வா னவர்க்கும்.

(கசு)

ஈறிவாதவ னொருத்தியேயைந்தொழி லியற்ற
வேறுவேறுபேர் பெற்றெனவேலை ரொன்றே
பாறுகால்குளங் கூவல்குண்டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாரியீறில்வான் பயிரெலாம்வளர்ப்பது மாதோ.

(கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

களம்கள்பொன்னேர்பூட்டித் தாயர்வாய்கனிந்தபாடற்
குளம்கிழ்சிறுரினே னு மொருத்தலுமுவகை தூங்க
வளமலிமருதம்பாடி மனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவ லாற்றவாள்வினையின்மூண்டார்.

(கஅ)

பலநிறமணிகோத்தென்னப் பன்னிறவேறுபூட்டி
பலமுகவிரும்புதேய வாள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்
சிலமகளுடலங்கீண்ட சால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச்
சலமெனகிவந்தசெக்கெழ்த் தழன்மணியிமைக்குமன்றே.

(கக)

ஊறுசெய்படைவாய்தேய வுழுநருநீர்கால்யாத்துச்
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந் தொழுதுதீஞ்செந்நெல்லீசி
பாறுசெய்குநரும்பேர்த்து நடவுசெய்குநருந்தெவ்வின்
ாறுசெய்களைகட்டோம்பி வளம்படுக்குநருமாறார்.

(உ௦)

பழிபடுநவந்தன்னைக் கடைசியர்பருகிச்செவ்வாய்
மொழிதமொறவேர்வை முகத்தெழுதுவறேன்ற

(கசு) உவரி - உவர்ப்பிணையுடையது, கடல். எழிலி - மேலெ
ழுதலையுடையது, மேகம்.

(கஎ) ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம்,
ஜனுக்கிரகம். வேறுவேறுபேர் - பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்
தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி.

(கஅ) பொன்னேர் - தலைவர். அளமரு - அலமரு-லனவொற்
றமை.

(கக) கோத்தது - என்பதில் தகரம் தொகுத்தல். கருங்கால்
ன்தது - சேற்றால் நிறத்திரிந்து நின்றலின்.

விழிசிவந்துழலக்கூந்தன் மென் றுகில்சோரவுன்னக்
கழிபெருங்கனிப்புநல்கிக் கலந்தவரொத்தாரன்றே. (உக)

பப்பகையாகுந்தீஞ்சொற் கடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குப்பகையாம்பலென்று மொண்ண றங்குவளைநீலங்
கப்பகையாகுமென்றுங் கமலநன் முகத்துக்கென் றுங்
திப்பகையாகுமென்றுஞ் செறுதல்போற்களைதல்செய்வார். (உஉ)

கடைசியர்முகமுங்காலுங் கைகளுங்கமலமென் னூர்
படைவிழிசுவளையென் னூர் பவளவாய்குமுதமென் னூ
ரடையவுங் ஸ்வேந்தாரம்ள்ளர் பகைஞராயடுத்தவெல்லை
புடையவனாணையாற்றா லொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ. (உஉ)

புரையறவுணர்ந்தோர் நூலின் பொருளினுள்ளடங்கியத் தூல்
வரையறையுருத் துமான வளர்கருப்புறம்புதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக் கவிஞர்போலி றுமாந்தந் நூ
லுரையென விரிந்துகற்பின் மகளிர்போலொசிந்ததன்றே. (உச)

அன்புறுபத்திவித்தி யார்வநீர்பாய்ச்சுந்தொண்டர்க்
கின்புருவானவீச னின்ன ருள்விளையுமாபோல்
வன்புறு கருநயான்மள்ளர் வைகலுஞ்செல்விநோக்கி
நன்புலமுயன் றுகாக்க விளைந்தன நறுந்தண்சாலி. (உரு)

அகனிலவேறுபாட்டி னியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினை முயற்சிசெய்யக் காமநூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பண்புசெவ்வி யறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்று விளைந்தன பைங்கூழெல்லாம். (உசு)

கொடும்பிறைவடுவிற்செய்த கூனிருப்பங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்ப முள்ளரைக்கமலநீல
மடங்குவெண்சாலிசெந்நெல் வேறுவேறரித்திடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்குன்ற கிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார். (உசு)

கற்றைவைகளைந்து தூற்றிக் கூப்பியூர்க்காணித்தெய்வ
மற்றவர்க்கற்றவாநீந் தளவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவர்கடமைகொள்ளப் பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்னு
டுற்றவர்க்குற்றத்தெய்வம் விருத்தினர்க்குட்டியுண்பார். (உசு)

(உச) உரை - பொருளின்மேனிற்றலால் சொல்லாகுபெயர்.

(உரு) பத்திவேறு ஆர்வம்வேறு என்பதை - “அன்பீனுமார்வ
முடைமை” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

(உசு) நான்குவகைநலார் - பத்தினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்
தினினி.

(உசு) சுற்றம் - இதுகுழந்தோர்மேனிற்றலின், வினைமுதற்
பொருட்டொழிற்பெயர்.

சாறகெட்டியென்னுச் சாமைகொள்ளி றுங்குதோரை
யாறிமெதமால்யானைப் பழுக்குலையவரையேன்
வேறுபல்பயரோடினன் புன்னிலவினோவுமற்று
மேறொடுபண்டியேற்றி யிருநிலங்கியவய்ப்பார்.

(௨௬)

துறவினரீசனேசத் தொண்டினர்பசிக்குநல்லான்
முறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்கு மருந்துடற்பணிப்புக்காடை
யுறவிடம்பிறி துநல்கி யவரவரோழுகிச்செய்யு
மறவினையிடுக்கணிக்கி யருங்கதியுய்க்கவல்லார்.

(௩௦)

சிச்சலுமீசனன்பர் நெறிப்படிற்சிறார்மேல்வைத்த
பொச்சமில்லன்புமன்னர் புதல்வரைக்கண்டாலன்ன
வச்சமுங்கொண்டுகூசி யடிபணிந்தினியகூறி
யிச்சையாரொழுகியுள்ளக குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார்.

(௩௧)

நறைபடுகளிதேன்பெய்த பாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலானியிரந்தசோறு
குறைவறவுண்டிவேண்டும் பொருள்களுங்கொண்மினென்ன
மறைமுதலடியார்தம்மை வழிமறித்தருத்துவார்கள்.

(௩௨)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப் பெருந்தமிழ்நாடாங்கன்னி
தன்னிடைபூர்களுன்னு மடியவந்தாங்கச்செய்த

(௨௬) சாறகெட்டி - வெல்லம். இறுங்கு - சோளம். ஏனல் -
தினை. யானைப்பழுக்குலை - யானை விலாப்புடைபோற் பருத்த
வாழைக்குலை.

(௩௦) பணிப்பு-நடுக்கம். உறைவிடம்-உறையுள். இது, உறை-
இடம்-இ ஈ ஐ வழியென்னுஞ் சூத்திரப்படி யகரவுடம்படுமெய்பெ
ருது எதுகைநோக்கி, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.

(௩௧) சிச்சல்-ரித்தல் என்பதன்மருஉ. பொச்சம்-பொய். இது
திசைச்சொல்.

(௩௨) செம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலானியிரந்தசோறு என்
றது-பருப்புச்சோற்றை. செம்பொன்வண்ணம்-இது செவந்த பொ
ன்போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது, என உவமைத்தொகைநிலைக்
களத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் பருப்பின்மேலும்,
புழுக்கல்-தொழிலாருபெயராய் அரிசியின்மேலும் நின்றது. இதை
சிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், தீம்பாலடிசில் என்னுஞ் செ
ய்புட்டு நச்சினர்க்கினியரோமுதிய உரையானுமுணர்க.

பொன்னியற்கலனேகோயின் மடமறப்புறநீர்ச்சாலே
பின்னமுதருத்துசாலே யெனவுருத்திரிந்ததம்மா. (௩௩)

* திணைமயக்கம் - கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல் வேலிருழிநில வரைப்பிற்
குன்றமுல்லைதண் பணைநெய்தல்குலத்திணை நான்கு
மன்றவுள்ளமற் றவைநிற்கமயங்கிய மரபி
னென்றொடொன்றுபோய் மயங்கியதிணைவகை யுரைப்பாம். (1)

கொல்லையானிரை மேய்ப்பவர்கோழிணர்க் குருந்தி
னெல்லையதாய்திற் படர்கறிக்கருந்துண ருகுப்ப
முல்லையேசோறெனத் தேன்விராய்முத்திழை சிற்றி
லெல்லையாயமோ டாடுபவெயின் சிறு மகளிர். (௩௫)

கன்றொடுங்களி வண்டுவாய்நக்கவீர்க் கரும்பு
மென்றுபொன்சொறி வேங்கைவாயுறங்குவ பேதி
குன்றிளந்திணை மேய்த்துபூங்கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்றுறங்குவ சேவகமெனமுறச் செவிமா. (௩௬)

எற்றுதெண்டிரை யெறிவளையெயிற்றிய ரிழைத்த
சிற்றிலவாய்துழைந் தழிப்பவச்சிறுமியர் வெகுண்டு
பற்றிலாரெனச் சிதறியமனவணி பரதர்
முற்றிலாமுலைச் சிறுமியர்முத்தொடுங் கோப்ப. (௩௭)

(௩௩) கலன் - ஆபரணம், இது சாதியொருமை.

(௩௪) குலத்திணை என்றது-குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்
தலெனத் தேற்றமாயுள்ள நான்குதிணைகளை. பாலையோவெனின், “மு
ல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து, நல்லியல்பழிந்து நடுங்கு
துயருறுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்” என்னும்
ஆசிரியர் வசனப்படி இயற்கைத்திணையல்லவாதலின், அது அந்நா
ன்கினுளடங்கும். மயங்கியமரபின் என்றதற்கு-அனுலோமன் பிர
தினலோமன் முதலிய மரபறியக்கூடாதார்போலெனப் பொருள்
கொள்க.

(௩௫) தாய்-தாவி என்பது தாய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩௬) ஈர்க்-இது ஈறுதொகுத்தல். பொன் - உவமையாகு
பெயர். திணை - முதலாகுபெயர்.

(௩௭) மனவு - அக்குமணி. கோப்ப - இது பலர்பாற்படர்க்
கை வினைமுற்று.

* திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக் கருப்பொருளோடு மற்றொ
ருநிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல்.

மூல்லைவண்டிபோய் மூல்லையாழ்முனரிவாய் மருதம்
வல்லவண்டினைப் பயிற்றிப்பின்பயில்வன மருதங்
கொல்லையான்மடி யெறிந்தினங்குழவியென் றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால் வெள்ளத்துளுகள்வன வானே. (௩௮)

கரும்பொற்கோட்டிளம் புண்ணைவாய்க்கள்ளுண்டு காளைச்
சுரும்புசெவ்வழிப் பாண்டையக்கொன்றைபொன் சொரிய
வருந்தடங்கடல் வளையெடுத்தாழியான்கையி
லிருந்தசங்குகள் விதைகொளப்பூவைமே லெறிவ. (௩௯)

கழிந்ததெங்கினெண் பழம்பரீஇமுட்பலாக் கணிகீண்
டழிந்ததேனுவர்க் கேணிபாய்ந்தகற்று வவுவரை
வழிந்ததேன்மடற் கேதகைமலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்ததாமரைப் போதுபுக்கொளிப்பன கெண்டை (௪௦)

ஆறுகுழ்கழிப் புலால்பொறுதசைந்துகூன் கைதை
சோறுகால்வன வாம்பல்லாய்திறப்பன துணிந்து
கூறுவாரெனக் குவளைகண்காட்டிடக் கூடித்
தூறுவாரெனச் சிரித்தலர் தூற்று வ மூல்லை. (௪௧)

துள்ளுசேல்வழி துளைச்சியர்சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளுமாறவுங் கூனலங்காய்த்துனை யவரைக்
கொள்ளுமாறவுங் கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக் கன்ன
லெள்ளுமாறவு மளப்பனவிடைக்கிடை முத்தம். (௪௨)

அவமிகும்புலப் பகைகடந்துயிர்க்கெலா மன்பா
நவமிருங்குடை ரிழற்றிமெய்ச்செய்யகோ னடாத்திச்

(௩௮) யாழ் - பண்மேனிற்றலாற் கருவியாகுபெயர்.

(௩௮) குழவி-கன்று. கன்றைக்குழவியென்றது, தொல்காப்
பியம் மரபியலுள் - “குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை”
என்ற சூத்திரத்தின்பாற்படுத்தி “ஆவுமெருமையும்து சொல்பபி
மே” எனக்கூறுதலால்.

(௪௦) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெச்சஞ்சொல்லிசைநிறை
க்க வளபெடுத்து நின்றது. பரிவி-விழுந்து.

(௪௧) சோறு - சாதம், மகரந்தம். அலர் - புட்பம், பழி.

(௪௨) கூனலங்காய் - புளியங்காய்.

(௪௩) அவமிகும்புலப்பகைகடந்தென்றது-தவமேற்கொண்டோ
ர், உண்டிசுருக்கன் முதலியசெயல்களான், மனம் புலன்வழிச் செ
ல்லாது நிறுத்தவேண்டிதலை. புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நா
ற்றம். பரஞானம்-அமங்கலமுடையோரைப்பொருளெனக்காட்டும்
போதம்போலாது, மங்கலசொருபமாம் பரசிவத்தைமேற்படுத்திக்
காட்டித் திருவடிஞானத்தை. பரம்-மேன்மை. தண்டமிழ்ப்பொதி
யமென்றது-தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தானமாதலின்.

சிவமிகும்பர ஞானமெய்த்திருவொடும் பொலிந்து
தவமிருந்தர சாள்வதுதண்டமிழ்ப் பொதியும். (சக)

வானயாறுதோய்ந் துயரியமலயமே முக்கண்
ஞானநாயக னம்மலைபோர்த்தகார் நால்வா
யானையீருரி யம்மழையசும்பதன் புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலை குருதிதோய்கோடுபோண் றன்றே. (சச)

சுனையகன்கரைச் சூழல்வாய்ச்சுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனையவழிந்தசெங் கார்த்தண்மேனாகிள வேங்கை
சினையவழிந்தவீ கிடப்பபொன்றோய்கலத் தெண்ணீ
ரனையபொன் சுடு நெருப்பொடுகரியிருந் தனைய. (சஜ)

குண்டிரீர்ப்படு குவளைவாய்க்கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டிகூப்பிடச் செம்மறைய்ப்புதுமது வார்ப்ப
வண்டர்வாய்ப்பட மறைவழிபொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டுவாக்கிமுத் தீவினை முடிப்பவ ரனைய. (சக)

அகிலுமாரமுந் தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறிந் தழல்கா
றுகிருமாரமுந் தொட்டெறிந்தைவனந் தூவிப்
புகரின்மால்கரி மருப்பினுல்வேலிகள் போக்கி
யிகலில்வான்பயி ரோம்புவவெயினர்தஞ் சீறார். (சக)

அண்டவாணருக் கின்னமுதருத்துவோர் வேள்விக்
குண்டவாரமுந் கொழும்புகைகோலுமக் குன்றிற்
புண்டவாதவே லிறவுளர்புனத்தெரி மடுப்ப
வுண்டகாரகிற் றாமமுமொக்கவே மயங்கும். (சக)

கருவிவான்சொரி மணிகளுங்கழைசொரி மணியு
மருவிகான் தபன் மணிகளுமகன்றலை நாகத்
(சச) அசும்பு-துளி. கூனல்வான்சிலை-இந்திரதனுசு.

(சஜ) சூழல்வாய், நாகிள, இவை இன்றோசை பயந்து நிற்கும்
ஒருபொருட் பன்மொழிக்களாதலின் வழாநிலைகள்.

(சக) செம்மல்-பழையமலர், முத்தியாவன - ஆகவனியம், தகந்
ணக்கினி, காருகபத்தியம். அவை சதுரமும், முக்கோணமும், வி
வடிவமுமாயுள்ளன.

(சக) அகில்-களிவிருட்சத்திலுண்டாவது. “களிவயிற்றி
லகில்பிறக்கும்” என்பதனுணர்சு. ஐவனம்-மலைநெல். சீறார்-கு
றிஞ்சிலத்தூர். எயினர்-வேடர் ஒம்புவ என்பது-“விட்டில்கிளிநா
வாய் வேற்றரசுதன்னரசு, நடம்மபெரும்பெயல் காலெட்டி.” என்
னுமிவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடிண்டாவகைக்காத்தலை.

(சக) இறவுளர் - குறவர்.

திரவிகான் றசெம் மணிகளும்புனங்கவ ரினமான்
குருவீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர்கோத்தெறி கவண்கல். (௪௬)

மாயவன்வடி வாயதுவையமா லுந்திச்
சேயபங்கய மாயதுதென்ன னு டலர்மேற்
போயமென்பொருட் டாயதுபொதியமப் பொருட்டின்
மேயநான்முக னகத்தியன்முத்தமிழ் வேதம். (௫௦)

ஏகமாகிய மேருவும்பொதியமே யிரும்பொ
னுகமேருவைச் சூழ்ந்தசாம்பூநத யாறு
நாகராதிதன் பொருளையேநாவலா றுடுத்த
போகபூமியும் பொருளைசூழ்பூமியே போலும். (௫௧)

சிறந்ததண்டமி ழாலவாய்சிவனுல காளுற்
புறந்தயங்கிய நகரெலாம்புரந்தரன் பிரமன்
மறந்தயங்கிய நேமியோனாதிய வானே
ரறந்தயங்கிய வுலகுருவானதே யாகும். (௫௨)

வளைந்ததுண்ணிடை மடந்தையர்வன முலை மெழுதிச்
கூளைந்தகுங்குமக் கலவையுங்காசறைச் சாந்து
மலைந்ததெண்டிறைப் பொருளையோவந்தி ஞாங்கா
விலைந்தசெந்நெலுங் கன்ன லும்விசுமவ் வாசம். (௫௩)

பொதியிலேவிளை கின்றனசந்தனம் பொதியி
னதியிலேவிளை கின்றனமுத்தமந் நதிகுழ்
பதியிலேவிளை கின்றனதருமமப் பதியோர்
மதியிலேவிளை கின்றனமறைமுதற் பத்தி. (௫௪)

(௫௦) அகத்தியன்-அகமாகிய விந்தமலையையடக்கினவன். மு
த்தமிழ்-இயலிசைநாடகம். முத்தமிழ்வேதம் என்றது-வேதத்தரும்
புருடார்த்தங்களை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ள
டக்கின்ற தமிழ்ந்தருதலின்.

(௫௧) சாம்பூநதம் - வெண்ணாவல்.

(௫௨) சிவனுலகென்றது - திருவாலவாய்க்குச் சிவலோக மெ
ன்பது ஓர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௫௩) காசறை - கஸ்தூரி.

(௫௪) பொதியினதியிலே விளைகின்றனமுத்தம் என்றதை,
“தென்னுடுமுத்துடைத்”தென்னும் ஒளவை திருவாக்கானு முண
ர்க. மறைமுதல்-இது சிவபெருமானுக்குப் பரியாயப்பெயராதலா
ல், வருமொழி வல்லெழுத்தின்முன் ஈறுதிரியாது கின்றது.

கடுக்கவிற்பெறு கண்டனுந்தென்றிசை நோக்கி
யடுக்கவந்துவந் தாடுவாளுடவி னினைப்பு
விடுக்கவாரமென் காறிருமுகத்திடை வீசி
மடுக்கவுந்தமிழ் திருச்செவிமாந்தவு மன்றோ. (௫௫)

விடையுடைத்தவன் பாணினிக்கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன்மலயமா முனிக்குத்
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொண்
மடமகட்கரந் கென்பதுவழுதிநா டன்னோ. (௫௬)

கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங்கழகமோ டமர்நது
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப்பசுந்தமி மேனை
மண்ணிடைச்சில விலக்கணவரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக் கிடந்ததாவெண்ணவும் படுமோ. (௫௭)

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்தது முதலை
யுண்டபாலனை யழைத்ததுமேலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக் கதவினைத்திறநததுங் கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர். (௫௮)

வெம்மையால்வினை வஃகினும்வேந்தர்கோல் கோடிச
செம்மைமாரினும் வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாரிய பத்தியும்பொலிவுகுன் றுவாத்
தம்மைமாரியும் புரிவதுதருமம்ந் நாடு. (௫௯)

(௫௫) தமிழ் - இனிமை. இப்பண்பு. தென்மொழிமேனிற்ற
லால், பண்பாகுபெயர்.

(௫௬) அரங்கு - நாடகசாலை.

(௫௭) கழகமோடமர்ந்தென்றது-முதலாழி யிறுதிக்கண்ணிரு
ந்த, தலைச்சங்கமுதல் மூன்று சங்கத்தினுந் தலைமைப்புலவராயிரு
ந்தமையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு,
அருமைமேனின்றது.

(௫௮) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது-தமிழொழிந்த, மற்
றைப் பதினேழுநிலங்களில், இலக்கண வரம்பில்லாத சிலநிலத்து
மொழிகளை.

(௫௯) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உருத்தி
ராட்சம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்பாவையு மீன்றவனும்பரு னுயர்ந்த
திலகநாயகி பாஞ்சுடர்சேயென மூன்று
தலைவரான்முறை செய்தநாடிஃதன்றிச் சலதி
சுலவுபாரினுண் டாகுமோதுறக்கத்து மஃதே.

(சு0)

பாண்டித் திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் உ-க்கு திருவிருத்தம்-க0.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனை பாண்டிநாடாகிய மகட்குச்
சங்கலம்புகை தோளிணைதடமுலையாதி
யங்கமாம்புறத் தழுவியநகரெலா மனைய
நங்கைமாழக மாகியநகர்வனம் பகர்வாம்.

(க)

கொங்கையேபரங் குன்றமுங்கொடுங்குன்றுங் கொப்பூ
ழங்கமேதிருச் சுழியலவ்வயிறுகுற் றுலஞ்
செங்கையேடக மேனியேபூவணந் திரடோள்
பொங்கர்வேய்வனந் திருமுகமதுரையாம் புரமே.

(உ)

வடுவின்மானில மடந்தைமார்பிடைக்கிடந் திமைக்கப்
படுவிலாரமே பாண்டிநாடாரமேற் பக்கத்
திடுவின்மாமணி யதன்புறநகரெலா மிவற்று
ணடுவினாயக மாமணிமதுரைமா நகரம்.

(ங)

(சு0) திலகநாயகி என்றது - முகத்திற்குப்பொலிவுசெய்யுந் தி
லகம்போல, வாணிமுதலிய சத்திமார்களைத்தத்தமக்குரியதொழில்
களால் விளக்கம்பெறச் செய்பவளாதலின். இஃதன்றிச்சலதிகுலவு
பாரினுண்டாகுமோவென்றது - ஏனைச் சேரசோழநாடுகளில், சிவ
பெருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமகனும்
அரசுபுரியாமையின். இதனைத் “தென்னவன்சேரலன்சோழன் சீர்
ப்புயங்கன்வரக்கூவாய்” என்னும் திருவாசகப்பாசுரத்தானுமுண
ர்க.

(க) மங்கலம்புனைபாண்டிநாடென்றது - “மிக்கபெயலொடுபெ
யலின்மையெலிவிட்டில்கிளி, யக்கண்ணரசண்மையோடாறு” என்
றகுறைபாடுகணீங்கி, “பிணியின்மைசெல்வம் விளைவின்பமேமம்,
அணியென்பாட்டிற்கிவ்வைந்து” என்னுமங்கலங்கணிலவிநிற்றலை.

(உ) ஏடகம் - இதழைத் தனதிடத்துடைய தாமரைமலர்,
திருவேடகமென்னுந் தலம்.

திருமகட்கொரு தாமரைக்கூடமே திருமான்
மருமகட்குவெண் டாமரைமாடமே ஞானந்
தருமகட்கியோ கத்தனிப்பீடமே தரையாம்
பெருமகட்கணி திலகமேயான திப் பேரூர். (ச)

திக்கும்வானமும் புறையிருடின்றுவெண் சோதி
கக்குமாளிகை நிவப்புறுகாட்சியந் நகருண்
மிக்கவாலிதழ்த் தாமரைவெண்மக ளிருக்கை
யொக்குமல்லது புகழ்மகளிருக்கையு மொக்கும். (ரு)

நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலாநெடுங்கும கென்ன
வர்க்கவான்கும கொலிகலிதெங்கென வளர்ந்த
பொற்கவின்குலைத் தெங்குகார்ப்பந்தரைப் பொறுத்து
நிற்கநாட்டிய காலெனநிவந்ததண் பணையே. (சு)

சிவந்தவாய்க்கருங் கயற்கணுவலாரியைச் சீறித்
கவர்த்தவான் தருக் குலங்களைகடிமணம் வீசி
யுவந்தவேறுபல் பலங்களும்குணமினர்க் குதவி
நிவந்தகாட்சியே போன்றதுநிழன்மலர்ச் சோலை. (௭)

ஒல்லொலிக்க திரிச் சாலிகள்புறத்தழீஇ யோங்க
மெல்லிலைப்பசுங் கொடியினுல்வீக்குறு பூக
மல்லெனுங்கனத் தண்ணறனணிவிழாத் தருப்பைப்
புல்லொடும்பிணிப் புண்டபெயற்கொடிமரம் போலும். (௮)

சீதவேரியுண் டளிமுரல்கமலமேற் செருந்தி
போதவேரியு மலர்களுஞ்சொரிவன புத்தேன்
வேதவேதியர் செங்கரம்விரித்துவாய் மனுக்க
ளோதவேமமு முதகமுமுதவுவா ரணைய. (௯)

(சு) வெண்சோதி என்றது - முத்தாலுஞ் சுண்ணத்தாலு மா
கிய ஒளியை. புகழ்மகளிருக்கை என்றது - புகழ் வெண்மைநிறமா
தவின்.

(சு) வர்க்கம் - வரிசை.

(௭) வலாரி - வலாகுரனைக்கொன்றவனாகிய. இந்திரன். தருக்
குலங்களைன்றது - சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம், பாரி
ஜாதம், கற்பகம், முதலிய பஞ்சதருக்களை.

(௮) தழுவீ - இது தழீஇ என மருவியது.

விரைசெய்பங்கயச் சேக்கைமேற்பெடையொடு மேவி
யரசவன்னநன் மணஞ்செயவம்புயப் பொய்கை
திரைவளைக்கையா னுண்டிளிசெறிந்தபா சடையா
மரகதக்கலத் தரளரீராஞ்சனம் வளைப்ப. (க௦)

இரும்பினன்னதோள் வினைஞரார்த்தெறிந்துவாய் மடுக்குங்
கரும்புதின் நிடி யேற்றொலிகாட்டியின் சாறு
சூரும்புகுழ்கிடந் தரற்றிடச்சொரிந்துவெஞ் சினத்தீ
யரும்புகட்களி ரொத்தனவாலையெந் திரங்கள். (கக)

பள்ளரீர்குடைந் தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த் தெழுந்த
வென்றையன்னத்தைக் காரணமெனப்பெடை வீழ்ந்த
வுள்ளமீட்டல மரச்சிறகுதறியுள் ளன்பு
கொள்ளவாசையிற் றழிஇக்கொடுகுடம்பைசென் றணையும். (கஉ)

இரவியாழியொன் றுடையதேரீர்த்தெழு மிமையாப்
புரவிநாமிர்த் தயில்வனபொங்கர்வாய்த் தளிர்கள்
கரவிலாமகத் தெழுபுகைகற்பக நாட்டிற்
பரவிவாட்டுவ பனியெனப்பங்கயப் பொய்கை. (கஃ)

பிறங்குமாலவா யகத்துளெம்பிரானரு ளால்வந்
தறங்கொடீர்த்தமா யெழுகடலமர்ந்தவா நோக்கிக்
கறங்குதெண்டிரைப் பெரும்புறக்கடலும்வந் திவ்வூர்ப்
புறங்கிடந்ததே போன்றதுபுரிசைசூழ் கிடங்கு. (கச)

எறியும்வாளையு மடிக்கடியெழுந்துடல் பரப்பிப்
பறியுமாமையும் வாளொடுகேடகம் பற்றிச்
செறியுநாண்மல ரகழியுஞ்சேண்டொடு புரிசைப்
பொறியுமேயொன்றி யுடன் றுபோர்புரிவன. போலும். (கடு)

(க௦) சேக்கை - படுக்கை. இது செயப்படு பொருளில்வந்த
தொழிற்பெயர். சே - படுத்தல். முதனிலை. பாசடை-பசியவிலை.
தரள ரீராஞ்சனம் - முத்தாலாத் தி.

(கக) இரும்பினன்னதோள்வினைஞர் - யானைப்பாகர், எவல்
செய்வோர். வாய் - ஆனையின்வாய், ஆலையின்வாய். தின்னல்-தின்
னுதல், நெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுக்கல், புறத்
தில் வெளிப்படுத்தல்.

(கச) எழுகடல்-உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு,
கள், சுத்தசலம். இவற்றிற்கப்புறஞ் சக்ரவான்கிரியைச் சூழ்ந்து நிற்
பது பெரும்புறக்கடல்.

கண்ணிலாதவெங் கூற்றெனக்கராக்கிடந் தலைப்ப
மண்ணினரெவ ரே னுழிம்மடுவிடை வீழ்த்தோர்
தெண்ணிலாமதி மிலைந்தவர்க்கொப்பெனச் சிலரை
யெண்ணினாரிடு ணரகநீத்தேறினு மேறார். (௧௬)

குமிழலர்ந்தசெந் தாமரைக்கொடிமுகிழ் கோங்கி
னுமிழ்தருப்பர ஞானமுண்டமிழ்தவாய் வேதத்
தமிழறிந்துவை திகமுடன்சைவமு நிறுத்து
மமிழ்தவெண்டிரை வையையுமொருபுறத் தகழாம். (௧௭)

பிள்ளையும்பெடை யன்னமுஞ்சேவலும் பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச் செவ்வியாற்கண்டவர் கண்ணு
முள்ளமுந்திரும் பாவகைச்சிறைபடுத் தோங்கும்
புள்ளலம்புதண் கிடங்கி துபுரிசையைப் புகல்வாம். (௧௮)

மாகமுந்திய கடிமுகின்மதுரைநா யகர்கைந்
நாகமென்பதே தேற்றமந்நகர்மதில் விழுங்கி
மேகநின்றசை கின் ததவ்வெஞ்சினப் பணித
னாகமொன்றுதோ லுரிபடநெளிவதே யாகும். (௧௯)

புரங்கடந்தபொற் குன்றுகோபுரமெனச் சுருதிச்
சிரங்கடந்தவர் தென்னராயிருந்தனர் திருந்தா
ருரங்கடந்திட வேண்டினுமுதவிசெய் தவரால்
வரங்கடந்திடப் பெறவெதிரிற்பது மாணும். (௨௦)

சுண்டபானுவுந் திங்களுந்தடைபடத் திசையு
மண்டகோளமும் பரந்துநீண்டகன் றகோ புரங்கள்
விண்டவாயிலால் வழங்குவவிடவரா வங்காந்
துண்டபோல்பவு முமிழ்வனபோல்பவு முழலா. (௨௧)

மகரவேலையென் றியானேபோண்மழையருந் தகழி
சிகரமாலேகு ழும்மதிற்றிரைக்கரந் துழாவி
யகழுவோங்குநீர் வையையாலல்லது வேற்றுப்
பகைவர்சேனையாற் பொரப்படும்பாலதோ வன்றே. (௨௨)

(௧௬) கண் - தாக்ஷணியம். கராக்கிடந்தென்பதும் பாடம்.

(௧௭) குமிழ், கோங்கு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திரு
மேனி, திருத்தனம் இவற்றைக்குறிக்க நின்றது. பரஞானமுண்டெ
ன்றது-அத்திருத்தனஞ்சொறிந்ததிருவமுதம், பரஞானமாதலின்.

(௧௮) கள்ள - உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப்
பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரேச்சம். தண்டிடங்கு - நீரரண். புரிசை
மதிவரண்.

எல்லேதேர்வழித் தடைசெய்யும்மதிற் புறஞ்சூழ்
தொல்லேமேவலர் வளைந்துழியுடன் றுபோ ராற்றி
வெல்லமன்னரும் வேண்டுமோபொறிகளே வெல்ல
வல்லதம்மதிற் பொறிசெயுமறஞ்சிறி துரைப்பாம். (௨௩)

எழுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவன நஞ்சபூசமுனை வாண்கள்வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவன குந்தநேயியெரி காலவீசுவன காலனே
ரெழுக்கள்வீசுவன கப்பணங்கள்விட மென்ன வீசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவன கற்கவண்கயிறு கோத்துவீசுவனவார்த்தரோ.

நஞ்சுபில்குதுளை வாளெயிற்றரவு நானியிர்த்தெரியு மலையரா, வெ
ஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்துபொரு வாரைவிக்கிடவி முங்கு
மாற், குஞ்சரங்கொடிய முசலம்வீசியெதிர் குறுகுவார்தலைகள் சித
றுமா, லஞ்சுவெம்பொறி விசைப்பினுங்கடுகியபெயிலிப்பொறியமுக்
குமால். (௨௪)

எள்ளியேறுநரை யிவுளிமார்பிற வெறிந்துகுண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளியீளுமுருள் கல்லிருப்புமுனை கந்துவீசியுடல் சிந்துமாற்
கொள்ளிவாயலகை வாய்திரந்துகனல்கொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
துள்ளியாடுவன கைகள் கொட்டுவன தோள்புடைப்பசில கூளியே.

துவக்குசங்கிலி யெறிந்திழுக்குமரி தொடர்பிடித்தகை யறுக்கவி
ட், இவக்குமொன்னலர்க டலைகளைத்திருகியுடனெ ருக்குமர நிலை
ளாற், கவைக்கொழுந்தழல்கொ ளுத்தவீசுமெதிர் கல்லுருட்டியடு
மொல்லெனக், குவைக்கடுங்கண்மழை பெய்யுமட்டமணல் கொட்டு
மேவலர்கள் கிட்டவே. (௨௫)

உருக்கியீயமழை பெய்யுமாலய வுருக்குவட்டுருசெம்பினீர், பெ
ருக்கிவீசும்விடு படையெலாமெதிர் பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெற
ச், செருக்கிவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதுடி முா
சொடும், பெருக்கியீளுநடை வையமேனடவி யெய்யும்வாளிமழை
பெய்யுமால். (௨௬)

(௨௭) முத்தலைக்கழு - சூலம். எழு - வளைதடி. கப்பணம் - நெ
ருஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(௨௮) தந்து - அரிகயிறு. இதை சேவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்
பகம், நகர்வளம் ௨௭-வது செய்யுளில், “கூர்ந்தறிவதுண்ணால்” எ
ன்பதற்கு, அரிகயிறு என நச்சினூர்க்கினியிர் கூறிய வுரையானு
முணர்க. கூளி - பேய்.

(௨௯) அரிதொடர் - இதுதுவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொளும்பொறியை வெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய
காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய முரணவாயமர
ரரணைலா, மறிவினாணி றுவு கம்மியன்செயவு மரியவாயவனர்புரிய
மிப், பொறிகன்செய்யும்வினை யின்னபொன்னணிபுரத்துவீதிகளு
ரைத்துமால். (உக)

கலிலிலேத்துறை.

கழையுந்தாமமுஞ் சுண்ணமுமணிரிழற் கலனுங்
குழையுந்தாபமுந் தீபமுங்கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங்காதலர் வரவுபார்த்தன்பகந் ததும்பி
விழையுங்கற்பினு ரொத்தனவிழாவறா வீதி. (கஉ)

ஆலனின் றமா மணிமிடற்றண்ணலா னந்தக்
கோலனின்றசே வடிநிழல்குறுகினார் குணம்போல்
வேலனின்றெழு மதியெதிர்வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
காலனின் றன சந்திரகாந்தமா ளிகையே. (கக)

குன்றநேர்பளிக் குபரிகைநிரைதொறுங் குழமி
நின்றபல்சரா சரமுமநீழல்வாய் வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந் தாடியமலரடி நிழல்புக்
கொன்றியொன்றறக் கலந்தபல்லுயிரிலை யனைய. (கஉ)

கறித்தருந்துபுற் குவைகழீஇக்காற்றொடர் பரியத்
தெரித்தகன்றயன் மரகதசித்திரத் தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க் கொழுந்தையுமெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்துமென் றுவா யசைப்பனபசிலையான் கன்று. (கங)

சிறுகுகண்ணவாய்க் காற்றெறிசெவியவாய்ப் பாச
மிறுகுகாலவாய்க் கோட்டுமானினம்வழங் காறுங்
குறுகுதுண்மருங் கிறுத்தெழுக்கோட்டுமா னினம்போ
மறுகும்வண்டுகூழ்த் திறைகொளமான்மத நாலும். (கச)

மாடமாலையு மேடையுமாளிகை நிரையு
மாடரங்கமு மன்றிவேளன்னவர் முடியு
மேடவிழந்ததா ரகலமுமிணைத்தடந்தோளுஞ்
குமொதரார் சிறடிப்பஞ்சுதோய் சுவடு. (கரு)

(உக) கம்மியன் - தேவதச்சன். யவனர் - சிற்பர்.

(கஉ) குழை - மாந்தளிர்.

(கச) கோட்டுமானினம்-கொம்புகளையுடையயானைக்கூட்டம்,
மலைச்சிகரம்போன்ற ஸ்தனங்களும், மான்போன்ற பார்வைகளையுமுடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம்-பெரியமதம், கஸ்தூரி.

(கரு) சிறடி - சிற்றடி.

மருமச்செம்புன் லாறிட மாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால் யானையின் பனைக்கையுமறைநூ
வருமைச்செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையு மொழுகுவ தானநீராறு. (௩௬)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக் குயிற்றிய பொன்னரமியமும்
தெரியமாமுர சொலிகெழு செம்பொருடரங்கு
மரியமின்பயோர் தரஞ்சுமந்தாடுவ கொடிகள். (௩௭)

வலம்படம்புயத் தாடவர் மார்பமேற்புலவித்
கலம்படர்ந்தபூண் முலையினார் காலெடுத்தோச்சக்
சிலம்பலம்பிசை மழுங்கமுன் னெழுமவர்தேந்தார்ப்
புலம்புவண்டு நொந்தரற்றிய பொங்குபேரொலியே. (௩௮)

தையலார்மதி முகங்களுந் தடங்களுங்குழைய
மையளாவிய விழிகளு மாடமுங்கொடிய
கையுநாமலர்ப் பொதும்பருங் கறங்கிசைவண்ட
நெய்யவோதியும் வீதியு நீளறனெறிய. (௩௯)

மலருந்திங்கடோய் மாடமுஞ் செய்வனமணங்க
ளவருந்தண்டிறை யுங்குடைந் தாடுவதும்பி
சுவவுஞ்சோலையு மாதருந் தூற்றுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையு மனைகளுங் குறைபடாவன்னம். (௪௦)

ஊடினாரெறி கலன்களு மம்மனையுடன்ப்
தாடினார் பரியாரமு மடியினுற்சிற்பில்
சாடினாரொடு வெகுண்டிகண் டதும்புமுத்திறைப்ப
வாடினார்பரி நித்தில மாலையுங்குப்பை. (௪௧)

ஐயவென்னுரை வரம்பின தாகுமோவடிய
ருய்யமாமணி வரிவளை விறகுவிற்றுழன்றோன்

(௩௬) பருமம் - கவசம். செம்பொருள் - உண்மைப்பொருள்.
தானநீர் - மதநீர் - தத்தஞ்செய்யுநீர்.

(௩௭) அரியமின்பயோதரம் - மேகத்தைக்குறிக்குங்கால் - அ
ரிய. பசுமை, மின் - மின்னல், பயோதரம் - மேகம். எனவும்,
பெண்களைக்குறிக்குங்கால் - அரிய - இல்லாத, மின் - இடை, ப
யோதரம் - கொங்கை. எனவும், பொருள்கொள்க. முரசு - ஈண்டு
மத்தனம். கொடிகள் - துவசங்கள் - கொடிபோன்றபெண்கள்.

(௪௨) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொய்யில்வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொருதகன் றரற்றஞ்
செய்யதாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்ததெருக்கள். (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தோரணநிறை மென்காஞ்சி சூழ்நிலைநெடுந்தோல்குந்
பூரணகும்பக் கொங்கைப் பொருவின்மங்கலமாமங்கை
தாரணிந் தாரந்துக்கிச் சந்தகிறியிர்ந்துபாலிச்
சீரணிமுளை வெண்மூரல் செய்துவீற்றிருக்குமன்னே. (சஉ)

திங்களைச் சுண்ணஞ்செய்து சேறுசெய்துட்டியன்ன
பொங்குவெண் மாடப்பந்தி புண்ணியம்பூசுந்தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந்தன்னைத் தரித்தன சாலக்கன்கொண்
டங்கணன் விழவுகாண்பா னடைந்தெனமிடைந்தவன்றே. (சச)

தேரோலி கலினப்பாய்மான் சிரிப்பொலிபுரவியூண்ட
தாரோலி கருவியைந்துந் தழங்கொலிமுழங்குகைம்மான்
பேரோலி பெல்லாமொன்றிப் பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரோலி செவிமடாது கடிமணிமாடக்கூடல். (சடு)

பரந்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூத்தோ ரிளையவர்கழியானேயாற்
கழிபவர்யாவேரனுங் கண்வலைப்பட்டுநெஞ்சு [ப்
மழிபவர்பொருள்கொண்டென்றாக் கெண்ணெய்போலளந்துகாட்டி
பழிபடுபோகம்விற்பா ராவணப்பண்புசொல்வாம். (சசு)

மெய்பகிமன்பினாற்போல் விரும்பினார்க்கருத்தூந்தங்கள்
பொய்பகிமின்பம்மார்க்கும் புலப்படத்தேற்றுவார்போன்
மைபகிண்ணார்காமன் மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடச்சுவராய்த்தோன்றச் சித்திரங்காணச்செய்வார். (சஎ)

திருவிற்கான்மணிப்பூணைம் பலகையாத்தெண்முத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொங்கைச் சூதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்கா முகரைத்தங்கள் வடிக்கண்வென்மார்பந்தைப்பக்
கருவிச்சூதாடிவென்றுங் கைப்பொருள்கவர்தல்செய்வார். (சஅ)

(சச) புண்ணியம்-வியூதி. (சடு) கருவியைந்தாவன-தோற்கரு
வி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(சசு) பழிபடுபோகம்-என்றதை, பொதுவதத்தார் புன்னலந்
தோயார் மதிநலத்தின், மாண்டவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுளா
னுணர்க.

(சஅ) வடிக்கண்-மாவடுவின் பிளவையொத்தகண். திருக்கோ
வையார்-“வடிக்கணியைவஞ்சி, யஞ்சு மிடையிது” என்னும் பாசு

தண்பனிகீரிற்றேய்த்த மல்லிகைத்தாமநாற்றி
விண்படுமதியந்தீண்டும் வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையணைமேற்கொண்டு கீர்மணுங்காமுற்றெய்தப்
பண்பலபாடிமைந்த ராவியைப்பரிசில்கொள்வார். (௯௬)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சாந்தமுக்குழலிற்சிந்து
மரும்பவிழ்மாலேத்தாது மளிதுகர்த்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றாணாய்ப் போயரமாதர்மெய்யு
யிருக்குழற்காடுஞ்சூழ்போ யியன்மணம்விழுங்குமன்றோ. (௯௭)

ஆலவாயுடையானென்று மங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்வார் சொல்லியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாங்கிளிகள்பூவை பன்முறைகுரவனோது
தூலவாய்ச்சந்தைகூட்டி துவன்மறைச்சிறுரையொத்த. (௯௮)

ஒளவியமதர்வேற்கண்ணு ரந்தளிர்விரனடத்துந்
திவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாய்த் தித்திக்குமெழாலுந்தம்மிற்
கௌவியநீரவாகிக் காளையர்செவிக்காலோடி
வெவ்வியகாமப்பைங்கூழ் விளைதரவளர்க்குமன்றே. (௯௯)

கட்புலனாதிபையந்து முவப்புறக்கனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றி வீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து

ரத்தில், வடி-என்பது வடிவின் வகிருக்கோர்பெயரென, நச்சினூர்க்
கினியரோமுதிய வுரையானுமுணர்க.

(௯௦) இயன்மணம் - என்றது, தெய்வப்பெண்கள் சரீரங்களு
ம், கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோல
வே இந்நிலமாதர், சரீரமுங்கூந்தலும், இயல்பாகவே மணமுடைய
னவென்றதை “கொங்குதேர்வாழ்க்கை” யென்னுந் திருமுகப் பா
சுரத்தானுமுணர்க.

(௯௧) தூல்அவாய் - வேதத்தைவிரும்பி. சந்தைகூட்டல்-ஆசிரி
யர் கூறிய வேதவாக்கியங்களை ஒருசேரச்சொல்லுதல்.

(௯௨) திவ்ய-திவ்-சொர்க்கத்தில், ய-பிறப்பது. எனவே, தெய்
வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை.
கிளை, பகை, நட்பு என்னும், யாழிற்குரியநால்வகை நரம்பினை, குர
ல், துத்தம் முதலிய ஏழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளென்ப
துமொன்று. எழால் - கண்டத்தொனி.

பெட்பமுற்றமுதுங்கைப்பப் பெருங்குலக்கற்பினுர்போ
னட்பிடைப்பதித்திவிற்கு கல்லவரிருக்கையீதால். (௫௩)

வேளாளர்விதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங் கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமவ ரேவியவினேகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமைச்சாய்வேந்தர்க் குறுதிசூழ்வினையுங்குன்ற
விழுக்கறுமேழிச்செல்வர் வளமறுசியம்பலுற்றும். (௫௪)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்று நயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருந்தடிசிலூட்டி முகமன்னகறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருந்தியளிக்குமோசை யெழுகடலடைக்குமோசை. (௫௫)

அருந்தினரருந்திச்செல்ல வருந்துகின்ற ருமாங்கே
யிருந்தினிதருந்தாநிற்க வின்னமுதட்டுப்பின்னும்
விருந்தினர்வரவுநோக்கி வித்தெலாம்வயலில்வீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமோரே குழுவர்போல்வாழுகிற்பார். (௫௬)

வாணமுந்திசையும்பொங்கும் புகழ்மையும்வாணம்பேணு
ஞானமும்பொறையுங்குன்ற நன்றியுமக்கப்பாடுந்
தானமுங்கொடையுமன் பும் வரிசையுந்தகைசாணன்பு
மானமுந்தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல்வளர்க்கவல்லார். (௫௭)

வணிகர்விதி.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார் வினவினப்பொருடம்பக்க
மில்லெனினினமாயுள்ள பொருளுரைத்தெதிர்மறுத்து
மல்லதப்பொருளுண்டென்னின் விலைசுட்டியறுத்துநேர்ந்துஞ்
சொல்லிலுமிலாபங்கொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம். (௫௮)

கலிகிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிக்கினு னிழந்தவரநிறீஇயின்
காலவாலியவைவரவாட் கானிரைத்தும்பர்க்

(௫௩) அமுது-தேவருணவு - மோட்சம். ஆதலால் விண்ணுல
கத்தவர் அமுதுகைப்பவனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங்கைப்ப
வனவும், பொருள்கொள்க. கால்லவர் - கணிகையர்.

(௫௪) மூவர் - அந்தணர், அரசர், வைசியர். சேர சோழபாண்
டியரென்றுங் கூறுவர்.

(௫௫) வரிசை - தத்தமக்குற்றநிலையிற்றவராமை.

(௫௬) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, படுவிகுதி தொக்குநின்
றசெயப்பாட்டு வினைமுற்று.

கோலவாணிலாச்சொரிமணி சூயற்றிவெண்மாட

மாலைபோல்வகுத்தியற்றின பீடிகைமறுகு.

(௫௬)

(௧) திரையளிப்பவுந்திரைபடு தீம்புனல்வேலிக்

(௨) கரையளிப்பவுக்கரையிலா னிரைபடுகானத்

(௩) தரையளிப்பவுந்தரைகிழித் தூன்றிவிண்டாங்குங்

(௪) வரையளிப்பவும்வாங்கிவாய் மடுப்பனமாடம்.

(௬௦)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற் கதிர்விடுபவளத்

தெரியல்பொன்னரிமாலிகை தெண்ணிலாச்சொரியும்

பரியதித்திலமணிவட மரகதப்பசுந்தார்

விரியவிட்டனவிந்திர வின்னிரையனைய.

(௬௧)

நாள்களுங்குளிர் திங்களு ஞாயிறுமேனைக்

கோள்களுங்குளிர்விசும்பொரீஇக் குடிபுருந்தாங்கு

வாங்கிடந்திராப்பகலொளி மழுக்கலால்வணிக

ராள்கலம்பகர்பீடிகை துறக்கநாடனைய.

(௬௨)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப் பட்டெலாமவண

வன்னபட்டின்மேம்படுவிலைப் பருத்தியுமவண

வெந்நிலத்தரும்பொருள் பதினெழுபுலவணிகர்

மன்னிருக்கையுமரும்பெறல் வளனெலாமவண.

(௬௩)

மரகதத்தினுலம்மிகள் வைரவாளுலக்கை

புரல்கள்வெள்ளியா லடுப்பகில்விறகுபைனிரீ,

ரரிசிமூத்தழல்செம்மணி யடுகலன்பிறவு

மெரிபொளுலிழைத் தாடுபவிவர்சிறுமகளிர்.

(௬௪)

செயிரிற்றீர்த்தசெம் பொன்னினுற்றிண்ணிலக்கதவம்

வயிரத்தாழுடைத் தவர்கடைவாயிலுமென்றா

(௬௦) ௧. உப்பு, முத்து. பவளம், சங்கு, ஒக்கோலை-ஆக-இ.

௨. செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர்-ஆக-இ.

௩. தேனடை, தேன், மயிற்பீலி, அரக்கு, நாவி-ஆக-இ.

௪. மினகு-கோட்டம், அகில், தக்கோலம், இலவங்கம்-ஆக-இ.

(௬௧) கரியகம்பலம்-கறுப்புக்கம்பளம். இடுகு-சட்டம்.

(௬௨) பீடிகை-கடைவீதி. (௬௩) பட்டு, பருத்தி, இவை ஆடையாகிய காரியத்தின்மேல் நிற்பலால் காரியவாகுபெயர்கள்.

(௬௪) செயிரிற்றீர்த்த செம்பொன் என்றது - ஆடகம், கிளிச் சிறை, சாதாரணம், சாம்புந்தம் என்னுந் நால்வகைப் பொன்னுளையர்ந்தசாம்புந்தத்தை. அயிர்-குற்றம். இசைப்பதை-இதில்-ஐ-சாரியை.

லயிரிற்றீர்த்தபேரறிஞரு மனையர்தஞ்செல்வத்
தியலிற்றுமெனவரையறுத் திசைப்பதையெவனோ. (௬௫)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம் மணிசுடரெறிபொன்
வரிச்சுரும்புநேர்மரகத முத்துவாள்வைவரந்
தெரிப்பருந்துகிர்சிந்தின செல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன வாயிரத்திரட்டி. (௬௬)

பாயதொன்மரப்பதவைபோற் பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்த சொற்றிரட்சிதான் றூய
மாயைகாரியவொலியன்றி வான்முதற்கருவி
ஞயகாரியவோசையே யாய்க்கிடந்தன்றே. (௬௭)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமே முலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைஞ மரபுளிவகுத்துத்
தழுவிவேண்டினர் தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவிலாமறை போன்றனவாவணவீதி. (௬௮)

திக்கெலாம்புகழ் மதுரையைச்சிவபுரமாச்சி
முக்கனையகன ரசசெய் முறையினுக்கேற்பத்
தக்கதோழனோ டளகைமாநகருறைதயக்க
மொக்குமநங்கர் வாணிகருறையுஞ்சூழியமம். (௬௯)

(௬௬) குறுமை - சிறுமை. சிந்தின, அகப்படுவன*, விளையா
லனையும் பெயர்கள், எரிக்குறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப்
பர்-அரித்துப்பொருள் தேடுவோர்.

(௬௭) தூயமாயை-சுத்தமாயை. தூயமாயைகாரியவொலி-அக்
கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, “மொழிக்காரண
மாநாதகாரியவொலி, எழுத்து” என்பதனானுமுணர்க. வான்முதற்
கருவினூய காரியவோசை, பொருள்பயக்கும்அக்கவடிவைப்பெறு
து, பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பாட்டா லெழும், அதுகரணவோ
சை. தொன்மரம் - ஆலமரம்.

(௬௮) பல்பொருள் - பலபண்டங்கள் - அறமுதலிய வறுதிப்
பொருள்கள். ஏழுலோகம்-பொன், வெள்ளிமுதலியன-பூலோகம்,
புலலோகமுதலிய ஏழுலகம். பல்கலைகள் - பலஆடைகள் - அறு
பத்துநான்குகலைகள். பகர்தல் - விற்றல் - அறிவித்தல்.

(௬௯) தயக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

மன்னவர்விதி.

ஒற்றையாழியானுலகிரு னொதுக்குமாபோலச்
செற்றேமியாற் கலியிருடின்றுகோ லோச்சி
மற்றடம்புய வலியினுன்மாறெழிற்றக்
கொற்றமன்னவர் விழுக்குடிக்கோமறுருரைப்பாம். (௭௦)

தாங்கவேலகடம்மையே தாளுறப்பிணித்துத்
தூரங்கமாவெனத்தொகுத்தமந்திரம்பலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிர்வரை யாவையும்பெயர்த்து
மரங்கொல்யானைபோற் பிணித்தகூடம்பலமன்னோ. (௭௧)

மழுக்கள்வச்சிரங்கார்முகம் வாளிழுக்குடிகிச்
கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடி கப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கனாந்தகம்பலகைதண் டிவைமுதற்படையின்
குழுக்கனோடிகல்விந்தைவாழ் கூடமும்பலவால். (௭௨)

துளையகல்லேமாவெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ்செந்து
ளளையும்யானை போற்பாய்ந்துமல் லாற்றியுமாத்தல்
விளையவானொடுகேடகம் வீசியும்வென்றி
யிலையராடமர்பயில்வன வெண்ணிலாக்கூடம். (௭௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிரீலமாடஞ் செம்மணிச்சென்னிமாடங்
காசறுகனகமாடஞ் சந்திரகாந்தமாட
மாசறவினங்குமின்ன மாடநீண்மாலேகூடற்
பாசிழைமுடந்தைதழுண்ட பன்மணிக்கோவையென். (௭௪)

விரையகல்கதுப்பினல்லார் வீங்கிளங்கொங்கைபோழ்த
வரையகன்மார்பமன்றி வடுப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருரையகன்மாணவாற்றா லொழுருவார்பலகையொள்வாட்
கரையகல்விஞ்சைவீரர் கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும். (௭௫)

மின்னவானென்னவீசி வீக்குகார்தம்மிற்போர்மூன்
டென்னவான்மருப்புநீட்டி பெதிரெதிர்புதையக்குத்தி
யன்னவானென்னவாய்விட் டதுவெனச்செந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்மறார்பர் பொருகளிரூட்டுவார்கள். (௭௬)

(௭௦) கோல்-நீதிமேனிற்றலா லுவமையாகுபெயர்.

(௭௧) மந்துரை - குதிரைலாயம். கூடம்-யானை க்கட்டுமிடம்.

(௭௨) விந்தைவாழிடம்-துர்க்காதேவிவாழுமிடம், அதாவது-
சுண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்வொருளமுத்தங்கள் பின்னிடத் துவக்குண்டிர்ந்துத்
தாண்மொனெற்றையாழித் தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்புகம்பொன்றேயப் பார்க்கண்முதுகுதிண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச் செல்வத்தேர்நடத் துவவார்கள். (௭௭)

மைந்தர்தந்நெருக்கிற்சிந்து கலவையுமகளிர்கொங்கைச்
சந்தமுங்கூட்தல்சோர்ந்த தாமமுஞ்சிவிறிவீசு
சிந்துரப்பொடியுநாதத் தேனெடுமெழுந்துசெந்து
ளந்தரவயிறு தூர்ப்ப வடுபரிநடத்துவார்கள். (௭௮)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித் தருக்கொடுமானபீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிர்த்தாராற்றுஞ் செருவென்குருதிசெங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்குடுமிச்சேவல் கோழிளந்தகர்போர்மூட்டி
வெம்முனைநோக்கிற்பார் வேதவற்றுறுநோக்கார். (௭௯)

பெண்முத்தமனையபேதைச் சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிறிற் சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறச்சிந்துங் கதிர்முத்தமாலையட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செல்வச் சிறுர்கடேருருட்டுவார்கள். (௮௦)

கொடிமுதிறுழாவுயிஞ்சிக் கோனகர்வடகீழ்ஞாங்கர்
முடியிசைவேம்புநாற முருகவிழாரும்போந்து
மடியிசைநாறத்தென்னர் வழிவழியரசுசெய்யு
மிடிமுரசுறங்காவாயி லெழுநிலைமாடக்கோயில். (௮௧)

மறையவரீதி.

ஆத்திகருண்டென்றே து மறமுதற்பொருள்கண்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர் நாவரிகருவியாக
வாத்தனாலுரைத்தவேத வளவுகண்டெள்ளத்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்திவேட்குஞ் செல்வர்தம்மிருக்கைசொல்வாம். (௮௨)
முஞ்சிநான்மருங்கின்மின்னப் பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிநான்மறையத்தானைச் செருக்குமுன்னொய்து தூங்கப்

(௭௯) தருக்கு - வீரச்செருக்கு. முனை - யுத்தம்.

(௮௧) முடியிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்ப
மலர்மாலை உரியதாதலின். ஆர்-ஆத்திமாலை, போந்து-பனைமாலை.

(௮௨) ஆத்திகர்-கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமுத
லிய வுறுதிப்பொருள்க ளில்லையென் றும், மகளிரின்பமே முத்தி
யென்றுங் கூறும் உலோகாயதன் முதலியோர். அளவு - அனுமான
திப் பிரமாணங்கள், தீர்த்தர்புரிசுத்தமுடையவர்.

பஞ்சிநாண்கலைத்தோண்மார்பும் பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சிசொன்மறைநூல்கற்போர் கிடைகளேயில்லமெல்லாம். (௮௩)

திவினையந்தணுனர் சிறுர்பயிறெய்வவேத
நாவருவேற்றக்கேட்டுக் கிளிகளோகவிலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தே ஞாலருறைபுதுமந்தாரக்
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங் கசடறப்பயிற்றுமன்னே. (௮௪)

வேதமுமங்கமாறு மிருதியும்புராண நூலின்
பேதமுந்தெரிந்தோராலும் பிறமதங்களைவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டு மறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும் பொலிந்தனகழகமெல்லாம். (௮௫)

உறிபொதிகரகக்கைய ரொளிலிடுசெங்கற்றோய்த்த
வறுவையருயிர்க்குடறஞ்சு நடையினரவிச்சைமான
வெறிசுடர்மழுவானென்னக் கோவணமார்த்தகோலர்
மறைமுடிவன்றித்தேறாதவர்மடங்களுக்கும். (௮௬)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாடத் தகில்படுபுகையுமேவ்வி
விட்டெழுபுகையுமொன்றி விரிசுடர்விழுங்கக்கங்குல்
பட்டதுபலருந்தத்தம் பயில்வினையிழக்கநங்கை
மட்டிவிழ்க்கிக்கையான்கண் புதைத்தநாண்மானுமன்னே. (௮௭)

சைவர்வீதி—கலநிலைத்துறை.

தெய்வீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலளுக
வெவ்வமாசிருவினையுடம் பெடுத்தழல்பிறவிப்

(௮௩) பஞ்சிநாண் - உபவீதம். கலைத்தோல்-கிருஷ்ணசினம்.
கிருஷ்ணம்-மான், அசினம்-தோல். எனவே கிருஷ்ணசாரமென்
னு மொருவிதமானிந்தோல், என்பதுபொருள். பலாசம் - முண்
முருக்கு. கிடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(௮௫) அங்கம் ஆரூவன-மந்திரம், வியாசரணம், நிகண்டு, சந்
தோபிசிடம், நிருத்தம், சோதிடம். மதமேற்கொண்டு மறுத்தலாவ
து -- அவ்வவர்தத்திற்குடனும் பந்தமுத்தியிலக்கணங்களைமேற்கொ
ண்டு, பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதிஎன்னும்நால்வகை
இலக்கணங்களுள் ஒன்றோடொன்று வழுப்படக்கூடும் விகற்பங்
களை யெய்தித்துக்காட்டி விலக்குதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது-
பிறர்தம்மதமேற்கொண்டு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல்.

(௮௬) அறுவை - வஸ்திரம். அவிச்சை - மாயை.

(௮௮) சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கலன்-சிதை-பாய்-கலன், மா
க்கலம். பிறவிப்பௌவமேழென்றது-தேவர்,மானிடர்,விலங்குகள்,
பறவைகள், கீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கண்முதலிய எழு
பிறப்பினை.

பௌவமேழையுக்கடந்தரண்பதமலர்க்கைசேர்
சைவமாதவருமைமடத்தனிமறுருரைப்பாம். (௮௮)

எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தெதிர்வினைதடுப்பா
ரெங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார். (௮௯)

அழிவிலானுரையாகமயிலக்கமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிதாகியவிதியிலும்விலக்கிலுமடியைத்
தழுவுதொண்டர்கண்மைந்தர்கள்சாதகர்பாசங்
கழுவிவீட்டுள்போதக்காட்சியர்பலரால். (௯௦)

மறைகளாகமம்பொதுச்சிறப்பெனச்சிவன்வகுத்து
முறையினேதியவிதிவிலக்குறைகளுமுடிவி
லறையும்வீடுமொன்றிரண்டெனும்பிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாச்சிவயோகியர்குழாங்களும்பலவால். (௯௧)

குழலுந்தும்புருநாரதர்பாடலங்குனித்துச்
சுழலுங்கொம்பனாராடலுமுவர்வாய்த்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ்சுருதியுந்திசையெலாம்விழங்கு
முழவுக்கண்மியிலாததுமுன்னவன்கோயில். (௯௨)

மடங்கலின்றிவின்பிளந்துமேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்கர்வெள்ளிமன்றிமைத்தெழுமெண்ணுடர்நீட்ட
முடங்கல்வெண்பிறைக்கண்ணியான்கயிலைமூவுலகு
மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்கமேயொக்கும். (௯௩)

சுரந்துதேன்முளித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரற்கொருசிறைநின்றலர்கடம்பு
பரந்துகட்புணலுக்கப்பலமலர்கடேப்பழிச்சி
யிரந்துநின்றருச்சனைசெயுமிந்திரனிகரும். (௯௪)

உழல்செய்தீவினையுருப்பறவுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வார்க்குநீணிழல்செயானின்றபூங்கடம்பின்

(௯௦) அடியைத்தழுவுதொண்டர் - சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர் - கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர் - யோகவழிநிற்போர். பாசம் - ஆணவாதி ஐந்து மலங்கள். பச் - பத்தித்தல். அ - கருவிப்பொருள் விருதி.

(௯௩) கைலைமூவுலகு மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்கம் என்றது, ஊழிதோறோங்குமவ்வோங்கல் என்றபடி எல்லாவுலகங்களும் நிலைகெட்டழியும் பேருழிக்காலத்துத் திருக்கைலைமலை சிறிதுவளர்தலை.

சூழல்செய்வண்டிகற் பகமதுக்கொணர்ந்துவந்துட்டித்
தழல்செய்காமமென் பேடையினூடனோய்தணிக்கும். (௧௫)

ஆருநீர்க்கடலன் றது வெனநிறையகழ்கா
ருருமாழியன் றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
சாருநேமியன் றதுவெனச் சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவன் றதுவெனச்சுடர் விசும்பிழிவிமானம். (௧௬)

வேதவந்தமுந்துளக்கற மெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோர் நெகிலைப்பொருளின்
பாதவந்தனைப்பத்தியின் பாலராய்ப்பயில்வோர்
மாதவந்தருபயனைனத் தழைத்தபல்வளனும். (௧௭)

பொறிகளைத்தினுக்கட்டிபல் போகமுமிதப்பச்
செறிகொணரவா லுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ணெறிகொன்செஞ்சடைப்பிறைமுடி நிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொணண்மலரடிதழீஇ வீடுபெற்றூர்போல். (௧௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையா லந்கர்முளரிப்
பொன்னையின் றதாலதுபல பொருணிறைசெல்வந்
தன்னையின் றதாலதுபல தருமமென்றுரைக்கு
மின்னையின் றதஃதின் றதால் விழுத்தகுபுகழே. (௧௯)

எழுக்கடந்ததோளுருத்திர வுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின் றவிந்கர்வயி னும்பரின்மாண்ட
விழுத்தகும்பலசெல்வமும் வியர்ந்துபார்த்துள்ளத்
தழுக்கருமையாலின்னமு மமரர்கண் ணுறங்கார். (௨௦)

விரையவிழ்ந்ததார்மீனவர் வாகைவேல்விடுத்துத்
திரையையெவன் றதுமுடிதகர்த் தித்திரன்செருக்குக்
கரையெவன் றதுங்கார்தளை யிட்டதுங்கனக
வரையையெவன் றதுமிந்கர் வலியினுலன்றோ. (௨௧)

எங்குநாவுமாயெங்கணுங் கண்ணுமாயெங்குந்
தங்குபேரொளியல்லதித் தனிநகர்ச்செல்வஞ்

(௧௬) காருருமாழியென் றது - மேகங்கள் தவழுஞ் சக்ரவாளி
ரியை. ஆழி - சக்கரம். எட்டாய்ச்சாருநேமி-அஷ்டகுலபர்வதங்க
ளிலொன்றாயுள்ள ஒருபர்வதமெனப்பொருள்தந்துகிற்றலால், பன்
மையினொருமைவந்த பால்வழு வமைதியன்று.

(௧௭) வேத அந்தம்-உபநிடதங்கள் - நாத அந்தம் - நாதத்தது
வத்தின் முடிவு.

செங்கணையிரகாவினான் செப்பவமெதிர்கண்
டங்கணையிரமுடையவ னளக்கவும்படுமோ. (௧௦௨)

புண்ணியம்புரி பூமிபரதிவ்ருபோக
நண்ணியின்புறு பூமிவானுடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரி பூமியுமதிவ்ருபோக
நண்ணியின்புறு பூமியுமதுரைமாநகரம். (௧௦௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனித்தனையசொல்லார் நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுங்கைப்பச் செவிதுளைத் தூட்டவுண்டும்
பெண்களினமுதமன்றார் பெருமிதநடனமுண்ணக்
கண்களைவீடித் துங்காலங் கழிப்பவரளவிலாதார். (௧௦௪)

கலவிவித்தாகவூழிக் கட்புனல்குளிக்ருநல்லார்
புலவிதீர்செவ்வீரோக்கிப் புணர்முலைப்போகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கி நெறிபடுதருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங் கழிப்பவரெண்ணிலாதார். (௧௦௫)

சந்தித்துமீனநோக்கி தலைவனைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசை மரபுளிமுடித்துமவேத
மந்தித்துமறியான்செய்த திருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்தித்துமன்பாபூசை செய்துநான்கழிப்பார்பல்லோர். (௧௦௬)

கற்பவைகற்றுங்கேட்டுங் கேட்டவைகருத்துநூறச்
சொற்பொருணினைந்துங்கேட்போர்க்குணர்த்தியுட்டுளீக்கந்தீர்த்து
மெற்பகலிரவுநீங்கு மிடத்துமெய்யறிவானந்த
வற்புதவெள்ளத்தாழா தாழ்த்துநான்சழிப்பார்சில்லோர். (௧௦௭)

தன்னிகருயர்ச்சியில்லான் காப்பியத்தலைவனாக
முன்னவர்மொழிந்ததேதேனார் தமக்கெலாமுகமனன்றோ

(௧௦௨) ஆயிரம்நாவினான் - ஆதிசேடன். கண்ணையிரமுடையவன் - இத்திரன்.

(௧௦௩) போகம் என்றது-பெண்-ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமாசம், பாட்டு, பூவமளி என்னும், அஷ்ட போகங்களே.

(௧௦௫) புலவி - ஊடல். நிலை நிலையாமை என்றது - தோற்றக்கேடுகளே.

(௧௦௬) மூன்றுபோது-காலை, மாலை, உச்சி. அந்தித்தல்-சமீபித்தல்.

(௧௦௭) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலங்களே.

(௧௦௮) காப்பியம் - கவியாற்புணையப்படுவது - கவி, தன்னாற்புணையப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

வன்ன துதனதேயாகு மண்ணலேபாண்டிலேந்தா
யிங்குர்க்கரசனாவா னிக்கவிக்கிறைவனாவான். (௧௦௮)

என்னெனவுரைப்பேணிந்த விறைமகன்பண்பையேனை
மன்னவர்வானோர்போல மதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றே
வன்னவனையாற்றா னடப்பதிவ்விலமென்றான்
முன்னவன்செய்தவாடல் வரவினைமுறையிற்சொல்வேன். (௧௦௯)

மதுரைத்திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௯.

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிலிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளென முதுவானவர்முனிவோர்
கரங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடங்கருணைசெய்தவிச்சை
யுரங்கடந்துரையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின்
சிரங்கடந்தவனிருப்பதுதிருக்கயிலாயம். (௧)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள்
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநா
னாரந்தவாதுநின்நாழிதோரோருங்குமவ்வோங்கல். (௨)

அரம்பைமாதராரடலின்ரவமும்பாட
னரம்பிலோசையுமுழுவதிர்சும்மையுநால்வாய்
வரம்பிலோசையுமுருவினீழொலியுமாறுது
நிரம்பிவானமுந்திசைகளுநிர்வனமாதோ. (௩)

(௧௦௯) வரவு - என்னுங் தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண்
மேனின்றது.

(௧) அவிச்சை - பாசம்.

(௨) ஊழி என்பதன் முதலில் அகரச்சுட்டுதொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய் - யானை. இது தொங்கியசையும் வாயையுடை
யதெனப், பொருண்மே னின்றலால், வினைத்தொகை நிலைக்கனத்
துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். நரம்பு - வீணை
மேனின்றலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்தநீற்றொளியெண்மையும்விமலனையகங்கொண்டத்தின்றியேயசைவறவிருக்கையுமருவிவந்தகண்களுங்கொண்டவனிருக்குமாதவர்க்குத் தந்ததாலரண்கைலையுந்தனதுசாரூபம். (ச)

ஆங்குவெண்டிகில்விரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றியோங்குநான்மறைக்குமியினுள்ளொளிநோக்கித் தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (சி)

கோட்டிமாமலர்நிலமலர்குண்டிரீரெடுத்துக் காட்டிமாமலர்கொடிமலர்கொண்டிமுட்கரைந்த பாட்டிமாமலர்கொண்டிநம்பரஞ்சுடரடியிற் சூட்டிமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால். (சு)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கவொய்ப்பையநாகமுந்தங்கிளைபரவியமுக்கணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு செய்யநாகமும்வையமும்புகழ்வதச்சிலம்பு. (சு)

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ச - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௦௬.

புராணவரலாறு.

கவிவிருத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்களங்கறுத்துவிண்காத்வன்கோயின்முன் விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய்வனம்பெறுஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மாடது. (க)

(ச) அந்தம் - முடிவு. அகம் - மனம் - இடம். கண் - கண்கள் - இடம். அவண் - அவ்விடம். சாரூபம் - சமானமானரூபம்.

(சி) தூங்கல் - நேயத்தழுந்தல். சொரிவன, என்னும் வினைமுற்று, பெயரெச்சமாய் நின்றது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு-ஆந்தபாஷ்பம்.

(சு) கரைந்த, முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம் - இதுகரைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(சு) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது - சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலேயுயர்ந்தது. மாடு - பக்கம்.

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்கநவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ.

(௨)

ஆனபான்மையினாலந்தமண்டப
ஞானநாயகனாண்மலர்த்தாடொழ
வானமீனெடுவந்துபதக்குறித்
தூனமின்மதிவைகுவதொத்ததே.

(௩)

அன்னமண்டபத்தன் னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதண்மேலிருந்தனன்
பன்னுகேள்விப்பதினெண்புராணமுஞ்
சொன்னமாதவச்சூதமுனிவனே.

(௪)

அந்தவேலையிலச்சிவதீர்த்தத்தில்
வந்துமுழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா
விந்துசேகரன்ருணினேந்தேத்தியே.

(௫)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனனையமகோதர
னும்பரஞ்சியவுக்கிரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசண்டநற்றவன்.

(௬)

ஆதிமாதவார்யாவருமன்புமை
பாதிபாய்முற்றுமாகும்பராபரச்
சோதிபால்வைத்தருதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலித்தொன்றுவினாவினா.

(௭)

(௨) பதக்குறித்து - காலம் பார்த்து. மதி-மதுவையுடையது.

(௪) வேங்கையதன் - புலித்தோலாசனம்.

(௫) சந்தியாதித்தவம் என்றது, சந்தியாகாலத்திற் செய்யும் பிராணாயாமம், மார்ஜனமுதலிய நித்தியகருமங்களை. சந்தி - பகலிராக்களின் கூட்டக்காலம், இதுவாச்சியார்த்தம். அக்காலத்தில் உபாசிக்கும் தேவதையைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(௭) ஆதிமாதவர்—யாவரும்உமைபாதிபாய் முற்றமாகும்பராபரச்சோதிபால் அன்புவைத்த ருதனைத் தோத்திர மோதியெனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

கலிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுதூல்களின் றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்த்துணர்பெரிய
போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன் றுளதால். (அ)

மேருமந்தரங்கைலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகம்வீடடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுரைத்தனைகருத்தினுக்கிசைய. (க)

ஐயமாதிரிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச்
செய்யவுந்தெளிந்திலேங்கன்யாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையனெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின்ன
முய்யுமாறஞ்செய்தியென் றுரைத்தனர்மன்னே. (க0)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிரைநீர்த்தக்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறையிரத்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளியுறைதலனென் றுபுகலாய். (க்க)

என்றபோதெதிரிமுமலர்ந்திருண்மலவலியை
வென்றகுதனுந்தலங்களின்வீசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டிறைபதியு
ளொன் றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளதுமற்றதுதான். (கஉ)

(அ) தேர்தல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல். போதம் - ஞானம்.
உமக்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்தவழுவமைதி.

(க) பருப்பதம் - ஸ்ரீபர்வதம். அந்தரநாடு - சிவலோகம்.

(க0) ஐயமாதிரிமுக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை. இவற்
றுள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறுது நின்றல். திரிபாவது-
ஒன்றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை
மகனே எனவும், இப்பியை, வெள்ளியே எனவுத்துணிதல். தெளிந்
திலேங்கள் - இதில் கள்விகுதி, விசுதிமேல் விசுதியாகவந்த இட
வழுவமைதி.

(க்க) நாதவேதாந்தப் புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கலை
ஞானங்களை வினக்குமறிவையும், வைகரியாதிவாக்குகள் நான்கின்
மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நின்றலை.

(கஉ) இருண்மலம் - ஆணவமலம்.

முற்றவோதியபுராணமுவாறினுட்கார்த்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவைவாறுத்தம்பெயராற்
சொற்றபேர்சனற்குமரமாமுனிவரன்ருதன்
கற்றவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன் கதிரோன். (௧௩)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்ன நூலிணையுணர்த்தினான் சங்கரன் றுணைவிக்
கன்னபோதவண்மடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்ந்தான். (௧௪)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைத்தா
னன் றுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
நின்றதன்ன துகேட்பவர்க்கரனடிநீழ
லொன்றுமின்பலீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும். (௧௫)

அதிகவப்பதியாதெனினாலவாய்கேட்கக்
கதியளிப்பதென்றே தியருதனைக்கதியின்
மதியைவைத்தவரன்னதைப்பகரெனவந்த
வீதியினிற்புகல்கின்றனன்வியாதன்மாணுக்கன். (௧௬)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புத்தேள்
வீதியினுற்கடுகடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேண்டிக்
கதியைமாய்ந்தவர்க்குதவுதண்டெறகெழுகாசிப்
பதியின்மைந்தரோடெய்தினுன்பண்டொருவைகல். (௧௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாத ஓரதன்சனகனாதிநான் முனிவர்கோதம
னூற்,சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான்மீகியேவசி
ட்டன், சகத்தியல்கடந்தகுகன்முதன்முனிவர் தம்மொடும்பத்து
வெம்பரிமா, மகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்க்குள்ள மகிழ்வுறவழங்
குறவழங்கா. (௧௮)

(௧௩) பேர் - பன்மைப்பொருளில்வந்த வோரிடைச்சொல்.

(௧௫) குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

(௧௬) கதி - மோட்சம்.

(௧௭) பழமறை - படைப்புக்காலங் தொட்டுள்ள வேதங்கள்.
பரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - யாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(௧௮) சனகனாதிநால்முனிவர்—சனகர், சனாதனர், சனந்த
னர், சனற்குமாரர். சகம் - தோன்றியழிவது - உலகம்.

சத்தியவுலகிற்சேராருக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து [யிற்
முத்திமண்டபத்தினுறமுதனான்குமொழிந்தருண்மூர்த்திசன்னிதி
பத்தியாயிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவிஞாவுரைபகர்வார்.

தலமுதன்மூன்றுஞ் சிறந்ததோர்சைவத் தலமுரையென்ன
நாரதன்றான், கலைமுழுதுணர்ந்த சனற்குமாரன்பாற் கற்றவன்வி
யாதஞமவன்பா, னலமுறக்கேண்மினென வவன்கதிர்வேனம்பி
பான்மறைமுதலனைத்து, மலமறவுணர்ந்தோன் குறுமுனியாகும
வனிகைக்கேண்மெனவிடுத்தான். (௨௦)

மலயமாதவனை யடைநதுகைதொழுது வாழ்த்திவாதாவிலில்
வலனைக், கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தகருன் றடக்கியதவக்குன்
றே, யலைகடல்குடித்த வருட்பெருங்கடலே யருந்தமிழ்க்கொண்ட
லேதென்பா, றுலைபெறநிறுத்தகளைகனையென்று சுருதியாயிர
மெனத்துதித்தார். (௨௧)

மூவகைச்சிறப்பு முள்ளதோர்தான் மொழிகென முகமலர்ந்த
ருள்கடர்ந், தியாவையுமுணர்ந்தோன் முததிமண்டபத்தி லீரிரு
தொகையினவந்திறக்குஞ், சேவல்கடமையுமைகவான் றனையுஞ் சே
வலங்கொடியுடைவடிவேற், காவலன்றனையும்வடநிலுமர்ந்த கண்
னுதற்பரனையும்பணியா. (௨௨)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெநதை யாலவாயானையுரிதய, பங்
கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைநதுபார்ப்பதிக்குச, சவ
கரணருளிச்செய்தசுகிதைையைத் தாருகனுடலிரண்டாகச, செவ
கைவேல்விடுத்த சேவகனெனக்குத்தெருட்டினு ன்னையசுகிதைை
யில். (௨௩)

(௧௬) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம்,
வீடு. அலம் - சுழற்சி.

(௨௧) துலை - துலாக்கோல், நிறுத்த - நிறுத்திய, களைகண்
பற்றுக்கோடு. ஆயிரம் - அனந்தம்.

(௨௨) சேவல்களென்றது - மாகனந்தனென்னு மறையவனும்,
அவன்மனைவியும், மக்களிருவரும், மூன்றும் யுகத்திற் பாவத்தாற்
கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவரோ
ன்று காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(௨௩) சமாதி - சுகத்துக்கு முதன்மையா யுள்ளது - ஆங்கு
றவிருத்தல். பரவசமடைதல் - றேயத்தழுத்தல்.

பெற்றகருந்தவஞ் செயதகருதெளிந்தரிதிற் பெறுங்கதிசேட்
பவர்க்கெளிதா, யுறப்படுதவநீர்வினா முசுகிறப்பு முன்னதெதவ
த்தினுங்கழிந்த, சிறப்பினுக்கெண்ணெண்டிருவினையாடல் செயத
ருள்வடிவெடுத்தென்று, மறைப்பொருள்வினங்கு மாலவாயதனை
மண்ணின்மேற்சிவனுலகென்னும். (உச)

அத்தவத்தனையமுவகைசுகிறப்பு மளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை
வைத்தவன்செயத்திருவினையாட்டிம வரையுரங்கிழியவேவெடுத்த
வித்தகனெனக்குவிளம்பியவாரே விளம்புவனுமககெனவந்த [ன்.
வுத்தமமுனிவர்யாவருவகேட்க வுணர்த்துவான் கடலெலாமுண்டா

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௫-க்கு திருவிருத்தம்-உஉக.

த ல வி சே ட ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாட்டமொருமுன்றுடைய நாயகனுக்கன்புடையீர் நயந்துநீவி
ர், கேட்டதலமின்கிரைத்த திருவாலவாயதனுட்கினைத்துப்பொன்
னந, தோட்டலர்தாமரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரசசெஞ்
சோதிருநா, வீட்டமென முளைத்தசிவலிங்கமுமொன்றுள தின்னு
மிசைப்பக்கேண்மின். (க)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுநதெயவமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலகித்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருகுகின்றான
வுருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரநத்துலவாலீடு
தருவானுமுப்புவனத்திலுமில்லையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னே. ()
அவ்வகையமுன்றின்முதற் றலப்பெருமைதனைசகருக்கியறையக்
கெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமதிகமவற்றீரிலாத [கேண்மி
சைவதலமதிகமவற்றற்பத்தெட்டதிகமவைதமிலீரெட்டித்
தெய்வதலமதிகமவற்றதிகதலகான்கவற்றைசெய்யக்கேண்மின். ()

(உச) கழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.

(உரு) மூவகைக்கிறப்பு - மூர்த்திக்கிறப்பு, தலக்கிறப்பு, தீர்த்த
க்கிறப்பு.

(உ) தோடு - இது.

(உ) முப்புவனம் - கவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

(உ) தருமதலம் - புண்ணியகேத்திரம். சைவதலம் - சிவஸ்

அன்னமலிவயற்புலியூர்காசிகநர்காளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநான்கிறிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிகநர்வதிந்திறக்கவியன்காணத்திப்
பொன்னகரம்பத்தியினால்வழிபாடுசெவ்வளிக்கும்போகமவீடு. (ச)

அறத்தையுந்திருவால வாய்கேட்டவுடன் போகமளிக்குமிண்
டு, பிறந்திறவாப்பேரின்பக் கதியளிக்குமி துவன்றிப்பிறழாதெங்கு,
நிறைந்தபரனெத்தலமும் படைப்பானித்தலத்தைமுதனிருமித்த
ங்க, ஹுறைந்தருளினான் யின்னமுளததன்பெருமையுரைப்ப
க்கேண்மின். (ரு)

திருவாலவாயென் றுகேட்டவரேயறம்பெறுவர்கெவ்வமோங்குத்
திருவாலவாயென் றுகினைத்தவரேபொருளடைவர்தேவதேவைத்
திருவாலவாயிடத்தக்கண்டவரேயின்பலஞ்சேர்வான் றுந்
திருவாலவாயிடத்துவந்தவரேவீட்டுநெறிசேர்வாரன்றே. (சு)

சுரந்திருமுகாசிமுதற்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந் தூரீர்வையை
வரந்திருந்திருவாலவாய்சேவன்முத்திரும்வதிவோர்க்கீது
திரனதிகம்பரகதியும்பின்கொடுக்குமாதலினிச்சேவன்முத்தி
புரனதிகமென்பதெவனதற்கதுவையொப்பாமெப்புவனத்தூன்றும்.

ஆதலினிப்பதிலிட்டுப்பிறபதியிற்போய்சேரற்போரங்கைகொண்ட
சீதளவானமுதேய்ப்பத்தித்திக்கத்தேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைக்கைவிட்டுப்புறங்கையைநக்குவாரொப்பாரந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவரேயளவிட்டுவழுத்தற்பாலார். (அ)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலங்கடம்மிற்பரிமகம்வாசபேய
மற்றமில்சோடசாகமக்கினிட்டோமம்மார்க்கு
முற்றருமிராசனாமுதன்மகமுடித்தபேறுஞ்
செற்றமிறெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (க)

(சு) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடை
யுமிடம் என்பதுபொருள்.

(எ) சுரந்தி - தேவந்தியாகிய கங்கை.

(க) வாசபேயமாவது-அந்தணர்கள், பன்னிரண்டுதினத்தில்,
இருபத்துமூன்றுமோடங்களால் சிவபெருமானுக்குப்பிரீதியுண்டா
கச்செய்யும்யாகம். சோடசாகமாவது, ஐந்துதினத்தில், இரண்டுமே
டங்களால்செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோமம்என்பதும் அதுவே.
இராஜசூயமாவது-எல்லா அரசர்களையும்வென்று ஐந்துதினத்தில்
அல்லது எ-க-கஉ-தினங்களில்ச-மேடங்களால்சூதத்திரியர்களால்
செய்யப்படும்யாகம். தரிசபூரணமாவது-அமாவாசை, பெரநனைக
ளில் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டபண்ணச்செய்யும் ஸ்தாலிபா
கக்கிரியை. இஷ்டி - யாகமுதலியகிரியை.

எள்ளிழுதன் னங்கன் னியிவுளிதேரியாணையிலம்
வெள்ளியான்பொன் பூணடைவினவொடுபுழை முன் னாச்
தன்னருமடிமையாதிதானங்கன்செய்தபேறும்
வள்ளறன் காசியாதிபதிதளில்வதிந்தபேறும். (க0)

கங்கைகாளிந்திவாணிக் காவிரிகண்ணவேணி
துங்கபத்திரிதீம்பாலிதுயதன்பொருளை முன்னாச்
சங்கையின திகண்முற் றுமாடியதவத்தின்பேறு
மங்கலமதுரை தன்னில்வைக ளும்வதிந்தோர்க்கெய்தும். (கக)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைத்துமென் றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவர்தமைவிட்டேகும். (கஉ)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியந்தோறு
முற்றபேறிங்குகங்குலுண்டியாலடைபேரூகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின்பேறிங்
குற்றொருவைக ளுண்டியொழிந்தவர்பெறும்பேரூகும். (கங)

அயனகரடைந்துநான் குதிங்கணைன்பாற்றும்பேறிங்
வியனகரடைந்துநோற்குமட்டமிவிரதநல்கு
மயனகரெய்தியாறுதிங்கணைன்பாற்றும்பேறிங்
வியனகர்ச்சோமவாரவிதமேயளிக்குமன்றே. (கச)

ஏனையதலத்திலோராண்டிணவொழிந்தியற்றேநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யூனவைம்பொறியும்வென்றோன்முப்பொழுதுண்டிவைகத்
தானமரந்தாலுங்காலுண்டியற்றுமாதவத்தோனாகும். (கஞ)

(க0) எள்ளிழுது - எண்ணெய்.

(கக) காளிந்தி - கரியநிறத்தை யுடையதோர்ந்தி. கண்ணவே
ணி - சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இந்த்ரநீலபர்வதத்தினருகிலோடும்
நதி. ஆடியதவம் - தீர்த்தயாதத்திரைப்பலன்.

(கங) சாந்திராயணம் - சந்திரசம்பந்தமுள்ள தோர்விரதம். எ
ன்னை - சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப்பிரதமைமுதல், பெளர்ண
மியவரையில் காளுக்குநாள் ஒவ்வொருகவனம் உயர்த்தியும், ஐகலை
குறைபப்பெறும் கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமைமுதல் அமாவாசை வ
ரையி லொவ்வொரு கவனமாகக்குறைத்தும் புசித்துச்செய்யும் விர
தம்.

(கஞ) காலுண்டென்றது - வாயுபட்சணஞ் செய்தலை. கால்-
காற்று.

இத்தநாண்மாடமோக்குமாலவாயிடத்தியாரேனு
முந்தணர்தமக்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுரைப்பதென்மதியான்மிகீர். (௧௬)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென் றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென் றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாகல்கியபயனுமென் றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பே றும். (௧௭)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாமுற்றியபயனுந் துய
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுந் துலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர்பயனும்தோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின் றுணர்ந்தடங்கும்பே றும். (௧௮)

அனையதொல்பதியிலென் றும்வைகுவோரடைவரென்ற
வினையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லையிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரசெனென்றறியாதலாலே
வினையவைவெல்பவனங்கெய்திவதிவதேவேண்மொதோ. (௧௯)

மேற்படி - வேறு.

கைத்தலநான்கிரண்டெடைய மலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்கயி
லையாதி, யெத்தலமுமொருதுலையிட்டித்தலமுமொருதுலையிட்டி
ண்டுநூக்கி, வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்ததுகண்டெகி
ன்மேலா, வைத்ததலமிதுவென்ற லிதன்பெருமையாவரேவழுத்த
ற்பாலார். (௨௦)

(௧௬) சோடசதானமாவன - அன்னதானம், வஸ்திரதானம்,
பூதானம், கன்னிகாதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபய
முகி கோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், அஸ்வதானம்,
சுவேதாஸ்வதானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதா
னம், கற்பகவிருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஓர்
கைப்பிடி. இதுமுஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(௧௭) அறிமின் என்னுமுன்னிலைப்பன்மைவல்லினைமுற்ற
ஈறுதொக்கு அறியெனநின்றது. தனையறிபவராரசென்றானன்றி,
எனவும்பாடம்.

(௨௦) துலை - துலாக்கோல், இது சினையாகுபெயராய்த் துலா
த்தட்டை யுணர்த்தினின்றது.

அத்திருமாநகரின் பேர்சிவநகரங்கடம்பவனமமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரத்திருவாலவாய்மதுரைமுடியாஞானம்
புத்திரரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
பத்திரகுதுவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவினாற்பகர்வார்நல்லோர். (1)

என்றுதலச்சிறப்புரைத்தகுறுமுனிவனெதிரறவோரினும்பூ
தெய்தி, நன்றுதலப்பெருமையருள்செய்தனாகேட்டுடலெடுத்தநய
ப்பாடெல்லா, மின்றடைந்தேமினிச்சுவணபுண்டரிகச்சிறப்பதனை
யிசைத்தியென்னக், குற்றமடக்கியகருணைக்குன்றனையான்வரன்
முறையாற்கூறுகின்றான். (2உ)

மேற்படி - வேறு.

விரதமாதவத்தீர்காணின்வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச்
சரதமாப்போகநல்குந்தமனியமுளரிவந்த
வரவுமக்கணக்கஞ்சப்பெருமையும்வளனுநன்கா
வுரைசெய்துங்கேண்மினென்றமுனிவரனுரைக்குமன்றோ. (2ங)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் சு-க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௪.

(2க) சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும்விகற்பம்பற்றிப்
பசுகரணமாய்ப் பயில்வதின்றி, சிவகரணமாய், உடையானு
டைமைப்பொருளுமாய்த்தற் செயலற்றுச் சாக்கிரத்தேயதீதத்தை
ப்புரிந்துநிற்றல். பரஞானமென்றது - அபரஞானம்போ லழிவதி
ன்றி, நித்தியசுகத்தை விளைவிப்பதாகிய சிவஞானம்பற்றி நிகழும்
மோனநிலையை. புத்தி - சிவபோகம். சமட்டிவிச்சாபுரம்-சிவஞான
முதலியநால்வகைஞானங்களையுந் தரும்நகரம். சமஷ்டி - நிறைவு.
விச்சை - ஞானம். துவாதசாந்தத்தலம் - பிரமரத்திரத்துக்குமேல்
உண்மணி சுத்திக்கதீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

(2உ) சுவணம் - பொன்.

(2ங) சந்தம் - உண்மை. தமனியமுளரி - பொற்றாமரை.

தீர்த்தவிசேடம்.

அழசரடியாசிரியலிருத்தம்.

கண்ணகன்ருடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரேயனப்பவரவிர்த்தமுத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புலினை முகச்செவ்விபோலத்
தண்ணுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம். (க)

பாற்றினுக்கரசாங்கங்கைநாவிரியாதியாழம்
வேற்றுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுங்காருந்
தோற்றுமுன்றனை யாட்டச்சுந்தரமுர்த்திசெங்க
ணைற்றினன் கண்டதீர்த்தமாகுமீதெவ்வாறென்னின். (உ-)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியந்நெறியேயார்க்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன்றினைவறவினைந்துறிஞர்
துகளிலாவறிவானந்தசுந்தரச்சோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டதரனொருவினையாட்டாலே. (ஈ)

முக்கண்ணரவப்பூணதூலினன் முகிழ்வெண்முகங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்ருலகபாலத்தன்செங்கணைற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண்ணிவாமத்தன்முன்னும்பின்னும்
பக்கமுந்நிபாதிசுனாதிபர்பரவிச்சூழ. (ஊ)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொளுரசுவேந்தனகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமாள்புரமுமேலத்
தன்றிருநகருஞ்சென்றுசஞ்சரித்தாடியீள்வான். (ஐ)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திதைஞ்சியேத்தமுனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணத்திதோரை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை. (ஐ)

(க) கண் அகல் - என்றதற்கு, இடமகன்ற என்பதுபொருள்,
யார், வினைக்குறிப்புமுற்று. இதில் யாவியோ இன்மைப்பொருளது.

(ஈ) அகனம், கிட்களம். நிகளம்-பந்தம்.

(ஊ) செங்கண் ஏறு-சிவந்தகண்களையுடைய தருமவிடை.

(ஐ) உரகவேந்தன்-ஆதிசேடன். உரகம்-சர்ப்பம். விபுதர்-தே
வர். பொன்றிகழ்நகர்-தெய்வலோகம். தன் திருநகர்-சிவலோகம்.

(ஐ) இலிங்கம் - பிரகாசகம் - முன்னர் என்பதில் அற்பகுதிப்
பொருள்விருதி.

வேத்திரப்படையோனாகிநிபர்வீழ்த் துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுத்தேருத்தனிமுதலொருவவென்றா
தோத்திரவகையாலேத்தித்தொழுதோன்றுவினாவல்செய்வார். (எ)

ஐயவிலவிலிங்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமூழ்கி
யுய்யவுங்கங்கையாதிநதிகளுமலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலையிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனசெய்ப்பலோகம். (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடுத்ததென்கீழ்சாராக
முத்தலேவிலேவாவகிநாட்டினுன்முதுபார்க்கிண்டு
பைத்தலைப்பாந்தள்வேந்தன்பாதலங்கீண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமணண்டகடாகமுங்கீண்டதவ்வேல். (க)

அவ்வழிப்புறம்புருழ்த் துகிடந்தபேராழியுழிப்
பௌவநீரென்னவோங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னீரைத்தூவிக்கலந்துமாநீர்த்தமாக்கிக்
கைவரைகபாலநந்திகணத்தினைநோக்கிக்கூறும். (க௦)

இன்னமாதீர்த்தந்தன்னையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னமாயிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாக்குந்தீர்த்தங்களைவைக்குமேலாய
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும். (க௧)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன்மங்கலம்பெறவாறும்
மருட்சிவதீர்த்தமாகுமபுன்னெறியகற்றியுள்ளத்
திருட்கெடஞானந்தன்னையீதலான்ஞானதீர்த்தந்
தெருட்கதிதரலான்முத்திதீர்த்தமென்றிதற்குநாமம். (க௨)

(எ) வேத்திரம் - பிரம்பு. வேத்திரப்படையோன் - திருநந்தி
தேவர். பாலம் - செற்றி. நிரஞ்சனம்-நிர-அஞ்சனம். களங்கமில்
லாதது. அஞ்சனம் - களங்கம்.

(அ) மை - குற்றம். இறுமைப்பேறு-இம்மைமறுமைப்பயன்.

(க) சார் - பக்கம். முத்தலேவேல் - சூலம். அண்டகடாகம் -
பாதலம்.

(க௦) புறம்புருழ்கிடந்தபேராழி-பெரும்புறக்கடல். பௌவம்-
கடல். கைவரைகபாலி - கரத்திலேநதிய கபாலத்தையுடைய சிவ
பெருமான்.

(க௧) கண்ட - உண்டாக்கிய. பரமம் - மேன்மை.

(க௨) மருள் - அஞ்ஞானம்.

ருண்டந்துதர்ப்பணமுஞ்செய்துதானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைத்துமெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத்
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிச்சூழ்ந்துதுதித்தெமையுவப்பச்செய்தோ
ருடம்பெடுத்ததனெலந்தவுறுதியுண்டதனைச்சேர்வார். (௧௩)

இந்தநீரெம்மையாட்டினேழிரண்டிலகின்மிக்க
வந்தமிநீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிங்குவைகுநங்குறியையுங்கள்
சிந்தையிலார்வம்பொங்கப்பூசனைசெய்மினென்றோ. (௧௪)

விண்ணவர் தம்மின்மேலாம்வெதியனாகின்ற
பண்ணவன்ருனநீரிற்படிந்துதன்னனுனையாலே
யண்ணலங்கனைத்திடுனாரமூழ்குவித்தனையாய
புண்ணியவிலங்கந்தன்னுட்புகுந்தினிதிருந்தான்மன்றோ. (௧௫)

அந்தமாரீரானந்தியாதியோர்வியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளற்ப்பூசையாற்றிச்
சிந்தையில்விழந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்தீர்த்தமிகமையுமுரைப்பக்கேண்மின். (௧௬)

வளையெறிதரங்கனானவாவியைநோக்கிற்பாவத்
தனையுறுமூழ்கின்வேண்டுங்காமியமெல்லாஞ்சாரு
முளமுறமூழ்குமெல்லேமுழுகுகொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும். (௧௭)

மெய்யைமண்ணுகொண்டெவ்விதுவிசுத்திசெய்து
மையறுவருணஞக்கமந்திரவின்றுமூழ்வந்
றுய்யமாதீர்த்தமெல்லாந்தோய்த்துநான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீத்தகாசறுபேறுநல்கும். (௧௮)

(௧௯) குறி, திருவருட்குறியாகிய சிவலிங்கம்.

(௧௫) அனுனை-கட்டளை. அனதி-தனக்கோர்முதலில்லது.

(௧௭) பாவத்தனை - பாவத்தொடக்கு, காமியம். இச்சைபற்றி
நிகழ்வது.

(௧௮) மண்ணுகொண்டு, என்றது - அரசடிமண், வில்வமரத்
தடிமண், துழாயடிமண், புளியமரத்தடிமண், ஆலமரத்தடிமண், கா
வல்மரத்தடிமண், யானைக்கட்டிமிடத்துமண், குதிரைக்கட்டிமிடத்
துமண்முதலிய ஒன்பதுவகைமண்களுந், துனசித்தளிர், புளியத்தளி
ர், நாவற்றளிர், வில்வத்தளிர், ஆலத்தளிர், அரசத்தளிர், அறுகத்தளி
ர்முதலிய எழுபதுகைத்தளிர்களுந், பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோ
மயமுதலிய பஞ்சகௌவியங்களுமாகியவற்றை. வருணஞக்கமந்திர
ம்-வருணதேவனுக்கிரகத்துக்குரியதோத்திரருபமானமந்திரம்.

தெய்வவித்திர்த்தத்தன்னேகினைவின்றித்திண்டினாலு
மவ்வியவினையினிந்தியரும்பெறல்வீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழிண்டினாலுஞ்சுடிமன்றிவிடுமோவம்மா. (௧௧)

ஆருமநீரிலென் றுமாடினார்கீவன்முத்தி
சேருவரநீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணவாக்கினேயமந்திரமிவைமுன்னு
பேருணர்வளிருநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம். (௨௦)

அன்னநீர்தனையுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றன்னையும்பணியோன்மேலைப்பரகதிதன்னைச்சாரு
மென்னநன் னூலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவித்திரமாகிற்கும். (௨௧)

ஆதரவிலனாயநீராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுனாய்மூழ்கிவானவராதியானோர்க்
காதரவரிசியென்னுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
ளுதரவேள்விமுற் றுமாற்றியபயனைச்சேரும். (௨௨)

ஏனைமாதலங்கடம்மிலிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமத்தவஞ்செபந்தியானந்தம்மா
லானமாயனிற்கோடியுதிசுமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்கரிருத்தவைநயந்துசெய்யின். (௨௩)

பிறத்தநானநீர்மூழ்கின்மேலைவெம்பிறவிப்பெளவ
மறந்திடுமறிதேள்கும்பமதிகளின்மூழ்கித்தென்பா
லுதைத்தவர்பொருட்டுப்பிண்டமுதவினாவர்தாமாழ்த்து
கிறைத்திடுபிறவிப்பெளவநின் றுமேலெழுவரன்றே. (௨௪)

(௧௧) ஓளவியவினை-பொருமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(௨௦) வாருணமாக்கினேயமந்திரம், என்றது-வருணமந்திரஸ்
நானம், ஆக்னேயமந்திரஸ் நானங்களே.

(௨௧) என்ன - எப்படிப்பட்ட. பவித்திரம் - பாவத்தை நீக்கி
மோட்சத்தைத்தருவது.

(௨௨) ஆதரம் - விருப்பம்.

(௨௩) ஞாங்கர் - கரை.

(௨௪) மறி - சித்திரைமாதம், தேன் - கார்த்திகைமாதம்-கும்
பம்-பங்குனிமாதம். தென்பாலுதைத்தவர் - பிதிரர்.

அத்தடமருங்கின் யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாகேற்றவேண்டிச்செய்கடன் முடிக்கின்றன னோ
ரெத்தனையெண்ணேந்தாலுமென்றக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்மெட்டுமவரைவிண்ணுளவைப்பார். (௨௫)

மூவகையுலகிலுள்ளதீர்த்தமுமுறையாலென் றுஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந்தத்தீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரநீராலென் றுமீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராவரிப்பிறவீதன்னிலவர்கதிக்கரையைச்சார்வார். (௨௬)

விடுத்திடலரியரித்தவேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடலரியதானந்தவமிவைதரும்பேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையில்வைகியீசனையருச்சிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுண்ணியத்திற்கோடியிலொன் றுக்கொவ்வா. (௨௭)

உம்மையிற்றிறவிதோ றுநியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தானந்தவஞ்செய்துபுனிதராகிச்
செம்மைநன் னெறியினின்றசித்தருக்கலதித்தீர்த்த
யிம்மையிலடைந்துகித்தமாதெற்கெய்தாதன்றே. (௨௮)

மேற்படி - வேறு.

(க) மதித்திரோனிடத்தொடுங்குதினம் (உ) திங்கட்பிறப் (ங) பர
வம்வாயங்காந்து, கதிர்கடமை விழுங்குதினம் (ச) விதிபாதமிந்நா
ளிற்கருதிமூழ்கித், துதிக்கடருப்பணந்தானம் புரிதன்மனுவோதுத
லத் தொகையொன்றற்கொன், நதிகபலனம்முறைதூரூயிரதூரூ
யிரமோரனந்தமாகும். (௨௯)

பொருவரியதகர்த்திங்கிலாத்திங்களிலையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
னோருபதினூயிரமடங்காஞ்சுநவுகவைத்தாளவவனுதிப்பின் மூழ்கி
னிருபதினூயிரமடங்காமிந்நிரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமனுவோதன்முதற்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(௨௯) சேவகம் - ஏவற்பணிவிடை.

(௨௮) உம்மை - முற்சனனம்.

(௨௯) க. அமாவாஸ்யை, உ. மாசப்ரவேசம், ங. கிரகணபுண்ய
காலம், ச. மாதங்கடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகங்களி
ல் ஒன்றாய்ப், பிதிர்கர்ம விசேடங்களுக்குரிய கிரார்த்தவகை தொ
னணூற்றூறிலொன்றாய் வருவது.

(௩௦) தகர்-மேஷம்-சித்திரை. துலாத்திங்கள்-ஐப்பசிமாதம்.
சுறவ-மகரம்-தைமாதம். அலவன்-கடகம்-ஆடிமாதம். இந்நிரவி
யிடத்தொடுங்கு மிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாசையை
மது-சூரிஞ்சாட்சரம், சடாகுடிமுதலிய மகாமந்திரங்கள்.

பிரயாகைதனின்மகர மதிநாண்முப்பதுங்குடைத்து பெறும்பே
றிர்த்தத், திரையார்பைத்தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன்பெறும்வி
ரத சீலம்பூண்டு, வரையாமலொருவருடம் படித்துமையையமர்சி
கா மணியாம்வேத, வுரையாணைவழிபடுமேன் மலடிக்குகன்மகப்பே
றுண்டாமன்றே. (௩௬)

எண்டிசையநதிவாவி வடிவானமாதீர்த்த மெல்லாமிப்பொற், பு
ண்டரிகதடத்திலொரு கோடியிலோர்கூறுநிகர் போதாவீது, கண்
டதனாலறந்தீண்டப் பெற்றதனாற்பொருளங் கையாலள்ளிக்,
கொண்டதனாலின்பலங் குடைத்தனாற்பேரின்பங் கொடுக்கு
மன்றே. (௩௭)

மேற்படி - வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதலாவிக்கேதுவாலெய்துநாம
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும். (௩௮)

அலகிலாதீர்த்தத்தம்முளதிகவுத்தமமாய்த்தோன்றி
யில்கலாலிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமென்பாராய்த்தோர்
பலவிதழ்விரித்துச்செம்பொற்பங்கயமலர்த்தநீரா
லுலகவர்யாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே. (௩௯)

தருமமுன்னாகுநாண் குத்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெற்றகாமதீர்த்த
மிருமைசேர்முத்திதீர்த்தமென்பதாமினையதீர்த்தம்
வெருவருபாவமென்னும்விறகிணுக்கெரியாமன்றே. (௪௦)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரெவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பெளவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழும்தீர்த்ததோன். (௪௧)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௦.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயமர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயங்க
ணீலமாமிடற்றுமூக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினாலையலுற்றும். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதார
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கடம்மிற்பராபரவிலிங்கத்தோன்று
மூன்னரிக்கடம்பின்மாதேமுளைத்ததிச்சைவலிங்கம். (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற்பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்காரணமிரண்டினுலு
மொப்பரிதானஞானவொளிநிரண்டானவிந்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே. (ங.)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணுன்கிலக்கணவிச்சைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமுகுசெய்து
சந்ததம்வினக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சுந்தரனென்றுநாமஞ்சாத்தினுர்துறக்கவாணர். (ச)

திறப்படுமூலகமெங்கும்வியாபியாங்க்சிறத்துநிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனாலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்னையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுலனமும்பட்டதன்றே. (இ)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெற்றவரவியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவென்னென்றுரைக்கின்வேளுட்டுரீர்போய்
மற்றையசினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ. (ஈ)

(க) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நிலம், மா, என்பன, ஒரு
பொருட் கிளவிகள்.

(உ) வாரணவாசி - கோழிவசிப்பது, வாரணம் - கோழி. இது
காரணம்பற்றியே, காசிக்குக்குடநகரம் என்னும்பெயரும்வந்தது

(ச) சோமசுந்தரன் - சஹ-உமா-சுந்தரன்-எனவே, உமையோ
கூடியவழகன். என்பதுபொருள்.

(இ) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்.

எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்ணுவினையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்புப்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெத்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகன்திகத்தன்மையெனத்தெனின்விளம்பக்கேண்மின். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமையாருந்தண்ணுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்புரவிமேத
மருட்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம். (அ)

மனிதரிலுயர்த்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்குள்வேணிப்பகவனையுயர்த்தோன்வேட்டோர்ச்
சினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம்
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம். (க)

மின்மைசான்மனியிற்சிந்தாமணிவரம்பிழப்பநல்குச்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறிநின்றேருருக்கேற்குநற்கலங்கடம்மி
ன்னமைசான்றவரேருக்கணுக்கன்புபுண்டோர். (க௦)

தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பல்வே
ருயமாதீர்த்தந்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாத்தலத்திலும்வதித்துமன்னு
துயவானவரிற்சோமசுந்தரன்சிறத்தோனாகும். (கக)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமுமவீடுநல்கும்பராபரச்சோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானந்தச்
சுந்தரவிலிங்கத்தென்றுமவிளங்குவான்சுருதியேத்த. (கஉ)

இத்தருசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
சித்தமுந்தேரிசித்தேருரிருமலவொளியாமிந்த
வுத்தமவிலிங்கங்கண்டோருரையுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர். (கஃ)

(எ) வித்தகன் - ஞானசொருபன். வித்தகம் - ஞானம்.

(க௦) மின்மை-மின்-ஒளி-மை பகுதிப்பொருள் விருதி. கலம்-
தானபாத்திரம்.

(கக) தீயவாஞ்சுவைப்பால் - இனிமை விரும்புஞ் சுவையையு
டையபால். தீ - இனிமை. அவா - விருப்பம்.

(கஃ) சயம்பு-ஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு. தானே யுண்டானது
என்பது பொருள். ஸ்வயம்-தானே, பு - உண்டானது.

இத்தனிச்சுடரைநேர்கண்டிதைதஞ்சிசுரோர்பாவமெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சபோற்கோபமுள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினுல்லீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களைல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல். (கச)

கலிகடலிரவிதோன் தக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானை போலக்
குவிசவல்லே றுதாக்கப்பொடிபடுங்குன் தம்போல. (கரு)

மருட்சிசெய்காமனோயான் மதிக்கெமொறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிச்சைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறத்தழலராவியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிறையுமன்றே. (கசு)

புலரியிற்சீவன் முத்திபுரேசனைக்காணப்பெற்றா
லலைகடனாங்குபட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிற்பணியப்பெற்றாற்
கலைஞர்பானாற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேறும். (கௌ)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலேநீர்குளக்குமெல்லே
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாடியிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேரெய்தும். (கஅ)

இன்னனவதிகமாம்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன் தன்னைச்
சொன்னவிக்காலத்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சும்புத்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர். (கக)

(கரு) மடங்கல்-சிங்கம். குலிசம் - வச்சிராயுதம், ஏறு - இடி.
தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க, என்பன காரணப்பொருளில்வந்த
வினையெச்சங்கள்.

(கசு) செருக்கு - அகங்காரம்.

(கௌ) புலரி - விடியற்காலம், கடல்நான்கென்றது, நாற்றிசை
க்கடல்களை. உச்சிவைகல் - உச்சிக்காலம்.

(கஅ) புரவிமேதமகம்-அஸ்வமேதவாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தாய
செம்மையராகியானாத்திருவொடுசெல்வமோங்க
வெம்மையில்போதமுழ்கிமலவிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழல்வாழ்வார்.

(௨௦)

மேற்படி-வேறு.

அறவுருவனவவாயானாஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப், பிற
விவினையறுநினைந்தானாறுபெரும் பவப்பாவப்பிணிபோங்கூட, வி
றைவனையின் றிறைஞ்சதுமென் நெழுந்துமனைப் புறம்போந்தாலீ
ரைஞ்ஞாறு, மறமுறுவெம்பவத்திழைத்த பாதகவல்வினையனைத்
துமாயுமன்னே.

(௨௧)

புழைக்கைவரை தொலைத்தானைத் தெரிசித்தோராயிரவாம்பு
ரவிவேள்வி, தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவ ருருத்திராருக்கம்மத
ஞற்றவவானோர்க, டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக்
காயிரராசுருயாக, மிழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர்சமட்டிவடிவா
கியவவ்விவிங்கந்தன்னை.

(௨௨)

அங்கையளவாகியநன் னீராட்டிப்பூசித்தோ ரளவிலேனைத்,
துங்கதலத்துறையிலங்கமூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல்சொன்னவாற்
றான், மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டும் வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த,
செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டி மாபூசைசெய்தோராவார்.

(௨௩)

(௨௦) செம்மை-நடுநிலைமை. ஆனத்திரு-நீங்காதசெல்வம்.

(௨௧) மறம்-தீமை.

(௨௨) சூக்கம்-சூத்தமென்னும் வடமொழித்திரிபு.

(௨௩) புழைக்கை-துவாரத்தையுடைய கையையுடையது, என
உருபும்பயனுத் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்க
ளத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைக்குக் காரணப்
பெயராய்வந்தது. வாம்புரவி-தாவுங்குதிரை.

(௨௪) முகமன்-உபசாரம். இது சோடசோபசாரம், தசோப
சாரம், பஞ்சோபசாரம், என மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்சோ
டசோபசாரமாவன—ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்திதானம், சந்தி
ரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீ
யம், அர்க்கியம், புட்பதானம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம், பானீ
யம், ஆராத்நிரிகை, ஜபசமர்ப்பணை என்பன. தசோபசாரமாவன—
மேற்காட்டிய சோடசோபசாரத்துள், ஆவாகன முதல்புட்பதானம்
வரையிலுள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களுவன—பிரிதீவுசம்பந்த
மான, கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிக்கும்; அப்
புசம்பந்தமான, வாரி, பால், தயிர், வஸ்திரமுதலியவைகளும்; தே
யுசம்பந்தமான உலோகாகதியாபரணங்களும், தீபங்களும்; வாயுசம்
பந்தமான தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகளும்; ஆகாயசம்பந்த
மான, மணிவோசை, தோத்திரத்தொனி முதலியவைகளுமாம்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனை யைந்தமுதமானுதவு மைந்துதிந்தேன், செவ்வண்ணக்கணிகாந்தச் சேறுமுதன்மட்டித்துத் தேவர்தேரு, மெய்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டி மாபூசைவிதியாற்செய்தோர், மைவ்வண்ணவினைநீந்தியறமுதனாற் பொருளடைந்துமன்னிவாழ்வார். (௨௪)

நல்லவகைமுகமனீரெட்டினும்வடித்தவினைநீனீராட்டவல்லவர் நூறுயிரமாமேதமகப்பயன்பெறுவர்வாசநான [வமெல்லவர்க்கும்குமஞ்சாந்த மிவைபலவுமட்டித்தோரெழிலாற்றெய்முல்லைநகையாரோடும்விரைக்கலவைகுளித்தின்பமூழ்கிவாழ்வார்.

நன்மலரொன் றாலவாயான் முடிமேற்சாற்றி னுனயந்துநூறு, பொன்மலர்கொண் டயற்பதியிற் பூசித்தபயனெய்தும் புனிதபோகத், தன்மைதருசுந்தரற்குத் தூபமொருகாற்கொடுப்போர் தமக்குத்தாங்கள், சொன்மனமெய்யுறச்செய்த குற்றமாயிரம்பொறுப்பன்கருதிநாதன். (௨௫)

திருவமுதுகிவேதிப்போ ரவிழொன்றற்குகமொன்றரச் சிவலோகத்தின், மருவிநிறைபோகமுடன் வைகுலர்தாம்பூலமுக வாசமீந்தோர், பொருவரியகடவுளரான் டொருநூறுகோடிசிவ புரத்துவாழ்வா, ரொருபளிதவினக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலுமுடையராவார். (௨௬)

(௨௪) ஐந்தமுதம், என்றது-பஞ்சாமிர்தம். அவை-பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீக்கித் தேங்காய்த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாகக்கொள்ளுதலும்; தேங்காய்த் திருகல்நீக்கி, நீர்கூட்டி யைந்தென்றுகொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்களைல்லாம் ஒன்றாகவும்; நெய், தயிர், பால், இம்மூன்றையும்இனம்பற்றிமொன்றாகவுங்கொண்டு, இவ்விரண்டோடு தேன், சர்க்கரை, நீர்இவற்றைக்கூட்டி ஐந்தென்றுகொள்ளுதலும் உண்டு. ஆனுதவுமைந்தென்றது-பஞ்சகௌலியம்-அவை-பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம். இவற்றோடு கோரோசனமுகூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. கவ்வியம்-கோசம்பந்தமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டித் தல்-பூசுதல். விரைபுனல் - வாசனைபூட்டிய திருமஞ்சனம். விரை-வாசனை. மஞ்சனம்-நீர்.

(௨௫) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது - வேதம்.

(௨௬) முகவாசம்-தக்கோலம் ஐலம் தகைசா லிலவங்கம், கர்ப்பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுயிவ்வைந்தும். பளிதம்-கர்ப்பூரம். பளிதவினக்கு-கர்ப்பூரநிரஞ்சனம்.

ஈறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக் குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந்தகையதுபக்கா நீபக்கான்மணியின்ன பிறவுக்கங்கும், நெறுங்கதிர்கான்மணிமாட மதுரைராயகர்க்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகன்செய்தைம்பொறிக்கும் விருந்துட்டிம் பெருங்காமவென்ன த்தாழ்வார். (௨௮)

கயலிசையுங்கண் ணுமைகோன் நிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல் வென்றார்ப்ப, வியலிசையபாடலினோடாடலிவைசெய்வீப்போரி று மாப்பெய்திப், புயலிசையவியங்கலிப்ப மூவுலகுந்தொழுவரசாய்ப் பொலங்கொப்பாடுந், செயலிசையவணங்கனை யாராடரங்குகண்டி ன்பச் செல்வத்தாழ்வார். (௨௯)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்கமுடனாதலொன்செங்கால் வெண், குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ் கூடனாகர்ப்பணிவோர் கோ லொன்றோச்சிப், பொருகாலின்வருபரித்தேர்மன்னவராயாவருந் தம்புடைவந்தெய்தி, யிருகாலுந்தலைவருட வெக்காலுந் தமைவண க் விருப்பரன்றே. (௩௦)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான் நிருமுன்னரியற் றுமோம மெய்த்தவமந்திரத்தான மின்னவணுலன் வெனிணுமேருவாரு முத்தமோமில்விலிங்கப்பெருமையெலாம்யாவரளந்துரைப்பர்வேத வித்தகரேசிறித்திரித்தவாருரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்

இத்தலத்துக்கொப்பாக வொருதலமும்பொற்கமல மென்னு மிந்த, வுத்தமமாதிர்த்தத்துக் கொப்பதொரு திர்த்தமுமெய்யுணர் வானந்த, வித்தனையவிலிங்கமிதற் கொப்பாவோரிலிங்கமும்பார் விண்மேலென்னு, முத்தலத்துமிலையந்த மூர்த்திதிருநாமங்கண் மொழியக்கேண்மின். (௩௧)

(௩௨) இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத் து இசையையுடையவெனப் பெயரெச்சத்தின்மேலும், ஏனைய உ வம உருபிடைச் சொல்லடியாய்ப்பிறத்த வினையெச்சங்களின் மே லும் நின்றன. இயம்-வாத்தியம். அணங்கு-தெய்வப்பெண்.

(௩௦) குருகுலம்-அன்னங்கள் ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள் என்னு மில் வெட்டுறுப்பும் கிலத்திற் பொருந்தவணங்குதல். அவட்டம் - எட்டு- அங்கம்-உறுப்பு. பஞ்சாங்கம்-தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தா ள் என்னு மில்வைந்துறுப்புக்களும் கிலத்திற்பொருந்த வணங்கு தல். பஞ்சம்-ஐந்து.

கருப்பூரசுந்தரன் பூங்கடம்பவன சுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விரும்புருங்கலியாண சுந்தரனல்லறவடிவாய்வினங்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்தேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்றுத்த
மருப்பூசுசண்பகசுந்தரன்மகுடசுந்தரன் றுன்வாழிமன்னே. (௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சு சுந்தரனோர்மருங்கின் ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோம்சுந்தரன்தேன் செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த
கான்மருவுதடம்பொழில்சூழாலவாய்ச்சுந்தரன் மீன்சுணங்கன்குழப்
பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடனாயகன்மதுராபதிக்குவேந்தன். (௩௪)

சிரநாலோன்பரவரியசுமட்டிவிச்சாபுரநாதன் சீவன் மூத்தி
புரநாதன் பூவுலகசிவலோகாதிபன் கன்னிபுரேசன்யார்க்கும்
வரநாநூந்தருமூவலிலிங்கமென விவைமுதலாமாடக்கூட
வரனாமின் ன்மளப்பிலவாகுமூலகுய்யவவ்விவிங்கம். (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுளத்தெழுந்ததவ்விவிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்ததுபத்தூநாலுவிளையாடல்செய்த [றுன்
போதானந்தன்பெருமைங்குரவன்மொழிப்படியே புகன்றோமெ
வேதாதிசுலைதெரிந்தமலயமுனிசேட்டறவோர்வினாதவ்செய்தார்.

அருட்சுடலேயிறைவிளையாட் டறுபத்தூநான்கென்றூயவை
யானந்தப், பொருட்கடவுளெங்காலத்தியாவர்பொருட்டாடினெ
ம்போதந்தேறித், தெருட்படரவான் முறையாற் செப்புகெனக்கர
ங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி, விரும்பவனும்வினாயடிக்கிறைசிர
ம்பத்தொகுத்துவிரித் தியம்புகின்றான். (௩௬)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௨௭.

(௩௩) அறவடிவாய்வினங்குமேற்றுப்பொருப்புள்ளது, தரு
விடையை.

(௩௪) ஓர்மருங்கின் ஞானத்தேன் என்றது, உலம ஆகுபெய
ராய் உமாதேவியை யுணர்த்துகின்றது.

(௩௫) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தையீருகவுடையமே
வழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம்,
ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அக
ரவீறு, தொகுத்தல். இறை-உத்தரம்.

திருவிளையாடற்றொகையாகிய . பதிகம்.

அறசேடியாசிரிய விருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளமீசன்
ருனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமண்காத்ததகைமைப்பாடும்.

புலிமுனியும்பணிமுனியுந் தொழுவெள்ளிமன் றுண்டம் புரிந்த
வாறும், வலிகெழுதோட்டுண்டகட்டிக் குறட்கன்னக்குன்றளித்த
வகையும்பின்னு, நலிபுகிகோய்கெடவன்னக் குழியழைத்துக்கொடு
த்துரீர் நசைக்குவகை, யலைபுனல்கூயருத்தியதும் பொன்மாலேக்
கெழுகடலு மழைத்தவாறும். (உ)

அந்தரர்கோதைனத்தி லுறைமலயத்துவசனை மீன் டழைத்த
வாறுஞ், சுந்தரவுக்கிரகமர னவதரித்தவாறும்வளை சுடர்வேல்செ
ண்ட, தந்தையிடத்தவன்பெற்ற வாறுமவனவ்வுழவேல் சலதிவீறு,
சிந்தவிடுத்ததுமகவான் முடியைவளையெறிந்திறைவன் சிதைத்த
வீறும். (ங)

பொன்னசலந்தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும்
புனிதர்க்கீசன், பன்னரியமறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவும்மாணி
க்கம் பகர்ந்தவாறுந், தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன் வரவிடுத்தகடல்
சுவறத் தொலைத்தவாறு, மன்னதனித்தொன்மதுரை நான்மாடக்
கூடனகரானவாறும். (ச)

* — “பதிகக்கிளவி பல்வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத்
தொகுத்துரைப்பதுவே” என்னுஞ்சூத்திரப்படி, இங்குப்பலவகை
த்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனால், பதிகம் என
ப்பெயர் வந்தது.

(ஈ) மீனவர்கோன், என்றது மச்சக்கொடியையுடைய பாண்டி
யர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(உ) குண்டு - ஆழம். அகடு-வயிறு. குறள்-குண்டோதரன்.
கூவி - இது கூய் எனத் திரிந்துகின்றது.

(ங) வளை - சக்கரம். வீறு - செருக்கு.

(ச) நீர்க்கிழவன் - வருணன்.

வட்டங்கொள்சடையுடைய சித்தர்விளையாடியதோர் வனப்புங்
கையிற், கட்டங்கந்தரித்தபிரான் கல்லாணைக்கரும்பருந்தக் காட்டு
மாறு, முட்டங்குலஞ்சீனையா லமணர்விவாரணத்தை யொழித்த
வாறு, மிட்டங்கொள்கௌரிமுனம் விருத்தனிலையோன் குழவி
யானவாரும். (க)

செய்யதாண்மாறிநட மாடியதும்பழியஞ்சு திறணுந்தாயை, மை
யலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தைமாற்றியது மதியாதாசான், றைய
லாடணைவிரும்பு மாணவனாவாளமரிற் றடித்தவாறும், பையராடுவெ
ய்ததுவும் படிற்றமணர்விடுத்தபசுப் படுத்தவாறும். (சு)

அறவேற்றுப்பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளையாட்
டுங்காட்டுச், சுறவேற்றுக்கொடியரசன் றனக்குலவாக்கியிகொடுத்த
த தொடர்புகாய்கர், னேவேற்றமலர்க்குழலார் மனங்கவர்த்துவனைப
கர்த்தநலனுமாறு, மறவேற்கணமாதரார் கட்டமாசித்தியுற மதித்
தவாறும். (எ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயி நிறந்தடைத்துவிடைபொறித்
த செயலுஞ்சென்னி, மன்னிகலிட்ட மர்விளைப்ப மீனவற்குநீர்ப்ப
ந்தர் வைத்தவாறும், பொன்னையாள்பொருட்டிரத வாதவிளை
முடித்ததுவும் புகார்க்குலேந்தன், றன்னையகன் குழிவீட்டித் தெ
ன்னவற்குமறவாகை தந்தவாறும். (அ)

மனக்கவலைகெடவுலவாக் கோட்டையடியார்க்களித்த வலையு
மாம, னெனக்கருணைவடிவாகி வழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகற்
கீந்தவாறுஞ், சினக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச் சிவலோகங்காட்டியது
ந் திவவுக்கோலான், றனக்கடிமையெனவிற்றகு திருமுடிமேற்சுமக்
துபகை தனித்தவாறும். (க)

அப்பாணற்கிருகிதியஞ் சேரனிடைத்திருமுகமீந் தளித்தவா
று, மப்பாணன்பாடமழை யரையிரவிற்பொற்பலகை யளித்தவா
று, மப்பாணன்மனைவியிசைப் பகைவெல்லவண்ணலவை யடைந்த
வாறு, மப்பாணனாளுள்ளோன் முலையருத்திப்பன்றியுயி ரளித்த
வாறும். (க0)

(க) கட்டங்கம்-மழு. இது கடங்கமென்பதன் நிரிபு. இதனைத்
திருக்கோவையாரில் - “சுத்தியபொக்கணத் தன்பணிகட்டங்கஞ்
குழசடையோன்” எனவருஞ் செய்யுளுரையாற் காண்க.

(சு) மாணவன்-மாணக்கன். படிது-வஞ்சகம்.

(எ) சுறவேற்றுக்கொடி-மீனக்கொடி. ஏறு-ஆன்.

(அ) புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது-சோழன் ராஜதானி.

(க) திவவுக்கோலான், என்றது-சரம்பின் கட்டமைந்த வீணை
பையுடைய பாணபத்திரனை. திவவு-வீணைவலிக்கட்டு.

வயவேனக்குருளைகளை மத்திரிகளாக்கியதும் வலியுண்டாகக், கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத் தருளியதுநாரைக்குக் கருணைநாட்டித், தயவால்வைத்தருண்முத்தி நல்கியதுங்கூடனகர் தன்னைச்சித்தர், புயநாகம்போய்வளைந்து திருவாலவாயாக்கிப் போந்தவாறும்.()

சுந்தரனென்றெழுதியகூ ரம்பெய்துசெம்பியன்போர் தொலைத்தவாறஞ், செந்தமிழார்ச்சியற்பலகை யருளியதுத்தருமிக்குச் செம்பொன்பாடித், தத்ததுவுமாறுபடு கீரற்குக்கரையேற்றத் தந்தவாறும், விந்தமடக்கியமுனியாற் கீரனியற்றமிழ்தெளிய விடுத்தவாறும். (௧௨)

ஊமனாற்பலவரிக லகற்றியதுமிடைக்காட னுடன்போய்க்கொன்றைத், தாமனார்வடவால வாயமார்த்தபரிசும்வலை சலநிலீசிப், பூமனாகுமுலியைவேட் டருளியதும்வாதஞர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேமனாண்மலரடிகண் முடிசூட்டியுபதேசஞ் செய்தவாறும். (௧௩)

நரிகள்பரியாக்கியதும் பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூண்டோ, னரியதிருமேனியின்மே லடிகுமந்துமண்சுமந்த வருளுந்தென்ன, னெரியடுவெஞ்சுரந்தணித்தவாறுமணரைக்கழுவி விட்டவாறும், கரியுதெனவன்னிகிண றிலிங்கங்கூய்வணிகமகட் காத்தவாறும். (1)

எனத்தொகையா லறுபத்துநான்சிவற்றை நிறுத்தமுறைபீறி லாத, வினைத்தொகையா நகன்றீரெக்காலமெவர் பொருட்டென கீர் வினாயவாற்றான், மனத்தளவிலன்புமடை யுடைந்தொழுகத்திருவால வாயான்ருளை, கினைத்தளவிலானந்தம் பெருகவிரித்துரைப்பலென நெறியாற்கூறும். (௧௪)

திருவிளையாடற்றொகையாகியபதிகம் முற்றிற்று.

ஆகூ படலம்-௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௪௨.

(௧௧) வயம்-வெற்றி. வனக்குருளை-பன்றிக்குட்டி. கயவாய்-கருக்குருவி.

(௧௨) செம்பியன்-விக்கிரமச்சோழன். கீரன்-நற்கீரன். கீரற்கு என்றதில், கு-உருபுமயக்கம்.

(௧௩) ஊமனென்றது-உருத்திரசன்மரை. புலவரென்றது-கடைச்சங்கப்புலவர்களாகிய நாற்பத்தெண்மரை. வடவாலவாய் என்றது-மதுரைக்கு வடக்கிலும், வையைநதிக்குத் தெற்கிலுமுள்ள வடமதுரையை. தேம் மண் நான் மலர் தேன்பொருந்திய, அன்மலர்ந்த தாமரைமலர்.

(௧௪) தென்னன் - கூன்பாண்டியன், கரி-சாட்சி.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருத்திராகுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவீடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமூசுமந்தாரநீழ் [ண்
பொன்னவிர்சுணங்குண்கொங்கைப்புலோமிசைமணுனன்பொற்பு
மின்னவிர்ந்திமைப்பச்சிங்கஞ்சுமந்தமெல்லனைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராமிமாடன்மேலார்வம்வைத்தான். (உ)

மூவகைமலரும்பூத்துவண்டுனேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்ந்தன்னபொன்னனார்குத்துமன்னார்
காவலரமுதமன்னபாடலுநாகநாட்டுக்
காவலன்கண்டுக்கேட்டுக்களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான். (உ)

பையராவணிந்தவேணிப்பகவனையனையதங்க
னையனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தானாகச்
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானத்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர் தமக்கொருமதியுண்டாமோ. (ச)

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினாக்கம்
புல்லெனச்சிறிதுகுன்றப்புரந்தரனரித்திக்கேடு
கல்லதொல்குரவற்பேணுநவையினுல்விளைந்ததென்னு
வல்லலுற்றறிவன்றன்னைத்தேடுவானுயினுனே. (ஊ)

(க) குலிசப் புத்தேள் - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன்.
குலிசம் - வச்சிரம். புத்தேள் - தெய்வம்.

(உ) முன்னதாம் உகம் - கிரேதாயுகம். மந்தாரம்-பஞ்சதருக்
களிலொன்று. தெய்வலோகத்தருக்களில் வண்டுமொய்க்கும்சம்பர்
தாயில்லாவிடினும், மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம்
என்றார். மூசுதல் - மொய்த்தல்.

(உ) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(ச) பகவன், என்றது ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞா
னம், வைராக்கியம், என்னும். இவ்வாறுகுணங்களையுமுடையவனை.

(ஊ) அறிவன் - பிரகஸ்பதி.

அங்கவனிருக்கைபுக்கான் கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெங்கனுந்துருவிக்காணென்குற்றான் குரவெனென்னுஞ்
சங்கைகொண்மனத்தனாகிச்சதுமுகனிருக்கைசார்த்தான். (சு)

துருவின்னங்குங்காணான் றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்த்து
பரவிமூன்பட்டவெல்லாம்பகர்ந்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிழந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னான். (எ)

அனையதொல்குரவற்காணுமனவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முச்சென்னியுள்ளான்ருனவர்குலத்திலவந்தும்
வினையினுலறிவான்மேலான்விச்சுவவுருவென்னு
யினையனைக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்த்தான். (அ)

அமுலவிர்த்தனையசெங்கேழடுக்கிதழ்முனரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறனைத்தொழுதுமீண்டகன்றுநீங்கா
விழைதகுதாதல்கூரவிச்சுவவுருவன்றனை
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்கூழ்ச்சிதேறான். (க)

கைதவக்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்காக்கங்கடறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறுவதோரான். (க0)

வாக்கினுண்மனத்தால்வேறாய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
கோக்கினுறேதிதன்னுறேக்கினுஞ்ஞலிசவேலாற்
றுக்கினுண்றலைகண்மூன்றுந்தனித்தனிப்பறவையாகப்
போக்கினுண்லகைவாயிற்புகட்டினுண்புலவுச்சோரி. (கக)

(எ) செவ்வி - காலம்.

(க) சூழ்ச்சி - ஆலோசனை.

(க0) கைதவம்-வஞ்சனை. செய்திடல்-என்பதில் அல்விருதி
வியங்கோட்பொருளது-“மக்கட்பதடி எனல்” என்பதுபோல.

(கக) யாக்கைநோக்கினுண். இந்திரன். ஒதி-ஞாணப்பார்வை.
தனித்தனிப் பறவையாக என்றது, விச்சுவவுருவன் மூன்று சிரசு-
களில், சோமபானஞ் செய்கின்றமுகம், காலையாகவும், சுராபான-
ஞ்செய்கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம் செய்கின்-
றமுகம் சிச்சிலிக்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன் விரி-
வு ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சீறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மற்றவரிஃதியாந்தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர். (கஉ)

அப்பிடைநுரையாய்மண்ணிலருவருப்புலராயம்பொற்
செப்பினங்கொங்கையார்பாற்றீண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பினர்மரத்திற்காலும்பயினதாய்க்கழிகுவென்
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கென்னலமென்றார்பின்னும். (கஉ)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவியிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவர்தோண்
மருவிவாழ்கம்ண்ணகழ்த்தகுழியுமதனால்குவொழிக
பொருவினீருமிததோறுமூறிப்பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினாலுந்தழைகுவெனவொழியாகலனுமுதவினார். (கச)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்த்திந்திரனுந்
தேசிறிகழத்துவட்டாதன்செல்வன்நன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குவிசத்துயிருண்டவிழுமங்கேட்டுவெகுண்டியிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொருகொடியவேள்விகடிதமைத்தான். (கரு)

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலழலுங்குஞ்சியண்டமுக்
கந்தக்கொடியதாமம்போலுயிர்த்துச்செங்கண்சினச்செத்தீச்
சிந்தப்பிறைவாளையிறதுக்கித்திசைவான்செவிபெடநனைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தாறொருவாண்மறவீரன். (கசு)

கவிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனென்பவாரழற்
றாங்குவன்கணைவிடுதூரநீண்டிரீண்
டோங்குவனென்குதற்கொப்பவைகலும்
வீங்குவன்நனிலராவினையினென்பவே. (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன்நன்னைவிண்ணவ
ரேங்குறவருதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
தீங்குறுமனத்தினோன்றேவர்கோணுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ. (கசு)

(கஉ) பயின் - பிசினி.

(கரு) விழுமம் - துண்பம்.

(கஎ) உவன். என்பதிலுள்ள உகரச்சுட்டு, இகரச்சுட்டின்மே
லதாய் இவனென்னும் பொருள்தந்துகின்றது. வீங்குவன் நனிலர
வினையினென்பவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றினேன் வடவைபோற்சினே இக்
கொதித்தெதிர்குறுகினுன்கொண்டவாந்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்பின்மேலிமயத்துச்சிமே
வந்தித்தோர்கருங்கதிரொக்குமென்னவே. (௧௧)

அறத்தொடுபாவநேர்த்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றருவன்மீமற்குவிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசினுனுடன் நுகன்வனும். (௧௨)

இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துதீயென
னடித்தனன்சசிமூலச்சுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனரிந்திரனவசமாயினான். (௧௩)

அண்டரேறனையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவநினைந்திக்கன்வனேர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்போயினான். (௧௪)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடணைந்துமாமகன்
வீழ்ந்தமார்பின்னடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
சூழ்ந்துவாளுடனேநோக்கிச்சொல்லுவான். (௧௫)

ஆற்றவும்பழையதுன்னங்கைவக்சிர
மாற்றவருயிருணவலியின்றதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்மொலினிச்
சாற்றுதுமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால். (௧௬)

(௧௧) வடவை என்றது-வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுகம்-
பெண்குதிரை முகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ. அதுவடவைஎன,
பின்மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநின்றது.
வீமசேனன், என்னும்பெயர் வீமசேன வருதற்போல. இந்திரகோ
பம் என்பது, கோபம்என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில்
பொருள் சிறந்துநிற்கும். இதனை வடநூலார், நாமக்கேச நாமக்
கிரகணமென்பர். வடவைபெண்குதிரை. சினேஇ - சொல்லிசைய
என்படை. சினவிஎன்பதுபொருள்.

தொடையகன்மார்பநாந் தூயபாற்கடல்
கடையுநாள் சுரருஞ்சுரருங்கையில்வெம்
படையொடுமடையன் மின்பமுதென் தப்படை
படையவுந்தீசிபாலடைவித்தாமரோ. (உஞ)

சேட்படுநாணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந் துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினால்
வேட்படைவென் தவன் விழுங்கினானரோ. (உசு)

விழுங்கியபடையெலாம்வேறத்திரண்
டொழுங்கியதான் முதுகந்தண்டொன்றியே
யெழுங்கதிர்க்குவிசமாமிதனையெய்துமுன்
வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினான். (உ௭)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
னென்றுமவானவர்தம்மொடொல்லெனச்
சென்றுமாயையின்செயலேநோன்பினால்
வென்றுமாதவனிருக்கைமேவினான். (உ௮)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்ந்தருந்தவனமரர்க்கன்புகூர்
முகமலர்ந்தின் னுரை முகமன் கூறிநீர்
மிகமெலந்தெய்தினீர்வினாந்ததியாதது
தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான். (உ௯)

அடிகணீர்மருததொன் ததனைவேண்டியும்
முடிகொள்வானவரொடுமுந்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது. (உ௦)

(உஞ) அசுரர் - அமுதபானஞ்செய்யாதவர். சுரர் - அமுதபா
னஞ்செய்தவர்.

(உசு) தேவரா, அவுணரா, என்பவற்றிலுள்ள, விகற்பப்
பொருளில்வரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்குரின்
தன. ஞாட்பு - சண்டை.

(உ௮) மாதவன் - என்னு மிரண்டனுன், முன்னதை, மா,
தவன் எனச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்
னதை, பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுங் கொள்க.

(உ௦) செடி - முடைநூற்றம்.

யாதெனினினை யதுன்யாக்கையுள்ளதென்
 ரோதலும்பாவையுமுணர்ந்தமாதவ
 னாதவற்கண்டதாமரையினுன்னப்
 போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினான். (கக)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா
 தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி
 பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ
 லாய்நமதெனப்பமும்பாக்கையாரதே. (கஉ)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீதுழை
 குடம்பையுந்தானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா
 நடம்பயில்கூத்தரினடிக்குமைவர்லா
 மூடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ. (கங)

நடுத்தயாலிலார்தமைநவியத்துன்பநோ
 யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
 கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனெயெனி
 னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனின்யாவதே. (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
 நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கீண்டு
 சென்றனன்விமானமேறிச்சேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
 வென்றனன்முறக்கம்புக்குவீற்றினிதிருந்தானம்மா. (கஞ)

(கக) ஐவர் என்னுந்தொகைக் குறிப்புச்சொல், உடம்பென்
 னுங் குறிப்பால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்
 சேந்திரியங்களின்மேல் நின்றது.

(கச) கொடுத்தயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயா எனப்பிரிக்க
 யாவது என்பதில், வகரமெய் தோன்றல் விகாரம்.

(கஞ) கரணமொன்றி என்றது-தேகேந்திரியப் பிராணந்தக்
 கரணங்களொருப்பட்ட அவதரத்தை. பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்
 கீண்டு என்றது-கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று, ஆதாரயோகத்தை
 க்கடந்தும், சிராதாரயோகத்தைக்கூடிக்கழன் றும், மீதானத்தெய்து
 தலை. பிரமநாடி-பிரமரந்திரத்தின் சப்பந்தமாயுள்ளகழிமுனைநாடி.

அம்முனிவள்ளலீந்தவபெடைமுதுகந்தண்டைத்
தெம்முனையகிபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுவிசஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனாக்கங்கரைந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர்தியேந்தியின்விமெழைபோனின்றான். (௩௬)

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான் கடுப்பரிநெடுந்தேர்நீழல்
வெறுத்தமால்வானைமள்ளர்வேலைபுக்கெழுந்துதூன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணர்கோமகனைச்சூழ்ந்தான். (௩௭)

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடவைச்செந்தி
பானதுவரையினோங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொனவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தானுமூண்டிசிறிநின்றகிபோர்செய்வான். (௩௮)

அடித்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
பெடித்தனர்கையற்சாபமெறிந்தனர்சிநுநானோசை
தொடித்தனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநெமி
விடித்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர். (௩௯)

கிட்டினர்கடகக்கையாற்கினர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைகீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ளமுழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணர்ச்சேனைவீரரைவானவீரர். (௪௦)

வீழ்த்தனர்தோளுந்தாளும்விண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்த்தனர்போருந்தாருமகன்றனரகன்றமார்பம்
போழ்த்தனர்சிரங்குளெங்கும்புரண்டனர்கூற்றுர்புக்கு
வாழ்த்தனரகிபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமள்ளர். (௪௧)

(௩௬) ஆக்கங்கரைந்தென்றது. வெற்றிதரக்கடவதென்று ஆ
சர்வதித்தலை.

(௩௭) மறு-குற்றம்.

(௩௮) தானும்சேனையும் என்றது - திணைவிரவிச்சிறப்பினால்
செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபேற்றுநிறநலால், தி
ணைவழுவுமைதி. அகிபோர் - கொலைத்தொழிற்சூரியபோர்.

(௩௯) மீளி - வன்மை.

(௪௦) சாரிமாறல்-வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றுதல்.

தாளொகேழுலுமற்றூர்தலையொடுமுடியுமற்றூர்
தோளொடுவீரமற்றூர் தும்பையோடமருமற்றூர்
வாளொடுகருமற்றூர்மார்பொடுகவசமற்றூர்
கோளொடுமாண்மையற்றூர்குறைபடக்குறைபாமெய்யர். (சஉ)

தொக்கனகழுகுசேனஞ்சொரிசூடர்பிடுங்கியீர்ப்ப
வுக்கன்குருதிமாந்தியொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடல்செய்யஞாப்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின் குன்றம்புதைத்தபார்சிறைத்தண்டல். (சஉ)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறத்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோராற்றிக்கரையிறந்தார்கண்மரண்டா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்தர்
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சிறிநின்றடுபோர்செய்வார். (சச)

அனற்படைவிடுத்தான்விண்ணோராண்டகையதலைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துச்சிந்தத்துணித்தனன்புனிதன் காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன் முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்தவீசிலக்கினுன்றேவரஞ்சு. (சடு)

நாகமாப்படைவிட்டார்த்தாளுநர்கோணுவணச்செல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிலக்கினுன்றருவரவேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடுக்கினுன்முனைவன்ன
தேகமாப்படிநன்ஞானப்படைவிடுத்திருள்போனின்றான். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டிடன்விலக்கிவேறுமவிடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான்முட்டிடக்கோபச்செத்திச்
கூட்டிடப்பொறுதுபொங்கிச்சுராதிபனிதனைச்செய்தான். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதித்தென்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலையொல்லெனவிதித்தலோடுங்
தீங்குளம்போன்றிருண்டதினியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருக்கடலில்வீழ்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான். (சஅ)

(சஉ) குறையாமெய்யர்-இறத்தலில்லாதவர். இதை, அமரர்
என்னும் காரணப்பெயராலு மறிசு.

(சஉ) கவந்தம்-தலையிழந்தவுடல். சேனம்-பருந்து. ஞாப்பு-
போர்க்களம். சிறைத்தது-வலித்தல் விகாரம்.

(சடு) கால்விழுங்குநாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும்நாகம்.

(சசு) உவணச் செல்வன் - கருடன். முனைவன் என்றது-
புந்திரனை.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவருமேறன் னான்
புக்கிடந்தேடிக்காணுன்புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்ந்தனன் பதகன்மானத்
தக்கதோர்சூழ்ச்சிமுன்னிச்சராசரமீன்றதாதை.

(௯௧)

விர்தவெற்படக்கிறூர்க்கீதுரைபெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வாடேனூர்தலைவனைமுதமன் கூறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனென்பபைதகனெல்லாஞ்
சிற்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெலாமுறையாற்செப்ப.

(௯௦)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத்துணர்த்துகின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றுதாழிபுக்கொளித்தானாவி
வீவதுமவனுவந்தவிழுமனோயெல்லாமின்று
போவதுங்கருதினும்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான்.

(௯௧)

என்றவனிடுக்கண்டிரப்பானிகல்புரிபுலன்களைத்தும்
வென்றவனெடியோன் நன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனாழிச்செத்திவடிவினெனத்தூட்கொண்டான்.

(௯௨)

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துழந்தெல்லைத்தாங்கிப்பருகினுன்பிறைசேர்சென்னி
பையனதருளைப்பெற்றூர்க்கதிசயமிதென்கொன்முன்று
வையமுத்தொழிநுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றே.

(௯௩)

அறந்துறந்தீட்டுவார்தமரும்பெற்றசெல்வம்போல
வறந்தனபடுகீர்ப்பெளவம்வடவைகட்புலப்பட்டாங்கு
கிறைந்தசெம்மணியுமத்தீரீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவனக்காடுநிணியிருள்விழுங்கிறற்றமா.

(௯௪)

பணிகளின்மகுடகோடிப்பரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய்திறந்தனைத்தாகியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குரீரான்மகபதிவேள்விக்காவாய்த்
திணியுடவவுணன்பட்டசெக்களமுனையதன்றே.

(௯௫)

(௯௦) பந்தவெற்பு-பாசபந்தமாகியமலை. பைதகள்-சிறகுகள்.

(௯௧) விழுமம்-துன்பம். வீவது-சாவது.

(௯௨) நெடியோன் நன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவ
னென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமா
லைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த அகத்தியரை.

வறந்தநீர் தன்னின்மின் னுவாள்வி திர்த்தென்னப்பன்மீ
 நெறித்தன நெளிந்தநாகமிமைத்தன வளைபுமுத்துஞ்
 செறித்தன கரந்தயாமைசேர்த்தபல்பண்டஞ்சிந்தி
 முறித்தன வங்கங்கங்கமுக்கின சிறுமீனெல்லாம். (௫௪)

செருவினிலுடைந்துபோன செங்கண்வாள்வுணனங்கோ
 ரருவரைமுதுகிற்கார்போலடைந்துவாளுடர்செய்த
 வருகெழுபாவந்தானோருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
 பரிசெனநோற்றூனின்னம்பரிபவவிளைவுபாரான். (௫௫)

கைதவநோன்புநோற்குங்கள்வனைக்கண்டுவாநோர்
 செய்தவமனையான்யாணர்வச்சிரஞ்சீரிப்பான்போற்
 பொய்தவன்றலையைக்கொய்தான்புணரிவாய்சிறையச்சோரி
 பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை. (௫௬)

உம்மெனுமார்பைத்தட்டுமுருத்தெழுந்திருக்கும்போர்க்கு
 வம்மெனுமவாய்மடிக்குமவாளையிறதுக்கும்விழுங்
 கொம்மெனவோடும் ளங்கொதித்தழுஞ்சிரிக்குஞ்சிறு
 மிம்மெனுமளவுகீங்காதென்செய்வானஞ்சினுனே. (௫௭)

வினார்த்தரன்நிசையோர்வாவீழ்த்தொருகமலநூலுட்
 கரந்தனன்மகவானிப்பாற்கற்பகநாடிபுல்லென்
 நிருந்ததாலிருக்குமெல்லையிப்பரினருடனென்போ
 னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றினுநற்றுமெல்லே. (௬௦)

அரசிலாவறுநோக்கியவனைவாளுடர்யாநும்
 விரைசெய்தார்புகுடஞ்சுட்டிவேந்தனக்கொண்டார்வேந்தாய்
 வருபவன்செயையீண்டித்தருகெனமருங்குளார்போய்த்
 திரைசெய்நீரமுதனுட்குச்செப்பவக்கற்பின்மிக்காள். (௬௧)

(௫௪) பரிபவம் - துன்பம். வரைமுதுகு - மலையினடிப்பாகம்.

(௫௬) சீறிப்பான்போல் - பரிட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசா
 யை - பிரமகத்தி.

(௫௭) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்
 று, ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(௬௦) அரன்நிசை - ஈசான்யதிசை.

(௬௧) அரசு, வேந்து, இவை, இதைவன்மேனிற்றலால் பண்
 பாகுபெயர்கள்.

பொன்னுயிர்த்தணையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தணையானின் றுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவளுக்கேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொன்கைதருமமோவடிகளென்றன். (சுஉ)

மாதவரெழுவர் தாங்கமாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவாடோர்புரந்தரனவனையுன்றன்
காதலனாகுமென்றன்கைதொழுகதற்குகேந்தம்
மேதகுசிற்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தாடுது. (சுங)

மனிதரின்மகவாளுகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணுன்புன்கேணுய்விளையும்பாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங்காதலால்விரையச்செல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றன். (சுச)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்புனமுனிவன்சாபம்விளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாசுணமேயாகிப்போயினுனறிவிலாத்
வற்பரானவர்க்குச்செல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ. (சுரு)

பின்னர்தங்குரவனானபிராணடிபணித்துவாடோர்
பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலங்குரவன்போயவ்விவஞ்சியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறித்துபோந்தசதமகற்கொண்டிண்டான். (சுசு)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்நன்குரவனைவணங்கியென்னைச்
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙன்கொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியருதுநீவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான். (சுஎ)

(சுஉ) கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல்.

(சுங) மாதவர் எழுவர் என்றது - அகத்தியன், ஆங்கீரசன்,
கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் முத
லிய சப்தரிஷிகள்.

(சுச) சர்ப்ப என்பதற்கு - விரைந்துநடக்க என்பதுபொருள்.

(சுரு) மாசுணம் - பெரும்பாம்பு.

(சுசு) சதமகன் - தூறுபரிமேதயாகஞ் செய்தவன் - இந்திரன்.

ஈசனுக்கிழைத்தருற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந்
தேசிகந்கிழைத்தருற்றங்குரவனே தீர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனோதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான்குரவனேவழியுங்கூற. (சுஅ)

வாம்பரியுகைத்துத்தன் னூல்வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுஞ்ருமுத்தராதலத்திழிந்துசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபங்ஙன் கயிலைமால்வரையைத்தாழ்ந்து
தேம்பரியலங்கன் மார்பன் றென்றிசைநோக்கிச்செல்வான். (சுஆ)

மேற்படி - வேறு.

கங்கைமுதலளவிறந்த தீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசி
காஞ்சி, யங்கனககேதார முதற்பதிகன்பலபணிந்து மவுணற்கொன்
ற, பொங்குபழிவிடாதழுங்கி யராவுண்ணமாசுண்டு பொலிவுமாழ்
குந், திங்கனையான்கடம்ப வனத்தெல்லையணித்தாகச் செல்லு
மேல்வை. (௭௦)

தொடுத்தபழிவேறுகி விடுத்தகன்றதிந்நிரன்னுன் சுமந்தபா
ரம், விடுத்தவனொத்தளவிறந்த மகிழ்வெய்துத்தேசிகன்பால் விளம்
பப்பாசங், கெடுத்தவன்மா தலம்புனித்தீர்த்தமுள திவணமக்குக்கி
டைத்தல்வேண்டு, மடுத்தறிகவெனச்சிலரை விடுத்தவ்வேறுநிலைநி
ன்றப்பாற்செல்வான். (௭௧)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட்டுருவி
நீர்தூய்க், கருவிரல்கொய்தலர்கூட்டிக் கனியூட்டிவழிபடுவ கல்லா
மந்தி, யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கை முகந்தொன்றற்கொன்
றூட்டியூட்டிப், பருகுவனபுலிமுலைப்பால் புல்வாய்க்கன்றருத்தியி
டும் பசினோய்தீர. (௭௨)

நெளியராக்குருளாவெயில் வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கி நெளி
யப்புள்ளே, ரெளியருச்சிறைலிரித்து நிழல்பரப்பப்பறவைநோ
யுற்றதேகொ, லளியவாவச்சோவென் ரேறுதியயன்மடமந்தி யருவி
யூற்றுந், துளியநீர்வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக்கருங்கையினற்
சொரிவமாதோ. (௭௩)

(சுஅ) வழி - உபாயம்.

(சுஆ) காம்பரி-காம்பு, அரி-ஒருபொருட்பல்பெயர்-மூங்கில்.

(௭௧) வேறுநிலை-பழிவேறுபட்ட இடம். தொடுத்தபழி-விடா
துபற்றிய பிரமகத்தி.

(௭௨) அருவி - மலையாறு. புழைக்கை - துவாரம் பொருந்திய
கை. விரல்கொய்து - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொ
டர். புல்வாய் - மான்.

(௭௩) குருளே - குட்டி. புள்வறு - கருடன். வளை - சங்கு.
தசம்பு - குடம்.

படவரவமணியீன்று நொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தாண்மஞ்
ஞா, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிவெபெருந்
தண்கானத், தடர்சிறைமென்ருயிலோமென் றூர்ப்பமடக்கின்னோ
யெழுத் தைத்துமோசைத், தொடர்புபெறவுச்சரிப்பக் குருமொழி
கேட்டாங்குவப்ப தொடிக்கட்பூவை. (௪௪)

இன்ன விலங்கொடிபுள்ளின் செயற்கரியசெயனோக்கி யிறும்பு
தெய்திப், பொன்னகரான் புளகமுடல்புதைப்பநிறைமகிழ்ச்சியுளம்
புதைப்பப்போவா, னன்ன பொழுதொற்று வர்மீண் டடிவணங்கியி
ன்சுவைப்பா வருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவ
கைமேற்பேருவகை பெருகச்சொல்வார். (௪௫)

எப்புலனத்திலுமென்றுங் கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுந்
கெய்தாத், திப்பியமுமிக்கடம்பவனத்தின் றுகண்வெகைதிலோத்தே
மங்கண், வைப்பனையவொருபுனித வரவிமருங்கொருகடம்ப வனத்
தினீழ, லொப்பிலொளியாய்முனோத்த சிவலிங்கமொன்றுளதென்
றுரைப்பக்கேட்டான். (௪௬)

செவித்தொனையிலமுதொழுக்கு முழையரொடும்வழிக்கொண்
டுசென்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மொழிகரணங் குணபூண்டு
மொன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயர்வொழிக்கமுனோத்தருள்
குறிமேலன்பீர்ப்ப வடைவான்கான்ங், கவித்துளபூந்தடம்படிந்து
கடம்பவனத்துழைதுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (௪௭)

அருவாகியருவாகியருவுருவங்கடந்துண்மை யறிவானந்த, வரு
வாகியளவிந்தவயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின், மருவா

(௪௪) மணிசன்று - மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி. தொடிக்
கண் வளையல்போலும் வட்டமாகியகண்.

(௪௫) இறும்புது - அதிசயம். வைப்பு - நிட்சேபம். உழையர்-
ஒற்றர்.

(௪௭) குணம் மூன்றாவன, சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம்.
கரணம்-மனம், வாக்கு, காயம் என்னுந் திரிகரணங்களும், மனம்,
புத்தி, அகங்காரம், சித்தம்முதலிய அந்தக்கரணங்களும்.

(௪௮) அருவம் என்றது—சிவம், சத்தி, நாதம், விந்துவன அ
ருவாகிற்றலை. உருவம்என்றது - மகேசுரன், உருத்திரன், திரு
மால், பிரமன், என உருவாகிற்றலை. அருவுருவம் என்றது—ரூபா
ரூபமாயுள்ளசதாசிவமாக நின்றலை. உண்மையறிவானந்த வருவாகி
என்றது. அகோசரமாய்நின்ற சிவம், கோசரிக்குமிடத்துச், சத்து,
சித்து, ஆனந்தங்களை முறையே, தூல, சூக்கும, காரணரூபமாகக்
கொண்டு விளங்கிற்றலை.

கிச்சராசரங்களிலமுந்தன் னிடையுதித் துமடங்ககின்ற, கருவாகி முளைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண் ணுங்களிப்பக்கண்டான். (1)

கண்டிலிமுந்தெழுந்தவழி துளிப்பவெழுகளிப்பென்னுங்கட லிலாழ்ந்து, விண்டிமொழிதழுதழுப்ப வுடல்பனிப்பவன்புருவாய்வி ண்ணோர்வேந்த, னண்டர்பிரான ருச்சனைக்குவேண்டுமபகரணமெ லாமகல்வானெய்திக், கொண்டுவரச்சிலரைவிடுத்தவரேகப்பின் ணு மொரு குறைவுதீர்ப்பான். (௪௬)

தங்குடிமைத்தச்சனையோர் விமானமைத்திடவிடுத்தத் தட த்தின்பாற்போ, யங்கணனைக்கடிதருச்சித்திடநிறியமலர்கிடையாத யர்வாணந்தச், சங்கெறிதண்டிரைத்தடத்தி லரனருளாற்பல்பரிதி சலதியொன்றிற், பொங்குகதிர்வரப்பிமுளைத் தாலென்னப்பொற் கமலம்பூப்பக்கண்டான். (௮0)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந் தாடினான்காரணத்தா லதற்குநாம, மென்பதுபொற்றாமரையென் றேழுலகும்பொலிகவெனவிசைத்து ப்பின்னு, மின்பதுமத்தடங்குடைந்து பொற்கமலக்கொய்தெடுத்த யுயிண்டிகங்காத், தன்பிணிநோய்தணியமுளைத் தெழுந்தமுழுமு தன்மருந்தின் றன்பால்வந்து. (௮௧)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்து நிலந்திருத்திவருமளவின் முளைத் தஞான, வித்தனையசிவக்கொழுந்தின் நிருமுடிமேற்பரிதிகரமெல் லத்தீண்டச், சித்தநெகிழ்ந்திந்திரன் றன் வெண்கலிகைத்திங்கணி முல்செய்வானுள்ளம், வைத்தனனப்போதிரவி மண்டலம்போலிழி ந்ததொருமணிவிமானம். (௮௨)

கிரியெட்டுமெனமழையைக் கிழித்தெட்டிம்பழைக்கைமதிக்கீ ற்றுக்கோட்டுக், கிரியெட்டுஞ்சினமடங்க னுலெட்டுமெட்டெட்டுக் கணமுந்தாங்க, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிநுமித்துதவியவவ் விமானஞ்சாத்தி, யிரியெட்டுத்திருவுருவப் பரஞ்சுடரையருச்சிப் பாளையினே. (௮௩)

(௪௬) உபகரணம்-உரிமைப்பொருள்.

(௮0) அங்கணன் - அருள்ளோக்குடையவன்.

(௮௩) கிரியெட்டென்றது - அஷ்டகேசங்களை. மடங்கல்-சிங் கம். எட்டெட்டுக் கணங்கள் - அறுபத்துநான்கு சிவகணங்கள். அரி-இந்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்சபூதம், சந்திர சூரியர் ஆன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளை.

மூத்தவமருலகடைந்து பூசனைக்குவேண்டவன முழுதுந்தேர் வார், வந்துதருவைந்தீன்ற பொன்னாடைமின்னுமிழு மணிப்பூண் வாசச், சந்தனமந்தாகினிமஞ் சனந்தூபந்திருப்பள்ளித் தாமந்தீப, மந்தமிலானேந்து மூங்கனிதீந்தேன் நிருவமுதமனைத் துந்தத்தார். (1)

தெய்வத்தாமரைமுளைத்த தடம்படிந்துபவந்தொலைக்குந்திரு நீறுடிச், சைவத்தாழ்வடந்தாங்கி யன்புருவாயருளுருவந் தானுய்த் தோன் றும், பைவைத்தாடரவார்த்த பசுபதியையவனுரைத்தபலு வலாற்றின், மெய்வைத்தாதரம்பெருக வருச்சனைசெய்தானந்த வெள்ளத்தாழ்த்தான். (௮௫)

பாராரவட்டாங்கபஞ்சாங்க விதிமுறையாற்பணிந்துள்வாய்மெ ய், நேராகச்சூழ்ந்துடலங் கம்பித்துக்கும்பிட்டு நிருத்தஞ்செய்து, தாராருந்தொடைபிதப்ப வானந்தக்கண்ணருவி ததும்பநின்றன், பாராமையீக்கொள்ள வஞ்சலித்துத்துதிக்கின்ற னமரர்கோமான்.

மேற்படி - வேறு.

அங்கணபோற்றிவாய்மையாரணபோற்றிநாக கங்கணபோற்றிமூலகாரணபோற்றிநெற்றிச் செங்கணபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி யெங்கணயகனேபோற்றியீறிவாமுதலேபோற்றி. (௮௭)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றியாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி யாவையுமரனுய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி யாவையுந்நாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி யாவையுபுணர்ந்தாய்போற்றியாவையுப்பிரிந்தாய்போற்றி. (௮௮)
இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின் றென்னையீர்த்துன் னடியிணைக்கன்பஞக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண் மடவரன்மணைபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி. (௮௯)

(௮௯) ஈன்ற - கொடுத்த. மந்தாகினி - கங்கை. திருப்பள்ளித் தாமம் - பத்திரபுஷ்பங்கள்.

(௮௫) பவந்தொலைக்கும் - பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம். பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம் - சிவவேடத்துக்குரிய வருத்திராக்கமா னை. பனுவல், ஈண்டுச் சிவாகமங்களை யுணர்த்திநின்றது. பசுபதி- பிரமனாதிப்பசுக்களுக் கிறைவன்.

(௮௬) கம்பித்தல் - நடுங்கல். அஞ்சலி - நமஸ்காரம்.

(௮௭) அங்கண் - கிருபானேத்திரம் செங்கண் - அக்கினிக்கண்.

(௮௮) ஈர்த்து - விடுவித்து. விடங்கண் - உளி நீக்கமுள்ளவன். டங்கம் - உளி.

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டிரியதியிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி. (௯௦)

என்னநின்றேத்தினுனையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ணமுடிப்பவனருட்கேணக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங்குரையெனவிரையத்தாழ்த்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டி. (௯௧)

ஐயநின்னிருக்கையெல்லேக்கணியனும்வினீங்கா
வெய்யவென்பழியினோடுமேலோளடியேன்செய்த
மையவ்வல்வினையுமாய்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவமுரியனானேன்சிறத்தபேறிதன்மேல்யாதோ. (௯௨)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவ்வாதேயென்றும்பூசித்
துன்னடியாருள்யானுமோரடித்தொண்டனாவே
ன்னதேயடியேன்வேண்டத்தக்கதென்றடியில்வீழ்ந்த
மன்னவன்நனக்குமுக்கணவரதனுங்கருணைபூத்து. (௯௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருதுவீற்சிறத்தவேனி லுமதியாநிரண்டினிற்சிறத்தவான்நக
ரும், பொருவிருரகையிற்சிறத்தசித்திரையுத்தியினிற்சிறத்தபூர
ணையு, மருவுசித்திரையிற்சித்திரைதோறும்வந்துவந்தருச்சியோர்
வருடர், தெரியுநான்முந்தூற்றறுபதுமைந்துஞ்செய்தவர்க்கணைப்
பயனெய்தும். (௯௪)

துறக்கநாடணைந்துசுத்தபல்போகத்துய்த்துமேன்மலபரிபா
கம், பிறக்கநான்முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர்பெரும்பத்தாசை
யும்பிறவு, மறக்கநான்வீடுவழங்குதுமென்னவாய்மலர்ந்தருளிவான்
கருணை, சிறக்கநால்வேதச்சிகையெழுமனாதிசிவபரஞ்சுடர்விடை
கொடுத்தான். (௯௫)

(௯௧) வேட்கை - விருப்பம்.

(௯௨) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(௯௩) அடித்தொண்டன் - தாழ்த்ததொண்டன். அடி - தாழ்
மை, இவ்வாறுவருதலை, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில், “அ
ருட்பெருந்தீயிலடியோமடிகுடல்.” என்னுஞ்செய்யுளானுமு
ணர்க.

(௯௫) வான்கருணை - பெருங்கருணை.

மூடினான்புளகப் போர்வைவால்யாக்கை மூடிமிசையஞ்சலிக்க
மலஞ், சூடினாள்வீழ்ந்தா னெழுந்துகண்ணருவி துளம்பினான்பன்
முறைதுதிசெய், தாடினானையனடிபிரிவாற்றா தஞ்சினாள்வனருளா
னை, நாடினாள் பிரியா விடைகொடுதுறக்க நண்ணினாள் விண்ணவர்
நாதன். (௧௬)

என்றேரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையர்கவரிமருங்குவீசமந்தாரகற்பகப்பூமாரி தூற்றி,
வந்தரநாட்டவர்முடிகளடிகள்கூட வயிராணிமுலைத்தடந்தோய்த்தக
லந்திண்டோள், வித்தமெனச்செம்மாந்து விம்முகாமவெள்ளத்து
ளுடலமுந்தவுள்ளஞ்சென்று, சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்
துதொன்முறையின் முறைசெய்தான் நுறக்கநாடன். (௧௭)

இத்திரன்பழிதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௧௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௬.

இரண்டாவது,

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்க றுத்தவாரோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டுகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாரோ துவாம். (௧)

கருவாசனை கழிக்குங்காசிககர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன் பெயர்விளங்கவீச
னொருவாலிலிங்கவொளியருவங்கண்டான். (௨)

(௧௬) புளகம்-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு. துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(௨) கருவாசனை - கர்ப்பவாசனை, அதாவது-இருவினை. துரு
வாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசரோ
னப்பெயர்வந்தது. பெருவாய்மை என்றது-பதிவாக் கியமாயுன்னசை
வாகமங்களை.

இன்புற்றருச்சினைசெய்தேத் துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்த்திடலுந்
தன்பொற்கரமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான். (௩)

தாங்கிக்கண்சென்னிதடமார்பனைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றனவ்வேலை. (௪)

சங்கலறச்செங்களத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிற்ற
கொங்கலர்தார்வேயந்தமரர்கோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்மொறைமுழங்கவந்தனைவான். (௫)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுங்குத்தஞ்செவிமடுப்ப
பத்திக்கவரிநிரைதானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளிந்திரைபோற்றலைபணிப்ப. (௬)

அங்கட்கடலினெடுங்குடம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத்தீந்தேதமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தனைந்தான். (௭)

அத்தலைவிண்ணாடரருகனைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினார்கண்டார்கடவுளரி
லுத்தமனையர்ச்சித்துப்போந்தமுனியுத்தமனும். (௮)

(௫) சங்கு - வெற்றிச்சங்கு. விறல்தார் - வெற்றிமலை.

(௬) நிரை - வரிசை. தித்தித்த, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல்.

(௭) கூம்பு - பாய்மரம். தீந்தேதமதம் என்றதில், தீம், தேம், ஒரு பொருட்பன்மொழி. வெங்கண் - என்றதில் சினையடையாகியவெம்மை தாட்சணியம் இன்மையை விளக்கி நின்றலின் அஞ்சாமை என்னும் பொருளது.

(௮) அத்தலை - அவ்விடம்.

திங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி
 னீங்கரியதாமரைநீட்டினான்மற்றதனைத்
 தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
 வாங்குமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியிலான். (௬)

கீறிக்கிடந்தமதியனையகிம்புரிக்கோட்
 றேிக்கடங்கவிழ்க்குமால்யானையுச்சியின்மே
 னூறிக்கிடந்தநறுமலரைவீழ்த்தியுரற்
 சீறிக்கிடந்தநெடுந்தாளாற்சிறைத்தத்தே. (௧௦)

கண்டான்முனிகாமற்காய்ந்தானுதற்கண்போல்
 வின்டாரமுல்சிறநோக்கினான்வெங்கோபங்
 கொண்டான்மரரோதுங்கக்கொதித்தால
 முண்டானெனின்னுருத்தானுரைக்கின்றான். (௧௧)

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூனணிந்த
 வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
 முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருத்துத்
 தள்ளியசெல்வத்தருக்கினையென்செய்தாய். (௧௨)

கதித்தார்முடியமரர்கையுறையேன்கு
 மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேற்சாத்தும்
 பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றுதுவாங்கி
 மிதித்தானைசிந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய். (௧௩)

வண்டுளருந்தண்டிழாய்மாயோனிநுமாப்பும்
 புண்டரிகப்போதுறையுழ்த்தேளிநுமாப்பு
 மண்டர்தொழுவாமூன்னிநுமாப்புமாலால
 முண்டவனைப்பூசித்தபேறென்னுணர்ந்திலையால். (௧௪)

(௬) ஓச்சி - நீட்டி.

(௧௦) ஊறி - ஊற்றெடுத்து. உரல்சீறிக்கிடந்த என்றதற்கு,
 உரலோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(௧௨) மெய்யன்பாருவருத்துத்தள்ளியசெல்வம் என்றது - அ
 ழிவில்லாத சிவயோகம் துகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலைய
 வாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்
 கற்றென்க.

(௧௩) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண்மே
 னிறநலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(௧௪) இநுமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

சேட்டானைவானவநின்சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன்வனையாற்சிதறுநரின்
கோட்டானநாற்கோட்டுவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமும்
காட்டானையாகவெனவிட்டான்குடுஞ்சாபம். (கரு)

சவித்தமுனிபாதந்தலைக்கொண்டசெங்கை
சுவித்தமரர்தங்கோணசுறையிரப்பாரைய
வவித்தபொறியாயெம்மரசுங்காறள்ளுஞ்
செவித்தறுகண்வேழமுந்தீங்குடையரன்றோ. (கசு)

அத்தகையநீராற்சபித்தீரடிசேண்மற்
றித்தகையசாபமினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்சுடப்பிக்கரைந்தார்க்கிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வகுக்கின்றான். (கௌ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாச்சிவனருளவித்தசேட
சிந்தனைபரிகாரத்தானைங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருப்பதாண்டெல்லையகன்றபின்பண்டைத்தாக. (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைத்துமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவானநீத்தறிவிழந்தூநிலக்
குன்றெனவனத்துவேழக்குழாத்தொகுழியுதன்றே. (கக)

மாவொடுமயங்கிச்செங்கண்மறம்பயில்காடுமுல்லைப்
பூவொடுவழங்கூரீத்தப்புறவமுங்குறவர்தங்க

(கரு) கோட்ட, நிறத்த, என்பனகுறிப்புவினைப்பெயரெச்சங்
கள். சேட்டானை - பெரியயானை. சேடு - பெருமை.

(கசு) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கௌ) நீரால் - என்றது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின்,
குற்றத்தை விளக்கினின்றது.

(கஅ) சிந்தனை-மனம். சிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா - மத்த
ம், மத்ததையுடைய, மா - வெள்ளையானை. வனமா - காட்டானை.
வனம் - காடு.

(கக) மறல்-கொலை, அது அத்தொழிலையுடையவர்குப்பின
ரைக்குறித்து நின்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(உ௦) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது, இளை
யபிள்ளையார் வசிகு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவொபயிலுங்கல் லுத்திரிந்து நூறுண்டுஞ்செல்லக்
காவொபயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே. (௨௦)

புக்குரல்வட்டத்தின்காற்பொருவிநேவியலிற்றீர்ந்த
மைக்கருங்களிறுமூக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகதந்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தநளிர்கயந்தலைக்கண்டன்றே. (௨௧)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவழுவந்தோன்றப்பரஞ்சுடரருட்கண்டோன் நக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றற்கும்பிட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற. (௨௨)

தூம்புடைக்கையான் மொண்மெஞ்சனத்தூநீராட்டிழ்
தேம்புடையொழுக்கப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரணையர்ச்சிங்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையேநோக்கிக்கூறும். (௨௩)

வந்ததையெவனீவேண்மெவரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்தசெய்வதவேழந்தாழ்த்து
முந்தையில்வினாவும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்ததையையடையப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ. (௨௪)

என்பதாமாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியினனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயில்விமானமுதுகுறச்சுமப்பலென்றே
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்தடுத்தலாலத்தேவேண்டும். (௨௫)

இடையறாவன்பின்வேழநிங்ஙனங்கூறவிண்ணு
மடையவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்மெகமகிழ்வெண்ணப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளிளுனே. (௨௬)

(௨௬) மாதவன் - உமாதேவியையிடதுபாகத்திலுடையவன்.
நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம்.
இது ஆயன் சாத்தனென்றற்போலின்ற இருபெயரொட்டுப்பண்
புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை
யாதலினியல்பாயிற்று.

(௨௭) புடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௨௮) அரா - அரவு.

(௨௯) விண்ணுடையவன் - இத்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேகும் வெள்ளானேமேற்றிசையடைந்து
தன்பெயராற், தடமுமற்றதன்பாலானையுங்கணைசன் தன்னையுங்க
ண்டருச்சினேசெய், திடையருவன்புகாணுமங்கிருக்குமெல்லையிச்
செய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளர்பெருமானுழையரைவிளித்தெங்க
ளிற்றினேக்கொணர்கென விடுத்தான். (உஎ)

வல்லைவந்தழைத்தார் தம்மைமுன்போக்கி வருவவென்றெழுந்
துகீழ்த்திசையோ, ரெல்லைவந்தோளூர்தன துபேராற்கண் டிந்திரே
ச்சுரமென விறைவன், ரெல்லைவன்பெயராலொன்றுகண்டானைத்
தூயபூசனை செய்தங்கிருப்பத், கல்லைவன் சிறகுதடிந்தவனின் னுங்க
ளிறுவந்திவதெனப்பின் னும். (உஅ)

மனத்தினுங்கடியூதரைவிடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லிணும்பன் னுட்புன் கணையுறவருசாபங்
கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டிகளோந்ததுங்கிளந்தூழிக்கயத்தி
னினத்தினுங்கழித்ததெய்வதவேழமினிதூய்ற்றிருந்ததுமாதோ. ( )

குடவயினை ராவதப்பெருந்தீர்த்தங் குடைந்தயிராவதகளைச
க், கடவுளைத்தொழுதராவதேச்சுரத்துக் கடவுளைப்பணிந்தவர்
சாபத், தொடர்பினும்பாவத்தொடர்பினுங்கழிவர்குரபண்களிறு
சென்னெறிபோ, யிடர்கெடவையைபடித்துமென்கரையி லிந்துரோ
ச்சுரனடிபணிவோர். (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையிலறமுன்முன்ற லெய்தியபயனையெய்தி
யம்மையின் மகவாளீரோழரும்பதமளவு ம்வானில்
வெம்மையில்போசமுழுகிவெறுப்புலந்தடையவுள்ளச்
செம்மையில்விளைபேரின்பச்சிவகதிச்செல்வராவார். (௩௧)

வேள் லாயானைச் சாபந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௧௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௪௭௦.

(உஎ) கண்டு-பிரதிட்டைசெய்து.

(உஅ) கல்லைவன் சிறகுதடிந்தவன் என்பதில், கடவுளையடிதொ
ழுதுஎன்றற்போல உருபுநோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. கல்-
மலை.

(உ௧) புனம் - காடு. சுடியகல் - மலை. புன்சண் - துன்பம். க
னம் - மேகம். திக்கயத்தி னினத்தினுங்கழிந்த தெய்வதவேழமெ
ன்றது-அகவும் திக்கசங்களிலொன்றாயினுஞ் சிவபெருமான் திரு
வருளால் மேம்பட்டமையை விளக்க.

(௩௧) அறமுன் மூன்றாவது - அறம், பொருள், இன்பம். மக
வாளீரோழரும்பதம் என்றது - பதினான்கு இத்திரபட்டங்களை.

உ.
சிவமயம்.

மு ன் ற வ து,

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிகிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தடுகரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறுதுதனைச்சிறிதறித்தவாறிசைப்பாம். (க)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றறிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின் கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணவூர். (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியினங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாகிதிபோலருச்சனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேடுவான் பரன்பாற்
றலைமசான் தமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான். (ங)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதியின்வான்
றொல்லையேழ்பவங்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லநீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (ச)

இரவிகண்மதைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனஞக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியளைய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பிளோனங்கண். (ஊ)

(க) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(உ) கின்னரம்-வீணை. இது இசைமேளிற்றலால் கருவியாகு
பெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர், இது இடத்தின்மேனின் தது.

(ங) இளங்கோக்கள்-வைசியர். கரை - இது ஈண்டு மோட்
சத்தையுணர்த்தினின்றது.

வாங்குநான் மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடவியெண்டிசையுந்
துங்குகாரிருடுரத்தெஞ்சுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருடுனாதுக்கியவிமானநேர்கண்டான். (௬)

அடுத்தணைந்தனனவீர்சுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனைக்கண்டொழிந்துவகை
மடுத்தநெஞ்சினுனங்ஙனம்வைகிருள்கழிப்பா
னெடுத்தசின்னையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய். (௭)

சோமவாரமன்றதலாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
பாமநான் கிலுமருச்சினையின்புறப்புரிவார். (௮)

அண்டர்வந்ததுமருச்சினைபுரிவதுமனைத்துந்
தொண்டரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினுற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புண்ணியவணிகன். (௯)

நானமென்பனிநதும்புனறையகன்பூசைக்
கானநல்விரைவருக்கமுமமரர்கைக்கொடுத்து
ஞானவெண்மதிச்சடையவன்கோயிலின்ஞாங்கர்த்
தானமர்ந்தருச்சினைசெய்வான்நங்கனறையகனை. (௧௦)

வள்ளநன்னைமெய்யன்பினுலருச்சிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினையீட்டமுங்கங்குலுமொதுங்கக்
களளமில்லவன்யாரையுங்கண்டிலன்கண்டான்
நள்ளருஞ்சுடர்விநானமேற்றனித்துறைதனியை. (௧௧)

ஆழந்தசின்னையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகருந்தலையிசைக்கூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேகுவானொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பிணைவிடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான். (௧௨)

(௬) எருத்தம் - பிடரி.

(௮) அவன்கங்குல் என்றது, அவனுக்குரிய கங்குலென கிற்றலால், சிவராத் திரியை என்க. (௯) புண்டரம் - திரிபுண்டரம்.

(௧௦) நானம்-கஸ்தூரி. விரை-வாசனை.

(௧௧) அருச்சி-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென்பதுபொருள். (௧௨) ஒருதலை-ஒருபட்சம்.

முக்கடம்படுகளிற்றினான் முகிதவழ்கோயில்
புக்கடங்கலர்சிங்கமன் னானே திருபுகல்வான்
றிக்கடங்க லுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருந்
லக்கடம்பமாவன த்திலோர ததுயங்கண்டேன். (௧௩)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான் வருவழிமேலேக்
கல்லடைந்ததுவெங்க திரங்கங்கு ளும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டன னிரவிமண்டலம்போ
லவ்வெஞ்சுடர்விமான முமதிற்சிவக்குறியும். (௧௪)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தத்
தேவதேவனையிரவெலாமருச்சனை செய்து
போவதாயினோர்யானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமிண்டன னென்றான். (௧௫)

மூளுமன்பினான் மொழிந்திட முக்கணம்பெருமான்
றாளுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைத்துள்ள
நீளுமன் புமற்புதமுமேநிரம்பநீர்ஞால
மாளுமன்னவனிருந்தன ன்போயினானருக்கன். (௧௬)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோ திருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவர்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன் றினார்கனவில். (௧௭)

(௧௩) முக்கடம்ப-மூன்றுமதம், கைமதம்-ஒன்று. கபோலமதம்,
இரண்டு. அடங்கலர்-பகைவர்.

(௧௪) மேலேக்கல்-அஸ்தமனகிரி.

(௧௫) மா - இது பலபொரு ளொருசொல். ஈண்டுச்சார்பால்
வண்டின்மேனின்றது.

(௧௬) அன்பும் அற்புதமேநிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற்
செயலொழிந்து, அவன் கூறிய சொல்வசத்தனாய்நின்ற னென்பது
தோன்றுதலின், குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரம் - வினைத்தொகை.

(௧௭) தொல்லுரு என்றது, அனாதியாயுள்ள உண்மைத்திருவு
ருவத்தை. வினையொத்தலென்றது-ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினை
ப்போகங்களை நுகர்த்த கண்டதோன்றும், இளைப்பின்மிகுதியை. இ
ருண்மலங்கருகவாட்டுவார் என்றது, வினையொப்பு வாய்த்தகாலத்
து ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி, அவ்விருபாசங்
க்டிகிடையெழுந்தற்போதச்செயலில், அவற்றின்செயலின்மை. கா
ட்டுதலை மலரடிக்கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது-சத்திபதிவித்தலை.

வடிகொள்வேலினுய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்

கடிகொள்காடகழ்ந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி

யடிகளேகிறார்வுரியராண்டகைகங்குல்

விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான்.

(௧௮)

நனவிற்தீர்த்தவனியதியின் கடன்முடித்தமைச்சர்

சினவிற்தீர்த்தமாதவர்க்குந்தன்களுத்திரஞ்செப்பி

நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிற்கண்டதுநயப்ப

வினவித்தேர்த்துகொண்டெழுத்தனன்மேற்றிசைச்செல்வான். (1)

அமைச்சரோமெந்நீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்

சமைத்தவிழ்த்தபொற்றாமரைத்தடம்படிந்தொளிலிட்

டிமைத்தலர்த்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோர்

தமைச்சரண்பணித்தஞ்சலிதலையின்மேன்முகிழ்த்தான்.

(௨௦)

அன்புபின்நள்ளமுன்புவந்தருட்கணீர்தேங்க

வென்புநெர்கிடவேகிவீழ்த்திணையடிக்கமலம்

பொன்புணந்ததார்மௌலியிற்புணந்தெழுந்திறைவன்

முன்புநின்றுசொற்பதங்களாற்றேர்த்திரமொழிவான்.

(௨௧)

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கசரணஞ்

சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்

சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்

சரணமும்பர்கையகபசுபதிசரணம்.

(௨௨)

ஆழிஞாலமேலாசையும்மர்வான்பதமேல்

வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணை

பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு

மேழையேங்களுக்காவதேதாவெந்தனின்கருணை.

(௨௩)

(௧௮) அடிகள்-சோமசுந்தரக்கடவுள். காண்க என்பதிலு அகரவீறு தொகுத்தல்.

(௧௯) சினவு-தொழிற்பெயர். (௨௦) நீபம்-கடம்பு.

(௨௧) சொல்பதம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. பொன்புணந்த தார்-பொன்னரிமாலை.

(௨௨) மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவ என்றது, மந்திரங்கட்கெல்லாமுற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களையே முற்பட்டவடிவமாகக்கொண்டிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகவர், பிரளயாகவர், சகலர் என்னு மூவகைப்பசுக்களுக்குத் தலைவனாகிறிற்றவின். மங்கலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது பொருளாதலின்.

(௨௩) பீழை-தூன்பம்.

சூளதாமரைச்சென்னியுத்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனியுன்க்கன்பிலமாயினுநீவே

மூளவன் புத்தெங்குடிமுழுவதும்பணிகொண்
டானவேகொலிக்கானகத்தமர்ந்தனையென்றா.

(௨௪)

சுரத்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந்து
பரத்தவாறொடுசிவானந்தப்பரவையுட்படிந்து
வரத்தவாதமெய்யன்பினுல்வலங்கொடுபுறம்போர்
தரத்தைதீர்த்தவனொருசிறையமைச்சரோடிருந்தான்.

(௨௫)

ஆயவேலையின்மன்னவனொணையாலமைச்சர்
மேயவேவலர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்
பாயவேலையினுர்த்தனர்வழிச்சொடுபடர்த்தார்
சேயகாடுதறித்தனிகநர்செய்தொழின்மாக்கன்.

(௨௬)

வட்டவாய்மதிப்பினவின்வென்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினரிரும்பின்
விட்டகாரோளிமெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினரானார்.

(௨௭)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமரத்தலைபணிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறித்துவீழோதையுமுகில்வாய்ச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும்.

(௨௮)

ஒளிநுதாடுதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறில்வன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெக்களத்துப்
பிளிநுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருதிநீர்பெருகக்
களிறுகோடிதமாய்த்துவீழ்காட்சியவனைய.

(௨௯)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுங்குறுப்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாளவரைகளுங்காடும்.

(௩௦)

(௨௪) சூள் - பிரதிக்கினை.

(௨௫) அரந்தை - மனக்கவலை.

(௨௭) குயம்-கொடுவாள். நவியம்-கோடரி.

(௨௯) வன்மரம்-ஒர்வகைச்சாதிமரம். தாது-மகரந்தம். போது-
மலர். சினை-கினை.

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிதைந்தசிந்தையின் வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிதைந்துபற்றி அத்தரனடிமுலைடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேவெராடுங்களைத்தார். (௩௧)

களைத்துநீணிலந்திருத்திச்செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விலைந்துதாதுருதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசின்னையோடிருந்தன்னங்கண். (௩௨)

மெய்யரன்புதோய்சேவடிவியனிலந்தீண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியர்பூதிப்
பையர்நள்ளிருட்கனவில்வந்தருளியபடியே
யையர்வல்லவந்தருளினாராசுளங்களிப்ப. (௩௩)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
கனவிலும்வெளிவந்தவர்கமையெதிர்நண்ணி
சினைவனின்றதாளிதைஞ்சிநோக்கின் றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தன்னமெய்யுணர்வேந்தன். (௩௪)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச்
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புநூற்றொடர்பா
ன்னராலயமண்டபங்கோபுரங்கர
யின்னவாறுசெய்யெனவருத்திம்மெனமறைத்தார். (௩௫)

மறைத்தெவற்றிலுநிறைந்தவர்மலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைப்பஞ்சவனிலத்துமேம்பட்டுச்
சிறந்தசிற்பநூற்புலவராற்சிவபரஞ்சடர்வந்
தறைத்துவைத்தவாறாலயமணிநகர்காண்பான். (௩௬)

(௩௭) மெய்யுணர்ந்தல் - தத்துவஞானமுணர்ந்தல், அதாவது,
பிறப்புவிடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரித்தின்றி
உண்மையாலறிதல்.

(௩௮) நீறு - பாசத்தைநீற்றுவது.

(௩௯) பெருங்கடவுளர் என்றது - பிரமலிஷ்ணுக்களை.

(௪௦) முதலூல் - ஆகமம். வழிநூல் - சிற்பநூல். சார்புநூல் -
இவ்விரண்டையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் ஏனையநூல்கள்.

(௪௧) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைத்தெவற்றிலு
நிறைந்தென்றதை, “விறகிற்றியினிற்பாலிற் படுகெய்ப்போன், மறை
யகின்ற னன்மாமணிச்சோதியான்” எனவருத்தெவாரத்தாலுணர்க.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்த மண்டபமழைநுழைவனவா
ய்ப், பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற் பீடிகை திசையெலாம்
பிளக்கும், பறைபயினிருத்தமண்டபம்வீழாக்கொள் பன்மணிமண்
டபம்வேள்வித், துறைபயில்சாலேதிரு மடைப்பள்ளிகுமுறைதேவர்
தங்கோயில். (க. ௭)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின் மாளிகையடுக்கியமதில்வா,
னிலவியகொடியநெடியகுளிகைவாசிலாவிரிதவளமாளிகைமீன், கு
லவியகுடுமிக்குன்றிலர்செம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கண்படுத்
து, சுலவெயிலகழிக்கிடங்குகம்மியதூற் றெலவரம்பெல்லைகண்ட
மைத்தான். (க. ௮)

சித்திரநிரைத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத் தெளிக்கு
நித்திலநிரைத்தவீழாவருவீதிசிழன்மணிச்சாள்வொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருத்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்குயின் மறன்றுசெய்குன் றுபருமணிமேடையாடரங்கு. ( )

அருந்தவரிருக்கையந்தணருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருத்தெருகல்வேளாளர்பேரநஞ்சால்பெருங்குடிவனையகரிதீதர்
திருத்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையா றுநான்குண்ட
யிரந்தவர்க்கருத்தூகல்வறச்சாலையினையனபிறவுண்கமைத்தான். ( )

துணிகயங்கீழ்நீர்க்குவல்பூவோடைதொடுகுளம்பொய்கைகந்த
வனத், திணிலமர்ச்சோலை துடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறச்
செய்து, மணிலமர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுணபா
ற்கண், டணிககர்சாத்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறித்திதுசெய்
வார். (சக)

(க. ௮) குளிகை - இறப்பு. குடுமி - சிகரம். கம்மியதூல்-சிற்
பதூல். வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(க. ௯) தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்கள். பித்திகை - சுவர்த்தல
ம். கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம். சதுக்கம்-நான்குதெருக்
ள்கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலங்கள். மன்று-சபை. அரங்கு-
நாடகசாலை.

(ச. ௦) உறையுள் - வீடு. ஆவணம்-வீதி. சுழகம் - கல்விச்சாலை.
அறுசுவை-கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இனிப்பு.
நான்குண்டியாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். இவற்
றுள், உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன,
நக்கல் - தேன்முதலியன. பருகல் - நீர்முதலியன.

(சக) கயம்-குளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூந்தோட்டம்.

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின் புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்ச்
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்ச்சிவமயமாக்கியசெயல்போற்
தன்மயமாக்கியநகர்முழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதும்தூ
நன்மயமானதன்மையான்மதுநாங்கரெனவுரைத்தனந்நாமம். (௪௨)

கீட்டிசைக்கரியசாத்தனுந்தென்சார் கீற்றுவெண்பிறைதுதற்
களிற்றுக், கோட்டிளங்களபக்கொங்கை யன்னையருங்குடவயின்ம
துமடையுடைக்குந், தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலிததோ
ன்றலும்வடவயிற்றோடி, நீட்டிரும்போத்தி னியிர்குழல்வண்டோ
ணிலியுங்காவலாறிதுவி. (௪௩)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்த காட்சியிற்பொலிந்தொ
ளிர்கோயின், மைவரையிடற்றுமதுரைநாயகரை மரபுளியருச்சனை
புரிவான், பொய்வரைமறையாகமநெற்பொழுதும் புண்ணியமுனிவ
ரையாகி, சைவரைக்காசிப்பதியினிற்காணந்து தலத்தினிற்று
பணஞ்செய்தான். (௪௪)

உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க,
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றும்வைவழக்காமதுவகுத்த, தத்தம
நெறியின்றொழுநையதிக்குஞ்சைவமூந்தருமூந்தழைப்பப், பைத்
தெழுதினரநீர்ஞாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான். ()

(௪௨) சின்மயம் - ஞானமயம். சிவமயம் - சிவஸ்வரூபம்.

(௪௩) சாத்தன் - ஐயனார். களபம் - கலவைச்சாந்து. அன்னை
யர்என்றது, சத்தமாதர்களை. போந்து-பனை. நீலி - நீலநிறத்தையு
டையவன்-காளி. தண்ணந்துழாய் என்றதில், அம்விரித்தல் வி
காரம்.

(௪௪) கைவரை - யானை. எருத்தம் - பிடரி. கனவரை - பொ
ன்மலை. கனகம் - பொன் - வரை - மலை. கனகம் - என்பது, இடை
க்குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதக்கிய - வரை-
மலை. எனினும்பொருந்தும். மை - கருமை. மரபுளி-இதில் உளிமூ
ன்றனுருபு. தாபனம் - இருக்கச்செய்தல்.

(௪௫) நாற்பெருங்குடி-அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்.
உயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்கவைத்தவு மானபுறக் குடிமூன்றும்,
என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூவகைக்குடிகளையும். இவ
ற்றுள், உயர்வு - அதுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தராளர்,
விராத்தியர். விரவு - அவ்விருவகைக்குடிகளின் கலப்பாலுற்பலித்
தவர்கள். வைதிம் - வேதசம்பந்தம். சைவம் - சிவசம்பந்தம். அவ்
லது ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசனங்கரெய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்றுதொட்டிமைக்குமனையின்மங்கலநா செய்தினுனிநுந்துமுப்புரமும், குன்றுதொட்டெய்தான்கையின்மூன்றுறுப்புக்குறைவில் பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியுருத்தான்போந்துவிதூர்த்தரசுசெய்நாளில். (சக)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பினம்பரிதிபோன்மலயத், துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திகாள்பலகழித்தொருநா, ணவவடிவிறந்தோனாலயத்தெய்திநாதனைப்பணிந்துமூவலஞ்செய், துவமையிலின்பவருணிமூலெய்தியொன்றியொன்றாநிலைநின்றன். (சஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-கஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ஐகஎ.

நான்காவது,

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்.

கலிவீருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா

நன்னகரமானதுவின்முலகின்ற

வண்ணைமகளாகிமலயத்துவசனஞ்சுந்

தென்னனிடெவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம். (க)

(சக) என்று - சூரியன். மூன்றுறுப்பாவன-நித்தியம், கைமித்திகம், பிராயச்சித்தம். கலி-துன்பம்.

(சஎ) நவவடிவமாவன-பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன; இவற்றுள் முன்னையகான்கும் உருவம், பின்னையகான்கும் அருவம், இடையது அருவுருவம். நவவடிவிறந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களைக் கடந்துநின்ற பராபரவடிவனை. அருணிமூல் என்றது, நித்தியானந்தத்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன்றாநிலை - கலந்துங் கலவாதநிலை. அதாவது - அனன்னியமாய். இருந்தபடிஇருத்தல்.

(க) முறை - அரசாகுதி.

மனுவறமுவந்துதன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணன்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறையுள்காட்சிக்
கினியன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகந்தோன். (௨)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூமி
யானமடவார்கன்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுபுபானுவழிவந்தொழுபுரு
சேனன்மகன்காஞ்சனையமன்வல்வினைசெய்தான். (௩)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணரியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியிரம்புபுரியேள்விபுரிசுற்றான். (௪)

ஈநின்மறைகூறுமுறையெண்ணிபொருந்தொண்ணூற்
றாறினொழென்றுமகமாற்றவமரேச
னாறுமகமும்புரியினென்பதநொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும். (௫)

நீன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையருள
மின்புறுமகப்பெறுமகத்தினையியற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியென்றமரர்நாடன்
றன்புலமடைந்திடலுரிம்பநகுதாரான். (௬)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
பக்கணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கரியமத்துரியதேவிபொசொலை
புக்கனனிருந்தமகவேள்விபுரிசிற்பான். (௭)

(௨) உறையுள் - இருப்பிடம்.

(௪) பணி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௬) நீன்பொருள் என்றது, புத்திரப்பேற்றை, புத்திரனைப்
பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள் தம்மைநோக்கிச்செய்யும்
வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். “தம்பொருளென்பதம்
மக்களவர்பொரு, டந்தம்வினையான்வரும்” என்னுந்திருக்குறனா
னுணர்க. பொருள் - புதல்வன்.

(௭) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசுறமறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
 மாசுறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
 மோசையதுதாத்தசொரிதந்தழுவோதி
 வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான். (அ)
 விசும்புநிலனுத்திசையும்வேள்வியடுசாலேப்
 பசும்புகைபடர்த்தொருபடாமெனமறைப்பத்
 தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்திடுநெடுவானோர்க்
 கசும்புபடுமின்னமுதினாகுதிமடுத்தான். (க)
 ஐம்முகனநாதிபரமாத்நனுரையாற்றா
 னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்த்துவருமெல்லை
 பைம்முகவராவணிபாஞ்சுடர்தனிப்ப
 மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண. (க௦)
 வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
 டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
 றள்ளவெழுக்கொங்கைகடதும்பரிமிர்தீம்பால்
 வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடைடை. (க௧)
 இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
 சைவமுதலாயினதவத்துறைநிறிவப்ப
 வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
 தெய்வமறைத்துப்பிதிசைப்புலனிசைப்ப. (க௨)

(அ) சடங்கு - கிரியை. “உதாத்த, வேசையனுதாத்தசொரி தந்தழுவோதி,” என்றது - வேதாங்கங்களி லொன்றாகிய சிட் சைக்கியைந்த, உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம், பிரசயமென்னு ஞ்சஜர்விதஸ்வர கரணங்களே. அவற்றுள், உதாத்தம் - எடுத்தல். அதுதாத்தம் - படுத்தல். ஸ்வரிதம் - நலிதல். ப்ரசயம் - விலக்கல். இவற்றைமுறையே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை, மூக்கிசை எனவுங்கூறுவர்.

(க) படாம் - போர்வை. தசும்பு - குடம். அசும்பு - ஊற்று. ஒடி - எண்ணிடைச்சொல்.

(க௦) ஐம்முகம்-ஈசானம், தற்புருடம். அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை - வேதம். ஆறு-வழி. பைம்முகமென்றது - சர்ப்பங்களுக்கு முகமேபடமாத லீன். நிறைத்து-செயவெனெச்ச்சத்திரிபு.

(க௨) சைவமுதலாயினதவத்துறை என்றது - சைவம், பாசு பதம், மாவிரதம், காளாமுசம், வைரவம், வாமம் என்னுந் தவநெ றிக்குரிய உட்சமயங்களாறியும் உலகேழாவன - பூலோகம், புவ லோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத் தியலோகங்களே.

மைம்மலர்நெடுங்கணரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிச்செயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப. (௧௩)

மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மானிலவரைப்பிற்
நீந்தமிழ்வுழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த. (௧௪)

நொய்தழுவெரிக்கடவுளோற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரெனத்தழல்கொழுந்துபடுகுண்டத்
தைதவிழிதழ்க்கமலம்பொழுதலர்ந்தோர்
மொய்தளிர்விரைக்கொடிமுளைத்தெழுவதென்ன. (௧௫)

விட்டிலகுருழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாய்க்குறுமுயற்ககைறையமானக்
கட்டியதினற்றியகதிர்த்தரளமலை
கட்டியதில்விட்டொழுகுக்குகிரணமொப்ப. (௧௬)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யூங்கினிலாவொழுகுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதீவெஞ்சுடர்விழுங்கி
வாங்குகடல்வித்துருமமாலையொளிகாலை. (௧௭)

சிற்நிடைவளைந்தசிறுமென்றுகில்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
விற்நிருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை
சுற்றிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட. (௧௮)

(௧௪) மூவறுசொன்மாலிலவரைப்பு, என்றது—பதினெண்பா
வைநிலங்களை. அவை - சிங்கனம், சோனகம், சாவகம், சீனம், மழு
வம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், க
லிங்கம், வங்கம், கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், குசலம், திரவி
டம் என்பன. வேந்தர்கள் - சேரசோழபாண்டியர்.

(௧௫) ஐது - அழகிது. அலர்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் ஈறு
தொக்கு நின்றது.

(௧௬) குழியம்-உச்சிக்கொண்டையி லணியுமாபரணம். குழி-
உச்சிக்கொண்டையணி, அம்-பகுதிப்பொருள்விசுதி. முயற்கறை-
இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. முயலாகியக ளங்கம் என்பது
பொருள்.

(௧௭) குதலை-உருத்தெரியாச்சொல். வித்துருமம்-பவணம்.

(௧௮) மேகலை-எண்கோவையணி.

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவினமூரன்
முன்னெயிறரும்பமுலைமூன் றுடையதோர்பெண்
பின்னையெனமுவொருபிராயமொடுகின்ற
ளெள்ளரியபல் லுயிருமெவ்வுலகமீன்றான். (கக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகுடந்த சிறுமணிதூபுரஞ்சதங்கை குழறி
யேங்க, நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர் நடையொதுங்கிமழலையிள
நகையுந்தோன்றப், பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன் மாலையுயிரு
ந்தொருபெண்பின்னையானு, ளறந்தமுவுநெறிநின்றோர்க் கிகம்போ
கம்வீடளிக்கு மம்மையம்மா. (உ௦)

செய்வவாய்வெளிபுது துணைமுலைக்கண்கருகாது சேல்போ
ளீண்ட, மையவாய்மதர்த்தகருங் கண்பசவாதையிரண்டு மதியந்தா
ங்கா, தையவாலிலைவருந்தப் பெறுதுபெறுமகவையெடுத்தினைத்
தாண்மோந்தா, மீய்வவாய்முத்தங்கொண் டின்புற்றாண்முன்பெற்
ற தோகையன்னாள். (உக)

பரையாதிவிருப்பறிவு தொழிலாகியுலகமெலாம் படைத்துக்
காத்து, வரையாதுதுடைத்துமறைத் தருளியவைநின் றுந்தன் வடி
வுவேறு, யுரையாதிமறைகடந்த வொருமுதல்விதிருமகளா யுதித்
தற்கிந்தத், தரையாளுமன்னவன்செய் தவயிதுவோவதற்குரிய தவ
ந்தான்மன்னோ. (உஉ)

(உ௦) குழறி-ஒன்றோடொன்றுவிரவி. இகம்-இவ்வுலகவின்
பம்-போகம்-சுவர்க்காதிபோகங்கள். வீடு-மோட்சம். ௭.

(உக) பசத்தல்-நிறம்பேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என்
றது-பர்வதராஜபத்னியாகியமேனையை, மேனையுங்கருப்பக்குறிபெ
றுது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவளாதலால், முன்பெற்
றதோகையன்னாள் என்றார். அன்னாள் - ஒத்தவள்.

(உஉ) பரை-பராசத்தி. ஆதி-ஆதிசத்தி. விருப்பு-இச்சாசத்தி.
அறிவு-ஞானசத்தி. தொழில்-கிரியாசத்தி. முறையே, இப்பஞ்சச
த்திகளின்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனு
க்கிரகம். வரையாது-நீக்காது. அவைநின் றுந் தன்வடிவுவேறும் எ
ன்றது-உருவும், அருவுருவங்கடந்து, பரவிந்துவையதட்டித்துநின்
ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய, பரபோகமுங்கடந்து, பேரோ
ளியாய்கின்றவின். மறைகடந்த வொருமுதல்வி என்றது - பரை,
பைசத்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கிந்தாரிய
வொலிப்பற்றியெழும், விந்து நாதகாரண விகற்பங்களை, வரைசெய்
துஅவைமுற்றும் வியாபகமாய்கிற்குங் குடிவாந்தசத்தியாய்கின்றலை.

கள்ளமாநெறியொழுகும் பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தா
னந்த, வெள்ளமாம்பரஞான வடிவுடையாடன்னன்பின் வெளிவந்
தின்றோர், பின்னையாவதரித்த கருணையுந்தன்மனாட்டிதவப் பே
றுந்தேரான், பள்ளமாகடற்றூனைப் பஞ்சவர்கோனெஞ்சத்துப் பரி
வுகூர்ந்தான். (௨௩)

மகவின்றிப்பலபகல்யான் வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன் மைந்த
ற்பேறு, தகவிந்தமகஞ்செய்தே னதுவுமொருபெண்மகவைத் தந்த
தந்தோ, முகவிந்துநிலவொழுக வருபெண்ணுமுலைமூன்றாய்முதிழ்
த்துமாற்றார், நகவந்ததென்னேயோ வென்றுவகையிலஞ்சி நலியு
மெல்லை. (௨௪)

மன்னவின்றிருமகட்டு மைந்தர்போற்சடங்களைத்தும் வழா
துவேதந், சொன்னமுறைசெய்துபெயர் தடாதகையென்றிட்டி
முடிசூட்டுவாயிப், பொன்னையாடனக்கிறைவன் வரும்பொழு
தோர்முலைமறையும் புந்திமாழ்கே, லென்னவரனருளாலோர் திரு
வாக்குவிசும்பிடைநின் நெழுந்ததன்றே. (௨௫)

அவ்வாக்குச்செவிரம்ப வன்புவகையகநிரம்பவகிலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்கும்புனனிர்ம்பவிமலற்போற்றி
நெய்வாக்குமகநிரப்பியெழுத்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரண்டு
கைவாக்குமியங்கலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்கால்வேந்தன்

(௨௬) பொறி - மெய்வாய், கண், மூக்கு, செவி, கரணம், மன
ம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம். “பொறிகடந்து கரணமெலாங்கட
ந்து” என்றது, அவற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாய தன்
முதலிய மதங்களை மறுத்தற்கென்க. பஞ்சவர் - பாண்டியர் மனா
ட்டி, இது மணவாட்டி என்பதன் மருஉ - மாகடல்என்பது, உரிச்
சொற் றொடராதலின், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாதிவல்பாய்
நின்றது.

(௨௭) இந்து - சந்திரன். முகிழ்த்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.
அந்தோ - ஓ - இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொற்கள், ஓ - ஐயப்பொரு
ளது.

(௨௮) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல் - சொரிதல். விழி
வாக்கும் புனல் - ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசுதிர்ப்பயமங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார்முசுத்துவகைமு
றுவல்பூப்ப, வரசிருக்குமண்டபம்புக் கினிதமர்ந்துகனகமழையான்
றகேள்வி, விரசிருக்குமறையவர்கைப் பெய்தெவர்க்குமம்முறையா
வ்வெறுப்பநல்கிப், பரசிருக்குங்கரதலத்தெம் பரன்கோயினனிசிற
ப்புப்பல்கலக்கா. (உ௭)

சிறைவிடுமின் சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமினேழாண்டு தேயத்தீ
ட்டி, மிறைவிடுமினயல்வேந்தர் திறைவிடுமினிறைநிதிய மீட்டிமா
யத், துறைவிடுமினாலயமு மறப்புறமும்பெருக்குமெனத் தொழா
ரைக்காய்ந்த, கறைவிடுமின்னயில்வேலான் வள்ளுவனைக்கூய்முர
சங் கறங்கச்சாற்றி. (உ௮)

கல்பாணமணிமௌலி வேந்தரையுங்கால்யாப்புக்கழலநீத்துக்,
கொல்யானைபரிநெடுந்தே ரரசுரிமைதொன் முறையாற் கொடுத்து
ப்போக்கிப், பல்லாருங்கொன்கவெனப் பண்டாரந்தனைத்திரந்து
பசும்பொன்னாடை, வில்லாருமணிகொடும்பூண் வெறுக்கைமுத
லெனைப்பலவும் வெறுப்பவீசி. (உ௯)

துமரபின்வருபெருமங் கலகவிகட்கிருநிதியங் துகில்பூண்பாய்
மா, காமர்கிரபரித்தடந்தேர் முதலாயபலபொருளுங் களிப்பநல்கி
க், கோமறுகுகளிறுங்கச் சுண்ணமொடு மெண்ணெய்விழாக் குளி
ப்பநல்கி, மாமதுராநகரன்றி மற்றுமுளநகரெங்கு மகிழ்ச்சிதுங்க.

இவ்வண்ணநக்களிப்ப விறைமகனுங்களிப்பெய்தி யிறைவர்
சொன்ன, வவ்வண்ணஞ்சாதமுதல் வினைநிரப்பித்தடாதகையென்
றழைத்துத்தேவி, மெய்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனைமேனை
போன் மேனான்ற, கைவ்வண்ணத்தளிர் தீண்டி வளர்ப்பவிம
வான்போலக் களிக்குநாளில். (௩௦)

(உ௭) மங்கலம், என்றதுசாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி,
தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள், தோ
ட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல்விலக்கி, இடபம், சீவற்சம்,சங்கு,
சுவத்திகம், என்பவற்றைக்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலு மொ
ன்று. இவற்றுள், சீவற்சம்-குழந்தையை இடையில்லைத்திருக்கும்
ஓர் பெண்வடிவம். சுவத்திகம்-மண்டப வடிவம்.

(உ௯) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும் பூண் - வளைந்தவடி
வாகச்செய்தசந்திராரமுதலிய ஆபரணங்கள்.வெறுக்கை-பொருள்.

(௩0) சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி. மற்று - வீதி.

(௩௧) சாதமுதல்வீதி - சாதகர்முதலிய சடங்குகள். சாதம்,
சன்னம்.

திருந்தாதவின்குதலை யாயமொடுபுறம்போந்து சிறுர்க்குச்சி
ற்றில், விருந்தாகமணற்சி றசோ றட்டிம்வரையுரங்கிழித்த வேளும்
வாய்வைத், தருந்தாதவினமுலைவாய் வைத்தருந்தப்பாவைதனக் க
ளித்தும்போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளா
ய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தான். (௧௨)

திட்டுவாரிரண்டனைய கண்களிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவா
டிச், காட்டுவானெனக்கழங்கு பந்துபயின் றம்மனையுங்கற்றுப்பாசம்,
வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ் தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச, லா
ட்டுவாள்காட்டுதல்போ லாடினாணித்திலத்தாம் பசைத்தவூசல். (1)

இம்முறையாற்றாயர்க்குத் தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தானா
கி, யம்முறையாற்றதைக்கு மகத்துவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச்,
செம்மறையாரணமுதன லீரெட்டுக்கலைமுழுதுத் தெளிந்தாளந்த,
மெய்ம்மறையார்கலையனைத்து மேகலையாமருங்கசைத்த விமலையம்
மா. (௩௨)

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற்
சொருகியன்ன, பல்வாய்மைக்கடகரிதேர் பரியுனைக்குத்திறனுமழ
ற்பகழிதூர்க்கும், வில்வாள்வச்சிரமுதற்பல்படைத்தொழிலுங்கண்
டினமை விழுங்குமூப்பிற், சொல்வாய்மைத்திறலரசன் றிருமகட்டு
முடிசூட்டுஞ் செய்கைபூண்டான். (௩௫)

முடிசுவிக்கும்ங்கலநான் வரையறுத்துத்திசைதோறு முடங்க
ல்போக்கிச், கடிக்கெழுதார்மணிமௌலிக் காவலரைவருவித்துக் கா
வல்கூழ்ந்த, கொடியணிமாநகரெங்கும் விழாவெடுப்பவழகமைத்துக்
குன்றமன்ன, தொடிக்கெழுதோட் சுமதிதிருமணத்தினுக்கு வேண்
டுவனகூழ்ந்துசெய்தான். (௩௬)

(௩௨) ஆயம்-கூட்டம். வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேன்-குமாரக்
கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரில்
வசிக்கும் பிரமன். ஆய் - அன்னை.

(௩௩) வினை என்றது - நல்வினை தீவினைகளை. தாம்பு-வடம்.

(௩௪) ஆரணம் - வேதத்தின் பாகுபாடு. ஆத்தம் - உண்மை.
கலை - சாஸ்திரம்.

(௩௬) தொடி-வாகுவலயம். திருமணம் என்றது - மகுடாபி
ஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்கூழ்ந்த கொடியணிமாநகர் என்றது -
மலை, காடு, மதில், கடல், என்னும் நால்வகை யரண்களை.

மங்கல தூரியமுழுங்க மால்யானையுச்சிமிசை வந்தபூத, கங்கை முதலொன்பதுநீர்த் தமுநிரப்பிக்கதிர்விடுபொற் கடம்பூசித்துப், புங்கவரைமந்திரத்தீ வளர்த்தமுதமருத்தியெரிபொன் னாற்செய்த, சிங்கமணியாதனத்தை நேசித்துப்பூசித்துத் தெய்வமேத்தி. (௩௭)

திருமுடியையமதயானை மிசைவைத்துநகரைவலஞ் செய்துபூசித், தருமணியாற்சுடிகையிழைத் தாடகத்தாற்குயிற்றியதோ ரைவாய்நாகம், பெருமணிகீள்படம்பரப்பி மிசைகவிப்பவச்சிங்க பீடத் தேற்றிக், குருமணிவாணகையிலைக் கும்பத்துப்புண்ணியநீர் குளிர்வாட்டி. (௩௮)

புங்கவார்மந்தாரமழை பொழியவருந்தவராக்கம் புகலத்தெய்வப், பங்கவமென்கொம்பனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டொட, மங்கல தூரியமுழுங்க மறைதழங்கமாணிக்க மகுடஞ்சூட்டி, வெங்கருணைப்பெருமாட்டிக் கரசமைச்சர்பணியுந்தன் னிறைமைநல்கா. (௧)

பாலனையமதிக்கவிகை மிசைநிழற்றமதிநிரணம்பரப்பியன்ன, கோலமணிக்கவரிபுடை யிரட்டமலர்மழைதேவர் குழாங்கதேற்றக், காலையிளங்கதிர்கயிலை யுதித்தென வெண்கடாயானைக்கழுத்திலவேப்ப, மாலைமுடிப்பெண்ணரசை மங்கல தூரியமுழுங்க வலஞ்செய்வித்தான். (௪௦)

விண்ணுடுமொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன் விளக்கநோக்கி, யுண்ணுடுபெருங்களிப்புத்தலைசிதர்பச்சிலபகல்சென்றொழியமேனாட், புண்ணுடுவேன்மங்கை குதுகலித்துநடிப்பத்தன் புயமேல்வைத்த, மண்ணுடுமகட்களித்து வாளுடுபெற்றானழ் மகவுபெற்றான். (௪௧)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந்தாதைக்கு விதியாலாற்றி, யரதனமெல்லனைமேற்கொண் டிலகமெலா மொருகுடைக்கீழாள்வாளானான், சரதமறையாய்மறையின் பொருளாயப்பொருண்முடிவு தானாய்த்தேனி, னிரதமெனப்பூவின்மண மெனப்பரமனிடம்பிரியா வெம்பிராட்டி. (௪௨)

(௩௭) பூதகங்கை-பரிசுத்தமாகிய கங்கை. ஒன்பது நீர்த்தமாவன—கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, தாயிரபர்ணி.

(௩௮) ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாகம்-ஐந்துதலைநாகம். மயில்-உவமவாகுபெயர்.

(௩௯) ஆக்கம் - ஆசிரவசனம். தூரியம் - வாத்தியம்.

(௪௧) விண்காடுமொழி-என்றது, அசரீரிவாக்கை. வேல்மங்கை என்றது - வீரலட்சுமியை. வாளுடு - சுவர்க்கலோகம்.

(௪௨) சரதம் - உண்மை. ஈற்றுக்கடன் - அந்தியேஷ்டி முதலிய கிரியை.

மேற்படி-வேறு.

மண்ணரசிதைஞ்சஞாலமனுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின்விடையோனுன்னத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனின்நகன்னிப்
பெண்ணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம். (௪௩)

இன்னியமியம்புமாக்கனெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலேந்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித்
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைத்தொழின்முதலனைத்துமுற்றா. (௪௪)

திடம்படுமறிஞர்சூழ்ச்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைமறைவண்டார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்குமிண்டு
குடம்பயில்குடுமிச்செம்பொற்குருமணிக்கோயினண்ணி. (௪௫)

அரசிதைகொள்ளுஞ்செம்பொனத்தானியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிறந்துமாதோ. (௪௬)

அனித்திதையமுதின்காயற்கமலினியணங்குகாதற்
சனித்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினத்திரிபதுமக்கோயிலிருவருமனையராசிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிலீச. (௪௭)

செடியுடலெயினச்செல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங்
கடியலிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்சூடக்கோனேனை
முடிசெழுவேந்தருள்ளார்முடியிசைமிலந்ததாம
மடிமிசைச்சாத்நிங்குகையாணையாதேவல்செய்வார். (௪௮)

(௪௩) நேமி-ஆக்கினாசககரம். மாறன்-மலயத்துவசபாண்டியன்

(௪௪) கன்னல்-நாழிகை. துன்னிய, காரணப்பொருளில்வந்தவினையெச்சம்.

(௪௬) அத்தானி-கொலுமண்டபம், திரை-கடலின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

(௪௭) இனத்திரிபதுமஎன்றது, செந்தாமரை, வெண்டாமரைகளை. அனித்திதை, கமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கையிலுமா தேவியாருக்கு அகம்படித்தொண்டிபுரிபவர். களாஞ்சி-களாஞ்சிஎன்றிந்தது, குறுக்கல்களாஞ்சி-தம்பலப்படிமம்.

(௪௮) எயினச்செல்வன் என்றது, கண்ணப்பகாபனாறு. எயினர்-வேடர். பொன்னிக்காவலன்-காவிரிநாட்டுக்கரசனாகியசோழன். சூடக்கோன்-மேற்றிசைக்கரசனாகியசேரன்.

வையுடைவான ராகிமார்புறப்பின்னியார்த்த
கையின் ராகியன்னையென் றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நோக்கினோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநெனவாய்பொத்தியுழையுநம்பணிகேட்டெய்வார். (சக)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன் கருநாடர்வேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன் குருநாடர்வேந்த
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனக்கோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குங்காட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள். (சூ)

செந்தமிழ்வடநூலெல்லேதெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிழெண்ணென்கேள்வியனந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வான்மாயைவலிகெடச்செற்றவீரர். (சூக)

முன்னிருந்தினியதெற்றுமுத்தவரெண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திரர்யாருஞ்சூழ்வார். (சூஉ)

கற்றறியந்தணுளர்விருத்திகள்கடவுட்டானத்
தற்றறியல்புசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையேனைச்
செற்றறியல்சூழிகண்மற்றமமைச்சராத்நெளிந்தும்வெவ்வே
றொற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்தும்

(சக) உழையர் - ஏவல்செய்வோர். யாத் - கட்டிய, ஊங்கு-
நெ - உவன் - நடுவிலிருப்பவன்.

(சூக) எண்ணென்கேள்வி என்றது-அறுபத்துநான்குசைவா
னங்களை. சமயமாறும் என்றது, சைவம், பாசுபதம், கானாமுகம்,
கௌமாரம், வாமம், கண்பத்தியம், என்னும்உட்சமயங்களறினை.

(சூஉ) தேற்றல் - தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வா
ரம், கரணம்-யோகம். பின்னுமுன்னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகை
ச்சுமதி என்றது, மேல்வருங்காரியங்களுக்கும், முன்னிகழ்ந்தகாரிய
ங்களையும் ஆராய்ந்துணரும்சூழ்ச்சியில் வல்லமுதன்மந்திரியை. சும
தி - நல்லறிவுடையவன்.

(சூஉ) விருத்தி-தொழில். ஒற்று-துது, ஒறுத்து-தண்டித்து.

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்ன தூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றாற்கண்டித்தவ்வழிரி றுத்தித்தம்மில்
வாநிகன்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும். (௯௪)

பையுனபருவாய்நாகப்பள்ளியோனாதிவானோர்
கையுனவலியாலட்டகடலமுதனை த்தும்வாரிப்
பொய்யுனமகலக்கற்றபுனித தூற்புலவர்நாவிற்கு
செய்யுளின் வினாவின் தூட்டத்திருச்செவிதெவிட்டவுண்டும். (௯௫)

தொல்லேநான்மறையோர்சைவர்துறந்தவர்தார்த்துமின்பம்
புல்லவான முதுங்கைப்பப்பாக தூற்புலவரட்ட
முல்லேவான் முகையின்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியின் னூர்நாவிருந்தமுதுசெய்தும். (௯௬)

எல்லவனுச்சிநீந்துமெல்லையினுன்குமாரும்
வல்லவர்குதனோதிவகுத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலர்ந்துமேனைமதுமுதற் றுறைமான்கேள்வி
நல்லவநயந்துகேட்டுநண்பகற்போதுநீத்தும். (௯௭)

(௯௪) உத்தேசமாவது - தான்விவகரிக்கும் பொருளைப்பெயர்
மாத்திரங்கூறல், அதாவது, இலக்கியம். இலக்கணமாவது - அவ்வி
யாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுற்றங்களு மில்
லாததருமம். சோதனையாவது - தான்விவகரிக்கும் அப்பொருளில்
இவ்விவக்கணமுளதோ விலதோவெண்ப்பார்த்தல். அதுவாதமாவ
து, முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனைவேறொன்றுவிதித்தற்பொ
ருட்டுப்பின்னருமெடுத்தோதுதல். கண்டித்தலாவது - இலக்கியவி
லக்கண உபநியாசவிசேஷணங்களாற்பரிகரித்தல். அவ்வழிரி றுத்த
லாவது - உத்தேசமாகிய ஆரம்பத்தினின்று, விபக்ஷாதிகளைச்சார்
ந்து, பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது, லட்சணநிறைவாம் ஏ
துப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாய்தலின்றித் தம்மதம்மிறுத்தல். வா
நிகன் - பிறந்தமறுத்துத் தம்மதமிறுத்துவோர். கோட்டி-வாக்கி
பமுடிவு.

(௯௬) பருவாய் - பிளவுபட்டவாய். அறுசுவை என்றது-ஈண்
டுகறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர்.

(௯௭) நான்கென்றது - சதுர்வேதங்களை. ஆறென்றது-வேதா
ங்கங்களை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணங்களை. கேள்வி-
இதுகேட்டற்குக் காரணமாகிய தூன்மேனிற்றலால் காரியவாரு
பெயர்.

கலைக்குரைவிரிப்பாரென்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரெந்திரப்புவவன் பூட்டி
யிலைத்திடுபாவைபோனின் ரூடல்செய்யாடற்கண் ணு
கலத்தகுபாடற்கண் ணுநல்லருணட்டஞ்செய்தும். (௮)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவர்க்கஞ்செய்ய
நன்னியளித்தும்வேள்விநடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைத்திடவளர்க்குநாளும். (௯)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன் சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமதுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே. (௧0)

வரைசெய்ப்புண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி.
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்துதண்குடைமதுவேந்தன்
கரைசெய்தூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு. (௧௧)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்றாப்
பொன்னவாவின்பெறவெறிபொருநைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினுவரைசெய்வார். (௧௨)

(௮) கலை-பரதநூல். எந்திரப்புவவன் - சூத்திரப்பதுமையா
ட்டுத் தொழிலில் வல்லவன்.

(௯) இன்னிலை-இல்-நிலை-கிருகத்தாச்சிரமநிலை. வேறு என்
றது-ஒழிந்த பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம். சந்நியாசம் என்னு மு
ன்றூச்சிரமங்கனையும். அந்நிலைநிறுத்தும் வேள்வி என்றது-அவ்வவ்
வாச்சிரமங்களுக்குரிய யாகாதிகர்மங்களை. ஆக்கம்-விருத்தி. வேள்
விஎன்றது, அக்கினிஷ்டோமாதி யாகங்களை.

(௧0) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருத்தி என்றது-நவாதிதநிலை
யினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தியை. தன் சத்தியென்றது-அவ்
வருட்சத்தியினின்றும் தோன்றிய மகேசமுதலியோரை.

(௧௧) மடவரல்-கற்பின் வரலாற்றினையுடையவள் என்னை, க
ற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், மயிர்ப்பு, என்னும்
நான்கு குணங்களுள், மடமென்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின் வ
ருகையையுடையவள் என்பது பொருள்.

(௧௨) பொருளை. தாயிரபர்ணிநதி. தூங்கினர், வினைமுற்று
எச்சமாய் நின்றது.

திருந்துகான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்த்தக்கனும்வெற்பனும்பன்னாள்
வருந்தினோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தாள்.

(௧௩)

தனித்தகாரணம்யாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்ந்
தினித்ததோர்கதைகேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான்.

(௧௪)

விச்சுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நச்சுவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம
மச்சுவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சுவாழ்வுறுமனத்தினுடாதையவணங்கா.

(௧௫)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினுல்லழிபட்
விய்யவேண்டுமென்றாள்வனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனக்குபதேசஞ்
செய்யவந்நெறியொழுதுவாள்செப்புவாள்பின்னும்.

(௧௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவிநன்னகர்பாதெனக்கூறுவான்கேள்வித்
துறைவிளங்கினோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால்.

(௧௭)

சேமதாங்குமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடும்வேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணு.

(௧௮)

(௧௪) மனித்தன் - விரித்தல் விகாரம்.

(௧௫) விச்சையன் - இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு-நச்சு என
வலித்தற்பெற்றது. வைச்சு - வைத்து என்பதன் மருஉ. சுவாகத
ம் - கிளி.

(௧௭) வளம்பதி - இதுஉரிச்சொற்றொடராதலினியல்பாயிற்று.

(௧௮) சேம - பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது,
அறுபத்துநான்கு சத்திபீடங்களை. இதன்விரிவைதேவிபாகவதமு
தலியநூல்களிற்காண்க.

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின் நிச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவார்தான்மெந்தையோடைவர்கள்வேண்டி
கல்வரம்பலவடைந்தனர்நம்கனங்கநிகில். (௬௧)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன் நவங்கயற்க
ணம்மையாவரேயாயினுமன்பினாதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகம்வீடெண்ணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவீற்றிருக்கும். (௭௦)

என்றதாதையையிறைஞ்சினானுனாகொண்டெழுந்தான்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோல்வழிக்கொடுகானங்
குன்றமாறுயின்கிடப்பமுன்குறுகினான்பி
னின் நவாதிமெய்ப்பரையருணிதைந்தவங்கநிகில். (௭௧)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடகமலங்
குடைந்துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொண்டென்றகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிசிரான்
ரெடர்ந்தவான்சுருமதியமேயாதியாத்தொடங்கா. (௭௨)

எழுசீரடியாசிரியயிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லாண்கக்கு லாணுதவப்பெற்றவுணிலேழுதற்ப
ல்லா, ணரும்பொடியென்னாண்சாத்திராயணமானேநதுபானநியநீர்
தருப்பை, யிரும்புதனுனிநீரகாலி வைநுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினி
யுற்றும், வரம்புரவிராறுதிங்களுநோற்று வாடிமேல்வருஞ்சுருமதி
யில். (௭௩)

சன்னிதியடைந்து தாழ்த்துநின்ரிளமாந்தளிர்முக்காயஞ்சிருழ்
கிடந்த, மின்னிகர்மருங்கு லிழையிடைநுழையா வெம்முலைச்செம்
மலர்க்காந்தட், பொன்னிரைவளைக்கை மங்கலக்கழுத்திற் பூரண
மதிக்கலைமுகத்தி, னின்னிரைசயளிரு முருட்குழந்தை யிறைவி
யையிம்முறைநினையா. (௭௪)

(௭௪) இம்முறை நினையா என்றது, பாதாதிசேசம்வரையில்க
னத்தில் தியானித்து என்பதை விளக்கின்றது. காஞ்சி-இருகோ
வைமணி (௬௧) ஐவர்கள். பஞ்சசுரர், வசபூர்ணர், சொச்சவித்தி
யர், யகநர் வித்தியாதார்.

(௭௧) அனுஞை - உத்தரவு, மா-என்னும் பலபொரு ளொரு
சொல், சார்புபற்றி வண்டின்மேல் நின்றது.

(௭௧) சுருமதி. மகரமதியாகிய தைமாதம்.

(௭௨) வரம்புரவிராறுதிங்களுநோற்று என்கிறதற்குதையாதி
மார்கழி யீறான பன்னிரண்டுமாதங்களிலும், பெரும்பகனல்லாண்
பட்டினியுற்று மென்றதிராகிய பன்னிரண்டு வகைப்பட்ட வுணவு
களைமுறையேயுண்டு தவஞ்செய்து என்பதுபொருள்.

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்ப
சங்கதிர்விளககம், போலநூற்பொல்லம் பொத்துபொன்னிறத்த
போர்வைநீத்தவிழ்க்கிமுல்லை, மாலைமேல்வீக்கிப் பத்தர்பின்னிடப்
பமலர்க்குமுறைய் சுவற்கிடத்திச், சேலேநர்வியியாண்மாடகந்திரி
த்துத்தெறித்தனன்பண்ணறித்திசைப்பாள். (எடு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகின் றுயிரமனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கண்ணனே சுன்னியன்னமே
யளியாலிமவான் நிருமகளாயாவியன்னமயின்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளவிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே. ( )

அண்டக்குவைவெண்மணற்சி றுசோரூக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடியியிமயவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே. ( )

வேதமூடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடு
மாதரசேமூத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய் மார்புநதடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே. (எஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாழியன்மொழியாலிவ்நுழிபாடி யேத்தினுளாகமெய்யுள்ளத்,
தாழியவன் பன்வலைப்படு கருணையங்கயற்கண்மடமானோர், சூழிய
துழைமெல்லிளங்குழற்குதலைத்தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி,
வாழிளவகுழுவியாகியா லயத்துவந்துநின்றாள் வரங்கொடுப்பாள். ( )

(எடு) கோலம் - அழகு - சித்திரம். பொல்லம் - தையல். பொ
த்து-தைத்து. போர்வை-உறை. சுவல் - பிடரி. மாடகம் - முறுக்
காணி.

(எஎ) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின்கூட்டம். கொண்
டல்-மேகம். படி-ஒப்பு-உலகம். வண்டல்-மகளிர்விளையாட்டு. இம்
வாந்தேவி-பர்வதராஜபத்தனியானமேனை. சேப்பு - செவப்பு.

(எஉ) யாழியல் - வீணையினிசை. சூழியம்-உச்சிக்கொண்டை
தொண்டை - கொவ்வைக்கணி. அகவை - வயது.

இதைஞ்சியஞ்சலித்தாடண்ணை யெம்மண்ணையா துவேண்டினை யெனவென்று, நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப் போதினீங்கலாநிலை மைதந்தருனென், நறைந்தனளின்னும் வேண்டுவேதென நருள விம்மகவுருவாகிச், சிறந்துவந்தென்பா வருள்கரந்திருக்கத் திருவு ளஞ் செய்யெனப்பணிந்தான். (அ0)

சிவபரம்பரையு மதற்குநேர்தருள்வா டென்னவர்மன்னனாய் மலயத், துவசனென்றொருவன் வருமவன்கற்பின் றுணைவியாய்வரு தியப்போதுன், நவமகவாக வருவலென்றன்பு தந்தனள்வந்தவா ரிதுவென், துவமையின்பொதியத் தமிழ்முனிமுனிவர்க் கோதினா னுள்ளவாறுணர்ந்தார். (அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௬௮.

ஐந்தாவது,

திருமணப்படலம்.

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுரைத்தேன்றெய்வ விரைசெய்ப்பூங்கோதைமாதவிடையவன்மணந்தபாரரீண் டரசுசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன். (க)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருமெய்ப்பச்சோதி பாயிருக்குடைவெண்டிங்கட்படரோளிநீழல்செய்ய மாயிரும்புவனமெல்லாமதமுறையுலகமீன் ந தாயினங்குமரியாகித்தனியரசிருக்குநாளில். (உ)

மருங்குநேய்த்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக் கருங்குழந்தகற்றைபாளுட்கங்குலேவெளிற்செய்ய விரங்குலையாழ்மென்றிஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக் கருங்கழமன்நல்செய்யுஞ்செவ்விலந்தடுத்ததாக. (ஈ)

(அக) சிவபரம்பரை - சிவசத்தியாகிய மீனாட்சியம்மை.

(உ) பாளுட்கங்குல் - நடுராத்திரி. செவ்வி - பருவம். கழமன் நல் - விவாகமுகூர்த்தம்.

பனிதருமதிக்கொம்பன் னபாவையைப்பயந்தானோக்கித்
குனிதரநிறையப்பூத்தகொம்பனாய்க்கின்னங்கனனி
கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்றாத்
துனிதருநீரளாகிச்சொல்லிஞ்சொல்லக்கேட்டான். (ச)

அன்னைநீரினைந்தவெண்ணமம்பொழுதாரும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றாட்டிமீள்வலிங்கிருத்தியென்றப் [ன்.
பொன்னவிர்மலர்க்கொம்பன் னுள்பொருக்கெனவெழுந்துபோந்தா
தேம்பரிகோதைமாதின் றிருவுளச்செய்தினோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையங்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமார்ப்ப. (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழுவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகச்சினர்விழிபோற்றைற்ப
வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோல்வா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிர்க்கையர்பிணுத்தெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்காருமேறினாருடன் திண்டேர். (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாரைக்கிண்பொதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான் கங்கைநீரைத்
துடைப்பன கொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள். (க)

(ச) துனி-துன்பம். நீர்மை-குணம். அது-ஈறுகெட்டு நீரென
சின்றது. செவ்வித்து என்பதில், து-பகுதிப்பொருள்விசுதி.

(இ) இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினை
முற்று. கொற்றம்-வெற்றி.

(சு) கடாவி - செலுத்தி. பரிவு - துன்பம்.

(எ) மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை - கற்கடிப்
பறை.

(அ) பிணு - பெண். வட்டத்தோல் - கேடகம். ஆயம் - மகளிர்
கூட்டம்.

(க) சுற்றுவ, கிடைப்பன, இவ்விரண்டும் வினைமுற்றெச்சங்
கள்.

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்குடற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டார்
கருவிவான்வயிறுசீண்டிகவிழுநீர்வாயங்கூந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்வபருஉப்பெருந்தடக்கையானே. (க௦)

ஒலியவார் திரையின்ன வொழுங்கின யோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனச்சுதியிற்செல்வ
கலியநீர்நூலங்காப்பான் கடையுதமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோல்வனபுரவிவென்னம். (க௧)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிதையுண்டாயின்வெகுண்டுவென்கண்டியீளும்
பாலினர்பருவாய்நாகப்பல்லினும்பிற்ருமால்
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர். (க௨)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிளளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாமைகமாலெவெண்கவினைகபீலி
லிண்புதைத்தனதுண்டேளிவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (க௩)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செலவொல்கொலைவெண்கோட்டெக்
காரொலிவீரரர்க்குங்களை யொலிபுனை தார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செங்கண்மன்னர்வன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்ததன்றே. (க௪)

பரந்தெழுபூழிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்றாளுக்கங்கங்குல்லாந்திறுத்ததேய்ப்பச்
சுரந்திருணியைமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலரவெறிக்குமன்றே. (க௫)

(க௧) கால் - காற்று. கலி - ஓசை. கலியுதமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவி என்றது - கற்கி அவதாரத்தை.

(க௨) வெந்-புறமுதுகு. பிங்கும-சிந்தும். வீக்கல்-கட்டல்.

(க௩) இவ்வுளி-குதிரை. பீல்-மயிற்சூஞ்சம். பதாமை - கொடி.
புத்தேள் - தேவன்.

(க௪) கலினம்-கடிவாளம். மன்னர்-வீரர். முந்நீர்-படைத்தலும்.
காத்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது என
ப்பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகைநிலை
யாய்க், கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வங்க பரியாயப்பெயர். ஆற்று
நீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநீரையுடையது எனவும்
பொருள்படும்.

தேர்நிறைகலனுச்செல்லப்பரிசிரை திரையாய்த்துள்ள
வார் மூரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன் மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிறைகவரிக்காடுதரைகளாய்த்தும்பவேழங்
கார்நிறையாகத்தாணைக்கடல்வழிக்குகொண்டதன்றே. (கச)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறத்துவன் றியார்ப்பத்
தெள்விளியமுதகீதமொருபுறத்திரண்டிலிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மன்னைமணித்திண்டேர்நடந்ததன்றே. (கௌ)

மீனவன் கொடியுங்கான வெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுத்தோட்டுப்
பானவங்கருங்கட்டுசெவ்வாய் வெண்ணகைப்பசுந்தோணிம்பத்
தேனலம்பலங்கல்வேயந்தசெல்விதேர்மருங்கிற்செல்ல. (கௌ)

மறைபலமுக்கொண்டேத்திவாய்தமொறியெய்ப்ப
நிறைபரம்பரைநீயெங்கணிநுபர்கோன் மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனென் முகத்துமாசுங்
குறையெனநிழற்றுந்திங்கட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (கௌ)

அங்கியனோக்கிமான்றேர்க்கணித்தொருதடந்தேருர்ந்து
வெங்கதிர்வியாழர்க்குழ்ச்சிமேம்படுசுமதியென்போ
னங்கைதன் குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச்
செங்கையிற் பிரம்புநீட்டிச்சேவகஞ்செலுத்திச்செல்வான். (௨௦)

அலகினாற்கருவிச்சேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதாக்கித்
திலகவாணுதலான்மன்னர்திருவெலாங்கவரச்செல்வாள். (௨௧)

கயபதியாதிபாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலிபடங்கவென்றுபுழைக்கைமான் புரவிமான்தேர்
பயன்மதிதுதல்வேலுண்கட்பாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தான். (௨௨)

(கச) கலன் - மரக்கலம். வேழம் - யானை.

(கௌ) கவரி-சாமரை. புலிக்கொடி, சோழனுடையது-விற்கொடி-சேரனுடையது. புலிக்கொடி-புலி எழுதியகொடி. ஏனையகொடி களுக்கு மில்வாறேகொள்க.

(௨௧) மகபதி-இத்திரன். உலப்பிலா-கெடுத்தியில்லாத.

(௨௨) கயம்-யானை, இது கஜம் என்பதன் திரிபு. பயல்-பாதி.

வார்கழல்வலவன்றேரைவலியகாறுதைப்பமுந்நீ
 ஞர்கலனொப்பத் தூண்டவும்பர்கோனணிகத்தெய்திப்
 போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைத்தும்பைத்
 தார்விழவாற்றல்சிந்தத்தருக்கழிந்தகன் றுபோனான். (உக)

இழையிடைதுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக்
 குழையிடைநடந்துமினங்கொலைக்கணர்குழுவந்தான்
 மழைகவிழ்கடாத் துவெள்ளைவாரணமாவுங்கொவுந்
 தழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்கருங்கவர்ந்துமிண்டான். (உச)

கலிரிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றத்திசைகாவலர்யாரையும்போய்த்
 தெவ்வாண்மைசிந்தச்செருச்செய்துதிதையுங்கைக்கொண்
 டவ்வாறுவெல்வாளென்மூன்றரணட்டமேருக்
 கைவார்கிலையான் கயிலைக்கிரிநோக்கிச்செல்வான். (உரு)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
 கலிக்கும்பலதூரியங்கைவரைதெய்வத்திண்டேர்
 வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழங்கொலிவாங்கினேரே
 யொலிக்கும்படிக்கிடின்னாழிதோறோங்குமோங்கல். (உசு)

வாளோர்கயிலைமலையான்மகடன்னைநீத்துப்
 போனாள்வந்தாளென்றருவிக்கட்டினலுக்கந்நீ
 ரானவொலியாலணைவாவென்றழைஇத்தன்றேசு
 தானாகையாற்றழிஇயெதினேற்பச்சென்றான். (உ௭)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
 முட்டிப்பொருதாலெனவேழுமுழங்கிப்பாயப்
 புட்டிப்புறத்தார்மறத்தார்கண்பூட்டுவில்லார்
 வட்டித்துருமேறெனவார்த்துவளைந்துகொண்டார். (உ௮)

(உக) கழல்-வீரகண்டை. கால்-காற்று. அனிகம்-சேனை. தும்
 பை, போர்செய்தற் கணிர்துவருமாலை. முன்னர் - அர், பகுதிப்
 பொருள்விகுதி.

(உரு) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு-சண்டை. தி
 தை-கப்பம். மூன்றரண்-மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் என்பது
 பொருள்.

(உ௮) புட்டில்-அம்புறுத்துணி. புறம்-முதுகு. மறம் - வீரம்.
 வட்டித்தல் - சபதங்கடறல் - உறுமு - இடி.

ஒடித்திருமாமலைகாவலரும்பரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாயநந்திபாதங்
கூடிப்பணித்தித்திறங்கூறுவங்கொற்றவேனங்
தேடிக்கிடையானுள்ளதேர்ந்தனனந்தியெந்தை. (௨௯)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்குழல்கண்ணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுங்கடலும்பொருதொத்ததன்றே. (௩௦)

குலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள் கழுக்கடைவாட்படைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியுழிக்கு
காலங்கவிக்குங்கடல்போன்றகனமரார்ப்பு. (௩௧)

எறிகின் றனவோச்சுவவெய்வனவாதுயாகச்
செறிகின் றனபல்படைசெங்கிறப்புண்ணீர்மூழ்கிப்
பறிகின் றனவம்பிழைக்கின் றவும்பட்டுத்தாக்கி
முறிகின் றனவுமுயன்றார்வினைப்போகமொத்த. (௩௨)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்கிறைப்புளூர்
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலங்கூர்
கருவிப்படையாற்சிறைதபட்டனகாலனூர்
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுண்டதென்ன. (௩௩)

பொருகின் றதுகண்டிவிச்சாதரர்போகம்வீடு
தருகின் றவனைத்தொழலானெறிசார்ந்துநேரே

(௨௯) உம்பரார்-மேலிடத்திலுள்ளவர். ஏனென்றது, வரா
கவிடிவங்கொண்ட திருமாலே.

(௩௦) கனம்-மேகம். இக்கு - கரும்பு. பொருத்து - இடைநிலை
பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(௩௧) பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறியாட்டி.
நாஞ்சில்-கலப்பை. கனமர்-வீரர்.

(௩௨) முயன்றார் வினைப்போகம்என்றது-முற்பிறப்பிற்செய்
தகல்லினைக்கீடாகப் போகம் சிலநாள்கின்றதும், தீவினைக்கீடாகவ
ரும் நன்மையுடனே கழிதலும் நெறியாதலின்.

(௩௩) விலங்கூர்-ஐராவதயானைமுதலிய மிருகவாகனங்கள்,
ஊர்தி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால், செயப்படுபொரு
ளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுத்தனளாகமேற்புதுமணத்திறத்தீட்டி
பெங்குமோலையுய்த்தமைச்சர்மங்கலவிளைக்கியைவனவமைக்கின்ற
ரங்கண்மாங்கரெங்கணுங்கடிமுரசானேமேலறைவித்தார். (௪௭)

மேற்படி-வேறு.

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவர்கரைகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைத்தொழுக்கையருடலமுகிழ்ப்பெழும்பு
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெய்பரிசென [ய்வார்.
வின்னியலெழில்வளநகரெலாஞ் செயல்வினையணிபெறவெழில்செ

கோதையொம்பரிசந்தனக்குப்பைகளைத்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிரீர்கயேச்சிந்தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைந்தருயிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கிறும் [வார்
காதணிசூழைதொடி கண்டிகைகழல்வன தெனிகிலர்தொழில்செய்
மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார் [வார்
தங்கனையொல்லை தழீஇக்கொள்வார் தாங்கருமோகைதலைக்கொள்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென் லுசெலுத்துவார்
நங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமக்கென்பார். (௫௦)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்டி றுவார்களும்பெட்டிற்
சித்திரபந்திநிறத்துவார்தெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொற்குடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பரப்புவார். (௫௧)

கீளிடைமணிமறுகெங்கணுநெடுகடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளையகொள்கமுசுவைக்கழைபழுக்குலைவாயெழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள் கோத்தணர்வார்மிசைகொடிநிறை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநிறையெனவைப்பரால். (௫௨)

(௪௮) கடி-காவல். முகிழ்ப்பு-புளகம்.

(௪௯) கோதை-பூமலை. பூழி-புழுதி.

(௫௦) பித்திகை-சுவர்த்தலம். பெட்டி றுவாரென்றது, ஈண்டு,
யாவராலும் விரும்பப்பட்ட சிற்பநூல்வல்லோரை. பெட்டி-ஆசை.
தெற்றி-திண்ணை. வேதி-மேடை.

(௫௨) மறுகு - வீதி. காவணம்-நடைப்பந்தல். கோள்-நவக்கிர
கம். அரி - சூரியன்.

பூவொடுதண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்குணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குறிதுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினாற்றுலா
ராவனமென்னவயிர்ப்புறவணிமறுகெக்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந்நக்குவார். (௯௩)

அடுகரிசிந்துரம்புவாரமுன்மணியோடையிலைச்சுவார்
கடுநடையிவுளிகழுத்தணிகாலணிகலனைதிருத்துவார்
சுடர்விடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையோடுகவரிகடையக்குவார்
வடிவறுபொற்கலநலமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (௯௪)

பழையனகலனைவெறுப்பராற்புதியனபணிகள்பரிப்பராற்
குழைபனிரீரளாகுங்குங்குவிழுலையுதைபடமெழுதுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடுகலவைகள்ப்புலா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார். (௯௫)

அஞ்சனம்வேல்விழிதிட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சகன்பாதமிருத்துவார்பரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியர்தேறலருத்துவார்மருங்குறளாடவருத்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடுகுரவைகள்குழறுவார். ( )

கின்னரமிதுனமென்ச்செல்வார்கிளைகெழுபாடுனொடுவிறையியர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்கழுமணமெய்தகனிப்பினு
லின்னியசையாமொடுபாடுவாரீந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவார்தேறலையுண்டிசெருக்குவார். ( )

மன்னவர்களிருமறையவர்களிரும்வந்துபொன்மாலையைத்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணிநோக்குவார்
கன்னிதனைவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் [ரால்.
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனொடும்போவ

(௯௩) சுண்ணம்-சுணமென இடைகுறைந்துநின்றது. பாவை
விளக்கு-பிரதமைகளேந்தும் விளக்கு. கோப்பு-கோர்வை.

(௯௪) ஒடை-பட்டம். கலன்-சேணம்.

(௯௫) ஆகுலம் - வருத்தம். அப்புலார், வினைமுற்று எச்சமாய்
கின்றது.

(௯௬) பரிபுரம்-சிலம்பு. தேறல்-மது. குரவையாடலாவது-
“குரவையென்பதெழுவர்மங்கையர், செந்நிலைமண்டலக்கடக்கை
கோத்துத், தங்கிலைகொட்பின்னாடலாகும்” எனவருஞ் சூத்திரத்
தாலுணர்க.

(௯௭) விறலியர்-பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம்-கின்னர
ம், மிதுனம், என்னும் பட்சிகள். கிளை-வீணியினரம்பு-சுற்றம்.

(௯௮) காசறை-மயிர்ச்சாந்து.

அங்கனக்ஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தன மங்கையர் துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்முனையுங்காவரியும்பல துறைதொறு
மங்கல துரியமார்ப்பன மதமலைமேலன வருவன. (டுக)

அங்கவர்மன்தொறுமணவினையணுகியதுழனியரென மறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போன கமடுவினேபுரிசுவா
ரிங்கடுவன பல்யடிநாளுக்கெனய திகிலையெதிர்பணிசுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிசுவார். ( )

இன்ன ணநகர்செயலணிசெயவினையிலிமணமகன் மணவினைக்
கன்னியுமனையவென்னினிநிக்கடிநகர்செயுமெழில்வளனையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வதெவனிடன்
முன்னிதைமகடமர்மணவணிமண்டபவினேசெயுமுறைதொல்வாம்.

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான் முகிலூர் தியைப்பொருதநாட்கலைமதிமருமாட்டி
செருவில்வாவகியவிமான மால்களெனத்தெய்வதவவையெல்லா
மருவியநநகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
றுருவிநின்றெனநட்டன ரெட்டிவான் றெடுகிலைநெடுந்தேர்கள். ( )

பளிக்கினேமுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொறபடியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குரீலத்தினுளிகணிரைமணித்தெற்றியதுற்றோர்சாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர்ப்பளிகாற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாழோ. (கக)

பல்லுருச்செய்தபவளக்காலாயிரம்படைத்ததிந்திரரீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடக்கவின் கொளுததரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுந்திங்கள்
வில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேள்விமண்டபஞ்செய்தார். (கச)

(டுக) தசும்பு-குடம். மதமலை-மதத்தையுடையயானை.

(க௦) துழனி-ஓசை. பலி-பிசை, சபரியை-பூசை.

(கஉ) முகிலூர்தி - இந்திரன். நெடுந்தேரென்றது - நிலைத்
தேரை.

(கக) ஏழுயர்களிறு என்றது-ஏழுமுழுமுயர்ந்த அரசயானையை.

(கச) போதியது-போதிகைகளையுடையது. போதிகை-குறு
ந்தறி. வில்-கிரணம். துலாம்-சிறுகுமிழ். உருககு-காலங்காந்தபெய
ரெச்சமாதலால், கல்மாடம் என்னும்எல்லைப்பொருள்கொண்டது.
கல்மாடம் - சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்தமேனிலை.

முத்திற்பாளைச் செய்தவர் மரகதத்தினுன்மொய்த்த பாசிலைதுப்பின், கொத்திறநீம்பழம் வெண்பொணற்கோழரை குயின்றழுகமுத்துப்பின், ரெத்திறநூங்குஞ்சு செம்பொணற்பழுக்குலை தூக்கிப்பொன்னாற்றண்டு, வைத்துப்பாசொளி மரகதகெட்டிலைவாழையுநிறைவித்தார். (சுடு)

பித்திமாதவிசண்பகம் பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சூழப், பத்தியாவளர்த்தளிகன்வாய் திறத்துபண்பாடலின்மதுக்காலத், தத்தியாய்மணங் கவர்ந்துசாளரத்தொறுத் தவழ்த்தொழுகினத்தென்ற, நித்தியாரிற்சுமதுத்துளி தெளித்திடச் செய்தனருய்யானம். (சு௯)

வேள்விச்சாலையும் வேதியுங்குண்டமு மேகலையொடுதொன்னூற், கேள்விச்சார்பிறற் கண்கிண்ணடிவிடை கிளர்சுடர்ச்சுவற்சு, நீள்விற்காமரம் வலம்புரிசுவத்திக நிறைகுடமெனவெட்டு, வான்விட்டோங்குமங் கலத்தொழில்செய்பொறி வசையினுனிநுமித்தார்.

மணங்கொன்சார்தொடு குங்குமப்போதளாய் மாண்மதம்பனிநீர்தோய்த், திணங்குசேறுசெய் திருநிலத்தடவிவா னிரவிமண்டலநாணப், பணங்கொணுகமா மணிவிளக்கிருகையும் பாவைகொடுத்தேந்தக், கணங்கொடாரகை யெனநவமணிகுயில் கம்பலம்விதானித்தார். (சு௧௦)

செம்பொற்கோயின்முன் சேண்டொடுகாவணத் திசையெலாந்விழுங்கச்செய், தம்பொற்பாலிகைப் பாண்டில்வாய்முனோதெரித்தம்புயத்தவனுகி, யும்பர்க்கேற்றபொற் கம்பலமேல்விரித் தூள்ளுறத்தலிசிட்டித், தும்பைத்தாழ்சடை யான் நமர்க்காதனஞ் சூழவிட்டதனாப்பண். (சு௧௧)

கற்பகந்தரவயிரவாளரிப்பிடர்க் துவப்பொற்குடரேற்றியெற்படுத்துகிராற்குடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண் விற்பெய்ளிக் குத்திரத்துப்பினுல்விடங்கமேனிலமூன்றூப்பொற்ப தூல்வழிவிமானம்பன் மணிகளாற்பொலியச்செய்துள்ளாக.

(சு௧௨) துப்பு - பவளம். கோழ் - வழவழப்பு. தொதது - கொத்து. தூக்கி, வைத்து, என வேறு பலவடுக்கியவினையெச்சங்கள், இசையெச்சமாய்நின்ற அமைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனி லையைத் தனித்தனிகொண்டன.

(சு௧௩) பித்தி - சிறுசண்பகம் - மாதவி - ருருக்கத்தி. தத்தல் - செல்லல். உய்யானம் - பூத்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்யானமெனநின்றது, இடைக்குறை. பித்தி-கடைக்குறை-பித்திகை.

(சு௧௪) மேகலை - ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள்.

(சு௧௫) தாரகை - நட்சத்திரம்.

(சு௧௬) பாண்டில் - வட்டவடிவு. நாப்பண் - நடு.

(எ௦) அரி-சிங்கம். விடங்கம்-கொடுங்கை. தூல்-சிற்பதூல்.

அங்கமா றுமேகால்களாய்முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறை நூல்களேரித்திலந்தொடுத்தசைதாம்வாகி
யெங்கனையகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினுலெனநவமணிகுயின் றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டார். (எக)

புரந்தரன் றருகற்பகம்பொலந்துகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகைய றுசுவையுணுமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான் பயப்பச்சிந்தாமணிப் பற்பலஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்வெதரத்தரவீட்டினுரித்திரநகர்நாண. (எஉ)

தென்னர்சேகரன் றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று [றி
மன்னர்வந்தெதிர்ந்தொழுதுகைக் கொண்டெதம்மணிமுடியிசையேற்
யன்னவாசகங்கேட்டனர் கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந்துகினல்கி
முன்னரித்தெழுகளிப்புறமணத்தினுமுந்தினர்வழிக்கொள்வார். ()

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சினர்கன்சாளுவர்மாளவர்காம்போச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியர்வைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடர்க்கருநாடர்குருநாடர். ()

கலங்கர்சாவகர்கடவிளரோட்டியர் கடாரர்கன்கார்தாரர், குலி
ங்கர்கேகயர்விதேகர்கள் பெளரவர்கொல்லர்க்கல்யாணர், தெலு
ங்கர்குர்ச்சரம்ச்சர்கண்மிலேச்சர்கள் செஞ்சையர்முதலேனைப், பு
லங்கொண்மன்னருந் துறைதொறுமிடைத்துபார் புதைபடவருகி
ன்றார். (எடு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறுதீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிமகண்முதுகிதப்பரந்ததானையராகித்
தத்தநாட்டுபலவகைவனனெடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன் றிருமகண்முரசுதிர்மணமுதார்.

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகூப்பச்
சந்தவானரிப்பிடரணமீதறந்தழைத்தருன்பழுத்தோங்குங்
கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ் [ர்.
சிந்தவீழ்த்தருன்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கா

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள். முதலெழுத்து - பிரணவம்.
தவிசது - அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பரு
கல், உரிஞ்சல். தெய்வ ஆன் - காமதேனு.

(எடு) துறை - வழி. (எசு) நெறி - மார்க்கம்.

வரைவளங்களும்புறவீனில்வளங்களுமருத்தத்தண்பணவேலித்
தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்கடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
புரைவரம்பதமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிநால்வேதக்
கரைகடந்தவன்றிருமணஞ்செய்வருகாட்சியைப்பகர்கின்றேன். ( )

ஏகநாயகமீண்டபின் ஞாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனாகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணத்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான். ( )

சங்குகன்னையாதியகனாதிபர்தமைவிடுத்தனன்னஞர்
செங்கணைற்றவர்மாலயன்முதற்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி
பெங்கனையகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினாரதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின் நன்னுறப்பொள்ளெனவருகின்றார். ( )

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன் தவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சதியுருத்திரர்புடையுடுத்தவரழற்கணற்பூதங்க
ளஞ்சநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரொருட்படைவீரர். (அக)

(எஅ) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுத்திரம்.

(எக) ஏகம் - ஒப்பின்மை. நாகநாயகன் - ஆதிசேடன். ஞாட்பு-
யுத்தகளம். இரசிதம் - வெள்ளி. மாகநாயகன் - இந்திரன். மாகம் - வா
னுலகம்.

(அக) இருமடங்கழன் தவரென்றது - கீழண்டகடாகத்தில்,
கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயத்தில், ஆயிரமயோசனை
யுபரமும், இரண்டாயிரமயோசனை அகலமுமுள்ள சிங்காதனத்தி
ல், தமதுதிருமேனியில் அக்கினிச்சுவாலை பத்துக்கோடியோசனை
யும், அச்சுவாலையின்புகை ஐந்துகோடி யோசனையுமுடையவராய்
வீற்றிருக்கும் காலாக்கினி உருத்திரநாயகனரை. தமைப்போலீரை
ஞ்சதியுருத்திரரென்றது - அவரைச்சூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும்,
தசவுருத்திரர்களை. புடையுடுத்தவரென்றது - அப்பத்துருத்திரர்க
ளுள் ஒவ்வொருவரையும் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும்,
ஒவ்வொருகோடியுருத்திரர்களை. நாற்பூதங்களஞ்சநூறுருத்திரர
ண்டத்துச்சியர் என்றது - நால்வகைப்பூதங்களும் அண்டமுகட்டில்
வசிப்பவர்களுமாகிய யாவருமஞ்சத்தக்க நூறு உருத்திரர்களை. இ
வர்கள், அண்டகடாகப்புறம்பிலுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்ட
திக்குகளிலும் ஒவ்வொருதிக்குககுப் பதினமராகவும், அண்டகடா
கவோட்டுக்குக்கீழுள்ள லிஷ்ணுதிக்கிற்பதினமரும், அண்டகடாக
த்தின்மேலுள்ள பிரமதிக்கில் பதினமருமாகவசிப்பவர்கள். ஆணை-
ஆக்கினை. ஆற்றில் - வல்லமை - குறட்படைபூதப்படை.

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்பாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரரன்னா
ருய்த்தளித்தவீரைம்பதுகோடியருருத்திரகணநாதர். (௮௨)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திரராதி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவிர்குடராடகர்தோடேந்து
மட்டராமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவியிதிதேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிற்றேன்றியநீலலோகிதநாதர். (௮௩)

(௮௨) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் என்னுமெண்வகைப்பட்ட சூக்குமபுவனங்களின் திபதிகளாகிய, அனந்தர், சூக்ஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, பூநீகண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள் பத்திரட்டி என்பது—அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச் செய்தோர்வசித்தற்கு, இருபத்தெட்டுத்தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மே லொன்றாய், உருத்திரதேவநாயனர்புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களை. கூஷ்மாண்டர் என்பது—கூர்மாண்டர் என்றாயிற்று. காப்பவரென்றது, பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்கொன்ற திருவுருவமும், கறுத்தமுகமும் மழுவேந்தியகரமுமுடைய கூர்மாண்டதேவநாயனரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைப் போலுருவாய்ந்த, அநேக உருத்திரர்களை. கூர்மாண்டராவார்—அந்நரகங்களின் மேற்பாகமாகிய கருகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக்காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். சத உருத்திரராவார்—மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்துவாக்களிலு முறையாயமர்ந்துள்ள துறுருத்திரர்கள். ஈரைம்பதுகோடியுருத்திரர்களென்றது—பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்ட துறுகோடியுருத்திரர்களை.

(௮௩) காரி-விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசு, பதி, வீமன், மாதேவன், உருத்திரன். ஆடகர்-ஆடகேஸ்வரர். இவர் பாதாளத்துக்குமேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவனத்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலினுள்ள அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்க வீற்றிருப்பவர். விதி - சிருட்டித்தொழில்.

பாலரோற்றசெந்தழல்வழியுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச்
சூலமேற்றதங்காளகபாலியர் துரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவரிருவாணத்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேத்திரபாலர். (அச)

செய்யதாமரைக்கண் ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிபீடத்
தையன்வாசவனாதி யெண்டிசைப்புலத்தமரென்வகதேவர்
மையில்கேள்விசாலேழெழுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வென்சுடர்மதிச்செல்வன்.

கையுங்கால்களுங்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றகடம்புலிமுனிச்செல்வன்
பையராமுடிப்பதஞ்சலிபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதான்வைத்தசிற்றுமுனிசுற்றுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்யுணர்ச்சியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதனாநன்மன்னோ. (அ)

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதரரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுவரம்புணர்முனிவர்போகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர்
வழுவில்வான் தவவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரேசர்
குழுவொடும்பயிவ்பூதவேதாளர்வெங்குடளிகளரமாதர். (அஎ)

(அச) உருத்திரர்பதினொருவர் என்றது - மாதேவன், அரன்,
உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீம
தேவன், பவோற்பவன், கபாலி, செனமியன் என்னுமேகாதசவுரு
த்திரர்களை. இவர்கள் பிரமணுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்று
வித்தற்பொருட்டி ஒவ்வொருகற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து
ஒவ்வொருவராகத்தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைத்தரித்
தவர். கபாலியர்-கபாலத்தையேந்தியவர். காரி-சாத்தன். நிருவாண
க்கோலமேற்றவர். எண்மரென்றது-அசிதாந்தகர், குரு, சண்டர்,
குரோதணர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரரென்னும்
கேஷத்திரபாலரை.

(அ௮) வாசவனாதி யெண்டிசைப்புலத்தமரென்றது—இந்திர
ன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானிய
ன் என்னு மவ்ஷ்டதிக்குப்பாலகரை. என்வகதேவர் என்றது-துரு
வன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிவன், அனலன், பிரத்தியூட
ன், பிரபாசன், என்னும் வகணத்தவரை. மருத்துவர்-அஸ்வனி
தேவர்கள். ஆறிரண்டருக்கரென்றது-இந்திரன், தாதா, பகன், பூ
ஷன், மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விவகவன், து
வட்டா, சலிதா, விஷ்ணு என்னுமிவர்களை.

(அக) சிறுமுசி - உபமந்தியர், குறுமுனி - அகத்தியர்.

ஆண்டிளோடயன்ம்பருவந்திங்களாறிரண்டிருபக்க
மீண்டெய்திப்பொழுதியோகங்கன்கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதற்காலங்கன்பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரைதிக்கயமேகமின்னியிர்த்தவைம்பெரும்பூதம். (1)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கன்பதம்பேதத்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழிஇச்சார்ந்தநூறநுமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுப்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியாரிச்சியாவெண்சித்தி. (அக)

ஆயிரங்கடலையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமனிகத்து
ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரத்தரத்தவரண்ட
மாயிரத்தகர்பட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனையுரியரைக்கணத்திடைச்செல்வார். (2)

சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருங்
தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சந்தனமணிக்கொங்கைக்
கொத்தந்தேமலர்க்குழன்மனையாரொய்க்குளிரிவிசும்பாருச்சென்
றத்தந்தேரிடையான்பங்கண்ணிவரைக்கடையராயவருகின்றார். (3)

இழிந்தவூர்தியர் பணிந்தெழும்பாக்கைய நிறைபுகழ்திருநாம,
மொழிந்தநாவின் பொடிப்பெழுமெய்யினர் முகிழ்த்தகைமுடியே
றக், கழிந்தவன்பினர் கண்முதற்புலங்கட்டுங் கருணைவான்சுவை
பூறப், பொழிந்தவானந்தத் தேனுறைதிருமலைப்புறத்து வண்டெ
னமொய்த்தார். (கஉ)

(அஅ) ஆண்டு-பிரபவாதியுறுபதுவருடங்கள். அயனம்-உத்த
ராயனம், தக்ஷணாயனம், பருவம், கார்முதலிய ஆறுபருவங்கள். இ
ருபட்சம், சுக்ஷலபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம். ஐம்பொழுது-வைக
ரையாதிபைம்பொழுதுகள். ஐம்பெரும்பூதம்-பிரிதிவுமுதலியபஞ்
சபூதங்கள்.

(அக) மந்திரம்-சத்தகோடிமகாமந்திரங்கள். கலை - சிவரத்தி
யாதி பஞ்சகலைகள். வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரகூடங்கள். பதம்-
எண்பத்தொருபதங்கள். தந்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்கள். புறந்
தழிஇச்சார்ந்தநூல்-புறச்சமயம்புறச்சமயநூல்கள். சதுப்பாதம், ச
ரியையாதிநான்கு ஞானபாதங்கள். எண்சித்தி-அஷ்டமாசித்தி.

(க0) ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம் - சேனை. கதிர் - சூரியன்,
அந்தரத்தவர் - தேவர்கள்.

(கஉ) சிவனுருத்தரித்தோர்-உருத்திரர். ஆறு - வழி. அத்
தந்தேரிடையான் - அ - தத்து, எர் - இடையான், என்பது சொல்
வகை. அந்த நூல்போன்ற அழகிய இடைபையுடையவன் என்
பது பொருள்தந்து - நூல்.

விசுவானவர்களுக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்பண்டயோச்சி !
யரவுவாரசடைகத்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதுளியிற்புதைபகையிலையம்பருப்பதம்பகல்காது
மிரவிமண்டலத்தொடுக்குநொடுக்கியவந்தும்ண்டலமாணம். ( )

வந்தவானவர்புறநிற்பந்தியெய்வன்வன்வருள்ளெய்தி
பெந்தைதான்பணிந்தையவிண்ணவரெலாமிண்டிருநெனவீண்டுத்
தத்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றாரதார்தெரிந்துய்ப்ப
முந்திமுத்திவந்திறைஞ்சினாச்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி. (௧௭)

நீர்த்தன்முன்பணிந்தேத்துவின்ருர்களிற்சிலர்க்குத் தன்றிரு
வாயின், வார்த்தைதல்கியுஞ்சிலர்க்கருண்முதிழ்கைவழங்கியுஞ்சில
ர்க்குக்கண், பார்த்துநீன்முடிதுளக்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிநிறந்தெ
ழுந்தண்டங், காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுக்குக்கடிமணக்
கவின் கொள்வான். (௧௮)

ஆண்டனாயகன்றிருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளகைநாயகனுள்ளம்
பூண்டகாதன்மேற் கொண்டெழுமன்புத்தன்புனிதமெய்த்தவப்பே
று, மீண்டவாகவளைந்தெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருங்
திண்டருந்திருமேனியைத்தன் கையாற் றீண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.
பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானையின் போக்குகோவணஞ்சாத்தி
யேந்திரட்டைஞாண் பட்டிகையிறுக்கிவண்டிரைக்குநாண்மலர்க்கு
வேய்த்துகற்பகப்புதாமலர்ச்சிகழிகைமிலைந்துநீரணிமெய்யிற் [ஞ்சி
சாந்தமான்மதந்தண்பணிநீரனாய்த்தடக்கையான்மட்டித்தான். ( )

இரண்டிசெஞ்சுடர்துழைந்திருந்தாலென விணைமணிக் குழைக்
காதிற், சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருநெந்துதோட்டிற
ந்துள்ள, மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்
மான, விருண்டகண்டமேன் முழுமதிக்கோத்தென விணைத்தகண்
டிகைசாத்தி. (௧௯)

(௧௭) முண்டகம்-தாமரை. சூடி-செயவெனெச்சத்திரிபு.

(௧௮) துளக்கியும்-அசைத்தும். அண்டங்காத்தகண்டன் என்
றது-பல்லாயிரகோடி யண்டங்களையும் விஷத்தாற்பொன்றது கா
த்தருளிய சிவபெருமானை.

(௧௯) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(௧௭) பட்டிகை - அரைஞாண். குஞ்சி - ஆண்மயிர். சிகழிகை-
தொடுத்தமலை. மிலைந்து - சூடி. மட்டித்து - பூசி.

(௧௮) மருண்டதேவரென்றது - மலமயக்கத்தாற் சும்பரமெ
ன்றமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுக்களை.

வலங்கிடந்தமூந் தூல்வரையருவியின் வயங்குமாற்பிடைச்சென்னித்
தலங்கிடந்தவெண்டிங்களுற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தி
யிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருண் முகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந்தபாற்கடன் முளைத்தெழுமிளங்குதிரு எனக்கவின் செய்து
திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தநல்லார்மனங்கவர்த்துயிர்த்தக்கவங்கதஞ்சாத்தி
யசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைரீத்தணிகொளுத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமந்திரபலித்திரமெடுத்தெழில்லிரனுழைவித்து. (௧௦௦)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலசைத்தரகமைத்தலைநா
ல, விடுத்தபோல்வெயின்மணித்தலைக்கொடுக்குமின் விடவ்ருபுறத்
துக்கித், தொடுத்ததார்புயந்துக்கிநுபுரங்கழல்சொற்பதங்கடத்தன்
பர்க், கடுத்ததாளிலிட்டிருநிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்

செங்கண்மாலயனித்திரன் முதற்பெருந்தேவர்க்கும்யாவர்க்கு,
மங்கலந்தரு கடைக்கணயகனெருமங்கலம்புனைந்தான்போற், சங்
கைகொண்டுகும்போதான் முதுகின்மேற் சரணம்வைத்தெதிர்
போந்த, துங்கமால்விடைமேற்கொடுநடந்தன் சுரர்கள்பூமழை
தூர்த்தார். (௧௦௨)

அந்தரத்தவரந்தரதூந்துயியைத் துமார்த்தனர்க்குமு
வந்தரக்கருமியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமடந்தையர்கொளாவல்லிஞ்சையர்தானக்
தந்தசைத்திடமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போற்சாய்த்தசைத்தனராட. (1)

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத் தூங்கிருண் முழுமுதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரங்களாயிரத்திண்டோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனாயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரத்தடக்கையுப்பிடித்துத். (௧௦௪)

(௧௧) அங்கதம் - வாருவலையம்.

(௧௦௧) பொலம் - பொன். இருநிக்கோமன்-சங்ககிதி, பதம
நிதிகளுக்குத்தலைவனாகியகுபேரன். கொடுத்த-ஒர் ஆபரணம், பதம்
அளவு. இதனைச், "சொற்பதங்கடத்த தொல்லோன்காண்க" என்
னுத்திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதித் திருவகவலாலுணர்க.

(௧௦௨) கும்போதான் - கும்பம் - உதான். கும்பம்-குடம்-உத
ரன் - வயிற்றை யுடையவன்.

(௧௦௩) கொனை-இசைப்பாட்டு. கொம்பர்-இறுதிநிலைப்போலி.

(௧௦௪) சிரங்களாயிரத் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடைய
வனென்றது-ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரக்கரமுமுடைய பானு
கம்பனை.

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண்மலப் புணர்ப்பையுங்கடந்தெ
காக்குநாயகன ருச்சனை விடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [ம்மைக்
றுக்குநேர்படவாயிரங்கரங்களாற்றொம்மென முகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுசூடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப. (]

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன் பிணர்பரவவுட்கருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத் துணையினர்மனமுபோலப்
பனிவருங்கண ராடியதாளினர்பாடுவாவினரேத்த. (௧௦௬)

இத்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண் டொருமருங்கெய்த மெல்லி
லேவாசந், தந்திலங்குபொன்னடப்பைகொண்டேரோர்கார்வரமரு
த்துக்கோ, வந்திரங்கொலியாலவட்டப் பனிமாறவாரமுற்றுப்பந், தந்
துநேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க. (௧௦௭)

சிருதியாடிகொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதி முகந்தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தண்டிநன் காஞ்சுகர்வினைசெய்யப்
பருதியாயிரம்பண்டவியுரகரும்பன்மணிவிளக்கேந்தச்
சுருதிநாயகன் றிருவடிமுடியின்மேற்சுமந்துபின் புறஞ்செல்ல. (]

கங்கைகாவிரியா தியநவநதிக்கன் னியர்குளிர் தூங்கப் [கீற்றுத்
பொங்குவார்திரைக்கொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெண்பிறைக்
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிச்சுடரமுற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியருண்டோதரன் தண்மதிக்குடைதாங்க. (]

(௧௦௮) முகந்தொறும் என்றது, ஆயிரங்கரங்களையுடைய வா
ணாரன்முழக்குங்குடமுழாவும், ஆயிரமுகமுடையதாதலின். மாய
ம்வன்புணர்ப்பு எனச் சொல்வகைசெய்து, மாயையின் வலியதொ
டக்கெனப் பொருள்கொள்க.

(௧௦௯) பனிவருங்கணர் - ஆணந்தபாஷ்பஞ்சொரியுங்கண்களை
யுடையவர். கணர் - இடைக்குறை.

(௧௦௭) ஈசன் - அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களி லொருவனாகிய வீசா
ணமூர்த்தி. மருத்துக்கோ - வாயுதேவன். அமுல் - அக்கினிதேவன்.
நீர்க்கடவுள் - வருணதேவன்.

(௧௦௮) தண்டி தண்டாயுதத்தையுடையமன். காஞ்சுகர்-கஞ்
சுகம் பூண்டவர். கஞ்சுகம் - மெய்ச்சட்டை. சுருதிநாயகன் - வேத
புருஷன்.

(௧௦௯) செம்பங்கி - செவந்தமயிர். பிறைக்கீறு-இருபெயரொ
ட்டுப் பண்புத்தொகை.

இடிக்கும்வாணுரு மேறுயர்நெடுங்கொடி பெகிணவெண்கொடி
ஞால, முடிக்குமுழிநா னுளர்கடுங்காலென மூச்செறிவிடநாகந், து
டிக்கவரய்விடு முவணவண்கொடிமுதற் சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யுங்,
கொடிக்குழாத்தினுட் கொடியரசாய்விடைக் கொடிபுடைபெயர்ந்
தாட. (கக௦)

கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டெனத்தோ
ன்றும், வண்ணமுத்தலைப்படை யெடுத்தொருகுடவயி றுடைப்பெ
ரும்பூதம், பண்ணவப்பதினெண் படைக்கலமுந்தன்பக்கமாச்சேவி
ப்ப, வண்ணன் முச்சுடர் முளைத்தொருவரை நடந்தனையதோர்மரு
ங்கெய்த. (கக௧)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்புட்ப
தந்தனைத்தவானுயிருணவுருத்தெழுதழல்விடத்தெதிரீரோக்கு
மந்தமாதிரியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வந்தகந்தரன்சாத்தூரீரெடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த. (கக௨)

அன்னத்தேரினையன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன, வன்
னத்தேரினன்மாலிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குவித்தேத்தப், பொன்
னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொகிமெழீஇப்
போந்தா, வென்னத்தேரணி மதுரைமராககரப்புறத் தெய்துவானவ்
வேலை. (கக௩)

மேற்படி - வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கண்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணப்பூரணபுராணன்வந்தான்
பாவையும்படைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப. (கக௪)

(கக௧) கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டென
என்றது—சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடைப்பாலிலும், பிரம
லிஷ்ணுக்கள் தோன்றினமையை. இதனைக் கூர்மபுராணம், அட்ட
மூர்த்தியியல்புரைத்த வத்தியாயத்தில் “மைந்தநின்னை என்வலப்
புறத்தின்றனனறிய” பைந்துழாய்முடிவண்ணனை எனதிடப்பாலி
ற், நந்தளித்தனனீவீர்வெங்கரிமுகன் நழல்வேற், கந்தனேரெனக்
கருணையினுச்சிமோந்துரைப்பான்.” என்னுஞ்செய்யுளானுணர்க.

(கக௨) பந்தம்-வேதவுறுப்புக்களினொன்று. வான்-தேவர்களை
யுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(கக௩) சேனம்-கருடன். வன்னம் - இதுவான்னமென்பதன்
றிரிபு. பொன்னத்தேமலர்-சிறந்தபொன்னிறம்வாய்த்தேன் பொ
தித்தொன்றைமலர். தேரணிமதுரை - அழகியநிலத்தேரின் வரி
சையையுடைய மதுரை.

(கக௪) பூரணம் - நிறைவு. புராணன் - அனாதிமுத்தச் சித்து
ருவினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற் பெருந்தகைபழமைச்சேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினியான் தன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டதாழ்
விண்ணினுக்கரசனாரின் வியத்தருககரிப்புக்கான். (௧௧௮)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீத்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவாளுக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னன் கர்மகளிரம்பொற்
றுகிறழைமுருஞ்ஞலாயத்தொகைபுறத்தழுவச்சூழ்த்தார். (௧௧௯)

தமிழ்முதற்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்
குமிழ்றுங்கோங்குகார்தன்கோழிணரசோகம்வாச
முமிழ்தரமலர்த்தந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (௧௨௦)

எம்மைநீர்விடுதிரேயோவென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விம்மநாண்மடனுமுங்கனெஞ்சடைவெளியாறாக
வும்மைநீத்தோமெந்தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரங்கால்பற்றித்தடுப்போலார்ப்பச்சென்றார். (௧௨௧)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீறுகவலர்விழிக்குவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழன்மிசைச்சூடுவார்போற்
றொடியணிகரங்களுக்கப்பித்துதியெனவினையசொல்வார். (௧௨௨)

நக்கையென்றோற்றுகொல்லோநம்பியைத்தினைத்தற்கென்பார்
மக்கையெய்மணப்பானென்னோவள்ளலுநோற்றானென்பா
ரங்கடிமதுரையென்றோவாற்றியதவந்தானென்பா
ரிங்கிவர்துவவைகாண்பானென்னநாநோற்றோமென்பார். (௧௨௩)

(௧௨௪) நகில்தழைபொலங்கொம்பன்ன மகளிர்என்றது, பே
தையரொழிந்த ஏனையறுவகைப் பருவப்பெண்களை. நகில் - முலை-
இதுகடைக்குறை.

(௧௨௫) தேயத்து என்பது—தேத்து என இடைகுறைந்துநின்
றது.

(௧௨௬) மேகலை என்பது—கலையென நின்றது முதற்குறை-
விம்மல் - ஒலித்தல்.

(௧௨௭) கருணைவாரி என்றது, சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு
என்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அவயவங்களை.

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேரூப்பெற்ற
தன்மகன்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனையென்பார்
கன்னிதனமுக்கேற்றவழகனிக்கானையென்பார்
மன்னவனிவனையன்றிவேறினெனதுரைக்கென்பார். (கஉக)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்ததிற்தத்
துங்கமாமிதூல்வல்லசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார். (கஉஉ)

பூந்துகினெகிழ்ப்பார்குழிவாழ்புணர்முலையலைப்பாழ்சு
சாந்தினையுருப்பாநாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வார்
கூந்தலையலிழ்ப்பார்க்கூட்டுவர்முடிப்பார்க்குமேனி
மாந்தளிரெங்குமாரன்வாளிகள்புதையச்சோர்வார். (கஉங)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்ந்தசூணத்தினைச்சார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலர்களைன்னேவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணறுங்கூந்தல்வேய்த்தசுடியலிழ்நிலத்தாரும்
வெண்ணகையரும்முல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிச்செம்மாந்தகொங்கையின்னனாரசிலர்விந்காமன்
கைம்மிக்ககணையேறுண்டுகலங்கியாமயக்காற்றங்கன்
மைம்மிக்கநெடுங்கண்மூரல்வதனமுமவன்ம்பென்றே
தம்மிற்றம்முகத்தைநோக்கார்தலையிறக்கிட்டுச்செல்வார். (கஉரு)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேரூரண்ண
லொற்றமால்விடையின்மேற்கொண்டிருந்துநம்முளத்துமேவப்
பெற்றனமிதென்கொன்மாயம்பேதைமீர்பெருமாரீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூங்கொன்றையினுவன்றோகாண்மினென்பார்.

திங்கென்றெழுந்துநம்மைச்சுவதென்செந்தியென்பார்
புங்கவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்றிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றத்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுங்காண்மினென்பார். (கஉஎ)

(கஉச) நிலத்தாரும், முல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பாரொ
ன்றது—நிலமும்முல்லையும் மன்மத பாணங்களுட்கொடியன வாத
லின்.

(கஉச) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச் சுட்
டின்றது.

(கஉஎ) புங்கவன்—சிவபெருமான், அயிர்த்தல்—சந்தேகித்தல்.

கலையொடுநோணம்போக்கிக்குத்தொலுவண்ணம்பேரு
புலையொடுமெழுதிட்டென்னவுருகண்ணீராகிக்
கொலையொடுபயிவ்வேற்கண்ணீராகிரிசிறன்பவனிரோக்கி
புலையொடுமதியஞ்சுமெய்யன்பெரொத்தார். (கஉஅ)

நட்டவர்க்கிடுக்கெனய்தகன்றிகொன்றவர்போற்கையின்
வட்டவாய்த்தொடியஞ்சங்குமருங்குஞ்சுலையுடிக்
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேகண்நியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பகின்றிருகுத்தபூங்கொம்பரன்னார். (கஉஉ)

மின்னகுவேற்கண்ணோர்விளங்கிழைவிடைமேலையன்
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமும்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டதல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையென்புரமுமென்றான். (கஉ௦)

உழைவிழியொருத்திதன் கணுருவெளியாகித்தோன்றங்
குழகணியிரண்டிசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாய்விங்கத்
தழுவுவாளுற்றங்காணுடமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கீங்கியிருக்கைகண்டிடைபோலெய்த்தான். ( )

வாரிருங்கொங்கையானோர்மாதராள்வானோருய்யக்
காரிருள்விடமுண்டன் றுகறுத்ததேயன் றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டந்தயன்மீர் தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகறுப்பெயன்றான். (கஉ௨)

பொன்னவிரசடையான் முன்னேபோனதென்னெஞ்சு தூதா
யன்னதுதாழ்த்ததென்னென்றமுங்குவாளொருத்திகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சம்போனதென்றனொருத்திகெட்ட
மின்னனுவேற்கண்ணேந்தாளவினாத்தனனவளுப்பூசல். (கஉ௩)

(கஉ௧) கட்டவர் - சினேகர். இடுக்கண் - வறுமை. நன்றி-உ.த
வி. தொடி - வட்டமாகிய வாயையுடையதோர் கையணி.

(கஉ௦) நகைப்போது (பற்களாகிய) மூல்லைமலர். நோக்கப்
போது - கண்களாகியமலர். வேனின்மன்னவன்புரம்-வேனிற்பரு
வத்தலைவனாகிய மன்னதனது தேகம்-புரம்-தேகம்.

(கஉ௧) உழை - மான். குழகண் - அழகன். ஊற்றம் - பரிசம்.
இழை - தூலிழை.

(கஉ௨) தாழ்த்தது - தாமதித்தது. சேத்தல்-செவத்தல்.

செப்பிளங்கொங்கையானோர்தெரிவைநீர்திருநோக்கெழ்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுவேதமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டின்தேற்பெண்பழிவிளையுமென்றாள். (கஉச)

கவனமால்விடையான்றன்னைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்ருறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்றா
ளவனையாரெழுதவல்லாரென்றனனுவீசோர்ந்தாள். (கஉரு)

வலத்தயன்வரவுகாணன்மாலிடங்காணன்விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணன்மண்ணோர்குழாத்தையுங்காணன்ஞான்ப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாரொருதனித்தையன்மாது. (கஉசு)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பினித்தெழுவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலங்கொடுட்பாரொளத்தாள். (கஉ௭)

விதுக்கலைமீலைந்துசெங்கண்விடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடறனைக்கண்வாயான்முகந்துண்முகளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவளைகழல்வதோரார்
முதுக்குறையகல்வதோரார்முழ்கிஞர்காமவெள்ளம். (கஉஅ)

பைத்தழுகெறிக்குமாடப்பந்திமேனின்றுகாண்பார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கெகண்களுநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்செல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாலையோடுவடிவுவேற்றுகின்றார். (கஉக)

(கஉரு) கவனம் - வேகம். கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல்.
ஒவத்தொழில் - சித்திரத்தொழில்.

(கஉசு) ஞான்புலத்தவர் - மெய்யுணர்ச்சியுடையவர். தையல்
மாது - அழகிர்சிறந்தபெண். தையல் - அழகு.

(கஉ௭) பெற்றம் - இடபம். கால்-வாயு. பாசம் - கயிறு. காஞ்
சி-இருகோவைமணி.

(கஉஅ) விதுக்கலை-சந்திரகலை. விது - சந்திரன். புரி - விருப்
பம்.

(கஉக) பைத்தல் - பரத்தல். மண்பாலையென்றது - சுதை
யாற்செய்தபாலையை. இதனை "மண்மாண்புனைபாலையற்று" எ
ன்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்செய்த வுரையானுமுணர்சு.

அன்பட்டபுரமுங்காமனாகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிசின் ரூரவனைப்புல்வி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா. (கச௦)

கொடிகள்பூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனாகலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சுண்ணத்தூளுஞ்சார்பொழிமலருநத்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவரணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருக்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (கச௧)

துன்னியதருப்பைகூடவரசிலைதுழாலித்தோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசகன்னீர்பூசுரர்வீசவன்னார்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்ரீராசனக்கலம்வீதியாற்குற்றம். (கச௨)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிநெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையஜீபமங்குசங்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களைட்டிம்பரித்துநேர்மதுமக்கொம்பர்
வடிவினார்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான். (கச௩)

செப்புரங்கவந்தகொங்கையரம்பையர்ஜீபங்காட்டிங்
துப்புரவன்பினார்க்குத்தாயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான்றன்னையும்முறையியங்களைங்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான். (கச௪)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலங்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதச்செல்வர்குவத்திகளோதந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்குணைநிழிந்துநேர்ந்து
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி. (கச௫)

(கச௦) அன்பு அட்டபுரம் - சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய
இடைச்சொல். இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது.

(கச௧) போதில், என்பதில் இல்லுருபு ஐந்தாம் வேற்றுமை
யொப்புப்பொருளது. தொடி-வனையுள் ஒருவகைக்கையணி. தொ
டி-வளைவு-இதுபண்பாகு பெயராய் அணியின்மேல் நின்றது.

(கச௨) பதுமம்-தாமரை.

(கச௪) துப்புரவு-உருதி. கப்புரவிளக்கம் - கர்ப்புரதுபம்-இ
துஇடைக்குறை.

(கச௫) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத் தற்பவ
மாயிற்று. சுவஸ்தியாவது-இருவர். ஒருவர்பின்னொருவராய்வேதத்
தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்.

எதிர்த்தருமறைகன்காணுதினைத் தடிசுமத்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பதிந்தவந்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்லினை தீர்த்துள்ளம்
பொதித்துபேரின்பநல்கும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி. (கசக)

பைபரவுரியின் னடைப்படாம்பரப்பிப்பெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீத்தங்குரைகமுலடியனைப்பத்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடினைப்பத்தென்ன
ருய்யவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை. (கசஎ)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சணமாலைவந்து
கங்கையின்முகத்தசெம்பொற்கரகநீரனையார்வாக்கத்
திங்களங்கண்ணிவேய்த்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியநீர்தலைபெய்துபருகிநின்றான். (கசஅ)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டானீவிச்
சேதமென்பனிரீராட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்கடப்பிவேறுநின்றிதனைச்சொன்னான். (கசக)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுரைசெய்தாளதற்குநேர்வாருண்ணகையுடையராசி
மருகனூரியங்களார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சேர்ந்தார். (கஓ0)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனாங்கிருந்துமுநின் றமாலயனையேனை
யுருத்திராதிபரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
நிருத்தருதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான். (கஓ1)

(கசஎ) நடைப்படாம்-நடைப்பாவாடை. நின்றான் - முற்றெச்
சம்.

(கஓ0) வதுவை-திருக்கலியாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்
தேயம்-பாண்டியாடி. மருகனார் என்றது - மருகன் என்னு மொரு
மைப்பெயரோடு, ஆர் என்னு மிடைச்சொல்வந்து, ஒருமைகெடா
து பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையின் பால்வழு
வமைதி. இதனை “இயற்பெயர் முன்னராரைக்கிளவி, பலர்க்குரி
யெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” எனவருத் தொல்காப்பியச் சூத்
திரத்தானுணர்க.

விண்டலவானோரேனோர்யிடைதலான்ஞாலச்செல்வி
பண்டையனன்றியின்றுபரித்தனன்பெளவமேழு
முண்டவன்றன்னைத்தானின்றுத்தரத்திருத்தினோ
வண்டார்பயகன்றனோவைவலியோவறியேமம்மா. (௧௫௨)

மாமணித்தவிலிவையெணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமனவும்வானத்தமனியமலர்க்கொம்பன்
காமருடனனோக்கிக்கருணைசெய்திருத்தானிப்பாற்
கோமகன்வதுவைக்கோலம்புனைத்திங்கடறவற்றேன். (௧௫௩)

மாசுறுத்தெமையானத்தவாரிரீராட்டிப்பண்டைத்
தேசுருவினக்கவல்லசிவபரம்பரையைச்செம்பொ
னாசனத்திருத்தினானணித்துருங்குமச்சேறப்பி
வாசிரீராட்டினார்க்குமதிமுக்கக்கொம்பன்
னார். (௧௫௪)

முரசொசுங்கமேங்கழுத்திதுண்டுசுசாத்தி
பரசியலறத்திற்கேற்பவத்தனர்க்குரியதானம்
விரைசெறிதளிர்க்கையாரவேண்வெவெறுப்பத்தந்து
திரைசெய்ரீரமுதமன்னாடிருமணக்கோலங்கொள்வான். (௧௫௫)

செம்மலர்த்திருவுமவென்னைச்செழுமலர்த்திருவுத்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்றுகாட்டுவார்போலங்கை
யம்மலரனிச்சமுஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதிட்டி
மைம்மலர்க்குமுன்மேல்வாசக்காசறைவழியப்பெய்து. (௧௫௬)

(௧௫௨) ஞாலச்செல்வி பண்டையனன்றியின்றுபரித்தனன்
என்றது, பர்வதராஜபுத்திரியார் திருமணத்து வடபாலுயர்ந்துதெ
ன்பால்தாழ்த்தமைபோல, ஈண்டுத் தாழாது சமமாய்ப்பரித்து நிற்
றலை. பெளவமேழு முண்டவன்-அகத்தியன்-பெளவம்-கடல். உத்
தரம்-வடதிசை.

(௧௫௪) மாசு-ஆணவாதி குற்றங்கள். ஆனத்தவாரிரீராட்டி எ
ன்றது—வாதனைபற்றியெழும் மலபோதரீக்கத்தில் அறிவானத்தத்
துழைக்கச்செய்தலை. பண்டைத்தேசுருவினக்கவல்ல என்றது—சி
வத்தோடுதாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமேயாய் நிற்கச்செய்தலை.

(௧௫௫) அரசியலறம்-ஊத்திரியதருமம்.

(௧௫௬) செம்மலர்த்திரு-இலக்குமி, வென்னைச் செழுமலர்த்தி
ரு-சரஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுதன்மை. காசறை-
மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின் முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவனச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவெண்ணவார தூபுரந்த தும்பச்செங்கே
முங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கிணியலம்பப்பெய்து. (க௭௭)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரேழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைந் தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (க௭௮)

பொன்மணிவண்டிலீழ்த்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோத்துமெல்லிரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணியைவரயாப்புக்கடகமுந்தொடியும்வானத்
தென்மணிக்கரங்கள் கூப்பவிருதடந்தோளிலேற்றி. (க௭௯)

மரகதமாலையம்பொன்மலைவீத்துருமமலை
நிரைபட்வானவில்லினிழல்படவாரத்தாமம்
விரைபடுகளபச்சேறுமெழுகியபுளகக்கொங்கை
வரைபடுமருவியன்றிவனப்புநீர்துரையுமான. (க௮௦)

உருவமுத்துடுவாயம்முத்துடுத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுஞ்ஞந்தமாமணிகதிராய்க்கங்குல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின் புறஞ்சூழ்த்தாடுங்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கை துயல்வரவிளங்கச்சூட்டி. (க௮௧)

(க௭௭) முகடு-உச்சி. அட்டி-திமிர்ந்து. பாதசாலம் - பரியகம்.
இதனை, “பொன்னிதழ்பொதித்த பன்னிறமணிவடம், பின்னிய
தொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனிய
ச்சிலம்பின், புறவாய்ச்சூழ்த்து புணரவைப்பதுவே” என்னுஞ் சூத்
திரத்தானுணர்க.

(க௭௮) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னு
ம்பொருளது.

(க௭௯) யாப்பு-தலைப்பூட்டு. ஏல்-சூரியன்.

(க௮௦) வித்துருமம்-பவளம். ஆரத்தாமம்-முத்துமலை.

(க௮௧) உடு - நகூத்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர்-சூரியன்.
நிரைபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபலவடுக்கியவினையெச்
சங்கள், சூட்டி என்னும், வினை எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்
தனிகொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுராவேறுமவீறுங்
 தொடிக்கலைமதியுத்தங் ான்றொல்குலவினக்காய்த்தோன்றும்
 பிடிக்கிருகாதினாடு மந்தனம்பேசுமாபோல்
 வடிக்குழை மகரத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து. (ககஉ)
 மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப
 விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
 தழைக்குமா முகிலைமந்தன் றனையிடல்காட்டுமாபோற்
 குழைக்குநீர்த்தகராளுழற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (ககங)
 கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
 பொற்பமெய்ப்படுத்தாமுக்கட்புனிதனுக்கீறிலாத
 வற்புதமகிழ்ச்சிதோன் றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச்
 சொற்கலையாளும்பூவின் கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி. (ககச)
 சுந்தரவல்லிதன்னைச் சோபனமென்றுவாழ்த்தி
 வந்திருகையுத்தங்கண்மாந்தளிர்க்கைகணீட்டக்
 கொந்தவழிகோதைமாதாமறமெலாங்குடிக்கொண்டேறு
 மந்தளிர்ச்செங்கைபற்றுவெழுந்தனன்மறைகளார்ப்ப. (ககரு)

கவிவிருத்தம்.

அிறைந்தன நூரியமார்த்தனசங்க
 றிறைந்தனவானவரீண்மலர்மாரி
 யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
 சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (ககசு)
 அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
 யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
 பிடித்தனள்விந்தைப்பிடித்தனள்பொற்கோ
 லுடுத்தெருக்கையொதுக்கிடந்தாள். (கக௭)

(ககஉ) கோள் - வலிமை. சுராவறு - ஆண்மகரம், தொடி
 மதி - வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தனம். இர
 கசியம். மகரக்குழை - மகரகுண்டலம்.

(ககங) இலம்பகம் - றுதலணிமாலை. மைந்தன் என்றது-
 ண் டு உக்கிரகுமார பாண்டியனை. தனா - விலங்கு. ஞாழல்-
 மயிர்ச்சாந்து. கோதை - கூந்தல், மாலை.

(ககரு) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(ககச) நூரியம் - மணப்பறை.

(கக௭) சுந்தரி - இத்திராணி, விந்தை - வீரலட்சுமி, பொன்
 கோல் - பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
 தொட்டணாநூர்ப்பசி தாமணியால
 வட்டமசைத்தனன்வன்மணிக் கா
 சிட்டிழைக்கோடிகமேனகைகொண்டாள். (௧௬௮)
 கொடிகனெனக்குளிர்போதொடுசிந்தும்
 வடிபனிரீனர்வீசுபொன்வண்ணப்
 பொடியினரேந்தியபூம்புகைதீபத்
 தொடியணிகையினர்தோகையர்குழந்தார். (௧௬௯)
 தோடவிழோதியர்சோபணதீதம்
 பாடவிரைப்பனிரீரோடுசொந்த
 மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
 பாடகமெல்லடியைப்பையவைவயா. (௧௭௦)
 செம்மலராளொடுநாமகடேவி
 கைம்மலர்பற்றினகல்லியொடாக்க
 மின்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
 றம்மணிநூபுரமார்ப்பாடந்தாள். (௧௭௧)
 ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினஎன்பு
 பில்கியிருந்தபிரானருகெய்தி
 மெல்கியெருத்தமிசைத்தலைநூக்கிப்
 புல்கியகாஞ்சிபுலம்பலிருந்தாள். (௧௭௨)

அறுதேடியாசிரியலிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்
 பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருந்தநங்கை
 பெற்பகவ்வலக்கொண்டேகுமெரிகதிர்வரையினுச்சிக்
 கற்பகமருங்கிற் பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள். (௧௭௩)

(௧௬௮) காளாஞ்சி என்றது - காளாஞ்சிஎன குறுக்கல்பெற்றது. காளாஞ்சி - தம்பலப்படிசை. கோடிகம் - பூந்தட்டு. ஊர்ப்பசி - ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு; ஊர்வசி (பிரமன்) தொடையிற்றிறந்தவன்.

(௧௭௦) தோடவிழ் ஒதியர் என்றது, இதழவிழ்ந்தமலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய பாடன்மகளிரை. ஏடவிழ் மென்மலரிட்டபடம் என்றது - இதழவிழ்ந்த மெல்லிய மலர்பரப்பிய நடைப் பாவாடையை. பைய - மெல்ல.

(௧௭௧) தேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம் - செல்வம்.

(௧௭௨) மெல்கி - மென்மைக்குணவிரம்பி. ஏருத்தம்-பிடரி.

(௧௭௩) அல் - இருள். வரை - மகமேரு.

பண்ணுமின் னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின் சுவையும்பூவுநாற்றமும்ணியும்க்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணுமூலகமீன்தவம்மையுமிருந்ததம்மா. (௧௪௯)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வேள்விமண்டபத்தடங்கியென்றும்
பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குகிறைந்தமூன்று
கண்ணுளாரடியினீழ்க்கலந்துளார்தம்மையொத்தார். (௧௫௦)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகரீராத்
சேயவான்சோதியாடற்சேவடிவினக்கிச்சாந்தந்
தூயபோதவிழச்சாத் தித்தூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுலின்றான். (௧௫௧)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாதநீர்த்த
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருங்குதிதேவமுகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுள்ளுநனைத்தனர்குத்திசெய்தார். (௧௫௨)

அத்தலைவின் தமாயோனாதிசெங்கரத்தாங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தனொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதக்கரகரீர்மாரிபெய்தான்
றொத்தலர்கண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபுமாரிபெய்தார். (௧௫௩)

ஆடினாரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரவென்றார்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
முடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
குடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார். (௧௫௪)

(௧௫௫) அடியினீழல் கலந்துளார் தம்மையொத்தார் என்றது,
தேவர்முதல் சிவவுலகிலுள்ளோர்காறும் பேதமின்றி ஒருசேரவிரு
த்தலை.

(௧௫௬) ஆழி அம்மை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி-
நடனம்புரியுஞ் செவந்ததிருவடி. கோட்டி - சுற்றி.

(௧௫௭) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(௧௫௮) ஆதி - சிவபெருமான். கரகரீர் மாரிபெய்தான்-என்ப
தற்கு, கரகத்திலுள்ள நீரைவார்த்தா னென்பதுபொருள்.

(௧௫௯) தொடுகடல் (சகரர்) தோண்டிய கடல்.

புத்தனாரேறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனாடிக்கீழ்வீழ்விண்ணவர்முனிவரேனார்
சுத்தநாவாசிகுதற்குக்கும்த்தோயந்தோயந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினார்போகவெள்ளம்.

(கஅ௦)

அம்மையோடப்பென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்நிநன்மணம்புணரஞால
மும்மையுமயந்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியலுற்றார்.

(கஅ௧)

காமருசுரபித்தீம்பால்சுற்பகக்கனிநெய்கன்ன
ஹமருசுவையலின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
ஹமணிவட்டத்தின்காற்பாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையானத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார்.

(.)

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்த்தட்டமூர்த்தி
கொங்கலிழ்குமுதச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார்.

(கஅ௨)

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருங்குவைகி
நாக்களினடுநாலாரத்துடையையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமார்திவலஞ்சுழித்தகடுவிங்கித்
தேக்கிடுமொலியினார்த்துநிரந்ததுதெய்வச்செந்தி.

(கஅ௩)

(கஅ௦) புத்தனார் - சாக்கியநாயனார். குங்குமத்தோயந்தோயந்த
முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை.

(கஅ௨) சுற்பகக்கனி - சுற்பகவிருட்சந்தந்தவாழைக்கனி. கன்
னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு, தேமரு என்பவற்றினின்று
தியுசுரந்தொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரி
பாவை.

(கஅ௩) அட்டமூர்த்தினின்றது, நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று,
ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன்என்னுமில்வெட்டுருவாய் நிற்குஞ்சக
னவழிவினை. புங்கவர் - தவசிரேஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதர்கன்-போ
தின்மேய மங்கையரிருவர்என்றது - பூமகள், நாமகளை.

(கஅ௪) முளரிவாணன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன்.
மைந்தரென்றது, சனகனாதிராவரை. நாக்களி னடுநாலார என்ற
து - காளி, கராளி, மனோஜுவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணை,
ஸ்புலிங்கினி, விசுவரூபி என்னும், அக்கினிதேவனுடைய ஏழுநாக்
களில் நடுநாவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவினை. இதன்விருவை
முண்டகோபநிஷத்திற்காண்க. துடவை-சுருக்குசிரவம், ஆர்த்தி-
சிரப்பி. அகடு - வயிறு.

சுற்றநான்மறைகளார்ப்பத் தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தோன்வேள்விச்சடங்கு தூல்கரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதுலனென்றான்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீடருள்பரமயோகி. (௧௮௫)

இணரெரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்வவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபொகழும்கப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன் னுன்புணர்ப்பையார்திக்குவல்லார். ( )

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான் கையி
னன்பொரிவாங்கிச்செந்தீநாமுத்தெனைத்துமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்ததும்பநல்கியெரிவலமுறையால்வந்து. (௧௮௭)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மனாட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாவேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
பெங்கெனச்செங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி. (௧௮௮)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாகிரம்பவிங்ங
னதிர்கீடலுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தகம்பி
மதிதுதன்மங்கையோமெணவதைதன்னிற்புக்கான். (௧௮௯)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவணப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோராற்
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றோ. (௧௯௦)

மானிடரிமையோரென்றும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கினன்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணைக்கா
லானிடரகலநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ. (௧௯௧)

(௧௮௭) படிவம் - ஈறுதொக்கு நின்றது.

(௧௮௮) வசிட்டன்தேவி - அருந்ததி.

(௧௮௯) வேள்விவினை - திருக்கலியாணச்சடங்கு. இங்ஙனம்
என்பது, ஈறுதொக்கு, இங்ஙன் எனநின்றது.

(௧௯௦) இடர்-பிறவித்துன்பம். தலைத்தலை-இடங்கடோறும்.
மயங்கி - கலந்து. ஊனிடரகலநான் - பிறப்பொழியும்நான். கா
னிடம் - மயானம்.

மணவறைத்தவிசினீங்கிமன் றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிச்சேக்கைமேவிக்கருடுங்கண்ணன் வாணி
தூணைவனே முதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென் றுத்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி. (ககஉ)

எட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருத்தத்
காட்டுவாய்ப்புதியிற்செல்லநல்லிடைகொடுத்துவேந்தர்க்
காட்டுவானாடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானாடியையன் றிருவுளக்கருணைபூத்தான். (ககக)

எழுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்க்கிக்கைவேம்பலராகப்புலியதன்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைவரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைதேசாமசுந்தரக்கடவுள்பாண்டியனாகிவீற்றிருந்தான். (ககச)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சந்தரவிடங்கப்புத்தேன்
கொண்டதோர்வடிவுக்கற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிற்றச்சங்குதண்ணன்முதற்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார். (ககஇ)

தென்னவன்வடிவங்கொண்டசிவபரணுலகங்காக்கு
மன்னவர்கிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுபொருட்டித்தானு
மந்நகர்க்கிவ்ருரென்றேராரணிககர்சிறப்பக்கண்டான். (ககச)

(ககஉ) தணவு - நீக்கம். தவிசு - ஆசனம். சேக்கை - சிங்கா
தனம். சாறு - (விவாக) மகோற்சவம்.

(ககக) ஆட்டுவானாடிக்காட்டுந் தன்மைபோலென்றது, வேத
முதலிய நூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன்
மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமேவந்தருளி அரசியல்செலுத்
திக் காட்டினாரென்பதை.

(ககச) பொதி - அரும்பு.

(ககஇ) விடங்கம் - அழகு.

(ககச) மறை ஆறு - வேதநெறி.

மயம்மை நூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிகிறீஇப்பே
மம்மையேநன்மைநல்குமிறைபெனநிறுவியபூசை
மம்மையாற்செய்தநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மம்மையுத்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடத்தும். (கக௭)

வருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரேரோர்
வருந்தனையேபூசித்திகபரமடையின்ற
வருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
வரவிலிங்கமேன்மைத்தகுதியாரணக்கவல்லார். (கக௮)

மேற்படி - வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய் மடநல்லார்
கினித்தவைங்கணைக் காளையாய்நிலமசுட் கிணர்த்துழாயணிமா
யா, யனித்தரித்த மோர்த்திகபரத்தாணசநீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொ
ரூய்த், தனித்தமெய்யறிவானந்தமாரம்பரத்தனுமாய்நின்றான். ( )

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் கச - க்கு - திருவிருத்தம் - எக௭.

(கக௭) நூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நன்மை நல்குமிறை என்பது -
செளந்தரபாண்டியனார் புதுக்கியநடுவூர்சிவதளியிலமைத்தசிவலிங்
கத்தின் திருநாமம். இதற்கு வடமொழிமகாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர்.
இதனுண்மை, “முலேமூன்றணைந்த சிலைதுதற்றிருவினை, அரும
றைவிதிக்கத்திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவ
னாகி, மேதினிபுரக்கும் விதியுடைண்ணாள், நடுவூர்நகர்செய்த தபிப
வந்துடைக்கும், அருட்குறிகிறுவியருச்சினைசெய்த, தேவநாயகன்”
எனக்கல்லாடத்தில் வருதல் காண்க. செம்மை-தானியாகுபெயர்.
முறைமைஎன்பது பொருள். மும்மை - மூன்று.

(கக௮) இதம் - இவ்வுலகம். பரம் - முத்தியுலகம்.

(கக௯) ஐங்கணைக்காளிஎன்றது - தாமரை, மா, அசோகு,
மல்லை, நீலம்என்னுமைந்துபுஷ்பங்களையே பாணமாகவுடையமன்
மதனை. இணர்-பூங்கொத்து. அரித்தம் - நிலையாமை. சித்தம் - நிலை
யுடைமை. ஒன்றாய் - அபேதமாய்.

உ
பெயர்.

ஆறுவது,

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனி றுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான் றிக் கட்
குலமணிவினக்கைவேட்டுக்கோழுமிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான் முனிவரரிருவந்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறையலுற்றாம். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின் புலனந்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயசவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிசென்னலோடுநண்ணுவார்விரைவினெய்த. (உ)

பொன்னவீரகமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறியமமுற்றிநண்ணிஞர்புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்த்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருண்டங்கண்டிண்பதடியேங்கணியமமென்றார். (ங)

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துநதில்லைப்
பொன்னகருவகமெல்லாமுருவமம்புருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேனையங்கம்யாவெனமன்னன் சொல்வான். (ச)

(க) உலகியல் என்றது - உயர்ந்தோர்வழக்காய்வகுத்த, அறநிலை
யறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள். அறநி
லையின்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைப்பொருள்களை. பார்-
பரத்தலென்னுந் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், பூமி. முனிவர
ருவரென்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிர்பாதரை.

(உ) நியமம் - நித்தியகடன்.

(ச) உலகமெல்லாம் உருவமம்புருடன் என்றது, விராட்புரு
டனை. துவாதசாந்தம் என்றதை, தலவிசேடம் உக-வது பாடற்
குறிப்பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகேழென் றுமரைக்குக்கீழுலகேழென் று
முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமம்புருடற்றித்தத்
தரைக்குமேலனத்தத்தெய்வத்தானமுண்டினை த்துங்குதின்
வரைக்குருசிலதானங்கன்வருத்தரைசெய்யக்கேண்மின். (இ)

திருவளராருர்மூலந்திருவானைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்சூழண் ணாமலைமணிபூரீவி
நிருவருங்கண்டமன் றமிதயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி. (ஈ)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன் றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீததிகமெந்த
முறையினுலென்னின்முன்னர்த்தோன்றியமுறையாலென் றக்
கறையறுதவத்தேரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான். (எ)

தன்னருளதனூனீத்ததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிற்கயிலைதானேவிடையுருமாநிமன்னுய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டலமேயோலென்னப்
பொன்னவிர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக. (அ)

மின்பயில்பரிதிப்புத்தேள்பாற்கடல்வினங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
கன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதச்சென்னி
பென்பதாமுதேயன்றியாதெனவிசைக்கற்பாற்றே. (ஊ)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரக்கரத்தாலன்னித்
துன்னிருள்விழுங்குக்கோடிசூரியசொருகாலத்து
மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தஞானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி. (க)

(இ) வரை - அளவு.

(ஈ) மூலம் - மூலாதாரம். நாபி - சுவாதிட்டானம். இதயம் -
அனுகதம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம் - ஆக்கினே
ஸ்தானம்.

(எ) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(அ) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(ஊ) பீடிகை - பீடம்.

(க) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது;
த்தத்திற்கும், வாசுதிற்கும், வரையறப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்
ண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர்
கர்பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையை.

முந்துறுகண்கண்மொங்கைதண் ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமா முழுவந்தாக்கநா ரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவ தூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதுத்துபியுக்கல்லென் றூர்கலிமுழக்கங்காட்ட. (௧௧)

மதுமுகத்தலர்த்தவெண்டாமரைமகன்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகேதயாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமின்ன ஞானவெள்ளிப்
பொதுமுகத்தமரர் துற்றும்பூமழையெங்கும்போர்ப்ப. (௧௨)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கண்பி துங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெரியிற்சீறமுதுகிறவலத்தாளுன்றிக்
கருங்கடன்முளைத்தவெய்யோன் காட்சியிற்பொலிந்துநின் று. (௧௩)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போதுருவித்தெனவெடுத்தக்கூத்துச்
செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவீரைந்து
கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்த
மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைதுழைத்தகாதும். (௧௪)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுத்தெய்வ
முக்கணுமுரக்கச்சுமுள்ளையிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினுதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற. (௧௫)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோசை
மங்கலமுடிவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியினோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
யெக்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமுற்ற. (௧௬)

(௧௧) தண்ணுமை-இருதலையுஞ் சுருங்கிய, நெடியவுடலினையு
முடையது. முழுவமாவது, அபரியவுடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள
ஐந்துமுகமுடையது, பஞ்சத்துப்பிகளாவன - தோற்கருவி, துளை
க்கருவி, சஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கந்தி
ருவதூல்துணை. [த-சபை.

(௧௨) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மீன்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(௧௩) திரிந்து - சமுன் று. உளை - புறமயிர் குறளன்-குறுகிய
வடிவினையுடைய முயலகன் முருங்கு, மெலித்தல்விசாரம்.

(௧௪) செக்கர்-செம்மைநீறம். உரகம்-பாம்பு. ஏயிறு-ஆதிவரா
கதந்தம்.

(௧௫) குவித்தென என்றது, குவித்தெனவென்றும்பாடம்.

(௧௬) அவம்பும்-ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர். எரி-மழு.

நடினாமலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சென்னி
நடினாடியில்வீழ்த்தார்சுருதியாயிரகாவாரப்
பாடினார்பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
'டினாரிருத்தானந்தக்காண்பதுரியம்:பூண்டார். (க௭)

முனிவர்கந்திருவர்வானோர் தானவர்மோனயோகர்
முனிதகிம்புருடராதிப்புவருமிறைஞ்சியன்பின்
முனிதருமின்பத்தாழ்த்தார் திருமணங்காணவந்த
முனிதருங்காணப்பெற்றார்மாதவர் பொருட்டான்மன்னோ. (க௮)

முனந்தனாமுனிவர்வேந்தன் ளவிலானந்தமூறி
முனந்தனினிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
முனந்தபுண்ணியவெண்ணீறுகரைந்திடப் பொழிகண்ணீரு
முனந்திருகரமுங்கூப்பிகாதனைப்பாடுகின்றான். (க௯)

முராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்வினாவாய்போற்றி
முராசரமாகிவேறாய்கின் ததற்பரனேபோற்றி
முராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துனாடு
முராமயபரமானந்தகிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௦)

முன்னுகியைந்தாயையையத்துருவாகிவருவாய்போற்றி
முன்னுகிச்சென்றாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
முன்னுகித்தீயதாகிடுவாகிமுடிவாய். மன்னு
முன்னுகிம்பரமானந்தகிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௧)

முடியரெம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
முபாடியணிதடந்தோன்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
முடிவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
முடியநப்பரமானந்தகிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௨)

(க௭) அமலன்-மலரகிதன். ஆயிரம்-அனந்தம். பரமானந்தம்-
பரின்பம். (க௮) மோனம் - மௌனநிலை.

(க௯) அனந்தனாமுனிவர் வேந்தன் என்றது - ஆதிசேடாவ
பரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவரை.

(௨௦) பராபரம்-முன்பின்னில்லாதது எனவே அனாதியாயுள்
ரது என்பதுபொருள். கராசலம்-கரம்அசலம்-கையைடையமலை,
னவே யானை என்பதுபொருள். கிராமயம் கிராமயம் - நோயில்
பாதவன். ஆமயம் - நோய்.

(௨௧) ஒன்றாய் என்றது-நிஷ்களம், சகளம், சகனநிஷ்களமுங்
டத்துகின்ற சுத்தசிவத்தை. ஐந்துரு என்றது, பரசிவன், அனாக
சிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரனென்னு மிவர்களை.
யையந்தாய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைந்து சிவ
பர்த்தங்களை.

என்றதின்மேத்திணுன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றணின்ருடாகின்மறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றிரீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்நிதனைச்சொல்வார். (1)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசரீங்கப்பரித்தருள்செய்தியென்னச்
செந்தமிழ்க்கன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைதமொறநின்றான். (௨௪)

அராமுனியீதுவேண்டுமாதியெம்பெருமலிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரெல்லாந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாத்தனிங்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவென்றுதாழ்த்தான்பகவனுமதற்குநேர்த்தான். (௨௫)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாடினரலர்ப்புராரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர்துளும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைத்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை. (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாதியாறாறாகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறாகித்
தனித்தயோகிகளகநிறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிபரங் கொடுத்தவனுந்நிறுத்தினா

(௨௪) இந்நிலை என்றது-வெள்ளியம்பலத்தை. தலைதமொறல்,
தட்டழிந்து மயங்கல். கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.

(௨௫) அலர்ப்பு - மலர்ந்தபூ.

(௨௬) பூதமைம்பொறி புலனாதியாறாறாகி என்றது - பிரிதிபு
முதலிய பஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியஞானேந்திரியங்களாகும்,
சத்தமுதலியவைம்புலன்களும், மனமாகியந்தக்கரணங்களுக்கும்,
கூடிய ஆன்மதத்துவமிருபத்துநான்கும், காலம், நியதி, கலை, வித்
தை, இராகம், புருடன், மாயைஎன்னும் வித்தியாதத்துவமேழும்,
சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்
துவமைத்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயை
என்றது, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செ
ய்யு மாயாமலத்தை. இருவினைத்தொடக்கென்றது, கல்வினை, தீவி
னைகட்டேதுவாகிய கன்மமலத்தை. இருனென்றது - சகசமலமா
கிய ஆணவமலத்தை. குனித்தவண்ணம் - ஆடியதிருக்கோலம்.

குனிவிலாதிரைத் தினந்தொடுத்தெதிர்வரு கொடுவிலாதி
ரையெல்லை, புனிதவாடகமுனரிதோய்ந் தத்தனிப்பொதுநடத் தெ
ரிசித்தங், கினிதமர்ந்துநூற் றெண்மடங்கைத்தெழுத் தெண்ணியி
ந்நிலைநிற்குங், கனியுமன்பினு ரெண்ணியாங்கெய்துவர் கருதியவர
மெல்லாம். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

கூட படலம் கடு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௮௨௫.

எழுவது,

தூண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிலைத்துறை.

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனுப்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றாடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
முன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம். (க)

கன்னியர்க்கரசாயினுள்கடிமனைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாதவர்வேதியரேனே
ரெந்நிலத்துளமன்னவர்யாவர்க்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவைப்போனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின் றவுமுடுப்பவும்பூண்பவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லியேனவுமம்முறைவழங்காத்
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநர்ச்செலுத்தி
யீசனன்புறுகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை. (உ)

(உஅ) வில் ஆகிரை, தனுமாகத்திருவாதிரை நட்சத்திரம்.
ஐத்தெழுத்து-ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம்.

(க) பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன்-வியாக்கி
ரபாதன்.

(உ) இயல், முதனிலைத் தொழிற் பெயராதலின் வருமொழி
கோக்கித் திரிந்தது.

(உ) பழுக்காய்-பாக்கு. மெல்லீலை-வெற்றிலை. வாசம்-வாசனை
த்திரவியம். ஆவை-தக்கோலம் தீட்டூதகைசாலிலவங்கம், கற்பூரஞ்
சாதிபோடைத்து. எனவும் என்றது - மலர்முதலியவற்றை.

மடைவனத்தொழிற் புலவர்வந்தடியிணைவனங்கி
வடியேரமட்டபோன கமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயி ஹந்தொலைந்திலதியாக்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன் கணவர்முன்குறுகா. (ச)

பணிந்தொதுங்கின் றடிகண்முப்பத்துமூக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின் சுவைப்போன கமெல்லையின் ருக்கி
யுணங்குகின் றதுண்டெஞ்சியதேனைத்தெனவுரைக்கின். (ரு)

இமையக்குன் றமுமடைகலாயிதன் புறங்கிடந்த
சிமையக்குன் றுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிர்ச்
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுக்க லுஞ்சாதக்
கமையக்கொட்டியகறிகளின்வருக்கமுமனைத்தே. (சு)

என்றபோதிறையெம்பிரான்றேவியாரிடத்தி
லொன் றுமன்பினுலொருவிளையாடலேனைத்தோ
தன்றனிக்குடைப்பாரிடத்தலைவனதாற்ற
வன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டவாவறியேம். (எ)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மருவின் மீனவனரும்பெற்றன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான் றருவுகின்பணிசெயப்பெற்றிங்
குறைவதேற்பிறர் திருவெலாமுன்னதேயன்றோ. (அ)

அனலிலாதரின் செல்வத்தின் பெருக்கைநாமறிய
விளையுசெய்தனைபோ லுநின்விருந்துணப்பசியாற்

(ரு) போனகம்-அமுது. உணங்கல்-வாடல். எஞ்சியது-சேஷ
மாயுள்ளது. எத்தனைத்து என்பது எனைத்தெனகின்றது தொகுத்
தல்விகாரம்.

(ச) சிமிர்தல்-உயர்தல். சமைய-பொருந்த. வால்அரிபுழுக்கல்-
வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பது சாத
க்கு எனகின்றதுதொகுத்தல்.

(எ) பாரிடம் - பூதம்.

(அ) அரும்பெற்றமகள் - பெருது பெற்றமகள். மகள் - அ
ண்மைவிரி.

(க) பசியாற் கணியடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் கானேனம்
என்றது, சிவகணங்கட்குப் பசிப்பினியின்மையைக் குறித்துகின்
றது-தளவழரல், மூல்லையரும்பணையபற்கள். தளவம்-மூல்லை.

களைபடைத்தவராகிநங்கணத்தினுட்காணைத்
தளவமுரலாயாஞ்செயத்தக்கதேதென்றான். (க)

அடுக்கரின் தருண்டோதரன கட்டிடவடவவை
மடுக்கவுன்னினான துவத் துவயிற்றெரிபசியாய்த்
தொடுக்கவாலமுண்டாங்குடல்சோர்ந்துவேர்த்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினுலுயங்கினேனென்றான். (க0)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாக்குறட்கொருபிடிசோ
றிமெனப்புறஞ்சோறுமாலெனத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினான் குறியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகண்புகைந்துவாய்புலர்ந்திடநடந்தான். (கக)

படைக்கணைவலரிதைமகன்பணியினுற்பசினோய்
தொடுத்தவன் தனைக்கொண்டுபோய்ச்சொன்றிமுன் விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகண்டன ரன்னமாமலையை
யெடுத்தயின் ததுமடிசிலங்கிருந்த துங்காணர். (கஉ)

சிலம்புதுபுரச்சேறடிச்சேடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தார்
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருக்கெனவெருண்டார்
கலம்பெய்ப்புண்முலையார்சிலர்கண்புகைத்திரிந்தார். (கங)

முரவைபோகியமுரிவில்வான்மூரல்பால்வறையல்
கருனைதீம்பயறதுவைபவவகைக்கறிகள்
விரவுதேம்படுபாறயிரிமுதுதேன்வெள்ளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான். (கச)

(க0) அகடு - வயிறு. ஒடுக்கம் - மெலிவு. உயங்கல்-வாடல்.

(கக) குறியதாக்குறள் - குறுகிய காலையுடையபூதம். சோறு
ம்-சொல்லுவோம், இது எதிர்காலத்தன்மை வினைமுற்றுதலால்
முதனிலைதிரிந்து நின்றது.

(கஉ) படைக்கணைவலர் - படைத்தற்றொழிலினின்றவவலா
ட்கள் - அல்லது வான்போன்ற கண்களையுடைய பணிப்பெண்கள்.

(கங) சிலம்பும், அலம்பும், புலம்பும், என்பவை, ஒலிக்குமென்
னும் பொருளான, சேறடி-சிறந்தடி. இரிதல்-போதல்.

(கச) முரவை-தவிடு. மூரல்-சோறு. பால்வறையல், பால்சேர்
த்துச் சமைத்த துவட்டற்கறி. கருனை-பொரிக்கறி. துவை - புளிக்
கறி. இழுது-வெண்ணெய்.

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்குவைத்தண்டிதெங்கிவையன்றியும்வேவா
வல்சிகாய்களின்வருக்கமுதுகர்ந்துமாறாம
லெல்லைதீர்நவபண்டமுமெடுத்தவாய்மடுத்தான். (௧௫)

பாரித்துன்னவிப்பண்டமும்பருஉக்குறுங்கையால்
வாரித்தன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவந்துடுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழுவென்ப்பொங்கிக்
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசித்தழல்கொளுத்த. (௧௬)

அலங்கலோதிகண்டதிசயமடைந்துதன்னன்பி
னலங்கொணையகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறக்கியிட்டொல்கி
நிலங்கிளைத்துநின்றாணிலைகண்டனனிருபன். (௧௭)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாழலன்னவக்குடவயிற்றவனுண்
டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்தான்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுநிமலை. (௧௮)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியேலெடுத்து
வையம்பாவையும்வயிற்றிடைவைப்பரேயதனாற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்தேற்றமாமுனக்கே. (௧௯)

சங்கவார்குழைக்குறண்மகன்றன்செயறானே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமூன்
மங்கைநாயகிசுமுதவாய்மலர்பொழுதெயிற்றுத்
திங்களவாய்முழையான்பசித்தீச்சுடவந்தான். (௨௦)

(௧௫) பண்ணியம் - பலகாரம். கன்னல் - சருக்கரை. மெல்குவைத்தண்டு - மெல்லுதற் றொழிலமைந்த கரும்பு. வல்சி - சோறு. நவபண்டம் - நவதானியம்.

(௧௬) பாரித்தல்-நிறைதல். தழல் - யாகாக்கனி. கோரித்து-அ திகரித்து. ஒன்பதுவாயில் - நவத்துவாரங்கன். கோரித்தென்றது, கோரமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம்.

(௧௭) சுவல் - பிடரி. ஒல்கி - துவண்டு.

(௧௮) சில்-வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி-மயிர். குடவயிற்றவன் கு ம்போதரன். "

(௨௦) முழை-மலைக்குகை.

நட்டமாடிபசுத்தரகங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோன கம்பனிவரையணையவாய்க்கிடந்த
தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென் சுடுபசிதணியா
திட்டுணைதவர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றான்.

(௨௧)

கையர்மூப்புரத்திட்டதிக்கடும்பசியுருவாய்ப்
பொய்யனேன்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமெண்டங்கள்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாவிசோர்த்தயரும்.

(௨௨)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம்-௧௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௮௪௭.

எட்டாவது,

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்த படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனாதிசுருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போன கக்குழிதந்
தோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுரைப்பாம்.

(௧)

கவனமால்விடையாளிபின் கடிசுமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துளேகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதிரினைத்தனனினைக்குமுன்போந்தான்.

(௨)

(௨௧) காந்தல் - எரிதல்.

(௨௨) கையர்-வஞ்சகர். முப்புரம்-திரிபுரம்.

(௧) அமையா-வயிறுநிரம்பாத. உவை-என்றது, அஃறிணைபல
வின்பாற் சுட்டுப்பெயர்-இவ்வுகரச்சுட்டு செய்யுமை அண்மைக்குப்
பொதுவாதலின் செய்யுமைப்பொருளில்வந்தது.

(௨) பவனம்-காற்று-தவனம்-தாகம்-புவனமாத-பூமிதேவி-அ
ன்னபுவனமாதென்றது, ஆன்மகோடிகளுக்குப் பலவுணவுகளையும்
கொடுப்பவனாதலின்.

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கீண்
தேற்றெழுந்தநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
மாற்றருஞ்சுவைத்தீத்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்தநாற்குழியிடத்திலும்பொங்கி. (௩)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிசையெயிற்செறரிசுகைப்பேழ்வா
யொருகுமட்குடைவீரனையுன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளிலும்பாரிடத்தலைவன். (௪)

அத்தயிர்ப்பதங்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்தவாய்மடுத்தத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதியாயகன்றூட்
பத்திவைத்துவீணார்த்தலர்பழவினைத்தொடர்போல். (௫)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிராய்
வீக்கினான்நரைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்த்தா
னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலேதெகிவானுயினொனமுத்தான். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துதையணங்களுர்போலக்
காவிராண்மலர்தாமரைக்கடிமலர்வாட
வாலியோடையுங்குளங்களுந்நவற்பவாய்வைத்துக்
கூவநீணிலநீர்களுற்பசையறக்குடித்தான். (௭)

அனையனாகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனாகிவானதிச்சடைவேதியன்பாதத்
தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதுருக்கு
நனையநாண்மலரோதியைப்பார்த்தொன்றுநவில்வான். (௮)

(௩) நனத்தலை-நடு. கிடங்கர்-குழி. வாலரிப்பதம் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம் - அன்னம்.

(௪) குரு-சிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(௬) நீளுயிர்ப்பு-கெட்டுயிர்ப்பு, வேட்டு-விரும்பி, நீர்நிலை, தடா கமுதலியன. நிலைநீர் - இலக்கணப்போலி.

(௭) வாலி - நடக்குங்கிணறு, இது நடைவாலி என்று வழங்கு கின்றது. காவி-நிலோற்பலம். கூவம்-கிணறு.

(௮) நசை-விருப்பம். இனைய-இரங்க. நனைய-பொருளடியாக ப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். இது-மலரென்னும் பொரு ண்கொண்டது. நனை-தேன்.

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விரீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாதோ
ரோங்குநீர்த்தமாயொல்லெனவருதியென் றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிகிகழ்த்தும். (க)

அன் றுமெம்பிராணையாற்பகீரதன் பொருட்டுச்
சென் றுநீ யொருநீர்த்தமாய்த்திளைப்பவர்களங்க
மொன் றுநீ விளைத்தொடக்க முக்தொழுகெனப்பணித்தா
யின் றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியிலெண்ணை. (க0)

தெரிசித்தோர்ப்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேணும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றமுண்டின்த்
தருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விச்சையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வுறுமெய்யுணர்வால்வரு ம்வீயும். (கக)

தந்திடுப்பணித்தருளொருத்தடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருங்கடவுளைவரங்கொண்டொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்தமாநதியா
யந்தரத்தூரின் நிழிபவளாமெனவருமால். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

திரைவளையணிகரமுடையவன்செழுமணிகையுடையா
ணுரைவளோதுகிலுடையவன்கொடிநுணுகிடையவளறனின்
விரைவளைகுழலுடையவன்கயல்விழியுடையவன்வருவான்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரன திவடிவினுமே. (கங)

(க) திரைமாலிகைச்செல்வி - அலைகளையேமாலையாகவுடைய
கங்கை, மாடு - பக்கம், நீத்தம் - வெள்ளம்.

(க0) திளைப்பவர்-மழ்துவோர். நதி-மேற்றிசையிற்றோன்றிக்
கீழ்த்திசையேநோக்கிச் செல்லும் ஆறு.

(கக) உருசித்தல்-இனிப்புறல். விச்சை-சிவஞானம். உணர்
வாய் விரிசித்தென்றது “அந்நவயிர்போ லறிவாகியெங்கு நிகரிலி
றைநிற்கு நிறைந்து” எனவருந் திருவருட்பயனா லுணர்க.

(கங) அறல்-கருமணல். விரை-வாசனை. மடவரல்-மடப்பத்
தினது வரலாற்றையுடையவன். மடம்-அறிந்தாமறியாமை.

விரைபடுமகிலரைபொரிதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிடவடியொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழலிறவுளர்சிறுகடியடியொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிலைசவளியெனவே. (௧௪)

பிணையொடுகலேபிடியொடுகரிபிரிவிவ்வொடுபழுவப்
பணையொடுகருமுகவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரகிரைதொகையொடுமிறவுளர்வெங்
கணையொடுகிலையிதனோடுமெறிகவனோடுகொடுவருமால். (௧௫)

அடியிறடுவெரையுதைவனவசழ்வனவகழ்மடுவைத்
கிடரிடுவனமழைசெருகியசினைமரகிரைதலைகீழ்
படலிடிக்கரைதொறுடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுகதியினவிலையே. (௧௬)

பிளிறுறலியினமுதுமரமகழ்ப்பெருவலியினவசையா
வெளிதழுவனவெறிமணியினவிரைசெலவின்மதமோ
டொளிறளியினதுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிறையதுமதுவிதழிசுள்கவிழ்சடையணிசுடினா. (௧௭)

(௧௪) அரைபொருதிமில் என்றது—பொருக்குப் பொருந்திய
தூரிணையுடையவேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை—பெரியகிளைகள்.
கடிது—விரைவாக. குரை—ஒலி. கழல்—வீரசுண்டை. இறவுளர்—வே
டர். குடல் என்பது, குடி எனக்கடைகுறைந்து நின்றது; சிற்றில்.

(௧௫) பிணை—பெண்மான். கலை—ஆண்மான். பிடி—வெண்யாளை.
கரி—ஆண்யாளை. பழுவம்—காடு. பணை—மரக்கிளை. முசு—ஆண்குரங்
கு. மறழ்—குட்டி. கவி—ஆண்குரங்கு. இது கபியென்பதன்றிரிபு. இ
தன்—பரண். இதுகடைக்குறை.

(௧௬) திடர்—மேடு. அகழ்தல்—தோண்ட்தல்.

(௧௭) இச்செய்யுள் செம்மொழிச்சிலேடையாதலின்; நதியைக்
குறிக்குங்கால்:—பிளிறல்—ஒலித்தல். முதுமரம்—ஆலமரம். வெளில்—
வாளமரம். வெள்ளில் என்பது, வெளிலெனதொகுத்தற்பெற்றது
மணி—முத்து. விரைசெலவு—விரைந்துசெல்லுங்கதி. மதம்—வலிமை.
அளி—குளிர்ச்சி. முகபடம்—போர்வை. யானையைக் குறிக்குங்கால்—
பிளிறல்—கர்ச்சித்தல். முதுமரம்—பெரியமரம். வெளில்—கட்டுத்தறி.
மணி—தந்தங்களிலுண்டாகுமுத்துக்கள். விரைசெலவு—விரைந்து
செல்லுங்கடை. மதம்—மும்மதநீர். அளி—அம்மதநீரையுண்ணும்வண்
டுகள். துரைமுகபடம்—துரைபோல்வெளுத்த நெற்றிப்பட்டம், எ
னப்பொருள்கொள்க. குடினா (கங்கா) நதி. இதழி—கொண்றை.

நீடியபிலமுறுநிலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலினவெயிலுமிழருமணிதலையினரீள்
கோடியகதியினநிரைநிரைகுறுகியபலகாவி
ஞேடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். (கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்
விண்ணளவலினவுணர்களிறைறவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலையனையதுசுவையிழுதலையனையுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே. (கக)

திசுத்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்க்கணைறிசெய்துகவர்நிருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிசுவவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதினையிடவருகுடபுலவரசனுநிகரும். (உ௦)

ஆரொடுமடலவிழ்பனையொடுமரிகரிலைநிம்பத்
தாரொடுபுளியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்க்கருழிச்
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதநதியே. (உக)

(கஅ) இதுவுமச்சிலைடையாதலின், நதியைக்குறிக்குங்கால்:-
பிலம்-பாதலம். ஆடிய-தங்கிய. தலை-இடம். கோடியகதி-வளைந்து
செல்லும்வேசம். குறிகியபலகால்-நெருங்கியபலகால்வாய்கள். சர்ப்
பத்தைக்குறிக்குங்கால்:-பிலம்-பிலத்துவாரம். தலையின-சுடிசை
யிலுடையன. கோடியகதி - வளைந்தடை. பலகால் - பலகால்கள்,
எனப்பொருள்கொள்க. உரகம்-சர்ப்பம்.

(கக) வளையணிகருமா-சங்கையணிந்த (திருமாலாகிய) வராக
மூர்த்தி. அவணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்ற
து, அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி தாரைவார்த்தாரோடு தி
ரிவிக்கிரமடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை. அனை-தயிர்.

(உ௦) குடபுலம்-மேற்றிசை. நெறி-ஆணை. அகழ்தருபதி-அகழ்
குழந்தமதுரை. அரசு-பண்பாகுபெயராய்ப் பண்பின்மேனின்றது.
அரசு-அரசத்தன்மை. இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(உக) அரம்-ஓர்சுருவி. ஆர்-ஆத்திமாலை. தழுவா என்றது-ஆரு
ம்பனையும், வேம்பும் சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு உரியமாலைகளா
தலாலும், புலியும், சிலையும், கயலும் அவர்களுக்குரியகொடிகளாத
லாலும் அவற்றைத்தழுவியந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது-
சோன், சோழன், பாண்டியன் என்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான் றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லா றுதோ றும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன் கொள்ளவி றுத்ததன்றே. (உஉ)

வண்டோதைமாறாமலர்வேணியின் வந்தநீத்தங்
கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண் ணுதன் மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதென் விடாமென வெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோதரனைவிடுத்தானக்குடினொருங்கார். (உ௩)

அடுத்தானதியின் னிடைபுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்கு றுங்கையிரண்டுங்கரையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனிமிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுக்கடலுண் ணுமழையுநாண். (உ௪)

தீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருங்கிவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகுழகன்றிருமுன்ன ரெய்திப்
பார்த்தன் பணிந்தபதமுன் பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாதகீதம். (உ௫)

(உஉ) கலியைக்குறிக்குங்கால்:--கலங்கி என்றது-தெற்றென
ப்பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்ககின்றலை. பலவான் றுறை-
அகப்பொருட்டினைகளும், புறப்பொருட்டினைகளாகிய பலது
றைகளே. செல்லா றுதோ றும் பொருளாழ்ந்து என்றது - சென்று
தேய்ந்திறுதலென்றுக்குற்றத்தங்காது முடிவுகாறுமொருதன்மை
த்தாய், சித்திக்குந்தோ றும் துண்ணியபொருள்தோன்ற கின்றலை.
தெளிய-ஐயமாகி முக்குற்றங்களகல கின்றல். பயன்-அறமுதலிய
நூல்வகைப்பயன்கள். கலியைக்குறிக்குங்கால்:--பலவான் றுறை-
பெரியநீர்த்துறை. செல்லா றுதோ றும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து-
செல்லுமிடந்தோ றும் மணி பொன்முதலிய பலபொருள்களையும்
ஆழதனையுமுடையதாய் கலங்குதல்கிங்கி. பயன் - பிரயோசனம்.
இறுத்தல் - நிலைபெறுதல்.

(உ௩) விண்டு - திறந்து. குடினொருங்கி.

(உ௪) ஆற்றல் - வன்மை. அங்காந்து - வாயைத்திறந்து.

(உ௫) கூர்த்து என்பது-கூர்த்தெனவலித்தற்பெற்றது. பார்த்த
தன், பிரதையின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதார்த்தபதம்.
அளவாத-அளவில்லாத.

எழுகடலழைத்தபடலம்.

ககச

பாட்டின் பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைகல்கி
மோட்டின் புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானகக்
காட்டின் புறம்போய்மடங்குங்கயற்சண்ணியோடும். (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைநின்றுமிழிந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருசெய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையைமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம் - அஎச.

ஒன்பதாவது,

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன் மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்ருட்கன்னக்
கிடங்கரொடுதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான் பொன்மாலையடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம். (க)

ஒதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சேதனவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநான்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருட்களும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சத்தித்துவருகின்றார். (உ)

(உச) கிழமை - உரிமை, மண்முறை-உலகஅரசாக்ஷி, மோடு-
உயர்ச்சி.

(க) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மலை - காஞ்சனமலை. மடங்
கல் - நரசிம்மம். யமன் என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது
இறுதிலிப்போலி.

(உ) அறம்-நருமதூல். போதம்-சானகாஸ்திரம். அறம், போ
தம் என்பன தூண்மேனிற்றலாஸ்தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள்-
சப்தரிஷிகள். முனிவர் என்பது-முனிஎன ஈறுதொக்கது.

வேதமுனிகோதமனுத்தலைப்பட்டிள்வானோர்
போதனவில்கற்புடையபொன்மாலேமனைபுகுந்தான்
மாதவனும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
னாதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்துறங்கேட்பான். (உ)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிகே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன்விளம்புமரல். (ச)

தவவலியாஹலகின்றதடாதகைக்குத்தாயானாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீர்பெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நியறியாதொல்விரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானுலுமியம்பக்கேள். (ரு)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவருத்த
வீனமில்சீர்த்தவமூன்றாயிவற்றின்மானத்தரும
தானமிசைமதிவைத்தறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறத்தியானித்தலைத்தடக்கன்முதலனந்தம். (ஈ)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமுரைத்தல்பெருந்தருமம்

(உ) வேதமுனி - வேதங்களையுணர்ந்தமுனி. தலைப்பட்டி-செந்
தித்து. முகமன் - உபசாரவார்த்தை, திறம் - பாகுபாடு.

(ச) பவம் - சனைத்தொடர்ச்சி. மறைச்சென்னி-உபகிடதம்.

(ஈ) மானதம்-மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற்
செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற்செய்யப்படுவது, இம்மூன்று
ந்தத்திதார்த்தம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்கன். தானம்-சற்
பாத்திரங்கன். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

(எ) ஐந்தெழுத்தோதலாவது - திருவருண் முன்னிலையில் ஸ்ரீ
பஞ்சாட்சரத்தைவிதிப்படிமாரிக்குக்குமமாயோதல். மதுவன்றது-
பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரங்களை. பஞ்சசாந்தியாவது-சிவபெருமானே
பொருனெனக்கூறும்உபகிடதபாகங்களை, ஐந்துகாண்டமாகமுறை
ப்படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசதவுருத்திரமுரைத்தலாவது-வே
தங்கன்பிரமன்முதல் சதாசிவமீருகமுறையேயேற்றங்கூறுவதால்,
அவற்றுள்நடுக்கண்டமானசதவுருத்திரமனுக்களையோகநாமத்தால்
உருத்திரகணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதிதசிவபரி
யந்தம் வரைப்பதிக்கூறுதல்.

காசகலவெடுத்தோதன் முதலனந்தங்காயிகங்க
எச்சன ருச்சனே கோயிலவலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல், (௭)

நிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிகிறைவேற்ற
நிருத்தன் முடிந்தியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகங்கன்சிறந்தன விப்புண்ணியத் துள், (௮)

நிருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாக்
நிருத்தமாங்கங்கைமுசற்றிருநதிகடனித்தனரிபோய்த்
நிருத்தமாவெதரிதத்திருநதிகளவைவந்து
நிருத்தமாய்நிறைதலிஞலவற்றதிகந்திரைமுந்நீர், (௯)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலே
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
தன்றிருமாமகட்குரைத்தான்சிறிதுள்ளந்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்றகுரைப்பலெனச்செழியர்தவக்கொழுந்தனையான், (10)

தன் தன்னையுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான் முன்
சென்றன்னமெனநின் றுசெப்புவாள் குறள்வீரற்
கன்றன்னக்குழியினொமொறழைத்தவருட்கடலே
யின்றன்னகடலாடவேண்டிஒளென்றிரந்தான், (௧௧)

தேவிநிருமொழிகேட்டுத்தென்னவராய்நிலம்புரக்குங்
காவிநிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றோவெழுகடலுங்
கூவிவரவழைத்துமெனவன்னிஞர்குணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவண்ணமொடுவருவனவால், (௧௨)

(௮) பணி-நிருப்பணிகள். நிருத்தன் - தீர்த்தனென்பதன்றி
ரிபு.

(௯) நிருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. நிருத்தமாய்-
முட்டின்றி, சிவனுருவாகங்கை என்றது - காசிப்பதியற்கங்கை
வடிவமாககின்ற மரிக்குமுயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலை.

(௧0) முனி - கௌதமமுனிவர். கேட்டிருந்த என்பது-கேட்-
டஎன்னும் பொருள்மேனிற்றலால், இருந்து - அசைசிலையிடைச்
சொல்.

(௧௨) காவி - நீலமலர். குணபாலோர்வாவி என்றது-கீழ்த்தி
சையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை, வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரளினையசுரிவளைவாய்விடவுதைத்து
வெண்டவளதுரைததும்பச்சுரவேறுமிசைக்கொட்கத்
தண்டரளமணித்தொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கநிரை
பண்டநெடுமுகடுரிஞ்சுவார்த்தெழுந்தகடலேழும். (கக)

காணுமாநகர்பனிப்பக்கலிமுடிவினயன்படைப்புக்
கோணுமாநெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்
பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்ததிரு
வாணையாவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால். (கச)

தன்வண்ணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநிறம்பொருட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணச்சடைதாழுவெள்ளிமணிமன்றாடி
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொடுமவயங்கியதால். (கரு)

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம் - அஅக.

(கக) சுரிவளை-சுரிந்தமுகத்தைதயுடைய சங்குகள். சுரவேறு
ஆண்மகரம். தரங்கம்நிரை - அலைகளின்வரிசை. அண்டநெடுமுகடு
வன்றது - நெடியவிண்ணுலகின் முகட்டை. வெண்தவளம் - ஒரு
பொருட்பன்மொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயர்ொட்டுப் பண்
புத்தொகை. கொட்ப-இதுகொடுமை என்னும் பண்படியாகப்பிற
ந்த விளையெச்சம். சுழலவென்பதுபொருள்.

(கச) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி. ஆணை-ஆக்கினை.

(கரு) தன்வண்ணமாவது - பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினியற்
கை நிறமாகிய, வெண்மைநிறம். மன்றாடியின்வண்ணமென்றது-சி
வபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரியபொ
ன்னிறமும், அப்புலிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுலிற்குரிய செந்
நிறமும், வாயுலிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரியபுகைநிற
மும், சத்திரனுக்குரியசுக்கிலநிறமும், குடபனுக்குரியரத்தநிறமும்,
ஆத்மாவிற்குரியபடிகநிறமும் ஆகிய விவ்வெண்வகைப்பட்ட நிறங்க
ளோடுங்கலந்துநிறலே.

மலையத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கவிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினேன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்த்தா
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம். (க)

புரவலன் தடாதசைப் பூரையோடுந்
துரவுநீர்க்கடன் மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவருளம்பாடலம்
விரவுந்தனத்தரியணையின்மேலினான். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமூல்லைசுண்பகப்
போதுகொய்தினையருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்
தாதாமிரண்டறவமருமெல்லையில். (ஈ)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுாரியு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுபோந்துகி
ண்ணையையாடுவானழைத்தியாலென. (ஊ)

(க) சேண் - விண்ணுலகம். செழுமை - சிறைவு. பரவை-கடல். அரன் - தன்னையடைந்தோர் மலத்தொடக்கைவேரோடொழிப்பவன்.

(உ) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை - நாகணவாய்ப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார். உரவு - வலிமை. மரவம் - குங்குமமரம். வருளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியனை - சிங் + தனம். நத்தவனம் என்பது - நத்தனம் எனவின்றது. சந்தோஷத்தைத் தரும்வனம் என்பதுபொருள்.

(ஈ) சேடி - எவல்மகளிர். பொற்றொடி என்றது - பொன்னுலாகிய உரையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதாமிரண்டற என்றது - இருதலைப்புள்ளிற் கொருயிர்போல, வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவி மிகருகோடு தோன்றினாற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலை. ஆதரம் - அன்பு.

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவன்புராண னூற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பெளவரீர்
குடைந்திடெம்விதியெவன் கூறுமென்னவே. (டு)

கேரதறுகற்பினுகொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின் வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றங்கைப்பற்றியே
யோதரீராமெதன்மரபென்றே தினார். (சு)

மறையவரவாய்மைபொன்மாலேகேட்டுமேற்
குறையறத்தவஞ்செயாக்கொடியபாலியேற்
கிறையனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாகுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மாற்பதவியுர்வேண்டினார்க்கரு
ணத்தொருயிர்த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்த்துதன்
ன்னனைதன் குறையுளையரடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினுனரோ. (க)

மேற்படி - வேறு.

சிலையத்திரியார் திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனாதனரீத்

(டு) கொணர்ந்து - அழைத்துவந்து. கொண என்னும் பகுதி
ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விரிந்துகொணர் எனநின்றது.

(சு) ஆதல் - இடைச்சொல். ஈண்டிலிகற்பப்பொருளில்வந்தது.
காதலன் - புத்திரன்.

(க) வலாரி - வலனென்னு மசுரனைக்கொன்றவன் - இத்திரன்.
வைகிய - வீற்றிருந்த.

(சு) சிலை - வில். அத்திரி - மகமேருமலை. அலை - விளைந்தொ
கை. பறந்துதிரியும் என்பதபொருள். அட்டவன் - சிறகுசுளையறு
த்தவித்திரன். உலை - கொல்லனுலகைகள். அத்திரி துருத்தி. உலை
யத்திரியொத்த விமானமென்றது - துருத்தி, பருத்தலுஞ்சுருங்க
லுமுடைமைபோல, விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலுமுடை
மைபற்றி.

துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசச்செழிவன்வருமால். (க௦)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனாக்
கண்பேறடைவானெதிர்கண்டனனே. (க௧)

வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
வந்தாமரையங்கையலமத்தாமகட்
டந்தானையெதிர்த்துதழீஇயினனாள். (க௨)

ஆத்தன்நிருவுள்ளமகிழ்த்தருளாற்
பார்த்தன்புரிமம்பியபன்னியொடுங்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தன்பொருளைப்புனனாடவனும். (க௩)

முன்னைத்தவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவன்வந்தெதிரே
தன்னைத்தழுவத்தழுவிகிரிவேங்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (க௪)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிரேதன்
வண்டேயெனவுண்டிறந்தனனாள். (க௫)

(க௬) பேறு-பயன். ஏழ்கடல்வாய் என்பேறு அடையா அருள்
இன் அமுதைஎன்றதற்கு-எழுகடலின் அருகில்எழுந்தருளியிருந்த
அனவிடுதற்கரிய இனியஅமுதம்போன்ற தன்மருகனை என்பது
பொருள்.

(க௭) பொருளை - தாமிரவர்ணி. புனனாடவன் - நீர்வளமிக்க
பாண்டிநாட்டையுடைய மலையத்துவசன். ஆடியசெல்க என்றது-செ
ய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாதவின் வருமொழி வல்
லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது.

(க௮) கிரிவேந்து - மலையரசன்.

(க௯) தேமொழி-அண்மைவிளி. வேள்வி - திருமணம். அவல
ம்-கவலை. இவ்வுவகை என்றது-(திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்
கோலம்போல, இங்கும்பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்ததிரு
க்கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்ச்சியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள் கழியக்
காணுற்றவள் போனினை கற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
லாணுற்றெதிர்நண்ணிப் பிறைஞ்சின ளால். (கக)

மஞ்சோதியகாஞ்சன மாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிச்சிவநாமலெழுத்
தஞ்சோதிக்கெங்குடலாமிமரோ. (கஎ)

துங்கநிலைவெறுயர்சொன்னெறநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிசென் றுணைக
யங்கைத்தொடர்பற்றிங்கைத்தொகை
பொங்கப்புணரிப்புணலாடினனே. (கஅ)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண் விழிக்கமல
முடைந்தாருணைமொருசுரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகாருட்படிவம். (கக)

ஒண்கொண்டன்றிடற் றொளியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயித்தெயி லும்மழல்சேர்
கண்கொண்டநூதற்கவி லும்பொலியா
மண்கண்டிலியப்பவயங்கினஞல். (உ௦)

விண்ணின் றுவழுக்கிவிழுங்குதிர்போற்
கண்ணின் றநூதற்கருணை மனவா
மெண்ணின் றபுரத்தினிதிந்திமையா
மண்ணின் றதொர்தெய்வவிமானமரோ. (உக)

(கக) சேண்-தூரதேசம்-நாண் உற்று என்றது-சிவபெருமான்
நிருவருளால்வந்த தமதுகணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண்
பூண்டமையை. இவ்வுண்மை, ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வருதல்
காண்க.

(கஎ) மஞ்சு-மேகம். ஒதி கூந்தல் பைஞ்சோதி-பசுவகிரணம்.
பவித்திரை-பவித்திரமுடையவன். பவித்திரம்-பாபத்தை நீக்கிமுத்
தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம் என்றது-தருப்பைப்பவி
த்திரமாதலின்.

(கக) மிடைந்தார்-தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகாருட்படி
வம் என்றது-சிவசாரூப்பியப்பேற்றை.

(உக) கதிர்-சூரியன். கருணாகரன்-அருளே திருமேனியாகவு
டையசிவபெருமான். எண்ணின் புரம்என்றது-திருமால்முதலியோ
ர்எண்ணத்திலு் சிவபெற்று கின்றசிவபுரத்தை. மண்-சிவவுலகம்.

அத்தெய்வவிமானமடுத்திடலு
முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணிபா
* னத்தெய்வதருக்கரணங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுத்தொழுவேறின னால்.

(உஉ)

தேமாரியெனும்படிசித்தகறும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
துமாமறையந்தரதுத்துபிகா
ராமாமென வெங்குமதிர்த்தனவால்.

(உஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுத்துபியுநாணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரேத்தச்சுராதிகன்பரவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தர்கோனகர்குறித்துச்செல்வார்.

(உச)

முன்புதன் னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்ட
பின்புதன் னுருவந்தத்தமருகனும்பெருகுசேண்மை
யன்புதந்தருகின் ததடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடிகிக்கோயல்புகுத்துநன் கிருப்பக்கண்டார்.

(உ௫)

முன்னைவல்லினையால்பாக்கை முறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாறி

(உஉ) முத்தெய்வதம்-சோமரூர்யாக்கினியென்னு முன்றுதெய்
வங்கள். * நத்தெய்வதருக்கரன் என்புறி, நகரம் சிறப்புப்பொருட்
கணவந்தது; நக்கீரனார் நப்பாலத்தனார் என்பனவற்றின் நகரம்
போல, நங்கை - காஞ்சனமாலே.

(உ௩) தேம் மாரி - இனிய மழை. (உச) அர ஒலி - அரகர
வென்னுமுழக்கம். கோநகர் என்றது-அயன்பதமுதலிய எல்லாப்
பதங்களுக்குத் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரத்தை.

(உ௫) முன்பு தன்னுருவாய் என்றது-பாண்டியர்திருவுருவங்
கொண்டமையை. பின்புதன் னுருவம் என்றது-சிவபெருமான் திரு
வுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை; எனவே சிவபெருமான் பாண்டியன்
து திருவுருவைத் தான் பெற்றுத் தனது திருவுருவத்தைப் பாண்
டியனுக்களித்தாரென்பது கருத்து. குடிகி - சிகரம்.

(உசு) முன்னை வல்லினை - அனையேயுள்ள பாசவினை. யாக்
கைமுறைதடுமாறி என்றது - எழுவகைத் தோற்றங்கூறிலும் மாறி
மாறிப் பிறத்தலொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் என்
றது - அத்தோற்றங்களுள் தேவர்முதலிய வுயிர்களின் சரீரங்களை
ப்பெறுதற்கு தனிதயாக்கையே காரணமாககிறதலை. பண்டையவ
டிவம் - சத்தியும், சிவமும்.

யன்னை யேமகனாயின் தவப்பனே மருகனாக
வென்னயானோற்றேமியார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்றோ. (௨௬)

கன் தகலான் போலையன் கனை கழல்விடா துபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின் தீர்த்தெழுவுள்ளத்தோடுஞ்
சென்றிருகண் ணுமுட்டியடிக்கடி திரும்பினோக்கக்
குன்று மழ்விமானந்தன்னை யஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார். (௨௭)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக்கெண்ணிறத்த போக
மூட்டுஞ், சுவலோகங்கடந்துபோய் மகாலோகஞ்சனலோகக் துறந்
துமேலேத், தவலோகங்கடந்துபோய்ச் சத்தியலோகங்கடந்து த
ண்டொழாயோ, னவலோகங்கடந்துலக நாயகமாஞ்சிவலோக நண்ணி
னாரே. (௨௮)

அறக்கொடியின்னிறைமகனை யடிபணிந்துதனையின் றூர்க் கா
திவேத, மறைப்பொருடன்வடிவளித்த வருளின்மனநிறைமகிழ்ச்சி
வாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டு திருச்செவிக்குஞ்செ
ங்குமுதம் பொதிந்ததீந்தே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற் று
திசெய்துதொழுதொன்று நிகழ்த்தாநின்றான். (௨௯)

(௨௮) புவலோகம் - சந்திரஞ்சூரியர் முதலியோர் வசிக்கும்பதம்.
சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம் - மரீசி, மார்க்
கண்டர், சித்தர் முதலியோர் வசிக்கும்பதம். சனலோகம் - கவ்விய
வாகனர், அனலர், சோமர், யமர், ஆரியமணர், அக்கினிவாக்சர்,
பொக்கிஷ், ஆசியபர், சோமயா என்று சொல்லப்பட்ட பித்திர்த்தே
வர்களும், சங்கரிஷ்ணர், வாசுதேவர், பிரத்தயமினர், நிருத்தர்
என்னும் நால்வரும், அத்தசீயசாரமும் மதனமுதலாயினோரு மிருக்
கும்பதம். தவலோகம் - சனகர், சனந்தனர், சனாதரர், சனற்குமார
ர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் ஏழுமூரிலர்களும் தவஞ்செய்தி
ருக்குமிடம். சத்தியலோகம் - கிழக்கே இந்திரனீலநிறம்வாய்ந்த இரு
க்குவேதமும், வடக்கேபடிகநிறம்வாய்ந்த யசர்வேதமும், மேற்கே
பதுமராக நிறம்வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே கருமைநிறம்வாய்
ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க, மத்தியில் பிரமனிருக்கும்பதம். நவ
லோகம் - ஆன்மகோடிகளைப் பாதுகாக்குந் திருமால் வசிக்கும்பதம்.
சிவலோகம் - பிரமவிஷ்ணுங்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழுந்த
ருளியிருக்கும்பதம்.

(௨௯) செவிக்கும் - உருபுமயக்கம்.

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும் யாவர்க்கும்பயன்சுரக்கு மிமையோர்
காட்டுப், புண்ணியவான் தன் புனிற்றுக் கன்றுக்குருகைவேதென்
பொருட்டென்னீன்ற, எண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலு
மீண்டழைத்தா யின்றாளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்து
னருள்வடிவளித்துன் மேனாடிந்தாய். (௧௦)

தென்னர்மயிதந்ததெனப் பபிழியிலாழவருஞ் செவ்விகோ
க்கிப், பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்து கோலோச்சிவருகின்றாய்
போலுமேலு, மிக்கிலைமக்கிடையூறு மினியின்றேயெனத்தலைவி
யியம்பலோடு, தன்னிறைவியுட்கோளை யகங்கொண்மெகிழ்ந்திரு
ந்தான் தமிழர்கோமான். (௧௧)

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௧௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௨௦.

பதினோராவது,

உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம்.

கலிலிலைத்துறை.

மன்னவன்ருலசேகரன்நிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதருதியீத்தத்த
தென்னவன் தனித்திருமகருவுளங்களிப்ப
வுன்னறுந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம். (௧)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாமௌலிவேந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்ன திணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்

(௧௦) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காம
தேனுவை. புனிற்று-இளமை. அருள்வடிவு-சாஸுப்பியம்.

(௧௧) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோ
ன் - உட்கிடை: அதாவது - மனக்கொள்கை.

(௨) சுந்தரசாமி-சுவந்தரபாண்டியர். எண்ணிலாவைகல் என்
றது - அறுபத்தாறாயிரம்வருடம் அரசுபுரிந்தமையை. உண்ணிலா
வுயிர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகள்.

தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருட்செங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர் தானாகிமுறைபுரிந்தொழுநாளில். (உ)

கரியவன் கமலச்செம்மன்மறைமுதற்கலைக்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன் றசிங்தைத்தென்னவன் றனக்குங்கற்பிற்
குரியவடனக்குங்காதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான். (ங)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைப
முற்றுமவெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானாகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னம்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான். (ச)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறென்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாகியநிலாப்பரமயோகி
நன்றுதிருக்கழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார். (ஞ)

(உ) தென்னவன்-மலயத்துவசபாண்டியன். கற்பிற்றுகரியவன்
என்றது - கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(ச) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர். திங்கன்கோக்
குடி-சந்திரன்வழிவந்த பாண்டியர்மரபு. விழுப்பம்-மேன்மை. இன்
னும்பெறுவதோர்குறைவு என்றது-தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(ஞ) ஒன்றினைச்செய்கை-ஈஸ்வரன்பிரபுத்வசாமர்த்தியகுணங்
கள் மூன்றனுள்ளொன்றாகிய (கர்த்தத்துவம்) செய்யாதொழிகை அ
கர்த்தத்துவம். வேறென்றுசெய்கை-அன்னிய தாகர்த்தத்துவம்.
ஆதியநிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும்,
ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதி
யுயில்லாதவ னென்பதைக்குறித்து சின்றது. இகழ்சி - வெறுப்பு.
வேட்கை-விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்க வல்லா
ரென்றது - ஆன்மாக்கள் பந்தத்தின்கண் அது அதுவாயும், முத்தி
யின்கண், மாயாகருவிகண்முற்றும்கீங்கி முதல்வனோடொன்றாயும்
சிற்றூர் தன்மையனவாய், இடையாயுள்ள கர்த்தத்தில் அரிதிற்றெ
ளியு மரபாயிருத்தலாலும், அவன்செய்யுமாயை அரியதிலரிய
தென்பதை விளக்கிசின்றது.

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவானென்னத்தன்பாற்
செந்தழுனாட்டமீன் தசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருஞாலமனைத்தையுமின் ததாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றோன் றுமா றுள்ளஞ்செய்தான். (௪)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருத்தாழ்த்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோராற் றுமன் றற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றாபுனிதையப்படிபோலானான். (௪)

கருமணிசிகரச்செம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்த்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனித்தனையாணுவிற்றின் சுவையார்வம்பொங்க. (௫)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
என்னவம்போகபூமியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாய்சுபுதைபடக்கணங்கணல்க. (௬)

புண்ணியமுனிவர்வேதபண்டிதர்போந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமுதுராருங்கடிவெள்ளத்தாழ

(௪) இந்திரசாலவிச்சை காட்டுவானென்றது - கருப்பத்தில்
தோன்றுவதுபோலப் பிறர்கண்களுக்குக் காணப்பட்டும், அவ்வாறு
தோன்றாமை. செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வன் என்றது - செ
வந்ததுதற்கண் தந்தருளிய இளையபிள்ளையாரை.

(௪) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப்
பொலிவு.

(௫) கருமணி - கீலரத்தினம். கணகம் - கனிந்தால், என்பவற்
றீதுதொக்குக், கணம், கனிந்து எனின்றன.

(௬) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் கல்லரிவஞ்சம்,
மமதவஞ்சம் மமவஞ்சம், தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம், என
ப்போகபூமியறுவகைப்படுமே. என்பதனாலுணர்க. பன்னகரமுத
மென்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்தவுணவுகளை. திங்
கட்படுசுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவையிரு
ந்த அமுதத்தை. பொன்னகரமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிங்கன்னித்தெய்வம்
பண்ணியதருமச்சார்பாற்படுபுயன் றலெப்பாடெய்த.

(௧௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிந்துவாதிரைநாள்செய்த
பூசையின்பயின்றனெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேத்திரத்திற்சிறந்தநல்லோரைவாய்ப்ப.

(௧௧)

முந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந்துயியைந்துமார்ப்ப
விந்தையுந்திருவுமவென்னைக்கிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப.

(௧௨)

(௧௦) வேந்தர்க்கண்ணிய சடங்கென்றது - அரசர்க்குவிதித்த கருப்பாதானம், புஞ்சவநம், சீமந்தம், விண்டுபலிஎன்னும்நால்வகைக்கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது - கருப்பந்தரிக்கும்படி செய்யுங்கிரியை. புஞ்சவநமாவது - வாமதேவமந்திரத்தால், ஆயிரம், அல்லது நூற்றெட்டிரம் ஒழஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்தினாலேயே ஆண்மகவுபிறக்கும்படி, ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைக் கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற் பிழியுங்கிரியை. சீமந்தமாவது வியாகிரிதி மந்திரத்தாலும், அகோரமந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டு தரம் ஒழஞ்செய்து, தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, மூன்றிடத்து விளர்ப்புள்ளபன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி, வித்தியாங்கீ மந்திரத்தினால் தலையிரை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே விழுத்துச்செய்யுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது - சீமந்தச்சடங்கி னுறுப்புக்களிலொன்றாய், இருடிகேசன்முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலேக்காலையிலும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருச்சித்து, அகோரமந்திரத்தினாலும், வியாகிரிதியினாலும், நூற்றெட்டுஓமங்களையும், விண்டுமதுவால் ஆறுஓமங்களையும், நெய்யினால் ஆறு ஓமங்களையுஞ்செய்து, முடிவில் எட்டுப்பிரமசரியருக்கன்னமூட்டிக், கருப்பவதியின் வயிற்றிலுள்ளசெவவுக்கு வலிமையுண்டாகச் செய்யுங்கிரியை. திங்கடோறுமென்றது - புஞ்சவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவதுமாதங்களிலும்; சீமந்தம்-நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்களிலும்; செய்வதாதலின்.

(௧௧) பொற்கோள் - பிரகஸ்பதி.

(௧௨) அந்தரமகளிர் - அரம்பையர்கள் விந்தை - வீரலட்சுமி, திரு - இலக்குமி. வென்னைக்கிழத்தி-நாமகன். வீறு - இறுமாப்பு.

அந்தணர்மகிழ்ச்சி தூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சிந்திரதுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ய்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேன்புனலிறைக்கிடத்தோளாட. (க௭)

ஆலத்தையழுதமாக்குமண்ணலுமணங்குங்கோண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலேக்குமுந்தைவெங்கதிர்போலன்றைக்
காலத்திலுதித்தசேய்போற்கண்மழைபிலிற்றிசிம்ப
மாலேத்தோட்செழியன் செல்வமகள்வயிற்றோன்றினானே. (க௮)

எடுத்தனன்மோந்துபுல்லியேந்தினன் கார்த்தன்கையிற்
கொடுத்தனன்வாங்கியிங்குகொங்குகரின் றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனன் குமுதப்போதில்வெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனன்ருத்தினுடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (க௯)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிலவாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான் றபுண்ணியமுனிவரேனோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார். (க௯)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர் புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைச் செல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழச்
கடல்கணற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவத்தார். (க௯)

(க௭) மாவெட்டிமன்னு - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பத்தம், சாருவபூம், சுப்பிரதீபம்என்னும்அஷ்டகசங்களை. பொறை-பொறுத்தல். எய்ப்பு-இளைப்பு. மேருப்புத்தேன் - மேருத்தெய்வம். புனலிறை - வருணன்.

(க௮) சேய் - குமார்க்கடவுள். (க௯) புல்லி - தழவி. கார்த்தன் - கணவன். குமுதப்போது - அல்லிமலர். எடுத்தனன், எந்தினன். கொடுத்தனன், விடுத்தனன், மடுத்தனன் என்பனமுற்றெச்சங்கள்.

(க௯) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேன் - திருமால். தருநிலவாழ்க்கைப்புத்தேன் - இந்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேன் - பிரமன். புத்தேளிர் - தேவர். கோமகன் - சவுத்தரபாண்டியன்.

(க௯) குடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி - உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசரென்றது-வடதேயத்திலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத்தண்டாரரசு என்றது - தொண்டைமண்டலத்தரசனை.

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின் றுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்தேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்முர்போருவாரிணையசொல்வார். (௧௮)

வழுதியர்பெருமான் தன்பாற்கந்தனேவந்தானென்பார்
பழுதறுகற்பிடைன்பாக்கியமீதுவேயென்பா
ரழகினுண்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலாணை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார். (௧௯)

மனிதர்வான் தவமோதென்பார்வைகுலேவர் தவமோவானப்
புனிதர்வான் தவமோவேள்விப்புசுரர்தவமோகேள்வி
முனிவர்வான் தவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார். (௨௦)

தருமமாதவத்தின்பேரேவருத்தமாதவத்தின்பேரே
பெருமைசால்காமகோற்றபெருந்தவப்பேரேவெய்தற்
கருமையாமலீடுகோற்றவருந்தவப்பேரேவிர்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்வினும்மிகுச்சிறப்பச்சென்றார். (௨௧)

அவ்வவர்மனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்பக்கழகரெங்கும்பொங்க
கெய்வியாவெடுப்பக்கேள்விரம்பியமறையோர்க்கீந்த
தெய்வமாதானரீத்தந்திரைக்கடன்மடுத்ததம்மா. (௨௨)

கண்ணமும்பொரியுந் துவெள்ளரிசியுந் தூர்வைக்காடுங்
தண்ணறுஞ்சிலிறியீசுதண்பனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானச்சேறும்பசையறவெடுத்தாவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவின தானவெள்ளம். (௨௩)

செம்பொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிலிறிவெண்பொண்ணடைகொண்டார்தூங்கும்

(௧௮) கோள் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(௨௦) தென்பார்-பாண்டுகாடு. பூசுரர்-அந்தணர். (௨௧) அரு
த்தம் - பொருள். (௨௨) கௌவை-முழக்கம். கெய்வியா-எண்ணெ
ய்வியா.

(௨௩) தூர்வைக்காடு-அறுகின்புப்பை. தானவெள்ளம்-தான
நீர்ப்பெருக்கு - அல்லது, மதநீர்ப்பெருக்கு.

(௨௪) தருத்தி, குழல், சிலிறி, அண்டை, இங்கான்கும் ஒவ்
வோர்வகையானரீறைக்குங் கருவிகள். தூம்பு-தொனை. மாறியூட
லாவது-தருத்தியுஞ் சிலிறியுமேந்தியபெண்கள்; குழலும், அண்
டையும் ஏந்திரீர்தாவலும்; குழலும்அண்டையுமேந்திய புருஷர்கள்;
தருத்தியும்சிலிறியும் ஏந்திரீர் தாவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்
லாதவன்) மன்மதன்.

வம்பஞ்சமுலையினுமைத்தருமாரியாட

வம்பஞ்சமாறிமாரியனங்கனுமாடல்செய்தான்.

(௨௪)

இன்னணங்களிப்பமுதூரிந்துவாதிரைநன்னொளித்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமான்சேய்க்குச்சாதகச்செய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன் தவேதமரபினுல்வவங்கவாற்றி.

(௨௫)

கரியவெண்டிரைநீர்ச்செல்வன்கல்லிறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாங்குதெய்வதவரைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருக்கழித்தச்சந்தோற்றத்
குரியகாரணத்தானுமமுக்கிரவருமனென்றான்.

(௨௬)

நாலாகுமதியிற்சந்திமிதிப்பதூடத்தியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னூலாறுதெரிந்துபூணூற்கடிமுடித்துப்பின்னர்.

(௨௭)

(௨௫) மூதூர் - தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகர். பொன்னவன் - குரு. கேந்திரித்த - கேந்திரஸ் தானமடைந்த. சாதகன் மமாவது - புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்தில், அஸ்திரமந்திரத்தால் நூறுஷமஞ்செய்து, வாமமந்திரத்தால் புத்திரன்முகத்தை யெதிர்நோக்கிப், பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களையுச்சரித்து, உச்சியையேமோந்து, தற்புருடமந்திரத்தை வலக்காதுல் செலுத்தல். ஆதியென்றது - உத்தரபனக்கிரியையை. அதாவது, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகியவுயர்ந்தவிடத்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங்கிரியை.

(௨௬) கரிய - பெரிய. நீர்ச்செல்வன் - வருணன். கல்லிறகுஅறிந்தவென்றித்தெரியலன் - இந்திரன். தெரியல் - மாலை. வரைக்கோன் - மகம்மேரு அரசன். தரியலர் - பனைவர். தருக்கு - செருக்கு. உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாகவுடையவன். இதுநாமகரணச்சடங்கைக்குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடுதலிற்செய்யுங்கிரியை.

(௨௭) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரவாசக்கிரியையை. அதாவது - நான்காமாதத்தில் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்லுங்கிரியை; அல்லது - நான்கந்தி கூடுமிடத்திற்குச் செல்லுதல். அன்னமங்கலம் - அன்னப்பிராசுக்கிரியை. அதாவது, ஆறுவதுமாதத்தில் சோறுட்டிதலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை - சௌனக்கிரியை. அதாவது - பதின்மூன்றாவதுமாதத்தில், மயிர்வினைக்குச் செய்யுங்கிரியை. பூணூற்கடி - உபநயசுக்கிரியை. அதாவது - ஐந்தாவதுவருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச் செய்யுங்கிரியை.

பதநிரைபாழிச்சாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிழுவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுமுமையன்மாரிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினான்வியாழப்புத்தேன். (௨௮)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரணலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப்
பரணிடைத்தெளிந்தான் பாசுபதாத்திரரப்படையுமன்றோ. (௨௯)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானுகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன் னார்மகிழ்ச்சிக்கொள்கலனாய்வென்றிச்
செவ்வவேற்றினையரோடுத்திருவிளையாடல்செய்வான். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றும்
தகரொடுதகரைத்தாக்கித்தருக்கமராடிவென்றும்

(௨௮) பதநிரைபாழி சாகையாரணம்பணைத்தவேதமுதனிரை
க்கலை என்றது-காண்டோபககிர மணக்கிரியையை. அதாவது வேத
பாகங்களை அச்சுதியுனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம் - வாச
கம். நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து, உத்தரோத்தரபதத்
தை யுச்சரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரண்டுபதத்தை யெடுத்துக்கொ
ண்டு பூர்வபதத்தையொரு முறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை இர
ண்டுமுறையுச்சரித்து, மீட்டு பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறையுச்சரி
த்து, உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்குஞ்சுடை. சாகை-சத்த
காண்டத்தின்வேறாயுள்ளது. ஆரணம்-அச்சாகையில் பத்துப்பிரச்
சினங்கள்கூடியது. பணைத்த என்றதற்கு-இவ்வுறுப்புக்களால் நிர
ம்பிய வென்பதுபொருள். வேதமுதல் நிரைக்கலைஎன்றது-மந்திரம்,
வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிடம், நிருத்தம், சோதிடம் என்
னும் ஆறு அங்கங்களை. விற்கலை - தனூர்வேதம். வாள்-வாட்பயிர்ச்
சிக்குரியதால். மாஏற்றம்-யானையேற்றம். வையம் - தேர். பாய்மா-
குதிரை.

(௨௯) கொள்கை-கோட்பாடு எண்ணெண்கலை - அறுபத்துநா
ன்குலைகள். (௩௦) நாலுரண்டகலை-எட்டுவயது. தொல்லறிவுஎன்
றது-துதற்கண்ணிற்றேன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பண்டின்
ளமுற்றறிவை. மகிழ்ச்சிக்கொள்கலன் - மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(௩௧) புகர்-புள்ளி. வேழம் - யானை. தகர்-ஆட்டுக்கடா. வகிர்-
பிளவு. வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், “வகிர்படுகுரு
திக்குடி” என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று. நான்குறுப்
புஆடி-என்றதற்கு இரதகஜதராகபதாதி என்னுநான்குறுப்புக்கள
மைந்தசதுரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிப்படுகுருதிச் சூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனான்குறுப்பாடிவென்றும். (௧௧)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்பீண்டு
கூற்றினுங்கொடியசீற்றக்குஞ்சரமுதைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைத்தரோமெல்லமர்விளைத்துவென்றும். (௧௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமச்சைவலாழ்க்கை
யந்தணராசுகூறவவர்தொழில்வினாபுமன்றார்
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழிவிக்கனித்தூயீண்டு
மிந்தவாறைமழுவாண்டுகழியமேலெய்துமான்மில். (௧௩)

சூர்முதறடித்தங்கடோன்றலையிவனென்றெண்ணிக்
கார்முகமயிலும்வேலுங்கைவிடாக்காக்குமாபோல்
வார்முகமுலையினொருமவுக்கனாமருங்குமொய்ப்பக்
கூர்முகவேலானின்னகொள்கையனாகத்தாடை. (௧௪)

பங்கயச்செவ்வித்தாகிக்கண்மணம்பருகுநாத்தி
யங்கழற்காலுஞ்சொன்னவடைவிளிற்றிரண்டுண்ட
சங்கையும்வட்டந்தோன்றச்செழுமுழந்தாளுநால்வாய்த்
துங்கவீரங்கவுண்மால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிரள்கவாணும். (1)

சிறுகியவயிறுந்தாழ்த்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கண்ணடியின்னகடியகல்வரைகொண்மார்பு
மெறியிசைவீணைத்தண்டினைந்துநீண்டழித்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிரண்டனையதோளும். (௧௬)

(௧௨) மா-குதிரை. காவதம்-காதம். ஆவி-தடாகம். இன்பமெ
ன்றது-நீர்விளையாட்டயர்தலாலும், மர்களைச் சூடுவதாலும், நிகழு
ம்மனக்கிளர்ச்சியை.

(௧௩) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சங்களடர்ந்த பொதியமலை.
சைலம்-மலை. கந்தம் - கிழங்கு.

(௧௪) சூர்முதலென்றது-சூரபன்மனாகிய மாமரத்தின்வேரை
தோன்றல் என்றது - சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளை. மருங்கு-பக்கம்.

(௧௫) கழல்-வீரகண்டை. சொன்ன அடைவு என்றது-சாமு
த்திரிக தூலிற்சொன்ன முறைமை. சங்கை-கணைக்கால். வட்டம்-
எலும்பின் வட்டவடிவம். நால்வாய் - தொங்கியசையும்வாய், ஈர்க்க
வுள் தண்மைவாய்த்தகபோலம். கவான்-தொடை.

(௧௬) கடி-சருச்சரை. அதாவதுமுருட்டுத்தன்மை. மறு-குத்
தம்.

வலம்புரியென்ன வாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவானோக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன் னான்வடிவெலாநின் றுநின் று
நலம்புரி தூலானோக்கிச்சோதிப்பானடிக்கவல்லான். (௨௭)

உன்னதமா றுநீண்டவுறுப்பைந்துருக்கந்தானு
மன்னதுருறுக்கநான் காமகனுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசிவப்புமன் றுகம்பீரந்தொருத்தவானே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணுந் கிலக்கனவுறுப்பாமென்ப. (௨௮)

வயிறுதோனெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான் செவ்வனாகுமொளியவர்கண்கபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கையதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலேகடுமார்பைந்துநீண்டவேல்விளைக்குநன்மை. (௨௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரற்கணுகம்பல்லைந்துந்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நான்குந்
குறியவேற்பாக்கியப்பேறுஞ்சிரங்குளமென்றாய்ந்தோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்முகன் றவேலிதுவுந் றும். (௩௦)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்ரு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமன் றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாநன்மைசாறக்கோனென்னு. (௩௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவினோடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனாகுவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்னு
வல்லணிமிடற்றான்பின் னுமனத்தினுலளந்துழுமும். (௩௨)

(௨௭) நடிக்கவல்லான்-இத்திரஜாலலித்தை செய்யவல்லசவுத்
தரபாண்டியன். நலம்புரி தூல்-சாமுத்திரிகை தூல்.

(௨௮) புயல்-மேகம். துண்டம்-நாசி.

(௩௦) குஞ்சி-சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம் - ஆண்குறி.
குளம்-செற்றி.

(௩௧) அகவடி-அடியினுள்ளிடம். அங்கை-உள்ளங்கை. நாட்ட
க்கடை-கட்கடை. இதழ்-உதடு. அண்ணம் - மேல்வாய். இகல்வலி-
ஒருபொருட்பன்மொழி.

(௩௨) வாழ்நான்-ஆயுள். குழல்-ஆலோசித்தல். அல்-இருள்.

இத்தருபண்புசான் நநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்ச்சிசெய்ப்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி. (௧௩)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுநிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமலைபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல். (௧௪)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையானகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்டமுடிக்கவித்தமுன்னர்
மன்றல்செய்கென் றுருழ்த்துமதிருரோடுசாவினானே. (௧௫)

உக்கிரபாண்டியன துதிருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

அட படலம் ௨௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௬௬௦.

பள்ளிரண்டாவது,

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமாரனுதயமிதுவான்மதியுதிப் [ச்
பெருக்குங்கரந்தசடைக்கற்றைப்பெருந்தேர்ச்செழியர்பிரானவற்கு
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச் செல்வேல்வளைசெண்டளித்துள்
தரிக்குமுடித்தரசுரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம். [ளந்

(௧௩) இசைமை-புகழ். வித்தகம்-சதுரப்பாடு. வீறு-நிகரினமை.

(௧௪) தேத்தும்-இடத்தும். தேம்-இடப்பெயர்ச்சொல் - அது
உருபேற்குமிடத்து ஈறும், அத்துச்சாரியையின் அகரமுங்கெட்டுத்
தேத்து எனின்றது. (௧௫) இயல்-இயற்கை. மதிஞர் (சுமதிமுத
விய) அமைச்சர். உசாவல்-ஆலோசித்தல். கவித்தும்-ருட்டுவோம்.
இது எதிர்காலத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. தும - மேற்படி
வினைமுற்றுவது.

வையைக்கிழவன் நன்னருமைக்குமரன் நனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந்திறனோக்கியறிஞரோடுத்திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்றகிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாரென்றனக்கின்றார். (௨)

தீந்தண்புனல்குழ்வடபுலத்துமணஆரென்னுந்திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
ருய்த்தகேள்வியவளிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்களையிருள்வாய். (௩)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடிக்கோயின்மேயவிளம்
பின்னோக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்னவித்குங்
கன்னத்துருவாந்திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார். (௪)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைச்சிவன்யாமரசரீயின்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரனாந்
தென்னர்பெருமான் குமரனுக்குக் கொடுத்தியென்றுசெப்புதலும்.

உள்ளக்கமலமுக்கமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலேசினேந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிலேயேமுனாக்கும்வெலையினில். (௫)

நீத்தரியமக்கடனிரப்பிரிருபன்மைச்சரோடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனோரோடிரதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(௩) வடபுலத்துமணஆர் என்றது - மதுரைக்குவடக்கிலுள்ள
மணஆரை. அற்றை-அந்நான். களையிருள்-மிக்க இருள்.

(௪) மருமான்-புத்திரன். வள்ளல்-வரையாதுகொடுத்தல்.

(௫) அள்ளல்-சேறு. முகிழ்த்து-குவித்து. வள்ளற்பரமன்-
அருட்கொடையையுடையசிவபெருமான். வேலைஇரண்டனுள். மு
ன்னையது-கடல். பின்னையது-விடியற்காலம். மலர்ந்து-விழித்தெ
ன்னும் பொருளது. (௭) நிருபன்-சோமசேகரச்சோழன். நான்கு
பைத்தகருவிப்படை என்றது-இரதகஜதுரகபதாதிக்கை, பைத்த-
பாந்த; இது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை-பகுதி. கருவி-ஆயு
தம். பொய்த்தமருங்குல்-பொய்போலுமில்லாத இடை.

நென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான் தமரோடுமணவூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன் நினைக்கண்டாரடவ்வேற்குமரணையானென் [ன்.
தென்னர்பெருமான் குமரனுக்குள் நிருவைத்தருதியெனவனையா
குலனுக்குடியுங்கன வின் கட்கொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
கலனுக்கடறிமணநேர்த்துயப்பவதனைநன் முதியோர் [திவரு
புலனென் றுழையர்தமைவிடுத்தப் பொருளைத் துறைவற்குணர்த்
வலனுந்தயில்வேன்மன்ன னொடுமதுரைமூதுர்வந்தனைந்தார். (௧)
இரவிமருமான் மதிமருமானெ திரேபணியத்தழீஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர் திருமுகங்கன்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்துநகர்
வரைவுநான்செய்தனிசெய்யமன் நன் முரசுமறைவித்தார். (௧௦)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காமுறுகெங்கு
நீடகிரைத்துப்பாலிகையுகிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுநதோரணமும்புனை வித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குகரைமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினார். (௧௧)
தென்றனுடன் நிருமகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன் நலழகாலொருநகரொப்பதிகமின் நிமதுரைநக
ரன் றுதானே தனக்கொப்பதாகும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின் றுதானே தனக்கதிகமென் னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (௧௨)
கலிவிருத்தம்.

முன்னர்மாலேமுடியணிசுந்தரத்
தென்னரேற்றின் நிருமுகங்கண்டொழ்த்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னர்மாதவரயாரும்வருவரால். (௧௩)

(௨) நென்னல் எல்லை-நேற்றைற்போது. அமைச்சர்என்றது-
அமாத்தியரென்னும்வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியர்-அருகிலுள்ளோ
ர். அன்ன-சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். அடல்-கெரல்லல்.

(௧) புலன் ஒன்று உழையர்-அறிவுசான்றதூதுவர். பொருளைத்
துறைவன்-சவுந்தரபாண்டியன். வலன்-வெற்றி. அயில்-கூர்மை.

(௧௦) முகமன் பரவி-உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-
கலந்து. வரைவுநான் - திருக்கல்யாண மகோத்சவநான். மன் நல்-
விவாகம். (௧௧) பூகதர்-பாக்குமரம். மறுகு-வீதி. கூடம் - யானை
கட்டுமிடம். கொளுத்தினார்-அலங்கரித்தார்.(௧௨)தென்றல்காடன்-
தென்றற்காற்றுத்தோன் றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்று எ
ன்றது-தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்காலத்தத. இன்றுஎன்
றது-உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பதினத்தை.

புரலிவெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்கால்வலிமள்ளரின் வெள்ளமும்
விரலியாழியவெள்ளமுமுன்னுற
விரவிதன்வழித்தேதான் தல்வந்தெய்தினான். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
னீடுவாளொடுநேர்த்தென மாற்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவர்ச்
சேடனீகத்துச்சேரன்வந்தீண்டினான். (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்லண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
படுகடற்குட்பரிதியிற்றேருன்றினு
னாடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே. (கசு)

அலகிலாவுதயத்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னபொன்னோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தினு (கஎ)

தொக்கமள்ளரடிப்படுதாளிபோய்த்
திக்கடங்கவிழுங்கித்திரைரக்கட
லெக்கர்செய்யவெழுந்தியங்கல்லென
நங்கவேற்கைநரபதிண்ணினான். (கஅ)

(கச) கால்வலிமள்ளர்-காற்றைப்போலும் வன்மையையுடைய
காலாட்படைவீரர். ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்த்தகடல்வெள்ளம். தேன்
றலென்றது-பெருமையிற்சிறந்தசோழனை.

(கரு) கோடு-வளைவு. சேடு-பெருமை. அனீகம்-சேனை.

(கசு) உந்தல்-செலுத்தல். வாவும்-தாவும். இதுவாம் எனின்
றது; இடைக்குறை. கடலுமுள்ளமுங் காற்றும்பல் வண்ணமும்,
உடலங்கொண்டென என்பவைகளுள்-கடல் உடல்கொண்டென
என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மையையும்; உள்ளமுங் கா
ற்றும் உடல்கொண்டென என்பது-அவற்றின்விவைவினையும்; பல்
வண்ணமும் உடல்கொண்டென வென்பது-ஒவ்வொருகுதிரைகளு
ம் ஒவ்வொருநிறத்தில் முட்டின்றி நிறைந்து நிறறலையும் உணர்த்தி
நின்றன.

(கஎ) அலகு-அளவு. உதயம் - உதயகிரி. ஆதவர் - சூரியர். ஓ
டை - நெற்றிப்பட்டம்.

(கஅ) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது - நிகழ்காலப் பெயரெச்ச
மாதலின், விளங்காநின்ற என்னும்பொருளது. நகு - பகுதி.

மீனவேலையிற்கத் துகமேற்கொடு
 கூனல்வார்சிலைவஞ்சக்கொடுஞ்சமர்க்
 கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
 மானவேற்குறுமன்னவர்கண்ணினார். (௧௧)

சினர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
 மானவேல்வலமானவர்சாளுவர்
 தானமாரிரைச்சாவகராதியா
 மேனைநாட்டுளமன்னருமிண்டினார். (௨௦)

நூலொடுத்துவக்குண்டுதுடங்குமான்
 ரோலர்நூங்குசொருக்குடைத்தானையர்
 கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுகக்கோலினர்
 நாலுநூல்பயினாவினர்கண்ணினார். (௨௧)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்த்துதோள்
 விட்டகுண்டலக்காதினர்வேட்டதீத்
 தொட்டகோலினர்வேள்வியிற்சுட்டநீ
 றிட்டநெற்றியரில்லொடுகண்ணினார். (௨௨)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
 குண்டுகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய
 தண்டுகையர்கற்றானையர்மெய்யினைக்
 கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்கண்ணினார். (௨௩)

(௧௧) கூனல்-வளைவு. கரும்படை - பெரியசேனை. அரட்டர்-
 குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின் அரட்டக்கரும்படைக்குறுமன்ன
 வர்என்றார். அரட்டர்என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல்வல்லெ
 முத்துமிக்கது. (௨௦) தானம்மா-மதமொழுக்குஞ்சுவட்டினையுடைய
 யானை.

(௨௧) நூல் - உபவீதம். மான்றோல்-கிருஷ்ணசாரமென்னும்
 மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சுகம் - முண்முருக்
 கு. நாலுநூல்-நான்குவேதம். தானையர், முஞ்சியர், கோலினர், நா
 வினர்என்றது-பிரமசரியரை.

(௨௨) தீத்தொட்டகோல்-தீக்கடைக்கோல். கையினர், காதி
 னர்கோலினர், நெற்றியரென்றது-வானப்பிரத்தரை. (௨௩) முண்
 டம்-திரிபுண்டரம். வெண்ணிறமூரலர் - தம்பலக்காவியுறுப்பல்லி
 னர். கல்தானையர்-செங்கல்விறேய்த்தகாவியுடையையுடையவர்
 மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக் காய்ந்தவரென்றது - பொருள்க
 டோறுமூலகத்தார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக் கழித்து, நி
 ன்றவுண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூரலர், கைய
 னர், தானையர், காய்ந்தவரென்றது-சங்கியாசிகளை.

திந்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்க்காட்டொடும்
போந்தபோன்மெயிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
சேந்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரெய்தினார். (௨௪)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்கனும்
பூதிமேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லைவந்தெய்தினார். (௨௫)

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்
பெண்களிப்புறுமார்பன்பிரமனோ
டொண்களிப்புறவும்பர்முதற்பதி
னெண்கணத்தவர்யாவருமீண்டினார். (௨௬)

அனைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேக்கைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ
டிணங்கிவைகுமிருக்கைநண்டேத்தினார்
வணங்கினார்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினார். (௨௭)

விரைசெய்தார்முடிச்சுந்தரமீனவன்
சுரர்கண்மாதவர்வேந்தர்க்குத்தொன்முறை

(௨௪) துகிர்-பவளம். புண்ணியம் - விபூதி. வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்ந்த கேள்வியருந்தவரென்றது-வேதத்தினுச்சியிலுள்ளமெய்ப்
பொருளாகியபரசிவத்தை, ஆராய்ந்தறியும் ஆகமநூற்கேள்வியமை
ந்தஅரியசைவதபோதனரை.

(௨௫) ஆதிசைவர்முதல் சைவரைவரென்றது-அநாதிசைவர்,
ஆதிசைவர், மகாசைவர், அதுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசை
வர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைச்சைவப்பிரிவினருள், அநா
திசைவர்-சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் - அதுவோம
ரொழிந்த ஏனையோராதலாலும், அவ்விருவரை யொழித்துநின்ற
ஐவரையும். அகச்சைவக்குழாம்என்றது-சைவம், பாசுபதம், மாவீர
தம். காளாமுகம், வாமம், வயிரவம்என்னு மறுவகைக் கூட்டத்தி
னரை. (௨௬) பதினெண்கணத்தராவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர்
விச்சாதரர் கருடர்-பொன்னமர்ப்பூதர்புகழியக்கர்-மன்னும் - உரகர்
சுரர்காரணர்முரிவர்மேலாம்-பரகதியோர்சித்தர்பாவர்.” காந்தருவ
ர்தாரகைகள் காணப்பசாசுகன்-ஏந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ-டா
ய்ந்ததிறல்-போகாவியல்புடைய போக பூமியாருடனே - ஆகாசவா
சிகளாவார். (௨௭) அரிச்சேக்கை - சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம்,
இராசதம், தாமதம்என்னு முக்குணங்கள். ஏறினார் - முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந்தனன்மன்னவன்
நிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (௨௮)

சோமசேகரன்றோகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூவ்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறுப்பியதேற்றுவான். (௨௯)
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகரீண்டறவுங்குறுகிடாவாகிப் பின்நீட்டாக்கடையவாய்த்
தழைத்து, கருவிவான்வண்டின்கணமெனக்கறுத்துக்கடையுழன்றி
யன்மணங்கான்று, புரையறச்செறித்துநெறித்துமெல்லென்றுபுத்தி
கண்கவரெய்த்திருண்ட, மருமலர்க்குழலாடன்பதிக்கினியமல்லல்
வான்செல்வமுண்டாகும். (௩௦)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டியர்சென்னியாளவட, னு
ண்மகிழ்கணவனாயுணீண்டகிலவுலகாசுரியனாமெட்டாந், தண்மதி
போன்றுமயிர்நரம்புகண்றுதசைந்துமூவிரலிடைபகன்ற, வொண்
மதிதுததன்பதிக்குற்றிருவோடுவப்பிலாரோக்கியமுண்டாம். ( )

கண்கடைசிவந்தான் பாலெனவெளுத்து நடுவிழிகழியவுங்கரி
தா, யெண்கவினடைந்து கோமளமாகி யிமைகருமயிர்த்தெனினி
னிய, வொண்கரும்புருவங் குனிசிலையொத்த தத்தமிலொத்திருது
ளையும், பண்கொளவுருண்டு துண்டமெட்போது பதுமமேற்பூத்த
துபோலும். (௩௨)

வள்ளைபோல்வார்த்து தாழ்த்திருசெவியு மடற்சுழிநல்லவாய்மு
ன்னர், தள்ளியகாது மனோகரமாகுத் தன்யானன்மையேதழை
க்கு, மொள்ளியகபோலம் வட்டமாய்த்தசைத்திட் டெயர்ந்துகண்ணு
டிமண்டலம்போற், நெள்ளியவூற்ற மினியதுநன்றென்றோ தினு
ன்றிரைகடற்செவ்வன். (௩௩)

(௨௯) ஏமம்மேனியன்-பொன்னிறம் உள்ள பிரகஸ்பதி. நூல்-
சாமுத்திரிக நூல். தேம் மன் கோதை - தேன் சிலைபெற்றகூந்தலை
யுடையகாந்திமதி. தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள்.

(௩௦) கருவி - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணம். மல்லல்-வள
மை.

(௩௧) எட்டாந்தண்மதி - குளிர்ச்சிவாய்ந்த அர்த்தசக்திரன்.
இடைஎன்றது - புருவத்திற்கும், கூந்தலுக்கும் மத்திமபாகத்தை.
உலப்பு-கெடுதி. (௩௨) கோமனம் - இனமை. துண்டம்-காசி. பண்-
அமைதி. (௩௩) வார்த்து - நீண்டு. ஊற்றம் - பரிசம். கடற்செல்ல
ன்-வருணன்.

கொவ்வைவாயதரத் திரண்டிருபுடையுக்குவிந்துசேந்திரேகை
நேர்கிடந்தா, வல்வணியிழைதன் னன்பனுக்கென்று நண்பருவாகு
மெண்ணுன்கும், வல்வலாளையிற்று மிடைவெளியின்றி வார்த்துமே
வீழிர்னெடொழுங்குஞ், செவ்வனேந்தாவின் பாவெனவெள்கித்
திசுழினன் நென்பர்நூறெளிந்தோர். (௩௪)

மெல்லிதாய்ச்சிவந்துகோமனமானநாவினாள்வேட்டவேட்டாங்கே
வல்லைவந்தெய்ததுகார்த்தித்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி
னெல்லையதாகிமஞ்சளமாகியிருப்பதுசுபுககன்நென்ப
ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருடர்ந்தவிர்மதிபோல்வதுமுகமே. ( )

திரைவளைக்கழுத்துத் தசைந்துநால்விரலி னளவதாய்த்திர
ண்டிமுன்றிரேகை, வரைபடிற்கொழுநன்கிலமன்னவனா மாற்பகந்
தசைந்துமூவாறு, விரலளவகன்று மயிர்நரம்பகன்று மிதந்ததேல்
விழுமிதாம்வேய்த்தோள், புரையறத்தசைந்து மயிரகன்றென்பு பு
லப்படாமொழியகோமளமாம். (௩௫)

செங்கைநீண்டிருண்டு கணுக்கள்பெற்றடைவே சிறுத்திழிந்
செவ்வமோடின்பந், தங்கும்வள்ளுகிர்சேந் துருண்டுகண்ணுள்ளங்க
வரவதாய்ச்சரசரப்பகன்று, லங்கவைவல்ல வகங்கைமெல்லெனச்
சேந் திடைவெளியகன்றிடை யுயர்ந்து, மங்கலமாய்ச்சில் வுரைகளி
னல்லலிலக்கணவரையுளமாதோ. (௩௬)

முத்தணிதனங்கன் ஸூனமாய்த்தசைந்து வட்டமாய்முகிழ்த்தி
ருகடகே, ரொத்திற்றுமார்தீர்க் கிடையறநெருங்கி யுள்ளதுமெலிந்த
மர்த்துரோம, பத்திபெற்றயலே மயிர்நரம்பகன்ற பண்டியாளுண்டி
வேட்டாங்கே, துய்த்திடுகொயி வலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற் றொலைவிலா
த்திருவளம்பெருகும். (௩௭)

இடைமயிர்நரம்பந் நிருபதோடொருநான் கெழில்விரலள
வொடுவட்ட, வடிவதாய்ச்சிறுகி மெலிவதுநிதம்ப மத்தகம்யாமையி
ன்புறம்போற், படிவகேரோத்த னன்றிருகுறங்கும் படுமயிரென்ப
கன்றியாணைத், தடவுடைக்கையுங் கரபமுங்கதலித் தண்டிமொத்
திருக்கின்னநென்ப. (௩௮)

(௩௯) வேட்டது என்பது-ஈறுதொக்கு வேட்ட என கின்றது;
வேள்-பருதி. சுபுகம்-மோவாய். (௩௯) வரை-கீற்று. அகிலம் - கில
மில்லாதது; பூமி. தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாய். (௩௯) உகிர்-
நகம். சரசரப்பு-சருச்சரை. (௩௮) முகிழ்த்து-அரும்பி. கடம். குட
ம். பண்டி - வயிற்று. இறுமாந்து - செருக்குற்று. இது இறந்தகால
வினை எச்சம்; இறுமா-பருதி. (௩௯) படிவம்-வடிவம். குறங்கு-தொ
டை. தடவு-பெருமை. கரபம்-கையினடி.

அங்கமுண்மறைத்து வட்டமாய்த்தசைவ தணிமுழந்தாண்மயி
ர்நரம்பு, தங்கிடாதடைவே யுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச் சமவடிவாவழக
டைந்த, சங்கையாஞ்சிறையென்பறத்தசைந்தியாமை முதுகெனத்
திரண்டியர்ந்தழகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மண்ணவன்
பன்னியாமன்றோ. (௪௦)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கழுநீர், மெ
ல்லிதழ்நிறைத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டு வாலுக்கிர்வெண் மதிப்பி
ளவு, புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப் புகரறத்தசைந்தசைவகத்தா
ள், சொல்லியதசைவுமென்மையுஞ்சமமுந் துமளிறப்படைத்தண
நன்றால். (௪௧)

வண்ணமாந்தளிர்போற்சிவந்தெரிபொன்போல்லைகளும் வெ
யர்வையற்றாக, முண்ணமாயிருக்கிற்செல்லமுண்டாகு மொன்மண
ம்பாடலங்குவளை, தண்ணொழுளரிமல்லிகைநறுந்தண் சண்பகம்
போல்வனவாகும், பண்ணவாங்கிவிசுவயிவ்வியாழிற்படினவரும்
பாக்கியமென்றோ. (௪௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச்செம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெல்லாம்வாக்கின்செல்லவ
னொருங்குதூலுணர்வாற்றென்வியிம்பரின் அம்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்னொன்மெய்யிலக்கணமரியதென்றான். (௪௩)

அங்கதுகேட்டோர்யாருமகங்களிதூளும்பலிப்பாற்
கொங்கலாநறுந்தார்க்குஞ்சியுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச்
சங்கெறிதுறைநீராடித்தருங்கடிவணப்புக்கொள்வான். (௪௪)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைச்சாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாண்கலன்முழுதூந்தாங்கி
விட்டவீர்கலைவான்றிங்கள்வெண்கதிர்ச்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமோங்க. (௪௫)

(௪௦) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிறை-நரம்பு.

(௪௧) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழினை யுடைய தாம
ரை - அல்லி - அகவிதழ். புகர்-குற்றம். (௪௨) உண்ணம் - மேன்
மை. பாடலம்-பாதி. பன் - இசை. கிளவி - சொல். (௪௩) நல்கு
ர்ந்த-வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன் - பிரகஸ்பதி. இம்பர்-இந்நி
லவுலகம். (௪௪) கொங்கு - மகரந்தம். மான்ம் மத்தம் மான் ஏன்
றது-பெருமையும், மதுமயக்கத்தையும், உடையயானையை.

(௪௫) கட்டு-முறுக்கு மட்டனம்-பூசல்.

அந்நிலைமணீராட்டியருங்கலப்போர்வைபோர்த்த
கன்னியைக்கொணர்ந்துநம்பிவலவயிற்கவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுத்துசோமசேகரன்பரனும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகமதித்துநீர்ச்சிரகந்தாங்கி. (சக)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவினக்கிவாசத்
கொங்கலர்மாலைசூட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமுட்டி
நங்கைதன்சையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரழியநன்னீர்மத்திரம்புகன்முபெய்வான். (சஎ)

இரவீதன்மருமான்சோமசேகரனென்பேர்திங்கண்
மரபினைவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
ஊரவுநீர்ஞாலந்தாங்குமுகிரவருமற்கின்மென்
குரவிலர்க்கோதைதமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான். (சஅ)

மைந்துறுமடங்கிற்றிண்காணும்ணிவடவயிரஞ்சு
லைந்துன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையிளோடன்னத்தூவிப்
பைந்துகிலணையிரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப. (சக)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்கணூறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியெழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பத்திருமுவிளங்கநாப்ப
ண்ட்பொற்காலிளோடுகைமணிக்கலநூற்றென்ப. (இ0)

பெருவினையாரப்பேழையாயிரம்பெற்றதன்தே
சருவினேப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்து
றுருவமுதெழுதிச்செய்தவோவியப்பாவையண்ணர்
திருமணிக்கலனோடேவற்சேடியரெழுநூற்றைவர். (இக)

(சக) மணநீர் ஆவது - பத்துத்துவரினும், ஐந்துவாசனையி
னும், முப்பத்திரண்டு வகையோமாலிகையினும், ஊறியநீர்நம்பி-
ஆடவருட்சிறந்த உக்கிரகுமரன். (சஎ) மதுபர்க்கமாவது - பால்,
பழம், சர்க்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (சக) மைந்து - வலி
மை. அன்னத்தூவி - அன்னத்தின்சிறையடியினுள்ள மெல்லியமயி
ர். பாவைவிளக்கு - பதுமையேந்தியவிளக்கு. பைந்துகில் என்றதி
ல்பைஎன விகாரப்பட்டுநின்றபசுமை என்னும் பண்பு, மென்மை
மேல்நின்றது. (இ0) அட்டில் - மடைப்பள்ளி. (இக) ஆரப்பேழை
என்றது - முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்கன்வைக்கும் பெட்டியை.

வினாவொழென் றுழுதூர்மின்னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ
னனவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகட்டுச்செல்வ
வனமுறவரிசையாகவழங்கினான் முழங்கிவண்டு
தினமதுக்கண்ணிச்சோமசேகரமன்னன்மாதேச. (௫௨)

ஆர்த்தனவியங்கொல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விச்செத்தீச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவார்நாவின் முளைத்தனவாழ்த்துமன்றல்
பார்த்தனர்கண்கொல்லாமப்பெற்றனபடைத்தபேறு. (௫௩)

பொதியவிழ்கடப்பந்தண்டார்ப்புயத்தினங்காளையன் னான்
முதியவிர்செத்தியோம்பவின்னியமுழுவகக்காந்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செங்கைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றல்வினையெலாகிரம்பச்செய்தான். (௫௪)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவனத்தினொடுமிரவிமருமர்ன்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவினை முடித்துந்
தண்ணிலாவெண்கலைமதிபுத்தாராகணமுந்தவழ்த்துமூல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லை. (௫௫)

மின்னேர்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூண்முலையினருமபுலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரோதித்தாரினருமாகிக்கண் ணுமனமுமவன்
முன்னேதுதுநடப்பதெனநடப்பநடத்தார்முகிழ்முலையார். (௫௬)

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி, ம
ருங்குற்பாரங்கழிப்பான்போற் கலையைக்கவர்த்தும் வளைத்தோண்
மே, லொருங்குபாரங் கழிப்பான்போல் வளையைக்கவர்த்துமுள்ள
த்து, ணெருங்குபாரங்கழிப்பான்போ னிறையைக்கவர்த்து நெறிச்
செல்வான். (௫௭)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதி மகனேயிவனென்ற
லானையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

(௫௪) கடப்பந்தண்டார்ப்புயத்தினங்காளையன் என்றது - கடப்பம
லர்மாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளை.

(௫௫) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர், தா
ரினர் என்றது - பவனிகாணவந்தபேடிதை, பேரிளம்பெண் நீங்கிய
வளை ஐவகைப் பருவப்பெண்களையு முறையே குறித்துவின் தது.

(௫௭) கிறை - மனத்தைத்தீயவழியிற் செலுத்தாது நல்வழியி
ல்நிறுத்தல். (௫௮) எருத்து - பிடரி. யானைமகனென்றது. தேவ
சேனையை இளையோன் - குமாரக்கடவுள்.

சேனை தழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமினையோன்பவனிச்செல்வமே. (டுஅ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன் றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தலிமலன் றனையும்ங்கயற்க
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீட்டரசன் கோயிலடைந்தீன்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான் றனக்குமான். ( )

ஆளுவாறுசுவையடிசிலயில்லோர்தர்மமையல்லித்து
நாளுவரிசைவரன் முறையான் ல்கிவிடையுல்கிப்பின்
வாளுடவர்க்குவிடைகொடுத்துமிங்கோனொழுதிவைகுநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைச்செப்பியிதுசெய்வான். (க௦)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடனுமுனக்குவான் பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன் முடிசிதற
விந்தவனாகொண்டெறிகடலிலிவ்வேல்விடுதியிச்செண்டா [ம்.
வந்தமேருத்தனைப்புடையென்றெடுத்திக்கொடுத்தானவைமூன்று

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னேநேராயெதிர்த்திருத்தனயன் றனையுக்கிரவமுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்கோங்கமுடிசுவித்துத்
தன்னதானையரசுகரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா. (கஉ)

சூட்சிவினையிற்பொன்னையசுமதிதன்னைத்தொன்னூலின்
மாட்சியிறூர்சுமைநோக்கிவம்மினிவினைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சியக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுதுங்கடனிம்ம
ணட்சியிவனதென்றினையவரியேறனையான் றனைநல்கா. (கஉ)

மேற்படி - வேறு.

வெய்யவேற்கானையன் னுன்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளித்தனநெடுநாளிந்த

(டுக) நன்மைதருமீசன் - மஹாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவி
ர்த்தலிமலன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (க௦) ஆளுத-நீங்காத. இது
ஈறுதொக்கு, ஆளுஎன்றின்றது, சுவை-கறிமேல்நிறலால்பண்பா
குபெயர் (கக) சதவேள்விக்கோன் - நூறு அஸ்வமேதயாகங்களைச்
செய்தஇத்திரன். சதம்-நூறு. வேள்வி-யாகம். (கஉ) அன்ன - சுட்
டித்திரிபு. அடல ஏறு-கொலைத்தொழிலமைந்தசிங்கம். (கஉ) சூழ்ச்
சிமந்திராலோசனை. பொன்-பிரகஸ்பதி. காட்சி பயக்குங்கல்விஎன்
றது - (தளர்ச்சிநேர்த்தவழி) அறிவுதந்து ணுன்றுகோல் போலுதவு
ங்கல்வியை. “தளர்த்தழிபுதவுங்கல்வி” என்றார்பிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாரொழுநிகீயுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டிதிருவொடம்பொலிகவென்றான்.

பன்னருங்கணங்களைவல்லம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாவந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னா
லின்னருட்படிவங்கொள்ளும்நிலாவின்பழர்த்தி. (கக)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரிசுகவத்
தென்னர்கோமகன்செய்வகான்மறை
மன்னுல்லறம்நாரவையகத்
தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகிணன். (கக)

உ. க்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. படலம் ௨௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௦௩௧.

பதிர்முழுவது,

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவெண்மைந்தற்கஞ்சரும்
பளையவேம்பணித்தகோனளித்தவாறித்த
தளையவிழ்தாரினுன்றையன்வேலைமே
லினையவென்னவேலெறிந்ததோதுவாம். (க)

திங்களினுக்கிரச்செழிபன்வெண்குடை
பெங்கணுமிழற்றவீற்றிருக்குநாள்வயிற்
சங்கையல்லாதமாதருமவேள்விகள்
புங்கவர்முடைதழீஇப்போற்றவாற்றுகான். (உ)

அரும்பரிமகத்தொணுற்றாறுசெய்துழிச
சுரும்பரினிகைத்தருத்தோன்றறண்ணா

(கச) மை - குற்றம். ௧௦௩௧௩ - அறுபத்தாறுயிராவருடம்.

(க) இளையவெண்ணறது - (சூரபின்மன்னிலைகெடவேலெறிந்த)
இளையபின்னையாரை. (உ) தருத்தோன்றல்என்றது - பஞ்சதருக்க
ளின்நிலைவளாகிய இத்திரனை. அரி-வண்டி குழை-இதுமலருக் காத
வின்சூடுபெயர்.

விரும்பரிமுரான் றுசூழ்வேம்பினக்குழைப்
பொரும்பரிவீரன் மேற்பொறுதுபொங்கினான். (௩)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந்துவான்
பொன்னியனாடுபோற்பொலிதலாலிந்த
மின்னியவேலினான் வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தேனார்குழ்ச்சியுன்னினான். (௪)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடல்வெந்தபாரேழுமூழினா
னொருங்கடுவென்னமொத்துருத்துப்போய்வளை
தருங்கடல்முனையெழுந்தியாலென்றான். (௫)

வீரோவதுதெனிலென்வேல்வேந்தனும்
வளவயமொதுவரையாவளைந்திட்டிம்மென
சகாவதுருதிருநெய்யுங்கண்படை
கொளவருநெய்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய். (௬)

எழுந்தியாசிரியவிருத்தம்.

கொடுத்தலைக்கங்குளண்டகூடமெங்குழுதிபோ
யதுந்தலைக்கெழுநிலாளிலார்த்தலைக்குநீதமாய்
மதித்தலத்தைபெட்டிமுட்டிவருமொருஞ்சனப்பொருப
புதித்தலொருமலன் னுமவின னுமுட்கவந்ததுததியே. (௭)

வெகவேலைவென்னமாடமதுரைமீதுவருசெயல்
சுவருள்வாயதிங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெககண்வாளராவியுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்முடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே. (௮)

வட்டயாமைபலனைவீசுவானாவான்கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (௯)

(௮) உருத்து-கோபித்து. (௯) நனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல் எ
ன்றது - கப்புலனுடையவரையு, குருடராகச்செய்யும் இருள்மிகு
நதநெராத்திரியை. (௭) உத்தி-கடல். மதிதலம்-சந்திரமண்டலம்.
அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலமலை. உட்க-நிலைகட.

(௮) காரி - விஷம். (௯) அட்டம் - நேர். இது திசைச்சொல்

இன்னவாறெழுந்தவேலைஞ்சுறங்குமிஞ்சிஞத்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநனுருமெல்லையரையிரா
மன்னவன்கனுவின்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவறோன்றமொழிகுவார். (க0)

வழுதியுன்றனகாழிக்கவருவதாழிவல்லீநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந்துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்காத்தினுன்றுதிக்குளாவினெழீஇத்
கழுதுறங்குகங்குலிற்கனவுணர்ந்துகாவலான். (க1)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனாகிநிற்குமெல்லையாய். (க2)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்நனவில்வந்துகாவலோ
னினேவுகண்டுபொழுதுதாழிற்பதென்கொலப்பனே
சினவிவேலைபோலவந்ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (க3)

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவென்றமுனை
மடுத்தவேலைசுற்றெனவறந்துமானவலிகெட
வகுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே. (க4)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுகுழ்ச்சிசெய்ததெவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்
தித்தவேலைவலியழிப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம். (க5)

(க0) இஞ்சி - மதிஸ். வாழ்நர் என்பது வாணரெனத்திரிந்து
சின்றது-வாழ், பகுதி; கரம் - எதிர்காலவிடைசிலை; முசரககேடு
ம் கரத்திரியும்சந்தி; அர் - பலர்பால் விருதி.

(க1) கழுதுறங்குகங்குல் - பேயுங்கண்ணுறங்கும் கரோத்திரி.

(க2) தெவ்வை-பகைவனை. (க3) வேலைவலி இழப்பது என்
றும் உள்ளது என்றது - முன்; ரூபன்மனுக்கிடங்கொடுத்தமுரு
கக்கடவுள்வேலால் வலிகெட்டழிந்தமையையும்; விருத்திரனுக்
கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியழித்
தமையையும்; குறித்துகின்றது.

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைதுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைசிறைந்தஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கிஞாடுவிடையிடைவிளங்கிநின்றார். (கக)

மூக்கனும்புயங்கனாங்குமுலைமதிக்கண்ணிவேயந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபார்த்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரைமிசைநடந்துசெல்வான். (க௧)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோக்கிறந்தவள்ளல். (க௨)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிருழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பனோக்கி
மஞ்சிவர்குடிமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்றோ. (க௩)

வளையெயின்மதுரைமுதூர்மறிகடலிவற்றினுப்பண்
விளையுனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையலிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்நனக்கேசேர்த்துக்
களைகனையுலுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன். (௨௦)

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௨௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௦௫௧.

(க௨) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய கலைகள். (௨௦) களைகனையு
பற்றுக்கோடாய். இதில் ஆய், செய்வெனச்சத்திரிபு.

ப தீ ன ள் க ர வ து,

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசேடியாசிரியவீருத்தம்.

மின்னவீர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையேவெலாவென்று
பொன்னவீர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேனாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளாகொண்டோச்சிவென்றதும்வருத்துச்சொல்வாம். (1)

கோமகனிகமுநாளிற்கோணிலையிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமூப்பப்பைங்கூழ்வறத்துபுற்றலைகடீந்து
காமருநாடுமூன்றுக்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்ந்தார். (2)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்கண்டிற்
பனிவருமாரியின்நிவறத்தமைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின். (3)

காச்சினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முநீர்த்
துசினவுலகிற்பண்ணீராவொன்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கண்மாரிபெய்விப்போற்றசென்றுகேண்மின். (4)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றாரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீர்நோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச்சென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானோன்பின்விதியினைக்கூறுகின்ருன். (5)

உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமனாகுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதத்தம்முளுத்தமங்குங்கனோன்பென்
றுத்தமமறைதுவாகியுரைக்குமிச்சோமவாரம். (6)

(1) நாக நன்னகர்-பொன்னுலகம். (2) கோன் - நவக்கிரகம்.
கையறவு - வறுமை. (3) வெய்யோன்-சூரியன். சேயோன் - அங்
காரகன். வெள்ளித்தேசிகன் - அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன்.

மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந்துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற் கோடிதழைத்திடமுதுரைதன்னி
யிந்தநல்விரதநோற்போர்க்க திகம்பாடுதன்னிற்சோம
சந்தரணுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம்.

(௭)

அங்கதினதிகப்பேறுண்டருக்கனின் மதிதோய்த்தொன்றித்
தங்கியதிங்குணைப்புதகுதியிணைக்கவல்லார்த்
கிங்கதினதிகரீதியீட்டியபொருள்கொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பேரென்றனத்தமாய்வளருமன்றே.

(௮)

நலமலிவிரதநோற்கத்தொடங்குநாணவில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசஞ்சேர்த்த
மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமுந்நைதப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லாணையின்றிடாவயலிற்றுஞ்சா.

(௯)

வைகறைதெய்முத்தூசேற்கண்மணாளையுன்கியற்றைச
செய்கடனிரீஇக்காமாதிசின்னைநீத்தலர்பொற்கஞ்சப்
பொய்கையையடைந்துகையிற்பவித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தச்சங்கற்பம்விதந்துகூறி.

(௧௦)

கடம்படிமுனைத்தமுக்கட்கரும்பினைகினைந்துஞாலத்
கிடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனையீன்றித்
கிடம்படத்தருவியென் னொத்திரைத்தடம்படித்துவெண்ணி
முடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றுக்கி.

(௧௧)

வெள்ளாமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
கன்னவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவாந்துவேழப்
பின்னையைமுத்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளனைத்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர்.

(௧௨)

(௮) அருக்கனில் மதிதோய்த்து ஒன்றிதங்கிய திங்களோன்
புளன்றது-சூரியனில் சந்திரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும் சோம
வார விரதத்தை. (௯) தேள் - (விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம்.
சிலை - (தனு) மார்கழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி-
இரண்டமாவாசை கடியமாதம். முந்நைதப்பக்கம் - பூர்வபட்சம்
(வளர்பிறை.) (௧௦) பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தரு
வது. ஒருப்பாடு - ஒன்றுபட்டி நின்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(௧௨) மயிலை - இருவாட்சி.

சத்தியஞானந்தத்தத்துவத்தன்னை யுன்கி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமீரான
வத்துவவிலிங்கத்தன்னை யாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றா லு னாலின்விதியினற்பூசைசெய்க. (௧௩)

ஐந்தமுதாவின்னத்துந றுங்கனியைத்துசெந்தேன்
சுத்தனதோயம்புட்பத்தண்புனன்மணிநீராட்டிச்
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரச்சுண்ணஞ்சாந்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னானவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி. (௧௪)

காசணிபொலம்பூண்சாத்திக்களைகழலாதிவங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
நீசனைந்தெழுத்தைப்பெண்பாற்கிசையவுச்சரித்துப்பூசித
தாசறுசுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோகும். (௧௫)

பண்ணியவகைபாளீயங்வேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைக்காய்கங்கிந றுவிரைத்தூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனாமற் றும்
புண்ணியன்நிருமுக்காட்டிவில்வத்தாற்பூசைசெய்தல். (௧௬)

புரகரணிச்சாஞானகிரியையாய்ப்போந்தவில்வ
மாமுதலடைந்துமூன் றுவைகலூ ணுநக்கரின்நி
யரசுரமுழக்கஞ்செய்வோரைம்பெரும்பாதகங்குள்
விரகில்செய்கொலைகருமாதலால்விசேடம்வில்வம். (௧௭)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்த தாமயிர்ச்சிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கடபுமுக்கடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்வங்
தடங்கைகொண்டசுனாமாயிரஞ்சாற்றிச்சாத்தல். (௧௮)

(௧௩) மண்முதல் சிவம்சுறுஆன அத்துவம்இலிங்கமென்றது-
ஆனமதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும்,
சிவதத்துவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானை. ஆசனம்
மூர்த்திமூலம் வித்தைஎன்றது-ஆசனமந்திரம், மூர்த்திமந்திரம்,
மூலமந்திரங்களை. (௧௫) ஈசன் ஐந்து எழுத்தைப்பெண்பாற்கு இ
சைய உச்சரித்து என்றது - சத்திபீஜங்களோடொருப்பட்டசத்தி
பஞ்சாட்சரியை. (௧௬) பண்ணியம்-பலகாரம். பாஸீயம் - பாயசம்.
அடை - வெற்றிலை. காய்-துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டிஎன்றது-
மூன் றுதரம் வட்டமாகச் சுற்றுவது.

(௧௭) புரகரன் - புரஹன் என்னும் வடசொற்றிரிபு. திரிபுர
த்தை யழித்தவனென்பதுபொருள். கன்-புலை. விரகு-அறிவு.

அடியனேன் செய்யுங்குற்றமன் னைதக்கன் தனந்தமா குங்
கொடியநஞ்சமுதார்க்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனே காத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்த்துமும்முறைவவஞ்செய்தேத்தி. (௧௬)

வன்மணங்கரையநின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மணக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறகு காண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்னே. (௨௦)

ஆதியில்விலிங்கந்தீண்டற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கத்திவ்விதியாலர்ச்சித்
தோதியவிரதநோற்கவர்ச்சனைக்குரியரல்லாச்
சாதியர்பொருணைந்தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல். (௨௧)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பொருவிலிவிரதமைவகத்துச்சிப் போதிலூணிரவிலூணி
ரண்டு, மொருவுதலுறங்கா திருத்தலர்ச்சனைநால் யாமமுமுஞ்
தலென்னக், கருதினிவ்வைந்துமொன்றலுக்கொன்று கழியவுமதி
கமாரோற்கும், வருடமொன்றிரண்டு மூன்றுபன்னிரண்டு வருடம்
வாழ்காள்ளவியற்றுள். (௨௨)

உடலனவெண்ணினோற்பவர்முந்தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவீழ்மாலேமண்டபங்குண்டமண்டலம்வருத்தமாபதியைப்
படரொளியெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து.

காலையிலாசான்சொல்வழிநித்தக்கடன்முடித்துச்சிதொட்டந்தி
மாலையினளவுப்புராண நூல்கேட்டுமாலேதொட்டியாமமோர்கான் கு
சேலனகண்ணாப்பங்களைப்பூசைசெய்ககப்பூசனைமுடிவின் [ஞ்
மூலமந்திர நூற்றெட்டு நூற்றெட்டுமுறைவியுலாகுதிமுடித்தல். (1)

வில்வமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிகால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலேந்தெழுத்துருவி னுதனுக்கருக்கியங்கொடி
லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேனைமந்திரங்களினாலும் [த்த
வில்வழிலோம்பிப்பூராணகுதிசெய்தீறிலான் வேள்வியைமுடித்தல்.

(௧௬) படிவம் என்றதுபடிஎன ஈறுதொக்குநின்றது-படிவம்-
உருவம். (௨௨) கட்டளை - கியதி. (௨௩) வில்அழல் - வில் வடிவா
கச்செய்த மூகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்ந்தபின்னித்த வினை முடித்தரம்பைப் பொதுளும்பாசிலை
பதின்மூன்றி, னலந்தருதுவென் ளரிசிபெய்தினிய நறியகாய்கறி
யொடுபரப்பி, யலந்தரவான்பா னிறைகுடம்பதின்மூன் றரிசிமே
ல்வைத்தரண்டியிற், கலந்தவன்பினராய்ச் சிவார்ச்சனைக்குரிய கட
வுள்வே தியர்களைவரித்து. (உ௧)

காதணிகலனுங் கையணிகலனுங் தவின்பெறவளித்தரனாக,
வாதரம்பெருக நினைந்தருச்சனைசெய் தரியதக்கிணையொடுப்பாதப்
போதணிகாப்பு விசிறிதனைகவிகை பூந்துகின்முதற்பலவுடனே, மே
தகுதானஞ் செய்துபின்ருருவைக் கற்புடையின்னிடையோடும். (1)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்கா துக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்
வாசகன்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவளைவரைந்து [து
பூசனை செய்தபடிமையோடும்பொன்பூதலர்ப்பதா திகன்பிறவந்
துசலர்மாலேகோட்டணிபுனைந்தசுரபிராதான முஞ்செய்து. (உ௨)

இனையவாறுத்தாபன முடித்தாசானே வலாற்சிவனடிக்கன்பர், த
னையரோடொக்கலுடனமுதருந்தருதுவிலிவிரதமுன் கண்ண, ன
னையதாமரையோனிர்திரன் முதல்வாறுடவர்ப்புமவறுகனாத்தோ, ர
னைவருநோற்றார்மணித்ருமனுட்டித் தரும்பெறற்போகம்வீட்டைந்
தார். (உ௩)

கடனோற்பவர்வெம் பகைமனத்தயர்தித் தாயிரப்பிரவியிலிய
ற்றூக், தீதுசேர்வினேதீர்த் தேடுத்தயாச்சையினிற் சிலகதியடைவ
ரிவ்விரத, மோதினேனோச்சேட்டோர் மனைவியும்மக்க ளொக்கலோடி
னிதுவாழ்த்தும்பர், மேதகுபதினா லிந்நிறன்பதத்தில் வீற்றினிதி
ருப்பென்றறவோன். (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பார்
வில்லிமெணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனை விடைகொண்டேகி
யல்லியங்கனகஞ்சுத்தாடியங்கயற்கண்வல்லி
புல்லியபாகன் றன்னைவழிபடஇப்போற்றிரோற்றார். (உ௧)

(உ௨) அலம்-அமைவு. (உ௩) பாதப்போதணி காப்பு-பாதுகை.

(உ௨) சுரபி-பசு. (உ௩) ஒக்கல்-உற்றம். அனைய தாமரை எ
ன்றது-அத்திருமானுத்திக்கமலத்தை. அல்லது அனையவென்னுஞ்
கட்டுத்திரிபு உயர்வின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும்.

(உ௦) பதினாவிந்திரர்ப்பதம் என்றது-ஒர்பிரமகற்பத்தை. யாக்
கை-சரீரம்-இப்பெயர்க்கு-மகாமாயையென்னு மோர்சத்தி கன்ம
வசத்துக்கீடாகப் பூவின்மணத்தைக் காற்றுகொடுவத் தறிவிக்கு
மாறுபோலக், கன்மங்களுக்கான வனுபோகக்கருத்தையவத்தாகா
லத்திலேயுண்டாக்கிக், கருவிற்குவந்த ஆன்மாவைச் சுக்கில உ
ரோணிதங்களிலே கட்டிக்கட்டிவித்தது, என்பதுபொருள்.

சுந்தரன் தன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெல்வாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான்றவிசூழன் று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தனதரியணையிற்றழு. (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன் றுமன்னரும்பொன்னாடெய்தி
பூன்வழிசுவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன் காட்டியதவியின்வைக. (௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன்றவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோன் முக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகத்தைதப்பாரா. (௩௪)

முகமனன் கியம்பிரீவிர்வந்தென்மொழியினென்ன
மகபதிபெங்காட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்ற
ரகமலர்த்தனையார்நாட்டினளவும்வான் சுரக்கலங்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்னாடைநல்கிரீர்போமினென்றான். (௩௫)

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கண்ணிநாடன்
றன்னரியனைமேலொக்கத்தருக்கிறேறடிருக்குமா றும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வியையமுன்னா. (௩௬)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலனவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணியேதாளாற்றன்மெலிவதேதாராரத்தனை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையான்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான். (௩௭)

கண்டனன் கடவுளைதன்கழியவுயி றும்பூதுள்ளங்
கொண்டனனின் றுதொட்டுக்குரையளிதுழாவுநிம்பத்
தண்டழைமாற்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுண்ணை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன். (௩௮)

(௩௯) போந்து - பனை. ஆர் - ஆத்தி. தாருநாடன் - கற்பக
நாட்டரசனாகிய இந்திரன். (௪௦) விறு - செருக்கு. புலப்படா
மை, அறிவுக்கெட்டாமை. (௪௧) கதுமென - விரைந்து. (௪௨)
கடவுள்நாதன் - தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன். இஹம்
பூது - வியப்பு.

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதங்குகின்ழிந்துதென்னன்
தன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனையாலம்
மன்னவரிருவர்காமழைவனம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுபிபண்டைச்செயலதாயிருந்ததன்றே.

(௩௧)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாவொண்ணல்லிண்ணங்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனக்காரனண்ணி
மேயதோலரி:மானேனம்வேங்கையென்கிரஸையின்ன
தீயதோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செருக்குமெல்ல.

(௪௦)

பொன்றத்தாமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
யின்றத்தமேகநான்குர்வீழ்த்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெழுநாள்நோட்டொத்தவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்தின்களிறுபோலக்கொடுத்தோசிககயாத்தான்.

(௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டாறாகக்குன்றிறகரித்தவென்றி
நாட்டத்தப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்தூக்கனல்போற்றிக்கொஞ்சமர்குறித்துச்செல்வான்.

(௪௨)

வாங்குநீர்வரப்பவேலேவிடுத்ததுவலியவாரச்
தாங்கியசெருக்குங்காரைத்தனையிதருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனிதயாக்கைக்கிடத்துணைவலியாதென்னு
வீங்கியமானமுககயின்வன்மதுரைகுழந்தான்.

(௪௩)

கலிவிருத்தம்.

ஒடினரொற்றர்போய்ச்செழியனெண்கழல்
குடினர்ககர்ப்புறஞ்சுமர்க்களேகளைகண்
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துங்குவான்.

(௪௪)

(௪௦) விண்ணம் - விண்ணுலகம். தோல் - யானை. அரிமான் -
சிங்கம். என்கு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகம்நான்கென்றது - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தும்,
துரோணம், காளமுகி என்னும் மேகக்களை. இவைமுறையே பொ
ன், பூ, மண், கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪௨) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்தண்
டநாடன் என்றது - கண்கள்கிறைந்த தேகத்தையுடைய இத்திர
ணை. காட்டம் - விறகு. இதுகாஷ்டமென்பதன்றிரிபு.

(௪௩) ஊக்க - செலுத்த.

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன்

னண்ணுககடிதெனநடத்தியாவரென்

றெண்ணலன்மதமலையெருத்தயெற்கொடி

கண்ணகன் கடிநகர்க்காப்புநீங்குமுன்.

(௪௭)

அடித்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை

யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கனை

தொடுத்தனரிறுதிநாட்சொரியுமாரிபேரல்

விடித்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல்.

(௪௮)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்

பார்த்தனர்வேறுபல்படைக்கலக்குவ

னார்த்தனர்குனிசிலைதொடித்துவாஸியாற்

போர்த்தனரமரர்மெய்புதைத்தவென்பவே.

(௪௯)

தறித்தனதாள்சிரந்தகர்த்ததோள்கரம்

பறித்தனகுறுதிநீர்கடலிற்பாய்த்தன

மெறித்தனபாரிடஞ்சேனங்கூளிகண்

முறித்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே.

(௫௦)

ஆடின குறைத்தலையலிந்தபோர்க்களம்

பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதான்

குடினகூளிகள்சொரிசோரப்பார்

மூடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே.

(௫௧)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரச்சேனைக

டுஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணனாய்ப்

பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துத்தெய்வத

வஞ்சின்ப்படைகளான்மலைவதுன்னினான்.

(௫௨)

அமுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான்விண்ணவனதனைத்திகட

பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோச்சியவித்தனன்பாரான்வேந்தன்

சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்றேவர்கோனதனைச்சிம்புட்

புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினுன்புணரிவென்றேன். ()

(௪௭) பகடு, மதமலை - யானை. காப்பு என்பது - மலை, காடு, கடல், மதிவென்று நால்வகையரண்களுள், மதிவமேல்கின்றது.

(௪௮) மலயவெற்பரையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.

(௪௯) குறுதிநீர்-உதிரம். பாரிடம்-பூதம். கூளி-பசாசு.

(௫௦) குறைத்தலை-கவந்தம். (௫௧) வெஞ்சினம் - கெடுமொழி

அதாவது-போர்முகத்துத் தமதுவீரத்தைப்புகழ்த்துகூறல்.

(௫௨) சிங்கப்படை-சரசிம்மாஸ்திரம். சிம்புட்படை-சரபாஸ்திரம்

தானவர்பகைவன்மோகசுரந்தொடுத்தெறித்தானாக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்த்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புக்கனர்புக்கார்தம்மில்
வானவன்மண்ணினான்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான். (௫௨)

காய்சினமடங்கலன்ஞானகைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன்ருலிசந்தன்னேவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிச்சிதைத்ததுசிதைத்தலோடுங்
கூசினன்ஞ்சிப்பொருன்னுன்றிறகரித்தவீரன். (௫௩)

இந்திரண்டனையகூர்ம்பல்லிருள்வரைகெஞ்சுபோழ்த்த
மைந்தனில்வலியசாலாவரைத்தெறிநீவிசென்னி
சித்திடாதாகிம்பொன்மணிமுடிநிதநச்சேரம்
சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்னு. (௫௪)

போரினுக்காற்றாத்தொடிப்பொன்னகர்புருத்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைத்தகூர்வெந்தமகன்பின்புதன்ஞாட்
தேரினுக்கெல்லாராரியுதவுவேனிகளரீக்கிக்
காரினேத்தருகவென்னுக்கவுரியற்கொலைவிட்டான். (௫௫)

முடங்கல்கொண்டனைத்தூதன்முடிசெழுவேந்தன்பாதத்
தொடங்கிநீண்டமுலைபட்டவுழையுளாமொருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னர்வாசித்துங்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழவேலான்விண்ணோர்வேந்துரைசேராளுகி. (௫௬)

இட்டவன்சிறையரீக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிந்தையன்னயாகப்பாகசாதன்னுக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளனான்மீனையென்றுதாழ்த்தான்
மட்டவீழ்த்தொழுதுகிம்பமாவிகைமார்பினுனும். (௫௭)

இடுக்கண்வந்துயிர்க்குமுற்றமெய்தினும்வாய்மைகாந்து
வடுக்களைந்தொழுதுநாலாமரபிணனுரையையாத்த
னெடுத்தரைமறைபோற்றுழந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தான்பகடுபோலமிண்டன்மேகமெல்லாம். (௫௮)

(௫௪) இருள்வரை - கிரவுஞ்சகிரி. (௫௫) கூர்வேல் - என்றது -
வச்சிராயுதத்தை. நிகளம் - விலங்கு. (௫௬) முடங்கல் - ஓலை.
உழை - அருகு. (௫௭) பாகசாதன் - பாகனென்னுமோரசுரனை
வென்றான். (௫௮) இடுக்கண் - வதுமை. ஊற்றம் - இடையூறு.
வடு - குற்றம். நாலாம் - மரபினான் என்றது - சற்குத்திரனாகிய
வேளாண். யாப்பு - தலை.

தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண் மும்மாரிபெய்து
வாலியுக்குளனும்யாறுமடுக்களுமடுத் துக்கன்வாய்க்
காலிருழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்ன த்காடும்
பூவிரிபொழி லுங்காவும்பொலிந்த துகன் னிராடு.

(இக)

இந்திரன் முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௧௦.

பதினைந்தாவது,

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருமுத்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவெண்புறங்
கண்டவண்ணமின்ன தன்ன கன்னிராடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம்.

(க)

மன்னவன் நனக்குமுன்னர்மலயவெற்பின் முனிவர்கோன்
சொன்ன திங்கள்விரதமன் றுதொட்டுநோற்றுவர லுமந்
நன்ன லஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்ன ருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன் வந்துதோன்றினான்.

(உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்தவைத்துநகர்க்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநாள்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பம்விளைமகிழ்ச்சியெய்தினான்.

(ஈ)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினை நிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதற்

(இக) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய் - பட்டம். பொழில் - நந்தவனம். கா-பயன்றருஞ்சோலை.

(க) வெண் - முதுகு. வைப்பு - ரிட்சேபம். (ஈ) வயந்தனைப்பயந்தது என்ன என்றது-திருமால் (மன்மதனைப்பெற்றமைபோல) எனவும், வெற்றியைப்பெற்றதுபோல எனவும் பொருள்படும். வயம் - வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன் எனப்போலியாயிற்று. இயம் - வாச்சியம். (ச) எழுதொணாதகலை - வேதம்.

பன்னுகேள்விகரிகடேர்க்பரிபடைக்கலம்பயின்
தன்னகாதலான்வினங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநான். (௪)

மல்குமாறுகோடிரிந்துமழைசுருங்கிதியூர்
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவிளைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னனலியவந்தநாடெலாம். (௫)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதுகூறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லேகண்டநூ
லுழவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிற்றவாற்
றழையுமாரிவருடியாதொர்வருடமென்றுசாற்றினார். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துறுதாய்போன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையையவென்றாத்
தகவுறுவிரங்கிக்கண்ணீர்த்தும்பிரின்றிரந்துவேண்ட. (௭)

இரைக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின்செவ்விகோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
னரக்கர்போர்க்கடலினீந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான். (௮)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயின்மூழ்சித்தரையிடத்துயின்றானாக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார். (௯)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போததினவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாதோர்கனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோரெல்லையில்லாகக்கேடிலாச்சேமவைப்பு. (௧௦)

(௫) ஆறுகோள்-சரி, செவ்வாய், குரு, சூரியன். இராகு, கே
துக்கன். பருவம்-கார்க்காலம். ஒல்குமாறு என்றதில்-மாறு, விளை
யெச்சப்பொருளில் வருமோரிடைச்சொல். (௬) தூல் உழவர் - க
ணிதநூற்புலவர். (௭) பகவு - பிளவு.

(௮) அரக்கர் போர்க்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன் நனது
விபவத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்துநான்குகோடியாக்
கர்வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீங்கியதை.

கிடைத்தும்ற்றினையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்னோணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுகாறுந்தொட்டெடுத்ததனைமீள்
வடைத்துநின் குறியிட்டையவருதியென்றடிகள் கூற. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனோக்கிகணவனைவலமாய்ப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகத்தொகைபுறஞ்சுழிக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிக்கீழ்திசைநோக்கிச்செல்வான். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிந்துபார்கியியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்தான். (கங)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாகைக்காடுதானவானருவிதூங்குங்
கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சுழல்போக. (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனத்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சுழங்கயற்கொடியிலந்துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றேருன்றியிருவிசும்பகடுகிற. (கடு)

தென்கடல்வடபாடோளக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடநெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிர்புனளுநீந்தி. (கசு)

(கக) கிடைத்து - அடைத்து. குறி - முத்திரை. (கஉ) எழு
மான் - எழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலெ
ன்றது - மேகமண்டலத்தை. (கங) பாகு - பாகன். (கச) பிச்சம்-
பீலிக்குடை; பீலி - மயிலிறகு. தானம் பொருப்பு என்றது - யா
ணையை. பாய்மா - பாய்த்துசெல்லுங்குதிரை.

(கடு) ஞாழல் - குங்குமமரம். கோடு - வளைவு. பேழ் - பிளவு.
உழுவை-புலி. சிலை-வில். எழுயர்வரை என்றது - எழுறுப்புயர்ந்த
மலைபோன்றயாணையை. (கசு) வன்கடம் - மூரம்புங்கூர்ங்கல் லுநெ
ருங்கியகாடு. கடன் - வரிசை.

தண்டகநாடுதள்ளித்தெலுங்கநாடகன் றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைவைவேலிக்கருடங்கடந்தநாடுங்
தொண்டகந்துவைக்குங்குன் றுநதிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமாளவதேசநண்ணி. (௧௭)

அங்குநின்றெழுந்துதீவாயருஞ்சுரநெறிபட்டேகி
மங்குனின் றதிருஞ்செம்பொன் மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின் றவிழுங்கானங்குன் றெரீஇவாளைபாயத்
தெங்குநின் றிளநீர்சிந்துமத்தியதேயத்தெய்தி. (௧௮)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலே றுயர்த்ததோன் றல்
பொன்னெடுஞ்சடையிற் றுழந்துபுனிதமார்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுகரமெய்திநளிர் புனற்கங்கைநீந்திக்
கன்னெடுநெறியனே ககாவதங்கடந்தபின் னர். (௧௯)

மடங்கன் மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞாற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுமுகிகண்டங்கடந்தமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி. (௨௦)

யாவையுமீன் ருடன்னையீன் றபொன்னிமயந்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்த தும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியங்க துநீத்தேமவெற்படைந்ததுபின் னாக
வோவியப்புறத்துத்தோன் றுமரிவருடத்தையுற்று. (௨௧)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிடதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யா றுபோகிளாவிரதகண்டத்

(௧௭) கண்டகம் - முள். தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலப்பறை.

(௨௦) மாநாகம் - பெரியயானை. பாரதவருடம் - பரதன் என்
பவனாலானப்பட்ட பூமியின்பெரும்பிரிவு. பரதன்-சுவாயம்புவமனு
வின் இரண்டாவதுபேரன். வருடம்-பெரும்பிரிவு. குமரிக்கண்டம்
என்றது-பரதனாலானப்பட்டபூமியின் ஒன்பதுபங்கில்ஒன்று. கும
ரி - பரதனுடைய புத்திரி. இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம்,
கோபுரவியலிலும்; காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலும் காண்க.

(௨௧) கிம்புருடகண்டம்-இமையகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடை
யில் கிம்புருடனாலானப்பட்டபாகம். அரிவருடம் ஏமகிரிக்குத்தெற்
கு. நிஷத்தகிரிக்குவடக்கு, இதன்மத்தியில் அரிஎன்பவனாலானப்பட்
ட பூமியின்பெரும்பாகம். (௨௨) இளாவிரதகண்டம்-இதுமகம்மே
ருவின்சாரலாய் இளாவிரதனென்பவனாலானப்பட்ட பாகம்.

துற்றனன் கண்டான் மூன் றூரொருங்கடுஞான் றுகுனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின் றவெற்பினை மலயவெற்பன். (உஉ)

வெம்படைமறவர்சேனைவென்னீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புலின் கனியின் சா றுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீரா றுமாற்றின ருருபொன் மயமாய்சிற்கும்
பைம்புனங்கானநோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா. (உ௩)

அவ்வரையசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின் களைகனையளவில்வான்
தைவருசுடருங்கோளுநாள் களுந்தழுவிச்சூழும்
தெய்வதவரையேமேலைத்தேவராலயமேயெனா. (உ௪)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணன் விளித்த லும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித் துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசா தனனை வென்றோ
ணணித்தன் சின முமேருநகைவரைச்செருக்குமாற்ச
சேனுற்றசிகரந்தன் னிற்செண்டினுலடித்தூநின்றான். (உ௫)

அடித்தலுமசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தன தருணபானுமண்டலம்விண்டு தூளாய்ப்
படித்தலேதறித்தாலென்னப்பன் மணியுதிர்ந்தவன்றே. (உ௬)

புடைவரைக்குலங்களைட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான் குநாங்குகிடங்கருமலர்த்தநாங்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநாங்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையு றுற்றாலடித்தவர்க்குவகையுண்டோ. (உ௭)

(உ௫) பாணித்தல் - தாமதித்தல். (உ௬) சிகரபந்தி - ஆயிரங்
கொடிமுடிகள். தருணபானு - இளஞ்சூரியன்.

(உ௭) வரைக்குலங்களைட்டாவன் - நிஷதம், ஏமகூடம், இம
யம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாத்தனம், மாலியவான், என்
பன். அடைகல் ஓர்நாண்காவன் - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து
நிற்கும், மந்தரம், கந்தமாத்தனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பரு
வதங்கள். நான்குகிடங்கராவன் - தாகம், மானதசரசு, விமலோத
கம், மனோரதமென்னும் ஓடைகள். நான்கு தடங்களாவன் - அரு
ணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமதி என்னுந்தடாகங்கள். நான்
குதருக்கள் என்றது - கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்பவற்றை,
நான்கு பொருள்களாவன் - சயித்திரம், விசித்திரை, வைப்பிரசம்,
கிருதாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவென்சோதி
யுடைத்தனக்குடையுங்கொண்டவருவினோடெழுந்தநாணிக்
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன் கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா. (உஅ)

இத்தனைவரவுதாழ்த்ததென்னென்னமேருத்தெய்வம்
வித்தகடம்பிகேட்டிமீனெடுங்கண்ணியோடும்
பைத்தலையரவம்பூண்டபரணையிப்படிவங்கொண்டு
சித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுகியமம்பூண்டேன். (உக)

இன்றுகேட்டிலையோவையாவேந்திமையொருத்திகாமம்
துன்முகாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மற்றதுதாழ்ந்து
கின்னுளேனினையதிங்கினிமித்தினாலடியும்பட்டேன். (உ௦)

திருவடிபிழைத்தநீங்குதீர்த்தனையிதனிலையன்
நருவதோறுருதிதானுந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன. (உ௧)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்னுரைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிந்தேமாரீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம். (உ௨)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கின்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிறாயதமனியமுகத்துமுடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா. (உ௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீன்தென்னுரையோடுங்
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமான்றடந்தேருந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பின்னணுவானண்ணுமெல்லை. (உ௪)

(உ௨) உன்னதுபுலத்தோற்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுன்
னபொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை-சிவஞானி
களால் வெறுக்கப்படுவது; பொருள்.

(உ௩) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்திரை.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மானவர்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனித்தேகாடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்த்தான். (௩௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்குழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டதாழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினுற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணெற்றிமன்னவன்மதுரைசார்த்தான். (௩௬)

அறத்துறையந்தணுளர்துறந்தவரரன்றாள்பற்றிப்
புறத்துறையகன்றைசவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர்நிரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிற்றத்துறையவையநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான். (௩௭)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பணிப்பச்சிந்து
மங்கலமறுகினைகிமறைகளுக்குக்கோயிலெய்தித்
தங்கணையகனைச்சூழ்த்துதாழ்த்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்குளூர்குடுமிச்செல்வத்திருமணிங்கோயில்புக்கான். (௩௮)

பொன்மலைக்கடவுளீந்தபுண்ணியநிதியையந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிழவன்றெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்துத்தருக்கினுனிருக்குநாளில். (௩௯)

ஐவினைநடத்துமீசனாணையாநடக்குங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறத்தென்னனாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிப்பெருவளம்பகிர்ந்துநல்க
வுய்வினையுடையவாகியுயிரெலாந்தழைத்தவன்றே. (௪௦)

(௩௬) எட்டோடைந்துறுப்பினுற் பணிந்தென்றது - கோபுர
மாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களோ
டும்வணங்கினமையை. (௩௭) அறத்துறை-தருமநெறி. புறத்துறை-
புறச்சமய மார்க்கம். கோயிற்றிறத்துறை - நித்தநைமித்திகநெறி.
முத்தின்நிறத்துறை - முத்தைப்போன்ற வெண்மையாகிய நீர்த்
துறை.

(௩௮) குங்குமம்பணிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு-புழுதிகளடங்கி
த்தண்மை யுண்டாகும்படி, குங்குமங்கலந்த நீரைத்தெளித்து என்
பதுபொருள். (௩௯) தென்மலைக்கிழவன்-பொதியமலைக் கிறைவனா
கியஉக்கிரகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௪௦) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தரளித்தாரம் பூண்டபாண்டியன் நிருமக
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென் றணிமுடிகவித்தாசளித்து [னுக்
நவிரதிகயபூரணவிற்பனான நோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுநிறைந்துவீற்றிருந்தான்

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-உச - க்கு - திருவிருத்தம் - ககருக.

ப தி னு ற வ து,

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோ னுக்கிரச்செழிய னுயரியமேருமால்வ
ரையைப், பொலம்புரிசெண்டாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போ
ந்தருண்டைந்தவாபுகன் றும், வலம்படுதிணினோள் வீரபாண்டியன்
கோல்வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்
தேறநால்வேதப் பொருளுணர்த்திய திறம்புகல்வாம். (க)

ஐம்பெரும்பூத நிலைநிரந்தீரே முடுக்கியவுலகொடு மயன்மா,
லும்பர்வான்பதமு முதித்தவாறெடுங்க வருத்ததோருழி வந்தெய்
தச், செம்பொருண்மகையு மொடுங்கியவழிநாட் செஞ்சுடர்க் கட
வுண்முன்மலரும், வம்பவழிகமல மெனவரன் றிருமுன் மலர்ந்ததா
லகிலமுமாதோ. (உ)

பண்டுபோற்பின்னு முத்தொழினடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திரு
வுள்ளங், கொண்டிபோர்த்துகிரி வலவனைத்தரவிக்குரிசிறன் னாபி
முண்டகத்தில், வண்டுபோற்பிரம னுதித்துமூவுலகும்வரன்முறை
படைக்குநாணஞ்ச, முண்டுபோற்றியவானவர்க்குயிரளித்த வும்பர்
நாயகன் றிருவாக்கில். (ஊ)

(சக) நவம்-புதுமை. பழையதேசு என்றது - முருகக்கடவுளை.

(க) உலம் - திரண்டகல். (உ) பூதம் நிலைநிரந்தலாவது - பிரி
திவுமுதலியவைவந்தும் ஒன்றிலொன் றெடுங்கிரிற்றல். உருத்த
தோர் ஊழி - மகாப்பிரளயம்.

பிரணவமுதித்த ததனிடவேதம்பிறந்தனநைமிசாரணியத்,
தருணிஹமுனிவர் கண்ணுவர்களுக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின்,
பொருணிஸ்தேரியா துன்னமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருப்பவப்போ
தத், திருண்மலவலிவென் றவனரபத்த னென்றொருவேதியன்வந்
தான். (அ)

வந்தவேதியனை யிருந்தவேதியர்கள் வரவெதிர்த் திறைஞ்சி
வேறிருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன் முனிவர் தமைமுகநோ
க்கியீதுரைப்பான், பந்தவேதனைசால் வாவெறுப்பிகந்த பண்பின
ராயினீர்வீர், சிந்தைவேறுகி முகம்புலர்ந்திருக்குஞ் செய்தியாதெ
னவவர்கொல்வார். (இ)

மருட்படுமொயை கழிந்தவன்மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய்
தேசிகனற், நிருட்படுமனத்தே மிருத்துமாயை யாதுகுழிதற் செ
னக்கேட்ட, தெருட்படுமனத்தோன் செப்புவான்வேதஞ் செப்பிய
சிவபரஞ்சுடரே, யருட்படிவெடுத்துப் பொருளையுமுணர்த்து மல்
லது சூழ்ச்சியாதறவீர். (ஈ)

பண்ணியதவத்தாலன் றியாதானும் படுபொருள்பிறிதிலைதவ
மும், புண்ணியதலத்தின ல்லதுபலியா புண்ணியதலத்தினும் விழு
ப்ப, நண்ணியசைவ தலத்தினிலியற்றி னல்குமச்சிவதலங்களினு,
மெண்ணியவதிகதலத்தினிலியற்றி னிருந்தவமெளி துடன்பயக்கும்.

அத்தகுதலமற் றியாதெனினுலக மகிலமுந்தன்னுடம்பான்,
வித்தகன்சென்னிப் பண்ணிருவிரன்மேல் விளங்கியதலமதுசீவன்,
முத்தராயெண்ணில் வானவர்முனிவோர் முயன் றமாதவப்பீயன
டைத்து, சித்தமாசகன்று வதிவதென்றறநூல் செப்பியமதுரையந்
தகரில். (உ)

தெளிதருவிசம்பி னிழிந்ததோர்விமான சிகாமணியருகு தெ
ன்மருங்கின், முளிதருபராரை வடநிழல்பிரியா முழுமுதல்வழிபடு
மறவோர்க், களிதருகருணை முகமலர்ந்தளவாவருங்கலையனைத்தை
யுந்தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தியேதுங்கட் கோதியமறை
ப்பொரு ளுணர்த்தும். (஑)

அங்கவன் றிருமு னருந்தவவிரதமாற்றுவான்செல்லுமினென
வப், புங்கவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின் புனிதமாமுனிவருமங்
கை, பங்கவன்மதுரைப் பதிபுகுந்தம்பொற் பன்மணிக்கோயில்புத்

(அ) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (ஈ) சூழ்-
ஆலோசனை. தெருள்-ஞானம். (உ) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்த
லங்களுட்சிறந்ததலத்தை. (஑) அறவோரென்றது - சனகாதிக்கோ.

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெறிசெழும்பொற் றுமரைத்த
டாகநீராடி. (௧௦)

கரைகடந்துள்ளங் கடந்தவன்புந்தக் கடிதுபோய்நான்கிருவெ
ள்ளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடந்ததோர்மேரு வரைபுரைவிமான மே
ற்காணு, வரைகடம்பொருளைக் கண்களாற்கண்டாங் கும்பர்தம்பீ
ரானேநீர்கண்டு, திரைகடந்திடும்பே ரின்பவாரியிலுஞ் சேணிவத்
திலும்விழுந்தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலைமுமிழ்த்துக் கரசரணங்கள் கம்பிதஞ்செய்துகண்ணரு
வி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்த்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுந்
தேரு, மைதழைகண்ட வெள்ளிமன்னுடும் வானவர்நாயகவானே,
ருய்தரவிடமுண்டமுதருள்புரிந்த வுத்தமபோற்றியென்றேத்தா.

மறைபொருள்காணு துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயே
யங், நிறைபொருளாகி நின்றனையதற்கு நீயலாற்பொருள் பிரிதியா
தென், நிறைவனையிறைவன்பங்கிலங்கயற்க ணிறைவியையம்மு
றையேத்தி, முறைவலஞ்செய்து வடநிழலமர்ந்த மூர்த்திமுன்னெ
ய்தினுர்முனிவோர். (௧௨)

சீதளப்பளிக்கு மேனியும்பளிக்குச் செழுமலைபதித்த துப்பன்
ன, பாத்தமுஞ்செவ்வாய் மலருமுக்கண்ணும் பங்கயச்செங்கர நான்
கும், வேதபுத்தகமு மமுதகும்பமுந்தன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்
ஞான, போதமுத்திரையுந் தரித்ததோர்தனிமைப் போதன்முன்
ருழ்த்தெழுந்தேத்தா. (௧௩)

வடநிழலமர்ந்த மறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபதுமிரண்
டுந், திடமுறவரபத் தன்றனாற்றெளிந்து தேணிறைமதிமுதலடை
வித், படுமதியளவுந் தருப்பணமோமம் பார்ப்பனவுண்டி மூப்போ
து, மடைவுறதுவன் று நோற்குமாதவர்மு னருமறைப்பொருள்வெ
ளிவருமால். (௧௪)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோரத்சயிப்பவடநீழன்

மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெண்ணன்

(௧௧) வெள்ளவரைகள்என்றது - வெள்ளையான்களை. உரை
கள் - வேதவாக்கியங்கள். (௧௨) கம்பிதம் - கடுக்கம். (௧௩) போதன்-
தக்பிணமூர்த்தி. அமுதம்-ஞானமீர்தம்.

(௧௪) மேதாமனு என்றது - தக்பிணமூர்த்தி பேதங்களுளொ
ன்றாய் விளங்கும் மேதாதக்பிணமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்ட
க்கரங்களாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கடனமிலிலக்கணவுறுப்பகவைநாணன்
கானவொருகாளீமறையோன்வடிவமாகி. (கச)

நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டகையகண்டிகைவளைந்தொழுகாதிந்
பூண்டருழைகெளவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிதைப்ப. (கௌ)

உத்தரியவெண்படர்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலிஐமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தணியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமலபந்தவிருள்சித்த. (கஅ)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்திஐவொரு
தண்டினிமாலையிடவாளரவுதள்ள
வெண்டிகிலினுனவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளி,ழைப்ப. (கக)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழல்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொண்டரகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலர்ப்புறம்விற்றழன்முழங்க. (உ௦)

எதமில்பலித்திரம்வலக்கரனிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகமிடக்கையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்கூட. (உ௧)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளையறுகால
புள்ளொலியினுவுமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்று
லுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிர்வளர்ப்ப. (உ௨)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்களுகாணவெளிவந்துவெளிரின்ற
ஞைமுடிவாயளவினன்மறையினந்தப்
போதவிடிவாகிநிறைபூரணபுராணன். (உ௩)

(கஅ) வாள் - ஒளி. மலம் - ஆணவம். (கக) தண்டல்-நீக்கல்.

(உ௧) போதம் என்றது - சிவஞானபோதத்தை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுவாக்கடண்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளேத்தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டருவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்ந்தார். (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகினிற் றவேதியசரணமென்ற
வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளனோக்கிப்
பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார். (உஊ)

அடியரேமும்புமாறுமுலகெலாமளிக்குமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்சூரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிலிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான். (உ)

அந்தணிற்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருளே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும். (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதரமாய்மேலாந்
தத்துவமாகுமிந்தச்சுந்தரசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகட்கெல்லாநிதானமம்பொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும். (உஅ)

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுதூல்க
னறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையிதன்பொருளேயிந்தச்சுந்தரவடிவாயிங்ங
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பர் தூலுணர்ந்தநல்லோர். (உஈ)

(உச) வால்-வெண்மை. உவா-நிறைவு. சிட்டர்-பெரியோர்.

(உஈ) படி-அளவு. (உஎ) மந்தணம்-ரகசியம். கருவி-சாதனம்.

(உஅ) மேலாந் தத்துவமென்றது - நாதவிந்துக்களின் பொருளாய் விளங்குகின்றலை. சயம்பு-இதுஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு. ஸ்வயம்-தானே; பு - உண்டானது.

(உஈ) பராபரம்-பரைக்குமேலானவன்; பரை-பராசுத்தி. விஞ்ஞானம்-பரஞானம். பரம்-மேன்மை. பிரமம் - வியாபியாயுள்ளவன். வேதத்தைச்சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவிம்பித்தற்கு, விம்பமாய்கின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்றினமையின்.

ஆகையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்தசச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேத்துமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகளுணையினன்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்ததன்றே. (௩௦)

மலர்மகனாகிமூன் றுவையமும்படைத்துமாலா
யலைவறதி றுத்திமுக்கனாகியாயழித்தம்மூவர்
தலைவனாய்ப்பரமாகாசசரீரியாய்முதலீநின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிச்சுந்தரவிலிங்கந்தன்னில். (௩௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்ம தத்துவமான வலர்மகன்பாகமுநடுவி, னீதியில்
விச்சா தத்துவமான நெடியவன்பாகமு முடிவி, லோதியிசுவ தத்து
வமெனலான வருத்திரபாகமு முதிக்கும், பேதியிம்மூன்றி லெண்
ணிற்றத்துவங்கள் பிறக்குமிம்மூன்றினு முறையால். (௩௨)

ஒதருமகாரமுகாசமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்விந்து, நாத
மோடுதிக்கும் வியத்ததாரகத்தி னல்லகாயத்திரிமூன்று, பேதமா
ம்பதத்தாற் பிறக்குமிக்காயத்திரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதெனிற்
சமட்டி வியட்டியென்றிரண்டு மேதுவாம்வேட்டவைக் கெல்லாம்.

இன்னவையிரண்டு மிவனருள்வலியா லீன்றநான்மறைமைய
யந்நான்கும், பின்னிவனருளா லளவிலவான பிரணவமாகி மந்திர
மு, மன்னவாருன தாரகத் தகாரமாதியக்கரங்களுமுதித்த, சொ
ன்னவக்கரத்திற் சிவாகமநூலிச் சுவரனடுமுகத்துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொன் றடித்தநாலெந்திற்கிளைத்ததாலிருக்கது
தென்பா, லீட்டியவிரண்டாம் வேதநூ றுருவோ டெழுந்ததுகுடதி

(௩௦) ஆணை-அருட்சத்தி. பரமாகாசசரீரிஎன்றது - சிதாகாச
ஸ்வரூபமாயிற்றலை.

(௩௨) எண்ணில் தத்துவம் என்றது-இம்மூன்றுதத்துவங்களி
னுத்தோன்றிய வாக்ருகள், வாயுக்கள், வசனாதிகள் முதலியவற்றை.

(௩௩) வியத்தம்-வியட்டி. தாரகம்-பிரணவம். சமட்டி-பொது.
வியட்டி-சிதப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடியாயுள்ளது.

(௩௪) பிரணவமாகிமந்திரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்தி
ரங்களை. அகாரமாதியக்கரங்கள் என்றது - அகரமுதலிய ஐம்பத்
தோரகஷரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(௩௫) கீட்டிசைமுகம்-தற்புருஷம். தென்பால்முகம் - அகோ
ரம். குடதிசைமுகம் - வாமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசா
தம் - இருக்கது, நான்கதுஇவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி.

சமுக்கத்தி, ஸீட்டியசாம மாயிரமுகத்தா னிமிர்ந்தது வடதிசை முகத்தி, ஞாட்டியவொன்ப துருவொகினைத்து நடந்ததுநான்கதா னையே. (௩௫)

அருமறைநால்வே ருகையால்வருண மாச்சிரமங்களுநான்காந், கருமயாகாதி கருமமூமறையின் றகைமையிற் ரோன்றினமறை புங், கருமநூன்ஞான நூலெனவிரண்டாங்கருமநூலிவனருச்சினை ிரு, வரும்வினையுணர்த்து ஞான நூலிவன் றன் வடிவிலாவடிவினை டுணர்த்தும். (௩௬)

முதனுக்ரீராற் சினைகுழைத்தாங்கிம் முழுமுதற்கருத்துநல் லவியின், பதமிவன் வடிவப் பண்ணவர்பிறர்க்குந்கிருத்தியாம்பரணி லன் முகத்தின், விதமுறுநித்த மாதிரிமூவினைக்கும் வேண்டியங் குல வர்போகங், கதிபெறவியற்றுஞ் சிவார்ச்சினைவினைக்குங் காரண ிச்சிவகோசம். (௩௭)

மறைபலமுகங்கொண் டலறிவாயினோத்து மயங்கவேறகண்ட ழுரணமாய், நிறைபரம்பிரம மாகுமிக்குறியைக் கருமநன்னெறிவ றாப்பூசை, முறையினுஞான நெறியினிப்பொருளை யருளிஞன் ழயக்கறமுயங்கு, மறிவினுந்தெளிவ துமக்குநாமுரைத்த வரும் கறப்பொருள் பிறர்க்கரிதால். (௩௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான் ஞான முண்டாங்கருமத்தைச்சித்தசுத்தி கருமத்தாலிகந்தசித்தசுத்தியைத்தருமநல்கு ருமைத்தாந்தருமத்தாலேசாந்தியுண்டாகுமாண்ட பெருமைத்தாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதட்டாங்கயோகம். (௩௯)

சிரியையான் ஞானந்தன்னாற்கிளர்சிவபத்தியூசை கரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசற் துரியமெய்யன்பர்பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க லரியதேகிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும். (௪௦)

(௩௯) மறைநால்வேறு என்றது-இருக்கு, யசர், சாமம், அதர் வணங்னை. வருணம் நால்என்றது-பிராமணர், கூடத்திரியர், வைசி யர், சூத்திரர்களை. ஆச்சிரமம் நான்காவன ; பிரமசரியம், கிருகஸ் தம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம். வடிவிலாவடிவம் - நின்மலசொரு பம்.

(௩௭) முதல்-வேர். குழைத்தல் - தளிர்ந்தல். முகம் - சந்நிதி. ித்தமாதிரிமூவினை - நித்தநைமித்தியகாமியங்கள். கோசம் - இலங் கம். (௩௮) பலமுகம் என்றது-சாகைகளை. (௩௯) கருமம் - சிவார்ச் னை முதலியசற்கருமங்கள். சித்தசுத்தி-நித்தியநைமித்தியகருமங் களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் நீட்காமியபயன். சாந்தி ான்றது-அகக்கரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம்என்பது-ஈறுகெட்டது. ழுல் - உருபுமயக்கம். (௪௦) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின் சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கணுகுணமாமின்ன
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாச்சொல்வதிச்சுத்தமார்த்தம். (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீடுகாரணமாய்ச் சிவமயமாமறைப் பொ
ருளை, யிருட்கெடவுரைத்தே மிப்பொருட்கதித மில்லையிப்பொரு
ளெலாமுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகெனவினைய வழிவழாமா
தவர்புறத்தை, யருட்கையாற்றடவி யிலிங்கத்துட்புகுந்தா னருள்
பழுத்தன்ன தேசிகனே. (சஉ)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ_ படலம் ௨௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - கககக.

பதினேழாவது,

மாணிக்கம்விற்படலம்.

கலிலைத்துறை.

ககந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான் நன துணைத்தா
ளுகந்தவாவறுகண் ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன் பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்த்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்த்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
மின்னனாருளைம்போகமும்விளைநிலமனைய
பொன்னனார்பெறுகாளையரைங்குணைப்புத்தே
ளென்னவீறினார்வான் பயிர்க்கெழுக்களையென்ன. (உ)

(சக) அனுகுணம்-இரண்டாவதுகுணம். மார்த்தம்-மிருதிசம்
பந்தம். வைதிகம்-வேதசம்பந்தம்.

(சஉ) மாதவர்புறத்தை அருட்கையாற்றடவி என்றது-பக்கு
வான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்தவாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுந்
திடீச்சையை.

(உ) ஐம்போகம் என்றதை—“கண்டிகேட் கிண்டியிர்த்துற்
றறியுமைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணேயுள்.” என்னுந் திருக்கு
றளா னுணர்க.

பின்னரும்பெற்றகுமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமணுள்ளன்
தன்னைநோக்கியட்டமிசதுர்த்தசிமதிவார ..
மின்னநோன்புநோற்றொழுதுவாரிவைவனின்னருளால். (௩)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பிஞாள்வயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமர
னிறையுநீருலகருட்குடைரிழற்றவந்துதித்தான். (௪)

அத்தனிச்சிறுகுமரனுக்கங்களிசிற்ப்ப
மெய்த்தநான்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனான்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனுழ்வந்
தொத்தநாள்வரவேட்டைபுக்குழுவைகோட்பட்டான். (௫)

வேங்கைவாய்படுமீனவன்விண்விருந்தாக
வாங்குநான்மருங்கிறக்கரமார்பெறிந்தாரந்
தாங்குகொங்கைசாந்தழிந்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதர்பொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௬)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
சற்றநோக்கியீதமையமென்றானைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமெளவியுங்கவந்தனர்கொண்கிபேரய்மறைந்தார். (௭)

மன்னனானையொருமுகியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலினங்குமரனைக்கொண்டெவிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார். (௮)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனந்வமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலவந்திசிலகண்டிலந்திகைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண்
டோடிப்போயினதாருமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௯)

(௪) வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம் - முனை.

(௬) வாங்குநால்மருங்கு-ஒசியும் நூல்போன்ற இடை. மாதர்
என்றது—குலமாதமுதலியகாமக்கிழத்தியரை. பொன்னகர்-இலக்
குமிவசிக்கும் மதுரைநகர்; அல்லது - விண்ணுலகம்.

(௮) மீந்திரம் - ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினோவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையரசிருக்கையின் நின்றேற்
தேறுநீருலகலையுமென்னுசெய்வதிங்கென்றோ
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்மென்றமைச்சர். (க௦)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைசூழ்மனத்தராய்க்கதற்கு
முரசுகண்டாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யரசினந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின் முன்வருவார்வருமுன். (க௧)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதுசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்த்துபேர்த்திமைப்ப. (க௨)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச்
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள்புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமதைகளிதானிலந்தோய. (க௩)

கலிவருத்தம்.

பொன்னவிந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர்துனிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவரவணிகராய்வந்துதோன்றினார். (க௪)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்வினாவெலாமுறையிற்கூறினார்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (க௫)

என்படரெய்துகின்றீர்களென்வயி
னென்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினாயிரகோடிபோனதென்
தன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (க௬)

(க௭) எல்-ஒளி. சுலல்-பிடர். தூங்கல்-தொங்கல். அங்கதம்-
வாகுவலயம். (க௮) புரிநூல்-உபலீதம். குழைகுண்டலம் - சங்கு
ண்டலம். (க௯) துனிவ-வருத்தம். முன்னம்-மனக்குறிப்பு.

(க௭) மம்மர்-மயக்கம். (க௮) படர்-துன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகினைவுமிந்திராதிசாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதிசெண்மணியுழம்பெய்தரோ. (௧௭)

இம்மணிவலனுடற்சினன்மனனவக
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரச்செம்மல்யாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே. (௧௮)

மேவரும்வலனெனுமவுண்மேலோநாண்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சினைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும். (௧௯)

தாழ்த்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்த்துறவாவரம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்த்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்த்திடவமணியாதல்வேண்டுமால். (௨௦)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கிஞ
னன்றுபோயமர்குறித்தமரர்கோடு
சென்றுபோராற்றலுந்தேவர்கோனெதிர்
னன்றுபோராற்றலனங்கிப்போயினான். (௨௧)

தோற்றவாளுவன்மீண்டுசூழ்த்தம
ராற்றினும்வெல்லரிசழிவிலாவர
மேற்றவனாதலாலிவனைச்சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினாரேற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே. (௨௨)

(௧௭) கருந்துகில்-கம்பலம். இத்திராதிசாவலர்-அஷ்டதிக்குப்
பாலகர். அடைவிற்பெய்து என்றது-கம்பலத்தின் நாப்பண், செ
ம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைச்சூழ, எட்டுத்திக்கிலும்,
முத்து, வைரீரியம், வைரம், பச்சை, கோமேதகம், பவளம், நீலம்,
புஷ்பராகமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை.

(௧௮) சின்னம் - உருப்பின்பேதம். மறி - மான்.

(௧௯) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (௨௦) போழ்த்து-
பிளவுபட்டு. ஊழ் என்றது-சுண்டுப்போகூழினை.

(௨௨) சூழ்த்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - விநயம்.

விடங்க லுழ்படைக்கலனின் றிவிண்ணவ
ரடங்க லுந்தழி இக்கொளவடு துத்தானவ
மடங்க லைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்க லுழ்யானேபோற்கரைத்து கூறுவான். (உ௩)

விசையநின்றே ள்வலிவென் றிவீக்கமெத்
திசையினும்பரத்த ச்சீர்த்திநோக்கியுண்
ணசையராமகிழ்ச்சியான ல்குவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரம்பா துகேளென. (உ௪)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
னொடியுரைசெவித்தொனை நுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனியிர்ந்துகார்படு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான். (உ௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயென வென் கண்ட
வென்றியுமதனற்பெற்றபுகழுநின் வீறுபாடி
மின்றுநின்போரிந்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின் கைவண்மையுநிற்பதன்றோ. (உ௬)

ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலெனுகினின்போற்
பாறுவீழ்கனத்தின்றோற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான். (உ௭)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிடேட்டிலந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாக்கோர்வேள்வியான்புரிவனுநப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (உ௮)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினுலும்வீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினுலும்புகழுடம்பிரண்டிண்டாமே. (உ௯)

(உ௧) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (உ௫) நொடி-
சொல். (உ௬) வீறு-இறுமாப்பு. (உ௭) பாறு-பருந்து. (உ௮) வேத-
ண்டம்-மலை. வல்லை-விரைவு. ஆ-பசு. இச்செய்யுளால் கோமேதயா
கமெனலை ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நாமேதயாகமெனக் கூறப்பட்ட
பொது. (உ௯) தவத்தோன்-தவசிரேஷ்டராகிய ததிசுமுனிவன்.

மேவலனல்லையேநட்டவன் மேலாவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவுருவாதிபென்றாயன்னதேசெய்வேனென்ற
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றோ. (௩௦)

அதற்கிசைந்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்கடுங்குருதிச்செங்கண்மைந்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவாளுய்ப்
புதர்க்கடுவேள்விச்சாலேப்புறத்துவந்திமுத்தினின்றான். (௩௧)

வாய்மையான்மாண்டநின்போல்வள்ளல்யாரென்றுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டிமேரு
நேமியோடிகலும்விந்தவரையெனநிமிர்ந்துவேள்வித்
காமெனையூபத்தோடும்யாமினென்றடித்துநின்றான். (௩௨)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பாலையானையால்யாத்தசிங்கப்
போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவீட்டி
மாய்த்தனர்மாய்த்தவள்ளல்லலனுமந்தாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான். (௩௩)

மணித்தலைமையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையவாங்கிப்படரெரிசுவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாளுடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம்
பித்தையையெமென்புவச்சிரம்பித்தம்பச்சை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதந்தசைதுகிர்நெடுங்கணீல
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைவமணியின்றோற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்காந்தித்
தைவருவணியொன்பானுஞ்சார்விடநிறங்கன்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெள்ளிச்சோதனைசெய்துதேச
மெய்வரவணிவோரெய்தும்பயனிலைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

(௩௧) புதர்-தேவர். (௩௨) யூபம்-யூபஸ்தம்பம். யாமின்-கட்டி
ங்கள். (௩௩) உர்னையாலென்றும் பாடம். உர்னை - சிலந்திநூல்.
தொல்விதி-பழையோனாகியபிரமன். (௩௪) பக்கம்-சிறகு. வபை-வ
யிற்றினபிக்குள் வெண்டுகில்போன்ற புரையாகியநிணம்.

(௩௫) பித்தம்-இதில் அம்பகுதிப்பொருள் விசுதி. பித்தை-
மயிர். ஐ-கபம். (௩௬) எள்ளி-களைந்து.

மேற்படி-வேறு.

லாளவிருமாணிக்கங்கிரேதமுதலுநான்கும்வழியேமக்கங்
காணபுரந்தும்புராஞ்சிங்கனமிந்நான்கிடைப்படுமக்கமலராக
மாளுநிறமொன்பதரவிந்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங்
கோளரியகச்சோதநரந்தநுமபலந்தீபங்கோபமென்ன. (௩௭)

இந்நிறத்தபொதுவாய மாணிக்கமறையவர்முன் னியனற்சா
தி, தன்னியல்பாற்சாதரங்கங் குருவிர்தஞ்செளகந்தி கங்காவாங்க,
மென்னுமிவற்றாற்சிறந்துநான் காருமில்வடைவே யிந்நான் கிற்குஞ்,
சொன்னவொளிபத்திருநான் கிருமூன் றுநான்கவையுஞ் சொல்லக்
கேண்மின். (௩௮)

சாதரங்கநிறங்கமலங் கருநெய்தலிரவியொளி தழல்கச்சோத,
மாதுளம்போததன்வித்துக் கார்விளக்குக்கோபமென வகுத்தபத்
து, மேதகையகுருவிர்த நிறங்குன்றிமுயற்குருதி வெள்ளிலோத்த
ம், போதுபலாசலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம்விதாரமெரி பொன்போ
லெட்டும். (௩௯)

களிதருசெளகந்திகத்தி நிறமிலவம்போதுருயிற் கண்ணசோ
கந், தளிரவிர்பொன்செம்பஞ்சி யைவண்ணமெனவாறுந் தருகா
வாங்க, வொளிகுரவுகுசும்பைமலர் செங்கற்கொவ்வைக்கனிபென்
றொருநான்கந்த, மிளிர்பதுமராகத்தைப் பொதுமையினற்கோதிக்க
கவேண்டமெல்லே. (௪௦)

திண்ணியதாய்மேல்கீழ்க்கும் பக்கமுறவொளிவிதெல் செய்தா
ற்செவ்வே, யண்ணியவுத்தமமுதன்மூன் றுமென்பர்சாதரங்கமணி
வோர்விச்சை, புண்ணியவான்கன்னியறு சுவையன்னமுதனானபு
னிததானம், பண்ணியதும்பரிமேத யாகமுதன்மகம்புரிந்த பயனு
ஞ்சேர்வர். (௪௧)

குருவிர்தந்தரிப்பவர்பார் முழுதுமொருகுடைநிழலிற்குளிப்ப
வாண்டு, திருவிந்தையுடனிருப்பர் செளகந்திகந்தரிம்போர்செவ்வு

(௩௭) கமலராகம் - பதுமராகம். கல்லாரம் - செங்குவளை. கச்
சோதம்-மின்மினி. கோபம்-இந்திரகோபம்

(௩௮) கோவாங்கம் - கவாங்கமென்னும் வடசொற்றிரிபு. இத்
னைத்தல்லாடம்-கதிர்நிரப்பும் என்னு மகவலுட்காண்க.

(௩௯) வெள்ளிலோத்தம்போது-விளாமலர். பலாசு - முண்மு
ருக்கு. திலகம்-மஞ்சாடிப்பூ. விதாரம்-முள்ளிலவம்பூ.

(௪௦) ஐவண்ணம்-மருதோன்றி. செங்கல்-காவிக்கல். விச்சை-
கல்வி.

(௪௧) குளிப்ப-தங்க. திரு - தனவுட்குமி. விந்தை - ஜெயலட்
கமி.

ங்கீர்த்தி, மருவீந்தப்பயனடைவர் காவாங்கந்தரிப்போர் தம்மனையி
ற்பாலும், பெருவீந்தமெனச்சாலி முதற்பண்டமுடன் செல்வப்பெ
ருக்குமுண்டாம். (௪௨)

எள்ளியிடுகுற்றமெலா மிகந்துகுணனேற்றொளிவிட் டிருள்
காட்சித்துத், தள்ளியவிசசெம்பதும் ராகமதுபுனைதக்கோர் தம்பா
லேனைத், தெள்ளியமுததுள்ளிட்ட பன்மணியும்வந்தோங்குஞ் செ
ய்யாளோடு, மொள்ளியநற்செல்வமதற் கொப்படுகும்பாற்கடலி
னோங்குமாலோ. (௪௩)

மேற்படி - வேறு.

பிறநிறச்சார்புள்ளிபுள்ளடிபிறங்குநீற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைங்குற்றந்தள்ளி
யதைதருபண்புசான் தவராதனமணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாளுற்றமின் றிசசெருமகட்கன்பளுவான். (௪௪)

குறுநிலக்கிழுவனே னுமவன் பெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாமவாழுமற்றவனைப்பாமபு
தெறுவிலங்கலைகபூதஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றசகீற்றங்கலங்கிடவா தியாவாம். (௪௫)

முன்னவரென்பகற்றோர்வசசிரமுநீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணி க்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயியேயம்வெயிற்கோமேகம்
பின்னவரென்பநீலமரகதம்பெற்றசாதி. (௪௬)

(௪௩) செயயாள் - இலக்குமி. எள்ளியிடு குற்றமெலாமென்ற
து-கருகினாய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல், முரணுதல், செ
ம்மண், இதுகல், மத்தகக்குழிப்பு. காசம், இலைச்சுழி, வெச்சம், பொ
ரிவு, புசைதல், புடாயம், யதை, நெய்ப்பிலி என்னும் பதினாறுவ
கைக்குற்றங்களை. குணன் ஏற்று என்றது, தேய்க்குதல். நெருப்
பு, கையிலெடுத்தல், அங்கைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்
சை, மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வை என்னும் ஒத்த செந்நி
றம்வாய்ந்த பன்னிரண்டு நற்குணங்களை, இவற்றின் விரிவை - கல்
லாடம், சிலப்பதிகாரமுதலிய தூல்களிற்காண்க.

(௪௪) புள்ளடி-பறவையின்பாதவடிவு. செறுநர்-பகைவர். செ
ருமகள்-வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக்காத
பாதம் எனவும்-கீற்றைத்தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம் - என்ற
து - ஒளிசலித்தலை. (௪௫) குறுநிலக்கிழவன்-சிற்றரசன்.

(௪௬) முன்னவர்-பிரம்மகுலத்தவர். பின்னவர்-குத்திரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதத்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயியேய்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாரீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர். (௯௭)

இனையவையளந்துகண்மெதிக்குநாளெழுமான் பொற்றேர்
முனைவருண்முதலாவேழின்முறையினுற்பதுமராகங்
களைகதிர்முத்தந்துப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனைபொளியிரீலமென்மனாற்புலமைசான்றோர். (௯௮)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகுமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயியேமணிக்குமாகு
மையறவியைப்பாணுமாய்பவரகம்புறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னகாளைவேயாய்வர். (௯௯)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதிசுரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநூற்றிதழ்மரைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுகுழத்தன்முடிமேற்குடி. (௧௦௦)

தலத்தினைச்சுத்திசெய்துதவிசினையிட்டித் தூய
நலததுகில்விரித்துத்தெய்வமாணிக்கநடுவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதிசெய்தெங்குணதிகைமுதலெண்டிக்கும்
வலப்படமுறையேபாணுமண்டலமாகவைத்து. (௧௦௧)

(௯௭) எழுமான்பொன்றேர் முனைவன்கள் முதலா ஏழில்
ன்றது - ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய எழுகிழமைகளை. காருடம்-ப
ச்சைமேதகமணி என்றது - கோமேதகமணியை. ஆய்தல் - அளந்
தறிதல். “ஞாயிறுமாணிக்கங் கோமேதகந் திங்கள்முத்தம்-வாய்வ
யியேஞ்செவ்வாய் வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை
வியாழமாம் புட்பராகம் - காய்கதிர்வெள்ளி வச்சரங் கடுஞ்சனி ரீல
மாமெ.” எனவருஞ்செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமை
களுக்குரியமணிகள் இன்னவை யெனவுணர்க.

(௧௦௦) அல்லி-அகவிதழ். சாதி-சிறுசண்பகம். அரத்தவாயாம்ப
ல்-செவந்தவாயையுடைய அல்லி. கோடல் - செங்காந்தள். மௌ
வல்-கொடிமல்லிகை. நூற்றிதழ்மரை - நூற்றிதழ்த்தாமரை. கழு
நீர்என்றது-கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய விருவகைமலர்களை.
பேழ்வாய் வெள்ளைமந்தாரம்-பிளவுபட்ட வாயிளையுடைய வெள்ளை
மந்தாரை. பாணு-சூரியன்.

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க

னொன்பதுங்கதிரோனதியொன்பதுகோளுமேற்றி

முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி

யின்புறநினைந்துழைசயியன்முறைவழாதுசெய்தல். (௫௨)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன

விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க

மைக்கருமுகில்வேய்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு

மிக்கவெண்சாலியிப்பியின்றலேவேழக்கன்னல். (௫௩)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட

மிருகினைற்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தழன்று

மரியனவாதிப்பத்துநிறங்களுமணங்கூந்தங்கட்

குரியனநிறுத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின். (௫௪)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனத்திரண்டபெழுவாய்க்

கோடுகான்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்மூமுத்த

நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுத்தாலி

பீடுசொனிறத்தகராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால். (௫௫)

எனமாவாருஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைச்சாலிமுத்த

மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியினையதாகு

(௫௨) பதுமராகத்திற்கு, ஆதித்தனும்; முத்தத்திற்கு, சந்திரனும்; பவளத்திற்கு, செவ்வாயும்; பச்சைக்குப், புதனும்; புருடராகத்திற்கு, வியாழமும்; வயிரத்திற்கு, வெள்ளியும்; நீலத்திற்குச், சனியும்; கோமேதகத்திற்கு, இராகுவும்; வைரீயத்திற்குக், கேதுவும். அதிதேவதைகளாதலின், ஒன்பதுகோளுமேற்றியென்றார். ஒன்பான்மலர்-தாமரை, சிறுசண்பகம், செவ்வாம்பல், செங்காந்தள், கொடிமல்லிகை, நூற்றிதழ்த்தாமரை, கொக்கிராகு, மந்தாரம் என்பன.

(௫௩) தலசம்-பூமியிற்றோன்றியவை. அவை-வேய், பாம்பின்றலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவற்றில்தோன்றியமுத்தங்கள். சலசம்-சலத்தில் தோன்றியவை. அவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீன்றலைமுதலியவற்றில்தோன்றியமுத்தங்கள்.

(௫௪) ஐவாய்மான் என்றது - மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசுத்தன்மைவாய்ந்தமிருகம்; எனவேசிக்கமென்பதுபொருள். இதுபற்றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும்பெயரும் வழங்குகின்றது. அதனது பரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சானனம் எனவுமொர்பெயருண்டு, அதற்குப் பரந்தமுகத்தையுடைய தென்பதுபொருள்.

(௫௫) கோடுகான்முத்தம்-சங்கீன்றமுத்தம். கொண்மூ-மேகம். கிளை-மூங்கில். ஆலி-கல்மழை.

மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றற்கேண்பின். (௫௬)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தந்
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர் [வாம்.
கோன்முத்தம் பொன்போன்முத்தங் குணங்களும்பயனுஞ்சொல்

உடுத்திரளினையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைசையா
லெடுத்திடிற்றிண்மைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வெடுத்திடுகுணமாரின்னவணியின்மூதணங்கோடிண்மை
விடுத்திடுந்ருவந்தெய்தும்வீளந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நான். (௫௭)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்த்
கோசலமாதிராட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளக்கினெல்லே
வீசியவிழையதாகிமேம்படுவயிரந்தன்னே. (௫௮)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற் குறைவுதீர்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதங்கோன்முழுதுலகோச்சிக்காக்கும்

(௫௬) வேழம் இரண்டு என்றது—யானைக்கொம்பினையும்,
கரும்பினையும். (௫௭) கால்-வாயுதேவன்.

(௫௮) உடு-நகைத்திரம். மூதணங்கு-மூதேவி.

(௫௯) கோசலமாதிராட்டிற்பட்டது என்றதற்கு - கோசலம்,
கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம், பவுண்டர
ம் மக்கமுதலிய நாட்டிற்றேன்றி; காட்டுவாகைப்பூ, பொன், மல்
லிகைமலர், வெண்மை, செம்மை, கருமை, குவளைமலர், செம்பொ
ன்முதலிய நிறங்களையும்; திருமால். ஐந்திரன், இயமன், வாயு, வ
ருணன், சந்திரன், சூரியன், அக்கினிமுதலிய அத்தேவதைகளையு
ம், முறையேபெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அவற்றுள் - படிக
நிறவயிரம்-பிராமணஜாதியும், முயற்கண்போலுள்ளது-கூடித்திரிய
சாதியும், வாழைக்குருத்துபோலுள்ளது-வைசியஜாதியும், மேகந்
திறமுள்ளது - சூச திரஜாதியுமெனக்கொள்க. குணத்தான்மாண்ட
தேசதாய் என்றது-சுரை, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை,
கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல்,
என்னும் பன்னிரண்டு குற்றங்களில் நீங்கி, என்வகைப்பலகை,
அறுவகைக்கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என்னும் ஐவகைக்
குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்டவிளக்கமுடையதாய் எனப்பொரு
ள்கொள்க. மேம்படுவவரம் என்றது-அரசர், கிரீடத்திலுன்றி எ
னைய உறுப்புக்களிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணிய
க்கூடாவெனப் பொருள்பொந்தவெனக்கொள்க.

வறுமைநோய்விவங்குசாராவரைந்தநாளன்றிச்செல்லுவ்
கறுவுகொள்குதற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா. (சு௦)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர் தூலோரதிகம்பாடுதன்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குந்தானே துளையிடுங்கருவியாகும். (சு௧)

மரகதத்தோற்றங்கேண்மின்வலாசுரன்பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கொளவிப்பறந்தபுள்ளீர்த்தண்டில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்த்துதங்கியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின். (சு௨)

விதித்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்செல்ல
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதித்தவோடரையிற்றப்பிவிழ்த்தொருகடல்சூழ்வைப்பி
னுதித்தவாராகுமின்னுமூண்டொருவகையாற்றோற்றம். (சு௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூழிமந்தரவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்த்தொருவிளையாட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான். (சு௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரியரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்கொளவிக் கடலினுந்துருக்கநாட்டும்
பப்புறவிடுத்தவாறேபட்டதுகலுழப்பச்சை. (சு௫)

மேற்படி - வேறு.

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றாகருடப்பச்சைக்
கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினாலிருவேறுகுஞ்

(சு௧) தமர் - துளை. தூமணிதனக்குத்தானே துளையிடுகருவி
யாகும் என்றதை-வயிரஞ்சியு மயன்விளையுமும், செயிரறுபொ
ன்னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந் தாமாமவைபோ
ல், உரைத்திறமுணர்த்தலு முரையதுதொழிலே, என்னுஞ் சூத்
திரத்தானுணர்க. (சு௨) புள்-கருடன். பித்தம்-பிச்சு.

(சு௩) உவண ஏறு-கருடன். (சு௪) முளரிக்கண்ணன் - தாம
ரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (சு௫) வித்து-விந்து;
இத்திரியம். காண்வைப்புறைதெய்வம் என்றது—அவனோடுதித்த
வனத்தில் வசிக்கும் பரிவாரதேவர்களை.

சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாறும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதம்பேசலம்பித்தகமேமுத்தம். (சக)

புல்லரியபிதுகமெனவ்வையாற்றிகாடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளச்செநெலொண்டாளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுங்கிளியின்சிறைநிறத்ததாகுமுத்தங் [ம்.
குல்லேநிறம்பிதுகமரையிலேயினிற்று சதோடத்தின் குணனைந்தாகு

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினொடுகுழும்ந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற்
ரோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலேதுட்டநீலத்
தோடதாம்புல்லினிற்றந்தோடமூர்ச்சிதமுளரிதோடலேசம். (ச௮)

மந்ததோடங்கலபமயிலிறகினிறமாமில்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாறாதகுணமணியணியோர்நாற்கருவிச்சேனைவாழ்நா [கு
ஹந்தவாழ்வார்வவன்கணீலமிரண்டரன்கண்டத்தொளிவிட்டோங்
மிந்திரநீலந்தான்மாரீலமெனுமிரண்டிலிருண்டிந்தநீலம். (சக)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சுவரூபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதூம
முந்தியரும்பரியமையாநாட்டறுழைந்தளிகேற்றினொழுகும்பீளை
சிந்தியவாநிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனத்திகழுநீலம். ()

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்றா
தஞ்சவாடன்னிழைத்தன்ஹருவாநிறுவவனமடைந்துநோநிக
விஞ்சையாலறிந்திரவியின்றொடரமாப்பரியாமின்னைத்தாஹுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொறுதிந்தியத்தைச்சிந்தினானே

அவைசிதறும்புலந்தோன் றுநீலமாரீலமியைவணியோர்வாறோர்
நவையறுசீர்மானவாரிந்கைநீலஞ்சாதியினாவேறந்தக்

(சக) சகுணம் - குணசம்பந்தமுள்ளது. சதோடம் - தோஷ
சம்பந்தமுள்ளது. (ச௮) குளச்செநெல் ஒண்தரளம் என்றது-குள
நீரால்விளையும் செந்நெற்பயிற்றோன்றிய விளக்கமுற்றமுத்துக்க
ளை. குல்லே-துளசி. மரை-தாமரை. (ச௮) சம்பீரம் - எலுமிச்சை
யிலே. (சக) ஆனந்த-நீங்காத. கருவிச்சேனை - இருபெயரோட்டுப்
பண்புத்தொகை. மாரீலமெனு மிரண்டி லிரண்டிந்த நீலம் என்று
ம்பாடம். (எக) பகற்கடவுள் - சூரியன்.

(எஉ) மானவர்-மனிதர். எரிபொன்-பசும்பொன். தவல்-கெ
டுதல். இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்.

கவலரியவெள்ளைசிவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற் கரிதாய்முற்
றுந், தவலரிதாயிருக்கிவ்ரு பிறப்பாளர் முதன்முதனற் சாதிக்கா
கும். (௭௨)

இலங்கொளியலிநீலமெய்ப்படுப்போர் மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்ப
ரேனை, யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தின ளவைத்தா
கித், துலங்குவதான் பாற்கடத்தினூறுகுணச் சிறப்படைந்துதோற்
றுஞ்சோதி, கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரன் பேர்க்கரி
ய்லீலம். (௭௩)

மைந்துறுசெம்மணிமுத் துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழங்குநீல
மைந்திவைமேற்கோமேதமுதற்பவன்மீருகவதைந்தநான் கு
ந்தொளியவேனுமவைசி றுவேட்கைபயப்பவமுனருசெங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலனிணங்கன்சிதறுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப

உருக்குறுநெய்த்துளிசேன் றுளிரல்லான்புண்ணியநீ ரொத்
துச்சேந்து, செருக்குபுகம்பொன்னிறமும் பெற்றுமெலிதாய்த்
தாய்தாய்த திண்ணிதாகி, யிருக்குமுதுதருக்கினிருட் பாவம்போம்
பரிசுத்தியெய்தும்வென்றித், தருக்குவலன்கபம்விழுந்த விடைப்
புருடராகமொளி தழையத்தோன் றும். (௭௪)

தாழ்த்தபலத்திழிந்தெரிபொற் கண்ணவுணனுயிர்குடிக்குந் த
றுகட்பன்றி, போழ்த்தமுழைவாய்திறத்து திசைசெவிபெடநகைத்
துப்பொன்போற்கக்கி, வீழ்த்தகபம்படுதிவிற்படுமுச்சிவட்டமாய்
மெலிதாய்ப்பொன்போற், சூழ்த்தொளிவிட்டவிர்தழல்போற்றெளி
வெய்தி மனங்கவர்த்து தோற்றஞ்செய்யும். (௭௫)

இத்தமணிபாரியாத் திரகிரியிற்கொடுமுடியாயிலங் குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனித்தமணியினுலே
யந்தரநாடவன்கருமரசிருப்பும். ண்டபமுமமைத்தானிந்தச்
சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெந்திடவாகைதரிக்கவல்லார். (௭௬)

(௭௬) ஆயிரப்பத்து - பதினாயிரம். பாற்கடத்தின்னுறுகுணச்
சிறப்பு என்றது—மாரீலம் என்னுமணியை பசுவின் பால் நிகறந்த
குடத்திற்போட்டால் அதன்குணமே பக்குடமுழுதுங் காட்டுங்
குணச்சிறப்பினை.

(௭௭) மைந்து-வன்மை. செம்மணி-பதுமராகம்.

(௭௮) நல்லான்புண்ணியநீர் என்றது—கோசலத்தை. சேந்து-
செவந்து. மெலிது-வழுவுழுப்புடையது. திண்மை-கனம்.

(௭௯) பிலம்-பாதலம். பொற்கண்ணவுணன்-இரணியாகநீன்.
தறுகண்-அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது-திருமால்கொண்டஆதிவருக
வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது—சருச்சரையகன்று நின்றலை.

(௮௦) பாரியாத் திரகிரி - குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைகளி
லொன்று. கொடிமுடி - சிகரம். அந்தரநாடவன் - இந்திரன். தரி
பார் - பகைவர்,

வலன்மயிராம்வயியேமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோரக்கமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள்பிறழிபமெங்குந்தோற்று
மலைகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதென்னில்.

கழையிலைகார்மயிலெருத்தம் வெருகின் கண்ணிறத்ததாய்க் க
னத்ததாகி, விழைவுதருதெளிதாகித் திண்ணிதாய்மெலிதாகி விள
ங்குமீதி, லமுகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிவிட்டனமுறையே யற
வோராதித், தழைவுறுநாற்சாதிகளாந் தினமிதனைப்பூசித்துத் தரி
க்கொன்றோர். (எக)

வலத்தவுணன் றசைவீழ்த வுழிபடுதுப்பயன்சக்தி வடிவமார்
தன், புலத்தவரைவிடிக்குமிடத் தவருடன்மாசிழிபுலத்தும் புயல்
போல்வண்ணன், வலத்தமதுகைகடவரைக் குறைகுருதிவழிநிலத்து
மகவான்வெற்பின், குலத்தையிறகரிசோரி சிதறிடத்தும்வந்துகுடி
கொண்டுதோன்றும். (அ௦)

அவ்வழியிற்படுபவள முருக்கம்பூப்பசுங்கிளிமூக் கலர்ந்தசெவ்
விச், செவ்வரத்தமலர்க்கொவ்வைக்கனிபோலுங் குணங்குற்றந்திரு
கிக்கோட, லெவ்வமுறப்புழுவரித்தன் முகமொடிதல்பெரும்பாலு
மிப்பூணைந்தல், பெய்வளையார்தமக்கேயாந் தரிக்கின்மகப்பேறு
முதற் பேறுண்டாகும். (அக)

இரவியெதிரெரியிறைக்குங் கல்லுமதியெதிர்செழுநீ ரிறைக்
குங்கல்லு, முரையிடமொம்பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க்கிடக்கு

(எஅ) இறுதிகார் - ஊழிக்காலமேகம்.

(எக) கழை-மூங்கில். வெருகு-பூனை. அறவோர் - அந்தணர்.
முறையேயறவோராதித்தழைவுறுநாற்சாதிகளாம் என்றதனால்-
வையேமணியைக் கையிலெடுத்தோளிருந்த திசையைக்கொண்டு,
வலப்பாலொளிவீசில் - அந்தணசாதியும், இடப்பாலொளிவீசில்-
கூத்திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில் - வையிய
ஜாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாக வொளிவீசில், சூத்திரஜாதியுமா
க்கொள்க.

(அ௦) சந்திவடிவமாத் தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவ
னுடன்மாசிழிபுலத்தும் என்றது-பிரமன் சந்தியாகால வடிவமாயி
ருந்துபிரர்களைச் சிருட்டிக்குமிடத்து அவனுடற்களங்கம் வீழ்த
விடத்தை. புயல் - மேகம். (அக) கோடல் - கோணுதல். எவ்வம்-
குற்றம். ஏந்தல் - தரித்தல். (அ௨) எரியிறைக்குங்கல்-அனலைச்சித்
துஞ் சூரியகாந்தக்கல். நீரிறைக்குங்கல்-சந்திரகாந்தக்கல். ஒன்பது
என்றது-நவமணிகளை. வடபால்நோக்கி என்றது-இரத்தினங்களை
விலைபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுக்குங்கால் வடதி
சைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி.

மென வொன்பான்வேறு, மரபுரைத்துவணிகரே ருகியவானவரே
றுவடபாறோக்கிப், பரவியிருந்தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெ
திர்மதுரைப் பரணேநோக்கா. (௮௨)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா லிக்குமரற்களவிறந்த வாயுன்செவ்வ
ம், விஞ்சுவென் றளித்தருள விதைமகளும் விண்ணிழிந்தவிமான
நோக்கிச், செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும்விரித்தேற்றா
ன் செல்வநாய்கர், மஞ்சளையும்புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கி
முக மலர்ந்துசொல்வார். (௮௩)

இம்மணியா விழைத்துநவ முடிசூட்டியிச்சிங்க விளவேறன்ன,
செம்மறையபிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன்
றுக்கிக், கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்மு
ன் கருணைநாட்ட, மம்மகன்மே னிரப்பியிள நகையரும்பி நின்ற
ரையங்குகாணார். (௮௪)

ஒருருவாய்நேர்நின்ற வணிகேசர்விடையின்மே லுமையாளோ
டு, மீருருவாய்முக்கண்ணு நாற்கரமுமஞ்சமர ரிறவாவாறு, காருரு
வா யெழுமிடருங் காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டாரின்று, பா
ருருவாய்நின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப்போவார். (௮௫)

தேன்செய்த கொன்ஊறநெடுஞ் சடையார்முன் றுழ்த்தெழுந்
து செங்கைகூப்பி, யான்செய்யுங் கைம்மாறு யெப்பிராற் கொன்
றுண்டோ யாணுமென்ன, தான்செய்யுட லும்பொருளுமுயிருமெனி
னவையாவு முன்வேலையா, வான்செய்யுந் திக்கு வையகத்தோர்
செய்யுங்கைம் மாறுண்டேயோ. (௮௬)

என்னுமுன் வழத்தலுறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தை
யிகல்வேல்வித்தை, மன்னொருமிவற்குமன வாக்கிறத்த பூரணமா
மதுரைநாதன், பொன்னொருமணிமகுடஞ் சூடமணிகல்குதலாற்புவி
யனேகம், பன்னொருமுறைபுரியத் தக்கதெனவாழ்த்தினர்பல்சான்
றேரும். (௮௭)

(௮௬) அகநோக்கு என்றது-திருவருட்பார்வையை. மஞ்சன்-
மைந்தன் - இதுபோலி. தூக்கி - தூலியால் நிறுத்து.

(௮௭) பாருருவாய்என்றது - உலகினர் திருவுருவங் கொண்
டிற்ப்பெயை.

(௮௮) மாறன் என்றது - வீரபாண்டியனை. கோக்கொழுந்தை
என்றது-அரசிளங்குமரனை. புரியத்தக்கது-இதுவியங்கோள்வினை
தற்று. பொறுப்பதறிலின்கூற்றுக்களையெனத்திருவாசகத்தில்
முல்விருதி வியங்கோட்பொருளில் வருதல்காண்க, கொழுந்தை
இதில்-ஐ-சாரியை இடைச்சொல்.

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப் பெற்றேருங்கியிருக்
கும்ட்ட, மூர்த்திவிடையருள்பெற்று மூவாநன்மறையாசி முனிவர்
கூறப், பார்த்திவன் றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப்
பண்பாயுங்கேள்விச், சாத்திரரு மந்திரரு மணிகோக்கி வியப்படைந்
தார் சங்கைகூர்ந்தார். (அஅ)

மேற்படி - வேறு.

வேளைவந்தநாய்கர்சுந்தரவிடங்கராளு
னன்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினேரோ
தான்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீணாமீன் ற
வாள்விமணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம். (அக)

இத்திரக்கடவுணாட்டிமிம்மணியரியவென்ற
மந்தரக்கிழவர்நல்கியனினுமாண்டகேள்வித்
தந்திரக்கனகக்கொல்லர்க்குவர்ப்பன ததும்பவீசிச்
செத்திருமார்பினுற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார். (க௦)

மங்கலமரபான்மாலேமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணைறுயர்த்தநாய்கர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தார். (கக)

பேர்மகட்குறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்னன்
றேர்முத்தக்கருவித்தானைத்தெவ்வரீண்முடியெலாந்தன்
வார்கழந்தமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைங்கூழ்காக்குங்
காரொனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குகாளில். (கஉ)

(அஅ) அட்டமூர்த்தி என்றதை - “நிலரீர் நெருப்புயிரீள்விசு
ம்பு நிலாப்பகலோன், புலனையமைத்தேனா டெண்வகையாய்ப் புணர்
ந்துகின்றான்.” என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. மூவா-கெடாத,
பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர்-ஈறுதொக்கது. பொலன்மாடம்-
பொன்னாலாகியமாளிகை. பொன் என்னுஞ்சொல்லுறுகெட்டி, லக
ரமும், மகரமும்பெற்றுப் பொலம் எனகின்ற இறுதிநிலைப்போலி
யாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சங்கைகூர்ந்தார் என்றது-சூரியன்
முதலிய கோள்களோவென ஐயுறலே. (அக) வேள்-முருகக்கடவுள்.
நான் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(க௦) இத்திரக்கடவுணாட்டி மிம்மணியரிய என்றது-சோமசுந்
தரக்கடவுளா லருளப்பட்டதாதலின். செய்தார்-முதனிலைதிரியா
துவந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(கக) புனிதன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக் கிழத்தியரீன்ற தனயராய்த் தனக்குமுன்
னவராய், முந்தைநாளரசன் பொன்னைறமுரித்து முடிமுதற்பொ
ருள்கவர்த்துட்குஞ், சிந்தையராகிமறுபுலத்தொளித்த தெவ்வரை
ச்சிலர்கொடுவிடுப்ப, வந்தவர்கவர்த்த தனமெலாமீன வாங்கினுனீர்
ங்கதிர்மருமான். (கக)

மாணிக்கம்விற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உக - க்கு - திருவிருத்தம் - கஉ௭.

பதினேட்டாவது,

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கொரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்க்திர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணன் விட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கண்டவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (க)

சித்திரைமதியிற்சேர்த்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவியிற்பண்டம்பற்பலசிறப்பநல்கிப்
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (உ)

நறியநெய்யாதுயாரநறுங்குழம்பீராவாட்டி
வெறியகர்ப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவனைவியந்துநோக்கியேத்துவானெறிநீர்வையைத்
துறைவநீயென்கர்ப்பூரசுந்தரனையோவென்றுன். (ங)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகர்க்கிதைமைபூண்ட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசித்துவருவானன்ன
காசுறமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுந்தாழ்த்து
தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னாடுபுக்கான். (ச)

(கக) உட்கல் - திடுக்கிட்டுவருந்தல்.

(க) வியப்பென்பது - தானியாகுபெயராய் படலத்தின்மேனி
ன்றது.

அன் றுநீர்க்கடவுள்வேள்விநாபகனவையத்தெய்தி
கின் றவன் றன் னோய்தீருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன் றக்
குன் றவன் றிதகநீர்ந்தகொற்றவன் முகத்தைநோக்கி
யின் றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாலிதென்கொலென்றான். (இ)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரைபெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபுசைசெய்யத்தாழ்த்ததின் றதனாலிப்போ
தலைப்படச்சிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால். (ஈ)

என்னவவ்விவ்ங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீர்
மன்னவன்வினவலோடுமகபுகிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழச்சாபமுந்தொலைத்ததன்றோ
வன்னதையறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும். (எ)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச்
செற்றிடவரிதாயென்னைத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிமொறுதீர்க்குங்கொல்லெனவலாரியைய
முற்றுநீவிரையதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான். (அ)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியனோவையன்செய்யுந்திருவிளையாட்டையின்னை
தெரியநீசோதியென்னத்தெண்கடற்சேர்ப்பன்சொல்வான். (ஆ)

கல்லிதகரிந்தோயிங்குநான்வருங்காலேவேட்டார்க்
கெல்லையில்காமநல்குஞ்சுரபியுமின்பால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்றான். (க)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செய்யுந்
திருவிளையாடல்கண்டவயிற்றுநோய்தீர்ப்பாநெண்ணி

(இ) வேள்விநாமகன் - இந்திரன். தேம்பி - வருந்தி. நோய்எ
ன்றது-வருணனுக்குள்ள சலோதரவியாதியை. இதனைச் “சலோ
தரநோய்க்கோட்பட்டான் றண்புனற்கரையன்மாதோ,” என்பதா
லுமுணர்க.

(ஈ) சிலை - இந்திரதனுசு. (எ) நீர் அண்ணல் - வருணன்.

(அ) தெய்வமருத்துவர் - அச்சவனிதேவர். (ஆ) கடற்சேர்ப்ப
ன்னன்றது - கடற்றறைக் கிறைவனாகிய வருணனை.

(க) காமம்என்றது - ஈண்டிவிரும்பப்பட்ட பொருளின்மே
னின்றது. ஆறு - வழி.

முரசுதிர்மதுரைமுதூர்முற்றூரீயழித்தியென் னாக்
குரைகடதன்னைவல்லேகடவினாவினாவினா. (௧௧)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதித்தெறிந்துவரைகளெல்லாமகழ்ந்துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதித்தெறிந்துமாடநிரைபெயர்த்தெறிந்துபிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதிரைக்கடல்வருமால். (௧௨)

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத் துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையூறெய்தியெதம்பதிக்குமினி
வந்தெனச்சுந்தரனைவந்திரைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெய்வெளியாதார். (௧௩)

சூலமோடமுலேந்துஞ்சொக்கர்நிலுவியாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததீவினையின்றிதமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேருழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பனிப்பெய்த. (௧௪)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுங்கிப்ப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்னு. (௧௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிர்மேன்மறவிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலெனவளங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகமுறையிட்டான். (௧௬)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென் னாக்
கறையிட்டிவிண்புரந்தகந்தரசுந்தரக்கடவு
டுறையிட்டெருகடலைச்சுவற்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனாஞ்சும்வரவிடுத்தான். (௧௭)

சிவப்புறவெழுந்தநான்ருமேகமுநிரிந்துவாய்விட்
கிவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சிவாறுறிஞ்சலோடுஞ்

(௧௨) அகழ்தல்-பறித்தல். பிதித்தல்-தூள்படுத்தல்.

(௧௫) பாலன் என்றது-மார்க்கண்டேயரை.

(௧௬) சிவப்புற - சிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது-தனது
சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலானோரையொடுக்கியுத்தோற்றி
யுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலை.

சிவபெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவெனத்தெளிந்தோரேழு
பவப்பெரும்பெளவம்போலப்பசையறவறத்தன்மே. (கஅ)

அந்நிலைநகருளாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிராணுமென்னைதிருவிளையாடலோக்கிப்
பன்னரும்கிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்த்துபாடி
யின்னநீர்மனத்தராகியீறிலாவின்பத்தாழ்த்தார். (கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

அட படலம் ௨௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௨௦௬.

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது,

நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின்
பேதங்களல்லவியைவன்றிரின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதங்கிடந்துதமொறும்வஞ்சுவெளியென்பகூடன்மறுகிற்
பாதங்களுவவளையிந்தனாதிபகர்வாரையாயுவரே. (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகன்வலக்கண்வாக்கின்சேயிழையிடக்கண்ணான்பு
பெருமகனுதற்கணுக்கப்பெற்றுவான்செல்வங்கல்வி
யருமைவீடளிப்பான்யாவனவளையிர்ந்துணைவன் காண
வொருமுலைமறைத்துநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றான். (௨)

(கஅ) பெளவம் - கடல்.

(க) இந்தனம்-விறகு. பூதங்கள் என்றது பிரிதிவுமுதலியபஞ்
சபூதங்களை. பொறிஎன்றது-மெய், வாய், கண்மூக்கு, செவியாகிய
ஞானேந்திரியங்களை. புலன் என்றது-சத்தாதிசயம்புலன்களை. உள்
ளமதியின்பேதங்களென்றது-மனமாதி யந்தக்கரணவிகற்பங்களை,
பிறிது என்றது-ஆன்மாவை. வஞ்சுவெளி - வெறுவெளி.

கதிர்மதிமிலைத் தவேணிக்கண் ணுதல்வருணனே ய
வதிர்கடல்வறப்பச்செய்தவாடலீ தனையானே ய
முதிர்மழையேழின்மே லுமுன்னே நாண் முகிலும்போக்கி
மதுரைநான் மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம். (க)

எற்றுதெண்டிரைநீர்ச்சேர்ப்பன் றன் செயலிழுக்கிநாண
முற்றிருகண் ணுஞ்சேப்பவுடன் றெழுசேபச்சேந்தீப்
பற்றிடவாகம்வெம்பிப்பசவையும்யா றும்வெந்து
வற்றிடவெகுண்டிரின் றான் மாண மும்வலியுங்குன் றான். (ச)

நளிர்புன்ன மதுரைமூ தூர்நாயகனாடறன்னைத்
தெளிகிலனாகிப்பின் னுஞ்செழுமுகிலேழுங்கூலிக்
குளிர்கடல்வறந்ததென்னக்குடித்தெழுந்திடித் துப்பெய்யா
வொளிவளர்மதுரைமுற் றுமொல்லெனக்களைமினென் றான். (ஞ)

பொள்ளெனமேகமேழும்புகுந் துபார்தெரியமுந்நீர்ப்
பள்ளமும்வறப்பமுற் றப்பருகிமெய்கருகிமின் னித்
தெள்ளருந்திசையும்வா னுஞ்செவிடுறப்பிலுமும்பாரும்
விள்ளமால்வரைகளைட்டிம்வெடிபடமேருச்சாய. (க)

ஊழிநாள்வெடிக்குமண்டகடாகத்திடுவெலிபோலார்த்துப்
பாழிவா னுருமுவிழப்ப ணைவிமணிக ள்சிந்தி
யாழிநீர்ஞாலந்தாங்குமராவுடனெ ளியத்திக்கிற்
சூழிமால்யானைநின் றகிலைகெடத்துணுக்கங்கொள்ள. (எ)

வெள்ளியநீ றுபூத்துமுழுவெனவீங்குகாய்போற்
றெள்ளியவாலிசிந்தத்திரண்ட திண்பளிக்குத் தூண்போ
லொள்ளியதாரைசோ ரவும்பர்மீன்கணங்குளோடுந்
துள்ளியதினையிலாடுமீன்கணந் துடித் துவீழ. (அ)

ஆர்த்தெழுகொண் டுமவேழுஞ்சராசரமனைத் துஞ்சூழ்ந்து
போர்த்ததுஞாலமுண்ணப்புக்கேதார்வடிவங்கொண்ட
தீர்த்தனில்விசும்பும்பாருந் திசைகளுந்தெரியாவாகப்
பார்த்தகண் ணுழையாவாகப்பரந்திருள்காண் ததன்றே. (ஈ)

(ங) ஏவிய என்பது, ஏயவென நின்றது, இடைக்குறை.

(ச) பரவை-கடல். (எ) பாழி-வலிமை. சூழி-முகபடாம். மால்
யானை-அஷ்டகஜங்கள். (அ) முழவு-மத்தளம். வீங்குகாய்என்றது-
கலியாணபூசனிக்காயை. ஆலி-மழைத்துளி. மீன்கணம்-நகூத்திர
க்கூட்டம். (ஈ) தீர்த்தன் என்றது-பிரளயகாலருத்திரமூர்த்தியை.
கான்ற-வெளிப்படுத்தின.

பைஞ்சுடரெறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புநீலம்
புஞ்சவாளுதிக்களன்ன நித்திலம்பொன்னங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சித துவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிராடிவெறுத்தெறிகலன் கன்போல. (க0)

கடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்செலவெழிலிமாடக்
கொடியநீணகரைச்சூழ்த்துபுதைத்தலுங்கோலொன்றோச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோலுநகருளார்பலருளுவ
மடியுநாளிதுவேயென்னுமயங்கினுருயங்கினுரே. (கக)

கண்ணுதன்மூர்த்திதானேயின்ன முங்காக்குமென்றாப்
புண்ணியங்காரோடும்பொருக்கெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்தா
ன்னண்ணலாராடன் முன்னுமறிந்துகைகண்டவேந்தன். (கஉ)

விடையினையாலமுண்டமிடற்றினை கங்கைதாங்குஞ்
சுடையினே கூற்றைவென்றதாளினை மேருச்சாபப்
படையினையடியேந்துன்பப்பாட்டினே நீக்கியாளு
நடையினையாகியெங்கணல் லுயிர்காதல்வேண்டும். (கங)

என்ன லுந்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுக்கண்டிற்கு
முன்னவன் முன்போனன்குமுகிலையுநோக்கியின்ன
தொன்னகரெல்லேநான்குஞ்சூழ்த்துநான்மாடமாகி
வின்னெடுமாரியேழும்விலக்குமினென விடுத்தான். (கச)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாற்றிசையுஞ்சூழ்த்து
சந்துவாய்தெரியாதொன்றித்தானொருகுடிவாய்மாடப்
பந்திகோபுரஞ்செய்குண் தங்கால்கன்போற்பரிப்பப்போர்த்த
விந்துவார்சடையோனையவெழிலிமாநகரமெங்கும். (கஐ)

அன்னநான்மாடத்துள்ளநகருளாரமைச்சர்வேந்தன்
நன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந்தாழ்த்து

(க0) பச்சை - முதலிய மணிகளைச் சிதறுவ என்றது - ஏழு
மேகங்களுள் சம்பவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டிமேகங்
களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவனவாதலின். புஞ்சம் - திரட்சி.
நித்திலம்-முத்து. (கக) எழிலி-மேகம். (கங) சாபம்-வீல்.

(கஐ) குடி-குடிசை. (கச) சராசரம்-சரம். அசரம்-சரம்-
இயங்கியற்பொருள். அசரம்-நிலையிற்பொருள். பொன் அனாள்-
பொற்கொடிபோலும் உமாதேவியார். முன்னநான் என்றது-
வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தகாலத்தை. என்ன என்றதி
ல்-அகரவருபு ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப்பொருளது.

மூன்றை நாடனிணுமின்பழுழ்கிநன் கிருந்தாருழிற்
பொன்னனாள்பாகன் றுளிற்புக்கமர்ந்திருந்தாரொத்தார். (௧௬)

கழைகெழுவுரையினுச்சிகலிழ்கின் தபுயல்போற்கார்சூழ்ந்
திழைமணிமாடத்தும்பரெறிதுளியுடைந்துதுள்ளத்
தழைகடல்வறப்பவாங்கித்தன்னுடல்வறப்பப்பெய்து
மழைகளும்வெள்கிரின் தவருணனும்வெள்கிரின் றான். (௧௭)

நடுங்கினன்கழிந்தவச்சநாணமீது ரமான
மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவந்தெய்தப்பொற்பூத்
தடங்கரைகுறுகாமுன்னேய்தணிந்துபின்றேயுந் துபாச
மடங்கினன்மடங்காவன் பின்வள்ளைப்பூசைசெய்வான். (௧௮)

புனிதநீருடிக்கண்டிபூண்டுவான் கங்கையாதி
வனிதையர்பசும்பொற்கும்பவாசநீர்வடித்தநீட்டப்
பனிமலர்ச்சந்தங்கத்தமணிக்கலன்பசும்பொளுடை
யினையனபிறவுமீன் றுகற்பகமெகித்துக்காட்ட. (௧௯)

ஐங்கனியமுதமைந்துகௌவியமமுது தூபஞ்
செங்கதிர்விளக்கமின்னதேவரான்கொடுப்பச்சேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிப்
பைங்கதிர்முத்தஞ்சாத்தித்தொழுதடிபணிந்துகின்றான். (௨௦)

அருச்சுனையுவந்தவாதிமலனீயாதுவேண்டிற்
றுரைத்தியென்றேரதநீர்க்கோளுல்லைதாழ்த்தொன்றினாலுங்
கரைத்திடவரியவிநதக்கடியவென்வயிற்றுநோய்நின்
றிரைத்தடமாடியின்னே தீர்ந்திடப்பெற்றேனெந்தாய். (௨௧)

(௧௭) மழைகளும் வெள்கிரின்ற என்றது - கரியமேகங்களும்
விடாது மழையைச்சொரிந்து தேகம்பெருத்து நாணிரின்றதை.
வருணனும்வெள்கிரின் றான் என்றது - தனதுசெயல்முற்றுறுமை
யால் வருணனும் அச்சமுற்று அசைவற்று நின்றமையை.

(௧௮) பொற்பூத்தடம்-பொற்றாமரைத்தடாகம். நடுங்கினன்-
ஒடுங்கினன், மடங்கினன்-முற்றெச்சங்கள்.

(௧௯) கங்கையாதிவனிதையர் என்றது - கங்கைமுதலிய எழு
புணியநதிகளாகிய பெண்களை. (௨௦) ஐங்கனி - எலுமிச்சம்பழம்,
நார்த்தம்பழம், தமர்த்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதாளம்பழம்.

(௨௧) நன்றினாலும் என்றது - மணிமந்திர ஒளவுதாதிகளை.
இன்னே - இது இனி என்னு மிடைச்சொற்றிரிபு.

மேற்படி-வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சிமுதலளவைவிரிஞ்சன்முதல்விண்ணோர் செய்யுஞ், சோதனையுளகப்படாச் சோதியுனைச்சோதிக்கத் துணிந்தேனந்தோ, பேதைமையேனிடத்தென்ன குணங்கண்டென்பிணி தீர்த்தென் பெற்றாயாசை, கோதமிலாய்குற்றமே குணமாகக்கொள்வதுநின் குணமோவையா. (உ௬)

பொன்னகரான்காலந்தாழ்த் துனையருச்சித்தவர்ச்சியொடும் போனவாறு, மென்னெனயான்வினவியதும் வலாரியிறைகொடுத்ததும்வலிறைக்குநேர்யான், பின்னைவினாதுமவன்சொல் வழியுனைச்சோதித்தபெற்றிதானு, முன்னவனையுன்னருளா லென்பிணிக்குமருந்தாகிமுடிந்தவாறே. (உ௭)

ஆறுமதிமுடியணிந்த வருட்கடலேவயிற்றுநோ யன்றிமேனான், மாறுபடுமிருவினையு மலவலியுக்கெடவீட்டின் வழியும்பெற்றேன், வேறினிமந்திரமென்னை மணியென்னைமருந்தென்னை மெய்யமையாகத், தேறுமவர்க்கிப்புனித தீர்த்தமேபிணியனைத்துந் தீர்ப்பதன்றோ. (உ௮)

மேற்படி - வேறு.

அடியனென்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரண்டுநீரும் படிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபரவித்தாழ்த்து மடிவிலாமகிழ்ச்சிபொங்கவரங்களுஞ்சிறிதுவேண்டிக் கடியதன்னகரம்புக்கான்குடதிசைக்காவல்வேந்தன். (உ௯)

(உ௯) காட்சிமுதலளவை என்றது - பிரத்தியட்சம், அதுமானம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்பு என்னுமறுவகைப் பிரமாணங்களா. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிரமாணத்தை. பேதமை-மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய் என்றது-விரூப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(உ௬) இறை - விடை.

(உ௮) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்துநின்ற வையித்தியாசிரியன், கோசயீசமுதலிய ஓளடதங்களைமுறைப்படியமைத்துப்புடந்தீர்த்தெடுத்ததோர் குளிகையை. அதனைத்தமரிட்டுத் தரிப்பவரது றோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்குமென்பதை, அகத்தியர் கரிசலைமுதலிய வையித்திய நூல்களிற்காண்க.

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம். ௨௪௫

வன்றிறல்வருணன் விட்டவாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின் றுநீங்கியமேகநான்குங்
குன்றுபோனவந்துநான் குகடமாக்கூடலாலே
யன் றுநான்மாடக்கூடலான தான்மதுரைமூதூர். (௨௬)

நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றிற்று.

கூட படலம்-௨௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௩௨.

இருபதாவது,

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதன்ளுநீண்முடிமேல்
வைத்தகார்களுண்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தீமாரியைத்தடுத்தவாறுரைத்துமேறுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம். (௧)

தேடருங்கதிர்மணிமுடிச்செழியனும்பாண்டி
நாடருந்திருவெய்திமேனல்லவீடெய்தத்
கூடலம்பதிமேலியருணங்குறிகடந்த
வேடரங்கொருசித்தமெய்வேடராய்வருவார். (௨)

வட்டவார்சடைக்குஞ்சியும்பூணூண்மார்பு

(௧) சத்தநான்மறை - ஒலிவடிவமாகிய நான்கு வேதங்கள். வரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதன்ளுநீண்முடி என்றது - பரஞானத்தாலன்றி விந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபரஞானத்தா லாராய்தற்கு அரிதென்பதை.

(௨) குணங்குறிகடந்தவென்னுங்குறிப்பால் வேடர் என்றது - ிட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆண் பெண் என்னும் பகுப்பினை.

விட்டவெள்ளைமுத்திரையுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்
சுட்டவெண்பொடிப்பொக்கணந்தூக்கியதோளும். (உ)

தூய்வெண்பொடியுழிந்துமெய்சிவந்திடச்சுவமி
செய்யும்வெண்டிரட்டிகரீண்மாலையுஞ்சிவந்த
கையிலங்குகட்டங்கமுங்கண்டவர்மனஞ்சென்
றய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந்தனமும். (ச)

அட்டவேங்கையீருரிவைகிண்டசைத்தகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதளுகிகையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகபட்டிகையும்பொன்னிடையிடைகட்டப்
பட்டசுஃரொலிவேத்திரப்படைக்கையும்படைத்து. (ஊ)

வேதகிண்கிண்சிலம்புகுழந்தடிகளின்மீழற்ற
வோதரும்பதமுளரியூறருண்மதுவொழுகப்
போதவானந்தமதுதுகர்ந்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபங்கயமுபரிடப்பாதுகைகூட. (சு)

சிறிதுமூரலும்வெயர்வையுந்திருமுகத்தரும்பக்
குறுகியாவணஞ்சித்திரகூடநாற்சந்தி
மறுகுருளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுருழ்நிரைதெற்றியிவ்விடத்தொறுமடைந்து. (எ)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடதிசையிற்சென்று
புக்கிருப்பதுங்கிழக்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியத்
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாத்தணந்தும். (அ)

சேயவெற்பிளையணியதாச்செய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பிளைச்சேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்

(உ) வெள்ளைமுத்திரைஎன்றது - சங்கத்தோடுகளை. பொக்க
ணம் என்றது - பிறர்க்குவிபூதிநல்க, இப்பிவடிவாகத் தலையோட்
டானமைத்ததொருகருவி. இதனைச், “சுத்தியபொக்கணத்தென்
பணிகட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினூர்க்கினிய
ரெழுதிய வுரையினுமுணர்க.” ஐந்துமுகங்கள்தலையிற் பொருந்தச்
செய்த வட்டவடிவாகிய ஓர்பை எனவும் பொருள்கூறுவர்.

(ச) கட்டங்கம்-மழு. உதரபந்தம்-கடிஞுத்திரம். அதன்-தோல்.
சுஃரொலி-பிரம்பை வீசும்போதுண்டாகும்ஒர்விதக்குறிப்போசை.

(எ) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சந்தி - நான்குதெருக்கள் கூடி
மிடம். குளிகை-வீட்டிதப்பு. தெற்றி - திண்ணை. அறுகு - சிங்கம்.

(அ) நக்கல் - சிரித்தல்.

பாயமக்களையினையவராக்கியுங்குதலை

வாயமக்களாக்கழிமுதமக்களாவகுத்தும்.

(௧)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ

மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்தும்

கோணக்கடன்செவிமேமைகண்ணுருபிங்கெவருங்

காணத்தீர்த்துநாலுலோகமூங்களைகமாச்செய்தும்.

(௧௦)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிறந்தோ

ரில்வமெய்தவநட்டவரிகலின்றித்தம்மின்

மல்லும்வெஞ்சுமரிழைப்பவங்காஞ்சிரமரத்தி

னல்லதீங்கனிபழுப்பவும்வீஞ்சைகணையந்தும்.

(௧௧)

பருவமாரியபருவத்தில்வையநீர்பரந்து

வருவதாக்கியுமீளவும்வறந்திடச்செய்தும்

பொருவிநீஞ்சுவையோடையும்பொய்கையுருவர்ப்புத்

தருவவாக்கியுமுவரியின்சுவையவாதத்தந்தும்.

(௧௨)

வீசிமாத்திரைக்கோலினேவிண்ணினட்டதன்மே

லூசிகாட்டியிட்டீசிமேற்பெருவிரலான்றி

யாசிலாடியுமுகிமேற்றலெகிழக்காக

மாசில்சேவடிப்போதுவான்மலர்ந்திடச்சுழன்றும்.

(௧௩)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிண்டாவிக்

கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்பிழிந்து

கண்டவர்க்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண

விண்டலத்தினிற்பண்டிபோலிறைகொளவிடுத்தும்.

(௧௪)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து

மல்லிடைப்படும்பொருள்களாப்பகல்வரவமைத்தும்

வல்லழற்புணுளர்வளரிவலிகெடப்பார்த்து

நல்லபோதுகாய்கனியிலாநான்படக்கண்டும்.

(௧௫)

பீனாகால்விழிக்கிழவரைப்பிரம்பினால்வருடிக்க

களையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

(௧) முதுமக்கள்-விருத்தர். (௧௦) பங்கு - முட்டம். நாலுலோகம்-வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(௧௧) காஞ்சிரம்-எட்டி. (௧௨) ஆசு - குற்றம், இல் - இன்றி.

(௧௪) பணிப்பகை-கருடன். பணி-பாம்பு. (௧௫) எல்-பகல், அல்-இருள். படக்கண்டும் என்றது-காய்க்கச்செய்தலை.

வீனாவாய்முதுகற்பினூர்கருவடைந்திளமை
பாளவேத்திரம்வருடிறுநளித்தருள்செய்தும். (கக)

அகரமாதிரும் ஈகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிரும் ஈகியவசியமேவாத
மிகலிலாவதத்தம்பமென்றின்னைவசெய்தும். (௧௭)

வேத நூற்றெளியார்களுக்கலைகளும்விளங்கப்
பூதிநாவிலிற்சிறியும்பூழியன்காதன்
மாதராரொடும்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற்
காதலீண்டகோட்டெங்கினைக்கரும்பனைசெய்தும். (கஉ)

எனவான் தருக்குலங்களைப்பூட்டினாயிருகோட்
டானையாதிபல்லிலங்கினையென்றையொன்றாக
ஞானநோக்கினுஞ் சிபுநாடிவயிலையோர்
மானிநோக்கியராகிலோமெனவெறில்வாய்த் தும். (கக)

நாகநாடிபொன் னூட்டுளபொருளுமநகரு
ளாகவாக்கியுமின் னணம்விச்சைகளனந்த
மாகநாயகன் மலேமகனூயகன் மதுரை
யேகநாயகன் நிருவினையாடல்செய்திருந்தான். (உ௦)

(கசு) வேத்திரம்-பிறம்பு. வருடி-தடவி. வீளை-ஓர்வகையொலி.

(க) அகரமாதிரி மூன்றென்றது—ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மூன்றுமொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத்தாகலின். வகரமாதிரி மூன்றென்றது—வசியம், வாதம், வயத்தம்பம் என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும், வகரம்முதலெழுத்தாகலின், ஆகருடணம் என்பதில் ஆகாரமும், வாதம்என்பதில், வா-என்னுமுயிர் மெய்யெழுத்தும்முதலெழுத்தாய்நிற்க. அகரவகரங்களேமுதலெழுத்துக்களென்ற தென்னையெனின், ஆ-வா-என்பன அகர, வகரங்களின் விகாரங்களேயாதலின். ஆகருடணம்-தூரத்திலுள்ளதை சமீபத்தில் வருவித்தல். அதிரிச்சியம்-கண்களுக்குப்புலப்படுவதைப்புலப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல். வசியம்-பிறரைத்தன்வயப்படுத்தல். வாதம்-இரும்புமுதலியவற்றைப் பொன்னாக்குதல். வயத்தம்பம்-பாலரைப்பாலராகவெயிருக்க வயதைரிறுத்தலும், விருத்தரை, இளைஞரேயாகவும், இளைஞரை விருத்தரேயாகவும், நிலைபெறச் செய்தலும்.

(கஅ) பூழியன்-அபிடேக பாண்டியன். கோள்-வயிரம்.

(கக) எழில்வாய்ந்தும் என்றது-வசியம். (உ0) நாகநாடு-பாதலம்.

சித்தயோகிகள்செய்கின் றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாங்கலர்நிகைத் துத்
தத்தமாள்வினைத்தொழின்மறந்திருந்தனர் தகைசான்
முத்தவேதியரா தியமு தூநகர்மாக்கள். (௨௧)

இனையசெய்தியையுமையராலிற்றைமகனறிந்தா
னனையசித்தரையிங்ஙனந்தருகெனவெத்தார்
தனையகற்றினன்சித்தரைச்சார்ந்தவர்தாமும்
வினையைவென் றவராடலேவியந்துகண்டிருந்தார். (௨௨)

அமைச்சர் தங்களைவிடுத்தனன்மைச்சருஞ்சித்தர்
தமைச்சரண்பணிந்தரசன் முன்வருகெனத்தவத்தோ
ரோமக்குமன்னனொலென்பயனெனமறுத்திடமண்
சுமக்குமன்னவன் றம்மவர்தொழுதனர்போனார். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முன்மைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற
முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
ரிந்நிலவேந்தர்மட்டோவிந்திரனயன்மாலேனார்
தன்னையும்திப்பரோவென்றிருந்தனன் றருமவேந்தன். (௨௪)

ஏல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௨௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௫௬.

ஒருபத்தோராவது,

கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிச்சித்தரேல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரெல்லாரும்வியப்புறவித்தனிச்சித்தசாமி
கல்லாணை தின்னக்கரும்பீந்தகையெஞ்சொல்லாம். (௧)

(௨௧) ஆன்வினைத்தொழில்-நித்தியகருமங்கள். முத்தவேதியர்
முத்தத்தன்மைவாய்ந்த அந்தணர்; அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்
றமற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் நின்றவர். (௨௨) வினையை வென்றவர்
என்றது—இயல்பாகவே பாசங்களில்நீங்கினவராதலின். அடித்தா
ர்தனை என்றதில், கட்டிரைச்சுவைப்பொருள்படவந்த, தான் என்
னும் அகாலிலையிடைச்சொல், தன்னன்க்குறுகினின்றது. (௨௩) தம்
மவர் என்றது-மந்திரிகளை.

(௨௪) முன்னவன் என்றது—தனதிச்சையால் பிரபஞ்சத்தோ
ற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை.

பின்னையமச்சம்பெருகப்பெரியோரையெண்ணு
தென்னையெளியாரெனயானிகழ்ந்திங்ஙனீண்டச்
சொன்னேனவர்க்கென்குறையென்னிற்றுருவிநானே
தன்னேரிலார்தமைக்காணத்தருவதென்றோ. (உ)

ஆனந்தசித்தர்தமைக்காண்பலென்றன்புகூர்ந்த
மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவயோகருமந்தித்தம்பொன்
மானந்தன்குருவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (ங)

அருகாதசெல்வத்தவனன் றுதைத்திங்கடோற்றம்
வருகாலமாகமதுரேசனைவந்துவந்தித்
துருகாதரத்தாற்கழிந்துள்வலமாகமீள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கண்மாக்கள். (ச)

சிறிட்டவேங்கையதட்சேக்கையர்சிறியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகப்பட்டத்தர்கட்டங்கத்தி
லேறிட்டகையரி றுமாந்திருப்பாரைநோக்கி
மாறிட்டிங்கியெழப்போகெனவந்துசொன்றார். (ஊ)

பின்னாவருதென்னப்பிரான்பெரியோரைநோக்கி
யெந்நாடிதும்மூருமக்கென்வரும்யாதுவேண்டு
துந்நாமமேதுதுவன்மின்னெனவையரெந்த
கன்னாடுமெந்தநகருள்ளுந்திரிவமப்பா. (ஈ)

ஆனாதுமிப்போதணிகான்மிரநாட்டிற்காசி
தானாமிருக்குந்தலமாகுநாதனாகி
யானாதபிச்சைப்பெருவாழ்வுடையார்நமரா
நானானும்விஞ்சைநடாஅய்த்திரிசித்தரேமயாம். (எ)

ஆனந்தகானந்தொடுத்திங்குளவானசைவத்
தானம்பலவுந்தொழுந்தற்பரமாகிவந்தே

(உ) ஈண்ட-வரும்படி. துருவி-தேடி. (ங) பொன்மானம்-பொ
ன்னாலாகிய இந்திரவிமானம். மானம்-முதற்குறை.

(ச) காஞ்சுகி வன்கண்மாக்கள் என்றது—மெய்காப்பாளரை.
கஞ்சுகமுடையோன்-காஞ்சுகி. இதுநீட்டிம்வழிநீட்டல். கஞ்சுகம்-
சட்டை. (ஊ) சேக்கை-ஆசனம். ஐந்தும் என்றது-ஐம்புலன்களே.

(அ) ஆனந்தகானம்-காசித்தலம். தற்பரம் - தத்பரம் என்னும்
வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரம்-பிரயோசனம், அல்லது-ஆசை.
மானந்தமான என்றதை-மான் அந்தம்ஆன எனச்சொல்வகைசெய்
து, தத்துவமும்பத்தாறும் கழிந்தவிடத்தேமுத்தியாகையால், பிர
கிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்கொள்க,

ஞானந்தருமிந்நகரிம்மையிற்சீவன்முத்தி
மாணந்தமானபரமுத்திமுறுமைநங்கும்.

(௮)

ஈண்டுள்ளவர்க்கெம்வினையாடலைக்காட்டியிச்சை
வேண்டும்பலசித்தியுநல்குவம்வேதமாதி
மாண்டங்குமெண்ணெண்கலைஞானமும்வல்லமல்லாற்
சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தரேம்பயாம்.

(௯)

உன்னாமக்குப்பெறல்வேண்டுவதொன் றுமில்லை
தென்னாவெனவண்ணகைசெய்தனர்சித்தயோகர்
மன்னுமிவர்தம்மிறுமாப்புஞ்செருக்கும்வீறு
மென்னாவளவிட்டறிவேனெனவெண்ணித்தேர்வான்.

(௧௦)

தேரும்பொழுதோருழுவன்னொருசெல்வக்கன்ன
லாருங்கமுகென்னவயிர்ப்புறக்கொண்டிதாழப்
பாருந்திசையும்கழ்பங்கயச்செங்கைதாங்கி
நீரும்பிறையுங்கரந்தார்தமைநேர்ந்துசொல்வான்.

(௧௧)

வல்லாரில்வல்லேமெனவும்மைமதித்தநீரிக்
கல்லாணைக்கிந்தக்கரும்பையருத்தினெல்லாம்
வல்லாருநீரோமதுரைப்பெருமானுநீரே
யல்லாலெவர்தும்மனம்வேட்டதளிப்பென்னுன்.

(௧௨)

என்னொழுகிலைத்தனையிட்டவன் கூறக்கேட்டுத்
தென்னாவருதியெனப்பின்னகைசெய்துசித்தர்
கின்னாவருவதெமக்கேதுநினக்குநாமே
யுன்னொசைதீரத்தருகின்றதலாமலுண்டோ.

(௧௩)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றொருவிஞ்சைகற்றோர்
பல்லாருநன்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க
ளெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாயசையிலை
கல்லாணைகன்னநக்கறிக்கின்றதுகாண்டியென்றார்.

(௧௪)

கடைக்கண்சிறிதேகுறித்தார்தான் கடைக்கல்யாணை
மடைக்கண்டிதந்துமதமுன் றும்வழியவின்வா

(௧) எல்லாப்பொருளும்வல்லசித்தரென்றதால், ஆக்கினசித்
தரெனப்பெயர்கூறினாரென்க. (௧௧) ஷீவம் என்றதற்கு, ஈண்டு
ச் செழுமை என்பதேபொருள்.

(௧௫) கடாக்கல்யாணை என்றது—சாதுயடை. கடாம் - மும்ம
தம். விண்வாய் - மேகத்தின்வாய்.

யடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த் துப்புழைக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன் றனுண் கைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன் றே. (க௭)

பறித் துக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்துநக்கக்
கறித் துக்குதட்டிப்பருகிக்கரமூசலாட
நெறித் துத்தருக்கிமிழல்சிறியிர்ந்துநிற்
மறித் துக்கடைக்கண்குறித்தார்பினுமாயம்வல்லார். (க௮)

மட்டுற்றதாரான் கழுத்திற்கண்டமாலேதன்னை
யெட்டிப்பறித்த திகல்காஞ்சுகிமாக்கன்சிறித்
கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
கிட்டத்தவர்கண் சிவந்தானையெச்சிறிநோக்க. (க௯)

கண்டாவளியைக்களி றுண்டதுகண்கள்சேப்புக்
கொண்டான ரசன் சிவபோகரிந்கோபமூளத்
தண்டாவரசன் றமருட்டறுகண்ணர்சிறி
வண்டாரிதழிமறைத்தாரையடிக்கவந்தார். (க௮)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துககடிந்தோர்தமைநின்மினென்ன
மைப்போதகமன்னவர்கைத்தடிபேர்க்கலாற்ற
தெப்போதரியலையோவியம்போலகின் றார். (க௯)

மத்தக்களிற்றான்வெகுளித்தழன்மாறியன்பு
பொத்தப்புதைத்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோரச்
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிநீண்டப்பாச
பெத்தத்தமியேன் பிழையைப்பொறுமென்றுவீழ்ந்தான். (௨௦)

அன்புக்கிரங்குங்கருணைக்கடலானவைய
ரின்புற்றுவேண்டுமவரங்கேனெனத்தாழ்ந்துவேந்த
னன்புத்திரப்பேரருள்வாயெனநல்கிச்செங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருணட்டம்வைத்தார். (௨௧)

(க௭) கண்டமாலே-கண்டசரம். கண்டத்திலுணர்ந்த முத்தின்
வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். கிட்டத்தவர் - சித்த
மூர்த்திகள். கிட்டம் - ஒழுக்கம்.

(க௮) மைப்போதகம் அன்னவர்-கரியயானையெடுத்த வீரர்
கள். (௨௦) பொத்தல்-பொர்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது - ஆண
வாதி மலபந்தங்களை. (௨௧) வன்புற்றவேழம் - கல்யாணை.

கலிவிருத்தம்.

தழைக்குநீள்கதிர்த்தண்முத்தமாலையைப்
புழைக்கைநீட்டிக்கொடுத்ததுபோதக
மழைக்கைநீட்டினன் வாங்கினனீதியிற்
பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே. (௨௨)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னின்ற
சித்தசாமிதிருவுருக்கண்டிலன்
மத்தயாணைவடிவமுமேனைய
வொத்ததாகவுரவோன்வெருவினான். (௨௩)

இந்தவாடலெமக்குயிராயவிவ்
வந்தமில்லியருள்வினையாட்டெனா
முந்தைவேதமுதல்வனைமீளவும்
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே. (௨௪)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வரின்னாடலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனெனா
வழுதிறைஞ்சியபராதமீந்துகை
தொழுதுநின்றதுதிக்கத்தொடங்கினான். (௨௫)

கொச்சக்கல்லிப்பா.

வேதியாய்வேதவினாபொருளாய்வேதத்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தநீனொளியா
யாதியாய்ரூய்நடுவாயவைகழிந்த
சோதியாய்நின்றயென்சோதனைத்தோகின்னியல்பே. (௨௬)

நின்னான்மொழிந்தமறநின்னடிகள்வந்தித்தும்
பன்னாளுச்சித்தும்பாதந்தலைசுமந்து
முன்னாமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்னாலடியனென்சோதனைத்தோகின்னியல்பே. (௨௭)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாய்ச்

(௨௮) இழுதை-அறிவில்லாதவன். (௨௭) பாதந்தலைசுமந்து
என்றது-பாதுகையாகித் தாங்குதலை. உன்னாமம் வாசித்தும் எ
ன்றது-வேதமுழுதும் சிவன்திருநாமங்களே கூறப்படுதலை.

(௨௮) பெரிது - மகத்து. சிறிது - அணு. கரியது - அதுபகு
திப்பொருளது. கரி-சாட்சி. காண்பான் என்றது-ஆன்மாவை. கா
ட்சி-விடயப்பொருள். துரியம்-மேலானபொருள்.

கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
துரியமுமாய்நின்றயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே. (௨௮)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்றுபன்
னாட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்ரமன் சுவன்மிசைப்பார்
சுமத்திப்பாசம், வென்றுகளைத் தருட்சித்த சாமிதிரு வருணைக்
கால் விளைபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா னபி
டேக மாறன்மன்றோ. (௨௯)

கல்லாளைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௮௫.

இருபத்திரண்டாவது,

யாளை யெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

கட்டவிழ்க்கெச்சையர்கலாளை கழைதின்ன
விட்டதுதுபஞ்சவனிடத்தமணரேவி
விட்டமதயாளைவிழமேவலர்புரத்தைச்
சுட்டகணைவிட்டுயிர்தொலைத்தமுறைசொல்வாம். (௧)

விக்கிரமபாண்டியன்வெலற்கரியசெங்கோ
றிக்குரிலனுந்திறைகொள்செல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெங்கலியரும்பகையொதுங்கச்
சக்கரமுருட்டியிடர்சாய்த்துமுறைசெய்வான். (௨)

புத்தரமனாதிபுறக்களையகழ்ந்து
ரித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

(௨௯) விக்ரமன்-பராக்கிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோ
ண்மேல். (௧) பஞ்சவன்-விக்கிரமபாண்டியன். (௩) புறக்களை என்
றது-முக்கூற்றுப் புறச்சீமயக்களைகளை. மறையாகமப்பயிர்வளர்த்
தென்றது-வைதிகைசவங்களைவிருத்திசெய்தமைபை. விதியாவது-
அருளேனோக்காது அறத்தினையீட்டல். பத்தியாவது-அறத்தின்மு
திர்ச்சியால், அருள்வழி நின்றல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியின் விளைந்தபயன் யாருந்
துய்த்திடமதுத்தொழினடத்திவருதாயோன். (௩)

மருவிதழியாணுறையும்வானிழிவிமானத்
சருகுவடபக்கமுறவாலயமெழுப்பி
யுருவருவிரண்டிணையுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டுபணிசெய்தொழுருநாளில். (௪)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்பியனொருத்தன்
கையனவன்வென்றிப்பயில்காஞ்சிநகருள்ளான்
பொய்யமணர்கட்டுரைபுறத்துறையினின் றான்
மையின்மதிமாறனொமொறுபடலின் றான். (௫)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்தவிடையே றும்
விடங்கரதுசேவடிவிழுங்கியமனத்து
மடங்கனிசுர்தென்னனெதிர்வந்துபொரலாற்றா
தடங்கலனொர்வஞ்சனையினலடமதித்தான். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோவத்தனந்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவிந்தமென்னு
மஞ்சிவந்வரைகளைட்டும்வைகுறுமமணர்தம்மி
லெஞ்சலில்குரவர்க்கோலேவேறுவேறெழுதிவிட்டான். (௭)

வடிவுபோலுள்ளமெல்லாமாசிருள்புனையகின்ற
வடிகண்மாராவாரெண்ணையிரவருமார்த்தார்வெய்ந்த
முடிகெழுவேந்தன்விட்டமுடங்கலைகிமிர்த்துவாசித்
திடிகெழுகார்போற்குன்றினிழிந்துவேறிடத்திற்செல்வார். (௮)

யாவருமொருங்குகூடியிருள்வழிகொள்வதெய்ப்பக்
காவல்வல்லரணஞ்சூழ்த்தகாஞ்சிமாநகரத்தெய்திப்
பூவலர்தாரான் கோயிற்புறங்கடைபுருத்துவேந்த
னெவலர்விடுப்பவுன்போயிறைமகனிநுக்கைபுக்கார். (௯)

(௪) உரு அரு இரண்டினையும் ஒருவிவருசித்தர் என்றது-பஞ்
சபூத பரிணாமமாகிய தூலவருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய
சூக்குமவருவும் மாயாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடத்து அருளுரு
வாய்வந்தமையை. (௭) கவுஞ்சம், இது கிரவுஞ்சமென்பதன்றிபு.
குஞ்சரசையம் என்றது—யானைகள்வசிக்கும் சையைகிரியை. சை
யம்-சகிக்கத்தக்கது என்றும் பொருளது. (௮) அடிகள்-இது சம
ணருள் ஆசிரியராய்நின்றவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்ற
து - காஞ்சி நகரை; தமதிருக்கைக்கு வேறான இடம் என்பது
பொருள்.

மன்னவன் முடிமேற்பீலிவைத்தன ராக்கக்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியுமுன்னா றும்வல்லீர்
தென்னையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செருத்தாலுங்கட்
கென்ன துநாடுபாதிதருவல்போயியற்றுமென்றான். (க௦)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
நிவந்ததெண்டிறைநீர்ப்பாலிநெடுங்கரைக்காதமூன்றிற்
சுவர்ந்தகன்சாலேகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவேள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (க௧)

விடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெய்விராயநஞ்சி
ஹுடம்புடையுயிரின்கோழ்நன் கறிப்பொடியுறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிக்குழிபுதையப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தாரகொல்லாதவிரதம்பூண்டார். (க௨).

மாடுளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிச்சாயக்கயலுளவோடையுள்ள
கோடுளவாலியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாலிச்
சேடுளமுகிலுந்தியச்சிகைகயெழுருண்டத்தீவாய். (க௩)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனக்குன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்கௌவியமருப்புமாரா
ஊற்றெழுமதமுமூசலாடியவொற்றைக்கையு
மேற்றெழுவிடம்போற்றீறியெழுந்ததோர்தறுகண்பாலை. (க௪)

அந்தமாவேள்வித்தீயுமவியமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிறைநீபோய்வழுதியைமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைத்தியென்னாத்தென்றிசைசெல்லவேவி
முந்தவேவிடுத்தமாகமூழ்குடலமணப்பேய்கள். (க௫)

(க௦) பீலி-மயிற்றேரூகை. வசியமுன்னா றுமென்றது—வசியம், வயஸ்தம்பம், வாதம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், ஆகருஷ்ணம் என்பவற்றை. ஆபிசாரம்-சத்தருமாரணயாகம்.

(க௨) விடம்பொதிகாட்டம்-விஷத்தன்மையையுடைய எட்டிவிறகு. நிம்பநெய் - வேப்பெண்ணெய். நஞ்சினுடம்புடையுயிரின்கோழ் ஊன் என்றது—விஷம்பொருந்திய சரீரத்தையுடைய சர்ப்பத்தினது கொழுவியதகையை. கறிப்பொடி-மினகுத்தூள்.

(க௩) மாடுளபொதும்பர்முதல் காடுளவென்பதுகா றும் உள்ள உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்கா று முள்ளனவும்; ஓடையுளவென்பதுமுதல் குளமுளவென்பதுவரையில், மலரும் வனையுயிர்களும் ஆதலால்கருகி, வறப்ப எனப்பொதுவினை தந்துகூறினார்.

கவிவிருத்தம்.

ருளற்றிருளுடலிற்புதைதயமணக்கயவர்களுட்
டருளற்றருமறையிற்படர்செயலற்றிகபரமெய்ப்
பாருளற்றவன்னிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமதமா
வருளற்றிடுகுரலிற்படிவெடிபட்டிடவருமால். (கக)

முடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவண்ட
முடியின்னளவெழுகார்செவியெறிகாலளவகில
டியும்மளவுளர்கான்மதமழையின்னளவுலக
டடிவின்னெழுக்கடல்கண்ணமூலளவாமுதுவடவை. (க௭)

டற்றஞ்சிடவருமிக்கரிசுரலஞ்செவிமுழைவா
யற்றஞ்செயமடங்குஞ்செவியெறிகால்வழிவிழித்தீ
ற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுங்குக்கடமதநீர்
ரற்றஞ்செயத்திசைவேழமுநடுக்கஞ்செய்தூவலியும். (க௮)

டிடிக்கும்புயல்வயிற்றைக்கிழித்திடியேற்றினையுதிர்க்கும்
வடிக்கும்பிளிரொளியாற்றிசைவிழுங்கிச்செவிடாக்குங்
நடிக்கும்புழைக்கையோச்சிவிண்டொடுகுன்றினைச்சுற்றிப்
பிடிக்குங்கடல்கலக்குந்தனிப்பெருமத்தெனத்திரிக்கும். (க௯)

டருமுக்குரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
டுருமுட்பிறையெயிறிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
ருருமுக்கடவருவித்தூரலடியிற்றெனநிலமேல்
வருமுக்கிரவடவைக்கனல்வரினொப்பதமதமா. (௨௦)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிதீயப்பகையோடும்
வழிபட்டொருகடுங்கூற்றெனவருகுஞ்சாவரவை
விழிபட்டவர்மொழியாலுணர்விரைபட்டலர்வேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன்றானினைந்தழன்றான். (௨௧)

(க௭) பாதலம்-பாதாளம். அண்டம்-வானுலகம். இடி-முழக்கம். உளர்கால்-சஞ்சரிக்கும் ஊழிக்காற்று. உலகமுடிவின் எழுக்கடல்-மகாப்பிரளயகாலசமுத்திரம். முதுவடவை-ஊழித்தீ.

(க௮) முழைவாய்-குகையினிடம். ஊற்றம்-மிகுதி.

(க௯) பிளிறல்-முழங்கல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(௨௦) உறுமு-இடி. ஒலி-காற்று. முக்கடவருவி-மூன்றுமதநீராகிய ஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்று என்பன, இடையில் இன்சாராகியபெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள். (௨௧) தெழி-முழக்கம். பகைஎன்றது-பகைவர்களாகிய சமணர்களை. விழிபட்டவர்-கண்டோர். பொறையாற்றிய-சுமக்கப்பட்ட.

பொய்யராமனத்தார்தேற்றம்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுக்கோறன்னவெண்மருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டவந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன்செங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே. (௩௪)

உருமுவிழ்ப்புண்டருன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிச்சோரி
கருமுகின்மானச்சேனங்கழுதுகன்பூதமொய்த்த
திருமணித்தடங்கோள்வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான். (௩௫)

ஆனையின்புண்ணீருண்ணவகுத்தகாருடற்பேயென்னச்
சேனைபின்செல்லப்போந்ததினியிருளமணர்தம்மை
மீனவன்கண்டுசிறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லேபோய்முடுக்கலுற்றார். (௩௬)

எடுத்தனர்கையிற்றண்டமெறிந்தனர்மறிந்துகுழ்போய்த்
தடுத்தனர்கரகந்தாளத்தகர்த்தனர்பீலியோடு
தொடுத்தனருடுத்தபாயைத்துணிபடக்கிழித்துக்கால்வாய்
விடுத்தனர்மானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோர்தம்மை. (௩௭)

எறியுண்டசெய்தமாயமிழ்ப்புண்டுசேனையோடு
முறியுண்டுநடுக்கம்பாவமுழ்குண்டுமொழ்கிச்சாம்பிப்
பறியுண்டதலையர்யாரும்பழிப்புண்டுபாயுந்தாமு
முறியுண்டகரகத்தோடுமொதுங்குண்டுபதுங்கிப்போனார். (௩௮)

மாதங்கத்தடிந்தட்டாலேமண்டபத்திருந்தவீரன்
பாதங்கன்கையாற்பற்றிப்பாண்டியனிரந்துவேண்டிப்
போதங்கன்கடந்தாயென்றும்பொலியலிங்கிருத்தியென்ன
வேதங்கட்கருத்தஞ்சொன்னவேதியனதற்குநேர்த்தான். (௩௯)

பின்னுஞ்சில்வரங்கணல்கப்பெற்றுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூந்தண்டாரிராசசேகரனைப்பெற்று
மின்னுஞ்சில்லியந்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்னே. (௪௦)

(௩௪) வெய்யகோன் - சோழன். மையல்மா - மதமயக்கத்தை
யுடையபாணை. (௩௫) முழை - மலைக்குகை.

(௩௭) கரகம் - கமண்டலம். துணி - துண்டம்.

(௪௦) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோமகந்த
தரக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வரவிடுமத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாய்வடிவங்கொண்டசேவகனெவல்செய்த
வம்புளாய்த் தூணம்விள்ளவன்றவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியநாரசிங்கமாயிருந்ததன்றே. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலா மழித்துமின வுண்டாக்கு முருத்திரன் வீரசத்தியி
னிற், சிலதரித்திறவா வவுண்ணமார்பிடந்த சிங்கநாயகனையுங் கெ
ய்தி, பலகின்மா தவஞ்செய் துரோமசன்நன்பே ரறியவோர் தீர்த்
தமுண்டாக்கி, யிலகுபே றடைந்தான் பிரகலாதனுநோற்றிறிலாப்
பெருவரமடைந்தான். (சஉ)

யானையெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ஊக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௪௨௭.

இருபத்துழன்றுவது,

விருத்தகுமாரபாலரான படலம்.

கலிலிலைத்துறை.

தழையுலாங்கையேவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவா றறைந்தனமவரே
கிழவனாகிப்பின் காளையாய்க்கிஞ்சகச்செவ்வாய்க்
குழவியாய்வினையாடியகொள்கையைப்பகர்வாம். (க)

தென்னன் விக்கிரமன் புயத்திருநிலச்செல்வி
மன்னிவாழுநாண்ம துரையின்மறைபவனொருவ
ன்னன்வன் விருபாக்கனமவன் குடிவாழ்க்கை
மின்னனாள்வடமின் னாள்பெயர்சுபவிரதை. (உ)

அனையர்தங்களுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்த
புனிதநல்லறஞ்செய்தொழிலொழுக்கமும்புண்டி

(சக) வம்பு - மணம். மத்தக்குன்று - மதமயக்கத்தையுடைய
மலைபோன்றயானை. சிம்புள்-சரபம். விள்ள-பிளக்க. செம்புள்ஆய்-
பருந்துகள்பின்தொடர்ந்து ஆராயும். அல்லதுசெம்புளாய்க்கொடிய-
கருடக்கொடியையுடைய. (சஉ) வீரசத்தி-அருட்சத்தி.

(க) தழை - மயிற்றேருகை. தந்தி - யானை.

(உ) விருபாக்கன் - மேல்கோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவ
னென்னுங் காரணம்பற்றிச் சிவபெருமானுக்கமைந்ததோர்பெயர்;
ஈண்டு அந்தணனுக்கு இடிகுறியாய் அமைந்துநின்றது.

(ஊ) புனிதநல்லறம் என்றது - சிவபுண்ணியங்களை.

நனையவார்குமுலன்னையரெழுவர்பானண்ணி
யினியமாதவஞ்செய்தொருபெண்மகவின் றார். (க)

பேருங்கெளரியென் றழைத்தனர்பிராயமோரைத்திற
சாருங்கெளரியும்பிறவிநோய்தணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சிந்தையாடந்தையவணங்கியிச்சென்ன
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாதெனவினவ. (ச)

அந்தணாணுமதிசயித்தரும்பெறன்மகட்டுச்
சிந்தையார்வமோடினறவிதன்மனுவினைச்செப்பச்
தந்தைபாலதுதெளிந்துநாத்தழும்புறப்பயின் றான்
முந்தைநாளருந்தவக்குறைமுடித்திடவந்தான். (இ)

தாதைதன் நவக்கொழுந்தினுக்கிசையமாசைவ
மாதவத்தனையாதுயாச்சிரமத்தில்வழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினுன்மேம்படுவானெப்
போதுபோதுமென் றுளத்தொடுபுகன் றுகொண்டிருந்தான். (ஈ)

பருவநாலிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வணவப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கடைதொ றும்பிச்சைசுபுக்குண்பா
னெருவன்வந்தன் பவிக்கவணயற்புலத்துள்ளான். (எ)

பிச்சைவேண்டினுனவற்குத்தன் பெண்ணினேக்கொடுப்பா
னிச்சைகடர்ந்தருந்தவத்தினுல்வருந்தியின்றெடுத்த
விச்சைவேதியன்மனையொடுசுற்றமும்வினவா
தச்சமின்றிரீரெடுத்தவனங்கையிற்பெய்தான். (அ)

கலிக்குறுபுரச்சீறடிக்கன்னிதன் விதியும்
பலிக்குவந்தவன் ல்வினைப்பகுதியுத்தரப்ப
வொலிக்குமந்திரச்சிரகரீரொழுச்சினுன் முந்திச்
சலிக்குமன்னையுந்தமர்களுங்கேட்டுளந்தளர்வார். (ஊ)

(க) அன்னையர் எழுவராவார் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌ
மாரி, நாராயணி, வராஹி, இந்திராணி; காளி.

(ச) உறுதி-இது தொழிலாகுபெயராய்ப் பயன்மேல் நின்றலா
ல்திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (இ) தெளிந்து - சிந்தித்து.

(ஈ) மாசைவன் - வைதிகப்பிராமணருட் சிவதீட்சைபெற்ற
வன். ஆதியாச்சிரமம் - பிரமசரியம். மரபுஎன்றது-கோத்திரருத்தி
ரங்ளை.

(எ) பருவம்-வயது. (ஊ) சீறடி-சிறந்த தூரப்ப-செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன் குடிமை
நலனுமோர்கிலனெழுக்கமுங்கல்வியுண்ணுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெப்
புலனுமோர்தவன் விதிவழிமதியெனப்புலந்தார். (க0)

மற்றவன் குடிகோத்திரஞ்சுத்திரமற்று
முற்றறிந்துநம்மரபினுக்கொக்குமான்மாயோன்
சொற்றதந்திரவயினவத்தொடக்குண்டிதிரியுங்
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைந்தார். (கக)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின் றுதையும்வேதத்
தாயுமெண்மணத்தாதியாமறவிலையாற்றற்
றேயுதுண்ணிடைக்கன்னியைச்செம்பொறுப்புதைத்துக்
காயுமாரழன் முன்னரக்காளைகக்கொடுத்தான். (கஉ)

தெய்வமங்கலவரிசைகள்செய்துதான் பயந்த்
மௌவலங்குழற்கன்னியைமணமகனெடுங்
கௌவையம்புனல்வேலிசூழ்கடிநகர்விடுத்தான்
சைவமங்கலவேதியத்தாபதனிப்பால். (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லார்க்குக்கிழியீடு நேர்பட்டாலெண்ப்பல்லாரில்லந்தோறு
ஞ், செல்லாநின் றிரந்துண்டு திரிந்தமகன் மணமகனுய்ச்செல்வநல்
க, வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுதவன்கட்சீலப்,
பொல்லாறாய் வைணவத்துப் புக்கொழுகுதாய்தந்தை பொறுர்க
ளாகி. (கச)

(க0) புலன் என்றது அதனாணரும் நூல்களின்மேனின்றது.

(கக) மாயோன் சொற்றதந்திரம் - திருமால்கூறிய பஞ்சராத்
திராகமம். ஐந்துராத் திரியிற்செய்யப்பட்டதாதலினப்பெயர்வந்த
து. சூத்திரமாவது - பேதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஆஸ்வலாயனம்,
திராகியாயனம், சத்தியாஷாடம் முதலியன.

(கஉ) எண்மணத்து ஆதியென்றது-பிரமவிவாகத்தை, அதா
வது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. எண்
மணமாவன-பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தரு
வம், ஆசரம், இராக்கதம், பைசாசம்என்பன. (கங) மௌவல்-வன
மல்லிகை. கௌவை-ஒலி. புனல்வேலி-வயல். கடி-காவல்.

(கச) கிழியீடு-பொன் முடிப்பு. செல்வம்நல்கவல்லான் - இலக்
குமி. வன்கண்-கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ்சைவதவ வடிவுநோக்கி, வெந்தவுடல் போன்மனமும் வெந்தவளை வேறொதுக்கிவேண்டாராகி, நிந்தனைசெய் தொழுதுவா ரவளையொருநாணித்து நீங்கிவேற்றூர்த், தந்தமர்மங் கலங்காண்பான் றனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (கரு)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபரிடத முரைப்பக்கேட்டு, மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையாரகன் றதற்பின்மனையில்வையும், பெண்மாசு கழியவொருசிவனடியார்தமைக்காண்பெறாமலின்றென், கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற்கவலைகூர் வாள். (கசு)

சிவனடியார்ச் கன்பிலாச்சிந்தையேயிரும்பேவல்செய்துநாளு, மவனடியார்திறத்தொழுகாவாக்கையே மாஞ்செவிகண் ணாதினையங் தும், பவனடியா ரிடைச்செலுத்தாப்படிவமே பாவைமறைபரவுஞ்சைவ, தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாய்த் தளர் வாள்பின்னும். (கௌ)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிகபரமென்ப வவைகொடுப்பானெல் லாந்தானா, யனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மானென்பவவன றிவார்க்கங் கம்வாக்கு, மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழிவருமென்பவப்பத்திவழிநிற் பார்க்கு, வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியார் வேடமன்றோ. (கஅ)

என்னவிருந்தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத்தெண்ணி யாங்கே, தென்னவனாயிருந்தரசு செய்தபிரானவட்கருளுஞ் செவ் விநோக்கிக், கன்னமுரங் கராஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங் கண்டிகை பூண்டு கையிற்றம்போற், பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரி யபுத்தகமும் பக்கஞ்சேர்த்தி. (கக)

(ககு) வெந்தவுடல் என்றது - வைணவக் கோட்பாட்டின்படி சுடப்பட்ட வுடலினையுடையராதலின். தமர்-சுற்றம்.

(கசு) உண்மாசுஎன்றது-மும்மலங்களை. நீறு - அணிந்தோர் விளைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு-சிவநேசம்.

(கௌ) மறைபரவும் சைவதவநெறிஎன்றது-வேதங்களைப்போல முத்திநிலையை சோபானமார்க்கங்களாக மலைவுபடக்கூறுது முற்படக்கூறி அந்நெறியில் நிற்பார்க்கு முத்திதருஞ்சமயம் சைவசமயமேயாதலின். (கஅ) எனைத்துயிர் என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னுமாவகையான்மாக்களை, பயன்-உறுதிஇகம், இப்பிறப்பு, பரம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(கக) அலமரல் - வருந்தல்.

கரிந்தரீன் கயன்முள்ளி னரையுமுது திரைகவுளுங் கனைக்கு
நெஞ்சுஞ், சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பனிப்ப முத்தரியந் தா
ங்குந்தோளும், புரிந்ததூல் கிடந்தலையும் புண்ணியரீ றணிமாற்பும்
பொலியரீழல், விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்ணீரிக் கவிழ்ந்த
சையு மெய்யுந்தாங்கி. (உ௦)

ஒருத்தரா யுண்டிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கிவா
டி, விருத்தவே தியராய்வந் தகம்புகுதக் கண்டெழுந்து மீதூரன் பி
ன், கருத்தளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிங்குக் கா
ணவென்ன, வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்
பால் வந்தேமென்றார். (உ௧)

இற்பூட்டிப் பேரயினு ரெமரங்க னெனக்கொரி யியம்பமேரு,
விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேறுயர்ரின் கைதொட்டு விடுமுன்யா
த்த, கொற்பூட்டு விடுத்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்தியெனக் குமரி
தாளீ, லற்பூட்டு மடவரனு மவ்வாதே யட்டில்புகுந் தடிசிலாக்கி. ( )

தையன்மா தவக்கொழுந்து புறப்போந்து சிரகரீர் தளிர்க்கை
தாங்கி, யையனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு மெனவெழுந்த வடிக
ள்பாதச், செய்யதா மரைவிளக்கி யநீர்தன் சென்னியின்மேற் றெ
ளித்துப்பாச, மையன்மா சிருள்கழுவி யகம்புகுவித் தாசனமேல்
வைத்துப்பின்னர். (உ௩)

நகைமலரிட் டருச்சித்து நல்லபரி கலந்திருத்தி நறுவீழல்
லை, முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற்
செம்பொற், சிகரமெனப் பல்வேறு கருணைபுறந் தழீஇக்கிடந்த சி
றுகுன்றிட்ட, வகையெனநெய் யருவியெனப் படைத்தனைய சிற்
றுண்டி வகையும்பெய்து. (உ௪)

செய்வவா யிடையிடையே முகமனுரை யின்னமுது செவியி
லூட்டத், தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தனர்

(உ௦) கவுள்-கபோலம். பணிப்பு-நடுக்கம்.

(உ௧) உயங்கல்-மயங்கல். தவிசு-ஆசனம்.

(உ௨) கொல் என்னுஞ் சாதிப்பண்பு கொல்லன்மேல் நின்ற
லால் பண்பாகுபெயர். அல்லது-ஈறுதொக்க தெனினுமமையும்.

(உ௪) பரிகலம்-உண்கலம். திருத்தி-புரிதப்படுத்தி. இதுமங்
கலவழக்கு. சருணை-பொரிக்கறி. (உ௫) முகமன்-உபசாரம். அமு
து-தேவாயிர்தம். பூ வில் என்றது—மன்மதன் தேவர்கள்மேல் த
னது பாணங்களை யெய்யும்வில், மலர்வில்லாதவின்.

தயாக்கை, யையர்தாந் திருவமுது செய்தமுதுண் டவரெனமூப் ப
கன்றுபூவிற், கையதே மலர்வாளிக் காளாவடி வாயிருந்தார் கன்னி
காண. (உரு)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க் கண்டிகைபோய்ப்
பொன்செய்பூணுங், காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய் மூப்
புப்போய்க் காளையான, தேசுருவங் கண்டுநடு நடுங்கிவளைக் கரநெ
ரித்துத் திகைத்து வேர்த்துந், கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்ற
ளக்கற்புமலர்க் கொம்பன்னாள். (உசு)

ஆனபொழு தருங்கடின் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தய
லூர்புக்க, தேனொழுது துழாயலங்கற் தீர்த்தனுக்கன் புடையார்
போற் றிரியும்வஞ்ச, மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினா
று வயதின்மேய, பானன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசு
ங்குழவிப் படிவங்கொண்டான். (உஎ)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத் தலம்பவன்ப ரிதயமெ
ன்னுஞ், செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத் தேன்றதும்
பு தெய்வக்கஞ்சத், தொழுதருசிற் றடிப்பெரிய விரல்சுவைத்து
மைக்கணீர் துளும்பவாய்விட், டமுதனையா டையிற்கிடந்தா ன
னைத்துயிரு மீன் றுகாத் தழிக்குமப்பன். (உஅ)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தா
ங்கித்தேடி, யாய்விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளன்
பிற்பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண் டணங்கனையா
ண் மாமியென்னுங், காய்விட்டு மதக்கொடியா ளிம்மகவே தெனக்
கேட்டாள் தெனரிதன்னை. (உக)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுந் கன்புடையா ணவில்வாடே
வ, தத்தனயந் தருமனைவி யொடுபோந்து சிற்போது தையலாய்
ண், டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தசுன்ற னெ
ன்னாமுன்னஞ், சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண வாட்டிதன்மேற்
செற்றங் கொண்டாள். (உஊ)

என்புபூன் டிகொட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுந் கிடைய
ருத, வன்புபூன் டான்மகவுந் கன்புடையாய் நீடிமெமக் காகாய்
ன்று, துன்புபூன் டயர்வளை மகவையுங்கொண் டசுத்தைவிடத்
தூத்தினூர்கள், வன்புபூன் டொழுதுவை வைம்பூண்டு பொறை
யிரக்க மானநீத்தார். (உக)

(உஎ) பானல்-நீலோற்பலம். ஆலம்ப-ஒலிச்சு.

(உக) விட்டு மதம்-வைணவமதம். விட்டு-இது ஆசிரியச்சிகைவு.

(உஊ) நத்தன்-சங்கினையுடையவன். நந்து-சங்கு.

தாயிலாப் பிள்ளைமுகத் தனைநோக்கித் தெருவினிடத் தன
ர்வானுள்ளங், கோயிலாக் கொண்டிறையுங் கூடனா யகனைமனக் கு
றிப்பிற்கண்டு, வேயிலாக் கியதடந்தோட் கெளரிதிரு மந்திரத்தை
விளம்பலோடுஞ், சேயிலாக் கிடந்தமுத குழவிவிசும் பிடைவிடை
மேற் றெரியக்கண்டான். (௩௨)

மழவுருநீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் மனு
வையோதிப், பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வடிவாக்கிப்
பலருங்கண்டு, தொழவிடைமே லேற்றிவிசும் பாறாகமலர்மாரி சுர
ர்சுதேற, வழக்கெழுந் தருளினார் களிதூங்கி யதுசயித்தா ரவனி
மாக்கள். (௩௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௯௯௦.

இருபத்துநான்காவது,

கான்மாதியாடினபடலம்.

அனுசாரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வர்
விருத்தராயினையவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
ஞெருத்தராய்வேயாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன் னு
ணிருத்தராயவர்மாநிநின்றாடியசிலைசிறிதுரைசெய்வாம். (௧)

வேந்தன்மீன வன்கொடியவனாகியவிக்கிரமன் றன்றோ
ளேந்துமணபொறையிராசசேகரன் புயத்திறக்கியைந்தருநாடன்
பூந்தண்மாமலர்வேதியன்மாதவன் புரத்தின்மேற்பொலிந்தோங்கு
சாந்தரீ றெனச் சண்ணித்தபுண்ணியத்தனிமுதன கர்சார்ந்தான். [௩]

(௩௨) சேய் இல் - நூரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் எ
ன்பது பொருள்.

(௨) மீனம் வன்கொடியவன் - மீனமாகிய வலியகொடியையு
டையவன். மாமலர்-இலக்குமிவசிக்குந் தாமரைமலர். வேதியன் -
பிரமன். சண்ணித்தல்-பூசல்.

கண்ணகன்புவியிராசசேகரன்பொதுக்கடிந்துசெங்கோலோச்சி
வண்ணவெண்குடைநிழற்றுவாணந்தவடிவமாய்த்தனிமன்று
எண்ணலாடியதிருநடத்தன்பினாலாடனூலொழித்தேனை
யெண்ணுமூவிருபத்துமுக்கலையுங்கற்றிதைமுறைசெயுநாளில். ( )

சிலம்பிவாயினூலிழைத்திடுபந்தரிற்செங்கண்மாறொழுவைகு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியுதண்டிதையானைக்காவிதைக்கண்
கலந்தசிந்தையான்மூவிருபத்துநாற்கலைகளும்பயின்றுள்ள [பு
மலர்ந்தவன்கரிகாற்பெருவளத்தவன்வையகம்புரக்கின்றான். (சு)

பொன்னிராடவன்வாயிலுள்ளாறொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கண்ணிராடனைக்கண்டுமுன்பரவுவான்களைகழற்கரிகாலெம்
மன்னவந்தறுபத்துநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று
தென்னரேறனையாயதுபரததுறெறிந்திலையெனச்சொன்னான். (ரு)

கேட்டமீனவன்மறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாகுலமூழ்கியமனத்தஞய்முதுமறைச்சிரமன்று
ணுட்டமூன்றுடைநாயகளுடலோனாணுமாதற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலரமிதுவுமெம்பிரானருள்விதியெனவதுகற்பான். ( )

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆடனூல்வரம்பு கண்டவராசி யவ்வழியாடலும் பயின்ற, நாடக
நடைதேர் புலவரைத்துருவி நண்ணியவவர்க்கெலா மகிழ்ச்சி, வீட
ருஞ்சிறப்பா லறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக்கொ
டுத்துப், பாடல்வண்டரற்றுந் தாரினுன்பரதப் பனுவுலுங்க்கடறப்
பயில்வான். 9 (எ)

பாவமோடராகந்தாளமிம்மூன்றும்பகர்ந்திடுமுறையினுற்பரத
மாவையினங்கமூபாங்கமேபிரத்துயாங்கமேயலர்முகராக
மோவறுசீர்சால்வகரப்பிசாரமுலமையில்சிரக்கரகருமந்
தாவறுகரகேத்திரங்கரகரணந்தானகமேசுத்தசாரி. (அ)

விண்டிடாததேசிரியேநியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகாசமண்டலமேமாசில்சுத்தக்கரணஞ்சீர்

(சு) கரிகாற்பெருவளத்தவன்-உறைபூரிலிருந்தரசுபுரிந்தோ
ழன். இவனுக்கு இப்பெயர், ஓர்முநிவர் வாக்கின்படி இவனுது சா
யார் இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது-இதனைச்
செவ்வந்திபுராணத்திற்காண்க. வளவன் என்னுஞ்சொல், வளத்த
வனெனவந்தது. வளமையையுடையானென்பதுபொருள்.

(சு) விஞ்சையன்-கவிஞன். ஆகுலம்-தன்பம். (எ) ஆடல் தூல்
பரத தூல். அறுவை-ஆடை. (அ) பாவம் என்பது-மெய்மயிர் சிலி
ர்த்தன்முதலிய பத்துச்சத்துவங்களில் ஒன்று. அது-வெகுண்டோ
னவியமுதலிய இருபத்துநான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவுற்புலிதகரணமேயங்ககாரமேயீரேசிதமென்னக்
கொண்டநாலேந்துபேதமுங்கற்றுக்கோதற்பயின்றிபினவற்றுள்.

வருத்தமின்மனோபாவாதியாமெட்டிமனைகிருத்தங்குநிற்சாரி
கிருத்தமாகியதாண்டவமகமார்க்ககிழ்த்திடுத்தேசியேவடுகே
யருத்தமாகியசிங்கங்மெனமுன்றாமதுநிலையாறுமூவிரண்டு
கிருத்தமாம்பதமுந்திகழிபேகாதிசெப்பியவங்குமீரெட்டும். (க0)

நால்வகைத்தாருங்கரணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்கரமுங்
கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினாறுங்கலாண்மனையாதியாமிரண்டு
புரவதுமடிப்புவகையெழுநான்கும்பழிப்பதுசுத்தசாரியெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினாறுமித்திணைக்கணசாரிகளும். (கக)

எற்றதிக்கிராந்தமாதியாமுப்பத்திருவகைத்தேசியாரிகளுங்
காற்றினுங்கடுதேர்ச்சக்கரமுதலாங்ககணசாரிகைகளேழைத்தந்
சாற்றுவித்தவாற்பிராந்தமாதியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப் [கள்
போற்றிவையனைத்துமும்படப்புட்புடத்திலக்கணமுதற்பொருள்

ஆசவாத்தியமுன்பொருண்முதற்களாசமாதியாம்பாடபேதங்கள்
பேசியபதினாறுன்பதும்பட்டபேதமொன்றொழிந்தநாலேந்து
மாசுறுமளகமாதியாம்பாடவகைகணலேழுமற்றவற்றிற் [யும்.
பூசல்வார்த்திகந்தொட்டைவகைச்சச்சுபுடாதியாந்தாளமாத்திரை
கிளந்தமாத்திரையின்கதிகளுஞ்சொல்லுங் கீதமும்பாடமுமெழுத்
வளந்தருமணிபந்தாதிகீதத்தின்வகுத்தகட்டளையெழுநான்கு [தும்

(க) நாலேந்துபேதம் என்றது - அங்கமுதல் இரேசிதமீரகக்
கூறிய இருபதுபேதங்களாகிய பொதுவிலக்கணங்களை.

(க0) அகமார்க்கம்-அகக்கூத்து. அதாவது அகச்சுவை பற்றி
கிற்பது. தேசியாவது, கீதத்துக்கு அடிசாரிமுதலாகக் காற்சுற்றுத்
ல், எறிதல்முதலியன. வடுகு ஆவது, கால்களும், உடற்றுக்குமுத
லியவுடல்வர்த்தனைகளுமுடையது. சிங்களமாவது-இவ்விரண்டிலக்
கணங்களையுமுடையது. இவை-பதாகைமுதலிய கரகரணங்களும்,
நாற்றுச்சுற்றுமுதலிய நாற்புரிகைகளுமுடைமையால் மெய்த்தொ
றிற்கூத்தெனவும்பெயர்பெறும். ஆறுமூவிரண்டு-பன்னிரண்டு. இ
வற்றைவிரிக்கின்பெருகுமாதலின், குணநூல், சயந்தநூல், பெரு
நாரை. பெருங்குருகு முதலிய நூல்களுட்காண்க.

(கக) இருவகைக்கரம்-எழிற்கை, தொழிற்கை. பாலது-பகுப்
பிணையுடையது, பால்-பகுதி. அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(கங) பதினாறு ஒன்பதும் - இருபத்தைந்தும். ஒன்றொழிந்த
நாலேந்து - பத்தொன்பது.

மனந்திடுசரளையாதி கட்டளையேழைத் துநன்கமைந்துபாவாதி
விளம்பியழன் றுகலப்புமி ருகவ்ளைத்திடுங்கூத்தகமார்க்கம். (க௪)

அ றுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போ துதன் னுடம்பிற்சால
வருத்தநோயெய்தியிந்தவருத்தநான்மறையுந்தேறு
வருத்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலத்தாழிநின்ற
நிருத்தனூர்தமக்குமுண்டேயென்பதுநினை விற்கொண்டான். (க௫)

கரியதாமரைக்கண்ணுணங்கமலநான் முகனுங்காண்டற்
கரியதாளொன்றேநோவவாற்றநாணிற்பதந்தோ
வுரியதாமிதனைக்கற்றுவருத்தமுற்றோர்த்துயீது
தெரியநானிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான். (க௬)

வடுப்படுபிறவிப்பெளவவரம்புகாண்கின்றநாள்வந்
தடுப்பவரயாவேரனுமவர்க்கெலாம்போகும்வீடு
கொடுப்பவர்க்கெய்யுமிந்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதென்றேனும்வருந்துமேசரணமென்றா. (க௭)

இதற்கிதுதுனியெவன் றுன்னியெழுத்துபோய்ச்சிவனிராவிற்
கதக்களிறொருத்தலேத்துங்கதிர்மணிக்குடிமிக்கோயின்.
மதக்கரியுரியினற்குவரம்பறச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா. (க௮)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரின்நேசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைக்
கண்டகமகிழ்த்துதாழ்த்துகட்புனல்சேரரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்நிதனைவேண்டும். (க௯)

நின்றதாளெடுத்துவீசியெடுத்ததாணிலமீதுந்நி
யின் றுநான் காணமாறியாடியென்வருத்தமெல்லாம்

(க௫) இக்கூத்து என்றது-அகக்கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.

(க௬) தெரிய என்றது-தெரிந்து என்னும்வினையெச்சத்திரிபு.

(க௮) கதம்-கோபம். (க௯) விண்டகமலர்த்தான் என்றது, தனது இதயத்திலமலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை. தொண்டகம்-தொண்டபூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது-மூத்தியருளும் ஞானநடனத்தை. “ஊனநடன மொருபாலொருபாலாம், ஞானநடந்தா னடுவேநாடு” என்றதிருவருட்பயனுலுமுணர்க.

பொன்றுமாசெய்தியென்றேற்பொன்றுவென்னாவன்பிற்
குன்றனென்சுரிமகொண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்றா. (உ௦)

காட்டினென்சுரிமதுப்பாயநண்ணுமுன்னிடத்தானுன்றி
நீட்டினென்வலத்தாள்வீசிறுமலன்மாரியாடிக்
காட்டினென்கன்னிகாடன்கவலையும்பாசமுன்றும்
வீட்டினென்பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினுனே. (உ௧)

விளைகள்வாய்வீழ்த்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்னு
மளவிலாமுநீர்வெள்ளத்தாழ்த்தவெனமுத்துபின்னு
முளமும்வாசமுமெய்யுமுடையவனதுவையாகப்
பளகிலாவன்புதானேபடிவமாய்ப்பழிச்சலுற்றான். (உ௨)

கலி விருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்
கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம்
புரியாய்சரணம்புனிதாசரணம். (உ௩)

நதியாடியசெருசடையாய்கைவெண்
மதியாய்தியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாய்பதினென்கணமும்பரவுந்
துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம். (உ௪)

பழையாய்பதியாய்சரணம்பணிலக்
குழையாய்சரணங்கொடுவெண்முழவா
ளுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால்
விழையாய்சரணம்விகிர்ந்தாசரணம். (உ௫)

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா

(உ௦) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சுரிகைவாள் - இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. சுரிகை - உடைவாள். (உ௧) பாசம்
முன்றாவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (உ௨) பழையாய், புதியாய்
என்றமையை - “முன்னேப்பழம்பொருட்கும் முன்னேப்பழம்பொ
ருளே, பின்னேப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே என்னுந்”
திருவாசகத்தானுணர்க. பணிலம் - சங்கு.

(உ௪) இருளாய், வெளியாய் என்றது - ஆன்மா, தான்மாத்தி
சையாயும், தனுகரணதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் கேவலசகல அலு
தரங்களில் தானுமவ்வாறு

றெருளாதநடந்தெரிவித்தெனையா

னருளாய்சரணம்மழகாசரணம்.

(௨௬)

அயனத்தனெனப்படுமாடரவச்

சயனத்தவனைத்தருத்தவநால்

வயனத்தவவானவர்வானவசே

னயனத்தவனாகனேசரணம்.

(௨௭)

கதவெங்கரியின்னூரியாய்சரண

முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்

றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும்

பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன்.

(௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருங்காண

நின்றருள்செய்யவேண்டிரும்மமானவெள்ளி

மன்றவவடியேன்வேண்டும்வரமிதுவென்றுதாழ்த்தா

னன்றுதொட்டின்மெங்கோனந்நடநிலையாய்கின்றான்.(௨௯)

கான்மாரியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௮௬.

இருபத்தைந்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனாகிமன்றுண்

மாரியாடியகூத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை

யாறுசேர்சடையான்றாரோரும்பழியஞ்சித்தென்னன்

றேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம். (௧)

இனையநாட்சிரிதுசெல்லவிராசசேகரன்நன்காதற்

றனையனாங்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைநல்கி

(௨௭) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்கு
களையுடையவன். வசனம் - வயனம் எனத்திரித்துநின்றது. செல்நய
னத்தவன் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென்று ஞானவெள்ளியம்பலத்துளாடுங்
கனைகழனிமுலிற்பின்னிக்கலத்துபேரின்பமுற்றான். (உ)

குரவன்செங்கோல்கைக்கொண்டகுலோத்தங்கவழுதிசெங்க
ணரவங்கம்பூண்டகூடலாதிநாயகனைரித்தம்
பரவன்பின்வழிபாடாளுப்பத்திமைரியமம்பூண்டா
னிரவஞ்சங்குதுப்பினல்லாரீரையாயிரவருள்ளான். (ங)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அப்பதினாயிரவர்க்குமொவ்வொருத்திக்கல்வாரா
யொப்பரியவறுபதினாயிரங்குமாராளரவருட்
செப்பரியவல்லாணமைச்சிங்கவினவேறினையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைந்தன்பேரனந்தகுணன். (ஊ)

கலைபயின்றுபரிநெடுந்தேக்கரிபயின்றுபலகைவாள்
சிலைபயின்றுவருகுமர்த்திறனோக்கிமகிழ்வேந்த
ன்லைபயின்றுகடலாடைநிலமகலையடலணிதோண்
மலைபயின்றுகுளிர்நூங்கமகிழ்வித்துவாழ்நான். (஋)

செய்யேந்துதிருப்புத்தூர்நின்றுமொருசெழுமறையோன்
பையேந்துமாவல்குன்மனைவியொடும்பாணல்லாய்க்
கையேந்துகுழவியொடுங்கடம்புகுந்துமாதுலன்பான்
மையேந்துபொழின்மதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றான். (௕)

வருவாஹுண்ணீர்வேட்டுவருவாளையுழிநிற்கும்
பெருவானந்தவுமொருபேராலினீழலின்சீ
மொருவாதபசங்குழவியுடனிருத்திரீந்தேடித்
தருவான்போய்மின்மனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமன். (எ)

இலைத்தலையபழுமரத்தின்மிசைமுன்னொளையத்தொரு
கோலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்ந்தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
வலைத்தலையமாடுனாக்கியயிறுருவத்தைத்தன்றால். (அ)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளுயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலையுடையானொருவேடன்

(உ) குரவன்-பிதா. ஆறு - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்
சம் நியமம் - கடன். கதுப்பு - கூந்தல். (ஈ) செய்-வயல்-பை-படம்.
பால்நல்லவாய் - பால்மணங்கமழும்நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதுலன்-
மாமன். மை-மேகம். (அ) பழுமரம்-ஆலமரம். கோப்புண்டு-சிக்கித்
கொண்டு. உம்மை - முற்பிறப்பு.

வெவ்வாளியேறனை யான்வெயிர்கொதுங்குநிழேறடி
பவ்வாலநிழலெய்தியயனின் ருனினைப்பாற. (௧௬)

தண்ணீர்க்குப்போவாயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்கைக்கொண்டிமின் டொருங்கிருந்தகுழவியொடும்
புண்ணீர்வெள்ளத்துக்காராழ்த்துயிரைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீர்மழலைமொழிப்பார்ப்பனியைக்கண் ணுற்றான். (௧௭)

அயில்போலுங்கணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவயிர்போகிக்கிடக்கின் ருண்மருங்குணைந்தென்
னுயிர்போல்வாயுனக்கிதுவெண் ணுற்றதெனமத்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமணஞ்சாம்பினான். (௧௮)

இனையதோர்பெண்பழியையாரேற்றாரெனத்தேர்வா
னனையதோர்பழுமரத்தின் புறத்தொருசாரழல்காறு
முனையதோர்கணையோடுமுடக்கியகைச்சிலையேந்தி
வினையதோர்த்தெதிரின் றவிறல்வேடன் றனைக்கண்டான். (௧௯)

கலிலைத்துறை.

காப்பணிதாளன்வாரொடுவீக்கியகச்சாளன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறிடுவீல்லன்கொலைசெய்வா
னேற்பனகைக்கொண்டிவிலைநின் ருனிவனையென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின் னுயிருண்டுபழிபுண்டான். (௨௦)

என்னமதித்தேயோடாவோடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாய்நீயெயென்னுத்தழல்கால்நண்
மீன்னலெயிற்றுக்கூற்றெனவல்வாய்விட்டார்த்து
மன்னவனாணைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும். (௨௧)

மாண்டலிளைத்தன்வெந்நிடையிட்டான்மகவொக்கற்
ருண்டவனைத்தான் ருய்முலைவேட்டமுதன்சேயைக்

(௧௬) ஆளி ஏறு - ஆண்சிங்கம். (௧௭) ஆவி - நீரோடை. கால்-
கால்வாய். புறங்கொடுத்த - இழந்த.

(௧௮) அவ்வழி என்றது - அம்புதைத்தவாயினை. சாம்பல்-ஒடுங்
கல். (௧௯) வினை அது ஒர்ந்து - மிருகங்களைக் கொல்லுந்தொழிலை
ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (௨௦) காப்பு-தொடுதொல். கச்சாளன்-
கச்சையை யுடையவன். பகழி-அம்பு. (௨௧) வெந் - முதுகு ஒக்கல்-
இடைப்பக்கம். தாண்ட-பொருந்த. அளியன் - கிருபையையுடைய
வன். இது ஈண்டு அந்தணன்மேல் நின்றது.

காண்டொறும்விம்மாக்கண்புனல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாதன் கூடலணைந்தானளியன்றான்.

(௧௫)

மட்டவிழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்களில்லாவேடனைமுன்விட்டியீரன்றான்
சட்டகேரேவிட்டெதிர்மாற்றமர்கேட்பக்
கட்டழல்சிந்தாமுறையிடுகின்றன்கையோச்சா.

(௧௬)

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரேறேமுறையேயோ
தாமரையாள்வாழ்க்கண்கடிமார்பாமுறையேயோ
மாமதிவானேன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
திமைசெய்தாய்போற்செங்கைகருறைத்தாய்முறையேயோ.

(௧௭)

பிறங்குங்கோலான்மாதடுசொற்றம்பெறுவேந்த
னுறங்கும்போதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றாவாக்காப்பதையென்பித்தியாதி
மறங்குன்றாசான்செய்கொலைகாவாவழியென்றான்.

(௧௮)

(௧௬) துகள் - குற்றம். சட்டகம் - தேகம். (௧௭) கோமுறை - மறுதான்முறை. திமைசெய்தாய் போற்செங்கைகருறைத்தாய் என்பது - ஒர்பாண்டியன் நகர்சோதனைவருகையில் மறையவர்வீதியில் ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன், தன்மனைவியோடு நான்காசிக்குப் போய்வருகிறேன் அதுவரையில் உன்னையும் உனதுகற்பையும் பாண்டியன்செங்கோல் பாதுகாக்குமென்று சொல்லிய வார்த்தையை அப்பாண்டியன்கேட்டு, அன்றுமுதல் இராமமுதும் அம்மனையின் புறத்தேகாவலசெய்துவருகையில், ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்ற ரவ முண்டாகக்கண்டு, அதனைச்சோதிக்கவேண்டி அவ்வீட்டின்கதவைத்தட்டினன். அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த அந்தணன், யாரென்று கேட்க, அக்குரலோசையால் வீட்டுக்குரிய அந்தணன்தான் எனன்றறிந்து அவ்வந்தணனுக்குச் சந்தேகத்தை விளைத்தோமே என்கிற அச்சத்தோடு, அச்சத்தேகமொழிய எல்லா வீட்டுக் கதவுகளையும் தட்டிக்கொண்டே யரண்மனை சேர்ந்தனன். மறுநாட்காலையில் மறையவர் யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்விதைய ததை உரசுவந்தறிவிக்க, அதுகேட்டபாண்டியன் உவங்கொரு கோபத்தினால்செய்தது என்னையெய்ன் ததனைத் தறித்தனன். உடனே மீசாநகந்தரக்கடவுள் பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப் பொற்கையளித்தருளினான்னுஞ் சரித்திரத்தினை. இதுனைக், “கொற்கையான்மாதன் குலசேகரப்பெருமான் பொற்கையனுண்கலைப்பாதாதோ” என்னுஞ்செய்புளாணமுணர்க.

(௧௮) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

வாயிலுளார் தமன்னவன் முன்போய்மன் னாங்
கோயிலின்மாதோர்வேதியன் மானை தக்கொலை செய்தா
னாயினென்றே ரார்வேடனை முன் விட்டவிந்தானைத்
தாயினன்வந்திங்கிட்டயர்கின் றான் நமியென்றார். (கக)

இறைமகனஞ்சாவென்குடைநன் றுலென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சுபயந்தீர், த்தரசாளு
முறைமையுநன் றுன்மண்கலிமழ்க்முயன்றேர்த்தும்
பொறைமையுநன் றுலென் றுபுலந்துபுறம்போநதான். (உ௦)

வேதியனிற்ருந்தன்மைதெரிந்தான் மெலிவுற்றான்
சாதியின்மிக்காய்வந்ததுனக்கென்றளர்கின் று
யோதுதிதெய்நனக்காவலனைப்பார்த்துரைசான்ற
நீதியுளாய்கேளென்றுரைசெய்வானிகழ்செய்தி. (உக)

இன் றிவளைக்கொண்டார்வடநீழலிடையிட்டுச
சென் றுதனைர் கொண்டியான்வருமு ன்னிச்சிலேவேடன்
கொன்றானின் றுனென் றுலையூட்டுகொலைவேல்போல்
வன்றிறன்மாநன்செவிதுழைவித்தான்மறையோளுல். (உஉ)

அநதனன்மாற்றந்தன்னை யுமுட்கொண்டறநோக்குஞ்
சநதனவெற்பன்மறவனைநோக்கத்தாழ்ந்தன்னு
னெநதைபிரானேநாயடியேனின் றெய்ப்பாற
வந்துபுகுந்தேனந்தமரத்தின் மருங்கோர்சார். (உ௩)

ஐயேநாணுகொன்றவனல்லேன் கொன்றானை
கையென்பே றுங்நனடிவனென் றுனிவளாகத்
தெய்யே றுண்டவாறெவனென் றுரெதிர்நின் றார்
மெய்யேயையாயான றியேனிவ்விளைவென் றான். (உ௪)

(கக) கோயில் - அரசன்வீடு. அவிந்தான் - இறந்தவன் - தாயி
னன் - முற்றெச்சம். (உ௦) அஞ்சுபயம் என்றது - குடிகளுக்குத்தன்னு
லும், தன்பரிசு - தந்தாராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனை
விலங்குமுசுரிய உயிர்களாலும் வருங்கெடுதிகளை. கலி - துன்பம்.
புலந்து - மனமவாடி. (உஉ) வடம் - ஆல். (உ௩) சநதனவெற்பு - பொ
தியமலை. மரன் - வேடன். எய்ப்பு - இளைப்பு.

(உ௪) னையோன் - இழிகுலத்தவனாகியயான். கை - சிறுமை.
எய் - முசுனிலைதொழிற்பெயர். அம்பின்மேனிற்றலால் தொழி
லாகுபெயர்.

இக்கொலைசெய்தான்யானலனென்னுதுனென்னத்
தக்கவனையோததுகண்மறவனுரைமெய்யோ
சிக்கவொறுத்தாலல்லதையுண்மைசெப்பானென்
றொக்கவுரைத்தார்மந்திரருள்ளார்பிறரெல்லாம்.

(உடு)

மன்னன்றனுமற்றதுசெய்யின்னெனமள்ளர்
பின்னந்தண்டஞ்செய்தனர்கேட்கப்பிழையில்லான்
முன்னஞ்சொன்னசொற்பெயரானுய்மொழியானின்
நின்னநதீரத்தேருமினென்றனென்செய்வான்.

(உசு)

ஆற்றவொறுக்குத்தண்டமுமஞ்சானறகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றருநிப்புமுகந்தோற்றான்
மாற்றவரேயோமாவோபுள்ளோவழிவந்த
கோற்றொழுகைக்கொன்றென்பெறவல்லான் கொலைசெய்வான்.

( )

கைதவனுமிக்கானவனையோபிறரேயோ
செய்தவரையாரேயிக்கொலைவேட்டஞ்செய்தோர்மா
வெய்தவிலககிற்றப்பியகோருளேறுண்டிம்
மைதவழ்கண்ணாண்மாய்தன்னளையோவறியேனல்.

(உஅ)

என்னுமுன்னித்தென்னவனின்னமிதுமுன்னு
றன்னுலாயத்தக்கதையென்றான்நகவின்ற
நன்னாரந்நூலாயந்திதுநூலாலமைபாதான்
மன்னுதெய்வத்தாலேதேறுமவழியென்றார்.

(உக)

வேந்தர்கள்சிங்கம்வேதியனைப்பார்த்திதுதீர
வாய்ந்துனதுன்னக்கவலையொழிப்பேனஞ்சேனின்
னெந்திழையீமக்கடனிறுவிப்போதென்றேவித்
தேந்துனர்வேங்கைத்தார்மறவோனைச்சிறைசெய்தான்.

(உ௦)

மின்னனைபாடன்செய்கடன்முற்றமீண்டோனைத்
தன்னமர்கோயிற்கடைவயின்வைத்துத்தானேகிக்
கொன்னவில்வேலான்றங்கள்குடிக்கோர்குலதெய்வ
மென்னவிருந்தாரடிகள்பணிந்தானிதுகூறும்.

(உக)

(உடு) தறுகண் - அஞ்சாமை. மந்திரர் - ஆலோசனைக்காரர்.
(உஎ) கோற்றொழி - தோல்போலத்திரண்ட வளையலையணிந்த
முன்னையுடையாள்என்றதால் விட்டஅன்மொழித்தொகை.
(உசு) கவிலத்தம் - கவிலத்தம் என்றது - தருதியினம் மமக்குத்
தாமேயெப்பாயுன்ன... (உ௦) ஈமம் - சுடலை, வேங்கை
ஓர்மரம் என்ற - கொத்து.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மன்றமெணியேயிம்மறவன்றன்பார்ப்பனியைக்
கொன்றோபிற்பிறிதாற்கொன்றதோவிதுவறநூ
லொன்றலுமளப்பரிதாக்கிடத்தாலுன்னருளா
லென்றழவுகெடத்தேற்றயென்றிரந்தானவவேலை. (உஉ)

திருநகரின் புறம்பொருசார் குலவணிகத்தெருவின் க
னெருமனையின் மணமுளதங்கந்தணனோடொருங்குநீ
வருதியுனதுளந்தேறுமாற்றமெலாந்தேற்றுதுமென்
றிருவிசும்பினகடுகிழித்தெழுத்தாலொருவாக்கு. (உ௩)

திருவாக்குச்செவிமடுத்துச்செழியன்றன்புறங்கடையிற்
பெருவாக்குமறையவனோடொருங்கெய்திப்பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்குமருண்மாலையுங்குல்வாய்த்தன்னையே
றுருவாக்கிக்கடிமனைபோயொருசிறைபுக்கினிதிருந்தான். (உ௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவர்கேட்கவம்மனையின்
மன்றன்மகன்றனக்களந்தநாளுலப்பமறவயிருட்
குன்றமிரண்டெனவிடுத்தகொடும்பாசக்கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ்சினத்தவரினொருவனினுவினவுமால். (உ௫)

இன்றேயிங்கிவனுயிரத்தருதிரெனவிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங்கோனுரையாற்கொள்வதெவன்பினியுடம்பி
னென்றேறுமிலனொருகாரணமின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனீதறைகிற்பான். (உ௬)

ஆற்றாலேறுண்டகணையருக்கொதுங்கும்பார்ப்பனியைக்
காற்றால்வீழ்த்தெவ்வாறுகவர்க்கேதமப்படியிந்தச்
சாற்றார்வாரத்திறும்பறுத்துப்புறகின்ற
வீற்றுவைவெருளவிடுத்திவனாவிவர்கென்றான். (உ௭)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விந்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிறந்தாலென்
பைந்தொடியாளிறத்தமும்படியேயென்மனக்கவலை
சித்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்நென்னனொடும். (உ௮)

(உ௯) பெருவாக்குமறையவன் என்றதுசிவபெருமானருளிய
வேதங்களை யுணர்ந்தவனாதலின்.

(௩௦) அளந்தநான் என்றதுவினைப்பயனை. (௩௧) ஆறு-வழி.
சுற்றுஆ - கன்றையுடையசு. (௩௨) பனவன்-பிராமணன்.

ஒட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிமக்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழியவோசையின் வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றுவொன்றெதிர்த்தோடி
முட்டியதான்மணமகனைமுடிந்ததாலவனாவி. (௩௧)

மணமகனே பிணமகனாய்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்த்தொலிபோயமுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்பிறத்திறுமிக்காயத்தின்வரும்பயனை
யுணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமில்லை. (௧)

கண்டானந்தனைன்னகாரியஞ்செய்தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற்றவனொடுந்தன்கோயில்புகுந்தலர்வேப்பங்
தண்டாரானமைச்சர்க்கும்பிறர்க்குமிதுசாற்றினான். (௪௧)

மறையவனையின்னுமொருமணமுடித்துக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந்துநீபோதியெனவிடுத்தித்
சிறையழுவத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையழிக்குரல
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (௪௨)

தெளியாதேயாமிழைத்ததித்தண்டம்பொறுத்தியென
வீவியாவின்னருங்சுரந்துவேண்டுவனநளிகல்கி
யளியாளுமனத்தரசனவனையவனிடச்செலுத்திக்
களியானைவிழுவெய்தகௌரியனைப்போய்ப்பணிவான். (௪௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவி யேன்பொருட்டெம் மடிகணீரரும்பழி
யஞ்சு, நாதராயிருந்தீரெந்தையார்க்குண்டே நான்செயத்தக்கதொ
ன்றென்னாக், காதலிற்புகழ்ந்துபன்முறைபழிச்சிக்கரையின்மாபூச
னைசிறப்பித்தேதமதகற்றியுலகினுக்குயிராயிருந்தன்னிறைறகுலோ
த்துங்கள். (௪௪)

பழியஞ்சின்படலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௫௩௩.

(௩௧) புனிற்று - இளமை. (௪௧) மாட்சி - இதுதொழிற்பெயர்,
மாள்-பகுதியாதலின், மாட்சியிலும் என்றதற்கு - மாண்டதிலும்
என்பதுபொருள். (௪௨) அழுவம் - கொடியநிலம். செடி-முடைநா
ற்றம். கால்யாப்பு-விலங்கு. (௪௪) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

சிவமயம்.

ஒருபத்தாறுவது,

மாபாதகந்தீர்த்த படலம்.

கலி விருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய

நாதனானகலனிதுநல்கிய

தாதையைக்கொலைசெய்ததநயன்மா

பாதகந்தனைத்தீர்த்தமைபாடுவாம்.

(க)

விரைசெய்மாலைக்குலோத்துங்கமீனவன்

றிரைசெய்நீர்நிலஞ்செக்கோல்செலத்தனி

யரசுசெய்யுமந்நாளிலவந்தியென்

றுரைசெய்மாநகராநொருபூசுரன்.

(உ)

வெருவுங்காய்சினமாரியவேதியன்

மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரின

டிருவுங்காமனுந்தேவியுமண்புனை

யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினள்.

(ஈ)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய

வடிவினாவள்பான்மகனென்றொரு

கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதற்

கடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள்.

(ச)

கோடிகோடியெஞ்சிலைகோட்டியே

கோடிகோடிகொடுக்கண்பூட்டியே

கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே

கோடிகோடியனங்கரெய்தார்கொலோ.

(உ) பூசுரன் - அந்தணன். (ஈ) மண்புனை உருவு என்றது - சுதையாற்செய்த பதுமையை.

(ச) கொலைமுதல் கடியபாவம் என்றது-கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்தரோகம் என்னும் பஞ்சமாபாதகங்களை.

(ஐ) விகாரமாவன - சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம்என்பன - இவைமுறையே, தாமரை - மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைச்செவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தனோவிட்டிர் தத்தலிற் தன்னையிற்றிடை
வினோவித்தீன் தவடன்னைவிரும்பினான். (சு)

அன்னையென்னுமழிதகையாளகத்
தின்னுயிர்த்துணையும்மனக்காவலாய்
மன்னுநாணமடமுதனுவருந்
தன்னேநீங்கலிற்றா னுமொத்தாளரோ. (எ)

இன்பமோசிறிதாசுமிதில்வருந்
துன்பமோகரையில்லாத்தொடிகட
லென்பதாருமிவனொலியவிவ்
வன்பதானவினையால்வருந் துவான். (அ)

மையனாகமதியைவிழுங்கவக்
கையனாகையக்கலந்தொழுஞ்செய
லையன்றன் குறிப்பாற்கண்டயற்செவிக்
கூய்வலாவண்ணமுன்னத்தடக்கினான். (க)

வேற்றோர்வைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவினன்னவேருன் றஞ்சாற்றிலன்
சிறறமேல்கொடுசெவ்வன்கொல்வேனென
வேற்றெழுந்தனனீன் றுள்விலக்குவான். (கௌ)

தாயிலின்பதுகர்த்தனைதந்தையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்
காயிலன்னையிலப்பனிலென்பய
னையிலின்னருளென்னறமென்னென்றான். (கக)

(சு) நிறையாவது - காமமுத்தீவினையும், தத்தம்வழியவன்மன
த்தைநிறுத்தல். தனோ - பாசம்.

(எ) அழிதகையான் - அழித்தகற்பினையுடையவன். நாணம்மட
முதல்நால்வர் என்றது-நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சங்களை. இவ
ற்றுள், நாணம்-பரபுருடரைக் காணவும்நாணல். மடம்ஆவது-தன்
கணவன்குணத்தையன்றி மற்றோர்குணத்தை யறியாமை. அச்சமா
வது - தன்கணவன் முன்னன்றி, ஏனையோர்சாயைதோன்றினும்,
ஆமைபோலக் கரசரணதிகளொடுங்கிப்பதுங்கல். பயிர்ப்பாவது-
தன்கணவன் ஈகத்தையன்று யேனையோர்ஈகத்தை அருவருத்தல்.

(க) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய். (கக) நேயில்-அன்பினால்.
என் என்னும் வினாவின்க்கு குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில்
என்பவற்றோடுங் கூட்டிக. நே - அன்பு.

மண்டொடுங்கருவிப்படைவன்கையிற்
கொண்டதாடைசூரவனென்றோர்கிலான்
முண்டமாகத்துணித்தாளுய்வாய்முகந்
துண்டகாமநறவாஹுணர்விலான். (௧௨)

மைக்கருங்சங்குல்வாய்க்கொன்றதாதைக்குத்
தக்கதீத்தவிசிட்டன்னைதன்னொடுங்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கன்னெறி
புக்கனன்புடைசூழ்த்தார்புளிநரே. (௧௩)

எய்யுங்கோறொடுவில்லரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ்சொல்லினர்செல்லலைல்லெனக்
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்டகாரிகைத்
தையறன்னையுத்தாங்கொடுபொயிறார். (௧௪)

சென்றுசேணிடைச்சிக்கறவாழலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன்
றொன்றுநாமெண்ணத்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையவனிடைப்பட்டதால். (௧௫)

தாதைதன்றனயற்கினியார்துணை
மாதர்யாயைமறவர்கைக்கொள்ளவிப்
போதுதான்றுணையென்பவன்போன்றுமா
பாதகத்தூருவாய்வந்துபற்றினான். (௧௬)

ஆவவென்னுமமுஞ்சிவதாவெனும்
பாவம்பாவம்பழியிதுவோவைய
கோவெனுங்கைகருலைத்தெறியுந்நிழற்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால். (௧௭)

மேற்படி - வேறு.

நல்லதீர்த்தஞ்சிவதலநலோர்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதரசீர்த்திநாமஞ்செவிப்
புல்லவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச்
சொல்லவொட்டாதுகண்டியில்வொட்டாதநோ. (௧௮)

சுற்றுமுன்பின்புறச்சூழ்த்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிகின்றீர்க்குமாபாதகத்தாலலைந்

(௧௨) தீத்தவிசிட்டி-தீக்கடன்முடித்து. கல்நெறி-பாலவனம்.

(௧௭) ஆவ - இது ஐயோவென்னுமிடைச்சொல். சிவதா-ஆபயச்சொல். (௧௬) கொடுக்கு - கொய்சுகம்.

தெற்றினிச்செய்வதென்றற்றலாதிடருழந்
துற்றுவேறுலகெலாமச்சமுற்றுமலுமால். (௧௯)

உறுகணையாற்றநாளுந் துமுன் றுலகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்
சிறுகுவான் சிவன ருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலைக்குறுகினான். (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான் முன்னங்கயற்கண்ணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோத்துக்கொலைகெழுபுலிப்பற்றாலி
துழையிர்நெடுகாண்பின்னனென்பிடரலைப்ப்பூண்டோர்
பழிதகையாதவேட்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (௨௧)

கொலையிரும்புழிக்கன் றஞ்சங்கூடலெம்பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவேங்கைமெல்லிணர்க்கண்ணிவேயந்து
கலையிருமருப்பிற்கோடிக்காதளவோடுத்தாடிச்
சிலையிருத்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டிதோன்றி. (௨௨)

கொண்டல்கண்படுக்குமாடக்கோபுரமருங்கிற்போந்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுரைக்குநாய்கதுவிக்காப்பப்
புண்டலைவாளிவிலலோர்புறங்கிடந்திமைப்பத்திங்கட்
கிண்டவாணுதலாலோடுஞ்சுதுபோரடல்செய்வான். (௨௩)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளிப்போல்வறியனாகிப்
பருவரலுடனாகெய்தும்பாதகன்வாவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்றொதரைநோக்கிக்கூறும். (௨௪)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்யுமனங்களுலலைப்புண்டாவி
யுணங்கினுள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிச்செல்லா
குணங்குலனெழுக்கங்குன் றல்கொலைபழிபாவம்பாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாங்கேயிறுதிவந்துறுவதென்றோ. (௨௫)

(௨௦) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும், பின்
னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(௨௨) தாடி - என்றது, மீசையை. (௨௩) போந்து - பனை.
கண்டகம் - முள். (௨௪) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்டவெள்
ளி - யானைநோய் விழுந்தவிளங்கனி. இது, உள்ளீடின் நிமிற்கு
மென்பது வழக்கு.

கள்ளாண்டல்காமமென்பகருத்தறைபோக்குச்செய்வ
தெள்ளாண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்சேட்கிற்
றள்ளாண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளாண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளாண். (௨௬)

காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சங்
காமமேகள்ளாண்டற்றங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொகிப்பதென்றான். (௨௭)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
வலைப்படருழந்துசாம்பியழிவதென்பார்ப்பானென்னக்
கலைப்பதிங்கள்வேணிக்கானவனருட்கணைக்கக்
தலைப்படச்சிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற. (௨௮)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்துதந்தை
தற்பகையானவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும்
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைத்தெங்குந்தீரா
திப்பதிபுகுந்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கினின்றான். (௨௯)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்டிமணத்தருள்சுரந்துகின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியழிதகையவனைப்பார்த்தித்
திறப்பழியாங்குச்சென்றுமீங்கன்றித்தீராதென்றக்
கறைப்பழிதீரும்வண்ணங்கருதியோருறுதிகூறும். (௩௦)

வருதின்னொஞ்சொன்னோர்வருக்கமுநரகில்வீழக்
கருதிரீசெய்தபாவங்கழிப்பவரெவரயாரோக்கந்
தருதலாலெளிதிற்றீரச்சாற்றுதுமையங்கையேற்
ரொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவரேவல்செய்தி. (௩௧)

செங்கதிர்க்கடவுள்வானந்தீண்டுமுன்னெழுந்துதீந்தண்
பைங்கதிரறுகுகொய்துபசுக்களையருத்தியார்வம்
பொங்கமுப்போதுங்கோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கரன்னைநூற்றெட்டிமெய்வலஞ்சாரச்செய்தி. (௩௨)

(௨௮) கொலைப்பழி-பிரமகத்தி. கோட்பட்டி-விழுங்கப்பட்டி.
கானவன்-வேடனாகியகடவுள். ஏட-இது இக்காலத்து ஏண்டாவெ
னமருவியது. (௨௯) தற்பகன்-சயனத்தையடைந்தவன். தற்பம்-ச
யனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடம். (௩௦) கறை-குற்றம்.

(௩௧) வருக்கம்-மரபு. தவர்-சிவனடியார். (௩௨) புறத்தொட்டி
த்தீர்த்தம்-சிவாலயத்தின் புறத்திலுள்ள தீர்த்தத்தொட்டியிலிருக்
கும் தீர்த்தம். இது-கங்காதீர்த்தத்திற்கொப்பென்பர். முப்போது-
காலே, மாலே, உச்சி என்பன.

இத்தவநெறியினின்றூலிப்பழிசுழியுமென் னாச்
சித்தவன்புடையவேடத்திருவுருக்கொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுரைத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவம்மை
மத்தவன்கரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினாவுகின்றான். (உக)

ஐயவிக் கொடியோன் செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
வெய்யநாலேழு கோடிநாகிடைவீழ்ந்தானே னு
முய்வகையிலாதபாவியவனுக்கென்னுய்யுத்தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்டபச்செங்கண்மால்விடையோன் செப்பும். ( )

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுரினைக்கிண்ச்சம்
படுபழியஞ்சான் செய்தபாதகத்தொடக்குண்டெங்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின் றிவீயக்
கடவனைக்காப்பதன்றோ காப்பென்றன்கருணைமூர்த்தி. (உரு)

நெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழைநீயாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வேறென்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்கருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வினைஞரே னு
முய்தக்கோராதல்செய்கையுன்னருள்வினையாட்டன்றோ. (உசு)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினுளியம்பலோடுங்
குன்றகநாடவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தான்மேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுபின்போம்விளங்கிழைமடந்தையோடும். (உ௪)

ஆதனாங்கதகண்டாநாவற்புதமடைந்துகூட
நாதனார்நவின்றவாற்றானன்னெறிவிரதச்செய்கை
மாதவவொழுக்கந்தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றிற்
பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான். (உ௮)

(உக) கொடிச்சி - வேட்டுவச்சி. (உரு) களைகண் - பற்றுக்
கோடு. (உசு) செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற்
கும் என்றது-கர்த்தத்தாவும், அகர்த்தத்தாவும், அந்நியதாகர்த்தத்
தாவும் என்னு மூன்றிறைமைக் குணங்களை.

(உ௪) மின் தக - மின்னலைப்போல.

(உ௮) ஆதன்-அறிவில்லாதவன். ஆததாயியுங்கண்டானா, என
வும்பாடம். ஆததாயி-மாபாதகன். விரதம் என்றது - ஒருபொழு
துண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை. மாதவம்
என்றது - வவல்செய்தலும், தீர்த்தமாகிதெலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெந்தைசுந்தரநாதன்னுளிற
 பற்பலவடசொன்மலைபத்தியிற்றொடுத்துச்சாத்தித்
 தற்பரவறிவான்ந்தத்தனியுருவுடையசோதி
 பொற்பதமருங்கிற்புக்காண்புண்ணியமறையோன்மமா. (௩௬)

அன்னையைப்புணர்ந்துதாதைகுரவனமந்தனான்
 றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றற்
 பின்னைநீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிநீனாவெப்பென்
 றின்னநோய்தீர்க்குந்தீர்த்தமென்ப்தோவிதற்குமேன்மை. (௪௦)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிந்தவேதியன்மாபாதகந்தீர்த்ததறிந்துவேந்தமைச்சருரு
 ள்ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார்வானுளார்வியப்பமுற்றுநல் லுரை
 யுணர்வெல்லாங், சுழிந்தபேரருளிக் கயவன்மேல்வைத்த காரணம்
 யாதெனக் கண்ணீர், வழிந்துநான்மாடக் கூடராகனை வழத்தி
 னார் மகிழ்ச்சியுட் டினைத்தார். (௪௧)

மொபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௭௪.

இரப்பித்தபாவு,

அங்கப்பெட்டிபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த
 பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சையீந்த
 போதகன்மனைக்குத்திங்குபுத்திமுன்னாகச்செய்த
 சாதகன்றனைப்போராற்றித்தண்டித்ததண்டஞ்செல்வாம். (௧)

(௩௬) சொல்பதம்-சொல்லளவு. பதம்-அளவு.

(௪) வேதகம்-இரசகுளிகை. அதுசெம்பிளையுருக்கித் தன்னே
 கெட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கியும், தான்பொன்னியல்பைக்கா
 ட்டாது தன்னுளடக்கி நின்றல்போலத், தான் பசுக்களையல்வாறு
 செய்தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது அறிவுதந்து நிற்கும்
 வண்ணத் தன்வியாபகத்துளடக்கி நின்றலால் வேதகம்தரித்த என்
 றார். விஞ்சை என்றது-வான்வித்தையை. போதகன்-ஆசிரியன்,
 சாதகன்-மாணக்கன்,

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலங்
காத்தரசளிக்குநாளிற்கடிமதி லுடித்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்து மறுபுலத்தவனாயாக்கை
மூத்தவனொருவன் வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (௨)

வாள்வினைக்குரவனன் னான் வல்லமண்விடித்தவேழம்
தோள்வினேவலியாலட்டசுந்தரவிடங்கன் றன்னை
யாள்வினையன்புந், சாறுந் வைக லுமடைந்துதாழ்த்து
மூள்வினேவலியைவெல்லுமூதறிவுடையன்மமா. (௩)

கைவினேமறவாள்விட்டு, மகன், காலவனவனைத்தாழ்த்து
தெய்வியோவெஸ்வான், கந்தந்ந்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ருய்வினையுடையாப்பாவிடுத்தனென்றொருவனுள்ளா
னய்வினேகிழம்பக்கந்து, னுடையாழ்வலியாலன் னான். (௪)

மானவாள்வினையாள்வென, வினைநன் குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்வெருக்கினுற்றன் னாசிரியற்குமாராய்த்
தானுமோர்வினையுக்கூட்டுசமைத்துவாள் பலருங்கற்க
ளுலுலாம்படைவல்லானிலுதியமிதப்பக்கொள்வான். (௫)

ஒருத்தனையிருவர்வாளின் விருத்தியுமொருங்குகொள்ளங்
கருத்தனய்விருத்தனாரிற்சுழிவதுகருதியன் னான்
வருத்துவாளினே ஓர்தன்பால்வரமன்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான் றுயைவிரும்பினேற்கினையோனன் னான். (௬)

தொடத்தொடப்பொறுக்குத்திண்மைத் தொன்னிலமனையானில்
விடத்தவன்றேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென் [லா
றதித்தடுத்தஞ்சாதென் னுங்கேட்டுக்கேட்டகல்வானாக
நடைத்தொழிற்பாவையன் னநங்கைவாளாவிருந்தான். (௭)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தள்ளி
வன்னிலைக்கதவநூக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாண்ட

(௨) ஆள்வினை என்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள்
வினை என்றது - ஆகாமியவினையை. ஆகலூழ் - ஆகலூழ்.

(௩) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம்-வரு
வாய். (௪) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம்-
வேறுபாடு. (௫) நடைத்தொழிற் பாவையன்நங்கை என்றது-
நடக்கூந்தொழிலையுடைய பிரதமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.

(௬) நூக்கி - சாத்தி.

தன்னிலைக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா
ளங்கிலைபிழைத்ததியோனனங்கத்திவெதுப்பப்போனான். (அ)

அறங்கடைநின்றருன்னுமாற்றவுங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றருன்செய்தபுலமைதன்பதிக்குந்திறுண்
மறந்தவிற்கற்பிளுடன்மனம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநொந்தான். (க)

தாதகநிறைந்தகொன்னைதச்சடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வுயிர்க்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலனென்செய்த
திதகமுணர்ந்துதண்டஞ்செய்வதற்குள்ளங்கொண்டான். (க0)

கோளுடைக்குரவனேபோற்சித்தனைக்குறுகிச்சித்தா
காளையாடீயுஞ்சாலக்கழியமூப்படைந்தபாமும்
வாளமராடிநந்தம்வலிகளுமன்றதுகாண்டு
நாளிவாவருதுநாமுநகர்ப்புறத்தொருசாரென்றான். (கக)

நாதனுகுரவன் கூறநன்றெனவுவந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்த்தான் படைக்கலக்குரவன்மீண்டு
போதருமனவிலவையம்புதையிருள்வெள்ளத்தாழ
வாதவன்வையமுந்நீர்வெள்ளத்துளாழ்த்ததம்மா. (கஉ)

ஆசின் குரவர்க்கின்னாவாற்றினேன்பாவம்போல
மாசிருடணிந்தகங்குல்வலிகெடவடிவான்விஞ்சைத்
தேசிகனொருவனன்னான்றினியுடல்சிகைப்பத்தீட்டுங்
காய்சினவாள்போற்கீழைக்கல்லிடைமுனைத்தான்வெய்யோன். (க)

நன்றியைக்கொன்றுதின்றோளுயகளுணைக்கஞ்சும்
வன்றிறவரிமானூர்தித்தெய்வதம்வழிபட்டேத்தி
வென்றிவாள்பரவிக்கச்சுவீக்கிவாள்பலகையேந்திச்
சென்றுவாளுழவன்சொன்னசெருக்கங்குறுகினேன். (கச)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னவந்தைகூவிப்போன
முதுமெம்புலியேறன்னமுடங்குடற்குரவன்றானு

(க) அறங்கடை - பாபம். மறந்தவிற்கற்பு - அறக்கற்பு.

(க0) புறம்பு - அயல்நாடு. பகவன் என்றது-ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம்என்னும் அறுகுணங்களையுமுடையவனாவான். (கஉ) நாலாம்பாதகம்-காமம். (கஉ) ஆசு - குற்றம். திண்புத்த-மிகுந்த, கீழைக்கல்-கீழ்த்தகிசையிலுள்ள உதயகிரி.

(கச) அரிமான்-சிங்கம். (கரு) மதுகை - பலம். நென்னல்-நேற்றைற்போது. அறைகூவல்-அழைத்தல். கயவன் - கீழ்மகன்.

மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சுமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள்பலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரேவந்தான். (௧௫)

மடங்கலேறென் றும்பைங்கணரியொன் றுமலைந்தாலென்ன
முடங்கல்வான்றிங்களொன் றுமூக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுந்தோற்றுவென் றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன் றுநுகேரிட்டாடமராடல்செய்வார். (௧௬)

எதிர்ப்பர்பின்பறிவநீர்போயெழுந்துகானே றுபோல
வதிர்ப்பர்கேடகத்துட்டாழ்வற்றடங்குவர்முளைப்பர்வாளே
விதிர்ப்பர்சாரிகைபோய்வீசிவெட்டுவர்விலக்கியீள்வர்
கொதிப்பர்போய்கைப்பராண்மைகூறுவர்மாறிநேர்வர். (௧௭)

வெந்நிவொர்போற்போவர்வட்டித்துவிளித்துமீள்வர்
கொன்னிவொண்மார்பேற்பர்குறிவழிபிழைத்துநிற்ப
ரிந்நிலைநாவைக்கன்னலெல்லையின் றுடல்செய்தா
ரந்நிலையடுபோர்காண்பாரனைவருங்கேட்கவையன். (௧௮)

குரத்தியைநினைத்தநெஞ்சைக்குறித்துரைநாவைத்தொட்ட
கரத்தினைப்பார்த்தகண்ணைக்காத்தனைகோடியென்றென்
றுரைத்துரைத்தவற்றுக்கெல்லாமுறுமுறைதண்டஞ்செய்து
சிரத்தினைத்தடித்துவீட்டித்திருவுருமறைத்துநின்றான். (௧௯)

போர்கெழுக்களங்கண்டாருட்பொருபடைக்கேள்விச்செல்வர்
வார்கெழுகழற்காலானைக்கண்டிலர்மனையிற்றேடி
யேர்கெழுகற்பினையெங்குற்றன்குரவனென்னக்
கூர்கெழுவடிவேற்கண்ணாள்போயினோர்கோயிற்கென்றான். (௨௦)

என்றவப்போதேகோயிற்கேகிணன்மீண்டான்றேடிச்
சென்றவாரசித்தன்நன்னைச்செருக்கனத்தடுபோர்செய்து
வென்றினையேபின்னந்தவெங்களத்தெங்குந்தேடி
நின்றனைக்காணாதிங்குநேர்ந்தனம்யாங்கனென்றார். (௨௧)

விரைசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
னாரைசெய்வதெவன்யாரென்போற்சித்தனையுடன் றுமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விந்தைக்கீந்தார்மற்றிதுசுற்றும்வையைத்
திரைசெய்நீர்க்கூடலெந்தைதிருவுளச்செயல்கொலென்றான். (௨)

(௧௭) பறிவர்-போவர். சாரிகை-சுற்றுதல். (௧௮) வட்டித்தல்-
சுழறுதல். குறி-இலக்கு. நாவைக்கன்னல் - இருபதுநாழிகை.

மட்டித்தகலவைக்கொங்கைமனை வியுஞ்சித்தன் றன்னைக்
கிட்டிப்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினானே. (உ௩)

அம்மனையருளிச்சொன்னபடியெலாமருளிச்செய்து
தெம்முனையவொள்வீரர்சித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்ம்மையாமென் றுகண்டமைந்தரும்விளம்பக்கேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவிளையாட்டேயென்றான். (உ௪)

கொடியையேநீரிடையாளோடுங்கொற்றவாளினையேரோடுங்
கடியநான்மாடக்கூடற்கண்ணுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து
நெடியநான் முகனுந்தேனெறியதுசிறியவேஷமு
யடியனே னளவிற்றேறின் னருள்விளையாடலென்றான். (உ௫)

தன்மதிவழிவந்தோனுந்கருளார்தாமும்பாதி
விண்மதியிலைந்தவேணிவிடையவனாடேனாக்கிக்
கண்மலர்வெள்ளத்தாழ்த்துகனைகழலடியிற்றாழ்ந்து
பண்மலர்கீதம்பாடியாடிஞர்பழிச்சிநின்றார். (உ௬)

மேற்படி-வேறு.

அடியவருக்கெளியரிவர் பரதேசிகாவலரென் றடிவீழ்ந்தேத்தி,
வடியயில்வேற்குலோத்துங்கன் மானிக்கமாலையெனு மனையாளோ
டுங், தொடியணிதோண் முதுமகனைக்களிநேற்றி நகரைவலஞ்சூழ்
வித்திப்பான், முடியணிவித்தனந்தருணபாண்டியற்குத்தன்னிறை
மைமுழுதுமீத்தான். (உ௭)

நிலைலையாப்பொருளுணர்ந்து பற்றிகந்துகரணமொரு நெறி
யேசெல்லப், புலநெறிநீத்தருள்வழிபோய்ப் போதமாந்தன்வலியை
ப்பொத்திரின்ற, மலவலிவிட்டகலவரா வுமிழ்த்தமதிபோல்விளங்
கிமாறியாடுங், தலைவனடிநிழல்பிரியாப் பேரின்பக்கதியடைந்தான்
நமிழர்கோமான். (உ௮)

அங்கம்வெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௦௨.

(உ௪) அம்மனை - தாய் (உ௫) மதிவழிவந்தோன்-பாண்டியன்.

(உ௮) நிலைப்பொருள் - சிவம். நிலையாப்பொருள் - வைகுந்த
முதலியபதவிகள். பற்றுஎன்றது - யான், எனது என்னுமிருவரை
ப்பற்றுக்களை.

இருபத்தேட்டாவது,
நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்கர்செருக்கனத்திடைவாளெடுத்தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாதன்மேற்சங்கையிட்டமணீசராற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்வெங்கண்வாளாவைத்துணித்துவிளித்தவாறும்விளம்புவாம். (க)

கோதிலாதகுணத்தனந்தகுணப்பெருந்தகைமீனவனாதிநாயகனுருவமாகியவைந்தெழுத்தொடிகண்டிவெண்பூதிராதனமாவதேபொருளென்றுபத்திமைபூண்டிதன்றூதையேமுதலாயமன்னவர்தம்மினுந்தலையினான். (உ)

இத்தகைச்சிவசாதனந்தனிவன்புமிக்கவனொழுகலாலத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுத்தொலியாலுநீற்றொளியாலுமுட்பைத்தவல்லிருளும்புறத்திருளுஞ்சிதைந்துபரபரன்வித்தகத்திருவேடமானதுமீனவன்றிருநாடெலாம். (ங)

நாயினுங்கடையானமாகுடனள்ளிருட்புறநெஞ்சரெண்ணுயிரஞ்சமண்வேடரன்னதறிந்துகொண்டுவெகுண்டழற்றேயிரும்பெனமானவெங்கனல்சுட்டிடத்தரியார்களாய்மாயிருந்தமிழ்மாதனைத்தெறவஞ்சவேள்வியிறுபார். (ச)

எல்லேகாதமளந்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுங்கல்லியாரழலிட்டெழும்புக்கெளவியெண்டுகைகளுமுறச்செல்லவானவுடிக்களும்பொரியிற்பொரிந்தனசிதநீண்டொல்லேதாலிவிசும்புதைவரவொட்டிவெங்கனன்மூட்டினார். (ஊ)

அத்தழன்றெறிகுண்டரின்றுமகன்பிலத்தெழுவானென்பபைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்கொத்தடுஞ்சினமொழுகுபற்களுமூழியாரழல்விழிகளும்வைத்தகைத்தொருவெற்புவந்தெனவந்துளானொருநானவன். (ஈ)

(க) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (ச) வஞ்சவேள்வி - ஆபிரையாகம். (ஊ) தைவரல் - தடவல். (ஈ) தழன்று - தொதித்து. பைத்தல் - பரத்தல். வாலிய - வெண்மையாகிய.

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனூருத்தெழுந்தெரிவடவையிற்
கொதித்தமெப்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோரைநீர்
விதித்திடும்பணியாதெனக்கெனமீனவன் திறைமதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்திவழங்கிவாவெனவேவினாருடனேகினான். (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர்விட விடநாகப்படிவுகொணி சிசரனிலன் ண்டன்;
தோயுடலினனுடல் விடமுறிச்சொரிதலை யெயிறினன்வடவைச்
செந், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன் நிணியிருள்வரைமுழையெ
னவிண்ட, வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னி மழைமுழைவரைபென
வருகின்றான். (அ)

அரவிறையுறைபிலம்பெளிகாண வரையுடல்புதைபடநிலம்வி
ள்ளா, வருவழியழலெழுவியர்கான்முன் வளியுளர்கிளர்வலிவிளிவெ
ய்தப், பொருகினவிழியெதிர்படுபைங்கூழ்புகையெழவன்மரைபொ
ரிபொங்கர், கருகிடமுதுசினையிறைகொள்ளுங் ககினைசிறைசுரு
ன்படவீழ. (க)

அகனிலம்பெருவுறநிலனேந்துமரவிறைவெருவுறவெயில்காலும்
பகன்மதிவெருவுறவிலைகெளவும்பணிகளும்பெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவடுதண்டப்புரவலன் பெருவுறவருசெங்கண்
ணைகமதிபுறையெயிறவன்மாடநகரெதிர்குடவயின்வருமெல்லே. (இ)

கண்டவர்கடிநகர்கடிதோடிக்கெளரியன்மதொழுதடிசேணங்
கொண்டல் கண்வளர்மதில்வளைகூடற் குடவயினொருபெருவீடநாக
முண்டமுமகிலமுமொருவாயிட்டயிறவருவதையெனநீள்வாய் [ன்.
வின்கொண்டணைவதையெனலோடும்பெருவலன்மதிருலமறவீர

மற்றிதுமுன்மதகரிவிட்டோர் வரவிடவருவதையெனவெண்ண,
முற்றிதுதனையும்விளித்தற்கெம் முடையவர்விடையவர்விடநாகஞ்,
சுற்றியசடையினருளரென்றோச் சுருளகிழிகூடரெனகிற்குங், கற்ற
னியிடையுறையிறைமுன்போய்க்களை கழலடிதொழுததைகிற்பான்

(அ) சிசரன் - இராக்கதன். (க) அரவுஇறை - பாம்புகளுக்
கரசனாகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூச்சு. வளி - காற்று. பொ
ங்கர் - சோலை. ககம் - பட்சி.

(க0) இவை என்றது - சந்திரசூரியர்களை. பணி - இராசுகே
துக்கன். தண்டப்புரவலன் - தண்டாயுதத்தைதயுடைய நமன். குட
ம்-மேற்கு.

(கஉ) கற்றளி - மாணிக்கவிமரனம். தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதுமறவலன்வழிபடுமடியேனின்
மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனும்முதநகரடையவுமணீச
ரழிவதுகருதினர்விடுநாகமடைவதுனருள்வழியதனாவி
கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதாகடனென்றான். ( )

அனுமதிகொடுத்தொழுதிதைபாத மகமதிகொடுபுறனடைகின்ற,
பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன் பகழியொட்கிசிலையினனேகிக், குனி
மதிதவழ்தருமதினீகில் கொடியணிசூடகடைகுறுகான்முன், மனி
வரைபெனகிதர்தருகோபத் தழல்வழியரவினையெதிர்கண்டான். ( )

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பருவாய்ப் படம்புடைபரப்பிப் பக்கமெண்டிசையொ
டுலிசும்பிற், செல்கதிர்புதைத்துத் தினியிருள்பரப்பித் திங்களின்
பகிர்புரைநஞ்சும், பில்கெயிறதுக்கிப் பெரிதுயிர்த்தகல்வாய் பிளங்
துமாநகரொலாமொருங்கே, யொல்லெனக்கெளவி விழுங்குவான்சி
றியுருத்தனனுரகவாளவுண். (கதி)

அடுத்தனனரச சிங்கவேறிடியே நஞ்சுவார்த்தங்கையிற்சாப, மெ
டுத்தனனெடுநா ணிருதலைவணக்கி யெரிமுகக்கூர்ங்கலை தொடுத்த
து, விடுத்தனன்விடுத்த சரமெலாமுரகன் வெறுத்துகள்படக்கறித்
துமிழ்ந்து, படுத்தனன்பொருது பஞ்சவன்புராரி பங்கயச்சேவடிநி
னையா. (கசு)

கொடியதோர்பிறைவாயம்பினைவிடுத்துக் கோளராவளையுட
றுணித்தா, னிடியதோவெனவார்த் தெரிநிறக்குருதி யிரங்கிவீழரு
வியிற்கவிழ, கொடியதோருடலம்புரன்படக்கூர்வா னெளிதரவிளிப
வன்மேலைக், கடியதோராலா கலவெள்ளம்போலக் கக்கினுன்கறை
யிருணஞ்சும். (கஎ)

தீவிடமுருத்துத்தினியிருள்கடுப்பத்திருநகரெங்கணுஞ்செறி
ந்த, காலிடங்குவல்கயந்தலைசதுக்கல் கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோ
விடமாட முபரிகைமேடை கோபுரமரங்கெலாம்பரந்து, தாவிடம
யங்கி யுறங்கினுர்போலச் சாம்பினுர்தனிககர்மாக்கன். (கஅ)

(கதி) பொறி - புள்ளி. பருவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல் - சிந்து
தல். (கசு) எரிமுகம் - தீக்கொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து-கடித்து.

(கஎ) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். மேலை என்றது-
திருப்பாற்கடல் கடைந்தநாளை. (கஅ) கா-சோலை. கூவல்-கிணறு.
கயம்-குளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கடமிடம். கழகம் - கல்விச்சா
லை. இஞ்சி-மதி. கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரங்கு - நாடக
சாலை.

நிலைதளர்த்துடலங் திமிர்ந்துவேர்வரும்பி நிறைபுலன்பொறிக
ரணங்க, டலைதமொறி யுரைமொழிகுழறித் தழுதழுப்படைந்துநா
வுணங்கி, மலைதருகபமேனியிர்ந்துணர்வழிந்து மயங்கிமூச்சொடுங்
கியுன்னாவி, யலைதரவூசலாடினூர்கிடந்தா ரன்னதொன்னகருளா
ரெல்லாம். (கக)

தென்னவன்விடங்கண் டஞ்சமால்போலச் சினகரமடைந்து
தாழ்த்தெந்தாய், முன்னவவாதி முதல்வவித்தின்றி முளைத்தவமு
டிவிலாமுனிவ, வென்னவவன்பர்க் கெளியவயார்க்கு மிறையவவிந்
நகர்க்கென்று, மன்னவவனாதி மறையவமுக்கண் வானவநினைச்சர
ணடைந்தேன். (உ௦)

அடுத்தவந்தலைக்கு மாழியைத்தூர்த்து மாழியுண்டேமுமொன்
ருகத், தொடுத்தவந்தலைக்கும் பெருமழைதடுத்துத் துளைக்கைவி
ண்மழாவவென்பிறைக்கோ, டெடுத்தவந்தலைக்குங் களிற்றினைவி
ளித்துமிந்நகர்புரந்தனையின் று, மடுத்தவந்தலைக்கும் விடத்தினுன்
மயங்கும் வருத்தமுங்களைதியென்றிரந்தான். (உ௧)

அருட்கடலனைய வாதிநாயகன் நனவீர்சடையணிமதிக்கொழு
ந்தின், பெருக்கடையமுத்தண்டெளிசிறிது பிலிற்றினுன்பிலிற்றி
டலோடும், பொருக்கெனவெங்கும் பாலினிற்பிரைபோற் புரைய
றக்கலந்துபண்டெள்ள, திருக்கிளர்துராகரமாப்புனிதஞ் செய்தத
ச்சிறு துளியம்ம. (உ௨)

இரவிமுன்னிருளதெனவிறையருண்முன்னிருண்மலவிலியெ
னவெங்கும், பரவியவமுதால் விடமகன்றவசப் படிவொழிந்தியாவ
ருமின்பம், விரவியகளிப்பின் மேவினாரிருந்தார் மீனவர்பெருந்த
கைவேந்தன், னரவணிசடையார்க் கன்புருத்தானே யாகிமண்கா
வல்செய்திருந்தான். (உ௩)

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௧௨௩.

(கக) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (உ௦) வித்தின்றிமுளைத்தவ என்
றது - திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (உ௩) அவசம்-துக்கம்.

இருபத்தொன்பதாவது,
மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

கலிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமராவினைச்சுருதி
கருதரும்பரனருளுடைக்கெளரியன் றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருதமண்படிற் பின் விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினுன்மாய்த்த தும்பகர்வாம். (க)

பணப்பெரும்பசுவாயுடைப்பாந்த லையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின் பின்வருகுண்டர்
தணப்பருங்குழாங்காலினுற்றன் னுண்டுசெல்லுங்
கணப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடின கலங்கி. (உ)

உடைந்துபோன வரனைவருமோரிடத்திருள்போ
லடைந்துநாமுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின் று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தன ர்மேலினிச்சூழ்ச்சி
மிடைந்துசெய்வதையாதென வினயமொன்றோர்வார். (ங)

ஆவையுறுசெய்யார்பழியஞ்சுவாரதனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பென் றுசூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்பழித்தழல்வளர்த்தார்
தாவிலாவுருவாகியோர்தானவன்முளைத்தான். (ச)

குண்டழற்கணின்றெழுந்தவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவர்விடுத்தனர் கூடலம்பதிமே
லுண்டிமில்லையுமெனத்தமொற்றநூலுரைத்த
பிண்டியானுரைகொண்டிழல்பேயமண்குண்டர். (ஞ)

கலிலிருத்தம்.

மாடமலிமாளிகையிலாகுகொடிமானக்
கோடுகளினோடுமுகில்குத்திமிசைகோத்துச்

(க) சுருதியின்புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தரு
ளொரு திறத்தராதலின். படிற் - வஞ்சகர். (ங) குண்டு - ஆழம்.
உண்டு - அஸ்தி. இல்லை - நாஸ்தி. தமொற்றநூல் - பூர்வாகமம்,
அங்காகமமுதலிய சமணநூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன் முடியுங்க திற்கொன்சென்னிவரையுந் தூ
ளாடவடியிடிலவையஞ்சிடவயிர்த்தே.

(க)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினே திர்பூளைநறைவீபோ
ளடுத்திடுசராசரமனைத் துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுகினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடவுள்வார்புனலைமான்.

(எ)

உடன் நிறைகொன்புள்ளொடுவிலங்கலறியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
லிடந்தெறிமருத்தெனவெறிந்தளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடல்சிறைத்தூயிர்தொலைத்திடியினுர்த்தே.

(அ)

மறலிவருமாறெனமறப்பசுவழிக்கொண்
டறலிவர்தடம்பொருளையாறுடையமாதன்
நிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுன்னு
விறலிவருகின்றததுமினவனறிந்தான்.

(க)

மீனவனுமாகருண்மிக்கவருமுக்கண்
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுன்னோர்
தானவனையாழிகொடுசாய்த்தவனையேத்தா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தார்.

(க0)

காதமுறையோபொதுவின்மாநிடமாடும்
பாதமுறையோபலவயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார்.

(கக)

நின்னுமுறையிட்டவரைநித்தனருணைக்கா
ன்னற்றஞ்சுரந்திடபந்தியைவிளித்துச்
சென்றமணரேவவருதீப்பசுவைவீபோய்
வென்னுவருவாயெனவிளம்பினன்விடுத்தான்.

(கஉ)

கலிகிலைத்துறை.

தண்டங்கெழுகூற்றமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டந்தழன்றுகொதிப்பக்கொடுகாக்கெறிந்து

(க) உலவை - காற்று. (எ) பூளை - ஒருவிதச்செடி. வீ-மலர்.

(அ) பழுவம் - சோலை. விலங்கல் - மலை. மருத்து - காற்று.

(க) அறல் - கருமணல். திறல் - பகை. விறல் - வெற்றி.

(க0) தானவன் - சலந்தராசரன்.

துண்டத்துழாவக்கடைவாய்துரைசோர்ந்துசென்னி
யண்டந்துழாவவெழுந்தன் றடலே றுமாதோ.

(க௬)

நெற்றித்தனியோடைமிரிந்துமறிந்தகோட்டிற்
பற்றிச்சுடர்செம்மணிப்பூண்பிறைபையநாகஞ்
சுற்றிக்கிடந்தாலெனத்தோன்றவெள்ளாழியின்ற
கற்றைக்கதிர்போற்பருமம்புறங்கௌவியின்ன.

(க௭)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிர்வெண்கதிர்க்கற்றைபோலச்
சூட்டுக்கவரித்தொடைத்தொங்கலுநெற்றிமுன்னுப்
பூட்டுத்தரளமுகவட்டிம்பொலியப்பின்ன
மாட்டுச்சதங்கைத்தொடைகல்லென வாய்விட்டார்ப்ப.

(க௮)

பணிநாவசைக்கும்படியென்னக்கழுத்தில்வீர
மணிநாவசைப்பநகைமுத்தின்வகுத்ததண்டைப்
பிணிநாண்சிறுகிண்கிணிப்பிப்பலமாலேத்தொங்க
லணிநாணலம்பச்சிலம்பார்ப்பவடிகணுள்கும்.

(க௯)

அடியிட்டிலங்கினோத்தண்டமெண்டிக்கும்போர்ப்பப்
பொடியிட்டியிர்த்துப்பொருகோட்டினிற்குத்திக்கொத்திட்
டிடியிட்டதிரகரேதிரேற்றெழுந்தாங்குகோக்கிச்
செடியிட்டிருகண்ணுழ்சிந்தகடந்ததன்றே.

(௧௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்கொண்டமிழல்வெண்டிங்கட்பகிர்கொண்டமருப்பிற்கொண்மூ
ருல்கொண்டவயிற்றைக்கீண்டுதுள்ளியோர்வெள்ளிக்குன்றல் [ச
கால்கொண்டெடந்தாலென்னக்கடிந்துடன்ருவைச்சிற்ற
மேல்கொண்டொற்றம்பற்றிவீங்குயிர்ப்பெறிந்துகிட்டா.

(௧௧)

குடக்கதுகுணக்கதென்னக்குணக்கதுகுடக்கதென்ன
வடக்கதுதெற்கதென்னத்தெற்கதுவடக்கதென்ன
முடுக்குறுமருப்பிற்கோத்துமுதுகுழிகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையக்கால்பேர்த்தெனத்திசைப்புறத்துவீசம்.

(௧௨)

(க௬) துண்டம் - மூக்கு. அடல்ஏறு என்மது - அதிகாரங்கதி
யை. (க௭) ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். வென் ஆழி - திருப்பாற்கட
ல். பருமம் - சவசம்.

(க௮) கோடு-கொம்பு. கால்-கக்குகின்ற. பூட்டுத்தரளமாவது-
பருத்தமுத்து முற்படப்பினைதல். (க௯) கிண்கிணி - சிறுசதங்கை.
பிப்பலம் - அரசிலை. (௧௦) செடி - ஒளி. (௧௧) நாற்றம்பற்றி என்
மது - விலங்கினங்கள் மோப்பமுற்றுச் செல்லுதலை.

கொழுமணிச்சிகரகோடிசைதபடக்குவட்டில்வீசும்
பழுமரச்செறிவில்வான்றோய்பணையிறவெறியும்வானின்
விழுமறப்பசுப்போல்வீழவேலைவாய்வீசுமிங்ஙன்
செழுமதிக்கோட்டுந் தித்தேவிளையாடல்செய்து. (உ௦)

பூரியரெண்ணியாங்கேபொருதுயிருற்றஞ்செய்யா
தாரியவிடைதன்மாண்டவழகினைக்காட்டக்காழற்
தீரியந் தும்பூவாளியேறுபட்டாவியோடும்
வீரியம்விடுத்தவீழ்ந்துவெற்புருவாயிற்றன்றே. (உ௧)

வாங்கினபுரிசைமாடமாங்கராணுவின்பந்
தூங்கினவரவாய்வேம்பின்றோடவிழ்தாரான்நிண்டோள்
வீங்கினவிரவிதோன்நவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுகிறையமணகுழாங்களெல்லாம். (உ௨)

உலகநிகரியாத்தன்பேருருவினையிடபக்குன்றக்
குலவறநிறுவிற்குக்கவடிவினற்குறுகிக்கூடற்
தலைவனைவணங்கவீசன்நண்ணருள்சுரந்துபண்டை
யிலகுருவாகியிங்ஙனிருக்கெனவிருத்தினுனே. (உ௩)

அந்நிலைகருளாருமரசனுமகிழ்ச்சிதூங்கிச்
சன்னிதியிருந்தநந்திதாளடைந்திறைறஞ்சிப்போக
மின்னவீரசடையானந்திவென்றிசால்வீறுநோக்கி
யின்னமுதனையாளோடுங்களிசிற்றந்திருக்குநாளில். (உ௪)

அவ்விடைவரைமேன்முந்நீரார்கலியிலங்கக்கேசுக்
தெவ்வெசிலையிராமன்வானரசேனைசூழ
மைவ்வரையனையதம்பிமாருதிசுக்கிரீவ
னிவ்வடல்வீரோடுமெய்தியங்கிறுத்தான்மன்றே. (உ௫)

அன்னதெரிந்துவிந்தமடக்கியமுனியங்கெய்தி
மன்னவற்காக்கங்கூடறிமழவிடைக்கொடியோன்கூடற்
பன்னரும்புகழ்மையோதுபனுவலையருளிச்செய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனாகி. (உ௬)

(உ௦) பணை-கிளை. வானில்விழும் அறப்பசு என்றது-தூருவா
சமுதிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேஹவை. (உ௧) பூரியர்-
கீழ்மக்கள். ஈரிய - குளிர்ந்த. (உ௨) அரம்-ஒர்விதவான்.

(உ௩) பேர்உரு-தூலவடிவம். பண்டை இலகு உரு-முன்னுள்
ளசிலவடிவம். சூக்கம்-இதுசூக்குமம் என்னும்பிராகிருதச்சிதைவு.

(உ௫) விடைவரை-இடபக்குன்று. மைவரை-நீலமலை. தம்பி-
இலக்குமணன். (உ௬) விந்தமடக்கியமுனி - அகத்தியமுனிவர்,

முனியொடுகுறுகிச்செம்பொன்முனரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியைவேணிமுடியுறத்தாழ்ந்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்ந்துமுடியிசைக்கரங்கள்கூப்பி. (௨௭)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குங்காரணவடிவமான
சங்கரரின்துதெய்வத்தானங்களுந்நமிந்த
வங்கண்மாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில். (௨௮)

கலிநிலைத்துறை.

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுரையீதாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுலனமுநின்பாற்
கற்புவைத்துயநீசெய்தகருமத்தின்விருத்தம்
வெற்புருக்களாய்ப்புடைநின்றுவிளங்கலான்மன்றோ. (௨௯)

கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்கள்களைதற்குமளவைக்
கண்டரும்பெருஞ்செல்வங்களளித்தற்குங்கருணை
கொண்டேயுறைசிறப்பினற்குளிர்மதிக்கக்ண்ணி
யண்டவாணவிலவிலங்கத்துக்கொப்புடேறமோ. (௩௦)

தோய்ந்திடும்பொழுதீட்டியதொல்வினைப்படல
மாய்ந்திடும்படியாய்த்துநின்மங்கலபோக
மீய்ந்திடும்படிக்கிருந்தமாதீர்த்தத்தினியல்பை
யாய்ந்திடும்பொழுதத்தற்கொருதீர்த்தமொப்பாமோ. (௩௧)

ஏத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமிதாமிந்த
மெய்த்தலத்திலிம்மூவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாலித்தலமடைந்தவரெவர்க்குஞ்
சித்தசுத்தியும்பல்வகைச்சித்தியும்பயக்கும். (௩௨)

அடியனேனெண்ணுங்கருமமுஞ்சரதமேயாக
முடியுமாவரிதச்செயன்முடியுமெப்படியப்
படிபுரிந்தருள்கடிதெனப்பணிந்தனன்பரனு
நெடியவான்படுமமுதெனவெதிர்மொழிநிகழ்த்தும். (௩௩)

(௨௯) அற்புதம் - ஞானம். கற்பு - உறுதி. கருமத்தின் விருத்
தம் - திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩௦) மங்கலபோகம் - சிவபோ
கம். (௩௧) சித்தசுத்தியாவது - நித்தநைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்
ப்பணமாகச்செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைச்சித்தி என்றது - அ
ணிமாமுதலிய வெண்வகைச்சித்திகளை. (௩௨) சந்தம் - உண்மை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின் வந்தவிராமகேளெமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிகையிற்போகிவிரிகடற்சேதுகட்டிக்
கரவியவுள்ளச்சள்வன்க திரமுடிப்பத் துஞ்சிந்தி
யரவமேகலையினையருஞ்சிறையழுவநீக்கி. (௨௪)

மீண்டுரின்னயோத்தியெய்திவிடிகடலுலகம்பன்ன
ளாண்டினிதிருந்துமேனாள்வருண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துநிருத்தனை விடைகொண்டேகி. (௨௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொன்னவண்ணமேயிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவியாவின்றனையான்செல்வத்
திறத்தினையினவற்கீந்துதிருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடற்றினையருச்சித்துக்கருணைவாங்கி. (௨௬)

பற்றியபழியினீந்தியிந்திரன்பழியைத்தீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையினையீளவும்வந்துபோற்றி
யற்றிரளையகோலாதகற்பினுக்கரசியோடுஞ்
சுற்றியசடையிராமன்றொன்னகரடைந்தானிப்பால். (௨௭)

கலிலைத்துறை.

செங்கோலனந்தகுணமீனவன்றையங்காப்பக்
கொங்கோடவழித்தார்க்குலபூடணன்றன்னையின்று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாநகரேறினே. (௨௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௬௩.

(௨௪) விரவியதிகை - தெற்குங் கிழக்குங்கலந்த தென்கீழ்த் திகை.

(௨௬) பாலிஎன்றது - மகாபாதகளுகிய இராவணனை - இளவல்-இளையவளுகிய விபீடணன்.

(௨௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமகத்தி. கற்பினுக்கரசிஎன்றது-சானகியை.

(௨௮) கொங்கு - மகரந்தம்.

சிவமயம்.

முப்புதாவது,

மெய்க்காட்டிட்படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயர்த்தோன்விடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலேச்
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம். (க)

வெவ்வியமும்மதயானைவிறற்குலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தகுணச்செழியன்பாற்
செவ்வியசெங்கோல்வாங்கித்திகிரிநிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியலெங்கலிதூர்த்துமண்காத்துவருகின்றான். (உ)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக்
சுவர்த்தொழுகியருச்சிக்குங்கடப்பாட்டினெறிநின்றோ
னுவந்தரசற்கிருமைக்குத்துணையாகியொழுகுநான். (ஊ)

வல்வேடர்க்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும்
வல்வேடனொருவனவன்விறவ்வியான்மேலிட்டுப்
பல்வேறுபரிமான்றேர்ப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச்
செவ்வேனென்றுறவலித்தான்றென்னர்பிரான்திறிந்தான். (ச)

தன்னதுதாணிமுனின்றசாமந்தன்றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ்த்திறந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாக
வினனமுநீசிலசேனையெடுத்தெழுதிக்கொள்கென்றோ
ன்னன்னதுகேட்டசனடிக்கன்புளானென்செய்வான். (ஞ)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணியின்றள்ளசிந்தையிலன்
புன்னவானருள்வந்துமுன்னீர்ப்பவொல்லேபோய்ப்

(உ) அவ்வியம்-பொருமை. திகிரி-சக்கரம். கலி - துன்பம்.

(ஊ) தானைகாவலன்-சேனாபதி. கடப்பாடு - உறுதி. இருமை-
இம்மை, மறுமை. (ச) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுணிதல்.

(ஞ) சாமந்தன் என்றது - செளந்தரசாமந்தனென்னுஞ்சேனா
பதியை. (ஈ) ஒல்லே - விரைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. ஈட்டல்-
சேர்த்தல்.

பொன்னறைதாழ்த்திறந்ததந்தாநீட்டியிடும்பொற்குவையுட்
டன்னதுளத்தவாவமையத்தக்கநினைக்கவரா. (௬)

எண்ணிறத்தகளிப்பிடுனெடுத்திருக்கோயிலிடத்தனைந்து
கண்ணிறைந்தபொன்முளரிக்கயந்தலைநீர்படிந்துதன்
துண்ணிறைந்தமெய்யன்பிடுனெளியுருவாய்முளைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்தமறைப்பொருளைப்பணிந்திறைநஞ்சியிதுவேண்டும். (௭)

பண்ணியனென்மறைவிரித்தபுரமேட்டியெங்கோமா
னெண்ணியகாரியமுடிப்பாயிவையுனக்குமுன்னடிக்கீ
முண்ணியமெய்யடிவர்க்குமாதக்கவெனவிரந்தப்
புண்ணியமாரிதிமுழுதுமவ்வழியேபுலப்படுப்பான். (௮)

அண்டமுகடுரிஞ்சிசியிர்கோபுரமுமாயிரக்கான்
மண்டபமுங்கண்டிகையும்வயிரமணிகோளகையுங்
குண்டலமுந்தண்டாளக்குடைநிரையுங்கொடிநிரையுங்
கண்டனன்முன்னவனருளாற்பிறப்பேழுங்கரைகண்டோன். (௯)

வானாடர்க்கவியுணவின்வகைமுந்நூன்மன்றன்முத
னாவாஞ்சிறுவேள்விநான்மறையோர்க்கறுசுவையி
னாதபேருண்டிதுறவடைந்தோர்க்கருத்துபலி
தானாதிபலவேறுதருமநனிதழைவித்தான். (௧௦)

எவரேனுமுருத்திரசாதனங்கண்டாலெதிர்வணங்கி
யவரேநம்பிறப்பறுக்கவடிவெடுத்தவரனென்று
கவராதவன்புன்னங்கசிந்தொழுகவருச்சித்துச்
சுவையாறினமுதருத்தியெஞ்சியவின்சுவைதெரிவான். (௧௧)

இன்றைக்காயிரநாளேக்கிருமடங்குவருநாட்டு
மன்றைக்கன்றிருமடங்காவரசனதுபொருளெல்லாங்
கொன்றைற்செஞ்சடையார்க்குமடியார்க்குங்கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன்செவிமடுத்தார்சேனைக்கோனிதுசெய்வான். (௧௨)

(௮) பரமேட்டி-உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவன். அண்ணிய-கலந்த.
ஆதக்க-ஆக்ககடவன். புலப்படுத்தல்-செலுத்தல்.

(௯) கோளகை-வாகுபலயம். (௧௦) முந்நூன்மன்றல்-உபவீதக
ல்பாணம். பலி-பிச்சை. (௧௧) உருத்திரசாதனம் என்றது - விபூதி
உருத்திராக்கமுதலிய சிவசின்னங்களை.

(௧௨) அன்றைக்கன் நிருமடங்காய் என்றது-ஒவ்வொருநாளு
ம் இவ்விருமடங்காய்ச் செய்தமையை. தென்றற்கோன் என்றது-
தென்றலுக்கிடமாகிய பொதியமலைக்குத் தலைவனாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

பாவலனவையத்தெய்திக்காரியஞ்செய்வாரோடு
மேலினன்பிறநாட்டுள்ளவீரர்க்குவெறுக்கைபோக்கிச்
சேவகம்பதியவோலைசெலவிடுத்தழைப்பான்போலப்
பாவகஞ்செய்துதிட்டிப்பட்டிமையோலையுப்பான். (௧௩)

பழுதுகதெலுங்கர்க்கோலையெழுதுககலிங்கர்க்கோலை
யெழுதுகவிராடர்க்கோலையெழுதுகமதாடர்க்கோலை
யெழுதுககொங்கர்க்கோலையெழுதுகவங்கர்க்கோலை
யெழுதுகதுருக்கர்க்கோலையென்றுபொய்யோலைவிட்டான். (௧௪)

எங்குமிப்பட்டியேயோலைசெலவிடுத்திருப்பவாறு
திங்குளினளவுமந்தச்சேவகர்வரவுகாண
தங்கதிர்வேலான்சேனைக்கரசனையழைத்துநாளோ
வெங்கதிர்படுமூன்சேனையாவையும்விளித்தியென்றான். (௧௫)

என்றமன்னவனுக்கேற்கச்சாமந்தனிரைந்துவெள்ளி
மன்றவனடிக்கீழ்வீழ்ந்துவள்ளலேயரசனீந்த
குன்றுறழ்ந்தியமெல்லாங்கொண்டெனைப்பணிகொண்டாயே
வன்றிறந்தசேனையீட்டுமவண்ணம்பாதென்னின்றான். (௧௬)

அடியவர்குறைவுதீர்த்தாண்டருள்வதேவிரதம்பூண்ட
கொடியணிமாடக்கூடற்கோமகன்காமற்காய்ந்த
பொடியணிபுராணப்புத்தேட்புண்ணியனருளினாலே
யிடியதிர்விசும்புகீறியெழுந்ததோர்தெய்வவாக்கு. (௧௭)

சூழ்ந்தெழுசேனையோடுந்தோற்றுதுநாளையும்
வீழ்ந்தரசவையத்தெய்திமேலுதியென்னவின்ணம்
போழ்ந்தெழுமாற்றங்கேட்டுப்பொருநரேறுவகைவெள்ளத்
தாழ்ந்தன்னமுந்நீர்வெள்ளத்தலர்கதிரவனுமாழ்ந்தான். (௧௮)

மீனவன்காணமேருவில்லிதன்மமரைவன்கண்
மானவேன்மறவராக்கிவாம்பரிவீரனாகத்
தானுமோர்கூத்துக்கோலஞ்சமைந்துவந்தாடவிட்ட
நீனிறவெழினிபோலக்காரிருணிவந்ததெங்கும். (௧௯)

புண்ணியமனையிற்போகிப்புலர்வதெப்போழ்தென்றெண்ணி
யண்ணல்சாமந்தன்றுஞ்சானடிக்கடிபெழுந்துவானத்

(௧௩) பட்டிமை - வஞ்சனை. (௧௮) மாற்றம் - சொல்.

(௧௯) தன் தமர்என்றது - தனதுபிரமதகணங்களை. எழினி-
நிறை.

தெண்ணிறைமீன்கோக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுதலெழுச்சிகாண்பான் ளந்தன் கங்குலெல்லாம். (௨௦)

தெருட்டருமறைகடேருச்சிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டபுரவிமேற்கொண்டிபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பான் போலவார்கலியின்மூழ்கி
யிருட்டுகள் கழுவித் தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான். (௨௧)

பொருநரேறனையானேர்ந்துபோந்துகான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிருத்துவேண்டிப்
பரவியீண்டொளியெவண்டிங்கட்பன்மணிக் குடைக்கீழேகிக்
குருமதிமருமான் கோயில்குறுகுவான்குறுகுமெல்லே. (௨௨)

கரைமதியெயிற்றுச்சங்குகன்னன் முன்னுனவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிற்றொருவனாதி
வரைபுரைகுறுந்தாட்பூதமறவருங்குழியீக்கு
குரைகழல்வலியகோன்றாட்கோளுடையவவராதி. (௨௩)

நெட்டிலைவடிவான்குந்தந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறும்பரித்தசெங்கையர்காலிற்
கட்டியகழலர்காலிற்கடியராய்ப்புறம்புகாப்ப. (௨௪)

வார்கெழுமழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிற்கும்பன்கும்போதரன்முதற்றலைவாயாரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புண்டரதுதலிற்றீட்டிக்
கூர்கெழுவடிவாளேந்திக்குதிரைச்சேவகராய்ச்சூழ. (௨௫)

கற்றைச்சாமரைகள் பிச்சங்கலிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றக்காரொலியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக்
கொற்றப்போர்விடையைத்தானே குரங்குளைப்பரியாமேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய்மாரியாடியவொருவர்வந்தார். (௨௬)

(௨௧) தெருள் - ஞானம். அன்பன் என்றது - செளந்தரசாமக்
தனை. ஆர்கலி-சமுத்திரம். (௨௨) பொருநர்-வீரர். குறு - நிறம்.

(௨௩) லீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (௨௪) நெய்த்தோர்-
உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால்-காற்று.

(௨௬) பிச்சம்-பீலிக்குடை. தூரியம் - வாச்சியம். குரங்கு-தொ
ங்குகின்ற. உளை - புறமயிர். மாரியாடிய ஒருவர் கான்மாரியாடிய
பெருமான்.

பல்லியமொர்விக்குமார்ப்பும்பாய்பரிகவிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமன்னர்தெழித்திடுமார்ப்புமொன்றித்
கல்லெனுஞ்சும்மைத்தாக்கலந்தெழுசேனேமேனான்
மல்லன்மாநகர்மேற்சீறிவருகடல்போன் றதன்றே. (௨௭)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்நிருமன்னேருந்
தானையர்தலைவன்நென்னன்னுணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனுவகபூத்துவெயின்மணிக்கடையிற்போந்தங்
கானமண்டபத்திற்செம்பொனரியணைமீதுவைகி. (௨௮)

தெவ்வடுமகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செவ்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவரெனவெறிநேரின்று
கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புநீட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெல்லாமணியணிசிறுவிக்கூறும். (௨௯)

கலிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவராரியர்களைய
வங்கரிவரையவிவராளவர்களைய. (௩௦)

குலிங்கரிவரையவிவர்கொங்கணர்களைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்கிங்களர்களைய
கலிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்துவர்கௌட்டியர்களைய. (௩௧)

கொல்லரிவரையவிவர்கூர்ச்சரர்களைய
பல்லரிவரையவிவர்ப்பப்பரர்களைய
வல்லரிவரையவிவரவீதகரிவரைய
கல்லொலிகழற்புனைகடாரரிவரைய. (௩௨)

கேகயர்களாலிவர்க்கேழ்கிளர்மணிப்பூண்
மாகதர்களாலிவர்க்ரடரிவர்காஞ்சி
நாகரிசுராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவர்தாமெனமெய்காட்டியறிவித்தான். (௩௩)

இத்தகையசேட்புலனுளரையிவனுய்த்த
வித்தகைமையென்னெனவினாவியருள்செய்யே

(௨௬) தெவ் என்றது - சேதிராயனாகியபகைவனை. கௌவை-
மனக்கவலை. (௩௧) உலம் - திரண்டகல்.

லத்தநினரும்பொருளனைத் தும்வரையாதே
யுய்த்தவினடைத்தனர்களாலெனவுரைத்தான். (௩௪)

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அந்நெடுஞ்சேனை தன் னுட்சேணிடையடன்மாலுந்து
பின் னுறநிற்குமொற்றைச்சேவகப்பிரானோக்கி
மன்னவனிவரயாரென்னச் சாமந்தன் வணங்கியபய
வின்னவர்க்கேனைவென்னத்தியாரையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரைபிங்குழைத்தியென்றானரசன் தன் வழிச்செல்வார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தார்காவலன்களிகூர்ந்தம்பொன்
னவமணிக்கலன்பொன் னுடைநல்கினுன்னத்தன்பு
தவறிவான் பொருட்டுவாங்கித்திரித்துத்தன் தமர்க்குமீந்தார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத்துண்டியைங்கதிருத்திக்காட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனை வெள்ளத்தெய்தினுரெய்துமெல்லை
வேய்ந்ததார்க்கேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்டப்டி
மாய்ந்தனனென்றோரொற்றன்வேந்தன் முன்வந்துசொன்னான். (37)

முரசுகிரனிகநோக்கிமுகமலர்ந்துவகைபூத்த
வரசனுமனிகவேந்தற்களவில்சீர்த்தலைமையோடும்
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டித்தந்து
பரசியபதாதித்தம்பதிபுகச்செலுத்துகென்றான். (௩௮)

அறைத்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகத்தத்தஞ்
சிறந்தசேனாட்டிற்செல்லச்செலுத்துவான் போன்றிறிப்
கிறைத்தநான்மாடக்கூடனிருத்தனக்கிலைநின்றாங்கே
மறைத்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௯)

கண்டனன்பொருளைநாடன்வியந்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன்குறித்துநோக்கியீதுங்கூடன்மேய

(௩௪) வரையாது - அளவில்லாமல். வரை - அளவு.

(௩௫) சேண்-தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம்எனத்திரிந்தது.

(௩௭) பரிமா - இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஐங்கதி
பாவன - கவுரிதகம் - (மெல்லியநடை.) ஆக்கிரந்திதம் - (விரைவு
டை.) வல்சீதம் - இருகாற்றுக்கியாடிவருடை.) இரேசீதம் - சுந்
நிஷ்டல்.) புலிதம் - (முழுவோட்டம்.) என்பன (௩௮) அனிகம்-சே
னை. பரசல்-துதித்தல். (௪௦) ஆசங்கை - சந்தேகம். அன்பு வடிவம்
என்றது - பசுரணங்கெட்டு சிவகரணமாய் நின்றலை.

வண்டர் தம்பெருமான் செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கண்ணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பமெய்யன்புலடிவமாளுன். (௪௦)

தனக் குயிர்த் துணையாகின் றசாமந்தன் தன்னே நோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கூட லுடையநாயகரேயென்ற
லெனக்கவராவாரீயேயென் றவற்கியாவுல்கி
மனக்கவலபின் றிவாழ்த்தான் மதிவழிவந்தமைந்தன். (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௬ - க்ரு - திருவிருத்தம் - ௧௭௦௪.

ழப்பத்தோராவது,

உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராகிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்தாரத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியாசக்கண்ணிகாடன் தனக்கிசைந்த
படியா லுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகர்வாம். (௧)

வள்ளல்குலபூடணன் றிங்கன்வாரத்தொடுத்தச்சிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழா துநோற்றொழுகும்வலியாற்றன்னாட்டி
லெள்ளலில்லாவேதியுரையிகழ்த்தான தனான்மழைமுறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன் றிவினைவங்கியதுகாடெல்லாம். (௨)

அவ்வோரெல்லார்ப்பெய்தியாகங்கிடந்த தூலன்றி
மறைநூலிழந்துமுனிவேள்விவானோர்வேள்விதென்புலத்தி [பான்
னுறைவோர்வேள்வியிழந்திழிந்த தொழில்செய்தாற்றா துயிர்வளர்ப்
புறநாடணைந்தார்பசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (௩)

எந்நாடணைவோமென விரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னாண்முளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னுதரவாற்கயற்கண்ணிதலைவன் தன்னையருச்சித்து
மூண்னாழிந்துகரமுகிழ்த்துப்பழிச்சிமகிழ்ந்துமொழிகின்றான். (௪)

(௧) வயவர்-வீரர். உலவாக்கிழி-எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாப்
பொன்முடிப்பு. (௨) அஃகல்-சுருங்கல். (௩) நிரப்பு-வறுமை.

(௪) ஆதரவு - அன்பு.

அத்தவுலகிலுயிர்க்குயிரீயல் லையோவவ்வுயிர்ப்பசியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்தமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந்தரும் தின்வழியேசென்றதினியடிகள்
சித்தமலர்ந்தென்னிடும்பைவினை தீவருட்கண்செய்கவென. (௫)

கோளாடரவமரைக்கைசத்தகூடற்பெருமான் குறையிரக்கு
மாளாவரசன் றவறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கேனார்போலவானாதேயிருப்பமனையிற் கிடைத்தமலன்
ருளாதரவுபெற்றினைத்துதரையிற் கிடந்துதுயில்கின்றான். (௬)

அங்கண்வெள்ளியம்பலத்துளாமெடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சரிகோவணமுந்தயங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடைந்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கண்யானைத்தென்னவர்கோன் முன்னின்றிதனைவிளம்புவார்.

ஏடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாலென்றமன்புடைமை
வாடாவிரதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்து [ன்
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையாயுனக்கோர் குறையுளது
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிற்காள்வேள்விச்செல்வமருகியதால். (௮)

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமது தூபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும். (௯)

வேதந்தானேநமதானைச்சத்திவடிவாய்விதிவிலக்காய்ப்
போதங்கொளுத்திலிலிற்றுத்திப் போகங்கொடுத்துப்பல்லுயிர்க்கு
பேதஞ்செய்யும்பினியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே [ம்
தைஞ்செய்யுந்தார்வேந்தேநமதுசெங்கோலதுவாகும். (௧௦)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவாரந்துல்வழிகலிரோய்
சிந்தமகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்தும்ந்தணரா
லிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர் தம்மை
மைந்தவிகழ்த்துகைவிட்டாயதனான்மாரிமறுத்தன்றால். (௧௧)

(௬) கோள்-வலிமை. (௭) உரன்-மார்பு. சிங்கநாதம்-மாண்கொ
ம்பினுற்செய்ததோர்வாத்தியம். சிங்கம், சிருங்கமென்பதன்றிரிபு.

(௧௦) சத்தி என்றது—திருவருளை. போதம்-அறிவு. பல்லுயிர்
என்றது—மூலகையான்மாக்களை. பேதம்-ஐயந்திரிபுமுதலியவிகத்
பங்கள். பினி-அவிச்சை.

மும்மைப்புலனங்களுமய்யமுத்தீவேட்குமிவர் தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுகிநாளுநாவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திகிரியுருட்டிவாழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கிழியொன்றுதவுவார். (1)

இந்தக்கிழியிலெத்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாங்க
டந்தவனவிற்குறையாததன்மைத்தாகுமிதுகொண்டு
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துவேந்தன்மனக்கவலை
சிந்தத்திருநீறுதுசாத்திமறைந்தாரையாத்திருவுருவம். (௧௩)

கண்டகனவுநனவாகத்தொழுதானெழுந்துகளரியர்கோ
னண்டர்பெருமான்நிருவடிபோலம்பொற்கிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பின்னோர்முதூர்த்தங்கூத்தாடித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். (1)

செங்கணரிமான்பிடர்சுமந்ததெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சாந்தந்திமிர்ந்துதொழுத
தொங்கலணிந்துதாங்கவிரைத்துபநுறெய்ச்சுடர்வளைத்துக்
கங்கையிலேந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசவினைமுடித்தான். (௧௪)

அடுத்தவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொதுளிக்கி
யெடுத்துமுத்தீவினைஞர்க்கும்யாகங்களுக்கும்யாவர்க்கு
மடுத்தாளுநவரையாறுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவீட்டின்மாயிற்றையர்கொடுத்தகிழி. (௧௫)

(௧௨) மும்மைப்புலனம் என்றது—சொர்க்கமத்பாபதலங்க
ளை. முத்தீ என்றது—ஆகவரீயமுதலியமூன்றக்கினிகளை.

(௧௩) காங்கள்-இதில்கள்பகுதிப்பொருள்விருதி. இலம்பாடு-
இது இன்மைபடுதல் என்னும்பொருளதாய் நிற்தவின் முதனிலை
திரிந்த தொழிற்பெயர். (௧௪) தொழுதான் எழுந்து என்றதற்கு-
எழுந்துதொழுதான் என்பதுபொருள். இதனை, “கொழுநற்றொழு
தெழுவான்” என்பது, எழுந்துகொழுநற்றொழுவான், என மூன்பி
ன்னாகப் பொருள்படுமென்ப பிரயோக விவேகநூலார் கூறுதலா
னுமுணர்க. தொழுதான்-முற்றெச்சம்.

(௧௫) தசாங்கம் என்றது-ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம்,
சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆ
சமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விரைத்துபம்
என்றது-குந்துருக்கம், பச்சைக்கற்பூரம், காரகில், வெண்சந்தன
ம். கருஞ்சீதாரி என்பவற்றை. நறுமெய்-கபிலைப்பசுமெய்.

ஆயபொதியில்வளைபொன்னுலகம்புசெய்துவிகம்பிழிந்த
கோயிலதனையகம்புறமுங்குயின் றுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயில றுகாற்பீடிகைவான்றடவுகொடியகெடியபெரு
வாயில்பிறவுமுழுகறிப்பவேயந்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான். (1)

முந்திக்குறையாகிதிக்கடலைமுகந்துமுகந்துநாடோ றுஞ்
சிந்திக்குவபூடணக்கொண்டறெய்வதருமப்பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித்திறைமுந்நீர்மேகம்பருகிச்சொரியப்பலவளனு
நந்திக்கன்னிநாடளகைநகர்போற்செல்வந்தனமுத்தன்றே. (௧௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகரணர்க ணையாயிகர்மறை வல்லோர்மறைமுடி சொல்
லாய்வோர், மெய்யாயிருதிகள் பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்
களை வாழ்விப்போர், பையாடரவணி யையானனனுரை பகர்வோ
ருலகிய கைல்லோர்க, ளெய்யாதுறைதலி னையாதளகைய தென்
னப்பொலிவது தென்னாடி. (௧௯)

உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪௦ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௨௩.

முப்பத்தீரண்டாவது,
வளையல்விற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதந்தனதுவடிவென் றுவிண்ணின்நிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியன் றனக்குலவாக்கிழித்தளித்தவழியி துவப்
போதங்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேண்மாடமணிமறுகு
பாதந்தடவருடந்துவளைபகர்த்தபரிசுபகர்கிற்பாம். (௧)

(௧௭) பொதி-உலவாக்கிழி. வளைபொன்-பொன்னாடி. அசு
ம்பு-ஒளி. தாய் இல் என்றது-அங்கயக்கண்ணியார்திருக்கோயிலை.

(௧௮) நந்தி - பெருகி. (௧௯) வையாகரணர் - இலக்கணிகள்.
நையாயிகர்-கியாயநூல்கற்றவர். மறைமுடி-உபநிடதம். ஐயானன்
ன்-ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான். உரை-சிவாகமம்.
உலகியல்-பாசபந்தம். நைதல்-வருந்தல்.

(௧) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிக்கெட்டாத.

இறைவன் குலபூடணன் திகிரியிவ்வாறு நுட்டுகொண்முன்னாட்
சிறைவண்டறையுந்தாருவன தெய்வமுனிவர்பன்னியர்தங்
சிறைவன் தளந்துகாட்டுகென நெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன் ருளோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின் றான். (௨)

வேதமசைக்குங்கோவண முமெய்யினீறு முள்ளானக்
கீதமிசைக்குக்கனிவாயுமுள்ளோகையுங்கிண்கிணிகூழ்
பாதமலரும்பாதுகையும்பலிகொள்கலனுங்கொண்டிரதி
மாதர்கணவன் றவவேடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லே. (௩)

விள்ளுங்கமலச்சேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிரத்
துள்ளுங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலியுந்தொளைச்செவினை
முள்ளம்பிளந்துகிணைக்கிளந்தீர்த்தொல்லேவருமுன் வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்வெருபுன் ல்போற்பலிகொண்டில்லின் புறம்போந்தார். .

மேற்படி - வேறு.

ஐயங்கொண்டணைவாரையர்பரிகலத்தையமன்றிக்
கையம்பொன்வளையும்பெய்வார்கருத்துநாணன் திக்காசு
செய்யும்பொன் மருங்குளுணுமிழப்பர்வேன்சிலையம்பன் திக்
கொய்யுந்தண்மலர்க்கணம்புங்கொங்கையிற்சொரியச்சோர்வார். (௫)

மடமயிலனையாரெங்கன்வளையினேத்தருகிறென்றார்
கடல்விடமயின் றுணுங்கன்கந்தரத்துள்ளதென்றான்
றடமதிக்கொம்பொரெங்கலையினேத்தருகிறென்றார்
முடமதியிலந்தாணுங்கண் முகமதியிடத்ததென்றான். (௬)

இடையறிந்தெம்மைச்சேர்மினென் தளரிளையரெங்கோன்
கடலமுதனையீர் துங்கட்கிடையினிக்காணுதென்றான்
மடநலாரஃதேற்பண்டைவண்ணமீந்தில்லிற்செல்ல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலைபுக்குறங்குமென்றான். (௭)

(௨) தெய்வமுனிவர் என்றது-பிரமண்புதல்வராதலின். நிறை-
கற்பு. நெடியோன்மகன்-மன்மதன். மறவன்-வீரன். காபாலி-கபா-
லம் ஏந்தினவன். கபாலம்-தலையோடு. பலி-பிச்சை.

(௩) உள்ளானக்கீதம் என்றது—ஒற்றின் மாத்திரைதோன்ற
உள்ளேயிசைக்கும் ழுளத்தியை; அதனைவழங்கில் கணம் என்பர்.

(௪) கீதம்-இராகம். துடி-தமருகம். வல்லியர் என்றது—வல்-
லிக்கொடியோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(௫) ஐயம்-பிச்சை. காண்-வெட்கம், மேகலை. அம்பு - பாணம்,
கண்ணீர். (௬) மடம்-இளமை. வளை-வளையல், சங்கு. கந்தரம்-
கழுத்து. கலை-வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(௭) இடை-சமயம், இடிப்பு. வண்ணம்-சிறம். விடை-உத்தர-
ம், திருமால்.

நங்கையர்கபாலித்கென் றுநடுவிலைபோலுமென்ற
ரங்கண்ணலிலாமைதும்மனோர்க்கடுத்ததென்றான்
மங்கையரடிகணெஞ்சம்வலியகற்போலுமென்றார்
கொங்கலர்கொன்றையாணுங்கொங்கையேவன்கலென்றான். (அ)

காதுவேலன்ன கண்ணார்கங்கைநீர்சுமந்ததேதுக்
கோதுமினென்றார்தும்பாலுண்பலியேற்கவென்ற
னேதுபோலிருந்ததையனிகைத்தசெப்பென்றாரீசன்
கோதுராவமுதன்னீர்நுங்கொங்கைபோலிருந்ததென்றான். (க)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றார்வேளை
வெறுத்தவன்மாரிபெய்தற்கென்றன் விழியால்வேலை
யொறுத்தவரயாவதென்றிருத்தரமென்றார்கூற்றைச்
செறுத்தவன்றென்பாளின் றுநோக்கினுற்றெறிவதென்றான். (க௦)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிற்றம்முருத்தெரியநோக்கி
யிக்கொடியார்போற்கண் ணுனெம்மையுமிருத்தீரென்றார்
நக்கனுந்தனையன்றார்கண்ணிடைக்கண்டுநகைத்துநம்மின்
மிக்கவர்துங்கணுள்ளார்விழித்தவர்க்காண்மினென்றான். (க௧)

அஞ்சலிப்போதுபெய்வார்சரணமென்றடியில்வீழ்வார்
தஞ்செனத்தளர்க்கைகரிட்டித்தமுலியகிடக்குந்தோறு
மெயஞ்சுவானெஞ்சாதேத்தியெகிர்மறையெட்டுந்தோறும்
வஞ்சனாகல்வான்மையல்வஞ்சியர்க்கணியனாமோ. (க௨)

அடுத்தெமைத்தழாதீரேனீரவீழ்ந்தபூங்கலையையீள
வுடுத்திமினும்பால்யாங்கண்மையேனாயுழப்பநோக்கிக்
கடுத்தெமர்முனியாமுன்னங்கழற்றியவளையுங்கையி
லெடுத்திடுமென்றார்நாளையிடுதுமென்றேகினானே. (க௩)

(அ) நடு-நடுவுநிலைமை, இடை. கல்-இன்காமை, மலை.

(க) காதும் - கொல்லும். கங்கைநீர் - முன்னது, கங்காசலம்.
பின்னது, கம்-பிரமகபாலம். கை-கரம். எனச்சொல்வகைசெய்து,
நீர், கபாலத்தைக்கையில் எனப்பொருள்கொள்க. செப்பு-சொல்,
கண்ணம். (க௦) கந்தரம் - கண்டம், மேகம். உத்தரம் - விடை,
வடதிசை.

(க௧) கொடியார்-கொடிபோன்ற இடையையுடையபெண்கள்.
உரு என்றது-பிரதிபிப்பத்தை. இருத்திர்-இது முன்னிலைப்பன்
மை எவற்பிறவினைமுற்று. (க௨) போது - மலர். தஞ்சம் - துணை.
எஞ்சுவான் - அப்பாற்படுவான். மையல் - காமமயக்கம். வஞ்சி-ஒர்
காடி.

(க௩) எமர் - எமதுகணவர். முறிவு - கோபம்.

பின்னவெண்டிங்கள்வேய்ந்தபிரான்கொண்டுபோனநாணு
முன்னமுமீட்கலாற்றாதுயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்கணையான்வாளிதுளைப்பவெம்பசலையாகத்
கொள்ளுகொண்டெண்ணின்றாநங்கிலைகொழுநர்கண்டார். (கச)

பொய்தவவடிவாய்வந்துநம்மனைப்பொன்னினன்றார்
மெய்தழைகற்பைநாணவேரொடுங்களைத்துபோன
கைதவன்மாடக்கூடற்கடவுளென்றெண்ணித்தேர்த்தார்
செய்தவவலியாற்காலமுன்றையுந்தெரியவல்லார். (கடு)

மேற்படி-வேறு.

கற்புத்திரிந்தார்தமைநோக்கிக்கருத்துத்திரிந்தீர்நீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிக்கூடன்மேயவணிகர்கள்நியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரெங்களுக்கீதகல்வதெப்போதெனமுனிவர். (கசு)

அந்தமாடமதுரைநகர்க்கரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வந்துதும்மைக்கைதீண்டுமவழியிச்சாபங்கழியுமெனச்
சிந்தைதளர்த்தபன்னியருந்தென்னந்துரைத்தொன்னகரிற்
கந்தமுல்லைத்தார்வணிகர்க்காதன்மகளிராய்ப்பிறந்தார். (கன)

வளர்த்துபேதையிளம்பருவமாரியல்குற்புடையகன்று
தளர்த்துகாஞ்சிமருங்குகொடியத்ததும்பியண்ணுத்தரும்புமுலை
கிளர்த்துசெல்லும்பருவத்திற்கிடைத்தாராகவிப்பான்மண்
ணைந்தவிடையான்வந்துவளைபருமவண்ணமதைகிற்பாம். (கஅ)

கங்கைகரந்துமணிகண்டங்கரந்துததற்கண்கரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழையுமழுவுங்கரந்துழவிடைபூ
ரங்கணழகர்வளைவணிகராகியேனமனந்தறியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டிந்திரைநீர்ஞாலமகங்கூட. (கக)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பாற்கவர்த்தவளையேபட்டுவடங் [போற்
கொண்டுதொடுத்து மீண்டவர்க்கே யிடுவேமெனுமுட் கோளினர்

(கச) உயங்கி-வாடி. துன்ன-சோர. பசலை-பசுமைநிறம்.

(கடு) காலமுன்றாவது-இறப்பு, எதிர்வு, கிகழ்வு என்பன.

(கசு) வெற்பு-சக்ரவாளிகிரி. பொற்பு-அழகு. அற்பு-அன்பு.

(கஅ) பேதை-ஏழுவயதுப்பெண். கிளர்தல் - தோன்றல். பரு
வம்-என்றது - மங்கைப்பருவத்தை.

(கக) கரத்தல் - ஒளித்தல். உழை - மான். எனம் என்றது-
திருமாலாகியபன்றியை. (உ௦) வடம் - கயிறு. உட்கோள் - உட்கரு
த்து.

றெண்டர்தொடுத்தவைவண்ணத் துணர்த்தார்போலத்தோன்குமம்
து, மண்விவளையையிலைபகர்த்துவணிகமறுகிவருகின்றார். (௨௦)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந்துவளையகொண்மி
னென்னுமளவிற்பருவமுகிலிமிழின்னிசைசேகட்டெழுமயில்போற்
றன் னுமணிமேகலைமிழற்றத் தூயவணிகர்குலமகளிர்
யின் னுமணிமாளிகைகின் றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (௨௧)

வளைகளிடுவாரெனத்தங்கண்மனமெல்லாந்தம்புடையோதுங்கத்
தளைகளிடுவார்வருகின்றார் தம்மைக்கொம்மைவெம்முலையார்
துளைகளிடுதிக்குழலிசைபோற்சுரும்புபரடக்கருங்குழன்மேல்
விளைகளொழுகதுடங்கிவருமின்போலடைந்துகண்டார்கள். (௨௨)

கண்டவழுவாற்றிளைப்பதற்குக்கழிபேரன்புகாதல்வழிக்
கொண்டிசெல்லவொருசார்தங்குண ஞாணமுதன்கு
மண்டியொருசார்முதலைப்பமனமுமுழன்முதமொற
வண்டர்பெருமான்விளையாடற்கமையச்சூழ்த்தாரமுதனையார். ( )

கலிவிருத்தம்.

இரங்குமேகலைசிலம்பன்றியேளைய
விரும்பியருழைதொடியின்செய்கண்டுகை
மருங்கிறதச்சுமப்பினும்வளைகைக்கில்லெனி
னரும்பியமுலையினார்க்குமுகுண்டாகுமோ. (௨௪)

செல்வநல்வணிகிரொஞ்செங்கைக்கேற்பன
நல்வளைதெரிந்திடுமென் னுநாய்கர்முன்
வல்வளரிளமுலமகளிர்மின்னுமிழ்
கல்வளர்கடகமென் கார்தணீட்டினார். (௨௫)

பண்டருகிளவியங்கயற்கட்பாவைகைத்
தண்டளிப்பற்றியதடக்கைமாதர்கைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்த்துப்பல்வரி
வண்டுகனேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (௨௬)

ஐவண்ணம்-ஐந்துநிறம். அதாவது-வெண்மை, கருமை, செம்மை,
பசுமை, பொன்மை என்பன. (௨௧) பருவமுகில் - கார்காலமேகம்.

(௨௨) தளை-விலங்கு. கள் - தேன். (௨௩) ஒருசார் - ஒருபட்ச
ம். முதுலைப்ப - முரண. (௨௪) தொடி-குடகம். (௨௫) நாய்கர் - வ
ணிகர். வல் - சூதாடுகருவி. கல்-இரத்தினக்கல்.

(௨௬) பண் - இசை. கிளவி - சொல். முண்டகம் - தாமரை.
வரிவண்டு-கீற்றுக்களையுடைய வளையல்.

புங்கவனிடெவளைபுடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவழ்பைங்குழலெருத்தங்கோட்டிநின்
றங்கரகீட்டுவாராசைகீட்டுவார். (௨௭)

எமக்கிடுமெமக்கிடுமெனப்பின்பற்றியே
யமைத்தடந்தோளிஞானங்கன்பூங்கணை
தமைத்துலோபடுத்தலோர்சார்பிலாமையாற்
கமைப்புறுநாண்முதற்காப்புநீங்கினார். (௨௮)

முன்னிடெவளையெலாங்கழலமுன்புமுழங்
தின்னவைபெரியவேறிடுமென்றிட்டபி
ன்னன்னவுமனையவையாகமீளவந்
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்துவார். (௨௯)

பின்னிடெவளைகளுஞ்சரியப்பேதுரு
முன்னெதிர்குறுகிரீர்செறித்தமெய்வளை
தன்னொடுகலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னென்னதுடங்கினார்வேனெடுங்கணார். (௩௦)

இவ்வளைபோல்வனயாமுன்கண்டிலே
மெய்வளைவணிகரிவ்வரியவெள்வளை
யெவ்வயினுள்ளவின்நினியவாகியெம்
மெய்வனர்பொடிப்பெழவீக்கஞ்செய்தவே. (௩௧)

நாளையுமவளையிடநண்ணுமிக்கென்பார்
கோள்வளைவிலையிதுகொண்டுபோமென்பார்
வான்வழியீர்பினுள்வாங்கிக்கோடுமென்
றாளரியேறஞராடிப்பேசயினார். (௩௨)

போயினவணிகர்தம்புடைப்பின்மின்னெனப்
பாயினமகளிரும்பலருங்காண்முன்
மேயினவிண்ணிழிவிமானத்துள்ளொளி
யாயினதிருவுருவாகித்தோன்றினார். (௩௩)

(௨௭) புங்கவன் - வணிகன். எருத்தம் - பிடர். கோட்டி - வளைத்து. (௨௮) அமை-மூங்கில். அனங்கன் - உருவமில்லாதவன் (மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩௦) பேதுறல்-மயங்கல். செறித்த-தொடுத்த. கலை-மேகலை. (௩௧) மெய்வளை என்றது—கூனியசரீரத்தை. பொடித்தல் - புளகித்தல். வீக்கம் - பூரிப்பு.

(௩௩) புடை - பக்கம். பாயின - பரவியா.

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்த்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனங்கைபாகராகுமெனவியங்
துட்டதம்புமுவகைவென்னமுற்றெழுந்தகுமிழிபோற்
கட்டதம்புபுனலிலாழ்ந்துகளியடைந்தநகரெலாம். (௩௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவர்கூடலிருவரான்
மருவிலார்திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தநீர்மையாற்
கருவின்மாதராகிநாய்கர்கன் னரிமார்கண்மின்னுவேற்
பொருவில்காணையெனவரம்பிப்புதல்வரைப்பயந்தனர். (௩௫)

பிறந்தமைந்தரளவிதந்தபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலேற்றதிறல்புனைந்துவைகிறார்
மறந்ததம்புவேனெடுக்கண்வணிகமாதர்சிறிதுநா
டுறந்தரன்றனருளடைந்துதுணையடிக்கண்வைகிறார். (௩௬)

வளையல்விற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. படலம் ௪௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௫௧.

முப்பத்துழன்றுவது,

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றைவேயந்தகூடலாதிமாடநீள்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்த்தபரிசுமுன்
வைத்தியம்பிளமியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்தித்தந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம். (௧)
மின்னலங்கல்வாகைவேல்விழுப்பேருங்குலத்தினிற்
றென்னவன்றனாணேநேமிதிசையெலாமுருட்டுநாண்

(௩௪) மட்டு-தேன். கோதை - மாலை. களி-மகிழ்ச்சி.

(௩௫) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். பொருவு-ஒப்பு.

(௩௬) திறல்-வெற்றி. மறம் - கொலைத்தொழில்.

(௧) பத்தி - வரிசை. அம்பொன்மறுகு-செல்வமலிந்ததிருவீதி.

(௨) வாகை-வெற்றி. ஆணை-ஆக்கினை. வரை-திருக்கயிலாயம்.

பராரை-பருத்த. அரை-ஆலம். கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அம்சா
ரியை.

யன்னைவைகலாழிதோறுமோங்குமொய்வரைக்கண
ன்னுதன்பராரையாலரிழன்மருங்குமறைமுதல்.

(௨)

யுடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
டுப்பவாமயிசையிருந்துகனகவெற்பன்மகளேனும்
யுடுப்படாதகற்பினுண்மடித்துவெள்ளிலைச்சுருள்
யுகாடுப்பநேசமுறுபோகருரவளுகிவைகினுண்.

(௩)

யிருங்கிநந்தியேமுதற்பெருந்தகைக்கணத்தரு
யருங்கிருந்தசனகனாதிமாதவத்தர்நால்வரு
யெமாருங்கிறைஞ்சியுண்ணவுண்ணவமுதமுறுசிவகதைத்
யரும்பருந்தவாய்மலர்ந்துகருணைசெய்யுமெல்லவாய்.

(௪)

யெனவழும்குரூர்தடிந்தபாலனுக்குமுலைகொடுத்
தெவ்வமாயவினைகடூரியக்கமாதரறுவருந்
தெய்வரீறுமுமுதணிந்துசெய்யவேணிசண்டிகைச்
சைவவேடமாதவந்தரித்துவந்துதோன்றினார்.

(௫)

யமந்திரச்சிலம்பலம்புமலரடிக்கண்வந்திசெய்
தெந்தையட்டித்திவேண்டுமெங்களுக்கெனத்தொழா
வந்தளிர்க்கையவரிரப்பவண்ணறன்மடித்தலந்
தந்திருக்குமாதையங்கைசுட்டியீதுசாற்றுமால்.

(௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்பசும்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலர்பராசத்தியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலர்புகழ்சித்தியெட்டும்பணிந்துகுற்றேவல்செய்யுஞ்
சிலதியராசிச்சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவைக்கும்.

(௭)

இவனைநீர்சிந்தித்தான்முன்னீட்டியவினையுநீக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டுந்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபரஞ்சோதியெட்டுச்சித்தியுந்நிதளித்தலசெய்தா
னவரதுமறந்தாரும்மையாழ்வினைவலத்தான்மன்றோ.

(௮)

(௨) வாமம் - இடப்பாகம். (௩) ரூர் - ரூரபன்மன். அறுவர்
என்றது - கார்த்திகைப் பெண்களை.

(௬) மந்திரச்சிலம்பு என்றது - மந்திரவடிவாய்நின்ற வேதச்
சிலம்பினை. எந்தை - அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது - உமாதே
வியை. மகேசை என்றது - ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துச்
சிவபெருமான் நிருவடியிற்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிலதியர் -
நாதியர். (௮) உம்மைவினை - பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பினவவேய்ந்ததேவுமக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினுரைமுனிந்துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமரமுதலஞ்ஞாணப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
சழுமலுற்றவர் தாழ்த்தென் றுகழிவதிச்சாபமென்றார். (௧)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடத்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுரைநின் றுமடுத்துமைத்தொடுத்தகாபத்
துப்பறநோக்கிதுங்கடொல்லுருகல்கிச்சித்தி
கைப்படுகனிபோற்காணக்காட்டிதும்போதிருென்றான். (௧௦)

வஞ்சி விருத்தம்.

கொடியனார்களுவரு, நெடியவானியிர்த்துகார்
படியும்பட்டமங்கையா, லடியிற்பாறையாயினார். (௧௧)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனர், மதாரித்தடங்கனார். (௧௨)

பருவமாயிரங்கழிந், தொருவமாடமதுரையெங்
குரவனெண்ணுணத்தினுன், நிருவுளத்திரும்பினுன். (௧௩)

தன்னதிச்சைகொண்டதோ, ரின்னருட்குரவளு
யநெடுங்கலாயினார், முன்னர்வந்துதோன்றினுன். (௧௪)

இருட்டதம்புகோதையார், மருட்டதம்புவினேகெட
வருட்டதம்புகண்ணினுற், மெருட்டதம்பநோக்கினுன். (௧௫)

அடிகனோக்கவம்புயங், கடிகொனெய்தல்காநதள்பைவ
கொடிகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (௧௬)

தாக்கவேதகத்திரும், பாக்கமுற்றபொன்னென்
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே. (௧௭)

(௧) பட்டமங்கை - ஓர்சிவஸ்தலம். பழுமரமுதல் - ஆலடி. கழு
மல் - துன்பம். (௧௦) துப்பு - வலிமை.

(௧௩) ஒருவ - நீங்க. (௧௪) தன்னதிச்சை - சுதந்தரத்துவம்.

(௧௫) மருள்ததம்புவினே என்றது - போகமுறுத்தற்குமுதற்
காரணமாய்கின்ற கண்மமலத்தை.

(௧௬) அடிகள் என்றது - ஞானாசாரியரா யெழுந்தருளிய சிவ
பெருமானை. அம்புயம், நெய்தல், காந்தள், முல்லை, குமுதம் என்
றது-முகம், கண், கை, பல், வாய்என்னும் உவமேயங்களை விளக்கி
நின்ற உவமானச்சொற்கள். (௧௭) வேதகம் - (அருனோக்காகிய)
இரசகுளிகை. மலம் - ஆணவமலம்.

நிறையுன்பெனுந்தி, பொறையெனுங்கரைகடங்
திறைவனின்னருட்கடற், முறையின்வாய்மடுப்பவே. (௧௮)

எழுந்திறையடிக்கணை, யழுந்துநேசமொடுதவங்
கொழுந்தனூர்கள னுவரும், விழுந்திறைஞ்சினூரோ. (௧௯)

குமரற்கூட்டுமிளமுலை, யுமையொப்பார்கள்சென்னிமே
லமலச்சோதியங்கையாங், கமலப்போதுகுட்டினான். (௨௦)

சித்தியெட்டுமந்லார், புத்தியிற்கொளுத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோர், முத்தெனத்தெருட்டுவான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணிமாமகிமாவிலகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திமலப்
பிணிமாசுடையோர்க்கடைவரியபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமாயோகர்க்கெளியவசித்துவமென்றெட்டாமியைவுளக்கண்
மணிமாசுறுத்தோர்விளையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையனுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமைமணிமாவாழுவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவார்தமாறுறுமுன்னம்புறனுமகலாதே
நிறையுன்பெருமைதனையன்றோமகிமாவென்னுநிரம்பியதூல். (௨௨)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவான தூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம். (௨௩)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீன்மீம்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிருந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தின்ண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர். (௨௪)

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும்வினங்குதல்போ
மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமும்பும்வானத்தின் [ன்

(௧௮) மடுத்தல் - கலத்தல். (௨௪) குமரன்-குமாரக்கடவுள்.

அங்கையாம் கமலப்போது குட்டினார் என்றது-பரிசுதிட்சையை.

(௨௨) பரமகாட்டை - மிகச்சிறியது. காட்டை - பதினைந்து
நிமிஷங்கொண்டதோர் காலவளவை.

(௨௪) பரகாயம்-வேற்றுடல். வான்புலம்-விண்ணுலகம், முத்
தொழில்-சிருட்டி, திதி, சம்மாரங்கள்.

கண்ணிலுள்ளவாம்பொருளுந்தன் காயத்தொளியாலிருந்தறித
லெண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். (1)

ஈசனெனமுத்தொழி லுத்தன் னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித்
தேசன் முதற்கோன்பணிகேட்பத்திகழ்வதிசைத் துவமாரும்
பூசலவுணர்புன்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதிபெண்மருந்தன் வசமாக்கொள்கைவசித் துவமாம். (௨௭)

எம்மையுணர்ந்தயோகியர்கனிவற்றைவிரும்பாரெனினுமவர் [ஞ்
தம்மைமீழல்போலடைத்துலகர்க்கனைபார்பெருமைதனை யுணர் தது
செம்மையுடையவியைவென்ன ச்சித்தியெட்டுதெளிவெய்தக் [ன்.
கொம்மைமுலையா றுவருக்குங் கொளுத்தினுனென் குணச்செல்வ

மேற்படி - வேறு.

தேவதேவுபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன் செல்வி
பாவனைவலத்தானன் குபயின் றுவான்வழிக்கொண்டேகிப்
பூவலர்கதுப்பினல்லார றுவரும்புரமூன்றட்ட
காவலனிரம்பிவைகுங்கைலைமால்வரையிற்றுக்கார். (௨௯)

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௮௮.

முப்பத்துநான்காவது,

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தஞ்ஞம்மலயச்சிலம்பர்தவம்புரிந்தவியக்கிமார்க்
கந்தநாலிருசித்திதந்ததனைத்தனந்தன தடிதொழா
வந்துமீள்வனவன்பொருட்டுவடா துவாயிறிற்றத்தழைத்
திருதுசேகரன் விடையிலச்சினையிட்டவா றுவிளம்புவாம். (௧)

(௨௭) தேசன் - (ஒளியையுடையவன்) சூரியன். கோள்-நவக்
கிரகம். வாசவாதிஎன்மர் என்றது-இந்திரன் முதலிய திக்குப்பால
கரை. (௨௯) தேவதே - மகாதேவன். சிலம்பன் - பருவதராஜன்,
பாவனை - சிந்தனை. வலம் - பலம்.

(௧) இலச்சினை - முத்திரை.

தோடுவெட்டியமலைத் துவான் விதிர் துணைவிழ்க்ருயிலிள முலைக்
கோடுவெட்டியருறிகொண்மேனியர்குடி கொண்மாநகர்கடிகொள்
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென் [பைங்
தேடுவெட்டியமண்டுழம்பொழிலெயில்கொண்கச்சியுளானவன். (௨)

உத்தமச்சிவபத்தரிந்பெரி துத்தமன்புதுவிரைகலன்
மித்தையென் றுவெணீறுகண்டிகைபாரமென் றணிமெய்யினு
னித்தவேதபுராணமாதிரிகழ்த்துகிம்பொருள்கண் ணுந்
லத்தனேபரதத்துவப்பொருளென் றளந்தறிகேள்வியான். (௩)

அங்கமாறொடுவேதநான்குமறிந்துமெய்ப்பொருளாய்ந்துளஞ்
சங்கைக்கொண்டனுதினமரன்புகழ்சாற் றுசைவபுராண நூல்
பொங்குமின் சுவையமுத தன்செவ்வாய்திறத்துபுகட்டியுண்
டெங்கனையகனடியிணைக்கணிநுத்துமன்புகருததுளான். (௪)

மூக்கனாயகன்முப்புரத்தைமுனித்தநாயகன்மங்கையோர்
பக்கநாயகன் மிக்கவானவர்பரவுநாயகன் ரவணிச்
சொக்கநாயகனாடலுஞ்செவ்வியான் முகந்துகவைத்தருந்
தக்கபாலொடுதென் கலந்துதருக்கியுண்பவனையினுன். (௫)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற்
பொங்கியிக்கெழுமன்பளும் துரேசன்மின னுபொலவகழற்
பங்கயப்பதமென் றுநான் பணிவேனென ப்பரிவெய்தியே
கங்குலிற் றுயில்வான்கயற்புரைகண்ணிபங்கனையுன்னியே. (௬)

அன் றசெம்பியர்கோமகன் கனவின் கணையருள்வெள்ளிமா
மன் றுணின் றவாரசித்தராயெதிர்வந் துமன்னவகின் னுளத்
தொன் றுமஞ்சலொருத்தனாகியருத்திரிந்துதனித்துவந்
தின றவந்தனைசெய்துபோதிபெண்ப்புகன் றனரேகினார். (௭)

கேட்டுவேந்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புதனாகியே
யீட்டுசேனையமைச்சுளார்பிறர்யாருயின் நிவழிக்கொளிஇ

(௨) குறி என்றது - வளைத்தமும்பு முலைத்தமும்புகளை. ஏடு
எட்டிய - மலரிதழ்பொருந்திய. (௩) விரை - வாசனைத்திரவியம்.
கலன் - ஆபரணம். மித்தை - அரித்தியம். ஆரம் - சந்தனக்குழம்பு,
முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருள் என்றது - வேதாகமங்கள் கூறும்
உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானை.

(௬) கங்குல் - இரவு. (௭) செம்பியர் என்றது - காடுவெட்டிய
சோழனை. உருதிரிந்து - வேற்றுவுடிவமாய்.

நாட்டமூன்றவனாவார்கோடுநல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவன்பெனுமிவுளிமேல்கொடுக்குவாய்வருவானரோ. (அ)

கல்லுமாரழலத்தமும்புலகலுழியுஞ்ஞனகளைகடற்
செல்லுமாந்திபலவும்வாந்நிமிர்கன்னலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாரிலனுங்குழிந்தபுறங்கிடக்கநடந்துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையையந்துறையெய்தினான். (க)

குறுகுமுன்னரதிர்த்துவையையகொதித்தகண்கரைகுத்திவேர்
பறியவன்சினேமுறியவினடொடுபைந்தருக்கையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்தலைத்தரமன்னவன்கரைதன்னினின்
றிதுதியில்வவனைத்தொழங்கிடையூறிதென்றஞரெய்துவான். (இ)

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டுணுதிருகண்கணீர்
வழியவந்துவிலக்குவாரின்வலோத்ததாறுபகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறுக்கம்விளைக்குமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்பகையானதென்றாவருந்தினான். (கக)

வெள்ளநோக்கியழுங்குசெம்பியன்மெலிவுநோக்கிவினார்த்தெழீஇக்
கள்ளநோக்கிலகப்படாதவர்கனவுபோலவனனவில்வந்
துள்ளநோக்குடையன்பருக்கருளுருவமாகியசித்தர்தாம்
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனல்வற்றநோக்கினர்பார்த்தரோ. (கஉ)

வறந்தவாறுகடந்துவந்துவடக்குவாயிறிறந்துபோய்
நிறைந்தகாவல்கடந்துவீதிண்ணீந்திரேரியர்வேந்தனைச்
சிறந்தவாடகபுனிதபங்கயதிப்பியப்புனலாடுவித்
தறந்தவாததைசாமகண்டர்தமாலயம்புகுவித்தரோ. (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெம்மைசெய்கதிர்கால்செம்பொன்விமானசேகரத்தின்மேய
தம்மையும்பணிவித்தெண்ணில்சராசரமனைத்துமீன்ற

(அ) இவுளி-குதிரை. (க) அத்தம்-பாலேநிலம். கலுழி-காட்டாறு. குணம்-கிழக்கு. (க0) அலைதர-அலைக்க. அஞர்-துன்பம்.

(கக) பகல்செயும்பொழுது-பகலையுண்டாக்குஞ்ஞரியன். மறுக்கம் - பெருந்துயர். பூழியன் - பாண்டியன். (கஉ) கள்ளநோக்கில்-வஞ்சகநிறைந்த புறச்சமயிகளிடத்தில், நனவு - விழிப்பு. உள்ளம் நோக்கு - அகப்பார்வை. (கங) நேரியர் - சோழர்; நேரி - இது சோழனுக்குரியதோர்மலை. திப்பியம் - இது திவ்ய என்னும் வட சொற்றிரிபு. (கச) பொன்விமானசேகரம் என்றது-பொன்விமானங்களுக்குக் கிரீடம்போல்விளங்கும் இந்திரவிமானத்தை. உள்ளம் என்றது - ஆன்மாவை.

வம்மையங்கயற்கணாமணங்கையும்பணிவித் துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்தினூர்சித்தசாயி. (௧௪)

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறப்பான் மொழிமனாள்போற்றி
புண்ணியர் தமக்குவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி. (௧௫)

எவ்வுடலெடுத்தென்மேனாளைண்ணிலாப்பிறவிதேறு
மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறம்பொருட்டாகவன்றே
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன் றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
வீவ்வுடலொன்றேயன்றேருவெனக்குடலானதையா. (௧௬)

இன்னனபலவுமேத்தியிறைஞ்சிப்பல்வரமும்வேண்டு
மின்னகுவேலினாளைவேந்தரீபோந்தவண்ணை
தென்னவனறிந்தாலேதஞ்செய்யுமென்றார் தார்க்கண்ணி
மண்ணைச்சித்தசாயியுத்தரவழிக்கொண்டேகா. (௧௭)

மண்ணினைவளர்க்கும்வையவடக்கையனவுநண்ணிப்
புண்ணியரிற்றுக்காப்புப்புண்டரதுதலிற்சாத்தி
யுண்ணிறைகருத்துக்கேற்பவுறுதுணையுனக்குண்டாகி
நண்ணுகவென்றுபொன்னிநாடனைவிடுத்தும்ண்டு. (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

காப்புச்செய்துகதவில்விடைக்குறி
யாப்புச்செய்தமைத்தீர்ஞ்சடைச்சித்தர்போய்த்
தூப்புக்கைவரைசூழ்வடமேருவிற்
கோப்புச்செய்தபொற்கோயிலின்மேயினூர். (௧௯)

கங்குலின்கருங்கைகருறைப்பானெனச்
செங்கைகீட்டித்தினகரன்றேருன்றலு
மெங்கனாயகனிட்டகுறியறிந்
தங்கண்வாயிறிதப்பவரையுரா. (௨௦)

* (௧௫) புண்ணியர் என்றது - கண்ணுவர்முதலிய விருடிகளை.

(௧௭) எதம் - துன்பம். (௧௯) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை.
தூம்பு என்றது - தூப்பு என வலித்தற்பெற்றது. தூம்பு - துணை.
கோப்பு - கோவை.

(௨௦) செங்கை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரண
த்துக்குக், கரம் என்பது, ஓர்பரியாயநாமம்.

மற்றைவாயில்கண்மூன்றினும்வல்லேபோ
யுற்றுநோக்கினர்தானென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமகண்
டெற்றிதாங்கொலொன்றேந்தன்முனெய்தினார். (௨௧)

போற்றிமன்னநம்பொன்னங்கயற்குறி
மாற்றியுத்தரவாயிற்கதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனர்பாரையென்
ருற்றல்வேந்தவறிகிலம்பாமென்றார். (௨௨)

வையையாடனும்வந்ததுநோக்குநீஇ
பையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்வவல்லவர்பாரெனத்தேர்கிலா
னையமெய்தியகண்மனைநண்ணினான். (௨௩)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பரையிலே
வெறுத்தகன்றரைமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுத்தனன்றுயின்ருனிருட்போழ்தினிற்
கறுத்தகண்டர்கனவின்றகூறுவார். (௨௪)

மட்டலம்பியதாதகிமாலையா
னுட்டதும்பியொழுகியவன்பினாற்
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காடெலாம்
வெட்டிலம்புடைவித்தியபத்தியான். (௨௫)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டினா
னிந்தவாயிறிற்றந்தழைத்தின்னரு
டந்துமினவிடுத்தாப்பின்ருட்கொளீஇ
நந்தமால்விடைநாம்பொறித்தேமெனா. (௨௬)

அருளினையந்தேற்றியகன்றபின்
மருளினீங்கிமலர்க்கண்விழித்தெழீஇ
வெருளினான்வெயர்த்தான்விம்மினான்பல
பொருளினாற்றுதித்தான்குலபூடணன். (௨௭)

வள்ளவன்புக்கெளிவந்தமாண்புகண்
டுள்ளவுள்ளின்றுற்றெழுமற்புத

(௨௧) வல்லை - விரைவு. நென்னல் - நேற்றைப்போது. வந்தல் என்றது - பெருமையிற்சிறந்தபாண்டியனை.

(௨௩) தாதகி - ஆத்தி. கட்டு - காவல். (௨௭) வெருள் - அச்சம். விம்மல் - பூரித்தல். (௨௮) அற்புதவெள்ளம் - சிவஞானப்பெக்கம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமும்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனை நீங்கினான். (௨௮)

அளியறாமனத்தன்புடையன்பருக்
கெளியராடலையார்க்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிலாவின்பவெள்ளத்தழுத்தினான். (௨௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கவிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்ருட்கமலஞ்சூடிவா
னாடாளரசுரிமைபெற்றானரபதியே. (௩௦)

விடையிலச்சினைபிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௯௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௮௧௮.

முப்பத்தைந்தாவது,

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துதனைப்பணிந்த
வெம்புகுதிரோன்மருமானேவிடித்துமீண்டதாழிநுக்கி [௫
யம்பொற்கதவின்விடைபொறித்ததறைந்துந் தென்னனபிடைக்
வம்புமலர்தோய்புனற்பத்தர்வைத்துக்காதவகைசொல்வாம். (௧)

தென்னனரசுபுரந்தரன்கோல்செலுத்துநாளிற்காடெறிந்த,மன்
னன்பின்னர்வெளிப்படையாப் போந்துபோந்துமதுரேசன், பொ
ன்னங்கமலத்தான்வணங்கிப்போவான்முன்னிப்பொரும்பொருளை
க், கன்னிராடன்கேண்மைபெறவிடித்தான்வரிசைக்கையுறையே.
பொன்னிராடன்வரவிடித்தபொலம்பூணடைமுதற்பிறவுங்
கன்னிராடன்கைகவர்ந்துதானுங்கலக்குந்தொடர்பினா

(௧) வம்புமலர்தோய்புனல்-வாசமுட்டியநீர்.

(௩) பொன்னி-காவிரிநதி. கன்னிராடு - பாண்டிநாடு. கையு
றை-கைப்பொருள். சென்னி-சோழன்.

லுன்னிலேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மடக்கொடுப்பானிசைந்தானந்தச்செழியற்கு. (௧)

செழியன் தனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுச்செம்பியர்கோன்
கழியன்புடைபருமகனைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந்தவர்க்குத்தம்பியெனவந்தவரசசிக்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனக்காஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௨)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளவகாவலோனைக்கடற்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தம்முன்றனக்கென்றிருந்தமக
னாஞ்சிற்றிடையெணம்புணர்த்தியந்தமருகந்தரசுகிவ
வாஞ்சித்தரசுபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான். (௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமகன் தனுடனெழுந்துமாமனுவனவர்கோன்
பொருமகன் தசேனையானைபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன் தன்மேலமர்த்திறங்குறித்துமுரசுநைந
துருமகன் தபல்லியம்மொலிப்பவநதுளானரோ. (௪)

திரண்டதிரந்தெழுந்துவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கிரண்டியோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னரொற்றாரற்
தெருண்டதென்னன்மாடநீடுகூடன்மேயசிவனதான்
சரண்புகுந்துவேண்டுகென்றுசார்ந்துதாழ்ந்துகூறுவான். (௫)

அன்புபாதிபிரவில்வந்துனடிபணிந்துதமியனாய்ச்
சென்றசென்னியென்னுநின்னதிருவடிக்கணன்பினு
னென்றுமநிலையனாயெனக்குவேண்டுவனவிடுத்
தொன்றுகேண்மைபுரிசுவானுளத்திலொன்றையுன்னினான். (௬)

அறத்தினுக்குளாகியன் றுகின் தநீயவன்செயு
மறத்தினுக்குளாகியன் றுவன்மைசெய்வதெயறப்
புறத்தினுர்புரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்கரைந
துறைத்துவேண்டினுவேலையும்பர்நாதனருளினான். (௭)

(௨) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்றது—இராசேந்திரபா
ண்டியனை. பழனம்-வயல். (௩) இளங்காவலோன் - இளவரசாகிய
அரசசிக்கபாண்டியன். தன்முன் - தனதுதமயன். வனமெறிந்தா
ன்-காடுவெட்டிய சோழன். (௪) உரும-இடி.

(௫) தெருண்டு-உணர்ந்து. (௬) அறப்புறம் - பாவம்; தருமத்
திற்கு மாறானது ஆதலின்.

மெய்துறத்தவாய்மையொன் றுவண்ணினின் றுமண்ணல்
யைதுதுங்கள்சேனையோடுமாகவந்தூரானீர்
யெய்திவந்ததெவ்வரோடெதிர்ந்துருத்தினி னுபோர்
செய்திவென்றிதின்தாதல்செய்துமென் றெழுந்ததால். (௧௦)

காயவாணிசெவிதுழைந்தகாலேவேந்தரிந்திர
னாறாடிக்கணையந்தவன்புழுவகையு
மாயவேலைவீழ்ந்துதாழ்ந்தகன் றுதன்னிருக்கைபோய்
மேயினாமிரிந்துகங்குல்விடியுமெல்லேநோக்குவான். (௧௧)

கழித்தகங்குலிவவிசும்புகண்விழிக்குமுன்னரே
விழித்தெழுந்துசங்கியாதிவினைமுடித்துவானீர்
சுழித்தலம்புவேணியண்ண றாயபூசைசெய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினான். (௧௨)

அலைசிந்தசலதிமீதோரா றுசெல்லுமாறுபோன்
மலைசிந்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனை வெள்ளமேற்
கலைசிந்தமதிநிறைந்தகன்னிநாடுகாவலான்
சிலைசிந்தசிறியசேனை சென்றலைத்துகின்றதே. (௧௩)

உருமுலன்னகுரலினாலவையன்னசெலவினார்
வெருவுதியின்பெருளியார்வெடித்தவீரநகையினார்
செருவின் மானவணியினர்சினே இமடித்தவாயின
ரிருவர்சேனைமள்ளரும்மெதிர்ந்துகைகலத்தனர். (௧௪)

மன்றலத்தெரியனேரிமலயவன் றமர்க்கெலாந்
தென் தலம்பொருப்பினுன்றிரண்டநான் குகருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளின
லொன்றனந்தமாகவந்துருத்தெதிர்ந்துதோன் றுமால். (௧௫)

தேரினோதைகந்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதத்
காரினோதைபேரியங்குறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினோதைவீரர்தோன்புடைக்குமோதையோடுமூத்
நீரினோதையொன்றெனக்கலந்தொடுக்ககின் றதே. (௧௬)

(௧௦) மெய்துறத்தவாய்மை-அசரீரி. ஆகவம்-போர்க்களம்.

(௧௧) காயவாணி-அசரீரி. வேந்தர்இந்திரன்-இராசேந்திரன்.

(௧௨) கண் என்றது-உலமவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக்கண்
னையுள்ள சூரியன்மேல்நின்றது. இதனை “வான்கண்விழியா வைக
றையாமத்து” என்பதாலுமுணர்க. வானநீர்-ஆகாயகங்கை. தெழி
த்து-அதட்டி. (௧௩) சிலை-வில். (௧௪) உலவை - காற்று. சினேஇ-
கோபித்து. (௧௬) கந்துகம்-குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

சிலையின் றவீரோடுசிலையின் றவீரோ
கலையின் றவாளோடுகலையின் றவாளோ
கொலையின் றவேலோடுகொலையின் றவேலோ
மலையின் றமல்லோடுமலையின் றமல்லோ. (௧௭)

கரியுகைத்தபாகரோடுகரியுகைத்தபாகரே
பரியுகைத்தமறவோடுபரியுகைத்தமறவர்தேர்
கிரியுகைத்தவலவோடுகிரியுகைத்தவலவரே
யெரியுகைத்தெதிர்த்தகாலெனக்கலந்தமலாவரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்வாளியெய்துயின்
ரெடுக்கும்வாளியில்லொடுநுணிப்பர்கணிப்பற
மடுக்கும்வாளிமாற்புதைப்பவாங்கிமற்றவாளிகொண்
டடுக்குமேவவாரையெய்தடர்ப்பர்கிள்ளிமள்ளரே. (௧௯)

சோனையினாயிற்சரஞ்சொரிந்துநின் றுதுள்ளுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கின் றழற்சரங்
கூனல்வாளியிலையிற்சொரித்தெறிந்துகூவுவார்
மீனகேதனத்துவேந்தன்வீரர்சென்னிவீரர்மேல். (௨௦)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததேர்சிறைத்தபல்படைக்கல
முறிந்தயானையிருமுழங்கிவீழ்ந்தசெம்புநற்
பறிந்தபாறுபாரிடங்கன்பைத்தகூளியொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடுதாரலங்கன்மன்னர்சேனையின்னவா
றுடலினீழலடியகத்தொடுங்கவும்பருச்சியிற்
கடலினீடுகதிர்பரப்புடவுளெய்துமளவுநின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருழந்ததாலரோ. (௨௨)

அந்தநாளனைத்தையும்முழிக்ககின் றவரனுத்த
சிந்துதியெனக்கனன்றுறுத்துநின் றுதெறுதலா
லெந்தயாறுமறவறப்பவிம்பரன் றியும்பரும்
வெந்துவானயாறுமவற்றவேனில்வந்திறுத்ததால். (௨௩)

(௧௮) கிரிஎன் றது—உவமையாகு பெயராய்த்தேரினையுணர்த்த
நினை றது. (௧௯) கணிப்பு - அளவு. மேவலார் - பகைவர். கிள்ளி-
சோழன்.

(௨௦) கூனல்-வளைவு. கேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பரவின.
பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகர்தல்-உடைபடல். (௨௨) கதிர்ப்
பரப்பு கடவுள் என்றது—சூரியனை. (௨௩) அந்தம்-முடிவு.

மண்பிளந்துபிசுதுழைந்துவரைபிளந்துகிரையவா
யெண்பிளந்துகின்றபொங்கரிசையுதப்பிளந்துமேல்
விண்பிளந்துபரிநீடுவெங்கரங்கன்யாரையுங்
கண்பிளந்துமீன் றுவீசுகானலெங்குமானதே.

(௨௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயினையலகைத்தேருமடைந்தவர்வெயர்வுமன்றித்
தூயநீர்வறந்தவந்தச்சுடுபுலந்தோயந்தகாறு
மீயுயர்மதுகிலாவும்வெய்யவாய்ச்சுடுநல்லோருந்
தீயவர்தம்மைச்சேர்த்தாற்றியவராவரன்றே.

(௨௫)

வினாமதவூற்றுமாறிவெகுளியுஞ்செருக்குமாறித்
தொனையுடைக்கைம்மான் றாங்குநடையவாய்ச்சாம்பிச்சோர்த
வுளர்தருமூழிக்காலினோவொம்புரவியெய்த்துத்
தளர்நடையுடையவாகித்தைவருதென்றல்போன்ற.

(௨௬)

கானலந்தேர்மேற்குறைக்காலெனும்பாகன் றாண்ட
வேனில்வேந்தேறிச்சீறிவெப்பமாம்படைகள்வீச
மானிலங்காவல்பூண்டமானவரிருவர்தங்க
டானையுமுடைந்துதண்ணீர்கைசுடச்சாம்பிற்றன்றே.

(௨௭)

இரக்கமில்லொடியசெல்வர்மருங்குபோயிரப்பார்போல
வருப்பமொண்டிறைக்குங்கள்ளிநீழல்புக்கொதுங்குவாருந்
தருக்கநிரப்பாலெய்த்தோர்தம்மினும்வறியர்பாற்சென்
நிரப்பார்போலிலைநீந்துக்கமரகிழலெய்துவாரும்.

(௨௮)

கொல்லிப்பரிமான்றேரின் குறுகிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெண்கலிகையுளடங்குவாருந்
செல்லிடம்பிறிதுகாணர்வீரவான் சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனியுல்சேர்வாருமாயினுர்களமரெல்லாம்.

(௨௯)

(௨௪) எண்பிளந்து-அளவைக்கடந்து. பொங்கர்-சோலை.

(௨௫) அலகைத்தேர்-கானற்சலம், புலம்-நிலம். மானவர்-மனி
தர்; ஈண்டு சோழபாண்டியரைக் குறித்துகின்றது.

(௨௮) நிரப்பு-வறுமை. (௨௯) இபம்-யானை. வட்டத்தோல்-
கேடகம். கல் என்றது - போர்க்களத்துப்புறங்கொடாதுயிர்விட்ட
வீரர்போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் கட்ட
கல்லினை. இதனை “என்னை முன்னில் லன்மின்தெவ்வீர் பலரென்
னை, முன்னின் றுகன்னின்றவர்” என்னுந்திருக்குறளானுமுணர்க.

ஆயதோரமையந்தன் னிலளவிலாவுயிர்க்குமீன்
தாயனாந் துலைபோல்யார்க்குஞ்சமநிலையாகுட்
னாயனாச்செழியன் றுனை நனந்தலைவேதநாற்காற்
பாயதோர்தன் னீர்ப்பந்தர்பரப்பியப்பந்தரநாப்பண். (௩0)

புண்டரததுலங்கா தின் புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலர்மேலொற்றைக்கிண்கிணிமுழக்குங்கச்சிப்
புண்டதோலுடையுங்கண்டோருள்ளமுங்கண் ணுங்கொள்ளை
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளக்கருணையின் குறிப்புந்தோன்ற. (௩௧)

அருமறையகத்தனின் றுங்கருந்தவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாங்கோர்புண்ணியச்சிரகந்தாங்கி
யொருவருக்கொன்றையாகியிலக்கருக்கிலக்கமாகித்
தருகுறும்புமையாலவாக்கித்தணித்தனர்தண்ணீர்த்தாகம். (௩௨)

கந்தரப்புத்தேன்வைத்தது றுமலர்வாசத்தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக்கடைந்துநன் னீர்பருகியெய்ப்பகலவாற்றல்
வந்தபின்செழியன் றன்னோர்வளவன்மேலேறிச்சீறி
யந்தமிலனிகஞ்சிந்தித்தும்பைவேயந்தபோர்செய்தார். (௩௩)

கடலுடைந்தென்னப்பொன்னிகாவலன் றுனைசாய
மடலுடைவாகைவேயந்தவளவனைமருகேனாடு
மிடலுடைத்தருகட்சேனைவீரர்வெங்கையாற்பற்றி
யடலுடைக்கன் னிராடர்க்கரசன் முன்கொண்டிபோர்தார். (௩௪)

கொடுவந்தவளவன் றன்னைக்கோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவந்ததம்பியோடுமாடநீள்கூடன்மேய
கடுவந்தமிடற்றார்முன்போய்விடுத்தெந்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவந்தநிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்னோ. (௩௫)

அறவனீயல்லையோவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்றெழுமொழிகேட்டுவையைத்
துறைவனுமத்தினுற்றஞ்சோழனைச்சிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூண்மற்றும்வழங்கினுன் விடுத்தான் பின்னர். (௩௬)

(௩0) நனந்தலை - நடு. (௩௨) பூரித்தல் - நிரப்பல். சிரகம் -
கமண்டலம். குறும்புமை - சிறுதுவாரம். (௩௩) தும்பைவேயந்தெ
ன்றது - போர்த்திறங் குறித்தோரணிவது தும்பைமலர்மாலையாத்
தன். (௩௪) வாகை என்றது - போர்செய்தது வெற்றிபூண்டோ
ரணியுமலை. (௩௫) வடு - குற்றம். (௩௬) அறவன் - தருமநெ
றியிற் பிறழாதவன்.

வள்ளறன் றம்பியென்னுமன்னவாரசிங்கத்தன்னைத்
தள்ளருந்தறுகணுண்மைத்தருக்கறத்தாளுஞ்செல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாய்ப்
பள்ளிரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான்.

(௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௪௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௮௫௫.

முப்பத்தாறவது,

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வரதன் மீனவன்படையிடைவந்துநீர்ப்பந்தர்
விரதனாகிரருத்தியவினையுரைசெய்தும்
பரதநூலியனாகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம்.

(௧)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியன்பைத்தமிழ்நாட்டி
னிரங்குதெண்டினைக்கரங்காளீர்ப்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபன்மலர்கடையப்பணியப்
புரங்கடந்தவனிருப்பதுபூவணநகரம்.

(௨)

எண்ணிலங்குறைசராசரமிலிங்கமென்றெண்ணி
விண்ணினாளுக்களுங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினாளுக்கிர்முதற்பலகடவுளாப்பூசை
பண்ணிவேண்டியபல்வரமடைந்ததப்பதியில்.

(௩)

கிளியுளார்பொழிந்பூவணக்கிழவர் தக்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனாதுகுபூந்தா
றளியுளார்குழலணங்களுளந்தரத்தவர்க்குங்
களியுளார்தரமயக்குறாஉங்கடலமுதலையாள்.

(௪)

(௧) வரதன் - கோரியவரத்தைக்கொடுப்பவன். (௨) யாக்கை
க்கண்ணினான் - இந்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபு
ரியும் பரத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடநூ
னிரம்புமாடலும்பெண்ணலநீர்மையும்பிறவு
மரம்பைமாதரையொத்தனளறனெறியொழுகும்
வரம்பினுலவர் தமக்குமேலாயினுண்மன்றோ. (௫)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னையாளென்பவவட
னையவாயமோடிருணீங்குமுனெழுந்து
தூயநீர்குடைந்துயிர்புறாசுடர்மதிக்கண்ணி
நாயனாடிபருச்சினைநியமமுநடத்தி. (சு)

திருத்தர்பூவணவாணரைச்சேவித்துச்சுத்த
நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினையுங்
கருத்தனாயருச்சித்தவர்களிப்பவின்சுவையு
ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளஃதவணியமம். (எ)

மாதரிக்கெறிவழங்குநாண்மற்றவளன்பைப்
பூதலத்திடைத்தெருட்டுவான்போன்மலைவல்லி
காதனாகன்றிருவுருக்காணியவுள்ளத்
தாதரங்கொடுத்தருளிஞர்பூவணத்தையர். (அ)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயினுண்மமுமான்
கையர்தந்திருவுருவினைக்கருவினாற்கண்டு
மையகண்ணினுள்வைகலும்வருபொருளெல்லாம்
பொய்யிலன்புகொண்டன்பர்தம்பூசையினேர்வாள். (க)

அடியார்பூசனைக்கன்றியெஞ்சாமையாலடிகள்
வடிவுகாண்பதெப்படியென்றுமடியிலச்செழியற்
கொடியில்பொற்கிழிநல்லியவள்ளலையுன்னிப்
படியனாளிருந்தானஃதறிந்தனன்பெருமான். (க௦)

தூயநீறணிமெய்யினர்கட்டங்கத்தொட்ட
கையர்யோகபட்டத்திடைக்கட்டினர்பூதிப்

(௫) வரம்பு - எல்லை. ஏழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்
கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

(சு) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (எ) சுத்தநிருத்தமாவது - சாந்
திக்கூத்துநான்கனுள்ளொன்றாய், தூற்றெட்டுக்கரணங்களையுடைய
தானசொக்கக்கூத்து. (அ) மாதர் - இதில் அர்குற்றிய லுகரப்போ
லி. ஆதரம் - விருப்பம். (க) கருவினாற்கண்டு என்றது - மெழுக்
கிணாற்கருவுருவமைத்தலை. (க௦) மடி - சோம்பல். செழியன் எண்
றது - குலபூடணபாண்டியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யவேணியரங்கொருசித்தராய்வருவார். (௧௧)

வந்துபொன்னையாண்மணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொடுமணுகிச்
சிந்தைவேறுகொண்டடைந்தவர்திருவமுதருந்தா
துந்தாமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறையிருந்தார். (௧௨)

அமுதுசெய்தருந்தவரெலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிச்சியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளேழுந்தருள்கெனவுங்க
ளமுதனோயிங்கழைமினென்றருளலுமனையார். (௧௩)

முத்தராமுகிழ்வாணகையல்குலாய்முக்க
ணத்தரானவர் தமரெலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருக்கின்றாரென்றார். (௧௪)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூங்கொம்பரினடந்து
துவரிதழக்கனிவாயினாள்சுவாகதங்கிலவென்
றுவமையற்றவர்க்கருக்கியமாசனமுதவிப்
பவமகற்றியவடிமலர்முடியுறப்பணிந்தாள். (௧௫)

எத்தவஞ்செய்தேனிக்கெழுந்தருளுதற்கென்னாச்
சித்தர்மேனியும்படிவெழிற்செல்வமுநோக்கி
முத்தவாணகையரும்பரின்றஞ்சலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கிறொருட்கணுலருள்வலைப்பட்டாள். (௧௬)

ஐயருள்ளேழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
னுய்யவேண்டியபணிதிருவுளத்தினுக்கிசையச்
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யவுண்ணையா
மையனோக்கியனோக்கிமீனோக்கிதன்மணானன். (௧௭)

வடியையேநர்விழியாய்பெருவனப்பினைசிறிதுன்
கொடியையேநரிடையெனவிளைத்தனையெனக்கொன்றை
முடியினையடிவாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்த்
தடியனெற்குவேறொயொருமெலிவிலையையா. (௧௮)

(௧௨) சிந்தைவேறுகொண்டடைந்தவர் என்றது - பொன்னையாருக்கு இரசவாதஞ் செய்யவந்தமையை. சிறை - பக்கம்.

(௧௫) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வரவல்லவா என்பது - பொருள். (௧௮) வடி - மாவடுவென்பிளவு.

எங்கனையகர் திருவுருக்காண்பதற்கிதயங்
தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன் முடிப்பேற்
கிங்குநாடொறுமென்கையில்வரும்பொருளெல்லா
முங்கன்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திலவென்றான். (௧௧)

அருந்துநல்லமுதனையவளன்புதித்திக்கத்
திருந்துதேனெனவிரங்குசொற்செவிமடுத்தையர்
முருந்துமூரலாய்செல்வமெய்யிளமைநீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லையுநிலையிலவென்பது துணிர்தாய். (௨௦)

அதிகநல்லதறிப்பதென்றறிந்தனையறத்து
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்ச்சனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிந்தன்பரையருச்சனைசெய்வாய். (௨௧)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவீகையாற்காண்ப்
பெறுதியாகநின்மனைக்கிடைப்பித்தலாயீய
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர்தியென்றைறந்தார். (1)

நயம்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவுப்புணர்ப்பாற்
ரோயும்பித்தலாவெண்கலந்தராமுதற்றொடக்கத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொண்டுபோய்ச்சித்தர்முன்வைத்தான். (1)

வைத்தவேறுவேறுலோகமாமுவுழைகரந்த
சித்தசாமிகனீற்றினைச்சிதறினர்பாவித்
தித்தைநீயிராவெரியிவிட்டெடுக்கினன்பொன்னு
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவதைந்தார். (௨௪)

மங்கைபாகரைமடந்தையுமிங்குநீர்வதித்து
கங்குல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்ற
ளங்கயற்கண்டனைப்பிரியாரதற்கிசையார். (௨௫)

(௨௦) முருந்து - மயிலிறகினடி. (௨௧) அறத்துளதிகமாஞ்சிவ
புண்ணியமென்றது - அருள்வழியின்றியற்றுவதாகலின். (௨௧) உ-
ன்பெயர்க்கேற்ப என்றது - அவ்வடியவன்பெயர் ஏமநாதையாத
லின்.

(௨௩) இரசிதம்-வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்றோடொன்று சேர்
தல். (௨௪) பாவித்து என்றது - பொன்னுக்கடவதென்று கினைத்
தமையை.

சிறந்தமாடநீண்மதுரையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினுர்மறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றாடி
கிறைந்தபேரொளியாயுறைகிருத்தரென்றறிந்தாள். (௨௬)

மறைந்துபோயினுரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினுரென் னாச்
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்ச்சித்த
ரறைந்தவாறுதீப்பெய்தனளுலோகங்களினைத்தும். (௨௭)

அழலடைந்தபினிருண்மலவலிதிரிந்தரன்ற
ணிழலடைந்தவர்காட்சிபோனீப்பருங்கனங்கங்
கழலவாடகமானதாலதுகொண்டுகனிந்த
மழலையீர்ஞ்சொலாள் கண்டனள்வடிவிலான்வடிவம். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழவிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியச்சோ
வழகியபிரானுவென்னாவள்ளிமுத்தங்கொண்டன்பிற்
பழகியபரையாணப்பரிவினாற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்ந்ததிச்சின்னாள் கழிந்தபின்வீடுபெற்றாள். (௨௯)

நையுதுண்ணிடையினுள்ளநாயகன்கபோலத்திட்ட
கையுகிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்குதிர்கால்செம்பொன்மேனிவேறுகிநாலாம்
பொய்யுகத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்துருவாகிமன்னும். (௩௦)

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

௩௩ படலம் ௪௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௮௮௫.

(௨௬) அயர்ச்சி - துன்பம். கவற்சி - வருத்தம்.

(௨௮) இருண்மலம்-ஆணவமலம். தாள்கீழல் என்றது - திருவ
டிஞானச்செல்வத்தை. இதனை, “சுத்தமாஞ்சத்திஞானச் சுடரா
குஞ்சிவமொழித்தச், சுத்திதானின்றமுன்னைத் தகவிலாம்பலங்கள்
வாட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருளகற்றி, வைத்திடு
மிரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே” என்பதானுமுணர்க.
கனங்கம்-மாசு. ஆடகம் - பொன். (௩௦) கபோலம்-கவுள்.

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது,

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னணையார்பூங்கொன்றைவேணியிரதவாதம்
பொன்னணையாண்முன்செய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னணைமடுவில்வீட்டிமலரடிக்கன்பனாண்
தென்னணையமரிம்காத்ததிருவினையாடல்சொல்வாம். (க)

பொன்னெடுந்தேரிராசுபுரந்தரன்புரந்தராதி
பன்னெடுந்தேவரேத்தப்பரனுலகடைந்தானிப்பா
லங்கெடுத்தகையோன்மைத்தனடலிராசேசனென்போ
னிரெடுத்தகையோன்மைத்தனிராசகம்பீரனென்போன். (உ)

மற்றிவன் குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன் னான்
பொற்றிணிதடந்தோண்மைத்தன்புரந்தரசித்தாமன் னான்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகன் வீரம்
பற்றியசுந்தரேசபாதசேகரனவன்சேய். (ங)

பலர்புகழ்சுந்தரேசபாதசேகரனத்தென்ன
னலைபுணலுடுத்தகூடலடிகளுக்கன்பனாகித்
கொலைபுணர்வேலால்வெங்கோற்குறும்பெனுங்களைகடர்த்து
மலர்தலையுலகமென்னும்வான்பயிர்வளர்க்குநாளில். (ச)

பத்துமான் தடந்தேர் நூறுபனைக்கைமா நூற்றுப்பத்துத்
தத்துமானயுதமள்ளர்தானையிவ்வளவேயீட்டி
யித்துணைக்கேற்பநல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாஞ்
சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்றே. (ஊ)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிரைகுயின் துந்திங்கண்
மண்டலமிடறுஞ்சென்னிக்கோபுரமாடமாதி
பெண்டிகையிருள்காஸ்சீப்பவெரிமணியிழைத்துவேய்த்துக்
கிண்டிறலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (ஈ)

(க) குறுப்பு - குறுநிலமன்னர். (ங) பனைக்கைமா-பனைமரம்
போன்ற துதிக்கையினையுடையயானை. தத்தும்-தாண்டிச்செல்லு
ம். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மள்ளர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினா
யிரம். சித்துருவு-அறிவுருவம். (ஈ) பிறஎன்றது - சித்தநைமித்திய
மூதலியகடன்களை.

கல்லுமாறகன் நமார்பன் கருவியின்சி றுமைநேசக்கி
மல்லுமாறாத்தின்டோன்வனவர்கோனோருவன் காலிற்
செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன் ருளே
வெல்லுமாறெண்ணிவஞ்சிவேய்ந்துகொண்டெழுந்துபோந்தான். ()

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடம்பரவைசீறிச்
செல்வதுபோலக்கன்னித்தீம்புனாடுநோக்கி
மல்வரையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்க்கைதவன்ருழ்ந்துகூறும். (அ)

பொன்னதுவனையவேணிப்புனிதவிப்பூமிநேமி
யுன்னதுவலத்தினாலேயுருட்டுமென்வலத்தைநோக்கான்
நன்னதுவலத்தினாலென்றானையின்சி றுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினுன்போலுமன்றோ. (க)

காவிரிநாடன்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்முண்டு
மேலினென்றுகூறியீனவன்வேண்டவானிற்
பூவிரிவாகையேபுணையநாம்பொருதுமென்றோ
நாவிரியாதமாற்றநாயகன்கூறக்கேட்டான். (க௦)

எல்லியங்கமலச்செவ்வியென முகமலந்தநாத
னல்லியங்கமலச்செந்தாளகந்தழீஇப்புறம்புபோந்து
பல்லியந்துவைப்பத்தானைப்பரவையுட்பரிமாபூர்ந்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைக்கடலெதிர்குறுகினானே. (க௧)

பண்ணுதலிசைவண்டார்க்கும்பசுந்தொடைச்செழியன்ருளே
யெண்ணுதலிலவாஞ்சென்னியிரும்படைக்கடனேராறாய்
கண்ணுதலெனப்போய்ப்பொன்னிநாடவன்நமர்கட்கெல்லாம்
கண்ணுதலருளாலக்கோர்கடலெனத்தோன்றிற்றம்ம. (க௨)

கடலெனவருமாபூர்ந்துகைதவன்சேனைமூன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்கெடுநாண்மூட்டி

(எ) கல் - மலை. மாறு - பகை. கருவி என்றது - சேனையை.
வஞ்சி - பகைமேற் செல்வோரணியும்மலை.

(அ) கருவியீட்டம் - ஆயுதத்தொகுதி. பரவை - கடல். கைதவ
ன்பான்டியன். (க) நேமி - ஆக்கினாசக்கரம். (க௦) நாவிரியாதமாற்ற
ம் - அசரீரிவாக்கு. (க௧) எல் - பகல். அல்லி - அகலிசுத். கொல்லியம்
பொருப்பன் - கொல்லிமலைக் கரசனாகியசோழன். (க௨) ஆலவாய்
என்றது - வாசுகியை. துழாய்க்கோல் என்றது, தருத்துளபமாலையை
ப்பூண்ட திருமாலாகியபாணத்தை. மிடல் - வெற்றி.

மடலவிழ்துழாக்கோளுட்டிவாயெரிபுரத்திலுட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிநின்றான். (௧௩)

கங்குல்வாய்த் திங்கன்போலக்காதணிதந்தத்தோடுங்
கங்குல்வாய்முளைத்தமீன்போற்கதிர்முத்தவடமுங்கஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச்சிலைபோல்வெட்சிக்கண்ணிசூழ்கலாபச்சூட்டுங்
கங்குல்வாய்கிழிக்குந்தந்தக்கடகமுமின்னுக்கால. (௧௪)

அண்டத்தாரமரர்நாமமன்னுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளையெங்குங்கலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலேந்திச்
சண்டத்தீயென்னநின்றன்காவிரித்தலைவன்காணா. (௧௫)

சீறியாயிரம்பரிக்கோர்சேவகன்வந்தேனென்னக்
கூறினானெதிர்ந்தான்வெள்ளிக்குன்றவன்பத்துநூறு
மாறிலாப்பரிக்குமட்டோர்வயவனையன்றோவெண்ணி
லீறிலாப்பரிக்குமொற்றைச்சேவகன்யானையென்றான். (௧௬)

என்றசொல்லடியேறென்னவிருசெவிதுளைப்பக்கேட்டு
நின்றவனெதிரேமின்னுநீட்டிச்சென்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துச்செயிர்த்தனன்திர்த்துச்சீற
வன்றிறனூற்றுப்பத்துவயப்பரிக்கொருவனஞ்சா. (௧௭)

பாமினியிந்தவேலாலிறப்பதற்கையமில்லை
பாமெனவகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மன்னன்
காமனைவெகுண்டவேடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைத்துரந்துசென்றான். (௧௮)

துரத்திடுமளவிலோடுஞ்சொழனுந்திரும்பினோக்கிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரந்தவேடுவனைக்காணான்
வருந்தயரச்சந்திரந்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரந்தரற்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுடுக்கிப்போனான். (௧௯)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொத்து
வேலொன்றுதடக்கைநெரிவேந்தனான்முடுக்குண்டோடுஞ்

(௧௫) அண்டம்-விண்ணுலகம். ஆர் - பொருந்தல். நாமம்-அச்சம். தார்-மலை. ஆர் - ஆத்தி. சண்டத்தீ - வடவைத்தீ.

(௧௮) கங்குல்சோதிமாமகன் - என்றது - இரவில்விளங்கும்சந்திரன் மரத்திற்குன்றிய சுந்தரேசபாத சேகரபாண்டியனை.

(௧௯) புரந்தரன் - இந்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினுன்றன் செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
மாலொன்றுகளிற்றினுங்கோர்மதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்ந்தான். (உ௦)

மீனவன்மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ்
மானவெம்புரவியோடும்வளவணும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வாறோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மானையினேழுந்தான்நென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனான். (1)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தளவாழ்ந்த கடிமலர்க்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிந்தவன்
றுகில்பூண், கலசதரும்பேழை படைபரிமான்றோர் கரியெலாங்கவ
ர்ந்துதண் பொருநைத், தலத்தவன்றங்க ணையகரணியத் தக்கதூச
ணிகலனவ்கி, நலத்தகையவர்பே ரருட்கடற்கண்பு நதியெனப்பெ
ருகிவீற்றிருந்தான். (உ௧)

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௧௦௭.

முப்பத்தேட்டாவது,

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பனிக்கதிர்வேணிவானவன் மீனவன் றனைமானவேன்
முன்பனிக்கவலத்திரித்துமுடுக்கினேரியடுக்கலான்
பின்பனிக்கமலத்தடத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகினத்துவாம். (௧)

கலிலிலைத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
கொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞ்சீர்த்திப்பதியேருழுவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானறத்திற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (உ)

(உ௧) ஆனை என்றது—பாற்கடலிற்றோன்றியவெள்ளையானை
யை. கோழி - உறையூர். (உ௨) ஆலிந்தவன் - இறந்தசோழன்.

(௧) பனிக்க-நடுங்க. அடுக்கல்-மலை. (௨) பொடி-திருநீறு. கு
டுமி-உச்சி. உழுவோர்-வேளாளர்.

அனையான தத்திற்குள்போன் றவளான் தகற்பின்

மனையான்மரபின்வழுவாத தருமசீலை

யெனையாருநன்குமதிக்கவிருக்குநீரா

டனையான்பதிக்குக்கதிக்குத் தனிச்சார்புபோல்வான். (௨)

பல்லேருழவின் ரொழில்பூண்டபயன்கள்கொள்வான்

வில்லேருழவன் கடன்கொண்டுமிருந்தவெல்லா

மில்லேருழத்திமடைச்செல்வமியற்றியேந்த

வல்லேறுகண்டனடியாரையருத்தூநீரான். (௪)

தொகைமாண்டதொண்டர்சுவையாறு தழீஇயநான்கு

வகைமாண்டமாறுபடுமுண்டிமறுத்தருந்த

கைகமாண்டவன்பின் றலையாயவனல் கநல்கப்

பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற்பல்குநாளின். (௫)

இந்நீரவாயவளங்குன் றினுமின் மைகூராத்

தன்னீர்மைகுன் றுனெ னுந்தன்மைபிறர்க்குத்தேற்ற

நன்னீர்வயலின் விளைவஃகிரலிவுசெய்ய

மின்னீர்வேணிமதுரேசர்விலக்கினாரே. (௬)

குன் றுவிருத்திக்கடன்கொண்டுகொண்டன்பர்பூசை

நன் றுநடத்தத்தொடுத்தான் கடன் று னுங்கிட்டா

தொன் று னுங்கொண்டவிரதத்துக்குறுதியின் றி

சின் று னுடம்பையொறுக்கின் றநியமம்பூண்டான். (௭)

கொடுப்பாரவரே விளைவுங்கடன்கொளுமாற்றித்

தடுப்பாரெனின் மற்றதையாவர்தடுக்கவல்லா

ரடுப்பார்விழுமங்களைவாரடியார்க்குநல்லாண்

மடுப்பானியமந்தடைபட்டுவருந்துகின் றான். (௮)

விண்ணுறுகுடும்விடையான் றமர்க்கட்டியன் றி

யுண்ணாதவன் றன் னுயிர்க்குத் துணையாயகற்பிற்

(௨) தனையான்பதி - தன்னைக்கொண்டகணவன்.

(௪) வில் ஏர் உழவன் என் றது—வில்லாகிய ஏரால் பகைப்பு லத்தையுழும் அரசனை. கடன்-அரசினைப்பணம். இல்லேருழத்தி என் றது-தருமசீலையை. மடை-சோறு. அல்லேறுகண்டன் - நீலக

(௫) காண்குவகை என் றது—உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல்களை. மறுத்தருந்த என் றது—முற்சிகைமாற்றிப் பிற்சிகையு ண்ணுதலை. இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளுட்ட என் னு ம், நாலடியாரிற்காண்க. கேணி-கிணறு. (௭) விருத்திக்கடன்-வட் டிக்குவாங்குக்கடன். (௮) விழுமம்-துன்பம். கொன்-கொள்ளுதல்.

பண்ணர்மொழிதன்னொடம்பட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணாகவாகம்பசித்தீயிற்புழுங்கப்பட்டான்.

(௧)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்றோ
வறக்குன் றனையான்மனையோடுமடைந்திச்செய்தி
நிறக்கின் றசெம்பொற்சிலையார்க்குநிகழ்த்தியாவி
துறக்கின் றதுவேதுணிவென்றுதுணிந்துபோனான்.

(௧௦)

ஐயன் நிருமுன்ன ரடைத்தடிதாழ்த்துவானோ
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவவுன் றன்
மெய்யன்பர்ப்புசைக்கிடையூறுவிளையவென் றன்
செய்யும்புலமும்வினாவின் றிச்சிதைத்தவென்றோ.

(௧௧)

விடனல்குருலப்படையாய்கடனவேறுகானேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டுதிகாட்டிலாயேன்
மடனல்குமிந்தவுடம்பின் சுமைமாற்றுவேனென்
றுடனல்குதற்புக்குரியாளொடும்வேண்டிமெல்லே.

(௧௨)

பஞ்சாதிவேதப்பொருள்சொன்னபரமன்வாக்கொன்
றஞ்சாதிவேளாண்டிலவாவுனகத்திலினேரார்
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுய்த்தே
மெஞ்சாதிருக்குமெடுக்குந்தொறுமென் றுமாதோ.

(௧௩)

நீராளும்பூசித்ததில்வேண்டியகொண்மிதித்த
மாறாதவன்பர்க்கமுதூட்டியெவர்க்குமன்ன
தாறாதிராறாதருமங்களுஞ்செய்திலீடு
மேறாளளிக்கின் றனமென்றுவிசும்பிற்கூற.

(௧௪)

கேட்டின் பமெய்திக்கிளர்விம்மிதனாகவேதப்
பாட்டின் பயனைப்பணிந்தில்லமடைந்துபண்டை
யீட்டுந்தவப்பேறெனக்கண்டனன் றொண்டர்க்கெக்தை
கூட்டுங்கதிபோலுலவாமற்கொடுத்தகோட்டை.

(௧௫)

வாறாறுருடிதருகோட்டையவைகரோ றும்
பூநாறுசாந்தம்புகையொன்சுடர்கொண்டருச்சித்

(௧) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து.

(௧௨) மடன் - அறியாமை. (௧௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி
வேதாத்தியானஞ் செய்வோர் நிறுத்துதற்குவகுத்த ஐம்பது பதங்
கொண்ட ஓர்முடிபு.

(௧௫) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது—சிவபெருமானை.

தானாதசெவ்வியடிசிற்குமதற்குவேண்டு

நானாகருவிவிலைக்கும்மதுநல்கவாங்கா.

(௧௬)

மின்னாரசடையான் நமராய்த்தவர்வேதச்செல்வர்

தென்னாடர்தெய்வம்விருந்தொக்கல்செறிந்துநட்டோர்

முன்னாமெவர்க்கும்முகில்போல்வரையாமனல்கி

யெந்நானுநோயின் நளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான்.

(௧௭)

மேற்படி - வேறு.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித்

தன்பன்னியொடுமயலார்குற்றந்தமரோடும்

பின்பநிலையெயிமவான்மகளைப்பிரியாத

வின்பன்னுருவாய்ச்சிவமாநகர்சென்றிறைகொண்டான்.

(௧௮)

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௪௭ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௨௫.

ழப்பத்தோன்பதாவது,

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்த்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ

னாமநானுலவாக்கோட்டையருளியமுறையீதையன்

நேமனாண்மூல்லைத்தீர்த்தார்ச்சிறுதகைவணிகற்காக

மாமனாம்படிவங்கொண்டிவழக்குரைவண்ணஞ்சொல்வாம்.

(௧)

கன்னிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாக்க

டன்னின்மாரிதிக்கோனன்னான் நனபதியென்னும்பேரான்

மன்னினானையான்கற்பின்மடவரல்சுசீலையென்பான்

பொன்னினாண்முளரிச்சேக்கைப்புண்ணியத்திருவினன்னான். (௨)

(௧௬) நானாகருவி என்றது - சமைத்தற்குவேண்டும்பலவிதவுபகரணங்களை. (௧௭) ஆய்த்தவர் என்றது - ஆகம ஆராய்ச்சியையுடையசைவரை. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். அளகாதிபன் - குபேரன்.

(௧௮) இன்பன் என்றது - சிவபெருமானே.

(௨) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

என விஃர்தமக்குமைந்தற்பேறின்றியிரங்குநாளிற்
றனபதிமருகன்றன்னைத்தகவுசான்மகவாக்கொண்டு
மனமகிழ்சிறப்பானல்தமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந்துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துக்கொண்டான். (i)

தனபதிமகப்பேற்றற்றாளுயினுந்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசையக்கினுல்வருந்தியின்ற
தனையனைமகவாத்தந்ததங்கைமேற்றீராப்பூசல்
வினைவினோத்தொழுகவோர்நாளினையனும்வெகுண்டிசொல்வான். (ii)

பெருமிதமுனக்கேன்பிள்ளைப்பேற்றற்பாவிரீயென்
னருமைநன்மகனாவன்றோவிருமையுமடையென்னப்
பெரிதுநாண்டைந்துமேலேக்காயினும்பிள்ளைப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்றாத்தனபதிதவமேற்செல்வான். (iii)

தன்பெருஞ்செல்வமெல்லாமருமகன்றனக்கேயாக்கி
யன்புகொண்மனைவியோடுமருந்தவநெறியிற்சென்றான்
பின்பவன்வரவுதாழ்ப்பமருமகன்பெற்றவெல்லாம்
வன்பினுல்வழக்குப்பேசிவெளவினாந்தாயமாக்கள். (iv)

வினோதிலனடிமைபைம்பூண்வெறுக்கைநன்பசுக்கனேனை
வன்னுமாற்றவர்கைக்கொள்ளவன்சிறையிழந்தபுட்போற்
றளர்வுறுமகனுந்தாயுஞ்சார்பிலார்தம்மனோர்க்கோர்
களைகனையிருக்குங்கூடற்கடவுளேசரணமென்றோ. (v)

வந்துவானகடுபோழ்தமணிமுடிவிமானக்கோயிற்
சுந்தரநாதன்பாதத்துணைதொழுதிறைஞ்சியார்க்குந்
தந்தையுந்தாயுமாகுந்தம்பிரானீரேயெங்கட்
கெந்தையுமாயுமென்றாவிற்கிளின்றினையசொல்வான். (vi)

என்மகன்றன்னைமைந்தனின்மையாவெவருங்காணத்
தன்மகனாகக்கொண்டதகுதியாலன்றேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிப்போயினுனெம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களவையெலாம்வெளவிக்கொண்டார். (vii)

(க) மருகன் என்றது-தங்கைகுமாரனை.

(அ) பூசல்வினை - போர்த்தொழில். (ஆ) தவநெறி என்றது-
வானப்பிரஸ்தநிலையை. தாயமாக்கள் - ஞானிகள். (எ) வெறுக்கை-
திரவியம். களைகண் - பற்றுக்கோடு. (அ) தந்தையுந்தாயுமாகுந்தம்
பிரான் என்றது-எவ்வுயிர்க்கும்வினைவழி ஆந்தரீகீகண்டர் முகத்
தாலூட்டுவோனாதலின். (க) எம்முன் என்றது - என் மூத்தோ
னென தனபதிவணிகனை விளக்கிவந்தது.

ஒருத்திராநொருத்திக்கித்தவொருமகனிவனுந்தேறுங்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயெங்கு
மிருத்திரீயறியாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தான். (௧௦)

மாறுகொள்வழக்குத்தீர்க்கவல்லவரருளினாலே
ஐறுகொள்வடிவேற்கண்ணுள்சிறுதுயிலடைந்தாண்மெய்யி
லூறுகொள்கரணமைத்துமுற்றறிகனவிற்க்கங்கை
பாறுகொள்கடையார்வேதச்செல்வராயதித்துச்செல்வார். (௧௧)

புலர்ந்தபின்ருயத்தோரைப்புரவலனையாற்றாந்
வலந்தருமன்றத்தேற்றிமறித்தனையிருத்தியுடம்போந்
தலந்தருமறிவான்மூத்தோரனைவருமிசையவந்தச்
சலந்தருவழக்குத்தீர்த்துத்தருகுவம்போதியென்றார். (௧௨)

வேரியங்குவளையுண்கண்விழித்தனள்வியந்துகெட்டே
னாருமில்லார்க்குத்தெய்வந்துணையென்பதறிந்தேனென்னாக்
காரிருங்கயலுண்கண்ணாக்கணவனைத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சீரிளங்குமரேனாடுத்தெரிவைதன்மனையிற்சென்றான். (௧௩)

சென்றவள்கங்குலெல்லேதெரிந்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன் கோயில்வாயில்வந்துவந்தனைசெய்தம்பொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றாற்கொடுமைசால்வழக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கையெய்திவிளம்புவாள்பலருங்கேட்ப. (௧௪)

அட்டில்வாய்கெருப்பிடேலோரடியிடேலறத்தாறன்றிப்
பட்டிமைவழக்கால்வென்றுபோகொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனன்ரசனானையறத்தவிசேறியான்றே
ரொட்டியபடிக்கேட்டெங்கனாரிப்பொருடந்துபோயின். (௧௫)

என்றனண்மறித்தலோடுமிழுக்குரையாடிமைது
வன்றிறல்வலியார்தள்ளியடித்தனர்மைந்தனோடுஞ்

(௧௦) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை தீமைகளைப்பகுத்து
அறியுங்கருத்தினே. அருத்தி-அன்பு. (௧௧) ஊறுகொள்கரணம் ஐந்
தாவன - பரிசும், சத்தம், ரசம், ரூபம், கந்தங்களே. உற்றறிகனவு
என்றது - சொப்பனாவஸ்தையில் வாயுவாதி யிருபத்தைந்து தத்து
வங்களும் உளவாதலின். (௧௨) புலர்தல் - விடிதல். மன்றம்-நியாய
சபை. அலம் - அமைதி. சலம் - கொடுமை.

(௧௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (௧௫) அட்டில்வாய்-
சுமைக்குயிடம். பட்டிமை-வஞ்சனை. அறத்தவிசு-நியாயபீடம். நட்
டல் - தீர்மானித்தல். (௧௬) இழுக்கு - தவறு.

சென் றனண் முறையோவென் னாத்திருந்த மத்தவிசினோர் மு
னின் றுரையாடினாக்கேட்டறிந்தனர் நீதி நூலோர். (௧௬)

அறத்தவிசிருப்போரேவலாடவரோடும்போந்து
மறித்தவைக்களத்திற்கூட்டிவந்தனள்வந்தவெல்லை
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணர் தாமத்
திறத்தனபதியேயென்னத்திருவருக்கொண்டுசெல்வார். (௧௭)

கலிவிருத்தம்.

பெருவிலைக்குண்டின்பிடரிற்பத்திபாய்ந்
தெரிக திர்கலிழும்புலாளெறிக்குமங்கத
மருவரைத்தோள்இடந்திமைப்பவாக்மேற்
குருமணிக்கண்டுகைகுலாய்ப்பின் தோட்டவே. (௧௮)

முரளிபுறவிதழ்மொய்ப்பச்செய்யதா
மரைசிறிதலர்ந்தெனமணிசெய்மோதிரக்
கரதலம்வீசியோர்கடுங்கணை நோன்பு
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார். (௧௯)

வாடியமுளரிபோன்மாறிட்டாறிடத்
துடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன் மே
னடியதண்ணளியந்துமுட்கிடை
கூடியமுகத்தினர்குறுகுவாரவை. (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசனின்கில்லைகொல்லோவான் தவரில்லைகொல்லை
குரைகழல்வேந்தன்செங்கோல்கொடியதோகோதினூல்க
னாரைசெயுந்தெய்வந்தானுமில்லைகொலுறுதியான
தருமமெங்கொளித்ததேகொலென்றறத்தவிசிற்கார்வார். (௨௧)

தனபதிவரவுநோக்கிவஞ்சனைத்தாயத்தார்சு
ளினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெய்திவெல்லு
மனவலியிழந்துபண்டிவழக்கலாவழக்கால்வென்ற
வினைநினைந்துள்ளம்சுநாணினால்விழுங்கப்பட்டார். (௨௨)

(௧௭) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரர். அறக்கொடி என்றது -
மூப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரை.

(௧௮) வாள் - கிரணம். அங்கதம் - வாருவலயம். மணிக்கண்டி
கை-முத்துவடம். (௧௯) மணி என்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறு-இட
பம். (௨௦) உட்கிடை உள்ளக்கருத்து. (௨௧) ஆன்றவர் - அறிவால
மைந்தமுதியோர் நூல்-வேதாகமங்கள். (௨௨) இளைவு - வருத்தம்.

மா துலராகிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
தா துலராதகோதைதன்னொடுத்தழிஇத்தங்கண்ட
மீதுலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போல்வாய்விட்
டா துலரானீரந்தோவையவென்றழுதுநைந்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்கணுங்குமரனும்வணிகன்றாளிற்
தடங்கணீராட்டவீழ்தார்தடக்கையாலெடுத்துப்புல்லி
மடங்கலேறியானருனுமற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்த்திக்ஞமரனைநேர்ந்துவைவான். (௨௪)

ஐம்படைமார்பிற்காணென்சிறுசிலம்படியிற்காணென்
மொய்ப்பிடைமதாணிகாணென்முகத்தைசசுட்டிகாணென்
மின்படுகுழைக்காணென்தெற்றுடல்கண்டேனப்பா
வென்பெறுமென்றுபிள்ளைப்பணிகளுங்கவர்தாரென்றோ. (௨௫)

அனைவருமிரங்கவாய்விட்டழுதவரிளையாடன்னைத்
தனைபனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையான்முதுகுதைவங்
தினையன்மின்னென்முன்வேரென்நெண்ணன்மினென்னாவஞ்ச
வினைஞர்வல்வழக்குச்சோர்துவிடுவதுகாண்மினென்றோ. (௨௬)

நட்பிடைவஞ்சஞ்செய்துநம்பினார்க்குன்மாருட்டத்
துட்படக்கவர்துமேற்றோர்க்கிம்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கூறிவாங்கியுஞ்சிலர்போலீட்டப்
பட்டதோவறத்தாநீட்டிநம்பொருள்படுமோவென்றோ. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமதுரைநாயகனைநோக்கிச்
செங்குரஞ்சிறமேற்கூப்பிமாணிக்கந்தேற்றிவிற்றகு
மெங்குலவணிகரேறேறெயெம்மேனார்வழக்கையித்தப்
புங்கவரிடனாத்தீர்த்துத்தருகெனப்புலம்பியார்த்தார். (௨௮)

(௨௩) மா துலன் - மாமன். தாது-மகரந்தம். உலராத - அழி
யாத. ஆ துலர்-வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. தாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது-பிள்ளைப்பருவத்தில் காதத்தற்பொ
ருட்டு, காக்குங்கடவுளாகியதிருமாலினது, சங்கு சக்கர கதா கட்ட
கோதண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகை
யாபரணம். மொய்ப்பு-தோள். மதாணி-வாகுவலயம்.

(௨௬) வஞ்சவினைஞர் என்றது - ஞானிகளை. (௨௭) ஊன்மா
ராட்டம்-வஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தமுதகன்வர்வஞ்சரைவெருண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோணுண்ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
னாவெனுத் துலைநாவிட்டெம்வழக்கையுமராய்வந்த
மேவலர்வழக்குந் தூக்கித்தெரிகென விதத்துசொன்னார். (௨௬)

நரைமுதுபுலியன்னுன்சொற்கேட்டலுநடுங்கிச்சான்றோ
ரிருவர்சொல்வழக்குமேற்கொண்டதுவதித்திரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குஞ் சுவழக்கெனச்செப்பக்கேட்டு
வெருவினர் தாயத்தார்க்கள்வலியரினவேறு சொல்வார். (௩௦)

தவலருஞ்சிறப்பினுன்றதன்பதிவணிகரல்ல
ரிவரென வவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்த்தகண் ணுதல்வணிகர்கோமா
னவரவர்குடிப்பேர்பட்டங்காணிமற்றனைத்துங்கூறும். (௩௧)

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாரிவரையின்றார்
மைந்தர்களுடன்பிறத்தார்மனைவியர்கிளைஞர்மற்ற
மந்தமில்லுணங்குளசெய்கையாதிவவடையாளங்கண்
முந்தையின்வழுவாவண்ணமுறையினுன்மொழித்தான்முன்னோன்
அனையதுகேட்டவானோரனைவருநோக்கியந்தத்
தன்பதிவணிகர்தாமேயிவரெனச்சாற்றலோடு
மனவலித்தாயத்தார்தம்வழக்கிழுக்கடைந்ததிது
நனைவழிவேம்பன்றேரிற்றண்டிக்குநம்மையென்னா. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிமின்வன்யானென்றுங்குளத்திற்கேகி
யொல்லையில்வருவேனென்றுமொவ்வொருவார்த்தையிட்டி
வல்லெழுவனையதோளாரனைவரும்வன் காறள்ளச்
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ்சிதைந்தன ரொளித்துப்போனார்.
அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றத்துள்ளோர்
தன்பதிவணிகர்த்தத்தனமெலாந்தத்தமைந்தற்
கெனமனையெழுதிவாங்கியிந்தனரீந்தவெல்லை
மனமொழிகடந்தநாய்கர்மறைந் துதங்கோயில்புக்கார். (௩௫)

(௨௬) ஆவலித்து - வாய்நிறத்து. துலை - துலாககோல். தூக்
கி-ஆராய்ந்து. விதத்தல், மிகுத்துச்சொல்லல்.

(௩௦) அதுவதித்தல்-முற்குறித்த பொருளைப்பற்றித் திரும்
பச்சொல்லும் நியாயம். தெரிவழி என்றது-உத்தேசம், இலக்கணம்,
சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரங்களால் ஆராய்வுவழியை.

(௩௧) தவல்-கெடுத்தல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை-தேன்.

(௩௪) எழு-தூண். (௩௫) மனை-சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்கரணமறைந்தவரிருந்தண்கூடற்
செம்மலென் றறிந்துநாய்கச்சி றுவனுக்குவகை துங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தன்வரிசையுள் வெறுப்பநல்கிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கிணன்கன்கட்டுகோண்டு. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

பூசநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேன்
பாதசேகரன்வரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமங்கவைத்தும்பர்
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைகிழலடைந்தான். (௩௭)

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௯௬௨.

நாற்பதாவது,

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணொண்டவேதமுத லிடையீறுநாடரிய பரமாமனாகியொ
ருவணிக, மென்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதிமாதுலரை
யெதிரேறி வென்றபடியிதுவார், தன்கொண்டநேமிவரகுணதேவ
னெய்துபழி தன்னைத்துடைத் தனையமனவன், கண்கொண்டு கா
ணவுயர்சிவலோகமதுரைதனில் வருவித்தகாதையினி மொழிவாம்.

இயமானனித்திரவி யெரிவானிலஞ்சலில மெறிகாலெனும்பகு
தியிருநான், மயமானசுந்தரனை மனவாய்மெய் யன்பினிறை வழி
பாடடைந்தவர குணனாய்ச், சயவேனைவென்றவடி வினனீறில் வெ
ன்றிபெறு சதவேள்வியிந்திரனைநிகர்வோ, னியன்மேனிகொண்ட
வொளியினிலேழ்ப்சுமபுரவி யினதேசுவென்றவர குணனே. (௨)

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிசுளானமாமன்மார். மன்னவன்
என்பது-இடைகுறைத்து மனவன் என்கின்றது.

(௨) இயமானன்-ஆன்மா. எரி-நெருப்பு. சலிலம்-சலம். கரல்-
காற்று. இருநான்மயம் என்றது-ஆன்மாமுதலிய எட்டுப்பொருள்
களும் இறைவனது மூர்த்தமாதலின். சதம் - துறு. இயல்-இலக்க
ணம். இனன் - சூரியன்.

மறையாதிசைபலவு மகமாதிபலவினையும் வருவாது நிறுவுதலின் மலர்மே, விறையாகிமலர்வனிகை பிரிவாண திருமகளிரிகபோகம் வினையமுறைசெயலாற், கறையாழிவளைகளணி, கரணாகியிகல்செய்பொறிகரணதிபகைகளையுநெறியா, லறையாய்மையுனரயின்முழுதுணர்வாலெவ்வுயிருகிறை யரணாகியுலகுமுறைசெயுநான். (௩)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டங்கவேகிவன மேட்டெங்கு மாதவியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுமுனை நீட்டுங்கையானமுக நாட்டும்பலேனமவைமுதலா, வோட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டிண்கணேறியிரு னுட்டந்திமாலைவருமளவாக், கோட்டஞ்செய்வார் சிலையின் மாட்டம்பினூறியுயிர் கூட்டுண்டிமாநகரில்வருவான். (௪)

காலிற்கடும்புரவி மேலிற்கடிந்துவரு காலக்கடந்தனிலொர் மறையோன், மாறுற்றயர்ந்துமுகம் வேர்வைக்குறுந்திவலை வாரக் கிடந்துவிழி துயில்வோன், மேலக்கடும்புரவி கால்வைப்பவந்தணனு வீவுற்றவித்தனனதறியான், கோலிற்செலும்பரியின் மீனத்தணுத்தனது கோயிற்புகுத்தனனவளவே. (௫)

மேற்படி - வேறு.

கனவட்டத்தடியிடற்பொறிலிட்டுப்புலனவியக் கரணத்துட் பொதியுயிர்விட்டலனாக், தனையொக்கற்பனவரெடுத் தனர்கிட்டிக் குரிசில்கடைத்தலையிட்டத் திறமொழியத்தமிழ்மாத, னினைவுற்று ப்பனவர்கையிற் கனக்கூப்பைகணிகைறவித் தெமதிக்குற்றவளை எடுத்தெரிமாலை, புனைவித்தக்கடன் முடிவித்தனன்மற்றப்பழிபடரிற்புனையப்பற்றியதிடைவிட்டகலாதே. (௬)

அறுசேடியாசிரியலிருத்தம்.

பற்றியபழிக்குத்தீர்வுபழமறைக்கிழவர்சொன்ன பெற்றியினாவேறுண்டித்திக்கரைபெருநூற்கேள்வி

(௩) மலர்மேலிறை - பிரமன். மலர்வனிகை-இலக்குமி. திருமகளிர் என்றது - அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி - கடல். வளைகளணிகரன் திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(௪) மேடு - மேட்டுநிலம். மாதவி - மிருகங்களைநாடி. உழுலை-புலி. உம்பல்வனம்-ஆண்பன்றி. கோடு - அத்தமன்கிரி. கோட்டம் - வளைவு. (௫) கடம் - காடு. திவலை-துளி. வீவுற்று-அறிவுழிந்து. கோல்-ஆம்பு. மீனத்தன் - பாண்டியன். (௬) கனவட்டம்-பாண்டியன் குதிரை. ஒக்கல்-சுற்றம். பனவர் - அந்தணர். குரிசில் என்றது-வரகுணபாண்டியனை. எமதிக்கு-தென்திசை. எரிமாலைபுனைவித்துஎன்றது-தகனக்கிரியையை. படர் - துன்பம். (௭) தீர்வு: பிராயச்சித்தம். ஐவேறுண்டியாவன - நக்கல், பருகல், உண்ணல், கின்னல், உரிஞ்சல். மூவராதாராரு என்றது - முதற்பாகம்பிரமன் மூர்த்தமும், இடைப்பாகம்திருமால் மூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம் உருத்திரமூர்த்தமுமாயுள்ள அரசமரத்தை. நூர்வை - அறுகு. சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீத் துழுவராந்தாருவேந்தைச்
சுற்றியுந் தூர்வைகொய்துசுரபிகள் சுவைக்கவீந்தும். (௭)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமானந்தாவி
னனைகமணிக்கோகிதோய்த்தநளிர் புனல்குடித் துந்தான
வகைபலகொடுத்தூங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழுவென மேலிட்டிப்புலப்படவனோத்ததன்றே. (௮)

கலிலிலைத்துறை.

ஏங்கும்பெருமூச்செறியுங்கையெறியுங்குன்றி
ளேங்குஞ்சிறுகுமுடன் றூர்த்திடுமுன் னும்பின் னும்
பாங்குந்தொடருஞ்சிரிக்கும்பருவாயைமெல்லு
ரீங்குக்குறுகும்பழிதாவென நேர்ந்துபற்றும். (௯)

மாசுண்டதெய்வமணிபோற்பணிவாயிற்பட்ட
தேசுண்டதீந்தண்மதிபோலொளிதேம்பிவண்டி
மூசுண்டதான முகமாவுண்டவெள்ளிப்போலக்
காசுண்டபூணை றைபோயகருத்தனாண். (௧௦)

மறையோர்களின் னும்பழிமேலிடுவண்ணநோக்கி
யிறையோயி தூநான் முகன் சென்னியி றுத்தகூட
லறவேதியனைத்தினமாயிரத்தெண்காற்குழ
லுறவேயொழிக்கப்படுமின்ன முரைப்பக்கேட்டி. (௧௧)

ஆளுவிரதநெறியாலிரண்டைந்துவைகல்
வாளுடனையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
பாளுலதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூறப்
போளுரைரசுன்புனிதன்றிருக்கோயில்புக்கான். (௧௨)

விழியாயிரத்தோன்பழிதீர்த்தனைவேதியன் றன்
கழியாதமாபாதகந்தீர்த்தனைகெளவைக்கங்கைச்
சுழியாறலைக்குஞ்சடையாயெனைத்தொட்டலைக்கும்
பழியான துந்தீர்த்தருளென் றுபணிந்துவீழ்ந்தான். (௧௩.)

(௮) அகமருடணம்-பாவம்போக்கும்மந்திரம். ஆனைந்து-பஞ்ச
கெளவியம். ஆவினகைமணிக்கோடு என்றது-பசுவின் கொம்பு; அல்
லது கட்கமென்னும் புண்ணியமிருகத்தின் கொம்பினை. அம்மிரு
கத்துக்கும் கோவென்பதோர் பரிவாயநாமமாதலின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம். பணி - (இராசுவென்னும்) பாம்பு.

(௧௦) வெள்ளில் - விளங்கனி. காசு - இரத்தினம்.

(௧௧) கெளவை-ஒலி.

எண் ணும்படியம்முறையால்வளைந்தேத்தவையன்
விண்ணின் நியம்புமரசேபரிமேதவேள்வி
நண் ணும்பயனோரடிவைப்பினிண்ணவெம்மைப்
பண் ணும்வலத்தான்மகிழ்ந்தேம்பழியஞ்சன்மன்றோ. (௧௪)

பொன்னோடுமுத்தக்கொழிக்குந் துறைப்பொன்னிநாட
னின்னோடமராற்றநினைந்தெழுநீயுநர்வா
யன்னோணுனக்குப்புறகிட்டகன்றோடுநீயும்
பின்னோடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுரத்துமெல்லே. (௧௫)

எமையாமருச்சித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமையாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னச்சேற்க
ணுமையான்மணானருள்வாழ்த்தியுரகணுச்சிச்
சுமையாறுதோளான்னொழுதான்றனிருக்கைபுக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார்முடியோன்சிலநாள்கழித்தாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேங்கைக்கொடித்தானேபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்த்தார்கலிவந்தெனப்பேரியமார்ப்பக்கன்னிப்
பார்த்தாமவேன்மீனவனாட்டிற்படர்ந்தவெல்லே. (௧௭)

மிடைந்தேறுகேரிப்பொருப்பன்படைவேலைமேற்சென்
றடைந்தேறிமீனக்கொடியானமராவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலங்கிற்றெனக்கிள்ளிசேனை
யுடைந்தேகவெங்கிட்டிடைந்தோடினனுள்ளம்வென்கா. (௧௮)

சுறவக்கொடியண்ணுரந்துபின்பற்றிச்செல்லோன்
புறவக்கடிமுல்லையுத்தாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிபெய்தலங்கானலின்ஞாங்கர்மொய்த்த
விறவப்புலவுகழுவீர்த்துறைப்பொன்னிசேர்த்தான். (௧௯)

பூசத்துறையிற்புகுந்தாடியப்பொன்னித்தென்சார்
வாசத்திடைமாமருதைப்பணிதற்குவையைத்

(௧௪) எமையாமருச்சித்திருக்குந்தலம் என்றது-யாவரும்பூசி
த்துப் பேறடையவேண்டிமென்னுத்திருவருட்பாங்கால், சிவபெரு
மான் உமாதேவியார்சகிதமாய் பூசித்தருளியதிருவிடைமருதூரை.

(௧௭) எல்லே - காலம். (௧௮) ஆழிகடைந்தேறுவெற்பு என்ற
து-மந்தரகிரியை. வெங்கிட்டி - புறங்காட்டி.

(௧௯) சுறவம் - மீன். புறவம் - முல்லேநிலம். நறவம் - தேன்.
ஞாங்கர்-பக்கம். இறவம்-இறால்மீன். புலவு-புலால்சாற்றம்.

(௨௦) பூசத்துறை என்றதனால் தைமாதப் பூரணநாளென
விளக்குகின்றது - பூசத்துறை எனவும்பாடம்.

தேசத்தவன்கீழ்த்திசைவாயில்கடந்துசெல்லைப்
பாசத்தளையும்பழியும்புறகின் தவன்தே.

(௨௦)

சுருதிச்சுரும்புபுறஞ்சூழ்துருமுறத்தெய்வ
மருதிற்சிறந்தபெருந்தேனைக்கண்வாயங்காந்து
பருகிப்படிந்துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலற்றுரையற்றுணர்வாகிரின்றான்.

(௨௧)

அறுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணை
புராதனவகிலநாதபண்ணியமருதவாண
வராவணிசடையாவென்றென்றளவிலாததுதிகன்செய்தான்.

(௨௨)

சொற்பதங்கடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கீழைவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதந்நெறியாற்செல்லேனிழன்மதியுரிஞ்சுமேலைப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான்.

(௨௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவளைத்துநீங்கற்
சுருமையால்வாயிறுறுமடிக்கடிவீழ்த்துவீழ்த்து
வரைதொளைத்தன்னமேலைவாயிலாற்போவானன்ன
திருமணிக்கோபுரத்தன்பெயரினாற்செய்துசின்னான்.

(௨௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செய்துதென்நிசைவழிக்கொண்டேகிச்
சுருப்பணிநெடுநாண் பூட்டுஞ்சுவைத்தண்டச்சிலையாற்காய்த்
மருப்பணிசடையான் கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடக்கூடற்பொன்னகரடைந்தான்மன்றே.

(௨௫)

தொடுபழிதொலைவீத்தாண்டசுத்தரத்தோன்றல்பாதக்
கடிமலரடைந்துநாளுங்கைதொழுதுலகமெல்லாம்
வடுவறுசெங்கோலோச்சும்வரகுணனறவோர்நாவா
லடுசுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவிமகிப்பான்.

(௨௬)

(௨௧) கண்வாய் - கண்ணாகியவாய். தெய்வமருதிற்சிறந்தபெரு
ந்தேன் என்றது-சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குத், தான்றிருக்
கோயில் கொண்டெழுந்தருளியதலங்களை காட்டிக்கொண்டு, திரு
விடைமருதுருக்கு நேரேவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்க
யிலையானது மருதவிருட்சவடிவாகநிற்கக்கண்டு, அதனிழலில் எழு
ந்தருளி நின்றமையை. இதனை ஷே தலபுராணத்துட்காண்க.

(௨௨) கிரீடமயன்-பிணியில்லாதவன், பகைவன், ஐஸ்வரியமுத
லியகூறுகுணங்களைபுடையவன். (௨௩) சொற்பதம்-சொல்லளவை.

வேதமாகம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுவகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென் னும்
போதமதகங்கொண்டந்தப்பொற்புதிகாணவேண்டுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கங்குலிற்கோயிலெய்தா. (௨௭)

கலிநிலைத்துறை.

மாமழைமான்மடநோக்குதன்மணைவேணங்கிப்
பீழையேழ்பவங்கடந்துநின்னடிநிழல்பெற்றோர்
குழநீசிவபுரத்தில்வீற்றிருப்பதுகொழுதற்
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெய்தியதெந்தாய். (௨௮)

என்றகாவலனன்பினுக்கெளியராய்வெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவற்கெனத்திருவுளத்தெண்ண
மொன்றினாரஃதுணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம். (௨௯)

கோடிமாமதிக்கடவுளர்குருஉச்சுடர்பரப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தெனமின்மினிகர்த்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழிந்து
தேடினார்க்கரியானுறைசிவபுரத்தோன். (௩௦)

ஆண்டநாயகனந்தியையழைத்தெமக்கன்பு
மாண்டகாதலான்வரகுணவழுதிநம்முலகங்
காண்டல்வேண்டினான் காட்டெனக்கருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினன்றொழுதனன்போந்தான். (௩௧)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவருணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுணன் முகத்தோன்
கருதியாநியீறளப்பருஞ்சுயம்பிரகாசப்
பருதியான்சிவபுரமிதுபாரெனப்பணித்தான். (௩௨)

(௨௮) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம்; இது - ஆத்மிகம்
தெய்விகம், பெளதிகங்களைக்குறித்து நின்றது.

(௩௦) குரு - நிறம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்
றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௧) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்
றது - ஈண்டு திருமாலையுணர்த்தினின்றது. ஈறளப்பருஞ் சுயம்பிரகா
சப்பரிதி என்றது - சூரியன் முதலிய எல்லாப் பொருள்களுக்கும்
ஒளிதரும் பேரொளியாதலின்.

கருப்புரக்கமழ்ந்துளர்பசுங்கால்களாலுதையுண்
டருப்பினஞ்சிதைந்தாயிரப்பத்தியோசனேபோய்
மருக்கமழ்த்துதுருயிரம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகன்புடைதொறுந்தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதாரம் துரவாய்திறந்துதேன்வார்க்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநாரதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும். (௩௪)

அமுதவாவியும்பொன்மலரம்புயத்தட்புழங்
குமுதவாயரமாதராங்குயிலினம்பயிலு
சிமிரவாள்விமெரகதநெடியபைங்காவுச்
திமிரமாதறக்கமுவிசைதவரவாழ்பதமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தமுதநீரகழும்
பொலஞ்செய்ஞாயில்சூழ்புரிசையும்பொன்செய்கோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுநவமணிகுயின்ற
துலங்குமாளிகைப்பந்தியுஞ்சுளிகைகிறையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருத்ததாவருந்த
வேம்புநால்வகையுண்டியும்வீணையுஞ்சாந்துஞ்
செம்பொனாருமூடலின்செல்வமுந்தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியப்பாவையொப்பாரும். (௩௭)

படர்ந்தவார்சடையுருத்திரர்ப்ணைத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூண்மூலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொண்மாளிகைப்பந்தியுமிகல்வினேதுன்பங்
கடந்தசெல்வமுங்கவலையில்போகமுங்காட்டி. (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிதுமூவுலகளந்த
தண்மொயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங்

(௩௩) பசுங்கால்-தென்றல். அரும்பு-அருப்பென வலித்தற்
பெற்றது. (௩௪) நீர்மை-தன்மை. இதில்சுறுபோய்நின்றதுவிகாரம்.

(௩௫) திமிரம்-இருள். (௩௬) ஞாயில்-மதினுறுப்பு. குளிகை-
வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலன்களும் வைகலும் விருத்ததாவருந்த எ
ன்றது - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்
களும்முறையே - ஒலியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்
பொனாரும் ஆடலின்செல்வமுதலியன, சாந்து, வீணைமுதலியவற்
றை துகர்தலை.

(௩௮) முண்டகாசனன்-பிரமன். தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

சொண்டுவீறுசாலுருத்திரர்கோப்பதியின்ன
வெண்டிசாமுகங்காவவருறைவிடமிவைகாண்.

(௧௬)

புலருமுன் புனலாடிநீறுடிநம்புனித
னிவகுமாலயம்விளக்கிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாய்ந்தனர்தொடித்தரன்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுறைகுநீரிவர்காண்.

(௧௭)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னையராய்விதிநெறியினுன் முகமனீரெட்டாற்
காயம்வாய்மனவொருமையாலர்ச்சித்துக்கடவு
ளையொருகுறைபதநண்ணிரிவர்காண்.

(௧௮)

கிளர்ந்தகாலினாலங்கியைமிமிர்த்துமேற்கிடைத்து
வனர்த்தபிங்கலையிடைநடுவழியுகுமதியின்
வினோந்தவின்னமுதுண்டிம்விடையவன்வடிவங்
குணந்தனிற்சூறித்தவனுருக்கொண்டவரிவர்காண்.

(௧௯)

முக்கணையகன்பொருட்டெனவேன்விகண்முடித்துத்
தொக்கவேதியரிவர்புனற்சாலையித்தொடக்கத்
தக்கபேரறம்புகழ்ப்பயன்றமைநன் குமதிக்கும்
பொச்சமாறியகிராசையாற்புரிந்தவரிவர்காண்.

(௨௦)

மறையினுற்றினுற்றந்திரமரபினுன்மெய்யி
னினைறயுநீற்றினர்நிராமயரிருத்தனைந்தெழுத்து

(௨௦) புலர்தல்-விடிதல். இவ்வுலகம் எனறது-நிலவுலகை.

(௨௧) ஐஞ்சுத்தியாவன—பூதசுத்தி - தத்துவங்களைச் சடமெ
ன்றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி - அவ்வாறுணர்தல் ஆன்மபோதத்தால
ன்றுதிருவருளாலென்றறிதல். திரவியசுத்தி - ஆன்மாவுக் குணர்
வில்லையென்றுணர்த்து, கண்டிகேட்டென் டியிர்த்துற்றறியும் பொரு
ள்முற்றும் திருவருளென்றுணர்தல். மந்திரசுத்தி - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர
த்தைமுறைப்படி மாரியுச்சரித்ததனுண்மையுணர்தல். இலிங்கசுத்
தி-அநாதிமுத்த சித்துருவாகியசிவம், பசுபாசங்களிற் பிறிவறநின்
று அவற்றைச்சேட்டிப்பிக்குந்தன்மையையுணர்ந்து அச்சிவம் இலி
ங்கத்தினுமெழுந்தருளியிருக்குமென் றுணர்தல். முகமன்-உபசாரம்

(௨௨) கால்-பிராணவாயு. அங்கியைமிமிர்த்து என்றது—உட
லமத்தியில் அக்கினிமண்டலமாதலின் அவ்வக்கினியை வன்னிபீச
த்தாலெழுப்பி அதிற்சூய்ந்து நின்றலை. மதியென்றது—நாசினுனி
யாகிய சந்திரமண்டலத்தை. (௨௩) புனற்சாலை - தண்ணீர்ப்புந்
து. பொக்கம்-குற்றம்.

(௨௪) தந்திரம் - சிவாகமம், முருக்கல் - ஓகடித்தல்.

மறைபுநாவின்ர்பத்தராயரன்புகழ்கேட்டு
முறையினாவவர்வினைவலிமுருக்கினூர்கண்டாய். (௪௪)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரங்வின்றோர்
நிறைகொள்கண்டிசைநீறணிநீரியாரேனுங்
குறிகுணங்குலன்குறித்திடாதன்பரைச்சிவனென்
றறியுமன்பினூற்பிறவிவேரறுத்தவரிவர்காண். (௪௫)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடநிறைசிவஞான
தானஞ்செய்தவர்தருப்பணஞ்செய்தவர்சாம
கானஞ்செய்தவற்காலயங்கண்டொபித்தோ
ருனஞ்சேர்பிறப்பறுத்துவாமுத்தமரிவர்காண். (௪௬)

சிவனையர்ச்சனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெய்தோ
ரவனெனக்குறித்தடியரைப்பூசைசெய்தாறு
சுவையவின்முதருத்தினோர்தொண்டர்தம்பணியே
தவமெனப்புரிந்துயர்ச்சியைச்சார்ந்தவரிவர்காண். (௪௭)

ஆதிசுந்தரக்கடவுளுக்காலயம்பிறவு
நீதியாலருச்சனைபிறபணிகளுநிரப்பிப்
பூதிசாதனவழிநிலம்புரந்திவணடைந்த
கோதிலாதநின்குடிவழிக்கொற்றவரிவர்காண். (௪௮)

என்றுவேத்திரங்கொடுகுறித்தெம்மிறைநந்தி
கொன்றைவேணியனடியர்தங்குழாத்தினைத்தேற்றி
நின்றுவீழ்ந்துவீழ்ந்தஞ்சலிமுகிழ்த்திடநெறியே
சென்றுவானவர்நாயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான். (௪௯)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபுடைவாழ்த்த
நைகொள்வாழ்த்தழிஇத்தும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வண்டியிர்கொம்பினரம்பையராடக்
குறைகொள்வானவர்பதங்கிடையாநிறைகொள்ள.

(௪௫) நீரர் - தன்மையையுடையவர்.

(௪௬) சிவஞானமாவது—பரஞானம் - சிவனே டிரண்டற்று
அபேதவுருவாய்நின்றல். அபரஞானம் - காமிகமுதலிய திவ்யாகமங்
கள்; என இரண்டுவகைப்படும். சிவஞானதானமாவது—ஆகமத்தி
னுண்மையைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள்
கொடுத்தலும், அவற்றை எழுத அலேகங்கள் தருதலும். தருப்ப
ணம்-சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(௪௭) தேற்றி-விளக்கி. (௫௦) பதம்-சமயம். இறை-தங்கல்.

மதங்கவிழ்க்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்சூரன்
சுதங்கவிழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலன்வேள்வி
விதங்கவிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கவிழ்ப்பவிழ்த்தேயினபணிவழிநிற்ப.

(௫௧)

தூங்குதானையையொதுங்குவாய்துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன்றங்குறையொதுங்கினிறுரைப்ப
வாங்குவான்சிலையிந்திரன்முதற்றிசைவாணர்
தாங்கடாம்புரிகாரியக்குறைநின்றசாற்ற.

(௫௨)

எழுவினோடுதண்டேந்தியுமென்றெயிறதுங்கி
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிகூற்றொதுங்கி
விழுமமூழ்கிமெய்பனித்திடவிதிர்க்குமுக்குமிடிக்
கழுமுளேந்தியகணத்தவர்கடைதொறுங்காப்ப.

(௫௩)

சித்தர்வானவர்தானவர்சாரணர்நிணினோள்
வைத்தபாழினர்கின்னரர்மாதவரியக்கர்
பைத்தபாரிடர்காருட்பராதலவாணர்
சுத்தயோகியர்முதல்கணத்தொகையெலாம்பரவ.

(௫௪)

இனிவரும்பிறப்பறுத்தெமைக்காத்தியாலெனத்தங்
கனிவரும்பியவன்பெமுகருணையாமமுதைப்
பனிவருந்தடங்கண்களாற்பருகிமெய்பனிப்ப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழங்க.

(௫௫)

வரந்தவாதனயாவர்க்கும்வரன்முறைவழங்கி
முருந்தவாங்கைமலைக்கொடிமுகிழங்கையரும்பத்
திருந்தவாயிரங்கதிர்விடுகிங்கமெல்லணமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகண்டினைறஞ்சினுணிறைவன்.

(௫௬)

உரைகளுந்தமொறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக்
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலன்பென்னுந்
நிரையிறந்தவாறீர்த்திடமிதந்துபோய்ச்செப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான்.

(௫௭)

(௫௪) வரைமுகமைந்தன் - விநாயகக்கடவுள். கதம் - கோபம்.
கருதலன் என்றது - பகைவனாகிய தக்கனை. வீரன் - வீரபத்திரக்க
டவுள்.

(௫௨) தூங்கல் - அசைதல். தானை - வஸ்திரம்.

(௫௩) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள் - ஐலம்.

தன்புலன்களுக்கரணமுந்தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனென திராட்டிவலோகம்
பின்புபண்மபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாறிருந்தனன் சுந்தரமூர்த்தி. (௫௮)

வேந்தர்சேகரன்வரகுணன் விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியினைறஞ்சினின் நிறையருட்பெருமை
யாய்த்வாவுதன்னகம்புகவீன்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர் துளும்பநாக்குழறிடத்துதிப்பான். (௫௯)
கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினேனென்னைநடுக்கும்பழியகற்றித்
தாயினே ராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காண்சிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினேர்கின்றவருட்குன்றேறின் றுள்சரணம். (௬௦)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னரகிற்
றாழாதடியனேற்கன்புதந்தாய்தாள்சரண
மேழாகிநான்குவகையாபெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணி்கொண்டாய்தாள்சரணம். (௬௧)

வெங்கட்பழியின் வினையேனைவேறுக்கித்
திங்கட்குலக்கனங்கத்தீர்த்தாய்கின்ற றுள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்
றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம். (௬௨)

கலிலிலைத்துறை.

என்னவேத்தியின்னருண்முகத்திலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபல்பூசையும்பிறக்குவித்திருந்தான்
மன்னரேறடையார்க்கொருமடங்கலேறடல்வேற்
றென்னரேறெனத்தோன்றியவரகுணதேவன். (௬௩)

(௫௮) தன்னவேயாக்கி என்றது - புலனாதிதளன்பின்வழியின்
தமையை. (௫௯) தாரை - கண். (௬௦) சேய் - தூரம். (௬௧) மாழாந்
து - மயங்கி. வினை - ஆகாமியவினை. ஏழாகி நான்குவகையாய்என்
றது - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன தாவர
ம்என எழுவகைப் பிறப்பும்; அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உ
ற்பீசம் என்னும் நால்வகையுடங்குதலை.

(௬௩) பிறங்கு, பிறக்குஎன வலித்தற்பெற்றது.

என் றதென்மலைமுனிவனையிருடிகணைக்கி
யன் றுவாசவன் பழிகரிசாபமந்தணனைக்
கொன் றதாயொடுங்குடியகொடுவினை முதலாத்
துன் றபாவமுமதுரையிற்றொலைத்தனன்னேரு. (௬௪)

பரமனென்ருணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயர
வரமளித்தவாறென்னைகொல்வள்ளலேயிதனைத்
திரமுற்புகலெமக்கென முனிவர்கோன்செப்பும். (௬௫)

பூகநாயகன் சுந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவரஞ்சிப்
பாதகஞ்செயாதொழுதுறாஉம்படிநினைந்தினைய
திதுறாஉம்பழிதனையிடைமருதினிற்றீர்த்தான். (௬௬)

என் றகத்தியமுனியிறையிறைகொடுத்தியம்ப
நன்றெனச்சிரம்பணித்துமெய்ஞ்ஞானவானந்தந்
துன்றிநற்றவர்சுந்தரச்சோதிசெவடிக்கீ
மொன்றுமற்புதவானந்தவுத்தியுட்களித்தார். (௬௭)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னதனித்தொன்மதுரையன்றுதொடுத்தின்றெல்லை
தன்னனையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவுலகிற்சிவலோக
மென்னவிசைபடப்பொலிந்ததேழிரண்டிபுவனத்தும். (௬௮)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௦௩௦.

(௬௫) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுத்திரிபுகள்.

(௬௭) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை.

நாற்பத்தோராவது,

வி ற கு வி ற் ற ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேடீண்டவன்றென்னற்கேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையிதையன்
படியிசைநடந்துபாடிப்பாணன் நன்விரகாளாகி
யடிமையென் தடிமைகொண்டவருட்டி நமெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

மன் நலந்தெரியன் மார்பன்வரகுணன்செங்கோலோச்சிப்
பொன்றவங்காவலானிற்பொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிநல்யாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருத்தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினேகிம்விஞ்சைசூழ்ந்துரைசாரந்தான். (உ)

பூழியர்பெருமான்கோயில்புகுந்துவேத்தவையத்தெய்திச்
சூழிமால்யானையானைத்தொழுதுபல்புகழ்கொண்டாடி
யேழிசைமழலைவீணையிடந்தழி இச்சுருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைத்தேன்மன்னன்ஞ்செவிவழியப்பெய்தான். (ங)

முகையுடந்தவிழ்த்தமாலேமுடித்தலைதுணக்கித்தாசு
பகலவிர்மணிப்பூணல்கிப்பல்லுணக்கருவிநல்கி
யகன்மனைவேறுகாட்டியாசர்க்கோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்புனோடுமிசைவல்லானில்லிற்புக்கான். (ச)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினுனு
மானமேல்கொண்டதன்னேடின்னிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறிங்கில்லெனத்தருக்குஞ்செய்தி
கோணறிந்துழையர்க்குவிப்பத்திரற்கொணர்திரென்றான். (ரு)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றான்
கழல்பணிந்தருகுநிற்பக்கெளரியனோக்கிப்பாணி

(க) நெடியவன் - திருமால். ஏழின்முடி என்றது - ஏழலகத்
திற்கும் மகுடம்போல் விளங்கும் சிவலோகத்தை. இதனை, “புல
லோகங்கடந்துபோய்” என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(உ) பொன்தலம் காவலான் - விண்ணுலகத்தையாளும் இந்தி
ரன். (ரு) கோன்-வரகுணபாண்டியன். (ச) உழையர் - வேஷகாரர்,
தானம் - சத்தசூரங்களும் எழுமிடம். பாணி-தானம்.

பழகிசைவல்லானேயும்பாடிதிகொல்லோவென்ன
மழலையாழிடத்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான். (௬)

தென்னவர்பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்குடன்
முன்னவனருளுமட்டுமயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவன்விருதுவாங்கியவனைவீழழிப்பனென்றான்
மன்னவனுளைப்பாடிபோகெனவரைந்துசொன்னான். (௭)

இற்கண்ணையிசைவல்லான்போயிருந்துழியனையான்பாங்கர்
கற்கும்பாண்மக்கண்மல்லலாவணங்கவலைமன்றம்
பொற்குன்மனைபமாடமறுகெங்கும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றாவகையாற்பாடித்திரிந்தனர்வீறுதோன்ற. (௮)

இவ்விசைகேட்டுநன்றென்றதிசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைத்தர்பாடிமவண்ணமீதென்னைக்கெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடிமுறைபெற்றேவவனைநானைச்
செவ்விசைபாடிவெவ்வதெவனெனத்திவவுக்கோலான். (௯)

மையணிமிடற்றினுனைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனையடியேற்கின்முனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனையென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதோய்ந்த
பொய்யறுமனத்தானில்லம்புக்கினிதிருந்தானிப்பால். (௧௦)

கலிலைத்துறை.

வருத்தனுகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்றி
விருத்தளும்விறகாளெனவிண்ணிழிவிமானத்
தொருத்தனாரறிவாகியவுண்மைபானந்தத்
திருத்தனார்தமதிச்சையாற்றிருவுருக்கொள்வார். (௧௧)

அழுக்குமூழ்கியசிறைசைத்தவிர்சடையமுத
மொழுக்குவெண்மதிவாங்கியேசெருகியதொப்ப
மழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்பட்செருகி
விழுக்குதேய்செருப்பருமைகடந்ததானேற்றி. (௧௨)

(௭) ஊட்டும் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைத்து - காலவரையரை
செய்து. (௮) கவலை - முத்தெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௯) திவவுக்கோலான் - வார்க்கட்டமைந்தவீணையில்வல்லபா
ணபத்திரன். (௧௨) சிதர் - கந்தை. குயம் - கொடுவாள். மழுக்கு-
வலிக்கும் வழிவலித்தல்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரே
ஞழையதாகவிட்டெருத்தலைத் தூசலாடியவொண்
ருழையகாதினிந்கனலினர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வார்சிகைசரிந்திடச்சுமையடைதாங்கி.

(௧௩)

தறிந்தவிந்தனந்தினந்தொறுந்தாங்கிரீள்பங்கி
பறிந்துதேய்ந்தமுந்தியதலையுடையராய்ப்பறிந்து
மறிந்தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காண
தெறிந்தவிந்தனச்சுமைதிருமுடியின்மேலேற்றி.

(௧௪)

என்புதோன்றியுனின்றியேயிலாத்யாக்கையரா
யன்புதோன்றியேகண்டவரகங்கனிந்திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாண்மலர்பார்
முன்புதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைச்சூட.

(௧௫)

திருமுகத்துவோர்வரும்பவாய்குவித்தொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேற்சார்த்துவர்மடுநீர்
பருகுவாரெடுப்பார்தலைவெம்மைவோர்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூர்புகுவார்.

(௧௬)

கடந்துகொள்ளுநர்க்கருவிலைகர்ந்துநான்மாட
மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடக்கருமிடைந்து
தொடர்ந்தவேதமும்பிரமன்மால்குழ்ச்சியும்பகலுங்
கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைத்தலைச்செல்வார்.

(௧௭)

வரவுகேர்த்தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
விரவுகான்றுவெண்மதிநகைத்தெழுவயிர்ந்துணைவன்
பிரிவுநோக்கினாரெனக்கணீர்பில்குதாமரையி
னிரைகன்கடம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீர்த.

(௧௮)

பறவைவாயடைத்தருகணைப்பார்ப்பொடும்பெடையைச்
சிறகராலணைத்திரும்பொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுண்டதேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந்துகண்படுக்க.

(௧௯)

(௧௩) பத்தர் - வீணைதண்டத்தின் புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்
கை. (௧௪) இந்தனம் - விறகு.

(௧௭) அருவிலை - அளவுக்கு மேற்பட்டவிலை. முடுக்கர் - முடுக்
குச்சந்திகள்.

(௧௯) பெடை - பெண்வண்டு. குடம்பை - கூண்டு. பொறை -
கனம். பள்ளி - படுக்கை.

புல்லெனீணிலைக்குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாருய்த்தரக்கன் முள்ளிமுந்திக்
கொல்லையானிரைமனைதொறுங்குறுகிடச்சிறுபுன்
கல்லிமாணவச்சிறுர்பயில்கணக்கொலியடங்க. (௨௦)

புனைந்தவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வனைந்தபூண்முலைநிலைமகடியில்வதுமானத்
கனைந்தகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரப்பிரிவா
லினைந்தகாதலர்நெஞ்சில்வேளைநிகணைநாட்ட. (௨௧)

திங்கன்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வான்மீன்
பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொண்கனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுமாலே. (௨௨)

எடுத்தவிந்தனமொருபுறத்திறக்கியிட்டேன்றி
யடுத்தவன்புறத்திண்ணைமீதமர்ந்திலாப்பாறித்
தொடுத்தவின்னிசைச்சிறிதெழீஇப்பாடினார்கருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவானென்றிசைவல்லான். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டறைகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரைபென்றான்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புரந்தரன்முதன்மற்றேனை
யண்டருந்தன்குற்றேவலடிமையாக்கொண்டவம்மான். (௨௪)

கனியிசைக்கிழுவன்றன்சீழ்க்கற்பவரனேகர்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவேட்டுநாணுமவ்வினைஞானேன்
றனியிசைக்கிழவனோக்கித்தசையெலாமொடுங்கமுத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றேனைத்தள்ளிவிட்டான். (௨௫)

வெவ்விற்றெறிந்துகட்டிவிலைபகர்த்தேனுமைய
வ்வவயிரோம்புகேனென்றித்தொழில்பூண்டேனென்ன
வைவளந்தெரிந்தவேமநாதனும்விறகுமள்ளா
வவ்விசையொருகாலின்னும்பாடெனவையன்பாடும். (௨௬)

(௨௦) உய்த்தர - செலுத்த. (௨௧) படாம் - போர்வை.

(௨௨) முயற்கறை - களங்கம். இது இருபெயரோட்டிப் பண்
புத்தொகை. மங்குல் - ஆகாயம். ஒதி - கூந்தல். கொண்கன் - கண
வன். பொருப்பன் - பர்வதராஜன்.

(௨௪) விபஞ்சி - யாழ்வல்லோன். (௨௫) கிழமை - உரிமை.

(௨௬) நை - இசைநூல், மன்னன் - திண்ணியன்.

குன்றீர்வறத்திட்டன்னடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தன்றீர்ணிதத்தநல்பாழிடந்தழீஇத்தெறித்துத்தாங்கிக்
கண்மொடகத்திரித்துக்கெனவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனெழுநிறென்னவீக்கிமென்சுருதுகட்டி. (௨௭)

விசையொடுதானத்தோறும்விரனடந்துசலாட
விசைமுதலேழிற்பல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசைவொலிவிதிப்போக்குமுடிகியவராகம்யார்க்கும்
நசைதருநரம்புகண்டமொற்றுமைநயக்கொண்டார்ப்ப. (௨௮)

வயிறதுகுழியவாங்கலமுமுகங்காட்டல்வாக்குஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுக்குறல்கண்ணாடல்
பயிறறுமிடறுவீங்கல்பையெனவாயங்காத்த
லெயிறதுகாட்டலின்னவுடற்றொழில்சுற்றமென்ப. (௨௯)

வெள்ளைகாகுளிகீழோசைவெடிகுரனாசியின்ன
வெள்ளியவெழாலின் குற்றந்தெரிந்துகின்றிரட்டலெல்லை
தள்ளியகழிபோக்கோசையினோத்தனெட்டியிர்ப்புத்தன்னித்
துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்த்தே. (௩௦)

(௨௭) குறுங்காய் - சிறியகாய். கிறத்தநல் - யாழ்என்றது—சிற
ம்ஐந்தும் அமைந்தயாழினே. இதனை, “மாத்திரைகளொன்பாணுந்
தானங்கொட்டானும்—எத்துங்கிரியை யென்றீரைத்துல்—கோத்து
ப்பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலைந்தும் பண்ணின்—மதியோர்க
ளைத்துகிறமாம்” என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - மூறுக்கா
ணி. திவவு-கட்டு.

(௨௮) தானம்-இடம். இசைமுதலேழ்-குரல்முதலிய எழிசை
கள். வீதிப்போக்காவது—உ, த, முதலிய நாலெழுத்துகள் நேராய்
ச்செல்லுதல். முடிகியல் என்றது—பெருவண்ணம், இடைவண்ண
ம், வனப்பு வண்ணங்களை. அராகம்-யாழ்த்திறம்.

(௨௯) பயிர் - குற்றம். (௩௦) வெள்ளை-வெள்ளோசை. காகுளி
பேய்கத்தினுற்போற்பாடுதல். கீழோசை-சிறமுத்தானமுக்குறை
படும் கட்டோசை. நாசி-நாசிப்பாட்டு; அதாவது, ஒருதானத்தே
பாட வேறுதானத்தில் நடுவுவது. எழால் - சரீரவோசை. எறிந்து
கின்றிரட்டல்-ஒருபண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்கிநி
ன்றிரட்டல். கழிபோக்கு-ஓர்ஓசையான தன்மைநீங்கிப் பலவோ
சையாய் வருதல். ஓசையிறுத்தல் - காகத்தைப்போற் கத்துதல்.
தள்ளித்துள்ளல்-பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழுவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமுரலுமோசை
கொழுதிசைவண்டின்ருரியெனவிசைக்குணனுமவேரல்
விழுயிலெகிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்ச்சிபோற்பாடற்பண்பும். (௧௧)

பொருந்தமந்திரத்தினோடுமத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளாங்கன்மெலிவதுசிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனச்செவியின்மாந்தப்பாடினார்வேதகீதர். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

விரைசார்மலரோனறியாவினிர்த
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென்
புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே. (௧௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடல்கோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போலக்கொடியேனகமு
மாடலரங்காவமர்ந்தானென்னே. (௧௪)

நீலவண்ணன்றேருநிமல
னூலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம்
போலென்னுளமும்புகுந்தானென்னே. (௧௫)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிரானைக்காப்பான்பருந்தொடிகிழல்போக்கென்ன
யாணரம்பிசைப்பின்செல்லவிசைத்தவின்னிசைத்தேனண்ட
வாணர்தஞ்செவீக்காலோடியிர்த்தொனாவழியத்தேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாக்கிற்தன்றே. (௧௬)

(௧௧) முழவு-மத்தளம். கஞ்சநாதம் - வெண்கலத்தாற்செய்த
தானமுதலிய கஞ்சக்கருவிகளினோசை. முரல்-முழக்கம். வேரல்-
மூங்கில். சிரல்-மீன்குத்திப்பறவை. (௧௨) மந்தரம்-படுத்தல். மத்
திமை-நலிதல். தாரம்-எடுத்தல்.

(௧௩) விகிர்தன்-வேறுபாடுடையவன். புரை-களங்கம்.

(௧௪) நீலவண்ணன்-கரியநிறத்தையுடைய திருமால்.

(௧௬) அண்டவாணர்-ஆகாயவாகினர். யாணர்-புதுமை. பருங்
தொடிகிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து
முறையே யுயர்ந்தும் பின்னுமம்முறையே தாழ்த்தும் பறத்தலையும்
அவ்வாறு பறக்குங் காலதனிழல் அதனோடு செல்லுதலையும்.

தருக்களுஞ்சலியாமுந்நீர்ச்சலதியுங்கலியானீண்ட
பொருப்பியருவிக்கா லுநதிகளும்புரண்டு துள்ளா
வருட்கடல்வினோத்ததே தவின்னிசையமுதமாந்தி
மருட்கெடவறிவன் றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (உஎ)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழாலுங்கண்டத்தெழாலும்வேறுகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கண்
மாணியழைவார்மேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிச்சில்லோர். (உஅ)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளாளுனாவேலை
மீதுளான்பரமானந்தவேலைமீதுள்ளாளுனா
ருதுளாங்கமலக்கண்போற்சதமகனுடலமெல்லாங்
காதுளானல்லெனென்றன்கண்ணுளான்கானங்கேட்டி. (உக)

முனிவருந்தவத்தராதிமுத்தர்மாசித்தரன்ரின் ப
றுனிவரும்பழங்கண்டிர்ப்பான் சுந்தரத்தோன்றல்தேங்
கனிவருங்கருணையென்னுங்கடலிலன் பென்னுமாற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்ந்திடவின்பத்தாழ்ந்தார். (ச௦)

ஊடிவேறெதுங்கித்துன்பவுவரியுட்குளித்தார்தம்மிற்
கூடிவேற்றவன்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேளலைப்பச்சோர்ந்துமம்மர்நோயுழந்தார்மண்ணோர். (சக)

(உஎ) சலித்தல் - அசைதல். கலி - ஓசை. அருட்கடல் என்
றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானே. அறிவன் - சிற்பநூல்
வல்லவன். (உஅ) ஏழால் - ஓசை. மாணியழைவார் என்றது - மாட்
சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையர் மனைவியரை. விஞ்
சையர் - வித்தியாதரர்.

(உக) கண்ணுளான் - நுதற் கண்ணையுடைய சிவபெருமான்.
போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளா
னுன் என்றது - கேட்ட இசை இன்பத்தோ டிரண்டற்ற பேத
மாயிருந்ததால், சிவபிரான் அடித்தர்மரையின் கீழுள்ளவனுமை
யை. வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை - பேரின்பக்கடல்.
சதமகன் - இத்திரன். (ச௦) முனிவு - வெறுப்பு. அன்பினர் என்றது -
அன்பின் என ஈறுதொக்குகின்றது. துனி - நடுக்கம். பழங்கண் - துன்
பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(சக) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞைஞால்வாய்
மத்தமானரிமான்புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா. (௪௨)

வன்றைகிழியலீழ்போய்வான்சினைகரிந்துநின்ற
வொன்றறிமரங்களெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிரின்றுபோதுவிரிந்துகண்ணீருஞ்சோர
நன்றறிமாந்தர்போலநகைமுகமலர்ந்தமாதோ. (௪௩)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகரணமெல்லாமசைவறவடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணர்ந்தோருள்ள
மூழியிலொருவன்ருள்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த. (௪௪)

கண்ணிறைறுதலோன்சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைறதேவகீதஞ்சராசரவுயிரும்பாரும்
விண்ணிறைறுதலைசெகொட்டெம்விழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
யுண்ணிறையுயிருமெய்யுமுருக்கியதிசைவல்லானே. (௪௫)

கலிலைத்துறை.

சிந்தைதோயுமைம்பொறிகளுஞ்செவிகளாப்புலன்
ளைந்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனனாகப்
பந்தநான்மறைநகாவினாற்பத்திரனாய்
வந்துபாடினாரிந்தனச்சுமையொடுமறைந்தார். (௪௬)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருளிதனை
நானறிந்ததென்றொருவருவின்நிலர்தேவ
கானமீதிவற்குணர்த்திடுனென்கடவுளேயன்றி
யேனைமானிடர்வல்லரோவினுவியப்பென்றோ. (௪௭)

(௪௨) அரிமான் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி.
ஆறு-செல்லும்வழி. தலைத்தலை-இடங்கள்தோறும். (௪௩) ஒன்றறி
மரம் என்றது-விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கண்ணீர் - கள்
நீர் - கள்ளாகியநீர். நன்றறிமாந்தர்-நன்மை தீமைகளோப் பகுத்தறி
யும் மனிதர். (௪௪) ஆழியகரணம்-ஆழ்த மனமுதலிய அந்தக்கர
ணங்கள். (௪௫) முல்லைப்பண் - சாதாரி. இசை வல்லான் - இசை
தூலில்வல்ல ஏமாநாதன். (௪௬) பந்தநான்மறை என்றது - பதம்,
நிறை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அதுவாகம், முதலியவற்றுப்புகளால
மைந்த நான்குதேவதங்களை.

இழுக்கிவிட்டவிக் கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கிப்பத்திரன்பாடலெற்றேவெனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலானடுத்ததன்பண்டர்
குழுக்களுங்குலைகுலைந்திடுவருள்வழிக்கொண்டான். (௪௮)

மடக்குபல்கலைப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழ்க்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கினர்த்துமுன்னீர்த்து
கடக்கவுத்தரதிசைக்கணைநாடினாண்டந்தான். (௪௯)

சிவிகையோர்வழிவிறலியரோர்வழிசெல்லக்
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிகடுகக்
குவிக்கையெவலரொருவழிகூடநாணுள்ளத்
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (௫௦)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேறழக
ரின்னுபத்திரவிசைவலானிடையிறகாளாய்ச்
சென்றுபத்திரனடிமையாமென்றுபாண்டெய்து
வென்றுபத்திரஞ்செய்துநின்வேண்டுகோளென்றார். (௫௧)

குஞ்சிராமலர்க்கொன்றையாரங்ஙனங்கூறு
நெஞ்சினுனினப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்ச
மஞ்சினுனிதுசெய்யவோவடியனென்மறைகட்
கெஞ்சினுரையின்றிரந்தவாரென்றுகண்விழித்தான். (௫௨)

கண்மலர்த்தெழுபத்திரன்கரையிலாவுவகை
வண்மலர்த்தெழுமன்புகொண்டேக்கவெங்குதிரோன்
விண்மலர்த்தெழுமுன்புபோய்விசும்பிழிகோயிற்
பண்மலர்த்தநான்மறைப்பொருளடித்தலம்பணித்தான். (௫௩)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிதகை
முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாங்குணத்திடவங்
தடியனென்பொருட்டடாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனென்குறையிரந்தவாவினோத்தேகுற்றம். (௫௪)

(௪௮) இழுக்கிவிட்ட-தள்ளிவிட்ட. வழுக்கு - குற்றம். அழு
க்கம்-கவலை. பண்டர் - பாடற்கீழ்மக்கள். (௫௦) விறலியர் - பாடற்
பெண்கள். ஓவர்-பாடற்கீழ்மக்கள்.

(௫௧) ஆடல்-போர். (௫௪) அடாதசொல் என்றது - பத்திர
னடிமை என்றதை,

நெடியனே முதல்வானவர்கெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனே கமுங்கடந்தநின் முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்ந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை. (௧௧)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பரஃதின்னொருபுடவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பனவாயதோபெருமநின்னுருவம். (௧௨)

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௧௩)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண்
மின்னமர்த்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமிண்ணி
மன்னர்தம்பிரானுகியவருணதேவன்
தன்னைவந்தடிபணிந்தனன்றந்திரிக்கிழவோன். (௧௪)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறிந்தரச
னந்தவேழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிந்தையாகுலமடைந்தவன்போனவாதெளியார். (௧௫)

எங்குளானெனத்தேவொரிவரெதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிந்தவாறறைகுவாரவனேற்
றிங்குளான்விறகெடுத்தொருமுதுமகனிவன்பாற்
பொங்குமேழிசைப்பத்திரனடிமையாய்ப்போந்தான். (௧௬)

(௧௧) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன்.

(௧௨) நாத அந்தம் - குடிசை. ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம்
என்றது - நின்மலசொருபத்தை. (௧௩) தெண்டிரை என்றது - திரு
ப்பாற்கடலை. கிடந்தவன் - அறிதியில்கொண்ட திருமால். உந்தியி
ல்வந்தோன் - பிரமன். அரும்பொருள்வரம்பகன் று என்றது - அணு
வுக்கணுவாய்நின்றலை. எழுவிசும்பு - பரந்தவிண்ணுலகம்.

(௧௪) தந்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன்.
தந்திரி - வீணையினரம்பு; இது வீணைமேனிற்றலால் விட்டவாகு
பெயர். (௧௫) பந்தம் - நரம்பின்கட்டி. ஆகுலம் - துன்பம். போன
ஆறு என்பது, போனவா என ஈறுதொக்குகின்றது. ஆறு - வழி.

பாடினான் பின்புபட்டது தெரிகிலெம்பாளு
 ளேடினானைக்கேட்டனுமொற்றர்போய்க்கொற்றஞ்
 சூடினான்வையடைந்தவர்கொல்லியவாரே
 பாடினார்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன். (௬௧)

தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவினோக்கி
 யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன
 பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவீசைப்பெருமான்
 ரென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்தியைமொழிவான். (௬௨)

நென்னல்வாயடியேனினதாணிழனீங்கிப்
 பின்னல்வாரசடைமொளியெம்பிரானடிபணிந்தே
 ணின்னலார்குறையிர்த்துமீண்டிருக்கைபுக்கிருந்தேன்
 கன்னலார்மொழிபங்கரென்கனாவில்வந்தருளி. (௬௩)

ஒடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்தமுன்று
 வாடினப்பகைப்புறங்கடைவந்துசாதாரி
 பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்தூர்த்தனமெனச்சொல்
 லாடினார்விழித்தேனிதூரிகழ்த்ததென்றதைந்தான். (௬௪)

ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வீணைக்
 காவலன்களுகிழ்ச்சியுமொத்தலிற்கைக்கும்
 பூவலங்கலானிஃதுமப்பொன்னகர்க்குடற்
 தேவர்தம்பிரான்நிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)

இகழ்த்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறாநேசந்
 திகழ்த்தபத்திரனன்பையுந்தேவரைக்காப்பா
 னகழ்த்தவாழிநஞ்சுண்டவனருளையும்வியந்து
 புகழ்த்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. ௭(௬௬)

பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்போக்கைமாமெருத்தில்
 வைத்துமாடநீணகர்வலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
 சித்தமாழ்த்திடவரிசைகண்மிதப்புறச்செய்து
 தத்துமானரொடைத்தேரினான்நன்மனைபுகுவான். (௬௭)

(௬௧) பட்டது - நிகழ்த்தது. கொற்றம்-வெற்றி. ஆடல்-சொல்
 லல். அனுமானம் - பிரத்தியட்சமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு,
 அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத் துண்டென்று நிச்சயிப்
 பது. (௬௨) இங்கினும் - இங்குரின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப்
 பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய்-நேற்றைப்போது.

(௬௪) புறங்கடை - தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃ
 நிணையேனும் பொருளா லுயர்திணையாதலால் வருமொழி வல்லெ
 முத்து இயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பு - வேப்பமலர்.

(௬௭) மாழ்தல் - மயங்கல். தத்துமான் - தாவுக்குதிரை.

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிறந்தோர்
பாவருந்தமக்காட்செயவிரூப்பவரிருதா
னோவவந்தமக்காட்செய்துறுங்குறைமுடித்தா
ராவரே லுமக்கனைவருமேவலரன்றோ.

(௬௮)

ஆதலாலெனக்குடையரீருமக்குநாண்டியே
னீதலாலெனக்கும்மொடுவழக்குவேறினோ
னோதலாவதோர்குறையுளதின் றுதொட்டிமக்கு
வேதநாதனைப்பாடவேகடனெனவிடுத்தான்.

(௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூண்டைகன்பிறவும்
பரசுநாவலர்மாணவரயாவர்க்கும்பகிர்த்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையிலவந்தெய்திக்
கரைசெயாமகிழ்சிறந்திசைக்காவலனிருந்தான்.

(௭௦)

விறகுவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௫௦ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௬௦௦.

நாற்பத்திரண்டாவது, திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைப்பாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனந்தத்
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன் தனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம். (௧)

இனிமதியெமக்கீதென்னாயாழ்வல்லோனன் றுதொட்டிப்
பனிமதிமருமன்கோயிற்பாணியைக்கிழமைநீத்துக்
குனிமதிமிலைந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக்
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுகியமம்பூண்டான். (௨)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலிவற்கின்மையாலே
பத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகளவேந்தன்பொன்னறைச்செல்வம்பெளவீப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான் காணவைப்பார். (௩)

(௧) மாடி - பக்கம். (௨) இலம்பாடி - இன்மைபடுதல். எனவே
வறுமை என்பதுபொருள்.

சிலபொலங்காசுசின்னாண்மணிக்கலன்சின்னாச்செம்பொற்
கலைவகைச்சின்னாம்பொற்சாமரைக்காம்புசின்னா
எலர்கதிரரிமான்சேக்கையாடகத்தகவசின்னா
குலமணியருக்கஞ்சின்னாக்கொடுத்திடக்கொண்டிபோவான். (௪)
கைவரும்பொருளைத்தந்தகன்வருந்தானுமன்றி
யெவ்வெவர்தமக்குந்தோற்றதெரியிலிட்டழித்துஞ்சின்னா
செய்வனசெய்துத்தன்னைச்சேர்ந்தவாரந்தோர்கைபார்த்
தூய்பவர்பிறர்க்குமாறுதுதவியுட்கவலைதீர்ப்பான். (௫)
வைகலுங்கொடுப்போர்பின்னாண்மறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிதெறஞ்சிவாளாவருமவன்கலியின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணுதொக்கலுமொக்கவாடித்
கையறவடையனோறுதுறங்கினாண் கனவினெல்லை. (௬)
சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானப்பாரிம்பத்
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்தும்பியுன்கனியின்வெளவி
யித்தனயின்றுகாறுமீந்தனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறந்தாற்சங்கைமனத்தனாய்விதற்பங்கொள்வான். (௭)
மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாக்க
முயலும்யோகரினுட்காப்புமுரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்புங்
கயலிலச்சினையுறிநக்ககவரந்ததற்புதமிக்கள்வ
னுயிர்தொறுமொளித்தகன்வனொருவனொருவறியேனென்பான். (௮)
கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போர்க்
காழுதுதண்டலின்போலன்பகத்தெம்மைவைத்த
தேமருபோத்தின்கண்ணிச்சேரமான்நனக்கிப்போது
நாமொருமுடங்கறீட்டிநல்குவம்போதியென்னா. (௯)
மறைக்குரைசெய்தவாக்கான்மதிமலிபுரிசையென்னுஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாகரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பாண்செல்வ
னுறக்கரீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான். (௧௦)

(௪) பொலம் - பொன். ஆரிமான்சேக்கை - சிங்காதனம். ஆட
கம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (௫) சின்னம் - உருவழித்தல்.

(௬) கலி - வறுமையால்வருந் துன்பம். கையறவு - துன்பம்.
நோறுது - ஆற்றாமல். (௭) கோசம் - கருவூலம். தும்பி - யானை.

(௮) ஆமுறும் - உண்டாகும். போந்தின்கண்ணி - பனைமலை.
முடங்கல் - ஓலை. (௧௦) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொ
ருளமதிசுளை. சீர் என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

கலிவிருத்தம்.

வாங்கியதிருமுமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிறையடிபணிந்தகன்றுபத்திர
னோங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேல்வரைப்புலநெறிக்கொண்டேகுவான். (௧௧)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்சுனோக்கனியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுகண்ணினான். (௧௨)

அலைகடனெடுத்துகிலந்தநாடெனுங்
தலைமகனடக்குவான்றடவுகுன்றுபூண்
முலையென விளங்கின முகத்திற்பீட்டிய
திவகமேயானது திருவஞ்சைக்களம். (௧௩)

அறமகளாக்கமுமலரின்மேயசெங்
நிறமகளாக்கமுநீதிசான்றபோர்
மறமகளாக்கமுமவடசொற்றென்கலைத்
திறமகளாக்கமுஞ்சிறத்தந்தநகர். (௧௪)

மண்புகழ்நகர்மறுகின்மாடொரு
தண்புனற்சாலையிற்சார்ந்துளானிப்பால்
விண்புகழ்நீதியவ்வேந்தற்கன்றிராக்
கண்புனைநதலினார்கனவிறோன்றினார். (௧௫)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தர்யா
நின்னிடைவந்துளேரின்னைக்கண்டிதா
ன்னன்னிதிவேண்டநம்மோலைகொண்டநம்
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெய்தினான். (௧௬)

மற்றவற்கருகிதிகொடுத்துமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசித்தர்தாஞ்

(௧௧) மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாடு.

(௧௨) கொல்லை - முல்லை. அத்தம்-பாலை. சுளைக்கனி-பலாக்க
னி. பையப்பைய என்றதின் முதன் மொழியீற்றகரம்உடம்படுமெ
ய்யொடுங்கெட்டுப் பைப்பைய என நின்றது.

(௧௪) அறமகளாக்கம் என்றது—ஞானச்செல்வத்தை. போர்
மறமகளாக்கம் - வெற்றியால்வரும் பிரதாபச்செல்வம். கலைத்திற
மகளாக்கம்-கல்விச்செல்வம்.

சொற்றனர்போயினூர்சுக்குந்தண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினுநுறக்கரீங்கினான். (௧௭)

கங்குல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொங்கலான்றமரொடுசொல்லிச்சேற்கணுள்
பங்கினுன்றிருமுகங்கொணர்த்தபத்திர
னெங்குளான்கொல்லெனத்தேடவெண்ணுவான். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீஇவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுரியமமுமன்றுஞ்சென்றுசென்
றெற்றிகழ்மணிநகரெங்குந்தேடுவார். (௧௯)

தருமரீர்ப்பந்தரிலிருக்குந்தந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்டெல்லேபோய்த்
திருமகற்குணர்த்தினூர்சேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணர்தம்பிரானைநண்ணினான். (௨௦)

கண்டனன்முகிழ்த்தனைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனன்பாடினன்சூத்துமாடினன்
றண்டெனவீழ்த்தனனன்பிற்றண்ணரு
வண்டெனமகிழ்த்தனன்மன்னர்மன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கணுற்றினன்
ருங்கினன்முடியிசைத்தாமம்போன்மகிழ்
தூங்கினன்றடங்கணீர்நுளிப்பெய்யெலாம்
வீங்கினன்பொடிப்பெழுவேந்தர்வேந்தனே. (௨௨)

என்றிரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிருஞ்செம்பொன்மணிமாடக்கூடன்மேயசிவன்யா
மெழுதிவிடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகிலெனப்புலவர்க்குதவுஞ்சேர
நரபாலன் காண்கதன்போனம்பாலன்ப, னின்னினையாழ்ப்பத்தி
யன்றன்மாடேபோந்தாநிருதிதியங்கொடுத்துவரவிடுப்பதென்

(௧௮) பெண்ணை - பனை. தமர் என்றது-அமைச்சரை.

(௧௯) துருவி-தேடி. தில் என்னுமிடைச்சொல் காலத்தின்
மேனிற்றலால், விரைந்து என்பது பொருள். இதனை, “விழைவே
காலமொழியிசைக்கினவியென்றம்முன்றென்பதில்லைச்சொல்லே”
என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௨௧) தண்ணருவண்டு-தேனைக்க
ண்டவண்டு. (௨௨) நன்னர்முகில் - உலகத்திற்கு நன்மைபயக்கு
மேகம். சேரநரபாலன் என்றது-அண்மைவிரி.

னத், தென்னர்பிரான் திருமுகத்தின் செய்தினோக்கிச் சேரர்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியாளுகி. (உஉ)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின் தளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கைமதமான் றலையேற்றி, மன்னுங்கொளையாழ்ப்புலவனை முன்வைத்துப்பின்னே தான்றிநுந்து, மின்னுங்கதிர்காலிணைக்கவரிவீசிப்பலவேறியங்கலிப்பத், தென்னென்றளியாரிசைத்தாரான் திருமாநகரைவலஞ்செய்யா. (1)

பஞ்சுதடவுஞ்சேரடியார்பலமங்கலங்கொண்டெகிர்போத

மஞ்சுதடவுளீன்குடுமிமாடமனையிற்கொடுபோகி

நஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன்றனைநன்னீராட்டி

பஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைத்தமணிகண்டபத்தேற்றி. (உரு)

அம்பொற்றவிரட்டருச்சனை செய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச்

செம்பொற்கலவைநறுஞ்சாந்தத்தீம்பூவாதிமுகவாசம்

பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலைதீம்பழுக்காய்பிறவுமுறைநல்கி

பும்பர்க்கிறைவன்றிருமுகத்திலுய்ப்பதெனலாலுய்த்துமென (1)

செம்பொனறையைத்திறந்தழைத்துக்காட்டியினையிருவெல்லா

மும்பர்பெருமானடியீர்நீருடையீர்கவர்த்துகொண்டினென [வ

வீம்பர்நிழற்றுமவெண்குடையானிசைப்ப வெகிர்தாழ்ந்திசைக்கிழ

னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கின்றமையுமெனக்கென்ன. (உஎ)

மன்னன்றானெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்தும்றுத்

தின்னநீருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்பூணிருநிதியம்

பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான் பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்

தன்னதென்னுமளவாற்றாற்றானேகொள்ளத்தார்வேந்தன். (உஅ)

பின்னேமுடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினுந்

நன்னேரிசையான் றனைவிடுத்தமீண்டாளுகத்தமிழ்மதுரை

(உஉ) தளிகை-தவிசு. கொலை - இசை. தென் என்றது—ஒரிசைப்பண். (உரு) சேரடி-சிறுடி, பலமங்கலம் என்றது—கண்ணடி, இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சங்கு, சுவத்திகம், நிறைருடம், வாசநீர்முதலிய அவுடமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்சவன் னப்பொடியை.

(உஉ) முகவாசம்-தூபம். பழுக்காய் - பாக்கு.

(உஎ) கவர்தல் - கைக்கொள்ளல். நல்கிற்று - நல்கியது.

(உஅ) தானெண்ணியவாற்றால் வழங்கவழங்க என்றது—சேனைமுதலிய அரசியல்முற்றுந் தந்தமையை. தன்னம் - சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன் றுனுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிநிதிக்கிழவன் போலமதுரைநகர்புக்கான். (௨௬)

வந்துமதுரைப்பெருமானை வணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மிந்துமருமானகருன்னார்யாரும்றியயாவர்க்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர் தமக்குமுறைநல்கிச்
சந்தயாழினிசைப்பாணர் தருமமனையான் வைகிஞன். (௩௦)

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௩௦.

நாற்பத்துழன்றவது,

ப ல க யி ட்ட ப ட ல ம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத் திரற்குநிதி
திருந்துதாருதியனிடத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழை தூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்ட தூஉமினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடையராயகனை முப்போதும்புகுந்திறைஞ்சி
யின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருகியமருளியபி
னன்புசிந்தரையிரவுமடைந்துபணிந்தடல்விடையின்
பின்புறகின்றேழிசையும்பாடிவரும்பேறடைவான். (௨)

தொழுந்தகையன்பருந்தேவர் தொகுதிகளுந்தொழுத்திங்கட்
கொழுந்தலையநதியலையக்குனிக்கின் ததனிக்கடவுள்
செழுந்தரளச்சிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைத்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத் துவாறோரிரயில். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாண்னெவ்விடையுறடித்தாலுந்
தன்னியமநெறியொழுக்கந்தவானென்பதுலகறியப்

(௨௬) சிதிக்கிழவன் - குபேரன்.

(௧) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (௨) அரையிரவு - நடு
ராத்திரி. (௪) தவான் - தவறான். கொண்மூ-மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணர்திருவினையாட்டா
லன்னிலையிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெழுந்ததிசையெல்லாம். (ச)

தடித்துகிரைபுடைபரப்பித்தமொறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோர்த்துகருண்டலையொதுங்க
விடித்துவிடென்கணம்புதைப்பவிருள்கான் ஹசலபதிமுன்
முடித்திடுவான்வரவழைத்தமுகிலேழும்வளைத்தென. (ரு)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்திடுக்கவிழ்ப்பதெனவெண்டாரை
நெருங்கிருளினிருப்புக்கோனிரைந்தெனநிறங்கரும
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ்மேலென் றுதெரியாதமயங்கிருள்வாய். (சு)

மாமாரியிடைநனைந்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துநிருக்கோயில்புகுத்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனத்தென்வீளியாழ்வாசிப்பான். (௭)

விடைக்கடவுள்பின்னின் றுவீணையிடத்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிந்துமிடற்றொலிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச்
சுடைக்கடவுள்செவ்வழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிச்சுவையமுதமடைதிற்று. (௮)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பணிப்பவிச்சை
வரம்பொழுதுவிரன்மிறைத்துவலிவாங்கமயிர்சிலும்
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பகின் றுகிறையன் பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமமுதவிசைபாடுமால். (௯)

அறுசீரடியாசிரியரீருத்தம்.

மாதர்நகையாய்மதுரேசருண்பலிக்கெம்மனைவாய்வந்து
காதன் முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சின்தைகவர்த்தாற்போலுங்
காதன் முகத்தரும்பக்கையறவுதீரக்கலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும். ()

(ரு) தடித்து-மின்னி. அலை-பிலம். உடு-உட்சத்திரம். சலபதி-
வருணன். (சு) நிறங்கருகா என்றது—வெள்ளியமழைத் தாரைகள்
நிறந்திருந்து நின்றலை. உள்-உணரார் உள்ளம்—தம்மையறியாதவர்
மனம்.

(௭) காமாரி - காமனைத்தகித்தகித்தவன். பைங்கூழ் - பயிர்.

(௯) மிறைத்து - விரைத்து, (௧௦) கையறவு - காமநோய்,

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டென்பலிக்கிரம்மனையினூடே
கூடற், கண்ணுதலாருள்ளாளக் கானமிசைத்தென்னுள்ளங் கவர்த்
தார்போலுங், கண்ணுதலார் பாடிமவின்யங்கண்டாகங் கலப்பேன்
பாதி, பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித்தாவி பெற்றேன்
போலும். (கக)

ஐயரியுண்கண்ணாய் திருவாலவாயுடையா ரையங்கொள்வான்,
மையனகைசெய்தென் வனமுலையின்மேற்செங்கை வைத்தார்போ
லு, மையனகைசெய்தென் வனமுலையேற்கைவைப்பமாழ்கிச்சோர்
வேன், மையவிடங்கண்டெடுநெடுங்கிவிழித்தாவி தரித்தேன்போலும்.

மேற்படி - வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கண் டுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவார்செவியிலூட்டுந்தொண்டுகண்டிதன்மேனின் டு
பாடுவாயுனக்கேயித்தப்பலகையென்றூழ்த்தவன்பி
னாடுவார்விசும்பிற்கூற்றுகைமணிப்பலகையிட்டார். (கங்)

இமையருளானையஞ்சியிட்டபொற்பலகையேறி
நறைக்கெழுமதுரகீதம்பாடிநான்மறைதங்குடு
மறைகழலகத் துட்கொண்டபலகையுங்கைகொண்டு
மறைவழியாழ்வல்லோன் தன்மனையிற்செல்லுமெல்லே. (கச)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசும்புவாய்விளங்கித்தென் தன்
மன்னுமாமலையின்மேயமாதவர்க்குடித்தவைகற்
பொன்னுமாமணியுமுத் தும்புலப்படக்கிடந்தவேலை
யென்னமீன் விளங்கித்தோன்றவேகியில்புகுந்தானிப்பால். (கரு)

பாயிருட்படலங்கீண் டுபரிதிநண்விழித்துச்செங்கை
யாயிரம்பரப்பீழுநீர்லைகடனீந்துமெல்லே
மாயிருஞாலங்காக்குமவரகுணனிரவுதங்க
ணையகன்பாடற்கீந்தநல்லருட்பரிசில்கேட்டான். (கசு)

இன்னிசைக்கரையிட்டபலகையீதுருத்திமன்னர்
மன்னவனிவனையெங்கண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்மணிப்பூண் ல்கிவினாநிலமி கவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பன ல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (கௌ)

(கக) வெண்தலை - பிரமகபாலம். உள்ளாளக்கானம்-தேவகா
ந்தருவம். (கஉ) ஐயரி-பஞ்சரேகை; அல்லது அழகியரேகை. மை
யல்நகை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம் - சந்தனக்கோ
லம்.

(கங்) இருவர் என்றது - அச்சுவதரன், கம்பளனென்னுமிரு
வரை, இதனை—“அச்சுவதரன்கம்பளன்னென் வறையாநின்ற,
நச்செயிற்றரவிரண்டை நகுமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சன்”
என்பதாலுணர்க. (கரு) மாமலை என்றது—பொதியமலையை. மீன்
நட்சத்திரங்கள். பரிசில் - கொடை.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இதையருள்வரிசைபெற்றபத்திரணு மேறுயர்த்தவரைநாற்
போது, முறையிஞல்வழிபட்டொழுகுவானாக முடிசெழுவருண
வேந்து, மறைமுதலடிகள்வந்துவந்தனையால்வழுத்துவான்சில்பகல்
கழிய, நிறைபெருஞ்சுடரோன்றிருவுருவடைந்து நெறியினற்சிவ
புரமடைந்தான். (கஅ)

பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௫௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௪௮.

நாற்பத்துநான்காவது,

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருக்கொடியவிற்குரிசிலடியவனுக்குப்,
பாடலின்பரிசிலாகியசெம்பொற்பலகையிட்டபடிபாடினமன்னான்,
வீடரும்பொருவில்கற்புடையாளோர் விறலியைப்பரமனிறையருள்
பற்றி, மாடகஞ்செறியும்யாழ்வழிபாடி வாதுவென்றவரலாறுமிசை
ப்பாம். (க)

வரகுணன்கதியடைந்தபினம்பொன்மௌலிகுடியவிராசவிராசப்
புரவலன்புவிமடந்தையேட்டுப்புயந்தழி இக்கொடுநயந்தருகாளிற்
பரவுமன்பதைபுரந்தொழுகத்தப்பஞ்சவற்குரியரஞ்சனவுண்கண்
முரபின்வந்தமடவார்பலரேனமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ. (.)

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியரசனுக்கமுதுமாவியுமாகு, மி
ன்னனாண்மதுரகீதமிசைக்கும் விஞ்சையின் றுறைவலாளவளுக்கு
ம், பன்னகாபரணனின் னிசைபாடிப்பத்திரன்பொருவில்கற்புடை
பாட்டு, மன்னுதிதவினையாலிகள்முளவழுதுகாதன்மடமாதுபொ
ருளாய். (க)

(கஅ) ஏறு-இடபக்கொடி. திருவுருவடைந்து என்றது-சாரு
பபுதமுற்றமையை. நாற்போது-கால. நண்பகல்-மாலை. நடுநிசி.

(க) வீடு-விடுதல். விறவி-பாடினி. மாடகம்-நால்வகை விரல
ளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை, வலித்தல், மெலித்தல் செய்யு
ம் கருவி. (உ) நயம்-இன்பம். மையல்செய்யுமடவார்என்றது - ஓடி
ச்சிழத்தியரை. (ங) பன்னகம்-பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர்பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டிவள்படைத்
தசெருக்கை, யீடழிப்பலெனவெண்ணியெழீஇத்தன் னிறைமகற்
கஃதிசைத்தலுமந்தத், தோடிதற்பொருதயற்கணிஞடான் சொன்
னவாறொழுமுகுமன்னவர்தன்ன, ஞடியத்தகையவிறலியைவீழ நாட்
டனும்வரவழைத்துவிடுத்தான். (ச)

பந்தயாழ்முதுகுதைவரவிட்டுப்பாடலாயமிருபக்கமுமொய்ப்ப,
வந்தபாடினிமடந்தையுமன்னர் மன்னனைத்தொழுதொர்க்கின்னர
மாகிற், சந்தவேழிசைமிழற்றினணின்ரு டன்னைநோக்கியொருமி
ன்னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவருதீப்பழிநோக்காத்தென்ன
ருக்கரசனின்னதுசெப்பும். (ரு)

பத்திரன்மனைவிதன்னையெம்முன்னர்ப் பாடுதற்கழையதற்க
வளாற்று, துத்தரஞ்சொலினும்யாமவன்சார்பாயுனைவிலக்கினும்வி
டாதுதொடர்ந்தே, சித்தநாணமுறவஞ்சினமிட்டிச் செல்லனில்லெ
னவனைதுகொள்ளெனா, வெய்த்ததுண்ணிடையினையிருக்கைக்
கேகிநானைவருகென்றுவிடுத்தான். (சு)

கவிநிலைத்துறை.

பின்னரின்னிசைப்பத்திரன்பெருந்தகைவிறலி
தன்னையங்கழைத்துளத்தொன்றுபுறத்தொன்றுசாற்று
மென்றொழின்னிசைபாடுவாருளர்கொலோவிங்கென்
றுன்னிவந்திருக்கின் நனளிசைவலாளொருத்தி. (ஏ)

ஆடமைத்தடந்தோளினொவளொடுங்கூடப்
பாடவல்லையோபகரென்பாடினிபகர்வாள்
கோடருந்தகைக்கற்புமிக்கூடலெம்பெருமான்
வீடருங்கருணையுமெனக்கிருக்கையால்வேந்தே. (அ)

பாடிவெல்வதையன்நிநான்பரிபவமுழந்து
வாடுவேனலேனென்றுரைவழங்கலுமதுக்கா
லேடுவார்குழலவளையுமிருக்கையுத்திருந்தா
னீடுவார்கிறைரப்பொருநையந்தண்டுறைநிருபன். (ஈ)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன் நன தவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்

(ச) கயற்கணி என்றது-காமக்கிழத்தியை. ஆயம்-மகளிர்கூட்
டம். (சு) வஞ்சினம்-சபதம். (அ) கோடருந்தகைக்கற்பு என்றது-
மாறுபடுதலில்லாத பெருந்தகைமையையுடைய அறக்கற்பினை,
(ஈ) பரிபவம் - துன்பம்,

கற்றவேழிசைகேட்குமுன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்கணுள்விறவியவைதாள்.

(௧௦)

குற்றமெத்தனையெத்தனைகுணங்களாய்க்கோலுக்
குற்றதெய்வமேதிசைப்பதெவ்வுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைக்குத்தரம்பேசி
மற்றெனோபொடில்லையேல்வவைசயுனக்கென்றாள்.

(௧௧)

இருமையும்பெறுகற்பிள்ளியம்புவாண்கலத்தின்
வருமரும்பெறற்கல்வியும்வாதினமேலுக்கப்
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குந்
கிருமகன்சவையறியவாய்திறக்கவேண்டாவோ.

(௧௨)

நெய்யுண்பூங்குழன்மடவரானின்னெடும்வாது
செய்யும்பூசலுக்கெதிரலாற்றியவாய்திறந்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விறுன்போ
யுய்யும்பாவையரேயதற்கெதிரெனவுரைத்தாள்.

(௧௩)

வென்றினைவன்விலக்குவான்போலெதிர்விலக்கித்
துன்றுதார்குமுன்மடந்தைமீர்பாடுமின்றோற்றோர்
வென்றமாதாரக்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமிழ்நாட்டரிவை.

(௧௪)

முந்தியாழிடந்தழீஇக்குரல்வழிமுகிழ்விரல்போ
யுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடந்தரும்பச்

(௧௧) குற்றமாவன—செம்பகை-பண்ணெடுவராத இன்பமில்
லாத ஓசை. ஆர்ப்பு—மாத்திரைகடந்தொலித்தல். கூடம்—இசை
வழிப்படாது மயக்குதல். அதிர்வு—இழுமெனும் ஓசையின்றிச் சித
றியுரைக்கும் உச்சரிப்புடையது முதலியனவும்; நீரின் நிகியதும்,
மெல்கியதும், வெந்ததும், தக்கநிலத்திற் பிறவாததும் இடிவீழ்ந்த
தும், கோயுற்றதுமானமரங்களும். குணமாவன—அக்குற்றங்களொ
ழிந்த, கொன்றை, கருங்காலி, முருக்கு, குமிழ், தணக்கு முதலிய
மரங்கள். தெய்வங்களாவன—விஸ்வாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்
திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன். தெய்வம்பொருளா
லுயர்திணையேனும் சொல்லா லஃநிணையாதலால் யா என்னும் அ
ஃநிணைப்பன்மைப் பயனிலைகொண்டது.

(௧௨) கலத்தின்வரு மரும்பெறற்கல்வி என்றது—ஈழப்பாடினி,
மரக்கலமேறிவந்தது கற்றல்வியாலாதலால் உடையாள் தன்மை
யை உடமைமேலேற்றிக்கூறியது. (௧௩) பூசல்—போர்.

(௧௪) குரல் என்றது—குரலென்னுமோர் நரம்பினை. அன்புவந்
தகாதலாள் என்றது—பான் டியன துகாமக்கிழத்தியை.

சத்தவேழிசையிறைமகன்றூழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாண்மழலையினமுதெனவார்த்தாள். (கடு)

வீணைவாங்கினண்மாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரம்பெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கர்
நாணமெல்விரனடைவழிநாவிளையமுதம்
பாணர்கோமகன்விறவியும்பலர்செவிநிறைத்தாள். (கசு)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்
விரைசெய்வார்சூழற்பாடினிபாடலெவியந்தார்
புரைசைமானிரைப்பூழியனிலங்கையிற்போந்த
வரைசெய்குங்குமக்கொங்கையாள்பாடலெமகிழ்ந்தான். (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கொளெல்லேதெரிந்தனரவையத்துள்ளா
ரன்னவன்புகழ்ந்தவாறேபுகழ்ந்தனரவனைத்தானே
மூன்னவனருளைப்பெற்றுமும்மையுத்துற்தோரேனு
மன்னவன்சொன்னவாறேசொல்வதுவழக்காறன்றோ. (கஅ)

பொன்றளிரினையாண்மையற்புதுமதுநுகர்ந்துதிது
நன்றறியாதகன்னிநாடவனவையைகோக்கி
யின்றொருநாளிறேறாதக்கதோவிதுவென்றந்த
வென்றடுவேற்கணுரைப்போமெனவிடுத்தான்மன்றோ. (கக)

மருவியவாயமேத்தவிருந்தினுண்மனைவந்தெய்திப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்ததேபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொண்டாளுப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சந்
திருமலரணைமேலார்வந்தினைத்தினிதிருந்தாளிப்பால். (உ௦)

வணங்குறுமருங்கிற்கற்பின்மடவரன்மதங்கதானு
மணங்கிறைகொண்டநெஞ்சளங்கயற்கண்ணிபாகக்
குணங்குறிகடந்தசோதிருரைகழலடிக்கீழெய்தி
யுணங்கினள்கலுழ்கண்ணீரொளாதுங்கிறின்றினைச்சொன்னாள். (1)

(கசு) விசித்து-கட்டமைத்து. (கஎ) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்
து. புரசை - யானைகட்டிங்கயிறு. இது புரசை எனப் போலியா
யிற்று.

(கஅ) மும்மை என்றது-மண், பெண், பொன், என்னு மீஷ
ணத்திரயங்களை. (உ௦) விருந்தினுள் என்றது - ஈழநாட்டுப் பாடி
னியை. மதங்கி - பாணஸ்,

தென்னவனுகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்த
மன்னவவழுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதானு
ன்னன்னவன் கருத்துக்கேற்பவவையருமனையராணர்
பின்னநினைமை தூக்கிப்பேசுவார்யாவவையா. (௨௨)

உன்னருடுணைசெய்தென்பா லுறுகணையதுடைப்பதென்ன
மின்னனாய்நீயேநானாவெல்லுமாசெய்துமஞ்சே
லென்னவாகாயவாணியீநிலானருளாற்கேட்டு
மன்னருங்கற்பிடுடன்மனைபுகுந்திருந்தாண்மன்னே. (௨௩)

அன்றுபோன்மற்றைநான் றுமழைத்தனன்பாடல்கேட்டுக்
குன்றுபோற்புயத்தானென்னற்கூறியவாறேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவண்ணமேசொன்னார்கேட்டு
நின்றபாண்மடந்தைபாண்டிருபனைநோக்கிச்சொல்வாள். (௨௪)

தென்னரேறனையாநூலமனுவழிச்செங்கோலோச்சு
மன்னரேறனையாவாறவழக்கினையாதலானீ
சொன்னவாறவையுஞ்சொல்லத்துணிந்ததுதுலையாவன்ன
பன்னகாபரணர்முன்போய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லே. (௨௫)

இருவரேம்பாட்டுங்கேட்டுத்துணித்திவல்வென்றாளென்றோ
வொருவர்ச்சந்தியிற்சொன்னாற்போதுமென்றுரைத்தான்பாண்டித்
திருமகனையவாறேசெய்யினீர்செய்யினென்ன
மருவளர்குழலினாந்தமனைபுகுந்திருந்தார்பின்னாள். (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

தென்றனாடனுமந்திரச்செல்வரு
நன்றுதீதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றவேகியொளிவிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினார். (௨௭)

எய்தியம்மடமாதரையிங்குறச்
செய்திரென்னத்திருமகனேவலோர்
நொய்தினோடிநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழ்ந்தவிழியார்வருவரால். (௨௮)

(௨௨) வாரம்-பட்சபாதம். உறுகண் - துன்பம். துடைப்பது-
இது துவ்விருதியிற்றுவிங்கோள்வீணமுற்று. இதனைக் “கொள்
னப்படாது மறப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களே” என்பதாறுமுணர்க.

(௨௭) நால்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம்,
சுருதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்னையமீன்றலெனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தான்சுலத்தின்வந்தான். (௩௧)

கற்புமிக்கெழுக்கற்புங்கருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக்கெழுமேல்வவந்தாளரோ
பொற்புமிக்குளபத்திரன் பொன்னனாள். (௩௦)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன் கடாங்கிக்கலைஞர்குழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொணுவலர்போல்வந்தவைகிறார். (௩௧)

அந்தவேத்தவைதன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிரைசமாதராண்
முந்தவேத்திசைபாடினன்முந்தையோர்
சிந்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩௨)

வீண்தோளிடேனந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெறித்தின்னிரையோர்த்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியும்பாடுமால். (௩௩)

(௩௧) கோட்டம்-கோணல். கடுமை-விரைவு.

(௩௦) கற்புகளிரண்டினுள் முன்னையதுகல்வியறிவின்மேலது.

(௩௧) இறைவர்-சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩௨) எத்திசை என்றது-நால்வகைவருணவாழ்த்தினே; அதாவது, பிராமணர்முதலிய நால்வகைவருணப்பூதரைச், சிறுதேவபாணியாற்றுகித்து, மூவடிமுங்கால் வெண்பாவால், அவர்களணியையும், மாலைகளையும், ஆடையையும், கிறத்தையுங் கொடியையுங் துதித்து அவர்களாலொன்று பெறுதல். இவற்றின் விரிவை மதிவாணனாரிசைநூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடு அருக்கையின்வைகிஎன்றது-கலைமகள்பாடும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன்மனைவியாருமிருந்தமையை. வாணி அருக்கையாவது - ஒன்பான்வகைப்பட்ட விருத்திகளுள், பதுமாசனம்; அது காலடிகளேமாற்றிக் குதிமேலாயிருத்தல். “பதுமுகமுற்கட்டிதமேயொப்படி, இருக்கைசம்புடமயமுகம் சுவத்திகம், தனிப்புடமண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதும், ஆருந்திரிதலில்லாதிருக்கை” எனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஒன்பான் விருத்தியுங்காண்க. அகராச்சுட்டிப்பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல்கின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிவார்க்கிழையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொன்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொன்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோ நுமிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே. (உ.உ)

தேனார்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாநிராசியுரு
வானாயென்றுபிறப்பித்தாலடியேன்விடையேததவையேனே. (உ.இ)

வரதனாகியெவ்வயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னுன்வினம்புவனே. ( )

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற் க
னிந்து, பண்ணுதல்பரிவட்டணை முதலிசைநூல் பகர்முதற்றொழி
லிருநான்கு, மெண்ணுறுவார்தல் வடித்திடன்முதலா மெட்டிசை
க்கரணமும்பயப்ப, மண்ணவர்செவிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வா
க்கிணைவினையமுதம். (உ.எ)

(உ.ச) குடங்கை - உள்ளங்கை. இமையாக்குஞ்சரமும் படங்
கொன்பாயும் பூவணையும் என்றது, முறையே இந்திரனும், திருமா
னும், பிரமனும், அடைந்தவாழ்வு சிவபெருமானைவழிபட்ட வழிபா
ட்டாலென்பது தோன்றிற்றல்லால் குறிப்பெச்சம். எசுவார் என்ற
து - புறச்சமயிகளே.

(உ.சு) வரதன் - அருட்கொடையையுடையவன். மாயாவிருத்
திவலியடக்கி என்றது-தனுகரணபுவனபோகங்களாய்க்கன்மத்துக்
கேற்ற சரீரங்களைக்கொடுத்தலாகிய மாயாமலத்தின் றொழிவை, அ
ழுக்கைக்கொண்டே யழுக்கை யொழித்தல்போல மாயையைக்கொ
ண்டேயொழித்தல். விருத்தி-தொழில். சரதம்-நித்தியம். வீடுபெ
றுவார் சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது-சககாதிகளுணரவுணர்
த்திவிடையோகநிலையை.

(உ.எ) முதற்றொழிலிருநான்காவன-பண்ணல், பரிவட்டணை,
ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், வினையாட்டு, குறும்போக்
கு என்பன. இசைக்கரணமெட்டாவன-வார்தல், வடித்தல், உந்த
ல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்ப
ன. வாக்கிணை - வார்த்தாள்.

இடையினோடேனைப் பிங்கலையியக்க மிகந்துமூலந்தொடுத்தி யக்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்குமு ன்ளான, மிடறுவீங்காள்கண்ணிமைத்திடாளெயிறு வெளிப்படா ன் புருவமேனிமிராள், கொடிறதுதுடியாள் பாடலுமதுகேட்டனை வருங்குதுகுலமடைந்தார். (௩௮)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்று வானெனத்தா, னின்னிசையறிஞ னாகியுமுன்போ வியம்புவாளு றுப்படுகின்றான், முன்னவனருளாற் றன்மனக்கோட்ட முரண் கெடப் பொதுமையானோக்கி, யின்னவடானே வென்றனளென் று னினையவாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரைமொழிந்த கைதவனிலங்கைக் கைதவப்பாடினிகழுத் திற், புரிசுழன்மாதையிருத்தெனவிருத்தும் போதுமையிடங்கரந் திருந்த, வரியநாவலர் தற்புதமீதற் புதமென வறைந்தவைகாண, விரிகதிர்மின்போன் மறைந்தனர்யாரும் வியந்தனர் பயந்தனன் வேத்தன். (௪௦)

செங்கணைமுகராடலீதென்றையாவருத்தெளிந்தனரேத்தி யங்கணையகர்தங்கருணையின் றிறனுமடியவரன் பையுந் தூக்கித் தங்கணாருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந்தார் வங்கமேல்வந்தாள்பிடர்மிசையிருந்த மாணிழைவிறலியைமன்னன்.

இறக்குவித்தவட்கு முத்தமுத்தார மெரிமணிக் கலன்றுகில் வரிசை, பெறக்கொடுத்தேனை யவட்குமுண்மகிழ்ச்சி பெறச்சிலவ ரிசைதந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருங்கு வைகவானிழிந்த தெய்வ தக்கோயில்புக்கிருந்த, வறக்கொடியிடஞ்சேர் பெரும்புலவோர்க்கு மருங்கலனாகிகணல்கா. (௪௨)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந்தெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்மூன் றட்ட முன்னவன்வலிமுன்னில்லாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா மின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்புதெய்தா. (௪௩)

(௩௮) உள்ளாளம் என்றது-இச்செய்யுளிற்கூறிய இலக்கணத் தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு. (௩௯) கைதவன்-தவங்கை. கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪௧) சலதி - கடல்.

(௪௨) தெய்வம் - என்றது - விஷ்ணுமுதலியதேவர்களை.

மின்னியல்சடையினுனை விடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்வெழில்லகோடன்கோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்றான்போலச்சுருணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீங்கவைகினுனிராசராசன். (௧௪)

இசைவாதுவென்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௬௨.

நாற்பத்தைநீநாவது,

பன்றிக்குட்டிக்குழலகோடுத்தபடலம்.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்திலவைத்தோன் நன்னிடத்தென்றுமன்பின்
மெருளைத்தந்தவட்குமாருந்தேரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குழலதந்தாவிகொடுத்தவாறெடுத்தச்சொல்வாம். (௧)

முறையென விமையோர்வேண்டமுளைத்தநஞ்சயின் றுசான்ற
யுறையெனமிடற்றில்வைத்தவும்பரான்மதுரைக்காரர்
திறையெனவெற்றீர்வையைத்தற்கதுருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வத்தொன்மணிமாடமுதூர். (௨)

தருநாதனாதிவானோர்தங்குருவிருந்துநோற்பக்
குருநாதனென்பேர்பெற்றுக்கோதிலாவரந்தந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வலவருடனேகஞ்சத்
திருநாதன்பரவையகியிருக்குமச்சிறந்தவூரில். (௩)

சுகலனென்றொருவேளாளவன்மனைச்சுகலையென்பா
ளிகலருங்கற்பினுள்பன்னிருமகப்பெற்றான்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்காலன்னபுதல்வரைக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதுரன்பினுள்வளர்க்குநாளில். (௪)

(௧) கந்தரம்-கழுத்து. மாருந்தேரிவை என்றது-ஈழப்பாடினி
யை. குறளை-விலங்கின் குட்டி. (௨) திறை-இறைப்பணம்.

(௩) தருநாதன் - இந்நிரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத்
தேர்வலவன் - சித்திராதன் என்னுமோர் காந்தருவன். கஞ்சத்தி
ரு - இலக்குமி.

தந்தையுந்தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையராகி
மைந்தரும்வேடரோடுகூடிவெங்கானில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழெய்தி
யைந்தவித்திருந்துநோற்குங்குரவனையங்குகண்டார். (௫)

கைத்தவம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றாக்கவீசிஞர்வினையவெல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவரென்றுன்னிச்
சித்தநொந்தினையவஞ்சத்தியரைச்செயிர்த்துநோக்கா. (சு)

தொழுந்தொழின்மறந்துவேட்தொழிலுழந்துழல்வீர்நீர்மண்
ணுமுந்தொழிலுடையநீராற்பன்றியினுதரத்தெய்திக்
கொழுந்தழலனையவேனக்குருளையாய்த்தந்தைதாயை
யிழந்தலமுறுமினென்னாவிட்டனன்கடியசாபம். (எ)

பாவத்தையனையமைந்தார்பன்னிருபேருமஞ்சிச்
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தைய்கற்றுமீசனருட்கழனினைந்துவந்த
கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன் கூறும். (அ)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனேயுங்கட்
கன்னையாய்முலைத்தாலியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையான்ந்தவீடுதருமென்ப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னான்பன்னிருநாயர்தாமும். (க)

தொன்மைசால்குருவிருந்ததுறையதன்புறத்தவாண்
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்சரசாய்வைருந்
தன்மைசாறனியேனத்தின்றன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்குருளையாகிப்பிறந்தனர்வழக்கான்மன்னோ. (க௦)

ஆனநாளொருநாளெல்லையச்சருக்கரசனான
மீனவன்மதுரைநீங்கிமேற்றிசைக்காணநோக்கி

(௫) தறுகண் - கொடுமை. குரவன் - பிரகஸ்பதி. ஐந்து என்
றது - புலன்களின்மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (சு) பரல்-பரு
க்கைக்கல் உவர் - இவர்கள். வீக்கம் - அழிவு.

(எ) தொழுந்தொழில் மறந்து என்றது-தாம்பிறந்தவேளாளக்
குலத்திற்குரிய, பெரியோரை வழிபடலேக்கைவிட்டமையை. ஏன
ம்-பன்றி. அவமுறல்-வருந்தல். (அ) ஆவத்து - இடைபூறு. கடவு
ளர் - தேவர். (க௦) காண்வாழ்க்கை - இது இடைப்பிறவால்.

(க௧) மானம் மா - பெரிய மிருகம். அடவி - காடு. தண்டா-
நீங்காத.

மான மாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பச்செல்கின்றான்செல்லுமெல்லே. (௧௧)

மாவழங்கிடங்குடேரவல்லதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சுவடுபற்றிப்படர்த்துநாறழல்புலால்வாய்த்
தீவியியுழுவையேனந்திரிமருப்பிரலைபுல்லாய்
மேலீடனநிந்துவல்லேவிரைந்துவந்தெதிரேசொன்றார். (௧௨)

மறத்துறைவேட்டமாக்கள்வல்லேபோயொடியெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள்போக்கிநாயான்புறம்புபோர்ப்ப
நிறைத்துமாவொதுக்கிநீட்டிம்படைஞராய்நிரைசூழ்நிற்ப
வறத்துறைமாறுக்கோலலானேமேல்கொண்டிநிற்ப. (௧௩)

சில்லரித்துடிகோடெங்குஞ்செவிடுறச்சிலையாநிற்பப்
பல்வகைப்பார்வைகாட்டிப்பயில்விளியிசையாநிற்பர்
வல்லியமிரலைமையன்மானின்மெருளாநிற்ப
வீல்விறவலித்துவாங்குமீளிரெங்குணைகரீர்த்தார். (௧௪)

கலிலீலத்துறை.

செறித்தமான்முறித்ததாள்சிறைத்தசென்னிசெம்புநற்
பறித்தவாறுவெண்ணிணம்பரித்துவீசுகையிரு
மறித்தவேழயர்ந்தவேழமாண்டவெண்குவல்லியம்
பிறித்தவாலியோடும்வாய்பிளந்தவாய்விழுந்தவே. (௧௫)

தொட்டபுற்கிழங்குவாடைதொடலிரைந்துகண்ணியுட்
பட்டவும்பொறித்துவைத்தபார்வைவீழ்ந்தடித்தவுங்
கட்டியிட்டவலைபிழைத்துஞமலிகௌவகின்றவு
மட்டிலாதவொட்டினின்றுமள்ளர்வேலின்மாய்ந்தவே. (௧௬)

(௧௨) கோல்வன்கால்-தொடுதோல்மாட்டிய முருட்டுக்கால்க
ள். அழல் - கோபத்தின்மேல்நிற்தலால் உவமையாகுபெயர். திரிம
ருப்பு இரலை-திரிகியகொம்புகளையுடையகலைமான். புல்வாய்-மான்.

(௧௩) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடி எறிதல் - மூலைபோக்கு
தல். வார்வலை - வராலாகியவலை. அறம்-நூன்மேனிநிறலால் தானி
யாகுபெயர். (௧௪) சில்லரி-ஒலிக்கும் ஒருகட்பறை. சில்-ஒலி. பார்
வைகாட்டல்-புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மாணியும் காட்
டுதல். பயில்விளி-அம்மிருகங்கள் தம்முளழைக்குஞ் சைகைபோல
விளித்தல். (௧௫) ஏழுயர்ந்தவேழம் - ஏழுமுழுமுயர்ந்தயானை.

* பிரிந்த என்பது எதுகைநோக்கிப், பிரிந்த எனநின்றது.

(௧௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலை
களைப்போல மிருகங்களைப் படிக்குங் கருவியாய்வின்ற, ஓர்புல்லின்
கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந்துநின் றமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவனைந்துடித்தவலையினுந்தியப்புறத்
தெட்டினின்றகொலைஞர்மேலெதிர்ந்துமிளவெயில்வளைங்
தொட்டினுரைமலையுமாப்பொறிக்கணங்கனொத்தவே. (௧௭)

வல்லியந்தொளைத்தகன்றுமான்றொளைத்தகன்றுவெங்
கல்லியங்குமெண்கிளைத்தொளைத்தகன்றுகயலுவாய்
வெல்லிபந்தொளைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிங்குனஞ்
சொல்லினுங்கடிந்துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில. (௧௮)

மடித்தவாளியிற்பிழைத்துவலையைமுட்டியப்புறத்
தடித்தமானைவெளவிநாயலைத்துநின் றவாதிநா
ளுடித்தபாசவலையினின் றுமய்குவாறையொய்யெனத்
தடித்தவாலிளைத்துநின் றதையலாரையொத்தவே. (௧௯)

மதியையேர்வகிர்ந்துகௌவியனையவான்மருப்புவெங்
கதியவேழித்துதாதுகாலுநீலமுகையினி
னுதியவேனுழைந்தசெம்புணாழில்வீழுமுதிருநீர்
முதியகானவரையினிம் துமொய்த்ததியையொத்தவே. (௨௦)

மள்ளேரோசைதுடியிளேசைவயிரிளேசைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலங்கிளேசைதப்பியோடுமானின்மேற்
துள்ளுநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுதொக்குவா
னுள்ளுநாயுடன் றொலிக்குமுருமிளேசைபுரையுமால். (௨௧)

இன்னவேறுபல்விலங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னரேறுதென்னர்கோமகன்ருடக்கினைகுவா
ன்னன்போதோரேனமேனவரசிருக்குமடவிவாய்
முன்னரோடிவந்துநின் றுவந்தசெய்திமொழியுமால். (௨௨)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளவிருகமெல்லாந்
திங்களுக்கரசன்கொன் றுவருகின்றனென்றுசெப்ப

(௧௭) எயில் - மதி. ஒட்டல் - போர்செய்தல். (௧௮) கள்ளன்
றது - மலைகளை. கயலுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முனிவர்களிட
ஞ்சாபம். பாசம் - ஆணவமலம்.

(௨௦) தாது - மகரந்தம். காலும் - சிந்தும். முகை - அரும்பு.
நீலமுகையினில் றுதிய என்பது - பண்புபற்றிய வுமைமயாதலால்
விடம்பூசிய என்னும்பொருளதாய் நின்றது. நூழில்-யானை.

(௨௧) வயிர்-ஊதுகொம்பு. (௨௨) ஏன அரசு-பன்றிவேந்து.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சங்கையுற்றெழுத்துபோவான் நன்னுயிர்ப்பெடையேனோக்கா. (1)

இன்றுபாண்டியனை நேரிட்டிருஞ்சுமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருகுவனையோவென்றிப்
பொன்றுவனையோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிநுத்தியென்னநங்கைப்பேடின்னகூறும். (உச)

ஆவியங்கேசகலிந்தவாசகமிங்கிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனாவிந்தப்பாழினைவகுத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேல்வருவேனன்றி
நீவிளிந்திடத்துமாய்வேனிழலுக்குஞ்செயல்வேறுண்டோ. (உரு)

போதுகமெழுகவென்றாப்பொருக்கெனவெழுத்துநீலத்
தாதுறமேனப்பாட்டிசுன்புடைசழுவிச்செல்லும்
பேதுறுபறழைநூக்கிப்பின்றொடர்ந்தணைத்துசெல்லக்
காதெயிற்றெழுதிவேந்தன்காலெனநடந்தானன்றே. (உசு)

பல்வகைச்சாதியுள்ளபன்றியின்கணங்களெல்லாம்
வெல்படைத்தருகட்சேனைவீரராய்முன்புசெல்லச்
செல்லெனத்தெழித்துச்செங்கட்டியுமமானமென்னு
மல்லல்லாம்புரவிமேல்கொண்டெழுந்தனன்வராகவீரன். (உஎ)

முற்படுநூசியாகநடக்கின்றமுரட்காற்பன்றி
மற்படுசேனைநேரேவருகின்றமன்னர்மன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வள்ளுள்வீரர்மேற்சிறிச்செல்லப்
பிற்படவொதுங்கிவீரர்பெய்தனரப்புமாரி. (உஅ)

சொரிந்தனசொரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்த்தயாக்கை
சரிந்தனகுடர்களைன்புதகர்த்தனவழிம்புழையே
பரிந்தனசேனங்காசம்படர்த்தனயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனலின்றபிறைமருப்பேனவீரர். (உக)

(உச) நேரிட்டு - எதிர்த்து. (உரு) ஆவி என்றது - உயிர்போ
ன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது - பழவினையை.
வகுத்தது என்பதில் துஸ்வீறுதொகுத்தல். (உசு) நீலத்தாதுறழ்
எனப்பாட்டி என்றது - நீலோற்பலத்தின்மகரந்தத்தையொத்தகரு
கிறம்வாய்ந்தபெண்பன்றியை. பேதுறல் - மயங்கல். நூக்கல் - தள்ள
ல். காது எயிறு - வக்கிரதந்தம். எழுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(உஅ) நூசி - அணி. அம்பு - அப்பெனவலிந்துநின்றது

(உக) படர்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தனரெரிவீற்றிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்து
சினைத்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புனல்வாயிற்சோர
வுதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோணேறி
வதைத்தனர்சிலரைநேரேவகிர்ந்தனர் சிலரைமாதோ. (௩௦)

தான்சினைத்தாருஞ்சில்லோர் தலைசினைத்தாருஞ்சில்லோர்
தோத்சினைத்தாருஞ்சில்லோர்தொடைசினைத்தாருஞ்சில்லோர்
வாள்சினைத்தாருஞ்சில்லோர்வரையறுத்தலரோன்றிட்டு
நான்சினைத்தாருஞ்சில்லோர்நாதிபன்சேனைவீரர். (௩௧)

கண்டனர்கன்னிநாடுகாவலனமைச்சர்சீற்றங்
கொண்டனர்முசலநேமிகூற்றெனவீசியார்த்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெல்லைப்
புண்டவழெயிற்றுவிநைதப்புடைநின்றபேடைநோக்கா. (௩௨)

எவியசேனையெல்லாமிறத்தனவினிநாஞ்செய்ய
னாவதென்வாளாநாமுமழிவதிங்கென்னைத்தப்பிப்
போவதேகருமமென்றுபுனற்றத்திணையைநோக்கிச்
சாவதையஞ்சாவேனத்தனியரசொன்றுசாற்றும். (௩௩)

தூண்ணறிவுடையராகிநூலொடுபழிஞனும்
பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதமைத்தாதலாலுன்
கண்ணறிவுடைமைக்கேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
மெண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாமிழுக்குடைத்தன்றோவீதால். ( )

தூங்கிருள்வறுவாய்ச்சிங்கமிரன்றெறதுதையின்மாதோ
வாங்கிருமருப்புக்கேழல்வந்தூர்பருகிமீளும்
வீங்கிருளுடற்காரேனமொன்றுதையுறையில்வீரர்
தாங்கிருமடங்கனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சுமன்றே. (௩௫)

அத்திடமரபின்வந்தபிறந்துளேனாதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரங்கவந்திசைதிசையுமவானும்
வைத்திடவல்லேனன்நிமடித்திடவல்லேனெகிற
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்நிப்புசமுடம்பழிவதுண்டோ. (௩௬)

கலிகிலைத்துறை.

ரீசில்வெனத்தன்படைதன்னினிறுத்திரீத்தென்
கானில்வெனவாழ்கருமாவின் கணங்களைல்லா

(௩௧) வான்-கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்.

(௩௫) தூங்கல்-தங்கல். காரேனம் என்பதில்—கருமை பெரு
மைமேல்நின்றது. (௩௬) திடம் - வீரம்.

மூனில் லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவார்ப்பவன்போலக்கொதித்துநேர்த்தான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டினிமிர்ந்தனள்வான்
றலத்தைப்புதைப்பத்தனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்ந்தான்வியந்தான்சிலவாங்கிவாளிக்
குலத்தைச்சொரிந்தான்பொருளைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன். (38)

குறித்துச்செழியன்விடுவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைக்கால்கொடுத்தேய்த்துத்தேய்த்து
முறித்துச்சிலவாளியைவாலின்முறித்துநின்றான். (௩௯)

மானம்பொருதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
றானம்பொருதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்தியை
லானம்பொருதுமூலங்கொடுத்தேறியுய்த்தா
னேனம்பொருதார்த்தியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪௦)

தந்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுசழன்றுசீற்ற
முந்திக்கதலிக்கொழுந்தண்டெனவூசற்கையைச்
சிந்திப்பிறவாளையிரேச்சிச்சிதைத்துவிட்ட
முந்திக்கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூரித்தாரான். (௪௧)

கிண்டேர்மிசைநின்றடனேமிதிரித்துவிட்டான்
கண்டேனவேந்தன்விலக்கிக்கடுங்காலிற்பாய்ந்து
தண்டேருடையத்தகர்த்தான்பரிதன்னிற்பாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலைவலந்திரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னர்த்தறுகண்வீரன்
பத்திச்சுடர்மாமணித்தார்ப்பரிமாவின்பின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுக்கிக்கோட்டாற்
குத்திச்செகுத்தான்பொறுத்தானலன்கூடல்வேந்தன். (௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டாற்

(௩௮) பிலம்-பாதலம். பொருளை-தாம்பிரபர்ணி. கொற்கை-
வையைத்துறை. (௩௯) கோலம்-பன்றி. புகர்-புள்ளி. முசலம்-இரு
ப்புலக்கை. (௪௧) ஊசல்கை-ஊசல்போலாடுத்துதிக்கை. (௪௨) சத்
திப்படை-வேற்படை. மணித்தார்-கிண்கிணிமாலை.

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந்தான் சுடர்கீறிவிமானமேலால். (சச)

வேனிற்கிழவோனில்விளங்குவியந்துவானோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யநனைந்துதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டரமங்கையர்கொங்கைசேர்த்தான். (சடு)

கலிவிருத்தம்.

பின்றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென்றுணைமாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றிலனே னும்விசும்படைவேனா
வென்றிகல்வேந்தையெகிர்த்ததுருத்தே. (சசு)

விறனவில்பேட்டைவளிப்பதுவேந்தற்
கறனலவென்றவனாள்வினைமள்ளர்க்
கிறைமகனானசருச்சரனென்றோர்
மறமகனேர்த்தமராடவனோர்தான். (சஎ)

நனிபொழுதாடமராடினனஞ்சிற்
கனிசினவன்பெடைசாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தகைரவீட்டினதாற்ற
வினியிலையென்னவினோத்துயிர்சோர்வான். (சஅ)

இரும்புசெய்தண்டினையிம்மெனவோச்சிப்
பொரும்படைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோரும்விமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே. (சக)

வன்றிறன்மன்னவர்மன்னவனுந்தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிப்பாற்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிநெடுங்கிரியென்ன. (இஃ)

(சச) விண் - வீரசுவர்க்கம். சுடர்கீறி என்றது - சூரியமண்ட
லத்தின் வழியேசென்று திவ்யதேகம் பெறுதலை.

(சடு) வேனிற்கிழவன் - மன்மதன். (சஎ) விறல் - வெற்றி.
விளித்தல்-மாய்த்தல். ஆள்வினை மள்ளர்க்கிறைமகன் என்றது-வே
ட்டமாக்களின் தலைவனாகிய சருச்சரனை. (இஃ) பருப்பதம் - மலை.
பன்றிநெடுங்கிரி-வராகமலை.

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின் றும்வழங்குவதிம்பரிலந்தக்
குன்றிலருந்தவர்விஞ்சையர்கோபம்
வென்றவரெண்ணிலர்வீடுறநோற்பார்.

(௫௧)

கலிரிலைத் துறை.

என்றுகூறியவருந்தமிழ்க்கிறைறவனைநோக்கித்
துன்றுமாதவரறிவிலாச்சூகரவுருவக்
குன்றின்மீதருந்தவரெலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம்யாதெனக்குறுமுனிரிகழ்த்தும்.

(௫௨)

வேனில்வேளென விளங்குவிச்சாதானென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலத்தியன் றவத்தினுக்கிடையூ
ருணபாண்செயப்பன்றியாச்சபித்தன னறவோ
னேனமாகுவோனுய்வதென்றெனக்கென முனிவன்.

(௫௩)

மன்னர்மன்னனாந்தென்னவன்வந்துநின்வனத்திற்
முன்னுபல்வகைவிலங்கெலாந்தொலைத்துணைமாய்க்கும்
பின்னரிவ்வுருப்பெறுகெனப்பணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவந்திறத்துபின்பழவுருவடைந்தான்.

(௫௪)

ஆயபுண்ணியவிஞ்சையனாகமாய்க்கிடந்த
தூயநீரதாலவ்வரைமீமிசைத்துறந்த
பாயகெள்வியரிறைகொளப்பட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனார்மதுரேசருநயந்தவனுறைவார்.

(௫௫)

என்றகத்தியன் விடைகொடுத்தியம்பினனிப்பாற்
பன்றியேற்றையுற்பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டுச்
சென்றவிந்தபின்பன்னிருகுருளையுத்திகைப்புந்
றன்றலக்கனையுழந்தமையாரளந்துரைப்பார்.

(௫௬)

ஒடுகின் றனதெருமரலுறுவனநிழலைத்
தேடுகின் றனதாய்முலைத்தீயபால்வேட்டு
வாடுகின் றனதாகவெம்பெருநிவருத்த
வீடுகின் றனவெயில்சுடவெதும்புகின் றனவால்.

(௫௭)

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைறவன் - அகத்தியமுனிவன்.

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல் -
தங்கல். (௫௬) ஏறு - ஐயாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொ
ற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனநின்றது. (௫௭) தெருமரல் - சுழலல்.

இன்னவா நிவையணங்குறுமெல்லேவேல்வல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னனொடுமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகாணகத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார். (௫௮)

ஏனமென்பறமுருகனோய்க்கிரங்கினரிச்சை
பானவன்புத்தத்துயரகற்றுவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங்
காணவன்பறழ்கலங்களுர்கலங்கநேர்வந்தார். (௫௯)

கிட்டிகின்றத்தாயெதிர்குட்டியுங்கிட்டி
முட்டிகின்றனமொப்பணமுதுகுறத்தாவி
யெட்டிகின்றனகால்விசைத்தேறிவனநிலத்தை
வெட்டிகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீள்வ. (௬௦)

ஏனமின்னமுங்காண்பரிதாகியவேன
மானமெய்மயிர்முகிழ்த்திடத்தழவிமோந்தருளின்
மானமென்முலையருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுந்குணங்களுக்கா. (௬௧)

துங்கமாமுகமொன்றுமேகுரமுங்கமா
வங்கம்யாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்கயற்கண்
மங்கைநாயகன்கருணையாத்திருவுருமறைந்தான். (௬௨)

இம்மையிப்பவத்தன்னையாநிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனத்தையுஞ்சேதனஞ்செய்தா
ரெம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பலவுயிர்க்கு
மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவரலாவெவரே. (௬௩)

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨௫௫.

(௫௮) இச்சை என்பது. இச்சாசத்தியை. (௫௯) அன்புதந்து-
அன்புகூர்ந்து. மானம் - மிகுதி. அருள்-பசித்துண்பம். (௬௧) ஏனம்
இரண்டனுள் முன்னையது, திருமாலாகியபன்றியை. பின்னது
சோமசுந்தரக்கடவுளுருருவாகியபன்றியை. (௬௨) குகரம்-பன்றி.
(௬௩) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேத
னம் - பகுத்தறிவில்லாதது.

உ
சிவமயம்.

நாற்பத்தாராவது,

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய்
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம். (க)

ஆதிநாயகன்றிருவுருமறைந்தபினனைய
கோதிலாநிரண்டேனமாக்குமரருங்காலைச்
சோதியாநிரண்டருக்கர்போற்றேருன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்ந்தபல்கலைஞராயொருங்குவீற்றிருந்தார். (உ)

அனையராயவர்கைவருநாளாறபுனற்கூடற்
புனிதநாயகனருட்டிற்றமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மனாளைவினவும். (ங)

செவ்விலங்கினும்வெய்யவராயசேதனவிலங்கா
மீவ்விலங்கெயிற்றேனமென்குருளைகட்கிரங்கிக்
கைவ்விலங்கினையெய்தநீகருளையாய்முலைதந்
திவ்விலங்கறிவகற்றியதியாதெனவிறைவன். (ச)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுநம்மைச்
சுசுலசீவதயாபரனென்றுரைசால்பா
லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேதலவெமக்கவைபொதுமையவதனால். (ஞ)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து

(க) தந்தை என்றது-முற்பிறப்பில் ரிங்கியென்னும் பெயரை
யுடைய யக்ஷனாகிய பன்றியரசை. (உ) அருக்கர் - குரியர்.

(ங) உயிர்க்கெலாம் என்றது-பிரமன்முதல் பிபிலிகாந்தக் கா
றுமுன்ன ஆன்மகோடிகளை. (ச) கைவிலங்கு-யானை. ஆய்-தாய்.

(ஞ) அகிலம்-அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது, இருபத்
தெட்டி சிவாகமங்களை. (சு) ஆதபம்-வெயில். (ஈ) களைவில்பாசம்
என்றது-ஆன்மபோதத்தோடு கலந்துநின்ற ஆணவமலத்தை.

தியுமேனமென்குருளைகடெருமரவிரங்கி
யாயுமா முலையளித்துயிரளித்தனமதனாள். (சு)

அளவிலாற்றலுத்திறனுநல்லரும்பெற்றகல்வி
விளைவுஞானமூங்கிடைத்தனம்மீனவற்கினிமேல்
வளைவிலாதகோலமைச்சராய்வளம்பலபெருக்கிக்
களைவில்பாசநீத்தெம்பெருங்கணத்தவராவார். (எ)

என்றநாயகனாகிக்கிறகொடுத்தியம்பி
யன்றமீனவன்கனவில்வந்தரசகேள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுகத்தராய்ப்பன்னிருகுமரர்
வென்றிவீரராய்வகுநர்மிக்கநிவுடையார். (அ)

அவரைநின்கடைக்கமைச்சராக்கோடியென்றளவில்
சிவபரஞ்சுடரருள்செயச்செழியர்கோவேந்தன்
கவலருங்களிப்புடையனாக்கணமலர்த்தெழுமான்
றவழ்நெடுந்திரைக்கருங்கடறத்திரீந்தெல்லே. (க)

மாண்டகேள்விசான்மந்திரர்க்குணர்த்தியம்மலைமேற்
காண்டகேனமாவீரரைக்கொணர்கெனக்கருணை
பூண்டகாவலனமைச்சரும்போயவர்க்கண்டு
வேண்டவீரருமீண்டினாற்றீனவன்றிருமுன். (க௦)

வந்திறைறஞ்சியவராகமாமைந்தரைநேர்கண்
டந்தமில்ல்களிப்படைந்துவேந்தமைச்சியற்கிழமை
தந்துவேறுபல்வரிசையுந்தக்கவாநல்கிக்
கந்துசீறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர். (கக)

பழையமந்திரக்கிழார்டடப்பாவைபோல்வாரை
விழவுசால்கடிமங்கலம்விதியினாற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினாணையரும்வீரக்
கழலினாற்கொருகவயமுங்கண்னுமாய்நடப்பார். (கஉ)

கலிநிலைத்துறை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியைவாய்
விடம்பாயரவம்விழுங்கும்மிரையொத்துநெஞ்சம்

(சு) கடை-திருவாயில். எல்லை என்றது-விடியற்காலையை.

(கக) கந்து-கட்டுத்தறி. (கஉ) கவயம்-கவசம்.

(கக) ஐவரய - ஐந்துதலை. திடம் - உறுதி. கல்லியிடம்பாடி.
நல்கும்பயன் என்றது-இம்மையில் ஒருவற்குத்தக்கல்வி புகழையும்,
பொருளையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்சென்
றுழிச்சென்று பயன் தந்து மகிழ்வுறுத்தலை.

திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடுகல்கும்பயன்போன் மகிழ்வெய்தநின்றார். (௧௩)

கல்லாவின் பாலின றுந்தேன் கலந்தேன் னப்பன் னூல்
வல்லாருமாகி மதி துட்பருமாகிச்சோர்வில்
சொல்லாலடையார்மன முங்களி தூங்கச்சொல்லிப்
பல்லார்பிறர் சொற்பயனாய்ந்துகவரவல்லார். (௧௪)

பழையேயிழைந்துகொளப்பட்டமென்றோமாப்பெய்தா
ருழையேவல்செய்யுஞ்சிறுர்போலவொ துங்கிவேந்தன்
விழைவேதனை விடம்போலவெறுத்துவெஃகா
ரழல்போல னுகாரகலாரிழலன்ன நீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனித் துநடக்கையின் வையத்தோரை
யொறுக்கும்பொருளுட்பணிகேட்கையிடுன்னலாரைச்
செறுக்கும்பொருளுட்கவரார்வினை செல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிழைவற்கிவரீட்டிஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்கைதந்தெஞ்சுள்வான
நிறத்தாடிநீழலெனத்தோற்றநிறுத்துமற்ற

(௧௩) அடையார்மன முங்களி தூங்கச்சொல்லி என்றது - வழு
வின்றை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தரு
தல், என்னுங்குணங்குளொருங்குமைந்து பகைவரும் நட்பினை விரு
ம்பும்வண்ணம் சொல்லும் சொல்லாற்றலையுணர்த்தினின்றது. பல்
லார். என்றது-பரிசணங்களை. பிறர் என்றது-பகைவர் முதலாயினோ
ரை. கவரல்-எண்டு, உண்மையுணர்தலின்மேலது.

(௧௪) ஊழ்கொளல் - நன்குமதிக்கப்படல், ஏமாப்பு - இறுமா
ப்பு. விழைவு - விருப்பம். எண்டு அரசன்விரும்பும் பொருண்மேல்
நின்றது. வெஃகல் - விரும்பல்.

(௧௫) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - திக்கொளுத்தல், நஞ்
செடுத்தல், திருடுத்தல், ஆறலைத்தல், குறையாடல், பிறர்மனையத்தல்
முதலியதிச்செயல்களை விலக்கி அரசன் கோற்கீழுடங்கியொழுகுதல்.
ஒறுக்கும்பொருளுட்கவரார் என்றது-தங்கோற் கீழ்வாழங்குடிகள்
குற்றஞ்செய்யின் அவரைத் தூயராக்குதற்பொருட்டித்துன்பஞ்செ
ய்தல், பொருட்டோடல், கொல்லுதல் என்னும்மூவகை ஒறுத்தலி
ல் ஒரோவழி துன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றி ஏனைப்பொ
ருள்கோடல்முதலியவின்மை. ஒன்றரைச் செறுக்கும்பொருளுட்க
வரார் என்றது-பகைவர்பால்திறைகோடலேயன்றி அவர்கருஆல
ப்பொருள்முதலியகவராமையை. விளைசெல்வம்-விளைதல்முதலிய
வற்றால்வரும் செல்வம். (௧௬) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்
தைப்போலப் புகைநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடியை. நிறுத்து என்றது-
அரசனது மனக்கொள்கையை, இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்
முதலியவற்றாலளக்காது மனத்தோடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தன ஆ
தலால் அவற்றால்வந்தமையை. இழைத்தல்-செய்தல்.

தறத்தாறெனிலாற் றுவரன்றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுயிழைக்கவெண்ணார். (௧௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறொழுகும் பன்னிருவோரு மீகையுந்தருமமும் புக
முந், தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத் திசையெலாம்விசய
முண்டாக்கிப், பன்னகாபரணன் சிவபுரமடைந்து பரன்கணநாத
ருட்கலந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார் மன்னர்மன்னவனும் வான்பதம
டைந்துவீற்றிருந்தான். (௧௮)

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௭௩.

நாற்பத்தேழாவது,

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வசிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளேவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பாற்
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியாற்
கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாரீ. (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன் வானவர்க்கரசனான
பின்னவன்கும்ரனான பெருவலிமடங்கலன்னான்
முன்னவரடுபேர்சாய்க்குஞ்சுருணபாண்டியனீர்நூல
மின்னதீர்த்தறக்கோலோச்சியீர்க்குடைநிழற்றுநாளில். (௨)

ஆற்றல்சாலொருவன்மேனாளற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்சயவாயாடிச்செனித்தலாற்காகமாதி
கூற்றெனஆற்றஞ்செய்யக்குருதிசோர்தலையதாகி. (௩)

(௧) வரி - இசைப்பாட்டு. அரி - பன்றி. (௨) வானவர்க்கரசனா
னபின் - இத்திரபதமடைந்தபின். (௩) மேனான் - முற்பிறப்பு. கய
வாய் - கரிக்குருவி.

புட்கெலாமெளிதாயுறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்ளைவகி
யுட்கிரீள்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்குங்
கட்கவிழ்ந்தொழுக்கப்பூத்தகவிழிணர்மரமேல்வைகி
வெட்கமீதுரச்சாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லே. (௪)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூண்டகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளுந் தூயவன் குடையுங்கையி
லுடையவன் றரும்தீர்த்தயாத்திரையொழுக்கம்பூண்ட
கடையவனொருவனந்தநுந்தருநிழலிற்சார்த்தான். (௫)

இருந்தவன் சிலரைநோக்கியியம்புவானே வர்க்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்தித்தன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சந்தேரசப்
பெருந்தகையென் றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே. (௬)

ஒரிடத்தினையமூன் றுவிழுப்பமுமுள்ளதாகப்
பாரிடத்திலையேனைப்பதியிடத்தொன்றையென் றுஞ்
சீருடைத்தாகுங்கூடற்செழுநகரிடத்தம்மூன் றும்
பேருடைத்தாகுமென்றற்பிறிதொருபதியாதென்றான். (௭)

இம்மதுரேசன்சேவித்தேத்துவோர்க்கெளியனாகிக்
கைம்மலர்கெல்லிபோலக்கருதியவரங்கொல்லா
மிம்மையினுடனேநல்குமேனையதலத்துவானோ
ரம்மையினன்றில்லாராதலாலதிகனென்றான். (௮)

மற்றதுகேட்டுக்கொம்பர்வைகியகயவாய்ஞானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்ததும்பிறவுந்தேற்ற
முற்றதுநாமிச்சன்மமொழிப்பதற்கறவோனிலங்
சொற்றதேயுறுதியென் றுதுணிவுகொண்டெழுந்ததன்றே. (௯)

ஆய்மலர்க்கானநீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கணக்கஞ்சப்புண்ணியப்புனரேறாய்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுண்கண்ணுண்மண்ணுனைவலஞ்செய்தன்பிற்
ரேறாய்மலர்க்கழலினுனையகத்தினுற்றொழுதர்ச்சித்தே. (௧௦)

(௪) புறம் - நகர்ப்புறம்; உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மரம் -
மாமரம்; “கீழிணர்நின்ற மேற்பகைமாவின்” என்றார்பிறர். சாம்
பி - சோர்த்து. (௫) கடைப்பிடி - ஈறுதொக்குக்கடைஎனநின்றது.

(௭) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(௧௦) அகத்தினுற்றொழுது என்றது - மானதழிசையை.

இன்னணமூன் றுவைகல்கழிந்தபினெம்பிராட்டி
தன்னமர்காதலானைத்தாழ்ந்தெதிர்நோக்கியைய
வெண்ணையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயல்தன்வரவியாதென்ன
மூன்னவன்தன்நன்செய்திவரவெலாழுறையாற்கூறு. (கக)

பத்திமைகியமம்பூண்டபறவைமேற்சருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கண்மறைமுதலொருசேய்க்கண் று
கீத்தியநிலைமைநல்கிநேர்ந்தவெங்கூற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திஞ்சயத்தினையுபதேசித்தான். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிற்றுணர்ச்சிபோய்ப்
பவமகற்றிடப்படுகரிக்குரீஇ
கவலைவிட்டரன்கழல்வழுத்துமால். (ககஉ)

எண்ணிலாவயிர்க்கிதைவபோற்றிவான்
றண்ணிலாமதிச்சடிலபோற்றியென்
புண்ணியப்பயன்போற்றியங்கயற்
கண்ணிநாதநின் கருணைபோற்றியால். (ககச)

தெளிதலின்றியேசெய்ததீமையால்
வீளியுமெண்ணையுமாள்வேண்டிமோ
வெளியரெங்குளாரென்றுதேர்ந்துதேர்ந்
தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே. (ககரு)

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பிஞாயிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான்
மும்மையுந்நவமுடையமொய்ம்பினேன். (ககசு)

ஆயினும்மெனக்கையவோர்குறை
தீயபுள்ளெலாமுறுசெய்தெனைக்
காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
ரேயெனும்படிக்கெளியனாயினேன். (ககஎ)

(ககஉ) சேய் - மார்க்கண்டன். மித்திஞ்சயம் - மரணத்தைத்த
விர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (ககஉ) பவம் -
மறுபிறப்பு. சடிலம் - சடை. (ககசு) உம்மை - முற்பிறப்பு. அம்மை -
மறுமை. மும்மை என்றது-உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய்
ம்பு-வலி, (ககஎ) ஏ-இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரிடைச்சொல்,

என்னவக்குரீஇயம்பவெம்பிரா
 என்னபுட்கெலாம்வலியையாகெனப்
 பின்னுமக்குரீஇதாழ்த்துபேதையேற்
 கின்னுமோர்வரந்தருதியென்றதால். (௧௮)

வலியையென்பதென்மரபினுக்கெலாம்
 பொலியவேண்டுமெப்போதுநீசொன
 வொலியமந்திரமோதியோதிநாங்
 கலியைவெல்லவுங்கருணைசெய்கென. (௧௯)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
 மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மனு
 தாவிறெய்வதமிருடிசந்தமோ
 டோடினோசைமூன்றொடுதருட்டினுன். (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சூருமொழிபயின்முள்வாய்க்குருவிதன்சூலனுந்தன்போ
 லருமறைமுதல்வனீந்தவாற்றலாற்றறவைக்கெல்லாம்
 பெருமைசால்வலியானென்னும்பெயரவாயுலகின்மன்னக்
 கருமணிகண்டன்செம்பொற்கனைகழலடிசேர்ந்தன்றே. (௨௧)

இக்கரிக்குருவிதானோற்றெய்தியவரத்தைத்தன்போ
 லொக்கலுமெளிதாவெய்தப்பெற்றதாலுலகின்மேன்மை
 தக்கவனெருவன்வாழ்த்தன்கிளவாழ்வதென்ன
 மிக்கவனெடுத்தாக்கடும்பழமொழிவிளங்கிற்றன்றே. (௨௨)

மேற்படி - வேறு.

சசனடிக்கன்பிஸ்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
 மீசனடிக்கன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்க்கு
 மீசனடிக்கன்பின்மையினாலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
 மீசனடிக்கன்புடைமையினால்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௬௬.

(௨௦) மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம் மது என்றது-திரியம்பக
 மதுவை. சந்தஸ்-காயத்திரிசந்தஸ்! ஓசைமூன்றாவன-அறுதாத்தம்-
 உதாத்தம், சொரிதங்கள். (௨௧) முள்வாய் - முன்போலக்கூரிய
 வாய் என நின்றலால் புண்புலமத்தொகை, (௨௨) ஒக்கல் - தண்சுர
 திப்புறவைகள்.

நாற்பத்தேட்டாவது,
நாரைக்குழுத்திகொடுத்தபடலம்.

கவிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார்
பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிறனிதூநாரைக்கு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம். (க)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புலத்
தாக்குமாடவைப்பொன்றுளதவ்வயில்
வீக்கும்யாழ்செயும்வண்டுக்குவீழ்நற
வாக்குதாமரைவாவியொன்றுள்ளதால். (உ)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையும்வாய்ப்பெய்து
சூழநந்துமுத்தீனுந்துறைக்கணை
தாழ்வதோர்செய்யதாண்மடநாரையே. (ங)

சிறியநாண்மழையின்றியச்சேயிதழ்
வெறியதாமரையோடைவியன்கரை
யிறைகொணுரையிருவினைப்பெளவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால். (ச)

நுரைசெறித்தனநோன்சிறைநாரையு
மிரைவிரும்பியவாவியிகந்தொரிஇ
விரையவந்தொருகானிடைவீழ்ந்ததாற்
புரையிலோர்க்கிடனாகுமப்பொங்கர்வாய். (ரு)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்
சித்தமாசுகழீஇச்சிவமாகிய
சத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால். (ஈ)

(உ) மாடவைப்பு - நகரம். (ங) கயந்தலை - தடாகம். நந்து - சங்கு. தாழ்தல் - வசித்தல். (ரு) புரையிலோர் என்றது தவசிகளை. புரை - குற்றம். (ஈ) சுத்தவானந்தவாரி என்றது - பரஞானத்தால் வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கூப்பிடெல்லுருணித்துச்சதுரமாய்
யாப்புமைந்துசுற்றெங்கும்படித்துறைக்
கோப்பமைந்துருளிர்ச்சந்தியாமடங்
காப்பமைந்தோர்கயந்தலையுள்ளதால். (எ)

விரைசெய்சண்பகம்பாதிரிவேங்கைதே
னிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிசுராமரா
நிறைசெய்கிஞ்சுகநீண்மருதாதியா
வுரைசெய்பன்மரமும்புறத்துள்ளவால். (அ)

அந்தவாவியின்பேரதோதீர்த்தமென்
றிந்தஞாலமியம்புவதாலிரை
யுந்தவாவுகொடுக்கவெழுந்துமுன்
வந்தநாரையதன்கரைவைகுமால். (க)

ஆய்ந்தமாதவரப்புனித்தத்தடங்
தோய்ந்துதோய்த்தங்கெழுந்தொறுந்தோட்டபுறஞ்
சாய்ந்தவார்சடைக்கற்றையிற்த்துமீன்
பாய்ந்துபாய்ந்துபுரள்வனபார்த்தரோ. (க௦)

ஈண்டையித்தவத்தோர்திருமேனியைத்
திண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொலென்
றாண்டைமீனமக்காகாவெனவிரை
வேண்டிநாரைவெறுத்தங்கிருந்ததால். (க௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிந்தத்
மன்னியகருமமுற்றிச்சந்தியாமடத்திலவைகி
மின்னியமகுடஞ்சூழிவேந்தனையுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான் கூடற்புராண னாலோதுகின்றார். (க௨)

அண்ணலெம்பெருமான் செய்தவருள்வினையாட்டுமாதிப்
பண்ணவன்சிதப்புங்கூடற்பழம்பதிச்சிறப்புத்தீர்த்தத்
தெண்ணறுஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோர்க்கெளிவருமிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக்கூறக்கேட்டங்குவதியுநாரை. (க௩)

(எ) குணித்துவரையறுத்து. கோப்பு-கோவை. (அ) அதோ
தீர்த்தம்-அச்சோததீர்த்தம். இரை-உணவு. அவாவு-விருப்பம்.

(க௦) தோட்டபுறம்-பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்வினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூர்ந்துசிவபரஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமன்புவாவென்றீர்த்தெழுவெழுந்துகாரை
தடம்படுமாடக்கூடற்றளிநகரடைந்துமாதோ. (௧௪)

வாங்கியதிரைசூழ்பொற்றாமரைபடிந்திமையாவேழந்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைத்தாழ்ந்துசூழ்ந்து
தேங்கியவருட்கேணுக்கத்தெரிசித்துத்திருமுன்னலைகி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து. (௧௫)

இந்நிலைநியமமூவைந்தெல்லேனான்றியன்றுபின்னா
ளந்நிலையொழுநூரையாடகமலந்தோய்வான்
வன்னிலைமதில்சூழ்நூங்கர்வந்தழிப்பசியால்வெந்து
மின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவர்ந்துண்குமென்னா. (௧௬)

சிறிதுளத்துள்ளிநாதன்றிருவருள்வலத்தாற்பின்ன
ரறிவுவந்தச்சோலிந்தவறப்பெருந்தீர்த்தத்துள்ளே
யெறியுமின்றந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்னாப்பேரஞ்சுடைந்துபின்னும். (௧௭)

கந்தரச்செம்மல்பாதத்துணைமலரன்பிறேராய்ந்து
சிந்தைவைத்திருக்குமெல்லேதவருமறையுஞ்செய்யும்
வந்தனைக்கரியாளுரைமனநிலைவடிவாய்த்தோன்றி
யெந்தமக்கினியாய்வேண்டுமவரமென்கொலியம்புகென்றான். (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

செய்யகான்மடநாரையுஞ்சென்றுதாழ்ந்
தையனையிப்பிறவியறுத்துநின்
மெய்யர்வாழ்சிவலோகத்தின்மேவிநா
னுய்யவேண்டிமொன்றின்னமுமுண்டரோ. (௧௯)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுற்றைய
புள்ளுமிந்தப்புனிதமலர்த்தடத்

(௧௪) மடம் படுமறிவு என்றது—அறியாமையை. வல்வினை-
ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானஞ்செய்தல்.

(௧௫) வாங்கல்-வளைதல். தேங்கிய வருட்கேணுக்கத் தெரிசித்
து என்றது—சஞ்சிதகன்மமொழிந்தமையை.

(௧௬) எல்லே-நான். ஞாங்கர்-பக்கம். (௧௭) அஞர்-தன்பம்.

துள்ளமீனுயிருண்ணினெக்காலமும்
தன்னொணுதபழிவந் துசாருமே. (௨௦)

என்றுமித்தடமினிலவாகநீ
நன்றுசால்வரநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளானும்வரந்தந்தபோயினான்
சென்றுநாரைசிவலோகஞ்சேர்ந்ததால். (௨௧)

இயங்களைத் துமியம்பவிமானமேற்
புயங்கணன் குமுக்கண்களும்பொற்பவான்
வியங்கொள்பூமழைவெள்ளத்துளாழ்த்துபோய்
வயங்கொணந்திகணத்துள்வந்ததே. (௨௨)

அன்றுதொட்டின் றளவும்பொற்றுமரை
யென்றுரைக்குமெழின்மலரோடையிற்
சென்றுகைத்துத்திரிகின் றமீனலா
லொன்றுமற்றனநீர்வாழுயிர்களும். (௨௩)

அதுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்கிளையன்றிவேற்றுப்பறவைகடாமுந்தன்போ
னன்கதியடையவேண்டிற்றேகொலிநாரைசெய்த
வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
கின்புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேதைய. (௨௪)

கலிவிருத்தம்.

மறக்குறும்புகளைக்கட்டுமண்ணின்மே
லறப்பெரும்பயிராக்கியதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுண்டிசெருக்குவான்
றுறக்கமெய்தியிருந்தான் சுருண்ணும். (௨௫)

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௫௭ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨.௩.௨௧.

உ

சிவமயம்.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாற்பத்தொன்பதாவது,

திருவாலவாயானபடலம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழி யழல்வழுதியுட்குளிப்பப்பதிகமோ
துஞ், சேயுடையாரணந்தினக்குஞ் செவியுடையாரளவிறத்திசை
களெட்டுங், தோயுடையார் பொன்னிதழித் தொடையுடையார் வி
டவரவஞ் சுற்றுமால, வாயுடையார்புகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வே
ண்விவதும் மனிதயாக்கை. (க)

அங்கையற்கண்ணம்மையார் வணக்கம்.

வேதனெடுமாலாதிவிண்ணாடர்மண்ணாடர்விரதயோகர்
மாதவார்யாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பிமாடக்கூட [வி
னாதனிருதிருக்கரந்தொட்டம்மியின்மேல்வைத்தகயனாட்டச்செல்
பாதமலரெழுபிறவிக்கடனீர்தும்புணையென்பர்பற்றிலாதோர். (உ)

மேற்படி - வேறு.

ஒலவாய்மறைகடேருவொருவன்றன்னுலகத்தன்னைச்
சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணிகேர்கண்டானெடியநான்மாடக்கூட
லாலவாயாகச்செய்தவருட்டிற்றெடுத்தச்சொல்வாம். (ங)

சித்திரமேருவென்றதிரண்டதோட்குணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சிதரபூடணன்றிண்டேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிச்சித்திரவருமன்வன்றோட்
சித்திரசேனன்சீர்சால்சிதரவிக்கிரமனென்போன். (ச)

(க) பழியழல்-அபிசாரயாகத்தின்சடத்தீ. சேய்-திருஞானசம்
பந்தப்பின்னையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(ங) ஒலம்-ஒலி. நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம்; இதில் நீலம் என்
பது நீலஎனக் கடைகுறைத்து நின்றது. (ச) சித்திரம் - அழகு.

மணிகெழுதேரி ராசமார், த்தாண்டனி ராயகுடா
மணியணிமுடியி ராசசார், த்தாலவழுதிசித்தா
மணிகிந் துவிசராசகுலோத்தமன்மடங்காவென்றி
மணிகிழ் பொலம்பூணயோதனப்பிரவீணன்மன்னோ. (௫)

இயம்பருந்திறலிராசகுஞ்சரன்பரவிராச
பயங்கரன்கைக்கும்பைந்தாருக்கிரசேனன்பாரைச்
சயங்கெழுதோண்மேலேந்துசத்துருஞ்சயன்வீமத்தேர்
வயங்கெழுமன்னன்வீமபராக்ரமவழுதிமாதோ. (௬)

பெய்வோலிந்தைசேர்ந்தபிரதாபமார், த்தாண்டப்பேர்த்
தெவ்வடுசிலையான்றேர்விக்கிரமகஞ்சுகன்றேரார்போர்
வெளவியசமரகோலாகலன்னெனும்வரகைவேலா
னவ்வியமவித்தசின்தையதுலவிக்கிரமனென்போன். (௭)

எழில்புனையதுலகீர்த்தியெனவிருபத்திரண்டு
வழிவழிமைந்தராகிவையகங்காத்தவேந்தர்
பழிதவிரதுலகீர்த்திபாண்டியன்றன்பாலின்பம்
பொழிதரவுதித்தகீர்த்திபூடணன்புரக்குநாளில். (௮)

கருங்கடலேழுங்காவற்கரைகடந்தார்த்துப்பொங்கி
யொருங்கெழுத்துருத்துச்சிறியும்பரோடும்பரெட்டுப்
பொருங்கடகரியுமெட்டுப்பொன்னெடுக்கிரியுநேமிப்
பெருங்கடிவரையும்பேரப்பிரளயங்கோத்ததன்றே. (௯)

அப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தழிந்தனவழிவிலாத
வெப்பெரும்பொழி லுமேழுதீபமூமிவற்றுட்டங்கி
நிற்பனசெல்வவானதிணைகளுநீண்டசென்னிப்
பர்ப்பதவகையுமீறுபட்டனவாகவங்கண். (௧௦)

தேனிழிகுதலைத்திஞ்செர்ற்சேனெடுங்கண்ணிகோயில்
வானிழிவிமானம்பொற்றுமரைவினையாட்டின்வந்த
கானிழியிடபக்குன்றங்கரிவரைநகக்குன்ற
மானிழிவரைவராகவரைமுதலழிவிலாத. (௧௧)

(௫) சிந்தாமணி-கேட்டதைக்கொடுக்குமோர் தெய்வமணி.

(௬) வீமத்தேர் வயங்கெழுமன்னன் - வெற்றியிருந்த பீமரத
பாண்டியன். (௭) விந்தை-ஜயலட்சுமி. தேரார்-பகைவர்.

(௯) நேமிப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில்-நாடு;
இது ஈண்டு, நவகண்டங்களை யுணர்த்துகின்றது. நிற்பன செல்வ
வானதிணை - நிலையிற்பொருள், இயங்கியிற்பொருள். பர்ப்பதம்-
மலை. (௧௧) கான்-மணம்.

வெள்ளீர்வறப்பவாதிவேதியன் ஞாலமுன்போ
 லுள்ளவாறு திப்பநல்கியும்பரோடிம்பரோணப்
 புள்ளொகிவிலங்குநல்கிக்கதிருடற்புத்தேண்மூவர்
 தள்ளருமரபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர் தமையுந்தந்தான். (கஉ)

கவிவிருத்தம்.

அங்கியைமதிமரபென்னுமாழியுட்
 டங்கியகலையெண்கிரட்டிதன்னொடும்
 பொங்கியநிலாமதிபோலத்தோன்றினான்
 வங்கியசேகரவழுதிமன்னனே. (கங)

தாளணிகழலினான் றங்கணையகன்
 கோளணிபுரிசைசூழ்கோயில்குழுவோர்
 வாளணிகழநகர்சிறிதுவைகவைத்
 தாளரியேறெனவவனிகாக்குநாள். (கச)

செய்யகோன்மனுவழிசெலுத்துநீர்மையாற்
 பொய்கெழுக்கலிப்பகைபுறந்தத்தோடத்தன்
 வையகம்பல்வளஞ்சுரப்பவைகலு
 மெய்கெழுமன்பதைமிக்கவாஸரோ. (கஐ)

பல்குறுமானிடப்பரப்பெலாமொருக்
 கல்குறவிடங்குறைவாகவாய்மதுப்
 பில்குறுதாரினான் பிறைமுடித்தவன்
 மல்குறுகோயிலின்மருங்கெய்தினான். (கசு)

கறையணிகண்டனைத்தாழ்த்துகைதொழு
 திறையவனின்னருள்வலியினிங்கிலப்
 பொறையதுவாற்றுவேற்கீண்டிப்போதொரு
 குறையதுண்டாயினதென்றுகூறுவான். (கௌ)

இத்தனைமாக்களுமிருக்கத்தக்கதாப்
 பத்தனங்காணவிப்பதிக்கணாதியே

(கஉ) ஆதிவேதியன்-சிவபெருமான்; அல்லது ஆதி - சிவபெருமான், வேதியன், பிரமன் எனப்பொருள் கூறுவதுமொன்றுகதிருடற்புத்தேண்மூவர் என்றது—ஒளியருவாகிய சோமஞ்ரயாக்கினிகளை. தமிழ்வேந்தர்-சேரசோழபாண்டியர்.

(கங) வங்கியசேகரன்-வம்சசேகரன். (கச) கோள் - நல்கிசுரம். (கஐ) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (கசு) அல்கல் - வசுத்தல்.

(கௌ) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்ததைசெய்திடும்வரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனையின்றறியக்காட்டென்றான். (கஅ)

துண்ணியபொருளினுதுண்ணிதாயவர்
விண்ணிழிவிமானநின்றெழுந்துமீனவன்
றிண்ணியவன்பினுக்கெளியசித்தராய்ப்
புண்ணியவருட்கடலாகிப்போதுவார். (கக)

கலிலிலேத்துறை.

பாம்பினாற்கடிசூத்திரங்கோவணம்பசுந்தாட்
பாம்பினாற்புரிநூல்சன்னவீரம்வெம்பகுவாய்ப்
பாம்பினாற்குழைகுண்டலம்பாதகிண்கிணிகாண்
பாம்பினாற்கரகங்கணம்பரித்தனார்வந்தார். (உ௦)

வந்தயோகர்மாமண்டபமருங்குநின்றங்கைப்
பந்தவாலவாயரவினைப்பார்த்துநீயிவனுக்
கிந்தமாநகரெல்லையையளந்துகாட்டென்றா
ரந்தவாளராவடிபணிந்தடிகளைவேண்டும். (உ௧)

பெருமவிந்நகரடியனென்பெயரினாவிளங்கக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையங்கடலு
மருணயந்துநேர்ந்தனையதெயாகெனப்பணித்தா
னுருகெழுஞ்செல்வுரகமுமொல்லெனச்செல்லா. (உ௨)

கீட்டினைசத்தலைச்சென்றுதன்கேழ்க்கிளர்வாலே
நீட்டிமாநகர்வலம்படநிலம்படிந்துடிலைக்
கோட்டிலாலவாய்வைத்துவேற்கொற்றவற்கெல்லை
காட்டிமீண்டரன்கங்கணமானதுகரத்தில். (உ௩)

சித்தர்தஞ்சினகரத்தெழுந்தருளினாற்செழியன்
பைத்தவாலவாய்கோலியபடிசுவரெடுத்துச்
சுத்தநேமிமால்வரையினைத்தொட்டகழந்தெடுத்து
வைத்ததாமெனவகுத்தனன்மஞ்சுகுழிஞ்சி. (உ௪)

தென்றிசைப்பரங்குன்றமும்வடிகுசையிடபக்
குன்றமுங்குடக்கேடகநகரமுங்குணபாற்
பொன்றலங்கிழித்தெழுபொழிற்பூவணநகரு
மென்றுநாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவகுத்தான். (உ௫)

(உ௦) கடிசூத்திரம்-அரைஞாண்-பசுமை-இன்மை.

(உ௨) உரு-அச்சம் உரகம்-மார்பாற் செல்வது; பாம்பு.

(உ௪) இஞ்சி-மதில்.

அணையநீண்மதிலாலவாய்மதினெனவதைவார்
நனையவார்பொழிநகரமுமாலவாய்நாமம்
புனையலாயதெப்போதும்பொன்னகர்தன்னைக்
கனையவார்கழற்காலினுன்பண்டுபோற்கண்டான். (உச)

கொடிகணீன்மதின்மண்டபங்கோபுரம்வீதி
கடிகொன்பூம்பொழிலின்னவும்புகியவாக்கண்டு
நெடியகோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்செய்
தடிகஞ்சாத்தியகலன்களும்வேறுவேறமைத்தான். (உஎ)

பல்வகைப்பெருங்குடிகளும்பரப்பெலாரிரப்பிச்
செல்வவானவன்புரந்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகர்பெருவளந்தூரும்பிடவளர்த்தான்
ஞெல்லைநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல். (உஅ)

திருவாலவாயானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨௪௧.

ஐம்பநாவது,

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கணருரகமணிந்தருள்வடிவமடைந்தரசுகமிகழக்
கங்கணவிடவரவங்கொடுகடிநகர்கண்டருண்முறையிதுவாஞ்
சங்கணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதம்பெயரெழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்
வெங்கயனீள்கொழுவங்கியசேகரன்வெண்குடைநீழலின்வாய்
வங்கமுலாவியதென்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுசீர்ச்
செங்கமலாலயமங்கையுமவாலியதிண்பதுமாலயமே
னங்கையுமோவறமங்கலமானநயம்பெறுவாழ்வுறுநான். (உ)

(உஎ) கோளகை-வட்டம். (உஅ) செல்வவானவன்-குபேரன்.

(க) வளவன் - விக்கிரமச்சோழன் வென்றி, இது காரியவாகு
பெயராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கின்றது.

(உ) ஓவு - ஒழிவு.

வேழமறப்படைஞ்முவேதிர்த்தவர்வீறுகெடுத்தடியிற்
ருழுவடர்த்திகல்வாகைதொடுத்தலர்தார்புனைவிக்கிரம
சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருஞ்சுருதித்தொலையா
வாழ்கடலுக்கிணையாமனிகத்தொடுமாடமருக்கெழுவான். (௩)

கலபதிகாய்சினநரபதிபாய்துரகதபதியேழுதலா
வயமிருதோள்வடதிசையினராதிபர்வலிகெழுசேனையினோ
டியமிடியேறிமிழிசையெனவாய்விடவிரதமதேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலிகாவிரிநதியருகேயுறபதிகொடுமேயினனாள். (௪)

சிலைத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமள்ளர்செயிர்த்துமதிக்கடவுட்
குலத்தவனாட்டினிருந்தெழிலானிரைகொண்டுகுறும்புசெய்து
மலர்த்தடமேரியுடைத்துநகர்க்குவரும்பலபண்டமூமா
றலைத்துமுடுக்கிநடுக்கம்வினைத்துமமார்க்கடியிட்டனரால். (௫)

மாறனறிந்தினியென்செய்துநேரியன்வன்படையோவளவின்
நேறியெதிர்த்தமராடினெனக்கரிதிக்குறையைப்பிறையோ
டாறணிபூணசுந்தரனெந்தையடித்தலமுன்சுறுகாக்
கூறியிரந்துவரம்பெறுகென்றிறைகோயிலடைந்தனனாள். (௬)

அடைந்துபணிந்தருளையகனேயடியேனெடுவிக்கிரமன்
றொடர்த்தமராடவயற்புலமன்னவர்தொகையொடுபாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறைகொண்டனனேபொரவொத்தபதாதினெனக்கிலையே
மிடைந்துவரும்படைமிக்கவிடத்தரண்வேறுளதோவிறைவா. (௭)

என்னையினிச்செயுமாறெனமாறனிரந்துமொழிந்திடலு
முன்னவன்வானிடைநின்றசரீரிமொழிந்தருள்வான்முதனி
யன்னவனோடமராடுபினாமுமடைத்துதவித்துணையாய்
நின்னதுவாகையெனப்பொருகின்றனநீயினியஞ்சலென. (௮)

சின்தைகளித்திருகண்கடுளித்திருசெங்கைகுவித்திறைவ
னந்திமதிச்சடையந்தனைத்தொழுதன்றுபுறப்படமுன்
வந்தனனொற்றுவனந்திவரைக்கயல்வந்ததுவிக்கிரமன்
வெந்தறுகட்படையென்றரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (௯)

(௩) பொருஞ்சு-போர்த்தொழிலைக் குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(௪) துரகம் - குதிரை. (௫) குறும்பு - கொடுத்தொழில். ஆற
லைத்தல் - வழிபறித்தல். அடியிடல்-தொடங்கல்.

(௬) ஏறி - மேற்சென்று. (௭) பாசறை - படைவீதி.

(௮) நந்திவரை - இடபமலை.

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலறவலங்குணைமா
 னிரதமணைத்திடவிசைகொடுசிந்தைபினிடவலவன் கடவப்
 புரசைநெடுங்கரிதிரையெறியுங்கடல்பொருபரிவிண்டொடுதேர்
 விரைசெய்நறுந்தொடைவிருதர்கணம்புடைவிரவநடந்தனனாள். (1)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அளந்துகுழ்திருவாலவாய்மதிலின் புறத்தகழாழிபோல்
 வளைந்தசோழமனெடும்படைக்கெதிர்வஞ்சிவேய்ந்தெழுபஞ்சவன்
 கிளர்ந்தசேனையதிர்ந்துகிட்டின கிட்டியவ்விருபடைஞருங்
 களஞ்சிறந்திடவஞ்சினங்கொடுகைவகுத்தமர்செய்வரால். (கக)

சையமொத்தெழுதேரினாரொடுசையமொத்தெழுதேரரு
 மையன்மைக்கரிவீரரோடெதிர்மையன்மைக்கரிவீரருங்
 கொய்யுளைப்பரியவரோடிகள்கொய்யுளைப்பரியவருங்
 கையழற்படைவீசியின்விகாரெனப்பொருவாரரோ. (கஉ)

முடங்குவெஞ்சிலைவில்லரோடுமுடங்குவெஞ்சிலைவில்லரும்
 விடங்கலுழந்திடவேலரோடுவிடங்கலுழந்திடவேலரு
 மிடங்குகதோல்வளவாளரோடுமிடங்குகதோல்வளவாளரு
 மடங்கலேறுமடங்கலேறுமலைப்பதென்னமலைப்பரால். (கங)

அரவினன்னிலமம்புயம்பொறையாற்றுமீனவனாற்றல்குடர்
 புரலியின்னிரைவையமேல்கொடுபோந்தநேரியர்வேந்தனார்
 விரவியின்னியமுரசியம்பமிடைந்துவெஞ்சுமராமொ
 றிரவிதன் னொடுமதியவன்பொரவேகினிகராகுமால். (கச)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதூண்டிதேர்
 தள்ளுமாவொலிபடையொடும்படைதாக்குமாவொலிபொருநரார்த்
 தெள்ளுமாவொலிமள்ளப்பைங்கழலேங்குமாவொலிவீங்கியந்
 தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரிந்துகல்லெனலாயதே. (கரு)

துடித்தவாளரவென்னவீசியதூங்குகையின்வீங்குநீர்
 குடித்தகாரொடுகார்மலைத்திடுகொள்கைபோலவுடன்றுடன்

(க0) உளை - புறமயிர். (கக) வஞ்சி - போர்மேற்செல்வோர்
 ணியுமாலை. (கச) அரவு-ஆதிசேடன். வையம்-தேர்.

(கரு) துள்ளுமா, தேர்தள்ளுமா என்பன-குதிரைகளை. தான
 யாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்வரும் ஏனைமா என்னு
 மோரெழுத்தொருமொழிகள் பெருமை என்னும்பொருளின.

நிடித்தவாயினவசனியேறினிநுப்புலக்கையெடுத்தெறிங்
தடித்தசோரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானையே. (௧௪)

எய்தவாளிலக்குவார்பிறிதெய்யும்வாளிதமார்புதோள்
செய்தபோதவராண்மைகண்டுகிரித்துவென் றுவியப்பரால்
வைதவாவடிவேலெறிந்திடவருவதைக்குறிவழியினுற்
கொய்ததார்மறவாளெறிந்துகுறைத்துவேறுபடுத்துவார். (௧௭)

பின்னிடைதிருப்படையுமொத்தமராடுமெல்லேபெரும்படைச்
சென்னிதன் றுணையானவுத்தரதேயமன்னவர்படையொடுங்
துன்னிஞாலமுடிக்குநாளெழுஞுறைதள்ளவகிர்ந்தெழும்
வன்னியென்னவுடன் மெதிர்ந்தனர்வழுதிசேனையுடைந்ததே. (1)

மின்னிலங்கிலைவாளொடுஞ்சிலையில்விழந்தனர்வீரரே
பன்னலம்புனதேரொடுங்கரிபரியிழந்தனர்பரகதே
தென்னவன் பெருவலியிழந்தனனென் றுசெம்பியன்வாகையுங்
தன்னதென் றுதருக்குமேல்கொடுசங்கெடுத்துமுழக்கினான். (௧௬)

அந்தவேலையின் முன்னருந்தமதருளெனக்குளிர்கடிபுனற்
பந்தர்நீழலளித்துமோடைபடுத்தியும்பகைசாயவே
வந்தவேடரவண்ணமேயொருமானவேடரசராய்வலஞ்
சிந்தவாகுலமழ்குமினவர்சேனைகாவலராயினார். (௨0)

அறுரீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குன்றவில்வேடன் சாபங்குழைவித்துச்சுந்தரேச
னென்றதன் னுமந்தீட்டியிட்டகூர்ங்கணைகடுண்டி
வென்றனமென் றுவாகையிலேந்துவெண்சங்கமார்த்து
நின் தவன்சேனையீதுநெறிப்படச்செலுத்தாநின் றான். (௨௧)

அம்முனைவாளியொவ்வொன் றடல்புனை நூறுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைச்செகுத்துயிருண்ணநோக்கி
யிம்முனைவாளியொன் றுக்கித்துணைவலியாதென்னு
வெம்முனைமறவேற்சென்னிவியந்தனுமானமெய்தா. (௨௨)

(௧௬) அசனி-இடி. (௧௭) வை-கூர்மை.

(௧௮) உத்தரதேயம்-வடதேயம். ஞுறை-சண்டமாருதம். வன்
னி - வடவாமுகாக்கினி. (௨௨) நூறுநூறு - இதுபண்புத்தொகை
யாய் பதினாயிரமென்னும் எண்மேனின் தது. அதுமானம் - புனை
ஐயுக்கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகடர்வாளிதன்னைக்கொணர்கெனவதனைவாசித்
தின்னதுசுந்தரேசனெனவரைந்திருப்பதிது
தென்னவற்காலவாயான் றுணைசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
பொன்னிநாடுடையான் மீண்டுபோகுவான் போகுவானே. (உ௩)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தரதேயத்துள்ளார்
துருக்கரோட்டியர்வேறுள்ளார்யாவருஞ்சூழ்த்துநில்லென்
றுருத்தனர்வைதுநீபோர்க்குடைந்தனைபோதியிதுன்
சருத்தெனினுண்மையாவர்கண்ணதுன்மானமென்னும். (உ௪)

செல்லலைவருதியென் னாச்செயிர்த்தெழுந்தியினூர்த்துக்
கல்லெழுவனையதிண்டோட்கொளரியன்படைமேற்சென்று
வில்லிறவலித்துவாங்கிவேறுவேறுகின்ற
சொல்லினுங்கடியவாளிதொடுத்தனர்விடுத்தார் தூர்த்தார். (உ௫)

வடித்தவாமருமச்செம்புண்மறமகனாகுகின்ற
கடுத்தவாமிடற்றுமுகட்கண்ணுதற்சாமிதான்முன்
னெடுத்தவாடகவிலன்னவிருஞ்சிலைவாளியொன்று
தொடுத்தவாடவர்தாம்விட்டசுசரந்தொளைத்துப்பின்னும். (உ௬)

பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமான்றேரைச்சாய்த்தான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவெங்குன்றைமாய்த்தான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்றான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானிடரைவென்றான். (உ௭)

நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெம்பரிமேலெய்தா
ஊறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெங்குரிமேற்பெய்தா
ஊறம்புதொடுத்துநூறுநூறுதேர்சினையவிட்டா
ஊறம்புதொடுத்துநூறுநூறுசேவகரையட்டான். (உ௮)

ஆயிரம்வாளியா னூறுயிரம்பரியைக்கொன்ற
ஶயிரம்வாளியா னூறுயிரங்கரியைவென்ற
ஶயிரம்வாளியா னூறுயிரந்தேரைச்சாய்த்தா
ஶயிரம்வாளியா னூறுயிரம்பேரைத்தேய்த்தான். (உ௯)

தடித்தனதேர்ளுந்தாளுந்தகர்த்தனசென்னிமண்ணிற்
படித்தனமடிந்தோர்யாக்கைபரிந்தன தும்பைத்தாம

(உ௯) சொல் என்றது-முனிவரிடம்சாபத்தை.

(உ௯) மருமம்-மார்பு.

மடிந்தனமையல்யானைமாண்டன தாண்டிம்பாய்மா
னொடிந்தன கொடுஞ்சிமான்றேரொதுங்கின ஷொழிந்தசேனை. (க.௦)

ஆவிமுன்னே கத்தாமுமருக்கமண்டலத்தாதேகத்
தாவுவவென்ன வாடிந்தலைபலசிலைவாள்பட்டுக்
கூவிளியெடுத்தவீழுங்குறைத்தலையாடப்பாதிச்
சாவுடனின் முகைகள் கொட்டுவதாளமென்ன. (க.க)

தறைவிழத்தன துசென்னிவீட்டினூர்தம்மைநின்ற
குறையுடற்கைவேல்குத்தி நூக்குவகுரவைபாடி
யெறிபடுதலைகள்வாய்மென்றெயிறதுகறித்தவீழ்த்து
கறுவினமார்பந்தட்டிநிற்பன கவந்தயாக்கை. (க.உ)

ஒருவழிபட்டுவீழுமிருதலையொன்றற்கொன்று
மருவியகேண்மைத்தாகிவாலெயிறிலங்கநக்குப்
பிரிவறவந்தாய்நீயுமென்றெதிர்பேசிப்பேசிப்
பரிவுறமொழிந்துமோந்துபாடிநின்றாடல்செய்த. (க.க)

மாகவாறியங்குசேனம்வல்லிருட்குறையின்ன
காகம்வன்கழுகுவெம்போர்க்களனிடையவீழ்த்தோ
ராகமேற்சிறகடிக்கொண்டசைவன வேடைநீக்கப்
பாகநின் றுலவட்டம்பணிப்பன போன்றவன்றே. (க.ச)

வெள்ளமாச்சோரியீர்ப்பமிதக்கின்றதேர்கள்வெம்பேய்ப்
பின்னாகண்மூழ்கிக்கீழ்போய்மறித்தெனப்பெயர்ந்துவீழ்வ
தெள்ளநீர்க்கடலின்மீதுர்சிறைக்கலநிரையுந்தாக்கித்
துள்ளிமற்றவற்றைதச்சாய்க்குஞ்சுறவமும்போன்றவன்றே. (க.ரு)

கத்தினின்றொருபாலீர்ப்பக்கருங்கொடிசேனந்துண்டங்
கொத்தினின்றொருபாலீர்ப்பக்குடவயிற்றழல்கட்பூதப்
பத்தினின்றொருபாலீர்ப்பப்பட்டவராகங்குளி
பொத்தினின்றொருபாலீர்ப்பவைம்பொறிபோலமன்றோ. (க.சு)

துடுவைவான்முறங்காறள்ளுந்துணைச்செவியரிசிகோட்டி
னுடுவைநேர்மணியின் குப்பையுரலடியுலக்கைதின்னகோ

(க.௦) ஒழிந்தசேனை என்றது - வில் வாட்சேனைகளோ.

(க.க) குறைத்தலை - கவந்தம். பாதிச்சாவுடல்-முற்றுஞ்சாகா
தவுடல். (க.உ) கறித்து-கடித்து. குரவை - கை கோத்தாடல்.

(க.ச) மாகம் - ஆகாயம். வேடை-வெப்பம்.

(க.சு) கொடி-காக்கை. துண்டம் - மூக்கு. கூளி - பேய்.

(க.௭) துடுவை-துடிப்பு. உடு - நட்சத்திரம். மணி-முத்து. கட
ம்-கதுப்பு.

டடுகலங்கடந்தீச்சோரிமத்தகமடுப்பென்றியாணைப்
படுகளம்விசயச்செல்வியடுமடைப்பள்ளிமானும். (௩௭)

பிணத்தினைக்கோலிப்புண்ணீராத்நினைப்பெருக்கியுண்பேய்க்
கணத்தினையுதைத்துநாக்கிக்கரையுடைத்தொருவன்பூத
கிணத்தொடும்வருமநீத்தநேர்படவிருந்துகையா
லனைத்துவாய்மடுக்கும்வைகையருந்தியபூதமென்ன. (௩௮)

புரத்தினுளுயர்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த
சரத்தினிலவந்தார்சென்னிக்குற்றழிச்சார்வாய்வந்த
வரத்தினையறுக்கும்வைவேலயற்புலவேந்தர்நச்சு
மரத்தினையடுத்தசந்துங்கதழெரிமடுத்ததென்ன. (௩௯)

மாசறுகாட்சியான்நன்வாளியாலவிந்தேர்தம்மை
மூசுவண்டென்னச்சூழ்ந்துமொய்த்தனபைத்தகூளி
காய்சினச்சேனங்காகங்கமுகினம்பற்றியீர்த்துப்
பூசலிட்டொன்றோடொன்றுபோர்செய்வான்றோடங்கிற்றம்ம. (40)

வெஞ்சினமறக்கோணம்பிவிடுகணைவெள்ளத்தாழ்ந்து
வஞ்சினமுறுதன்சேனைமடிந்ததுகண்மொழாங்
தெஞ்சினபடையுஞ்சூழவேதிலார்நகையுஞ்சூழ்
துஞ்சினமறமுஞ்சூழச்சோழனுமுடைந்துபோனான். (௪௧)

வில்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலவேடவேந்தன்
மல்லொடுபயின்றதென்னன்மலர்முகச்செல்விநோக்கு
யல்லொடுமதிவந்தென்னவருணைகசிறிதுபூத்துச்
செல்கிலாடுபகைபோற்கொண்டதிருவுருமறைந்துபோனான். (42)

பாடுவாயளிதேனூட்டும்பைந்தொடைச்செழியன்வென்றிக்
கோடுவாய்வைத்திட்டார்த்துக்குஞ்சரமுகட்டிலேறித்
தோடுவாய்கிழிக்குங்கண்ணார்மங்கலந்துவன்றியேந்த
நீடுவார்திறைநீர்வேலிநீண்மதினகரிந்புக்கான். (௪௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாங்கித் திருவளித்தசேவகற்குச்
சிறந்தபூசை, நிலைவந்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிச்சாத்நிரிழல்வி

(௩௮) நூக்கி-தள்ளி. (௩௯) புரத்தினுளுயர்ந்த கூடல் என்ற
து-காசி, அயோத்தி, மாயை. காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகைமுத
லியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுநிற்கும் மதுரையை. (௪௧) துஞ்சினமறம்
என்றது-தோல்வியை. (௪௩) வென்றிக்கோடு-ஐயசங்கம்.

ரிக்கும்வெயின் மணியானெடியமேரு, மலைவிறுனென்னவரிச்சிலை
யுநாமம்வரைந்தகடுங்கூர்ங்ஙணையும்வணைநதுசாத்தி, யலைவித்தாழ்க
டலுலகுக்ககலச்செங்கோலறம்பெருக்கும்வங்கியசேகரனாமண்ணல்

சந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௩௬௩.

ஐம்பந்நொன்றவது,

சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேடுருவாகிமேருவில்லிதன் னுக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனடுபகைதுரந்தவண்ணம்
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்பலகைத்தவரோடொப்பக்
கூடிமுத்தமிழின் செல்வம்விளக்கியகொள்கைசொல்வாம். (க)

வங்கியசேகரன்கோல்வாழநான்மேலார்வைகற்
கங்கையைந்துறைஞ்சுநன்னிக்கடிமதுற்காசிதன்னிற்
பங்கயமுளரிப்புத்தேன்பத்துவாம்பரிமாவேள்வி
புங்கவர்மகிழ்ச்சி தூங்கமறைவழிபோற்றிச்செய்தான். (உ)

நிரப்பியவழிநாணன்னீராடுவானீண்டவீணை
நரப்பிசைவாணிசாவித்திரியெனுநங்கைவேத
வரப்பிசைமனுலாங்காயத்திரியெனுமடவாரோடும்
பரப்பிசைக்கங்கைநோக்கிப்படருவான்படருமெல்லே. (ங)

நானவார்குழலினுரம்மூவரினுவில் செல்வி
வானவாரியங்கும்விஞ்சைமாதராடொருத்திபாங்கு
கானவாறுள்ளம்போக்கிரின் நன்னகமலயோனி
யானவாலறிவனெகியநந்திக்கரையச்சேர்ந்தான். (ச)

(சச) அலைவி-ஐம்பகை. இசனை முன்னர்காண்க.

(க) நாமக்கோல்-திருப்பெயரெழுதிய அம்பு. (உ) கோல்வாழ
நான்-செங்கோல் செல்லுங்காலை. கன்னி-அழிவில்லாத.

(ங) வழிநாள்-பின்னாள். வரம்பு-வரப்பென வலிந்துநின்றது.
வீணைஎன்றது-பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியா
ழென்னு நால்வகையாழினை. (ச) நானம்-வாசனை.

காமகன்வரவுதாழ்ப்பநங்கையரிருவரோடு
தாமரைக்கிழவன்மூழ்கித்தடங்கரையேறுமெல்லைப்
பாமகன்குறுகியென்னையன்றிரீபடிந்தவாறென்
னெமெனவெகுண்டாங்கேட்டவம்புயத்தண்ணல்சொல்வான். (௫)

குற்றின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெற்றெனவினையதீங்கையெண்ணறுமாக்கடோற்ற
முற்றையொழித்தியென் னாவுரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொற்றொழிடமடங்கையஞ்சிப்புலம்புகொண்டவலம்பூண்டான். (௬)

ஊனிடரகன்றோயுன்னொருயிர்த்துணையாவேனிந்த
மானிடயோனிப்பட்டுமயங்குகோலென்னவண்டு
தேனிடையழுந்திவேதஞ்செப்பும்வெண்கமலச்செல்வி
தானிடரகலநோக்கிச்சதுமுகற்றலைவன்சாற்றும். (௭)

முகிழ்தருமுலையின்மெய்யாமுதலெழுத்தைம்பத்தொன்றிற்
றிகழ்தரும்ஆகாராதிஹாகாரமீறாச்செப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
யகழ்தருகடல்குழ்ஞாலத்தவதரித்திவெவாக. (௮)

அத்தகுவுருணமெல்லாமேறியின்நவற்றவற்றின்
மெய்த்தகுதன்மையெய்திவேறுவேறியக்கத்தோன்ற
வய்த்திமீடாகாரத்திற்குமுதன்மையாயொழுநாதர்
முத்தமிழாலவாயெம்முதல்வரம்முறையான்மன்றோ. (௯)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறிவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின்நவரவாக்கறிவுதோற்றி
யேமுற்புலமைகாப்பானென்றன்நன்மலப்புத்தேள். (௧௦)

அக்கரநாற்பத்தெட்டுமெவ்வுழிவேறுவேறு
மக்களாய்ப்பிறத்துபன்மாண்கலைகளின்வகைமைதேர்த்து
தொக்கவாரியமுமேனைச்சொற்பதினெட்டுமாய்த்து
தக்கதென்கலைநுண்டேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்த்தார். (௧௧)

(௬) மாக்கள்தோற்றம்-மானிடப்பிறவி. (௭) ஊனிடர்-பிறவி
த்துன்பம். (௮) முகிழ்-தாமரையரும்பு. மெய்-தேகம். முதலெழுத்
து-உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுத்துக்கள்.

(௯) வருணம். எழுத்து. (௧௧) பல்மாண்கலைகளின் வகைமை
என்றது - பலவகைப்பட்ட. அறம்பொருளின் ப வீடுகளையுணர்ந்
துதூல்களினுண்ணியபொருள்களை. ஆரியம்-வடகலை.

கழுமணியிரம்வேய்ந்தகலன்பலவன் றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்நிலாரீற்றுமெய்யர்
வழுவறத்தெரிந்தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையாலுஞ்சிவார்ச்சனைசெய்யுநீரார். (௧௨)

புலந்தொறும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்ததண்பொருநைநீத்தவனங்கெழுநாட்டில்வந்து
நிலந்தருதிருவினான் றநினைநிதிச்செழியன் செங்கோ
னலந்தருமதுரைநோக்கிநண் ணுவார்நண் ணுமெல்லே. (௧௩)

பற்பலகலைமாண்டேர்ச்சிப்பனுவலின்பயனாநின்ற
வற்புதமூர்த்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோர்
கற்பமைகேள்விசான் றகல்வியின் செல்வராகிச்
சொற்பதங்கடந்தபாதமிருநிலந்தோயவந்தார். (௧௪)

அவ்விடைவருகின் றுரைநோக்கிநீராரைநீவி
ரெவ்விடைநின் றும்போதுகின் றனிரென்னவன் னான்
வெவ்விடையனையீர்யாங்கல்விஞ்சையடைந்தோர்பாவம்
வெளவிடுபொருநைநாட்டின்வருகின்றேமென்னலோடும். (௧௫)

தனிவருபுலவர்நீவிர்தண்டமிழாலவாயெங்
கனிவருகருணைமூர்த்திகனை கழலிதைஞ்சல்வேண்டி
மினிவருகென்னநீரெயெங்களுக்களவில்லகோடி
துனிவருவினைகடர்க்குஞ்சுந்தரக்கடவுளென்றார். (௧௬)

மறையினொரு முகும்பன்மாண்கலைகன்போன்மாண்டகேள்வித்
துறையினொரு முகஞ்சான்றோர்குழமிண்டேகிக்கடந்
கறையினார்கண்டத்தாரைப்பணிவித் துக்கரந்தாரொற்றைப்
பிறையினார்குடந்தோற்றாதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (௧௭)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விண்ணிழிவிமானமேய
செம்மலேவேறுவேறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மலையுரியினாந்தங்காரொழுதுநிறைஞ்சிமிண்டி
கொய்ம்மலர்வாகைச்செவ்வேற்செழியனைக்குறுகிக்கண்டார். (௧௮)

(௧௨) கழுமணி - சாணை தீர்ந்த மாணிக்கம். (௧௪) சொற்பதங்
கடந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (௧௫) விஞ்சை
யர் - புலவர்கள். (௧௬) தனிவருபுலவர் என்றது - சோமசுந்தரக்
கடவுளை. (௧௭) கலைகள் என்றது - வேதாங்கங்களே.

மறமலிநேமிச்செங்கோன் மன்னவன் வந்தசான்றோ
ரறமலிகேள்விநோக்கியவைக்களக்கிழமைநோக்கித்
திறமலியொழுக்கநோக்கிச்சீரியர்போலுமென்றோ
நிறைமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினுனிதனைச்செய்தான். (௧௬)

திங்கனங்கண்ணிவேய்ந்தசெக்கரஞ்சடிநலநாதன்
மங்கலம்பெருகு கோயில்வடகுடபுலத்தின்மாதோர்
சங்கமண்டபமுண்டாக்கித்தகைமைசால்சிறப்புநல்கி
யங்கமர்ந்திருத்திரென்னவிருத்தினுன்றிருந்தம்மை. (௨௦)

வண்டமிழ்நாவினார்க்குமன்னவன்வரிசைநலக்க
கண்டொம்புமுங்கிமுன்னைப்புலவரக்கழகத்தோரை
மண்டினர்முண்டொழைவாதுசெய்தாற்றன்முட்டிப்
பண்டையபுலனுந்தோற்றுப்படருழ்ந்தெய்த்துப்போனார். (௨௧)

இனையர்போல்வந்துவந்துமறுபுலத்திருக்குங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கொண்டிவினாய்வினாய்வாதஞ்செய்து
மனவலியினாப்பவென்றுவைகுலோரொன்றைவேண்டிப்
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவர்முண்ணினாரே. (௨௨)

முந்துநான்மொழிந்தார்தம்மைமுறைமையால்வணங்கியெம்மை
வந்துவந்தெவரும்வாதஞ்செய்கின்றார்வரிசையாக
வந்தமில்புலமைதூக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்குத்
தந்தருளச்செய்திசங்கப்பலகையொன்றென்றுதாழ்ந்தார். (௨௩)

பாடியபாணற்கன்றுவலியவேபலகையிட்டார்
பாடியபுலவர்வேண்டிந்பலகைதந்தருளார்கொல்லோ

(௧௬) மறம் - வெற்றி. அவைக்களக்கிழமை - நல்லவை, நிறை
யவை என்னும் கல்விச்சபைபக்குரிய உரிமைத்திறம். நல்லவை
நிறையவை என்றதை-“புகழுந்தருமநெறி நின்றோர்பொய்காமம்-
இகழுஞ்சினஞ்செற்ற மில்லோர்-நிகழ்கலைகள்-எல்லாமுணர்ந்தோ
ரிருந்தவிடமன்றோ - நல்லாரவைக்குநலன் எனவும், நலனடக்கஞ்
செம்மை நடுவுநிலைநான்கு - குலனென்றறிவுடையோர் கோதில்-
புலனில்லோர்-சென்றுமொழிந்தனவுங்கேட்டோர்செறிந்தவிடம்-
அன்றோ நிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கச்செய்யுள்களாலறிக.

(௨௦) வடகுடபுலம் - வடமேற்குத்திசை. (௨௧) மண்டினர்-
நெருங்கினர். (௨௨) மதமேற்கோடலாவது - தாங்கொண்டதை வி
டாமை. ஒன்று என்னும்வரையறைப்பண்பு, புலவர் சீர்துக்குங்
கருவிமேல் நின்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(௨௩) முந்துநால் - முதலால்.

பாடியபுலவராரும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணத்தோன்றினர்பலகையோடும். (உச)

சதுரமாயனவிரண்டுசாணதிப்பலகையம்ம
மதியினும்வாலிதாசும்நிரவலியதாசு
முதியதும்போல்வார்க்கெல்லாமுழம்வளர்த்திருக்கைகல்கு
மிதுதும்க்களவுகோலாயிருக்குமென்றியம்பியீந்தார். (உரு)

நாமகளுரவாய்வந்தநாவலர் தமக்குவெள்ளைத்
தாமரையமளிகண்ணைப்பலகையாத் தருவதென்னக்
காமனை முனிந்தார்நல்கக்கைக்கொடுகளிறுதாங்கு
மாமணிக்கோயிறன்னைவளைத்துதங்கழகம்புக்கார். (உ௫)

நாறுபூந்தாமநாற்றிநறும்பனிடோய்த்தசாந்தச்
சேறுவண்மலர்வண்டுசெழுமபுகைபீடமாத்
வேறுபல்வகையாற்பூசைவினைமுடித்திறைநஞ்சிக்கீர
னேறினென்கபிலனோபரணனுமேறினனே. (உ௬)

இருங்கலைவல்லோரெல்லாமிம்முறையேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தார்யார்க்குமொத்திடங்கொடுத்துநாதன்
தருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன்னுரைசெய்வோர்க்கெல்லாஞ்
சுருங்கினிநகலங்காட்டித்தோன்றுதூல்போன்றதன்றே. (உ௭)

மேதகுசான்றோர்நூலின்விளைபொருள்விளங்கத்தம்மி
லேதுவுமெடுத்துக்காட்டுமெழுவகைமதமுங்கூறும்
போதவைதெளிந்தகிள்ளோபூவையேபுறம்புபோந்து
வாதுசெய்வார்களவந்தான்மறுத்துநேர்நிறுத்துமன்னே. (உ௮)

கவிவிருத்தம்.

ஆயவாறெண்புலவருமாய்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றாயபாட்டுருடங்கினர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரந்தவெல்லையாய். (௩௦)

பலருஞ்செய்தபனுவலுமாண்பொருண்
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

(உரு) வாலிது - புனிதமுள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்
தன்று தன்னினின்று முழம்வளர்த்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(உ௮) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரிந்துகிற்றல்.

(உ௯) ஏது - காரணம். காட்டு - உதாரணம். எழுவகை மத
மாவன - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன்றியே
தலைமயங்கிக்கிடந்தவத்தன்மையால்.

(௩௧)

வேறுபாடறியாதுவியந்துநீர்
கூறுபாடலிதுவென்றுங்கோதிவென்
றேறுபாடலிதுவென்றுஞ்செஞ்சேவே
மாறுபாடுகொண்டார்சங்கவாணசே.

(௩௨)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
டெருளுமாறுசெயவல்லகள்வாச்சொற்
பொருளுமாமதுசேர்ப்புலவர்மு
னருளுநாவலராய்வந்துதோன்றினார்.

(௩௩)

வந்தநாவலர்வந்திக்குநாவலர்
சிந்தையாகுலஞ்செய்யமயக்குறும்
பந்தயாப்பைக்கொணர்கெனப்பாவல
றெந்தையிங்கிவையென்றுமுன்னிட்டனர்.

(௩௪)

தூயசொல்லின்பொருளின்றொடர்ச்சியு
மாயநாவலரவ்வவர்தம்முது
வாய்பாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க்
கேயவேயெடுத்திந்தனரென்பவே.

(௩௫)

வாங்குசங்கப்புலவர்மணங்களித்
திங்குநீரெமரோடுமொருத்தரா
யோங்கிவாழ்திரென்றொல்லெனத்தங்களைத்
தாங்குசெம்பொற்றவிசிலிருத்தினார்.

(௩௬)

பொன்னின்பீழிகையென்னும்பொன்ஓரமேற்
றன்னுநாவலர்குழும்ணியாகவே
மன்னினார்நடுகாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தார்மதுசேசசே.

(௩௭)

நதியணிந்தவர்தம்மொடுநாற்பத்தொன்
பதின்மரென்னப்படுமபுலவோரெலா
முதியவான்றமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவினங்கத்தொடுத்தவண்வாழ்நாள்.

(௩௮)

(௩௨) செஞ்சேவே-இது நேரேஎன் னும்பொருள் தந்துகின்றது.

(௩௪) பந்தம் - தலை.

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியசூடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவில்கி
யிங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே
சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசார்புற்றான். (௩௬)

சங்கப்பவகைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௪௩௨.

ஐம்பத்திரண்டாவது,

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்ததறந்தேமாந்
தற்குவைதந்தாலுய்குவலென்னுந்தருமிக்குப்
பொற்குவைவல்கும்வண்ணமெடுத்தப்புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவர்மன்னன்வங்கியசூடாமணிமாதன்
மென்னவராகித்திகிரியுருட்டுத்தென்கூடன்
முன்னவரன்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குந்தனம்வைக்குப்பணிபூண்டான். (௨)

மாதவிபாதிரிதாதகிகுவிளமந்தாரந்
தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லையில்ஞ்சிடங்கோங்கம்
வீதவழ்கொன்றைநகரந்தைசெழுங்கரவீரந்தண்
போதவிழ்நந்திசெருந்திருந்தம்புன்ஞாகம். (௩)

முண்டகமென்கடிநீளமுதற்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமழும்படிநந்தனமெங்குந்தே
னுண்டிசைவண்ணிபடித்துமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டியிர்சண்பகந்தனமுந்தனிலைத்தாஞல். (௪)

(௧) உவைஎன்றது - பொற்கிழியை. (௨) மாதவி-குருக்கத்தி.
தாதகி - ஆத்தி. இலஞ்சி - மகிழ். வீ - வண்டு. கரவீரம்-அலரி.

(௪) வண்டியிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடுநுண்ணிடைமங்கலமங்கையர்பொன்பூண்டா
ரோத்தெழுசண்பகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெங்கும்
வைத்திடெந்தனவாசம்விழுங்கிமணங்கான்று
பைத்துமலர்ந்தனகண்டிமுகிழந்துபரித்தேரான். (௫)

செருக்கியவண்டுவிழாமலர்கொய்துதெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கியவிண்டைநிரைத்தொடைதொங்கனெடுத்தாம
மருக்கிளர்கண்ணிதொடுத்தணிவித்துவணங்காநூர்
கருக்கியகண்ணுதலார்திருமேனிகவின்செய்தான். (௬)

அன்னவியன்பொழின்மாமதுரேசரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவீரசண்பகமாலேபுனைந்தபுதுக்கேரலங்
தன்னேவியந்தவர்சண்பகசுந்தர்தாமென்றா
முன்னிரிதஞ்சினனிம்பமணிந்தமுடித்தென்னன். (௭)

அன்னதொர்நாமம்பெற்றநரின்றுமணிக்கூடன்
முன்னவரந்தத்தாமமவர்க்குமுடிக்கேற்று
மின்னதொர்நீராற்சண்பகமாறனென்றேபேர்
மன்னிவிளங்கினன்வங்கியருடாமணிதானும். (௮)

சண்பகமாறன்சண்பகசுந்தர்தம்பாடே
நண்பகமாறநன்பணிசெய்யுநன் னாளிற்
பண்பகர்சொல்லார்தம்புடைமாரன்படுபோர்முண்
டெண்பகவெய்வாளுகியவந்தன்றிளவேனில். (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமென்காலும்வேறு
துனிதவிரிளங்கால்வேண்டுஞ்சோலையுஞ்சோலேவெண்டும்
புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரோடைவேண்டும்
பனிதருமதியும்வேறுபான்மதிவேண்டுங்காலம். (௧௦)

அண்டவான்நருமேற்சிறிச்சிவந்தெழுந்தாங்குதேமா
தண்டளிர்நீன்றுவானந்தைவரநிவந்தகாசு
கொண்டிடையமுத்திச்செய்தகுழையணிமகளிர்பேரல
வண்டிடைநகொன்னப்பூத்துமலர்ந்தனசெருந்தியெல்லாம். (௧௧)

(௬) இண்டை-தண்டவடிவாகத் தொடுத்தமாலே. தொடை-
சரமாகத்தொடுத்தமாலே. தாமம் - கோத்தமாலே. கண்ணி - வட்ட-
மாகத்தொடுத்தமாலே. வணங்கார்-பகைவர்.

(௯) என்பக-அளவிறப்பு, (௧௦) இளங்கால்-தென்றல்.

செங்கதிர்மேனியான்போலவிழ்தனசெழும்பலாச
மங்குவூர்செல்வன்போலமலர்ந்தனகாஞ்சிதிங்கட்.
புங்கவன்போலப்பூத்தபூஞ்சினைமரவஞ்செங்கை
யங்கதிராழியான்போலலர்ந்தனவிரிந்தகாயா. (௧௨)

தரைகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடங்கரையெக்கரல்கு
லரவமேகலைகுழந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பஞாழன்
மரகதந்தழைத்துவெண்முத்தரும்பிப்பொன்மலர்ந்துவாங்குந்
திரைகடற்பவளக்காடுசெய்வனகண்ணிப்புண்ணை. (௧௩)

ஊடினார்போலவெம்பியிலேயுதிர்ந்துயிரன்னாரைக்
கூடினார்போலவெங்குங்குழைவரத்தழைத்துநீங்கி
வாடினார்போலக்கண்ணீர்வாரமெய்பசந்துமைய
னீடினாலர்போற்பூத்துநெருங்கினமரங்கனெல்லாம். (௧௪)

விழைதருகாதலார்தாமெலிவுறமெலிந்துநெஞ்சங்
குழைவுறக்குழைந்துநிற்குங்கோதிலாக்கற்பினார்போன்
மழையறுங்கோடைதிப்பமரந்தலைவாடவாடித்
தழைவுறத்தழைத்துநின்மதழீஇயபைங்கொடிகளெல்லாம். (௧௫)

சேட்டிகைத்தென்காறள்ளத்தெண்மதுச்சிதறத்தும்பி
நீட்டிசைமுரலச்சாயாநின்றுபூங்கொம்பராட
னாட்டியப்புலவனாட்டநகைமுகம்வெயர்வைசிற்தப்
பாட்டிசைத்தாடாநின்றபாவைமார்போன்றவன்றே. (௧௬)

மலர்ந்தசெவ்வந்திப்போதும்வகுளமுமுதிர்ந்துவாடி
யுலர்ந்துமொய்த்தளித்தேனக்கக்கிடப்பனவுள்ளமிக்க
குலந்தருநல்லோர்செல்வங்குன்றினுந்தம்பாலில்லென்
தலர்ந்தவர்க்குயிசைமாரியாயினுங்கொடுப்பரன்றே. (௧௭)

நாரியதண்ணந்தேமநாறுந்தளிர்கோதிக்கூவி
யூறியகாமர்ப்பேட்டையுருக்குவகுயின்மென்சேவல்

(௧௨) கதிர்-சூரியன். மங்குவூர்செல்வன் - இந்திரன், மங்கு
ல்-மேகம். மரவம் - குங்குமமரம். ஆழியன் - திருமால்.

(௧௪) எக்கர் - மேடு. அரவம் - ஓலி. ஞாழல் - குங்குமமரம்.
மரகதம் - பசிய இலைகள். (௧௫) குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்க
ளினின் றஞ் சிந்தும்நீர்; கள்ளாகியநீர். பசந்து-பசுமையாய்; பசலை
பூத்து. அலர் - அல்லாதவர். (௧௬) திகை - திக்கு. நீட்டிசை-நெட்
டிசை. (௧௭) அலம்-துன்பம். உள்ளமிக்க என்றது—பெருத்த எ
ண்ணத்தை. (௧௮) நாதல்-தளிர்ந்தல், மாறியவேந்தன் என்றது—
குறுகியமண்ணரை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன் வெளிப்படத்தேயங்காவன்
மாறியவேந்தன் போலவொடுங்கியமயில்களெல்லாம். (௧௮)

பொங்கரினுழைந்துவாவிபுகுந்துபங்கயந்துழாவிப்
பைங்கடிகமயிலேமூல்லைமல்லிகைப்பந்தர்தாவித்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுண்டுநிகுளிர்துமெல்லென்றுதென்ற
லங்கங்கேகலைகடேருமறிவன்போலியங்குமன்றே. (௧௯)

தாமரைகளாஞ்சிதாங்கத்தண்குயின் முழுவேங்க
மாமருதமருங்கிள்ளைமங்கலமியம்பத்தும்பி
காமரமிசைப்பமுள்வாய்க்கைதவாளெடுப்பவேணிற்
கோமகன்மகுடஞ்சூடியிருப்பதக்குளிர்பூஞ்சோலை. (௨௦)

கலையினுணைநந்தவிந்துகாந்தமண்டபத்திற்செய்த
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருங்குசோலைத்
தலையினுங்கமலவாவித்தடத்தினுந்தண்முத்தர
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணார்மைந்தர். (௨௧)

நிலந்தருதிருவினாஹநிழன்மணிமாடக்கூடல்
வலந்தருதடந்தோண்மைந்தர்வானமும்வீழும்போக
நலந்தருமகளிரோடுநாகநாடவர்தஞ்செல்லப்
பொலந்தருவனையகாட்சிப்பும்பொழினுகர்வான்போவார். (௨௨)

மேற்படி - வேறு.

மாத்தாண்மதமானெருத்தின்மடங்கலெனச்செல்வாருழ்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகர்மாவெனப்போவாரும்
பாத்தார்பரிதியெனவாம்பரித்தேருகைத்தூர்வாருத்
தேத்தாருளர்வண்டலம்பச்சிலம்பினடக்கின்றாரும். (௨௩)

நீலப்பிடிமேற்பிடிபோனெறிக்கொள்வாருந்தரள
மாலைச்சிவிகையிசைவெண்மலராளெனச்செல்வாரு
மாலைக்கரும்பன்முணைபோலளித்தார்ப்பரிபூர்வாருங்
கோலத்தடக்கைபற்றிக்கொழுநருடன்போவாரும். (௨௪)

(௨௪) காமரம்-இசைப்பாட்டு. (௨௬) செய்தமலை - செய்குன்றம். லீழும்-விரும்பும். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய கற்பகம். வானம்-இடவாகுபெயர்.

(௨௩) புகர்மா - யானை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவா
புகுரியர்கள். சிலம்பு-மலை. (௨௪) கரும்புன்-மன்மதன், துணைஎன்
றது-இரத்திதேவியை,

சுருப்புக்கமழ்தேங்கண்ணித்தொடுபங்கழலாடவருங்
கருப்புச்சிலைமன்னவனற்கருவிப்படையன்னவரும்
விருப்புந்தெரிநீர்வைகைவெள்ளைத்தரளந்தெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிக்கும்புளினம்புறஞ்சூழ்சோலைபுகுவார். (௨௫)

கூந்தற்பிடியும்பரியுமூர்வார்கொழுநர்தட்டத்தோ
ளேந்தச்சயமாதென்னத்தழுவாவிழிந்துபொழில்வாய்ப்
பூந்தொத்தலர்பொற்கொடிதாதுகுமாறென்னப்பினைந்த
சாந்தக்கலவையுடப்போய்வனமங்கையர்போற்சார்ந்தார். (௨௬)

ஏமாசலமென்முலையார்நடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசேர்வாரும்புண்ணைநிழல்சேர்வாருந்
தேமானிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழல்சேர்வாருங்
காமாயுதசாலைகள்போற்கைதைநிழல்சேர்வாரும். (௨௭)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குழலைக்கருவிக்காரென்
றாடுந்தோகையவர்கண்ணோக்கிக்கணையென்றஞ்சி
யோடுங்கொடியின்னாருருமாந்தளிரென்றயில்வா
னாடுங்குயிலன்னவர்பண்ணிசைகேட்டொதுங்கிநாணும். (௨௮)

நீடுந்தரங்கமிரங்குநிறைநீர்நிலையென்றிப்
பாடுஞ்சுரும்புண்கழுநீர்பைந்தாட்குமுதம்பதும்ங்
கோடும்பூத்தவென்னக்கொடியேரிடையார்குழையுந்
தோடுங்கிடந்தவதனத்தொகையாற்பொலிவசோலை. (௨௯)

பிழிகளென்னநடந்தாருடன்போய்க்கொழுநர்பெருந்தண்
கொடிகண்மிடைந்தவில்லியக்கர்போலக்குறுகிக்
கடிகொள்பனிரீர்தெளித்துவேடைதணித்துங்கன்று
மடிகள்பிடித்துஞ்சேடியவர்கைக்குதவியாவார். (௩௦)

மைவார்தடங்கண்மடவார்வளைப்பார்கொம்பின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பார்குழையுஞ்செவியுங்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்ச்சிசெய்வார்பேராமையல்கூட
வெய்வார்கணைபோற்றைப்பக்கொழுநர்மார்பத்தெறிவார். (௩௧)

(௨௫) படையன்னவர் - மன்மதன் சேனையாகிய பெண்கள்.
தெள்ளி - கொழித்து. புளினம் - மணற்குன்று.

(௨௬) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. தொ
த்து - கொத்து. வனமங்கையர் - வனதேவர்கள்.

(௨௭) ஏமாசலம் - பொன்மலை. கைதை - தாழை.

(௨௮) கருவிக்கார் - குன்முதுநீர்தமேகம். (௨௯) தரங்கம் - அலை.
கோடி - பூக்கொம்பு. (௩௦) குமிழ் - என்றது - காசியை.

மூத்தேந்கையார்வளைப்புகைவிண்டலர்பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேன்வண்டிம்பெடையும்புலம்பிக்குழலிற்புகுந்து
தெத்தேயெனப்பாண்செய்துதித்தேனருந்துணையோ
டொத்தேழிசைபாடிக்களுண் ணும்பாணரொத்தே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

இம்பர்வீடளிக்குந்தெய்வமகளிரேயென்பார்கூற்றம்
வம்பலமெய்யேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்தாழ்ந்து
கம்பமுற்றடிப்பூச்சிந்திமலர்முகங்கண்ணீர்சோரக்
கொம்பரும்பணிந்ததென்ற லுலகியல்கூற்றபாற்றோ. (௩௩)

மைக்கனொளொருத்தியெட்டாசீமிர்கொம்பைவளைக்குந்தோறுங்
கைக்குநேர்படாமைவாடுங்கடிமலர்க்கொடிபோனிற்பத்
தைக்கும்பூங்கணைவேளன் னொனொருமகன் றலைப்பட்டென்னை
பெய்க்கின் றாய்தோண்மேலேறிப்பறிபென வேந்திரின் றான். (௩௪)

தையலொளொருத்தியெட்டாமலர்க்கொம்பைத்தளிர்க்கைகீட்டி
யையதுண்மருங்குநோவருந்த லுமாற்றுக்கேள்வ
னெய்யெனவிதுவுமென்னைபூயுயமகளிரேயோ
கொய்யெனவளைத்திரின் றான் கண்முத்தங்கொழிப்பநின் றான். (௩௫)

மைக்குழலொருத்திகாநிலவட்டப்பொன்றோலையுடே
திக்கயமனையான்கொய்தசெருந்திப்பூச்செருகினோக்கி
யிக்குழையழுகிதென்ற னரிமெங்கைக்கிடதியென்ற
யக்குழையோடும்வீசியன்புணக்கலக்கண்ணசெய்தாள். (௩௬)

மயிலிளம்பெடையன் னொளார்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லங்
குயிலிளம்பெடைதன் னாவிச்சேவலைக்கூவநோக்கி
யயிலிளங்களிறன் னானைக்கடைக்கணித்தளியுந்தேனும்
பயிலிளஞ்சோலைமாதோர்மாதவிப்பந்தர்சேர்த்தான். (௩௭)

யாசிழையொருத்தியாற்றாப்புலவியாள்பைந்தாரான்முன்
பூசகில்வாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைச்செவியிலுய்த்துங்கலவியினுருவந்தீட்டுந்
தூசினையுதித்தும்போர்த்துந்துதுவிட்டவன்போனின் றான். (௩௮)

(௩௨) புத்தேள்-புதுமை. (௩௩) கம்பம்-நடுக்கம்.

(௩௪) எங்கை என்றது—தங்கையாயமைந்த பரத்தையை.

(௩௭) குடம்பை-கூண்டு. களிறன் னான் என்றது-கணவனை.

அளி-ஆண்வண்டு. தேன்-பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.

(௩௮) புலவி - ஊடல்.

வாய்ந்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேத்தாது
சாந்தமானமதம்போற்சிந்திக்கிடப்பவோர்நையல்யாரைத்
தோய்ந்தசாந்தென்றானுள்ளத்துணை யுஞ்சுமந்துகொய்த
வாய்ந்தசண்பகத்தாதென்றென்ய்சொரியழலினின்றான். (௩௯)

பிணியவழிகோதையாளார்பேதைதன்பதிதன் னூட
றணியவந்தடியில்வீழ்த்தன் னிழலணையான் சென்னி
மணியிடைக்கண்டிகங்கைமண னிணையொப்பீ ரெம்மைப்
பணிவதென்னென் றுநக்குப்பரிவுமேற்பரிவுசெய்தான். (௪௦)

மதுகைவாளொருவனங்கோர்மங்கைதன்வடிவைவோர்க்கிப்
பதுமமேயடிகைகாந்தள்பயோதரங்கோங்குகாவிப்
புதுமலர்விழிவாயம்பற்போதுதும்மூரலெப்போ
ததனைவாய்திறந்துகாட்டிப்போமினென்றதித்தூரின் றான். (௪௧)

விடைத்தனியேறன்றோர்விடையோர்வேற்க ணுண்முன்
கிடைத்துநும்மிடத்தென்னெஞ்சங் கெட்டுவந்தொளித்ததல்குத்
றடத்திடையொளித்ததேயோதனத்திடையொளித்ததோபூம்
படத்தினைத்திறந்துகாட்டிப்போகெனப்பற்றிச்சென்றான். (௪௨)

மாந்தளிரடியார்சாய்ப்பவளைந்தபூஞ்சினைவண்டன் னார்
கூந்தலிற்கிடந்தசெம்மற்கோதைமேல்வீழ்ந்தகற்பி
னேந்தினையவரைநீத்துப்பலர்நுகர்ந்தெச்சிலார்க்கும்
பூந்தொடியவரைத்துய்க்கும்பேதையர்போன்றதன்றே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

புல்லிமைந்தர்பொருள்கவர்ந்தாரென
வல்லியன்னமடந்தையர்கொய்தவி
னல்லிநாண்மலரற்றபின் கைப்பொரு
ளில்லியென்னவினைத்தனகாவெலாம். (௪௪)

மையுண்கண்ணியர்மைந்தரோடம்மலர்
கொய்யுஞ்செல்வதுகர்ந்துகொழுங்க ணு
மெய்யுந்தோயிற்கொழுநரின்வேற்றுமை.
செய்யும்பொய்கைதிளைப்பச்சென்றாரேரோ. (௪௫)

(௩௯) உண்ணையும்என்றஉம்மை, நாயகன்கருத்தில் உயர்வுசித
ப்பும்மையாகவும் - 'நாயகியின்கருத்தில் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்
மையாகவும்பொருள் பயந்துநின்றது. (௪௦) பிணி-கட்டி. பரிவு-து
ன்பம். (௪௧) மூரல்-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம்-வஸ்திரம்.

(௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விலைமாதரை.

அன்னமன்னவராடுங்கயந்தலை
நன்னர்நிலநளினங்குமுதமென்
நின்னவன்றியெழின்முல்லைசண்பகம்
பொன்னங்கோங்கமும்பூத்ததுபோன்றதே. (சசு)

கலிலிலைத்துறை.

குரவவோதியர்கயந்தலைகுறுகுமுன்கயலு
மரவும்யாமைமயுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவரால்களுமிரிந்தனபகைஞர்மேலிட்டி
வருவரேலெதிர்திற்பரோவலியிழந்தவரே. (சஎ)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்வீழ்த
தண்ணெனுந்திரையலைதொறிரைரநிரைதாக்கல்
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலமும்வாயும்
வண்ணவாம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய. (சஅ)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமலர்ந்தூநர்குடையு
மாழையுண்கணர்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கர்
சூழும்பொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தொகுதி
யாழ்தரங்கநீரிடைக்கிடந்தலைவனவனைய. (சக)

தூயநீர்குடைந்தேறுந்தன்றுணைவியைத்துணைவன்
வாயுங்கண்களும்வேறுற்றவண்ணங்கண்டென்
கணையவின்னுயிரணையவளங்குளாளென்றான்
காயும்வேற்கணம்முலைகுளிப்பாட்டினாளுக்கண்ணீர். (ரு0)

மங்கைநல்லவளொருத்திரீராவான்மகிழ்ந
னங்கைபற்றினளேகுவாளவன்குடைந்தேறும்
பங்கயக்களொருத்தியைப்பார்த்தனன்சீசீ
யெங்கையெச்சினீராடலேனெனக்கரைநின்றான். (ருக)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மார்பி
னனைந்தகுங்குமத்தலையெறிநளினமொட்டமுந்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வடிப்படிப்பொறித்தவன்யாரென்
றினைந்தமுங்கினுணைய்சொரியெரியெனவொருத்தி. (ருஉ)

(சசு) முல்லை, சண்பகம், கோங்கு என்பன - நீராட்டயரும்
மகளிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை இலக்கணையால் விளக்கி
நின்றது.

(சக) கூழை - கூந்தல். (ருஉ) மொட்டி - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததிங்காகியவேலாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினுள்புலவீனாய்பொருளவன் காண
வாழ்ந்தநீரிடையழுந்தவாள்போன் றயர்ந்தயலே
தாழ்ந்தவன்ன த்தைநோக்கிக்கைதாவென விரந்தான். (௫௩)

கரும்புபோன்மொழியாளொருகாரிகைவதனஞ்
சுரும்புருழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த்தோன்ற
விரும்புகாதலனையுற்றுமெலிந்தனன்மெல்ல
வரும்புமூல்லைகண்டையத்தினிங்கிச்சென்றனைந்தான். (௫௪)

களித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கண்டு
தெளித்தவாணகைசெய்யமாற்றானென் றுசீறித்
தளிர்க்கைநீட்டின ன்கண்டிலடவின ன்சலத்து
ளொளித்தியோவெனவுதைத்தன ன்பேதைமாதொருத்தி. (௫௫)

நாறுசுண்ணமென் கலவையுநான முந்தம்மின்
மாறிவீசிநின்றொடுவார்மாலேதாழ்கலத்
துறுபாடறவந்தரத்தளிகவர்த்துண்ப
வாறுசெல்பவர்பொருள்வெளவுமரட்டேரபோல. (௫௬)

கொய்யுநீலமுங்கமலமுங்கொண்டுகொண்டனங்க
னெய்யும்வாளியினெறிவராலெறித்திடுமலரைக்
கையினாற்புடைத்தெறிந்தவர்கதிர்முகம்படக்கண்
டைதுவாணகைசெய்தகமகிழ்ச்சியுளாழ்வார். (௫௭)

வாசமென்பனிநீரொடுசுண்ணமும்வாரி
வீசுவாரிளம்பியொடுவேழமாரிரைபோற்
காசுலாந்தொழுவில்விடக்கைகளாலன்ளிப்
பூசுசாந்தவையழிந்திடப்புனிதநீரிதைப்பார். (௫௮)

அப்பெரும்புனற்றடங்குடைந்தாடுவாராயத்
தொப்பருந்தனியொருமகளொருவன் தன்முகத்துத்
துப்பைவென்றசெந்துவரிதழ்ச்செய்யவாய்த்தூநீர்
கொப்பளித்தன ளாம்பலந்தேனெனக்குடித்தான். (௫௯)

ஆழமவ்விடைச்செல்லெலையில்லெனவடுத்தோர்
வேழமன்னவன்விலக்குவான் போலொருவேற்க

(௫௩) வீழ்தல்-விரும்பல். கைதா-கைகொடு; தாழை.

(௫௫) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி. தன்னிழல் என்றது--மனைவியின் பிரதிபிம்பத்தை. (௫௬) உளறுபாடு - கவலை. அரட்டர்-குறுநில மன்னர். (௫௮) வில் - ஒளி. (௫௯) துப்பு-பவளம். துவர்-செம்மை.

ணைழைதன்னைக்கையால்வளைத்தேந்திவண்டறைதார்
குமுமார்பிணைத்திரதிதோடோய்ந்தவனெனத்தான். (௬௦)

மாசிணை முஞ்சுடியமாலையுமெய்யிற்
பூசுசாந்தமுமார்பமும்பொய்கைக்குக்கொடுத்து
வாசமெய்யினிலம்புயவாசமுமயங்க
வாசைமைந்தரோடினையவரகன்கரையடைவார். (௬௧)

தையலார்சிலர்நனைந்ததுண்டானையுட்பொதிந்த
மெய்யெலாம்வெளிப்படக்கரையேறுவான்வெள்கி
யையதாபொலந்துகிலெனவன்பரைக்கூய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்ச்சிறுமியரொத்தார். (௬௨)

உலத்தைவென்றதோளாடவருச்சிவேற்பொறித்த
வலத்தகத்தொடுகுக்குமமலோந்துசெம்புனலாய்
மலர்த்தடங்குடைந்தவர்க்குநீராசனவட்டக்
கலத்தையொத்தனசுற்றநின்றரொத்தகடிக்கார். (௬௩)

பட்டும்பன்னிறக்கலிங்கமும்பன்மணிக்கலணுங்
கொட்டுஞ்சாந்தமுநானமுங்குக்குமச்சேறுங்
கட்டுந்தாமமுந்தமதுகட்டழகெலாங்கவர
மட்டுண்கோதையராடவர்மனமெலாங்கவர்த்தார். (௬௪)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

காலியுங்கமலப்போதுங்கள்னொழுகாம்பற்போது
மாலியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்பனோக்கி
யேவிரண்டன்னகண்ணுலனங்கனையேவல்கொள்ளும்
பூவிரிபொலங்கொம்பன்னொர்புதுமதுதுகரப்புகார். (௬௫)

பொன்னினும்வெள்ளியாலும்பரிங்கினும்புலவன்செய்த
நன்னிறக்கலத்திற்கூர்வாண்டெனவாக்கிச்சேடி
மின்னொரளித்ததேற்றநிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளித்
துன்னிலீழ்களிவண்டோச்சித்தொண்டையங்கனிவாய்வைப்பார். ( )

(௬௬) மைந்தர் என்றது—கணவரை. (௬௭) அலத்தகம்—செம்
பஞ்சுக்குழம்பு.

(௬௮) காலி-நிலோற்பலம். ஏ-அம்பு. (௬௯) சிறுதுளிவிரலிற்
றெள்ளி என்றது—கள்ளுண்போர் மதுவைவிரலாற் றொட்டுத்தெ
றித்துப் பின்னருண்ணும் முறைமையை, தொண்டை-கோவை.

வள்ளத் துவாள்போல்வாக்குமதுக்குடந்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளைகொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத் துவெகுண்டுவவாணுந் திறார்பிடப்பெதொத்த
கள்ளைச்சூழ்காளைவண்டுசெருச்செயல்காண்பவொத்த. (சுஎ)

தணியலுண்டெள்ளஞ்சொருமொருமகடணியலுண்பான்
பிணியவிழ்கோதையாளோர்பெண்மகள்கலத்தில்வாக்குந்
துணிமதுத்தாரைதன்னைவாளெனத்துணிந்துபேதாய்
திணிகதிர்வாளால்வள்ளஞ்சிதைத்தியோவென்றுநக்காள். (சுஅ)

மலர்தொறுஞ்சிறுதெனக்கித்திரிவண்டுமடவார்தங்கைத்
தலனெடுத்தோச்சவோடாதழித்தடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டமிரந்திரந்தின்மைநீங்கா
தலமரும்வறியோர்வைத்தநிதிகண்டாலகல்வரேயோ. (சுஆ)

உண்டவளொருத்திகள்வாயுதிக்குந்தன்முகமுங்கண்ணுங்
கண்டொமரைகளவேலைமுளைத்ததக்களையார
மொண்டிணப்பேதைத்தும்பியம்மதுமுளரிவார்தே
னுண்டெளிசெறிவதென்னொருநாடித்துக்கைபுடைத்துக்காள். (எ0)

மங்கையாளொருத்திதானுண்டெஞ்சியமதுவுட்டோன்றுந்
திங்களைநோக்கியெண்ணைப்பிரிவின்கட்டியாய்ச்சுட்டா
யிங்குவந்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடத்தியென்ன
வங்கொருவள்ளங்கொண்டிசேமித்தானருந்தல்செய்யாள். (எக)

வெவ்வியநவமுண்டவிளங்கிழையொருத்திகையிற்
கௌவியவாடிதன்னிற்கருங்கயனெடுங்கட்டசேப்புங்
கொவ்வைவாய்விளர்ப்புநோக்கியென்னவங்குட்டெண்டேரு
மௌவியமனத்தான்யாரென்றயர்கின்றையலாரெள்ள. (எஉ)

ஒருத்திகள்ளுண்கின்றூடன்னுருவமந்நவவுட்டோன்ற
வொருத்தியென்னுடன்வந்துண்பாள்காணெனவுண்டேதாழி
யொருத்திவந்தென்செய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவரென்றோசெயிலென்றுகுத்துநக்காள். (எக)

(சுஎ) காண்ப என்றது—பகரவீற்றுயர் திணைப்பலர்பாற்பட
ர்க்கைவினை முற்றுவதின், காண்போர் எனப்பொருள்பயந்துநின்
றது.

(சுஅ) தணியல்—கள், (எ0) வேலை—கடல், (எக) சேமித்தல்—
பிறைப்படுத்தல், (எஉ) விளர்ப்பு—வெண்மை, கூட்டிணல்—கொள்
ளெகொள்ளல்.

சாடியுண தவமுண்டாடன் னு றுவேறுபாட்டை
யாடியுணைக்கிராணுவல்லேனுவெனைத்தான் கைக்கொண்
டோடினர்பிறருமுண்டோவுயிரன் னான் வந்திங்கென்னைத்
தேடினென் செய்கெனென்னைத்தேடித்தாசேடியென்றான். (எச)

களித்தவனொருத்திரின் தவாடியுட்கணவன் தன்பி
னொளித்தவனுருவுந்தானுநேர்படவருத்துநோக்கித்
துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோடோய்ந்தின்பப்
குளித்தனையிருத்தியோவென்றுதைத்தன் ன்கோபமுண்டான். (i)

இளம்புளிந்தயிர்விராயவின் சுவைபொதிந்தசோறு
வளம்படவிருந்தினேடுமருந்துவார்வசந்தவீணை
களம்படுமெழாலினேடுகைவிரனடத்திக்காம
னுளம்புகுந்தலைப்பவெண்ணெய்ப்பாவைபோலுருகிச்சோர்வார். (i)

இவ்விளவேளிர்காலத்தின் னுயிர்த்துணையோடு
செவ்வியசெங்கோனேமிச்செண்பகமாறனோர்நான்
கைவ்வினைவல்லோன் செய்தகதிர்விகாந்தக்குன்றில்
வெவ்வியவேடைரீப்பானிருந்தன் னவேறுவைகி. (எஎ)

மாந்தளிரீன் றுகோங்குவண்டளவரும்பித்தண்டேங்
காந்தன்செங்கமலமாம்பல்சண்பகங்கமுநீர்பூத்துச்
சாய்ந்தமென்கொடியுந்தானுந்தனியிடத்திருப்பானேரே
யாய்ந்ததோர்நாற்றந்தோன் தவசைந்ததுவசந்தத்தென்றல். (எஅ)

வெவ்வியவேலான் வீசும்வாசமோந்தீதுவேறு
திவ்வியவாசமாகவிருந்ததுதென்றல்காவில்
வெளவியவாசமன் றுகாலுக்கும்வாசமில்லை
யெவ்வியவ்வாசமேயோவிதுவென வெண்ணங்கொள்வான். (எஆ)

திரும்பித்தன்றேவிதன்னைநோக்கினுன்றேவியைம்பா
லிரும்பித்தைவாசமாகியிருந்ததுகண்டிவ்வாசஞ்

(எச) வசந்தவீணை என்றது—பாலையாழினை. எழால்என்றது—
பெரும்பாலை எழனுள், நாகநாதம் ஆசரி, தோடி, கௌளி, காந்தா
ரம், செந்துருத்தி, உதயகிரிமுதலிய செம்பாலைய.

(எஎ) கைவினை—சிறப்பத்தொழில். (எஅ) தளவு—முல்லை. மாந்
தளர்முதலிய உவமானச்சொற்கள், மேனிமுதலிய உவமேயங்களை
யுணர்த்திரின்றது. (எஆ) திவ்ய—திவ்-விண்னுலகில், ய-பிறப்பது.

(அ0) ஐம்பால் என்றது—முடி, கொண்டை, சுருள், குழல்,
பனிச்சை என ஐம்பகுப்பினவாயமைந்த கூந்தலை. பித்தை—கூந்தல்.

சுரும்பிற்குத்தெரியாதென் னாச்சூழ்த்தி றும்பூதுகொண்ட
தரும்பித்தைக்கியல்போசெய்கையோவென வையங்கொண்டான்.

ஐயுறுகருத்தையாவராயினுமறிந் துபாடல்
செய்யுநவர்க்கேயின்னவாயிரஞ்செம்பொனென்றக்
கையுறையேலானீந்தபொற்கிழிகைக்கொண்டேகி
மெய்யுணர்புலவர்முன்னாத்தூக்கினூர்வினே செய்மாக்கன். (அக)

வங்கத்தார்பொருள்போல்வேறுவகையமைகேழ்விநோக்கிச்
சங்கத்தாரெல்லாந்தம்மிற்றனித்தனித்தேர்ந்துதேர்ந்து
துங்கத்தார்வேம்பனுள்ளஞ்சூழ்பொருழொலியுற்ற
பங்கத்தாராகியெய்த்துப்படருறுமனத்தரானார். (அஉ)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையிலாதிசைவரில்
வந்தமாணவன்மணஞ்செய்வேட்கையான்
முந்தையாச்சிமமுயலும்பெற்றியான்
றந்தைதாயிலான்றருமியென்றுளான். (அங)

ஒருவனான்முகத்தொருவன்மாற்புற
திருவனாடருந்தேவனானு
வருவனாலகன்ருனைத்தன்கலி
வெருவநாடிமுன்வீழ்த்துவேண்டுவான். (அச)

தந்தைதாயிலேன்றனியனாகிய
மைந்தனென்புதுவதுவைவேட்கையேன்
சிறந்தனோய்செயுஞ்செல்லீர்ப்பதற்
கெந்தையேயிதுபதமென்றேத்தியே. (அரு)

நெடியவேதநூனிறையவாகம
முடியவோகியமுறையினிற்கெனும்

(அக) கிழி-முடிப்பு. (அங) மாணவன்-பிரமசாரி.

(அச) ஒருவன் என்றது-தனக்கோர் ஒப்புயர்விகந்துநின்றசிவ
பெருமானை. திரு-இலக்குமி. உருவருவநாலகன்றான் என்றது-ம
கேஸ்வரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என்னும் உருவமும்,
சிவம், சத்தி, நாதம், வீந்து என்னும் அருவமும்; சதாசிவமென்னு
ம் அருவருவமுமாகிய முத்திரப்பட்ட தத்துவங்களை யதிட்டித்து
சிற்கும் சிவமுதற் பிரமனீராகிய முத்திரத்தொன்பது வர்க்கங்களி
லும் வேற்றுமையின்றிக் கலந்துநின்ற, அவ்வத்தொழில்களை நடத்
தித், தன்னியல்பு சிறிதும் விகாரமின்றிற்கும் சுத்தசிவத்தை.

(அரு) செல்லல் - வறுமை.

வடிவிலில்லறவாழ்க்கையின் நிறின்
னடியருச்சனைக்கருகனாவனோ. (௮௬)

ஐயயாவையுமறிதியேகொலோ
வையைநாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவோர்கவியுரைத்தெனக்கருள்
செய்யவேண்டிமென்றிரந்துசெப்பினான். (௮௭)

தென்னவன்குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கொங்குதேர்வாழ்க்கையின் நமிழ்
சொன்னலம்பெறச்சொல்லிநல்கின
ரின்னநீர்தவனிறைநஞ்சிவாங்கினான். (௮௮)

பொற்றளிர்ச்சடைப்புவனநாயகன்
சொற்றபாடல்கைக்கொண்டதொன்னிதி
பெற்றெடுத்தவன்போன்றுபிடுறக்
கற்றநாவலர்க்கழகநண்ணினான். (௮௯)

கல்வியாளர்தங்கையினீட்டினான்
வல்லையாவரும்வாங்கிவாசியாச்
சொல்லின்செல்வமும்பொருளுந் தூக்கியே
நல்லநல்லவென் றுவகைநண்ணினார். (௯௦)

அளக்கில்கேள்வியாரரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினார்கடன்
னுளக்கருத்துநேரொத்தலாற்சிரந்
(௯௧)

உணர்ந்தகேள்வியாரிவொடொல்லையோய்
புணர்ந்தவாயிரம்பொன்னுமின் நமிழ்
கொணர்ந்தவேதியன்கொள்கவின்றென
மணந்ததாரினான்மகிழ்ந்துநல்கினான். (௯௨)

வேந்தனேவலால்விபுதர்தம்மொடும்
போந்துயீண்டவைப்புறம்பு தூங்கிய
வாய்ந்தபொற்கிழியறுக்குநம்பியை
நேர்ந்துகீரனில்லெனவிலக்கினான். (௯௩)

(௯௩) விபுதர் என்றது—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்குப் புலவரை.

குற்றமிக்கவிக் கொன் றுசுறலுங்
கற்றிலானெடுங்காலம்வெம்பசி
யுற்றவன் கலத்துண் ணுமெல்லைகப்
பற்றவாடினாண் பண்புபற்றினான். (கௌ)

உலர்ந்தநெஞ்சுகொண்டொதுங்கிராயக
னலந்தருங்கழனண்ணினானவன்
மலர்ந்தபாடல்கொண்டறிஞர்வைகிடத்
தலர்ந்தசின்தைகொண்டடைந்தமைந்தனே. (கரு)

செய்யுள்கொண்டிபோய்த்திருமுன்வைத்துளப்
பையுள்கொண்டவப்பனவனெண்ணை
மையுள்கண்டவிவமுவுபாடலைக்
கையுணவ்கினாய்கதியிலேற்கெனா. (கசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநோய்பிணிப்பப்பன் னாள்வழிபடுமடியேனின் பாற்
பெறுபொருளிழந்தேனென் றுபேசிலென்யார்க்குமேலாங்
கறைகெழுமிடற்றே ருயிரின் மன்கவிக்குற்றஞ்சிலவாழ்நாட்சிற்
றறிவுடைப்புலவர்சொன் னாலாருனைமதிக்கவல்லார். (கௌ)

எந்நையிவ்விசுழ்ச்சிரின்ன தல்லதையெனக்கியாதென் னாச்
சின்தைநோயுழந்துசைவச்சிறுவனின் றிரங்கயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுமேவெதப்பனுவலும்பயனுமான
சுந்தரவிடங்கனங்கோர்புலவனாய்த்தோற்றஞ்செய்தான். (கௌ)

கண்டிகைமதாணியாழிக திரமுடிவயிரம்வேயந்த
குண்டலங்குடிகொண்டாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தண்டமிழ்முன் றும்வல்லோன்றானெனக்குறியிட்டாங்கே
புண்டரதுதலிற்பூத்துப்பொய்யிருள்கிழித்துத்தள்ள. (கக)

விரிகதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடங்குப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகத்திண்டோளிலையவரடைப்பையோடுங்
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகந்தாங்கமுத்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரண்டுதுள்ள. (கௌ)

சொல்வரம்பிகந்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின் றனகற்றுப்பாட

(கரு) அவன் என் றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.

(கசு) பையுள் - சுவலை. (கக) பொய்யிருள் - மலவிருள்.

வல்லவர்மறையினாறுமனுமுதற்கலைபோற்பின்பு
செல்லநூலாய்ந்தோர்வைகுந்திருந்தவைக்கனத்தைச்சேர்த்தான். ( )

ஆரவைகுறுகினேர்நின் றங்கிருந்தவைகநோக்கி
யாரைநங்கவிக்குக்குற்றமியம்பினாரென்னுமன்னங்
கீரனஞ்சாநூலானேகினத்தினேனென்றானின்
கீரணிபுலவன்குற்றம்யாதெனத்தேராக் கீரன். (௧௦௨)

சொற்குற்றமின் றுவேறுபொருட்குற்றமென்றான் றாய்
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குற்றமென்னையென்றான்
தற்குற்றம்வருவதோரான் புனைமலர்ச்சார்பாலன்றி
யற்குற்றம்குழற்குநாற்றமில்லையென்றானையன். (௧௦௩)

பங்கயமுகமென்கொங்கைப்பதுமினிசூழலோவென்ன
வங்கதூமனைத்தேயென்றாலவாயுடையான் றெய்வ
மங்கையர்குழலோவென்னவன்ன துமந்தாரத்தின்
கொங்கலரனைந்துநாறுங்கொள்கையாற்செய்கைத்தென்றான். ( )

பசுவிரீவழிபட்டேத்தும்பரஞ்சுடர்கிருக்காளத்தி
யரவுநீர்ச்சடையார்பாகத்தமர்ந்தனானப்பூங்கோதை
யிரவின்னீர்குழலுமற்றேரவெனவஃ துமற்றேயென்றோ
வெருவிலான் சலமேமுற்றச்சாதித்தான் விளைவுநோக்கான். (௧௦௪)

கற்றைநவார்சடையானெற்றிக்கண்ணினைச்சிறிதேகாட்டப்
பற்றுவானின் னுமஞ்சாணும்பரார்பதிபோலாக
முற்றுநீர்கண்ணாறுலுமொழிந்ததும்பாடல்குற்றங்
குற்றமேயென்றான் றன்பாலாகியகுற்றத்தேரான். (௧௦௫)

கலிநிலத்துறை.

தேயந்தநாண்மதிக்கண்ணியானுதல்விழிச்செந்தீப்
பாய்த்தவெம்மையிற்பொறுறுபொற்பங்கயத்தடத்து
ளாய்த்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்ந்தனனவனைக்
காய்த்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரத்தான். (௧௦௬)

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் முற்றிற்று.

அஃ படலம் ௬௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௫௩௬.

(௧௦௧) மறையினாறும் என்றது-சிட்சைமுதலியசடங்கங்களை.

(௧௦௨) ஆரவை - நிறையவை.

(௧௦௩) பொற்குற்றவேணி என்றதில்-குற்றஎன்பது குறுகிய
வெண்ணும் பொருளது. (௧௦௪) மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

சிலமயம்.

ஐம்பத்துமூன்றுவது,
கீரணைக்கரையேற்றியபடலம்.

கலிலைத்துறை.

மாரணைப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக்
காரநற்கணகக்கிழியீந்ததறைந்தன
மேரனத்திரள்குழ்மலரோடையிடத்தினுங்
கீரணைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துலாம். (க)

தாழ்ந்தவேணியனெற்றிமுனைத்ததழற்குணற்
போழ்ந்தநாவலனாடகபங்கயப்பொய்கைவாய்
வீழ்ந்தரும்படர்வேலையில்வீழ்சனன்விம்முறச்
சூழ்ந்தநாவலர்கண்டுபொருதுதுளங்குவார். (உ)

ஏன்றவேந்தனிலாக்குடியிட்டமுமின்சுதிர்
கான்றநாயகமாமணிபோகியகண்டியு
மான்றஞானமிலாதவர்கல்வியுமானதே
சான்றகீரனிலாதவைகடியசங்கமே. (ங)

ஐயசொற்பொருடன்வடிவானவராலவாய்
மைதழைத்தமிடற்றினர்தம்மொடும்வாதுதான்
செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ
யுவ்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினார். (ச)

எய்திவெள்ளிமலைபெயர்த்தாணுமிறுத்ததன்
கையில்வீணைதொட்டின்னிசைபாடக்கனிந்தவன்
செய்ததீங்குபொறுத்ததுமன்றித்திண்டேரொடு
மொய்கொள்வாளுங்கொடுத்தன்னுண்ணியமூர்த்தியே. (ஊ)

யாவராலுமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குந்
தேவராமவரேதிருவுள்ளந்திரும்பினாற்
போவதேயிதுவேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்
பாவலோர்பரன்றாணிழலிற்பணிந்தேத்துவார். (ஈ)

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைச்சென்னிமே
னிருத்தனேசரணஞ்சரணநிறைவேதநூ
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா
யொருத்தனேசரணஞ்சரணங்களுனக்குறாம். (ஏ)

(எ) திருத்தன் -- விசுத்ததேகமூடையவன்.

பாயுமால்விடைமேல்வருவோர்பல்லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந்தந்தையுமாகுநின் தண்ணளிதாமரைக்
கேயுமாதவன்போனல்லதியவியற்றினூர்க்
காயுமின்பமுத்துன்பமுமாக்ருவதாதலால். (அ)

அத்தகற்றசெருக்கினறிவழிகீரனின்
வித்தகக்கவியைப்பழுதென் றவிதண்டயான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெதுப்பின்மலர்ந்தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழமுடுக்கினாய். (க)

இருணிறைந்தமிடற்றடிக்கேளினியிப்பிழை
கருணைசெய்துபொருத்தருளென் றுகபிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாவலர்யாவருஞ்
சரணமென் றுவிழுந்திரந்தாரடிசாரவே. (க௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின் றவெங்கருணைவள்ள
லிக்கீரமழலைத்தீஞ்சொலிறைவியோடெழுந்துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூந்தடத்துஞாங்கர்ப்
புக்கீரமதுரத்தீஞ்சொற்புலவர் தங்குமுரத்துணின்றான். (கக)

அனற்கணுளேக்கிணுன்பின் னருட்கணுளேக்கவாழ்ந்த
புனற்கணைகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்கரணமெல்லாங்
கனற்கணூர்தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்ந்து
வினைக்கணையெடுத்தயாக்கைவேறிவன்புருவமாளுன். (கஉ)

போதையாருலகமீன் றபுனிறையார்பரஞானப்பூங்
கோதையார்குழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின்
நீதையார்பொறுப்பரேயோவவரன்றித்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழியிறைரக்காளத்திகைலையென்றா. (கங)

எடுத்தசொன்மாறிமாரியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
ரெடுத்தவந்தாதிசாத்தத்துணைச்செவிமடுத்துநேர்வந்

(க) விதண்டை - பிறர்கூறுங் கூற்றாலக் கூற்றை மறுத்துத்
தன்னுட்கோளை நாட்டல்.

(கக) கீரம்-பால்; இதுகீரமென்பதின்றிரிபு. இக்கு-கரும்பு.
நக்கீரன் - உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (கங) போதம்-ஞானம்.

(கச) எடுத்தசொன்மாறிமாரி என்றது - ஒருபாசுரத்தில்கை
லையையும், மற்றொரு பாசுரத்தில் காளத்தியையும், சிறப்பித்துப்
பாடியதை.

தடுத்தவன் கையைப்பற்றியகன்கரையேற்றினூர் தான்
கொடுத்தெழுபிறவிலேலக்கொடுங்கரையேற்றவல்லார். (கச)

கைதந்துகரையேறிட்டகருணையங்கடிலேத்தாழ்ந்து
மைத்தந்தகயற்கணைவந்தித்துத்தீங்குநன்ரு
செய்தந்தோர்க்கிலுமன்புஞ்செய்தமைபொருளாச்செய்யுட்
பெய்தந்துபாடுகின்றான் பிரானருணுகின்றான். (கரு)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி
மறனிலாத் தண்டிக்கீந்தமாண்பெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிலீழ்சுற்றைக்காய்த்தகனை கழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள்செய்திபோற்றி. (கசு)

சலந்தரனுடலங்கீண்டசக்கரப்படைபாய்போற்றி
வலந்தருமதனைமாயோன்வழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
யலந்தசெங்கமலப்புத்தேணுச்சிரமரிந்தாய்போற்றி
சிலந்தியைமகுடஞ்சூட்டாவரசருள்செல்வம்போற்றி. (கசு)

திரிபுரம்பொரியகக்கசெவகம்போற்றிமூவர்க்
கருளியதலைமைபோற்றியனங்கனையாகத்தீய
வெரியிடுநயனம்போற்றியிரதிவந்திரப்பமீனக்
கரியவன்மகனுக்காவிடதுவியகருணைபோற்றி. (கஅ)

நகைத்திடவந்தவந்தருகுசிரந்திருகிவாங்கிச்
சிகைத்திருமுடிமேல்வைத்ததிண்டிறல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடரைத்தூண்டிமெலிக்கரசாளமூன்று
சகத்தையுமளித்ததேவர்தம்பிரான்சரணம்போற்றி. (கசு)

பொருப்பகழ்த்தெடுத்தோன்சென்னிபுயமிநமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனைபாடலிவங்கிவாங்கொடுத்தாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பாறைய்போற்றி
செருக்குவிட்டவரேபூசைசெய்யநேர்நின்றாய்போற்றி. (உ௦)

பருங்கைமால்யானையேனம்பாய்புலியரிமான்மீன
மிருங்குறையாமையென்கொண்டவிகல்வலிகடந்தாய்போற்றி

(கரு) பெய்தந்து - அமைத்து. (கசு) அறனிலான் - தக்கன்.
சண்டி - சண்டேசுரநாயனார். (கஅ) மூவர் என்றது - வித்துன்மாலி,
தாருகாக்கன், கமலாக்கனென்னுந்திரிபுராதிகளை. கரியவன் - திரு
மால். (கசு) நகுசிரம் - வெண்டலை.

குரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணலவன்றேரை
கருங்குரீஇக்கழுகின்னபுக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநானிழைத்ததிங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனென்றொடுத்தபுன்சொன்
மாலேகேட்டென்னையாண்டமலைமகன்மணைபோற்றி
பாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி. (உஉ)

கலிநிலைத்துறை.

ஆவலத்தனையினடியனேற்கருளருளென்றாக்
கோவழும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பரனையுப்பங்கிலங்கயற்கட்
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (உக)

தேவதேவனைப்பின்பெருந்தேவபானியொடுங்
தாவிலேழிசையேழுசுற்றிருக்கையஞ்சாத்திப்
பூவர்சேவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்ந்தெழுந்தான்
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணிந்தார். (உச)

துதித்தகீரனுக்கின்னருள்சுரந்தூர்முன்போன்
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவதியெனமறைநூ
லுதித்தநாவினார்கருணைசெய்துருக்கரந்தயன்சேய்
விதித்தகோயில்புக்கமர்ந்தனர்விளங்கிழையோடும். (உரு)

கற்றகீரனுக்கலைஞருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடகங்கிழியறுத்தந்தணற்குதவிக்க
கொற்றவேந்தனும்வரிசைகள்சிலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றீங்கியகல்வியின்செல்வராயமர்ந்தார். (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சண்பகமாறனென்னுந்தமிழர்தம்பெருமான்கூட
லம்பகதுதலினையங்கயற்கண்ணினானை
லம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்துதாழ்ந்து
நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைகும். (உஎ)

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௬௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௬௬.

(உஉ) மாலே-திருவந்தாதி-(உக) பனுவல் - கோப்பிரசாதம்.

(உச) எழிசைஎன்றது - சப்தசுரங்களை.

(உரு) அயன்சேய் - கிஸ்வகர்மன்.

ஐம்பதிநான்காவது,

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியுலிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேந்தைகூடலெம்பெருமான்செம்பொன்
மன் தலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேயிப்பாற்
றென்றமிழையான்தேறத்தெருட்டியதிருனுஞ்சொல்வாம். (க)

முன் புரான்மாடக்கூடன் முழுமுதலானையாற்போ
யின்புறவறிஞரீட்டத்தெய்தியாக்ருறையுங்கீரன்
வன்புறுகோட்டந்தீர்த்துமதுரையெம்பெருமான் றுளி
வன்புறுமனத்தனுகியாய்ந்துமற்றிதனைச்செய்வான். (உ)

கட்டவிழ்க்கிக்கையண்ணல்கண்ணினாலவிந்தகாலோ
மட்டவிழ்மலரோனாலுமாயவனலுங்காக்கப்
பட்டவனல்லனன் னானுதல்விழிப்படுதீநம்மைச்
சுட்டபோதுருப்பந்தீர்த்துக்காத்ததிச்சுவணகஞ்சம். (ங)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்றாக்
கப்பிலாமனத்தான்மூன்றுகாலமுழங்கிமுழங்கி
யப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிதறஞ்சிரித்தம்வழிபடுகியமம்பூண்டான். (ச)

மையறுமனத்தான்வந்துவழிபடுகியமனோக்கிப்
பையரவாரம்பூண்டபரஞ்சுடர்மாடக்கூட
லையனுமணியனுகியகமகிழ்ந்தவனுக்கொன்று
செய்யநன்கருணைபூத்துத்திருவுளத்திதனைத்தேர்வான். (ஞ)

இலக்கணமிவனுக்கன்னுந்தள்ளிலவிறுலாய்ந்த
நலத்தசொல்வழமுச்சொலென்பதறிநிலனவைதீர்கேள்விப்
புலத்தவரயாரைக்கொண்டுபோதித்துமிவனுக்கென்று
மலைத்தனுவுளைத்தமுக்கண்மன்னவனுன்னுமெல்லே. (சு)

(க) தமிழ்-கருவியாகுபெயராய் நூலின்மேல் நின்றது.

(உ) கோட்டம்-மாறுபாடு. (ங) சுவணகஞ்சம்-பொற்றாமரை.

(ச) கப்பிலாமனம்-பிளவுபடாதமனம்; எனமே ஒன்றுபட்ட
மனம் என்பதுபொருள்.

பங்கயச்செங்கைகூப்பிப்பாலினேர்மொழியான்சொல்வா
 ளங்கணுவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத் துங்கண்ட
 புங்கவாரின துசங்கைக்குத்தரம்புகலவல்லா
 ரெங்குளாரேனுமென்னெஞ்சுதிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (எ)
 பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
 புண்டவிழ்குவிசக்கோமான் பூமகன்மாயப்புத்தே
 ளண்டருஞ்சனகனாதியருந்தவர்பிறநுமீண்டிக்
 கொண்டனரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொருதுமாதோ. (அ)
 தாழ்ந்ததுவடகீழெல்லையுயர்ந்ததுதென்மேற்கெல்லை
 குழ்ந்ததுகண்டிவானோர்தொழுதுனைப்பரவியைய
 ளுழ்ந்திமெரவம்பூண்டோயொருவனின்னொப்பானங்கே
 வாழ்ந்திடவிடுத்தாலிந்தவையநேர்நிற்குமென்றார். (க)
 பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பெளவமுண்டவனையெம்மை
 பொத்தவனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோபா
 முத்திரையிவான் பெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பாளென்
 றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடைவிடுத்தாயன்றே. (க0)
 விடைகொடுபோவானொன்றைவேண்டினானேருந்தேயத்
 தொடைபெறுதமிழ்நாடென்றுசொல்லுபவந்தநாட்டி
 னிடைபயின்மனித்தரெல்லாமின்றமிழாய்ந்துகேள்வி
 யுடையவரென்பகேட்டார்க்குத்தரமுரைத்தல்வேண்டும். (கக)
 சித்தமாசகலவந்தச்செந்தமிழியனூறன்னை
 யத்தனையருளிச்செய்தியென்றனனையான்தேற
 வைத்தனைமுதனூறன்னைமற்றதுதெளிந்தபின்னு
 ளித்தனையடியேனென்றுநின்னடிகாண்பேனென்றான். (கஉ)
 கடம்பமாவனத்திலெம்மைக்கண்டனையிறைஞ்சியுள்ளத்
 திடம்பெறயாதுவேட்டாயவையெலாமெம்பாற்பெற்றுத்
 திடம்பெறமலயத்தெய்தியிருக்கெனவிடுத்தாய்சென்று
 குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கின்றன்கொடியினோடும். (ககஉ)
 இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்ததேலிவற்குக்கேள்வி
 யனையமாதவனைக்கூவியுணர்த்தெனவணங்குகூற
 வினையாணிகழ்ச்சியெல்லாமறந்திடாதின்றுசொன்னு
 யனையதேசெய்துமென்றாவறிவனைநினைந்தானையன். (ககச)

(க) உளழ்த்தல் - கருதல். (க0) பைத்தல் - பரத்தல்.

(கக) கொடி என்றது—உலோபாமுத்திரையை.

(ககி) அஞ்சலி - கூப்புதல்.

கலிநிலைத்துறை.

உடையநாயகன்றிருவுளமுணர்ந்தனன் முழமே
லடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவலிமானத்
திடையுருந்தனன்பன்னியோடெழுந்தனனகல்வா
னடையனாகிவந்தடைந்தனன்றமிழ்முனிவன். (ககி)

இயங்குமாதவத்தேரினும்பன்னியோடிழிந்து
புயங்கனாலயம்புகுந்துநாற்புயம்புடைகிளைத்துத்
தயங்குசெம்பவளாசலந்தன்னையுமதன்பால்
வயங்குமிந்திரநீலமால்வரையையும்பணியா. (ககச)

பெருகுமன்புளந்துளும்பமெய்யானந்தம்பெருக
வருகிருந்தனனாவயிற்கீரனும்பொன்
முருகவிழ்த்தாமரைபடிந்திறைவனைமுன்போ
லுருகுமன்பிலுவிதைஞ்சுவாடுனெல்லவந்தடைந்தான். (ககஎ)

இருந்தமாதவச்செல்லனையெதிர்வரநோக்கி
யருந்தவாவிவந்தியற்றமிழமைந்திலவெம்பாற்
றெரிந்தநீயதையரிதபத்தெருட்டெனப்பிணியு
மருந்துமாகியபெருந்தகைசெய்வவாய்மலர்ந்தான். (ககஅ)

வெள்ளைமாமதிப்பிளவணிவேணியங்கருணை
வள்ளலார்பணிசிரத்தினுமனத்தினுந்தாங்கிப்
பள்ளமேழையும்பருகிடுனென்பணியுக்கீர
னுள்ளமாசறவியாகரணத்தினையுணர்த்தும். (ககக)

இருவகைப்புறவுரைதழீஇயெழுமதமொடுநாற்
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருகுற்றமும்போக்கி
பொருவிலையிரண்டழகொடுமுத்தியெண்ணெரு
மருவுமாதிதூலினைத்தொகைவகைவிரிமுறையால். (உ௦)

(ககச) புயங்கன் - கரும்பாம்பையணிந்த சிவபெருமான். பவள
மலை நீலமலை என்றது—சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(ககஅ) பிணியுமருந்துமாகி என்றது—தம தாணைவழி யொழு
காத உயிர்களுக்கு நோயும், அவ்வழியினிற்பவர்க்கு மருந்துமாகி
கின்றலை.

(ககக) பள்ளம்-கடல். (உ௦) புறவுரை-தூல்துதலிய பொருளால்
லாதவை; எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகைமதமாவன,
உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள், இன்
பம், வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன-குன்றக்கூறல்முதலியன. ஐயிரண்ட
ழகாவன-சுருங்கச்சொல்லன் முதலியன. உத்தி எண்ணுன் காவன :
துதலிப்புருதல்முதலியன. ஆதிதூல் - முதலூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவா தியகாண்டுகையானும்
விருத்தியானு தூற்கிடைப்பொருளெக்கறவிளக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுதிருங்கண்டு தூலி
னருத்தமேவடிவாகியவா தியாகிரியன்.

(உக)

தருக்குமின் பழுங்கருணையுந்தழையமா தவனைத்
திருக்கரங்கனான்மகிழ்ச்சியுட்டினைத்திடத்தழுவிப்
பெருக்கவேண்டியபேறெலாம்பீடுநல்லகி
யிருக்கையிற்செலவிடுத்தன னுலவாயிறைவன்.

(உஉ)

பொன்ன னொளொடுங்குறு முனிவிடைகொடுபோன
பின்னையாருயிர்க்கிழத்திதன்பிராணேநேர்நோக்கி
யென்னையிவற்குணர்த்திடா தித்தவப்பொதியின்
மன்ன னானுணர்த்தியதெனமதுரைநாயகனும்.

(உ௩)

தன்னேகித்த லும்வழிபடுத்தருதியோர்சாலப்
பொன்ன ளிப்பவர்தொடுத்தமற்சரமிலாப்புனிதர்
சொன்ன சொற்கடவாதவர் துகடவிர்நெஞ்சத்
தின்னவர்க்கு தூல்கொளுத்தவதறனெனவிசைப்ப.

(உச)

இவனெகித்தமற்சரத்தினுல்யாமுணர்த்தரதத்
தவனை விட்டினர்த்தினமெனச்சாற்றினுன்கேட்டிக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தன ன்ககிர்கா
னவமணிக்கலம்பூத்ததோர்கொடிபுரைநங்கை.

(உ௪)

கற்றகீரனும்பின்புதான் முன் செய்தகவிகண்
முற்றுமாய்ந்தசொல்வழுக்களும்வழாநிலைமுடிபு
முற்றோக்கினுனறிவின் நிழுமுதொருங்குணர்ந்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருள்வழுச்சொல்லினென்னோ.

(உ௫)

மறையினந்தமுந்தொடாததாணிவந்தொடவந்த
கிறைபரஞ்சுடர்நிராமயகிருத்தற்குப்பிழைத்தேன்
சிறியகேள்வியோர்கழிவவுஞ்செருக்குடையோரென்
றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலென்ன ளவிற்றேயம்ம.

(உ௬)

அட்டமூர்த்திதன் றிருவடிக்கடியனென்பிழைக்கப்
பட்டதீங்கினுலெனையவனுதல்விழிப்படுதீச்

(உக) கண்ணழிவு-பதச்சேதம். துளக்கம்-சந்தேகம்.

(உஉ) மாதவன்-அகத்தியமுனிவர். (உ௩) பொன்ன னுள் என்
றது—உலோபாமுத்திரையை. (உச) மற்சரம்-அழகாழி.

(உ௬) மறையினந்தம்-உபகிடதம். (உ௮) விழுமம்-துன்பம்.

சுட்டதன் றியென்னெஞ்சமுஞ்சுடுவதேயென்றென்
றுட்டதம்பியவிழுமநோயுளரியுளாழ்ந்தான். (உஅ)

மகவையின் ததாய்கைத்திடுமருந்துவாய்மடுத்தப்
பகைபடும்பிணியகற்றிடும்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்தினுய்க்கேழையேன்செய்யத்
தருவதியாதெனவரம்பிலாமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தான். (உக)

மாதவன் தனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்தநூலினைப்புவவரேனோர்க்கு
மாதரஞ்செய்க்கொளுத்தியிட்டிருந்தனமலன்
பாதபங்கயமுகியபத்திமைக்கீரன். (உ௦)

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் சுரு - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௫௬௬.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

காமனைப்பொடியாக்கண்டகண்ணுதறென் னூல்கீர
நாமந்புலவற்கீந்தநலமிதுபொலம்பூங்கொன்றைத்
தாமனச்சங்கத்துள்ளார்தலைதமொற்றந்தேற
ஆமனைக்கொண்டிபாடலுணர்ந்தியவொழுக்கஞ்சொல்வாம். (க)

அந்தமில்லேவியோரெண்ணுறவரும்வேறுவேறு
செந்தமிழ்செய்துதம்மிற்செருக்குறுபெருமைகூறித்
தந்தமின்மாறாய்த்தத்தந்தராதரமளக்கவல்ல
முந்தை நூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினாரே. (உ)

தொழுதனரடிகள்யாங்கடொடுத்தவிப்பாடறம்முள்
விழுமிதுந்தீதுந்துக்கிவேறுபாடளந்துகாட்டிப்
பழுதுறுத்தையந்தீரப்பணிக்குணப்பணிந்தார்கேட்டு
முழுதொருங்குணர்ந்தவேதமுதல்வனமுக்கண்மூர்த்தி. (௩)

(௩௦). நூல் இறையனாரகப்பொருள்.

(உ) எண்ணுறவராவார்—சங்கப்புலவர் நாமந்புலவன். ஆ
சான் என்றது—சோமசுந்தரக்கடவுளை.

இருவருந்துருவரீண்டவெரியழற்றாணிற்றேன்று
முருவெனவறிவானந்தவுண்மையாயுலகுக்கெல்லாங்
கருவெனமுளைத்தமூலவிலிங்கத்துணின்றுங்காண்டற்
கரியதோர்புலவனாகித்தோன்றியொன்றருளிச்செய்வான். (ச)

கலிவிருத்தம்.

இம்மாங்கருள்ளானொருவணிகன் தன்பதியென்
றம்மாநிதிக்கிழவோன்மனை குணசாலினியனையார்
தம்மாதவப்பொருட்டாவ்வெளிற்றறிவானரைத்தழுவும்
பொய்ம்மாசறவினன்போலவதரித்தானொருபுத்தேன். (இ)

ஓயாவிதன்மதனுக்கிணையொப்பானவனாமச்
சேயாமவனிடையீருரைசெய்யுட்கவியெல்லாம்
போயாடுமினனையானதுபுந்திக்கிசைந்தானன்
ரூயாவருமதிக்குந்தமிழுதுவேயெனவதைந்தான். (ஈ)

வன்றூண்மழவிடையாயவன்மணிவாணிகனூம
னென்றாலவன்கேட்டங்ஙனமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றூனவுந்தீதானவுநயந்தாய்ந்ததன்நன்மை
குன்றாவகையறிவானெனமன்றமுடியுடத்தன். (எ)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமைந்தன்றனக்கிசையச்
சொல்லாழமும்பொருளாழமுங்கண்டான்முடிதுளக்காக்
கல்லார்புயம்புளகித்துளங்களிதூங்குவன் கலக
மெல்லாமகன்றிடுமுங்களுக்கென்றாலயஞ்சென்றான். (அ)

பின்பாவலரெல்லாம்பெருவணிகக்குலமணியை
யன்பாலழைத்தேகித்தமதவையத்திடையிருத்தா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சாந்துகொண்டருச்சித்தனார்நயந்தே!
முன்பாலிருந்தருந்தீந்தமிழ்மொழிந்தாரவைகளோ. (ஊ)

மகிழ்ந்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சியைமகிழ்ந்தான்சிலர்பொருளை
யிகழ்ந்தான்சிலர்சொல்வைப்பினையிகழ்ந்தான்சிலர்பொருளைப்

(ச) கரு என்றது—மேருமுதலிய திவ்யகேசுத்திரங்களி லெ
ழுந்தருளிய அருட்குறியினை; அல்லது உலகத்தேற்றத்திற்குக் கா
ரணமாய்நின்ற வெணப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(இ) வெளிற்றறிவு-மந்தபுத்தி. பொய் - அஞ்ஞானம். ஒருபுத்
தேன் என்றது—முருகக்கடவுளை; இதனைவலைவீசியபடலத்தினும்
இறையனாகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காண்க.

(ஈ) ஆடல் - சொல்லல்.

புகழ்த்தான் சிலர் சொல்லின்பமும் பொருளின் பமமொருங்கே
திகழ்த்தான் சிலர் சொற்றிண்மையும் பொருட்டிண்மையுந்தேர்த்தே.

இத்தன்மையனாகிக்கலைவல்லோர் தமிழெல்லாஞ்
சித்தங்கொடுத்தெருட்டுஞ்சிறுவணிகன் றெருள்கீரன்
முத்தண்டமிழ்கபிலன் தமிழ்பரணன் தமிழ்மூன் று
மத்தன்மையன் நியுந்தொறுமறியுந்தொறுமெல்லாம். (கக)

துழைந்தான் பொருடொறுஞ்சொற்றொருதுண்டிஞ்சுவையுண்டே
தழைந்தா னுடல்புலனைந்தினுந்தனித்தான் சிரம்பனித்தான்
குழைந்தான் விழிவழிவேலையுட்குளித்தான் றிணையளித்தான்
விழைந்தான் புரிதவப்பேற்றினை விளைத்தான் களிதிளைத்தான். ()

பல்காசொடுகடலிற்படுபவளஞ்சுடர்தரள
மெல்லா றுத்தனப்பானென வியல்வாணிககுமரன்
சொல்லாழமும்பொருளாழமும் துலைநாவெனத் தூக்க
நல்லாறறியுலவோர்களுநட்டாரிகல்விட்டார். (கஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினுட்பெருகியந்தவொண்டமிழ்மூன் றும்பாடற்
றிலகமாய்ச்சிறந்தவாய்ந்ததெய்வநாவலருந்தங்கள்
கலகமாநவையிற்றீர்ந்துகாசறுபனுவலாய்ந்து
புலமிருகோட்டிசெய்துபொலிந்தன நிருந்தார்போலும். (கச)

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் சுச - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௧௦.

(கஉ) பொருடொறும் என்றது-காமம், கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சாந்தம்என ஒன்பான்வகைப் பட்டபொருட்கூவைகளை. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங் காரம் என்னும் சொற்கூவைகளை. புலனைந்தினுந். தனித்தான் என் றது-சத்தாதியைம்புலங்களுன் சத்தத்தின்வழியே நின் றமையை.

(கஉ) காச - மணி.

(கச) தமிழ் மூன்றாவன - நக்கீரர், கபிலர், பரணர்கூறியதமிழ் தூல்கள். தெய்வநாவலர்-சங்கப்புலவர்.

சிவமயம்,

ஐம்பத்தாறுவது,

இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக்கொ
இத்த கங்கைச், சடைக்காடன் புலவரிகறணிவித்தமுறையிதுமேற்
தன்னைப்பாடுங், தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவளை
முனிந்துதன்னைத் தொழுதுபோன, விடைக்காடனுடன்போய்ப்
பின் பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (ச)

இந்திரன்றன் பழிதூர்த்தி யரசளித்துப்பின்புகுதியின்பமீந்த,
சுந்தரன்பொன்னடிக்கன்புதொடுத்தாறுஞ்சண்பகத்தார்தொடுத்
துச்சாத்தி, வந்தனைசெய்திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்ப
கப்பூ மாறவேந்த, னந்தராகுடாமணியாஞ் சிவபுரத்து னிறைசெல்
வமடைந்தா னிப்பால். (உ)

ஆற்றன்மிகுபிரதாபருரியன்வங்கிசத்துவசனளவில்சீர்த்தி
சாற்றறியவிரிபுமருத்தனன்சோழவங்கிசாந்தகன்றான்வென்றி
மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டியவங்கிசேசன்
ரோற்றமுறுபரித்தேர்வங்கிச்சீரோமணியாண்டிச்சுரன்ருமன்னோ

துணிவுடைபுகுலத்துவசன்வங்கிசவிபூடணமாறன்சோமருடா
மணிகுலஞ்ஞடாமணியேயிராசஞ்ஞடாமணியேமாற்றார்போற்றிப்
பணியவரும்பூபஞ்ஞடாமணியேகுலேசபாண்டியனேயென்னக்
கணிதமுறுபதினேவர்வழிவழிவந்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர். (ஈ)

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண்டியனென்னு மரசன்
ரோண்மேல், வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கிய
மும் வரம்புகண்டோ, நெத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ
ளுதவினா லிவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த
தனையமணி முழவுத்தோளான். (ஐ)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த
கபிலன் றன்பாற்; பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினு

(ச) தென்னவன்-குலேசபாண்டியன். (உ) அந்தராகுடாமணி
பாஞ்சிவபுரம் என்றது-புவலோகம்முதலிய ஏழுலகங்களுக்கும்தலை
மையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (ஈ) இரிபுமருத்தனன் - பகை
வரைமர்த்தனஞ்செய்பவன், (ஐ) பெருநூல் - அறுபத்துநான்கு
தலைகள்,

னிடைக்காட்டுப்புலவன் றென்சொன், மொழிந்தரசன் றனைக்கான்
 மெனத்தொடுத்த பனுவலொடுமூரித்தீந்தேன், வழிந்தொழுகு
 தாரானைக் கண்டதொடித் துரைப்பனுவல் வாசித்தானால். (௬)

வழுக்காதசொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்பகிர்ந்தருந்த வல்
 லோனுள்ளத், தழுக்காற்றற்சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சிசிறிதுமுக
 த்தலர்ந்துகாட்டா, நெழுக்காயுந்திணிதோளா னென்றுமுரை
 யான்வாளாவிருந்தானாய்ந்த, குழுக்காதனண்புடையான் றனைமா
 னம்புறந்தள்ளக் கோயில்புக்கான். (௭)

சன்னிதியில்வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும்பெருமானே தன்னை
 ச்சேர்ந்தார், நன்னிதியேதிருவாலவாயுடைய நாயகனைநகுதார்வே
 ம்பன், பொன்னிதிபோலளவிறந்த கல்வியுமிக்குளனென்று புகல
 க்கேட்டுச், சொன்னிறையுங்கவிதொடித்தே னவமதித்தான்சிறிது
 முடிதுளக்கானாகி. (௮)

பரிவாயின்மொழிகொடுத்து வருணித்தோர்க்கமகிழ்ந்தோர்
 பயனுநல்கா, விரிவாயதடங்கடலே நெடுங்கழியேயடுங்கான விலங்
 கேபுள்ளே, பொரிவாயபரணைமர நிரையேவான் நெடுகுமடிப்
 பொருப்பேவெம்பு, மெரிவாயகொடுஞ்சுரமே பெனவிவற்றோர்
 றிணையொத் திருந்தானெந்தாய். (௯)

என்னையிகழ்ந்தனனேசொல் வடிவாய்நின்னிடம்பிரியா விம
 யப்பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்ந்தன
 னென்றனக்கியாதென்றா, முன்னைமொழிந்திடைக்காடன் றணி
 யாதமுனிவீர்ப்புமந்திச்சென்றா, னன்னவுரைதிருச்செவியினாறு
 பாடெனவுரைப்பவருளின்மூர்த்தி. (௧௦)

போனவிடைக்காடனுக்குங் கபிலனுக்குமகத்துவகைபொலியு
 மாற்றான், ஞானமயமாகியதன் னிலிங்கவுருமறைத்துமையா நங்
 கையோடும், வானவர்தம்பிரானெழுந்து புறம்போய்த்தன்கோயிலி
 னேர்வடபால்வையை, யானநதித்தென்பாலோ ராலயங்கண்டங்க
 ணினிதமர்ந்தான்மன்றே. (௧௧)

சங்கவான் றமிழ்த்தெய்வப்புலவோருமுடனெழுந்துசைலவேந்தன்
 ளங்கைநாயகன்போனவழிபோயங்கிருந்தா ரவ்வழிநான்வைகற்
 ளங்குல்வாய்புலரவரும்வைகறையிற்பள்ளியுணர்காலத்தெய்தி
 பங்கனையகண்டியார்சேவிப்பாரிலிங்கவருவங்குகாணர். (௧௨)

(௭) ஆய்ந்தகுழு - புலவர்கூட்டம். (௧௦) ஊறுபாடி - துன்பப்
 படுத்துவது; இது-ஈண்டு நாராசத்தைவிளக்கியின் தது.

என்னவதிகசயமோ வீதென்றயிர்த்தா நிரங்கினரிதனையோடி,
மன்னவனுக்கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப்புறப்பட்டு வருவாராவி,
யன்னவரைப்பிரிந்துதையுமணங்கனையா ரெனவுமலரணங்குரீத்த,
பொன்னவிர்தாமரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்தபுரமு
ங்கண்டார். (௧௬)

அரசனிடைப்புகுந்துள்ளாடுங்கி நாவுணங்கியரசேயாமொ
ன், றுரைசெயவஞ்சுதுமுங்க னுயகனைத்திருப்பள்ளி யுணர்ச்சி
நோக்கி, மரைமலர்ச்சேவடிபணியப் புகுநதன மின்றாக்கவன் தன் வ
டிவங்கானேம், புரமுநனிபுலம்படைந்த தென் தழல்வேவெனசசெ
வியிற்புகுத்தலோகும். (௧௭)

வழுதியரியணையிலிருந் தடியிறவீழ்ப்புமரம்போன் மண்மேல்
யாக்கை, பழுதுறவீழ்த்துயிரோடுங்க வறிவொடுங்கிடப்பாவைபடிந
தாங்கொல்லைப், பொழுதுகிடந்தறிவுசிறி தியங்கவெழுந்தஞ்சலிக்
கைப்போதுகூப்பி, யழுதிருகண்ணீர்வெள்ளத் தாழ்ந்தடியேனென்
பிழைத்தேனண் னாலண்ணல். (௧௮)

கொலையினையோரவுணர்புர கொடிவரையிற்பொடியாகக்குனி
த்தமேருச், சிலையினையோபழையசிலபுரத்தினையோவருவிமணிதெ
றிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறந் துணைகினைப்பார்மனத்
தினையோவாழ்த்துமீவுதத், தலையினையோவெககுற்றயெங்குற்ற
யென்றென் றுதனருமெல்லை. (௧௯)

சிலர்வந்தமன் னாவோர திகசயங்கண்டனம்வைகைத்தென்சாரா
க, வலர்வந்தோன்படைத்தநாண் முதலொருகாலமுங்கண்டதன் று
கேள்வித், தலைவந்தபுலவரோமொலவாயுடையபிரான் றுனேசெம்
பொன், மலைவந்தவல்லியொடும் வந்திறைகொண்டிறைகின்றான்
மாதோவென்றார். (௨௦)

அவ்வுரைதன்செவிதுழைந்து புகுந்தீர்ப்பவெழுந்தரசனச்சத்
தாழ்த்து, தெவ்வர்முடித்தொகையிட றங் கழற்காலாண்டந்தேகிச்
செழுநீர்வையை, கெளவைநெடுந்திரைக்கரத்தார் கடிமலர்நூஉய்ப்
பணியத்தென்கரைமேல்வந்து, மௌவலிள முகைமூரன் மாதிரி
கிமிருக்கின் மறணியைக்கண்டான். (௨௧)

படர்ந்துபணிந்தன்புருக்குங் கண்ணீர்சோர்ந்தானந்தப் பௌ
வத்தாழ்த்து, கிடந்தெழுந்துநாக்குழறித் தமொநிநின்றிதனைக்கிளக்

(௧௬) ஓர்-தேர்த்த. (௧௭) அலர்வந்தோன்-பிரமன்.

(௨௧) தெவ்வர் - பகைவர். கெளவை - ஒலி.

கும்வேதந், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவுலனீன்ற தோ
கையோடிக், கடைந்தருளுங்காரணமென் னடியேனாற்பிழையுள
தோவையாவையா. (௧௧)

அல்லதையென்றமராலென் பகைஞராத்கள்வரா லரிபகான
த், தெல்லேவிலங்காதுகளா விடையூறின்றமிழ்நாட்டி லெய்திறு
லோ, தொல்லேமறையவரோழுக்கக் குன்றினரோதவந்தருமஞ்சு
ருங்கிற்றாலோ, வில்லறனுந்துறவறனும் பிழைத்தனவோயானறி
யேனெந்தாயெந்தாய். (௨௦)

கள்ளே றுகடுக்கைந றுஞ் சடையானேபோற்றிபெருங் கருணை
போற்றி, வெள்ளே றுகொடியுயர்த்த விடையானேபோற்றியருள்
விகிர்தாபோற்றி, புள்ளே றுகொடியுயர்த்த புனிதனயன்றேறுதபு
னிதாபோற்றி, வள்ளே றுகிறுமுழவிமதிநுதலக் கயற்கண்ணிமண
ளபோற்றி. (௨௧)

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையாணைப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞான த்திலானந்தவிளவேபோற்றி [றி
போதவடிவாய்நால்வர்க் கசைவிறந்துகிறைந்தபரம்பொருளேபோற்
மாதவளநீறணிந்தமன் னாவங்கயற்கண்ணிமணளபோற்றி. (௨௨)

பொக்கமுடையார்செய்யும்பூசை தவங்கண்டுகும்புராணபோ
ற்றி, தக்கன்மகம்பொடியாகத் திருப்புருவநெரித்தகொடுங் தழலே
போற்றி, செக்கமலக்கண்ணிடந்த கண்ணனுக்குத்திகிரியருள் செ
வ்வாபோற்றி, மைக்குவளையேயமணிகண்டா வங்கயற்கண்ணிம
ணளபோற்றி. (௨௩)

மேற்படி வேறு.

தென்னவனின்ன வண்ணமேத்திஞன்செம்பொற்கூடன்
மன்னவன்கேட்டாகாயவாணியா ல்வையையாட
வுன்ன துசோத்தநாக்கேட்டுவந்தன மினியதாயிற்
றின்னமொன் றுளதுகேட்டியென்றன றுளிச்செய்வான். (௨௪)
இயம்பரும்பதிகடம்முளாலவாயேற்றமீங்குச்
சயம்புவாயனந்தமுள்ளதானவரியக்கர்சித்தர்
வயம்புரியரக்கர்வாணோர்முனிவரர்மனிதருள்ளார்
நயம்பெறவியாற்கண்டங்குறியனந்தமுண்டால். (௨௫)

(௨௧) வன் - கூர்மை. விகிர்தம்-வேறுபாடு. (௨௨) பன்னிரண்
டிகையான்-குமாரக்கடவுள். (௨௩) பொக்கம்-பொய்நெறி.

(௨௩) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துநின்றது.

(௨௪) சோத்தம்-இழிந்தோர் செய்யும்வந்தனம். இதனை “சோ
த்துன்னடியமென்றேரைக்குழுமி” என்னுந் திருக்கோவையார்க்
கு நச்சினுர்க்கினியரோழுகிய வுரையானுமுணர்க்.

அக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறியறுபத்துநான்கா
மிக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறிகளெட்டிணையவெட்டுத்
திக்குறைவானோர்பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறிகள்தோழன்பூசித்தகுறியதாகும். (௨௪)

அறைந்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோருழிக்காலத்
திநந்தந்தோழன்கண்டவிலிங்கமாமதனாலிங்கே
யுறைந்தனமுறைதலாலேயுத்தரவாலவாயாய்ச்
சிறந்திடத்தகுவிதின்முதலிந்தத்தெய்வத்தானம். (௨௫)

ஒங்குதண்பனைசூழ்நீபவனத்தைநீத்தொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயாயினுநீயும்வேறு
நீங்குளையல்லேகாடன்செய்யுளையிசுத்தலாலே
யாங்கவனிடத்தியாம்வைத்தவருளினால்வந்தேமென்றோ. (௨௬)

பெண்ணினைப்பாகங்கொண்டபெருந்தகைப்பரமயோகி
விண்ணிடைமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவானோர்
புண்ணியாசிரியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்றோவேத்தினுனிறைஞ்சினுனே. (௨௭)

அடிபணிந்தேத்தினுணையருள்சுரந்தசையுமின்னுக்
கொடியணிமனையிற்போக்கிக்கோமளவல்லியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொல்லேதன்கோயில்புக்கான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவள்ளல். (௨௮)

மின்மதிச்சடையினுன்பினடந்துபோய்விடைகொண்டேகு
மன்னவன்நன்னைப்பாடிவந்தவன்நன்னைமாட்சித்
தன்மைசால்சங்கவாணர்தம்மொடுங்கொடுபொயென்றும்
பொன்மகள்காணிகொண்டபுரிசைசூழ்கோயில்புக்கான். (௨௯)

விதிமுறைகதலிபூகங்கவரிவால்விதானந்தீபம்
புதியதாரினைநீர்க்கும்பங்கதலிகைபுனைந்தமன்றத்
கதிர்மணிமாடத்தம்பொற்சேக்கைமேற்கற்றோர்க்குமு
மதிபுனைகாடன்நன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (௩௦)

(௨௪) தோழன் என்றது-குபேரனை.

(௨௫) உத்தர ஆலவாய் - வடமதுரை. (௨௬) காடன்-இடைக்
காடன். இதுமுன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்து
கின்றது; இஃனைத் தார்க்கீகர் நாமைகதேசநாமக்கிரகணம்என்பர்.

(௩௦) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம். சேக்கை-
ஆதனம்.

சிங்கமான் சுமந்தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந்துவெள்ளைக்
கொங்கவீழ்தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கி
மங்கலமூழவவார்ப்பமறையவராக்கங்கூற
நங்கையர்பல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவல்கேட்டு. (௩௩)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமாண்புலமையோர்க்கு
முறைமையாலாரந்தூசுமுகிழ்முலைக்கொடியினன் னார்
நிறைநிதிவேழம்பாய்மான்விளைநிலிரம்பநல்கி
யறைகழற்காலிற்பின்னே முடிநடந்தினைவேண்டும். (௩௪)

புண்ணியப்புலவீர்பாரளிப்போழ்திடைக்காடனார்க்குப்
பண்ணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்த்தா
னுண்ணியகேள்வியோருமன்னநீதுவன்றசொல்லாந்
தண்ணியவமுதாலெங்கள்கோபத்தீத்தணித்தென்றோ. (௩௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்கருணைநோக்காந்
பன்னரும்புகழ்மாமருள்ரூப்பாக்கியமுனக்குண்டாக
வென்னநல்லாக்கங்கூறியேகிறாராகவந்தத்
தென்னவன் குலேசன்செய்ததவமுருத்திரிந்தாலென்ன. (௩௬)

எரிமருத்தவனிமுன் னாமெண்வகைமூர்த்தியன்பு
புரிமருத்தவனைச்சூழ்த்தபொருபழிதுடைத்தோன்சோதி
விரிமருத்தாடல்வான் நிற்கண்மிலைத்தவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனாத்தென்னடலரிக்குருளையன்னான். (௩௭)

கலிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புல்லவருக்கருள்குலேசன்பலபகல்கழீஇத்
திரிமருப்பிரலேவெம்மழுவெடுத்தவன்மதிச்சென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனென்பெறுவரமைந்தனா
மரிமருத்தனனிடத்தவனிலைத்தரனடியெய்தினான். (௩௮)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் சுரு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௪௮.

(௩௩) வெள்ளைக்கொங்கவீழ்தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கி
என்றது - பாட்டுடைத்தலைவன், வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளா
டையும், வெள்ளணியுந்தரித்துக்கேட்கவேண்டாமென்னுஞ்சம்பிர
தாயத்தை. (௩௫) தண்ணியவமுது - நீர், இன்சொல்லாகியஅமிர்த
ம்எனச்செம்மொழிச்சிலேடைப்பொருள்தந்தனின்றது. (௩௭) எரி-
நெருப்பு. மருத்து - காற்று. மருத்துவன் - இத்திரன். மருத்துடல்-
அமிர்தம்நிறைந்தவுடல். மருத்து - அமுதம். (௩௮) பரிசில் - பே
று. இரலை - மான்.

ஐம்பத்தேழாவது, வலைவீசினபடல்ம்.

அருசிரடியாசிரியவீருத்தம்.

மின் நிரித்தன்ன வேணிவேதியுனிடக்காடன்பின்
சென் றுமீண்டனையான் கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின் றுரைசெய்துமுந்நீரெறிவலைவீசினாழன்
மன்றலங்குழலினோமணந்தூமீள்வண்ணஞ்சொல்வாம். (க)

அந்தமிலழகன் கூடலாலவாயமர்ந்தநீல
கந்தரனுலகமீன் தகன்னியங்கயற்கணுளாங்
கொந்தவிழலங்கற்கூந்தற்கொடிக்குவேறிடத்துவைகி
மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்ந்துமாதோ. (உ)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளையெல்லாம்
பாதுகாரணத்தான்மன்னோவறிகிலேமெம்பிராட்டி
காதரமடைந்தாள்போலக்கவலையுஞ்சிறிதுதோன்ற
வாதரமில்ளாய்க்கேட்டாளஃதறிந்தமலச்சோதி. (ங)

அராமுகமனையவல்குலணங்கினைநோக்கியேனை
யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமார்போலவெம்பாற்
பராமுகையாகிவேதப்பயனொருப்படாதுகேட்டாய்
குராமுகையலிழந்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (ச)

விரதமுமறனுமின் நியீன்படுத்திழிஞரான
பரதவர்மகளாகென்றுபணித்தனன்பணித்தலோடு
மரதனவார்த்தாழ்ந்தவாரமென்முலையாளஞ்சி
வரதறிப்பிரிந்துவாழவல்லனோவென்றுதாழ்ந்தாள். (ஞ)

வீங்குநீர்ச்சடையானீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்க்கைவலைஞர்கோன்மகளாய்வைகி
பாங்குநீர்வளர்நாயாம்போந்தருங்கடிமுடித்துமென்னா
தேங்குநீர்முதன்னோச்செலவிடுத்திருந்தானிப்பால். (சு)

(க) ஞாழன் - குங்குமமரம். மந்தணம் - இராகசியம்.

(ங) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (ச) அராமுகம் - பாம்பின்படம். இராமுகம் - இருள். (ஞ) பரதவர் - ஓய்தனி
லமாக்கன். (சு) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்ன துதெரித் துநால்வாயைங்கதக்கடவுடாதை
முன்னர்வந்திதனானரே ருமூண்டதிச்செய்தியெல்லா
மென்னவீர்கவளம்போலாங்கிருந்தபுத்தகங்குளெல்லாந்
தன்னெடுங்கரத்தால்வாரியெறிந்தனன் சலநிமிதால். (எ)

வரைபகவெறித்தகூர்வேன்மைந்தனுந்தந்தைகையி
லுரைபெறுபோத நூலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
தினரபுகவெறிந்தாளுகச்செல்வநான்மாடக்கூட
னரைவிடையுடையநாதனந்தியைவெகுண்டினோக்கா. (அ)

அடுத்தநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாதிவரைவாயில்
விடுத்தநீயிருந்தாய்தீங்குவிளைந்ததுந்நனக்குமிந்தத்
தொடுத்ததீங்கொழியவின்ரே ருர்சுறவுருவாகிவைய
முடுத்தகாரோதநீர்புக்குழல்கெனப்பணித்தான்மன்றே. (க)

வெருவருஞ்செவ்வின்வேழமுகத்தனைவிதித்தசாபப்
பெருவலிதன்னைச்சாரும்பெற்றியாற்சாபங்கூரு
னருவரைநெஞ்சுபோழ்தவள்ளிலவடிவேற்செங்கை
முருகனைவணிகர்தம்மின்மூங்கையாகென்றானிப்பால். (க௦)

நாயகனேவலாலேநாயகிவலைஞர்மாத
ராயதுநந்திப்புத்தேளகிசுறவாகிமூர்நீர்
மேயதுங்கருணைவள்ளன்மீன்படுத்தணங்கைவேட்டுப்
போயதுமவட்குக்கேள்வியுகன்றதுமுறையிற்சொல்வாம். (க௧)

கலிலிலைத்துறை.

சூழும்வார்திரைவையைந்துறைகெழுநாட்டி
கீழையார்கலிமுகத்ததுநெய்தலங்கீழ்நீர்
ராழநீள்கருங்கழியகழுவளைந்துகாறலோந்து
தாழைமூதெயிலுடுத்ததோர்தண்டுகைறப்பாக்கம். (க௨)

முடங்குமுள்ளிலையாற்புதைத்தெதிசெதிர்மொய்த்து
துடங்குகைதைபோதொடுவளிநூக்கரின்றசைவ
மடங்குமெய்யராக்கையிருங்கேடகவட்டத்
தடங்கிவாள்பணித்தாடமராற்றுவாரணைய. (க௩)

(க) செவி - அமையம். சுறவு-மகரமீன். (க௦) மூங்கை-உருத்
திரசன்மனாகியஉளமன். (க௨) பாக்கம் - நெய்தலிலத்தூர். கீழ்நீர்-
கூவல். (க௩) வளி-காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையும்புட்களோப்பிசையும்
விலைபகிர்ந்திடுமமலையுமீன்கொன்கம்பலையும்
விலையெறிந்திடுமரவமும்வாங்குமாரவமு
மலையெறிந்திடுபரவைவாயடைப்பனமாதோ. (கச)

வாட்டுதுண்ணிடைதுளைச்சியர்வண்டலம்பாவைக்
கூட்டுகின் றசோறருகிருந்துடைந்தபூங்கைதை
பூட்டுகின் றனரித்திலம்பொருகடற்றரங்கஞ்
சூட்டுகின் றனகடிமலர்குழல்குழஞ்ஞாழல். (கரு)

நிறைந்ததெண்டலாடிநீனெறியிடைச்செல்வோர்க்
கறந்தெரிந்தபோற்பொதிந்தசோறவிழ்ப்பனதாழை
சிறந்தமுத்தொடுபசும்பொனும்பவனமுந்திரட்டிப்
புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலர்ந்தபூம்புண்ணை. (கசு)

கொண் றமீன்பகர்பரதவர்குரம்பைகடோறுஞ்
சென் றுதாவிமேற்படர்வனதுரைபடுபவள
மன் றல்வார்குழனுளைச்சியர்மனையின்மீனுணக்கு
முன் றில்சீப்பனகடலிடுமுழுமணிக்குப்பை. (கஎ)

கூற்றம்போன் தகண்ணுளைச்சியர்குமுதவாய்திறந்து
மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருங்கயற்குநேர்மாறாந்
தோற்றம்போக்குவதவர்விழித்துணைகளக்கயன்மீ
னாற்றம்போக்குவவவர்குமுனகைமலர்க்கைதை. (கஅ)

அலர்ந்தவெண்டிரைக்கருங்கழிக்கிடங்கரினரும்பர்
குலைந்தவிழ்த்துதேன் றுளும்பயகுமுதமேயல்வ
கலந்தருங்கடலெறிகருங்காற்பனங்கன்வாய்
மலர்ந்தருந்தியகுமுதமுமொய்ப்பனவண்டு. (கக)

ஆயபட்டினத்தொருவன்மேலாற்றியதவத்தாற்
றாயவானவர்தம்மினுந்தாயனாய்ச்சிறிது
தீயதீவினைச்செய்தியாற்றின் டிமில்வாணர்
மேயசாதியிற்றிற்றத்தாளன்மேம்படுமனையான். (உ௦)

(கரு) வண்டல் - மகளிர் வ்ளையாடுமிடம். சோறுஎன்றது - மக
ரத்தத்தை. (கஎ) குரம்பை - சிறுகுழல். உணக்கல் - காயச்செய்தல்.

(கசு) நேர்மாறாந்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கயலென்
றமையை. (கக) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது - அல்லிமலர்மின்
னையது - அல்லிமலர்போன்ற பெண்களதுவாய்.

(உ௦) திமில் - தோணி.

செடியகாருடற்பரதவர் இண்டிமினடத்தா
நெடியவாழியிற்படுத்தமீன்றிறைகொகிநிறைக்கும்
சடியவாயிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிக்குமெய்யன்புசரல்குணத்தோன். (உக)

மகவிலாமையாலாற்றநாண்மறுமையோடிம்மைப்
புகலிலானெனவருந்துவானொருபகற்போது
தகவுசரல்பெருங்கிளையொடுஞ்சலதிமீன்படுப்பா
னகலவார்கலிக்கேகுவானதன்கரையொருசார். (உஉ)

தக்கமேருமாமலைமகனோடையிற்றவத்தான்
மிக்கமீனவன்வேள்வியினவிரும்பியமகவாய்ப்
புக்கநாயகிதன்பதியாணையாற்புலவு
தொக்கமீன்விலைவலைஞன்மேற்றவப்பயன்நூர்ப்ப, (உங)

இச்சையாலவனன் பினுக்கிரங்குவாள்போலச்
செச்சையாய்திறந்தமுதொருதிருமகவாகி
நெய்ச்சபாசிலைப்புண்ணைநன்னீழலிற்கிடந்தான்
மைச்சகாருடற்கொடுத்தொழில்வலைஞர்கோன்கண்டான். (உச)

கார்கொணீர்த்திருமாதுகொல்கரந்துநீருறையும்
வார்கொள்பூண்முலைமடந்தைகொல்வனத்துறைவாழ்க்கைத்
தார்கொள்பூங்குழலணங்குகொறடங்கணுமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியிண்டிருந்தவளெனனா. (உரு)

பிள்ளையின்மையேற்கிரங்கியெம்பிரான்றமிழ்க்கூடல்
வள்ளனல்கியமகவிதுவேயெனவலத்தோ
மிள்ளவன்புகூர்ந்தெடுத்திருதோளுறப்புல்லித்
தள்ளருந்தகைக்கற்பிளுடனதுகைக்கொடுத்தான். (உசு)

பிறவியந்தகன்றெறிந்துகண்பெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீணிதிபெற்றெனவாங்கிஞள்வலைஞ
ரெறியும்வேலையினுர்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவாணகைவலைச்சியர்குழறினார்குரவை. (உஎ)

(உக) செடி - முடைநாற்றம்.

(உங) ஓடை - மலர்த்தடம். மேரு என்றது - இமயமலை மகம்
மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(உச) செச்சை - செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்ச என்றது - நெய்
த்த, மைத்த என்பதன் போலி. (உஎ) இரட்டி - வீசி.

பிழையில்கற்புடைமனை வியும்பெறு துபெற்றெடுத்த
குழுவியைத் தடங்கொங்கையுங்கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந்தன்புளந்ததும்ப
வழகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பான். (உஅ)

புலவமீன்விலைப்பசும்பொறுற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாரமும்பாசியங்காசிடையிட்டிக்
குலவுங்கோவையுஞ்சங்கமுங்குலத்தினுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தாள். (உக)

தொண்டைவாய்வலைச்சிறுமியர்தொகையொடுந்துறைபோய்
வண்டலாடிநித்திலமாமணிகொழித்துங்
கண்டன் ஞாழல்சூழ்கானலங்கடிமலர்கொய்துங்
கொண்டலோதியின்றழ்தரக்குரைகடல்குளித்தும். (உ௦)

தளர்ந்தபைங்கொடிமருங்குலுந்தன்னுயிர்த்தலைவ
னளந்தவைவலுங்குறைபடவவளிடத்தார்வங்
கிளர்ந்தவன்புமொண்கொங்கையுங்கிளரநாட்சிறிதில்
வளர்ந்துவைகிஞள்வைவலுமுயிரொலாம்வளர்ப்பான். (உ௧)

ஆலவாயுடைநாயகனே வியவாரே
மாலேதாழிளமதிச்சடைமகுடமுங்கரங்க
ணுலமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறவச்
கோலமாகிவெண்டிரைக்கடல்குளித்தினிதிருந்தான். (உ௨)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுங்கரிமுகக்கோவு
மன்றெறிந்ததந்திரமெலாஞ்சிரமிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருங்கழன்மனத்தடக்கா
நின்றெறிந்தகன்மத்தெனவுழக்கிடாநிற்கும். (உ௩)

கிட்டுந்தோணியைப்படகினைக்கிழிபடவிசைபோய்த்
தட்டுஞ்சோங்கினைமேலிசரக்கொடுங்கவிழ
முட்டுஞ்சிறிமேல்வரும்பலசுறவெலாமுடுக்கி
வெட்டுங்கொடுகோத்தேனையமீனெலாம்வீசும். (உ௪)

(உ௧) காசு - மணி. (உ௦) வண்டலாடல் - சிற்றில் விளையாடல். கண்டல் - செந்தாழை.

(உ௩) குன்று - கிரவுஞ்சமலை. தந்திரம் - ஆகமநூல். கன்றெறிந்தவன் - திருமால். கல் என்றது - மந்தரகிரியை. (உ௪) தோணி-படகு, சோங்கு என்னுமிவைகள், மாக்கலத்தின் வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிநீர்க்கலங்கலாற்றத்திரங்கொடுமே
லிரங்குவான் புலவோர்க்கமுதிகையாலெண்ணார்
புரங்கண்மூன்றையுற்பொடித்தவனாணையாற்புனலிற்
கரங்காண்கையுங்கரந்தமீன்மந்தரங்கடுக்கும். (௩௫)

தள்ளுநீர்த்திறைபோய்துளைச்சேரிகன்சாய்ப்பத்
துள்ளுநீர்குடித்தெழுமழைகுலிறப்பாயு
முள்ளுநீண்மருப்புடையின்மொய்கலமந்தத்
தெள்ளுநீர்த்துறைநடையறவிண்ணந்திரியும். (௩௬)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
பற்றியாழியூர்படகுடைத்தெறிந்தனன்படவைச்
சுற்றிவாய்கிழித்தெயிற்றிறப்பாய்த்ததுசுறவம். (௩௭)

படவுடைப்பவோர்தோணிமேற்பாய்த்துழந்தோணி
விடவுறத்தெறித்தெறித்திடவிசைத்தொருசோங்கி
னிடையுருந்துநீள்வலையெறித்திங்ஙனம்வெவ்வே
றுடல்புகுந்துழையுரெனப்பரதலுமுழல்வான். (௩௮)

முன்னர்வீசினுற்பின்னுறமுளைத்தெழுமுயன்று
பின்னர்வீசினுன்முன்னுறப்பெயர்ந்தெழும்வலத்தி
னுன்னிவீசினுவிடம்படவுருத்தெழுமிடத்தின்
மன்னிவீசினுல்வலத்தெழுமகரவேறுதுதான். (௩௯)

எறிவலைப்படுமகமலர்த்தீர்ப்பவனுள்ள
மறுதலைப்படவலையினும்வழிப்பொருளாசை
நெறிமலர்க்குழனல்லவர்கினைவெனகினைவுற்
றறிபவர்க்கரிதாம்பரம்பொருளெனவகலும். (௪௦)

ஏவலாளரோடிண்ணவாறின்னமீன்படுத்தற்
காவதாந்தொழிலியற்றவுமகப்படாதாக
யாவரேயிதுபடுப்பவரென்றிருங்கானற்
காவலாளரும்பரதருங்கலங்கருழந்தார். (௪௧)

(௩௫) அமுதென்றது-ஆகமப்பொருளை. (௩௬) குல்கரு.

(௩௭) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். (௩௯) மகர வே
றென்றது-கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம்
புற்றி. (௪௦) நல்லவர் என்றது - விலைமாதரை.

(௪௧) ஆவதாந்தொழில்-பிடித்தற்குக்கூடியதொழில்.

சங்கலம்புதண்டிறைநகெழுநாடனிச்சலதிச்
துங்கமந்தரமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யங்கணைந்தெவன் பிடிப்பவனவனியானீன்ற
மங்கைமங்கலக்கிழானெனமனம்வலித்திருந்தான், (சஉ)

நந்தினுதனுமினையையங்கயனாட்டத்
கிந்துவாணுதலாளுமங்கனையளாயிருப்பத்
தந்திராலிரண்டேந்தியதமனியலிமானத்
துந்துரீர்ச்சடையார்மணமுன்னினுர்மன்னே. (சங)

உயர்ந்தசாதிபுந்தம்மினுமிழிந்தவென் றுன்னிக்
கயந்தநெஞ்சுடைவலைக்குலக்கன்னியைவெட்பான்
வியந்துகேட்பதெவ்வாறவர்வெறுக்குமுன்னவருக்
கியைந்தமீன்வலையுருவெடுத்தேகுதுமென்ற. (சச)

அறுமுகடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருண்முகந்தாலன்னகச்சினன்கச்சோடார்த்த
சுரிகையன்றோண்மேலிட்டதுகிலின் குஞ்சிகூட்டு
முருகுக்கொப்பளிக்குருய்சற்கண்ணியன்மூத்தவாடு
ரிருவருமறையுந்தேடியினாப்பவோர்வலைஞானன், (சதி)

முழுதுலகின்றசேற்கண்முதல்வியையருளிலார்போ
லிழிமொழில்வலைமாதாகச்சபித்தவாறென்னையென்றும்
பழிபடுசொபமேறார்பரதராய்வரவுமவேண்டிற்
தழகிதுநன் றுநன்றேயாலவாயடிகள்செய்கை. (சசு)

தன்பெருங்கணத்துளாடோர்;தலைவனுஞ்சலதிவாண
னென்பதுதோன்றவேடமெடுத்தெறிவலைதோளிட்டி
வென்புறமலைப்பக்காலிமீனிடுகுடம்பைதாங்கிப்
பின்புறநடந்துசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (சது)

கழித்தலைக்கண்டற்காடுங்கைதையுங்காணுநெய்தற்
சுழித்தலைகிடங்குநீத்துச்சூற்றெனுந்தோட்டிப்பெண்ணை
வழித்தலைசுமந்துவார்களவார்ப்பவாயங்காந்தாமல்
குழித்தலைமலர்பூங்கானற்கொடுவலைச்சேரிசேர்ந்தான். (சஅ)

(சஉ) கிழான்-உரியவன், (சச) கயம்-பெருமை.

(சஅ) தோடு-மடல். பெண்ணை-பனை, கஃறு - ஒலிக்குறிப்பு.
ஈகதை-வெண்தாழை.

பெருந்தகையமுதன் னானைப்பெறு துபெற்றெடுப்பானேற்ற
வருந்தவவலைஞர்வேந்தன திசயமகத் துட்டோன் ற
வருந்தகையுடையகாலாவலைமகன்வரவுநோக்கித்
திருந்தழகுடையநம்பியாரைநீசெப்புசென்றான். (சக)

சந்தநான்மறைகடேறாத்தனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலைஞன்கூறுமதுரையிலவலைஞர்க்கெல்லாந்
தந்தைபோற்சிறந்துளானேர்தனியவையுழவனல்ல
மைந்தன்யான்படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவுமல்லவனாவேன். (ச)

அல்லதுவான்மீனெல்லாமகப்படவலைகண்டோச்சு
வல்லவனாவேனென்னமற்றிவன்வலைஞன்கோலம்
புல்லியமகன் கொன்முன்னம்புகன் றசொல்லொன்றிப்போது
சொல்லியதொன்றிரண்டுஞ்சோதனைகாண்டிமென்றான். (சுச)

தொண்டிறைமனத்துக்கான்றிறைமகன்கேதலிந்தத்
தண்டிறையிடத்தோர்வன்மீன் றழலெனக்கரந்துசீற்றங்
கொண்டிறைநின் றதையருநித்ததுபிடித்தியேலென்
வண்டிறைகோதைமாதைமணஞ்செய்தருவேனென்றான். (சுஉ)

சிங்கவேற்றையான் காலிற்சென்னடைப்படவிற்பாய்த்து
சங்கெறிதரங்கந்தட்பத்தடங்கடல்கிழித்துப்போகிக்
கிங்கரனானகாலாவரையெனக்கிளைத்ததோண்டேம்
றொங்கலிற்கிடந்துஞான் றதொருமணியிலையெவாங்கி. (சுங)

செவ்வீதினோக்கியாகந்திருகநின்றெறிந்தான்பக்கங்
கௌவியமணியில்வீசவிசையொலிக் கறங்கிப்பாய்ப்
பைவிரித்துயிர்த்துநாகம்விழுங்கவாய்ப்பட்டமீன்போல்
வெவ்வீனைச்சுறவேறையன்விடுவலைப்பட்டதன்றே. (சுச)

மாசுறுகேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞர்கோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைச்சுருக்கிவாங்கிக்

(சக) நம்பி-ஆணிற் சிறந்தனன். (சு) சந்தம் ஆவது - உக்
தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அகன்ற சங்கியை கற்பிப்பது.
படைத்துக் காத்துத்துடைக்கவும் வல்லனென்றது - தமதியற்கை
க்குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குண
முந்தமக்குளவென்பதும் தோன்றின்றது.

(சுச) வான்மீன் - பெரியமீன், நட்சத்திரங்கள்.

(சுங) கிங்கரன் - பணிசெய்வோன். (சுஉ) கேளிர் என்றது -
அடியார்களை. தாய் - தாவி.

காசெறிதரங்கமுந்நீர்க்கரையிடையிட்டான் கள்வாய்
முகுடேனென்னவார்த்துமொய்த்தனபரதச்சாதி. (௫௫)

விளையுநங்கோனுமீசுவலோராய்க்கிளர்தோளாற்றல்
விளையொடுமுயன் றுபன் னான் வினை செய்ப்படாதழனிவ்
விளையவனொருவன் றானே யொருவிசையெறிந்தானீர்த்தா
னளியநங்குலத்தோர்தெய்வமகனிவனாகுமென்றார். (௫௬)

கைதசுழ்ந்துதவனொகைகைமிகப்பம்பையேங்க
நொய்தெனுதுசுப்பிற்கள்வாய்துளைச்சியர்குரவை தூங்கப்
பைதழைபருவாய்க்கச்சைப்பரதலங்கலங்கன் றாழல்
செய்தெழுங்கோதைமாதைத்திருமணம்புணர்த்தினானே. (௫௭)

அந்நிலைவதுவைக்கோலமாயினமருகனாரு
மின்னிலைவேற்கனாளுமவிண்ணிடைவிடைமேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்த்தோன்றத்தடங்கரைமீதுந்தானு
நன்னிலைவடிவேபோன் றுநந்தியாய்முந்தித்தோன்ற. (௫௮)

கொற்றவெள்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்களுணைநாட்டம்
பெற்றவின்மேலைச்சார்பாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச்
சிற்றறிவொழிந்துமுந்நீர்ச்சேர்ப்பநல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன் பூங்கழலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்தான். (௫௯)

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுத்தாழலையையேனைப்
புரக்கவின் றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
யரக்கெறிபவளச்செவ்வாயணங்கிளைமணந்தென்பாசங்
கரக்கவெள்விடைமேனின் றகருணையேபோற்றியென்றான். (௬௦)

அகவிலான்பரவிரின் றவன்பனைநோக்கிப்பன் னாண்
மகவிலாவருத்தநோக்கியுமையையநாமகளாத்ந்து
தகவினான் மணந்தேநீயித்தரணியிற்றன தனென்ன
நகவிலாப்போகமுழுகிநம்முலகடைவாயென்ன. (௬௧)

பெண்ணினைவதுவைக்கீந்தபெருந்துதைச்சேர்ப்பற்கன் று
தண்ணிசுரந்தநல்கித்தருமமால்விடைமேற்றேன்றி

(௫௬) தெய்வமகன் என்றது—வருணனை.

(௫௭) பம்பை-நெய்தற்பறை. பருவாய்-வினைத்தொகை நிலைக்
களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய் அரவின்
மேல்கின்றது. (௫௮) தந்நிலை வடிவும்—தமக்குரிய அருளுருவம்.

(௬௧) அகம்-அடியிரிந்தயம். தகவினால் என்றது—எண்வகை
மணங்களுள் பிரம்மணம் புணர்த்தமையை.

விண்ணிடைநின்றான் சென்றான் வேத்திரப்படையானோடு
முண்ணிறையன்பேரோடுமுத்தரகோசமங்கை. (சஉ)

அங்கிருந்தனாதிமூர்த்தியாதிநான்மறைகளைத் துங்
கொங்கிருங்கமலச்செவ்வீக்குரைகழல்வணங்கிக்கேட்ப
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாந்திரட்டிமுந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புகட்டினான் செவிகளார. (சங)

மேற்படி - வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினாயிரவர்க்குமளித்துப்பரசு
வவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானந்தவீடுநல்லி
நமவ்வேலையனையவிழியங்கயற்கணங்கையொடமுதரைசார்ந்தா
வ்வேலைநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.

வலைவீசினபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் சசு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨-௪௧௨.

ஐப்பத்தேட்டாவது,

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொச்சக்கவிப்பா.

லவீசுமதிச்சடையோன்கடற்றுறைவன்றலைச்சென்று
லவீசியவன்பாசவலைவீசும்பரிசிதுமே
லவீசும்புனல்வாதவூரரைவந்தவிச்சைசவலி
லவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம். (க)

ரோடத்தவறுமையும்பயனுந்துக்கிவழங்குநர்போல
த்தவயற்குளரிரப்பியறம்பெருங்கிவவனியெலா
த்தகடலொருவற்குமுதவாதவவரியென
த்தறியாப்புனல்வைக்கைகரையுளதுவாதவூர். (உ)

(சங) சுதை-அமுதம். அட்டி-திரட்டி.

(சச) அறுபதினாயிரவராவார்—சிவபெருமானனுக்கையால்,
ஷுத்தரகோசமங்கையில் ஞானோபதேசம்பெறவீற்றிருந்த
யார்களும், சிவயோகிகளுமென்க.

(க) அவிச்சை - அஞ்ஞானம்.

விழவறாநகரெங்கும்விருந்தருமனையெங்கு
மழவறமகிழ்வெங்குமறையருகிடையெங்கு
முழவறவரங்கெக்குமுகிலறபொழிலெங்கு
முழவறவயலெங்குமுடம்பறவுயிரென்ன. (க)

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலருமறையின்
மூயசிவாகமநெறியின் றுறைவிளங்கவஞ்சனையான்
மாயனரிடம்புத்தவிருளுடைந்தேதாடவந்தொருவர்
சேயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார். (ச)

பேர்வாதவூரெனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச்
சார்வாயதூல்வழியாற்சடங்கெல்லானிறைவெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனரிம்புவார்வேதமுதற்
பார்வாயெண்ணென்கலையும்பதிருளுண்டினிற்பயின்ருர். (இ)

இத்தகையோர்நிகழ்ச்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டுவரவழைத்துமற்றவரைச்
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிதப்பளித்துத்தன்கோயில்
வித்தகநன்மதியமைச்சின்னொழிவ்பூட்டிமேம்படுத்தான். (ஈ)

செற்றமிகுங்கருவிகளின்நிறதூலுமனுலேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னூலுந்துளக்கமுறவிளக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாற்காவலற்குக்கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராய்நிகழ்வார். (எ)

புல்லாதார்முரண்டக்கிப்பொருள்கவர்வாரென்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதிபத்துச்செங்கோன்மை
வல்லாருத்தத்தமதேத்தரியபொருள்வரவிடுத்து
நல்லாராயொப்புரவுநட்டடையநடக்கின்றார். (அ)

(க) மழவறமகிழ்வு என்றது—பொன், மணி, நெல்முதலியவற்
றால் வரும்மகிழ்ச்சி, மகவில்லாத விடத்து சிறப்படையா வெனும்
பொருள்பயந்து நின்றது—மழவு—பின்னாகன். (ச) மாயனரிடம்புத்தவி
ருள் என்றது—திரிபுராதியரை வஞ்சித்தற்பொருட்டுமாயையில்வல்
வ திருமால்நிறுத்திய புத்தசாமயமாகிய பேரிருளே.

(ஈ) சிறப்பென்றது—அமைச்சியற் கேற்பத் தென்னவன்
பிரமராயனென் தரசனாலைமைத்த சிறப்புப்பெயரை. (எ) கருவி-
சேனை. கருவிகளின்நிறதூல்—போர்ப்பயிற்சியை யுணர்த்தும் தூல்.
தொன்னூல் என்றது—மதுதூன்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(அ) புல்லாதார்—பகைவர். தீபம்—தீவு.

அண்ணலரிமருத்தன னுக்கடல்வாதவ்யாடிகைச்சர்
கண்ணுமிடுகவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுருவார்
தண்ணளிசெய்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர் தூங்க
வண்ணமதிக்குடைகிழற்றிமுறைசெய்துவாழுநான். (க)

கலிலிலைத்துறை.

மெய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய
பொய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்புந்தியுட்டோன்ற
விம்மையாசையும் றுமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராய்ப்பரகதிதேர்வார். (க௦)

புத்தராதியோர்புறவுரைநெறிகளும்பொய்யா
நித்தவேத நூறழுவியவகவுரைநெறியுஞ்
சித்தமாசுறுத்தரனருட்டெளியாவதனான்
மித்தையாணவத்தொடக்கருவில்லையாம்வீடும். (க௧)

பத்திசெய்தரனருட்பெறும்பத்தருக்கன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுநூல்
சத்தியப்பொருட்டெளியெலாஞ்சத்திரிபாதர்க்
கூய்த்துணர்த்தியதாகமென்பர்மெய்யுணர்ந்தோர். (க௨)

வேதவாகமச்சென்னியில்விளைபொருளபேதம்
பேதமாகியபிணக்கறுத்திருப்பினியவிழ்த்து
நாதனாகியதன்னையுமென்னையுந்கும்
போதனாகியருபரன்வருவதெப்பொழுதால். (க௩)

கரவிலாதபேரன்பினுக்கெளிவருங்கருணைக்
கூரவனாரருளன்றியிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையில்கேள்வியாற்கழிப்பதுபுணையினுன்றி
புரவுநீர்க்கடல்கரங்கொடுநீந்துவதொக்கும். (க௪)

(க௦) மெய்ம்மையாம்பொருள் என்றது - தனக்கோர் ஆக்கக்கே
டுகளின்றிச்சுட்டறிவித்தபாதுநின்றசத்ததனை. வேறுபாடாயபொ
ய்ம்மையாம்பொருள்என்றது - ஆக்கக்கேடுக ளுடைத்தாய்க்கால
மிடமுதலியவற்றா லேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப் பலவேறு
வகைப்படுதலும் உடைத்தாய்ச் சுட்டறிவிப்பட்டு நிற்கும் அசத்
ததனை.

(க௧) புறவுரைநெறி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறச்சமயங்
களை. அகவுரைநெறிஎன்றது - அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயங்களை.

(க௨) பொதுநூல் - பலபொருள் படத்தோன்றுந் தன்மைய
தாயவேதம். சத்திப்பாதம் - திருவருட்பதிவு. சத்தி-திருவருள்-பா
தம் - பதிவு. கி - அனூ சுவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதலுர்மறையவரின் பவீடெய்தத்
துன் றுமாயசையாற்றெருடக்குண்டுசுருதியாகமநூ
லொன்றுகேள்வியோர்வருந்தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாஞ்
சென்றுகாண்டொறுமளவலாய்த்தேர்குவாரானார். (க௭)

எண்ணிலாரிடத்தளத்தளந்தறிபொருளெல்லா
முண்ணுநீர்விடாய்க்குவரிநீருண்டவரோப்ப
வண்ணலாரகத்தமைவுறுதரசனுக்குயிருங்
கண்ணுமாயமைச்சுரிமையுங்கைவிடாதியல்வார். (க௮)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலத்துவைத்தொழுது
முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்பரைக்காப்பான்
பள்ளக்காரியுண்டவனிடத்துள்ளன்புதித்து
கொள்ளக்காவலனிடையுறத்தொழிநுமுட்கொண்டார். (க௯)

இன்னசெய்கையினொழுதுவாரொருபொழுத்கித்
தென்னந்தம்பிரானவையிடைச்சென்றெதிர்நின்ற
ரன்னபோதபெரிநிரைகாப்பவரசன்
முன்னர்வந்துதாழ்த்தொருசிறைநின்றிதுமொழிவார். (௧௦)

மறந்தவாதவேல்லவவநம்பியப்பரிவெள்ளத்
திறந்தவாம்பரிபோகநின்றெஞ்சியெல்லா
நிறைந்தநோயவுநெடிதுழம்புடையவுமன்றிச்
சிறந்தவாம்பரியொன்றிலேதேர்ந்திடிமென்றார். (௧௧)

மன்றல்வேம்பனும்வாதலுர்வள்ளலேநோக்கி
யின் றுநீர்மதறைதிறத்திருதிதியெடுத்துச்
சென்றுவேலையத்துறையில்வந்திறங்குவதெரிந்து
வென்றிவாம்பரிக்கொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (௧௨)

உள்ளம்வேறுபட்டமைச்சியநெறியினின்றொழுகும்
வள்ளலார்கிதியறைதிறத்தரும்பெறல்வயமான்
கொள்ளவேண்டியபொருளெல்லாங்கொண்டொழிதுக்கி
வெள்ளைமாமதிவேந்தனைவிடைகொடுபோவார். (௧௩)

(௧௮) சிறை-பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகரச்
சுட்டின் திரிபுகள். (௧௧) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய-இதுவினை
முதற்பொருண்மேல் நின்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(௧௦) வேம்பன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன். அதை என்றது-
பொக்கிஷசாலையை. (௧௧) மதிவேந்தன் - சந்திரவமிசத்திற் றோ
ன்றிய அரசன்.

எடுத்தபொற்சுமையொட்டகத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்தவிண்டொடுதிண்டிறஸ்விடையவன்கோயி
லடுத்தவிழ்ந்தபொன்னம்புயத்தடம்படிந்தனைய
மடுத்தடங்கரைச்சித்தியைங்கரத்தினேவணங்கா. (உஉ)

கருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியம்பிராட்டி
யருணநாண்மலர்ச்செய்யசீறடித்தலமிறைஞ்சி
வருணனார்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெத்தாண்ட
சருணநாண்மதிச்சடையுடையமுகண்முன்றாழா. (உ௩)

ஒன்றுவேண்டிப்பொருளெவாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேண்டின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
மன்றுவேண்டின்ருடியவள்ளவென்குறையீ
தென்றுவேண்டினிறேத்துவாரங்கிறைவனின்னருள்போல். (உ௪)

ஆதிசைவனாமருச்சகனொருவனேரணைந்து
பூதியீந்தனனமக்கிதுபோலிலேகிமித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையேற்றணிந்து
வேதநாதனையிறைஞ்சினார்விடைகொடுமிண்டார். (உ௫)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிர்ந்தனவெழுந்தனபதாதி
துன்னியவினைக்கவரிதுள்ளினதுகிர்க்காற்
பொன்னியன்மதிக்குடைகிழன்றனபொலங்கொண்
மின்னியுமணிச்சிவிகைமேற்கொடுகடந்தார். (உ௬)

மற்றிவர்வழிப்படுமுன்மாரிடேமாரும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைத்தொகையினொப்பும்
பற்றியவிருட்டுமலபக்குவீமுநோக்கா
வுற்றடிமைகொண்டபணிகொண்டருளவுன்றா. (உ௭)

(உஉ) திண்டிறல் - ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உ௩) அருணம் - செம்மைகிறம். (உ௫) பூதி - ஐஸ்வரியத்
தைத்தருவது திருவெண்ணீறு. ஏது - சாதனம். (உ௬) மதிக்கு
டை - முத்தாலாகியகுடை. அதிர்ந்தன முதலியனமுற்றெச்சங்கள்.

(உ௭) வினைத்தொகையினொப்பும் என்றது - சிவபுண்ணியமுதி
ர்ச்சியாற்சுகதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமலம்
ஒன்றற்கொன்று ஏறுதுதலைபோலத் தம்முளொத்தலாகிய இரு
வினையொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது - தனதுசத்திகெடுத்த
ருரிய காரணங்களோடுங்கூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமல
பரிபாகத்தை.

சந்தமறைநீண்டரியதங்கருணையாலோ
ரந்தணர்குலக்ஞாவனாகியடீங்கா
மைந்தர்பலர்தம்மொடுபெருந்துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருந்தடியிருந்தார். (௨௮)

பொருங்கடலனீகமொடுபோய்ப்புறவடுத்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணைவெள்ளப்
பெருங்கடனினைந்துறைபெருந்துறையடைந்தார். (௨௯)

அடுத்திடவடுத்திடவசத்துவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலமுச்சி
தொடுத்திடவிழிப்புணறுளித்திடவினைக்கே
விடுத்திடமெனத்தருள்விளைந்திடநடந்தார். (௩௦)

பித்திதுவெணப்பிதர்நகைக்கவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தறிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்தினும்வெரீஇச்சுமைபொறுத்தோ
னெத்திழிபிணிப்புறுமொருத்தனையுமொத்தார். (௩௧)

நெருப்பிலிடுவெண்ணெயெனநெஞ்சருகவெண்ணை
யுருக்குமிதனாலெனையொளித்தமலவாற்றல்
கருக்குமவனாகியெனையான்கருணைவெள்ள
மிருக்குமிடனையிதெனவெண்ணிற்கர்புக்கார். (௩௨)

காயிலையடைந்தகழுமூட்படைவலத்தார்
கோயிலையடைந்துகுளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிலையடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலையடைந்தவரைமெய்ப்புகழ்வழுத்தார். (௩௩)

(௨௮) மைந்தர் என்றது - திருவடிஞான சம்பந்திகளாயுள்ள மாணவர்களை. (௨௯) அரீகம் - சேனை. புறவு - மூல்லைகிலம். இருங்கடம் என்றது - பாலைகிலத்தை. (௩௦) உவகை - ஆராமகிழ்ச்சி. முகிழ்த்த - கூப்பிய. வினை என்றது - சிவன்றிருப்பணிகளை.

(௩௧) நாலாஞ்சத்திபதிய என்றது - மந்ததரம், மந்தம், தீவரம், தீவரதரம் என்னுந் நான்கனுள் தீவரதரசத்திகிபாதத்தை. சத்தறிவு என்றது - சிவத்தொடுகலந்து பேரின்பதுகருஞ் சிவஞானவுணர்ச்சியை. பொத்தியமலம் என்றது - கன்மம், மாயை, ஆணவமென்னுமும்மலங்களை. (௩௨) ஆற்றல் - வன்மை.

(௩௩) வே இல் - மூங்கிலாகிய இடம்.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருடண்ணைச்
சீலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றுங்
கோலமுறைகின்றதோர்குருந்தையெதிர்கண்டார். (௩௪)

கவிநிலைத்துறை.

வேதநூலொருமருங்கினுமெய்வழிச்சைவப்
போதநூலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடந்த
கீதநூலொருமருங்கினுக்கிளைகெழுசமய
பேதநூலொருமருங்கினும்வாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிகூறியவறமுதனாங்குமத்தொண்ணூற்
கரியதாங்குதிக் கேதுவென்றாகங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுந்தலைதெரிந்துணர்ந்த
பெரியமாணவர்கழகமும்வினாவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புவுக்கியிய
கிரியைசெய்யுநன்மைந்தருங்கிளர்சுவயோகந்
தெரியுஞ்சாதகக்கேளிருந்தேசிகத்தன்மை
புரியும்போதகச்செவ்வுருமனவிலர்பொலிய. (௩௭)

(௩௪) முனிவோர்-சங்கரதிகள். மோனம்-மௌனநிலை. கோ
லம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போத நூல் - ஆகமம்.
கீதநூல் என்றது-இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியநூல்களை.

(௩௬) அறமுதனாங்காவன-தர்மார்த்தகாமமோட்சங்கள், சரி
யையாதிநாற்பாதமாவன-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய
சோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரிந்து என்றது - பாருபாடி செய்
தாராய்த்தறிந்தமையை.

(௩௭) சரியையாவது-புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமே
னியைநோக்கிச்செய்யும்வழிபாடி. கிரியையாவது-புறத்தொழி லக
த்தொழிலிரண்டாலும் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்
யும்வழிபாடி. யோகமாவது - அதத்தொழிலொன்றால் அருவுருவத்
திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடி. இவற்றுள்சரியை, தாத்
மார்க்கமாதலால் மெய்த்தொண்டரெனவும்-கிரியை, புத்திரமார்க்
கமானதால், மைந்தரெனவும், யோகம், சகமார்க்கமாதலாற்கேளிர்
எனவுங்கூறினார். சாதகக்கேளிர் என்றது - இறைவன்திருவடி
யிலன்புமிருந்து தமதுமலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்
செல்வர் - போதகாசிரியர்.

ஒழித்தனோன்பின ராடலர்பாடலருலகம்
பழித்தசெய்கையரமுனையநகையினர்பாசங்
கழித்தகண்ணொலரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில்
விழித்தகண்குருடாத்திரிவீரரும்பலரால். (௩௮)

கரவினுள்ளமாம்விசும்பிடைக்காசதவிளங்கும்
பரசிலாச்சுடர்க்குதயமீறின்மையாற்பகலு
மிரவுகேர்படக்கண்டிலரியன்றுசெய்ந்த
விரதமாதிரோன்பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால். (௩௯)

உடையுங்கோவணமுண்டிங்கைப்பலியுறவென்
றடையுங்கேளிருமரனடியார்க்கண்டிகலன்கண்
படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுதலீ
றிடையின்ருமிடத்துறங்குவதிஃதவர்வாழ்க்கை. (௪௦)

இத்தகைப்பலதொண்டர்தங்குழாத்திடையால
மொத்தபைங்குருத்தடியினில்யோகவாசனத்திற்
புத்தகத்தெழுதியசிவஞானமெய்ப்போதங்
கைத்தலந்தரித்திருப்பதோர்கருணையைக்கண்டார். (௪௧)

மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
லொன்றிநால்வருக்கசைவறவுணர்த்தியவருவு

(௩௮) ஒழித்தனோன்பினர் என்றது-விதிவிலக்கின்றிச்செய்வ
னவெல்லாந்தவமாக்கொண்டொழுருவோராதலின். பாசங்கழித்த
கண்ணினொலரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில்விழித்தகண்குருடாய்த்தி
ரிவீரர் என்றது-மூப்பத்தாறு கருவிகளுங்கழன்று அருளிடத்தே
சின் றுடையத்தழந்துவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவ
ராதலின்.

(௩௯) கரவு-மும்மலங்களின்குணம். பரசிலாச்சுடர் என்றது-
சிங்களசிவத்தை. உதயமீறின்மை என்றது-தோற்றக்கேடுகளின்றி
நிற்றலை. பகலுமிரவுகேர்படக்கண்டிலர் என்பது-கேவலசகலங்களி
னீங்கிய சுத்தசிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதிரோன்பிழந்து
றைவிஞ்சையர் என்றது-உறங்கினவன் கையிலுள்ள பாக்குத்
தானேதவிர்தல்போல ஞானகிடை மேலிட்டால் நித்தியகன்ம
முதலியதவங்கள் தாமையொழியப்பெற்றவராதலின்.

(௪௦) பலி-பிச்சை. பாரிடம்-பூமி. பகலிராமுதலீறிடையின்
ருமிடத்து என்றது - சுத்தநிலையாகிய சாக்கிராதீதம், கேவலசக
லத்தோற்றம், கேடுகிலைகளினிகந்து நிற்றலை. (௪௧) ஆலம் - வட
வாலவிருட்சம். (௪௨) நால்வர் - சநகாதியர் - உருவும் என்றது-
தட்சணாமூர்த்தத்தை.

மின் றுநாயினேற்செளிவந்தவிவ்வுருவென் னு
வன் றுநாயகன் குறிப்புளத் துணர் த்திடவறிந்தார். (௪௨)

முன்பணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சலிமுடிமே
லென்புடெக்கிடவுருகின ரினியராயெளிவங்
தன்பெனும்வலைப்பட்டவரஞ் வலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவலைய றுத்திடவந்ததொண்டர். (௪௩)

காலமுங்களுக்காட்சியுரித்த முங்கடிந்தார்
சீலமாணவர்செவ்விதேர்தேசிகனென்ன
மூலவாகமமோ துணன் மு நுக்கவிழ்கமுநீர்
மாலேசாந்தணிந்தடியின்மேல்வன்கழல்வீக்கி. (௪௪)

அண்ணல்வேதியுரொழுக்கமுமன் புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவுயிர்பொருட்புன லுடன்கவர் துள்ளக்
கண்ணினுன்மலங்கழி இப்பதகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செங்கரஞ்சென்னிமேல்வையா. (௪௫)

சூக்கமாகுமைத்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கநீர்மிமெய்யான்கம்வினோநிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுட்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினுறொருநதீபகம்போல்வருமண்ணல். (௪௬)

(௪௬) துன்பவெம்பவம் என்றது—ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌ
திகம், ஆதியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(௪௭) காலம்-தீட்சாகாலங்கள். நிமித்தம்-சகுனம். செவ்வி-பக்
குவம். ஆகமமோ துணன்-சிலபெருமான். கழல்-வீரகண்டை.

(௪௮) வேதியர்-திருவாதவூரர். உள்ளக்கண்ணினுன் மலங்கழி
இதன்றது—அருடேணுக்கால் மும்மலங்களிற் சிரிழ்ப்புண்டு கிடந்த
ஆன்மாவையும்மலங்களினீக்கி, யேந்தேசவறிவினைக்கழித்து வியா
பகவறிவைத்தருஞ்சுட்சு தீட்சையை. பதகமலமுஞ்சூட்டி என்றது-
திருவருட் பதிவுசெய்தமையை. செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா
என்றது—சீடர்மலவாதனையைத் தவிர்க்க உள்ளும் புறம்பும் தம்
வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசுதீட்சையை.

(௪௯) சூக்கமாகுமைத்தெழுத்து என்றது—தூலம், சூக்குமம்,
அலிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களுள் சூக்கு
மபஞ்சாக்கரத்தை. சூக்குமம்-பிராகிருதச்சிதைவு. பாசவீக்கம்நீக்கி
என்றது—நமவொழித்துரைத்தமையை-இதனை, “நகரமாகியசேரி
யை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியவேரெலா மயலறக்களைந்து”
என்னுந்திருவாக்கால்தெளிக. வினோநிலத்துய்த்து என்றது-உச்சா
ரணை முறையின் னறித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலமுத்தினமை
யை. தீவகம்-பூர்வையிருதம்.

பார்த்தபார்வைவாலிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தன் றன்னையுங்குருமொழிசெய்த துந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையுமறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன் றுமறிந்திலர்வாதஞர்முனிவர், (சௌ)

தேனும்பாலுந்திங்கன்ன லுமமுதுமாய்த்தித்தித்
து னுமுன்னமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந்தின்ப
மானவாறுதேக்கிப்புறங்ககிவதொத்தொழியா
ஞானவாணிவந்தி றுத்தன னன்பர்தந்நாவில். (சௌ)

தொழுதகையினர் துளங்கியமுடியினர் துளும்ப
வழுதகண்ணினர்பொடிப்பு றுமியாக்கையர்நாக்ருத்
தழுதழுத்தவன் புரையினர் தமையிழந்தழல்வா
யிமுனையன்ன மெய்யின ர்பணிந்தேத் துவாராஹர். (சௌ)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பத் திசெய்தன்பு
முழுதுமாகியவடத்தி னுண்முறைதொடுத்தவங்க
வழுதுசாத்துமெய்யன் பருக்ககமகிழ்ந்தையர்
வழுவிலாதபேர்மாணிக்கவாசகனென்றார். (சௌ)

பாட்டிற்கின்பு றுகுருபரன் பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சொன்மலரணிந்து தற்போதவின்ன முறை
பூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிச்சம்புவின் பூசைமேன் முயற்சியாராஹர். (சௌ)

ஆசைவெம்பவவாசனை யற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிரான் றேசிகன் மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிப்பொருளெலாங்கேட்டு
நேசமங்குவைத்திருந்தனன துகண்மிருத்தன். (சௌ)

எண்ணீரடியாகிரியவிருத்தம்.

தித்திக்குமணிவார்த்தையின் னஞ்சின் னுட்டிருச்செவியிலரு
த்தவுங்கைச் செம்பொனெல்லாம், பத்திப்பேரன்பளித்துக் கவர்ந்
துவேண்டும் பணிகொடுபாண்டியனையிவர் பண்புதேற்றி, முத்திக்
கேவிடுத்திடவும் புத்தைவாது முடிந்திடவுந்திருவுள்ள முன்னமெ

(சௌ) தீர்த்தன்-ஞானசாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.

(சௌ) ஊன்-உடல். ஒளி-திருவருட்பிரகாசம். (சௌ) தமை-
என்றது-தற்போதத்தை. (சௌ) தற்போதம்-சிவபோதம்,

(சௌ) பவவாசனை-பிறவிக் கேதுவாய மலவாசனை,

(சௌ) பாண்டியனை - உருபுமயக்கம்,

ய்தி, யெத்தித்தொண்டரைக்கருமஞ் சிறிதுண்டிங்கே யிருத்தியெ
னவருக்கரந்தானடியரோடும். (௧௩)

கனவில்வருங்காட்சியெனக் கருணைமூர்த்தி காட்டிமுறைத்த
லுமன்பர்கலக்கத்தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோகனவுகொல்லோவின்
றநாதன் ஞமலிக்குத்தவிசிட்ட நலம்போவென்னை, நினைவரியதி
ருமேனிகாட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுற்றுநெஞ்சந்தேறி, யி
னவடியாருடன் கூட்டா தேகினுயோ வென்னையுமென் வினைனயு
மிக்கிருத்தியெந்தாய். (௧௪)

வஞ்சலினைகொள்கலனா முடலைத்தீவாய் மடுக்கிலென்வரையு
ருண்டுமாய்ப்பெனல்லே, னஞ்சொழுதுவாளா லுங் குறைப்பேனல்
லே னாதனையதுவுகின் துடைமையென்றே, யஞ்சினென்றானேயு
மழியாதாவி யையனேநினைப்பிரிந்து மாற்றுகில்லே, நென்செய்
கோவெந்தாயோ வெந்தாயோவென் றிரங்கினுர்புரண்டமுதாரினை
யசொல்வார். (௧௫)

வறியனாமொருபிறவிக் குருடன்கையில் வந்தபெருவிலைமணி
போன்மழிலேதேருச், சிறியனாமொருமதலைகையிற்கொண்ட செம்
பொன்மணிவள்ளம்போற்றேவர்யார்க்கு, மறியரியாய்சிறியேனையெ
ளிவந்தாண்டவருமையறியேன் றுன்பத்தழுவத்தாழ்ப், பிறியறியாவ
ன்பரோடு மகன்றாய்கல்லாப் பேதையென்குறையலதெம் பிராண
லென்னே. (௧௬)

கலிலிலைத்துறை.

மண்ணுகியாறு றுமனந்துழாவித்தடுமாறிப்
புண்ணுகியெனேக்காணுதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கண்ணலவைமுழுதுங்கரையநோக்கியான்யானென்
றெண்ணுவெனைத்தந்தாயெங்குற்றயோவெந்தாயே. (௧௭)

(௧௮) வஞ்சலினைக் கொள்கலனாமுடல் என்றது-புண்ணியமு
ம்பொன்விலங்குபோல்வ தாதலின். கலன்-மரக்கலம்.

(௧௯) அழுவம்-பரப்பு. இதுபரவை என்றிற்போலக் கடல்மே
ல்கின்றது. துன்பத்துஎன்றதில் அத்து தவிரவழி வந்தசாரியை.

(௨௦) மண்ணுகியாறு றும் என்றது-பிருத்திமுதல் நாததத்
துவயிருகிய முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. எனக்காணுதுழல்கின்
றேனென்றது-தன்னையடுத்த பலநிறங்களாகிய பொதுவியல்பை
த்தன்பாற் காட்டிற்கும் பளிக்குபோல ஆன்மாவும் தன்னாற்சார
ப்பட்ட தத்துவங்களி னியல்பாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட்
டிற்கும்பெத்த நிலையே. அவைஎன்றது - மத்திரம், பதம், வன்ன
ம், புலனம், தத்துவம் - கலைஎன்னு மத்துவாக்களை.

வாளுதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலேந்து
மாளுதியங்குமனமாதிரான்கும்வழியடைப்பத்
தேளுதியறுசுவையுங்கழியவூறுந்தென்னமுதம்
யாளுரல்கிணையாலெங்குற்றயோலெந்தாயே. (௫௮)

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நாணும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதலின்புருவினின்றோடெண்ணைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றயோலெந்தாயே. (௫௯)

மேற்படி-வேறு.

என்றுவாய்திறத்தரற்றிராங்கினாற்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவானெனக்கரைந்தநெஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டு
கின்றகாவலன் தமர்களைநேர்ந்தனர்நோக்கா. (௬௦)

துங்கவாரியிற்கடும்பரித்தொகையெலாமாடித்
திங்களின் தலைவருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன் தனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
ரங்கணையகன்பெருந்துறைநாயகன்னபர். (௬௧)

புரசைமாவயப்புரவிதேர்ப்பொருநர்போய்ப்பொறிவண்
டிரைசெய்தாரமுடிவேந்தன்முனிறைதஞ்சினுள்ள
துரைசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலனிருந்தா
னிரைசெய்தார்ப்பரிவரவினேநோக்கியநிருபன். (௬௨)

வள்ளல்வாதவூர்முனிசுருமன்னவன்பரிமாக்க
கொள்ளல்கியபொருளெலாங்குருந்தில்வந்தாண்ட

(௫௮) வாளுதியைந்தாவன - பஞ்சபூதங்கள். ஓசைமுதலேந்தா
வன - சத்தமுதலிய தன்மத்திரைகள். ஆளுது-நீங்காது. மனமா
திரான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்ப என்றது - மேற்
கூறிய தனுகரணபுலன போகங்களுக்கேதுவாகிய பிறவிரீக்கத்தை.
தேளுதியறுசுவை - தேன், பால், கண்ணல், கனி, சீனி, கற்கண்டி.
தென்னமுதம் என்றது - அமுதம் நரைதிரை மூப்புக்களையொழித்
தல்போல, இதுஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உலமவாகு
பெயராய்சிவானந்தத்தை யுணர்த்தினின்றது. சுவை-இது சுவைப்
பொருள் மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௫௯) ஆசாவிகாரம்என்
றது-இச்சைகாரணமாய்வரும் தனுகரண புலனபோகங்களை.

(௬௨) புரசைமாவானே. புரசை-கழுத்திடுகயிறு.

பின்னாவாண்மதிச்சடைமுடிப்பெருந்துறைமறையோர்ச்
குன்னவாதரம்பெருகமுன்வேண்டியாங்குய்ப்பார். (சுஉ)

சிந்தபூசைக்குந்திருவிழாச்சிறப்புக்குஞ்செல்வ
நிறைந்தவாலயத்திருப்பணித்திறத்துக்குநிரப்பி
யறந்தவாதபேரன்பர்க்குஞ்செலுத்தியத்தலத்தே
யுறைந்தவாவறவின்னணமொழுகுநாள் கழிப்பார். (சுச)

எல்லேகூறியகுளிர்மதியுக்கவந்தெய்த
மல்லல்யானையானின்னமும்வயப்பரிவந்த
தில்லையாலிதுவென்னெனவோலையுமெழுதிச்
செல்லவுய்த்தன்னவாதஞ்ஞரமைச்சர்தந்திருமுன். (சுஇ)

மன்னவன்றிருமுகங்கண்டுமுறைமையால்வாங்கி
யன்னவாசகந்தொரிந்துகொண்டாநியீநில்லா
முன்னவன்றிருவருட்கடன்மூழ்சியமுனிவ
ரென்னைவேறினிச்செய்யுமாறென்நுகின்நயர்வார். (சுஈ)

சிறந்தயாகியசெறுவினுட்சிவமுதலோங்கப்
பந்தபாசம்வேரறக்களைந்தருட்புனல்பாய்ச்சி
யந்தமாதியின்முதியவானந்தபோகந்
தந்ததேசிகவுழுவன்நன்கொயிலைச்சார்ந்தார். (சுஎ)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

என்னுயகனென்பான் னுடரேமேயேறுகொடியுயர்த்த
மன்னுதென்னுபெருந்துறையெம்மணியேவழுதிபொருளெல்லா
நின்னாலயத்துநின்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறியளித்தாய்
பின்னானவனுக்கென்கொண்டபரிமாச்செலுத்தப்பெறுமாறே. ( )

என்னுலிறைஞ்சியெழுந்தேத்தியிரந்தாரெநிரெபெருந்துறையின்
மின்னாச்சடைமேற்பிறைமுடித்தோன் விசும்பினிறைந்ததிருவாக்
மன்னுனவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றேசுலையிடுதியெண்சீகான்
சொன்னுனதுகேட்டகத்துவகைதூளும்பிவரைந்துகருள்விடுத்தார்

அந்தவோலைப்பாசுரமுமறையக்கேட்டுநின்றாங்கோர்
சிறந்தயாஹமகிழ்சிறப்பிலிருந்தான் புரவித்தேரோடும்

(சுஐ) குளிர்மதி-கடகமாதம். (சுஎ) செறுவு-வயல். சிவமுதல்
என்றது-அன்பென்னும் பைங்கூழை; இதனை “அன்புசிவமிரண்
டென்பரறிவிலார்-அன்பேசிவமாவதாரமுநிலிவர், அன்பே சிவமா
வதாரமுநிற்தயின், அன்பேசிவமாயறிந்திருப்பாரே” என்ற திரும
ந்திரத்தாலறிக.

வந்தவாதிச்செங்கதிரோன்மறைந்தானவனாவையமெலாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான் போன் முளைத்தாளுதிவெண்கதிரோன்.

அன் றுதுயிலும்வாதவூரடிகன்கனவிற்சுடர்வெள்ளி
மன் றுகிழவர்குருந்தடியிலவடிவங்காட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனங்கவரும்விசயப்பசிகொண்டணைகின்றே
மின் றுநீமுன்னேகுதியென்றருளிச்செய்வெழுந்திருந்தார். (௭௧)

கனவினிடத்துந்தேவர்க்குக்காண்டற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துங்கனவிடத்துமெளியெயன்றோநமக்கென்ன
கிணைவினிடக்கொண்டிருக்கின் றூர்நிருத்தானந்தச்சுடருள்ளத்
தினவிருளைத்தின்மெழுவதெனவெழுந்தானிரவியிரவொதுங்க. ( )

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிருதாள்பணிந்தாரினிப்பிதப்பி
லழுந்தார்வழிக்கொண்டாரடைந்தாரகன்றூர்நெறிகளவிர்திங்கட்
கொழுந்தார்சடையார்விடையார்தென்கூடலணைந்தார்பாடளிவண்
மெழுந்தார்வேந்தன்பொற்கோயிலுற்றூர்காணப்பெற்றரால். (௭௨)

மன்னர்பெருமானெதிர்வந்தமையோர்பெருமானவழிபாடி
முன்னர்முறையாற்செய்தொழுதுமுன்னேநிற்கமுககோக்கித்
தென்னர்பெருமானவ்வளவுசெம்பொன்கொடுபோயெவ்வளவு
நன்னரிவுளிகொண்டதெனக்கேட்டான் கேட்டான்மறையோர். ( )

பொன்னுமனவோவிலைகொண்டபுரவித் தொகையுமுனைத்தவைதா
பின்னரவர்க்கண்டருளுதியெம்பெருமானிதனாற் றுரங்கபதி [ம்
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றோன்மறந்திரர்க்குத்
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவிடுப்பச்செல்கின் றூர். ( )

பொன்னன்: கமலத்தடம்படிந்துபுழைக்கைமதமாமுகக்கடவு
டன்னங்கமலசரணிறைஞ்சித்தனியேமுனைத்தசிவக்கொழுந்தை
மின்னங்கயற்கட்கொடிமருங்கில்விளைந்ததேனைமுகத்துணி
முன்னங்கருத்துமொழியுடம்புமூன் றுமன்பாய்த்தோன்றினார். ( )

மன்னையென்னையாட்கொண்டமணியேவெள்ளிமன்றாடி
மன்னையடிமேன்வேண்டியவாறரசனீந்தந்தியெல்லா
முன்னேகொண்டென்பணிகொண்டாய்முனியாதரசனனிமகிழ
வென்னேபுரவிலரும்வண்ணமென்றுவேண்டுகின்றிடலும். (௭௪)

(௭௦) ஆதிச்செங்கதிர், ஆதிவெண்கதிர் என்றது-சூரியசந்தி
ரர்கள்செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதிஎன்னு மூன்ற
னுள், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகியமுதல்வீதியாதலின். (௭௨) இன்
இருள் என்றது-ஆணவமலவீருளை. (௭௪) இவ்வுரி-குதிரை.

மெய்யன்புடையாயஞ்சலேநீவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியனையவயமாக்கொண்டவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசும்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன் றூர்சிவன் கருணைபோற்றிமனையிற்போயினார். (1)

மேற்படி - வேறு.

கடிமனையடைந்தவெல்லவாதவூர்க்காவலோரை
மடிமையில் சுற்றத்தோருங்கேளிருமாண்டகாத
லடிமையுள்ளாருமேதிலாளரும்பிறருமீண்டி
யிடிகழைவாய்விட்டென்ன ப்புந்திகளினையசொல்வார். (எக)

மந்திரக்கிழமைபூண்டுமென்னவர்களுஞ்செய்வ
தந்தணர்க்கறனையல்லவமைச்சியலதத்துநின்றால்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேண்டுமென்னத்
தந்திரமது நூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றோவையா. (அ0)

அரைசியலமைச்சுநீதியாய்த் துங்கட்டுநாங்க
னாரைசெய்வதெவனீர்செய்வதொன் றுநன்றவதில்லை
விரைசெறிதாராந்கின் றுவெம்பரிவருவதாக
வரையதைசெய்தீர்நாளையென் சொலவல்லீரையா. (அக)

தழுவினிகளைஞர்நட்டோர்சார்வுளோர்தக்கசான்றோர்
குழுவினைக்காக்கவேண்டுங்குறிப்பிலீர்போலுநீவி
ரொழுகுறுசெயலினாலேயுஞ்செய்வு மக்கேசால
வழகிதுபோலுமென்னக்கழறினாதுகேட்டையன். (அஉ)

சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமின்பமற்றேறம் [ஞ்
வெற்றுடன்மானந்தீர்ந்தேம் வெறுக்காமெல்லெறுக்கவைத்தே
செற்றமுஞ்செருக்குங்காய்தேந்திவினையிரண்டுந்தீர்ந்தேங்
கற்றைவாரசடையான் கோலங்காட்டியாட்கொண்டவன்றே. (அங)

தந்தைதாய்குரவஞ்சான் சங்கரனிராசைபெண்டிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாகிலாவீசனன்ப
ரந்தமில்பிறவியேழுமடுபகையென்பதோர்ந்தே
மெந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (அச)

(எஅ) வையம்-தேர். (எக) வாய்விடல்-ஒலித்தல்.

(அ0) தந்திரமது நூல் என்றது - அறுபத்துநான்கு கலைகளுள்
மதுநூலு மொன்றாதலின். (அங) வெறுக்கை - செல்வம்.

(அச) குரவன் - போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானாசிரியன்.
விராசை - ஆசையின்மை.

ஊரெலாமட்டசோ றுநம்மதேயுவரிழுந்த
பாரெலாம்பாய றுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரெலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீ மணிபூண்கண்டி
நீரெலாஞ்சுமந்தவேணிநிருத்தனாட்கொண்டவன்றே. (௮௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினுமின்றே யிறக்குகவென்று மிருக்கினுமிருக்கு வே
ந்த, னெறுக்கினுமொறுக்க வுலகையுமுடனே யூட்டினுமூட்டிக
வானிற், சிறக்கினுஞ்சிறக்க கொடியதீநரகஞ் சேரினுஞ்சேருக சி
வனை, மறக்கிலம்பண்டைப் பழவினை விளாந்தான் மாற்றுவார்யா
ரெனமறுத்தார். (௮௬)

வாதவ்ரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் சுஎ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௭௯௮.

ஐம்பத்தோன்பநாவது,

ந ரி ப ரி யா க் கி ய ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன் செழியன்வாயிற்
றெரிகலையமைச்சரேற்றைத்தேசிகவடிவத்தீண்டி
வரிகழல்கூட்டியாண்டவண்ணமில்வண்ணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம். (௧)

சுற்றமாம்பாசநீவித்துகளறுத்திருந்தார்தம்மை
மற்றைநாளழைத்துவேந்தன்வந்திலபோலுமின்னங்
கொற்றவாம்பரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
நிறைநரான்முதனாண்மூன்றிலீண்டெவவிறைவவென்னா. (௨)

சிந்தரஹதன்மால்யானைச்செல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துரையகன் தவாகவகுக்கழுந்தண்ணீரூட்ட
நந்துறைதடங்கள்வேறுதொடிகநீணகரமெங்கு
மிந்துறைமாடமெல்லாமழகுசெய்திடிகவென்றார். (௩)

(௮௫) துன்னம்-தைத்தல்.

(௧) அரிகணை-நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில் ககரமெய்தொகுத்தல்.

(௨) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது, உயிர்ச்சார்பாய்ந்திறவின.

(௩) மந்துரை - குதிரைலாயம்.

காவலன் கருமஞ்செய்வோர்கந் துகப்பந்தியாற்றி
யோவநகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தாவுதெண்டலேழ்கண்டசகரர்போல்வைகண்மூன்றில்
வாயியுஞ்ஞானுந்தொட்டார்மண்டொடுகருவிமாக்கன். (௪)

வரையறைசெய்தமூன் றுவைகலுங்கழிந்தபின் னாட்
கரையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலமின்னமென்ன
விரையரைவண்டார்தண்டாரவேம்பனும்விளித்துவந்த
வுரையறைநாவினாரையொறுப்பவனொத்துச்சீறா. (௫)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென்றவைவருவதென்னாத்
தன்னெதிர்நின் றவஞ்சத்தறுகணர்சிலரைநோக்கிக்
கொன்னுமிக்கள்வன் றன்னைக்கொண்டிபோய்த்தண்டஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டொங்குமின்போமினென்றான். (௬)

கற்றிணிதோளான்சீற்றங்கண்டெதிர்நில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிமள்ள
ரெற்றிணிவகைதான்பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்த்துச்சீறிச்
செற்றமில்கிந்தையார்மேற்செறிந்தகல்லேற்றினாரே. (௭)

பொன்னெடுஞ்சைலங்கோட்டிப்புரம்பொடிபுத்தவீரர்
கொன்னெடுந்தானையுள்கிரின் றனர்சுமந்தபார
மந்நெடுந்தகையார்தாங்கியாற்றினாரடைந்தவன்பர்
தந்நெடும்பாரமெல்லாந்தாங்குவாரவரேயன்றே. (௮)

சிலையதுபொறைதோற்றாதுசிவனடிநிழலினின் றார்
நிலையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்னாக்க
கொலையதுவஞ்சாவஞ்சுர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
தலையதுதெரிந்தார்கையுந்தாள்களுங்கிட்டியார்த்தார். (௯)

அக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருந்தனரரணையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினார் தாமினிநனிபொறுப்பரென்றாப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொருணெனவிரவிப்புத்தேண்
மிக்கதன்னொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலமுலத்தாழ்த்தான். (௧௦)

சுந்தரவிடங்கரன்பர்குழ்துயரகற்றேரே
வந்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்கர்வான்

(௫) கரை - அளவு. விரை - வாசனை.

(௬) தறுகணர் - கொடுமையாளர். என் என்றது இகழ்வின்
மேனின்ற வினாவிலைச்சொல். அறுவு - அறுதி.

(௭) வேதத்தலை-உபநிடதம். (௧௦) அமுலம்-பரப்பு.

மிந்தவர்மார்பந்தூங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தந்தரவுடுக்களெல்லாமயன்றலைமாலையொத்த. (கக)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகடலமுலத்தாழ்ந்து
கழிபடுதனையுங்காப்பான்கண்ணுதன்மூர்த்திபாதம்
வழிபடுமவரைத்தேரூன்வன்சிறைறப்படுத்ததென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பரந்ததுகங்குலீட்டம். (கஉ)

கங்குல்வந்திறுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையனையிற்போக்கிச்
சங்கிலிநிகளம்பூட்டித்தவத்தினைச்சிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிதறநோக்குஞ்சினங்கெழுகாவலாளர்
மங்குலினிருண்டகண்டர்தொண்டரைமறுக்கஞ்செய்தார். (கங)

மிடைந்தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந்தவர்கிடந்தோன்பூமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந்தவர்செம்பொற்பாநகைமலர்புணையாப்பற்றிக்
கடந்தனர்துன்பவேலையுலர்ந்ததுகங்குல்வேலை. (கச)

அந்தமிலழகன்றன்னையங்கயற்கண்ணியோடுஞ்
சுந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான்றொண்டர்குழ
வந்தனைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும
பந்தநான்மறையினார்ப்புமபருகினர்செவிகளார. (கடு)

போதவானந்தச்சோதிபுனிதமெய்த்தொண்டர்க்காக
நாதமாமுரசுமார்ப்பநரிப்பரிவயவர்குழ
வேதவாம்பரிமேற்கொண்டவீதியில்வரவுகாணுங்
காதலான்போலத்தேர்மேற்கதிரவனுதயஞ்செய்தான். (கசு)

கயனெடுங்கண்ணியோடுங்கட்டவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரக்கருணைவெள்ளம்
பயினெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயச்செங்கைகூப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார். (கஎ)

(கங) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல் - மேகம். கருஞ்சிறை என்ற
தில் - கருமை இழிவின்றமேலது. (கச) கிடந்தோன் என்றது - திரு
மலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரண்டனுள், முன்ன
து - கடல், பின்னது - பொழுது. (கடு) அமளிப்பள்ளி - படுக்கை;
இது ஒருபொருட்கிளவி. (கசு) போதம் - அறிவு. நாதம் - நாததத்
துவம். வயவர் - வீரர். (கஎ) பூஞ்சேக்கை - மலர்ப்பள்ளி. துயிலு
ணர்தல் - நித்திரையினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எந்தாயனைத் துலகமீன்ற யெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுஞ்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ.

(௧௮)

மூவாமூதலாய்முதுமறையாய்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்
தேவாதிதேவாய்த் திருவாலவாயுறையு
மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ.

(௧௯)

முன்னுமுதுபொருட்குமுன்னுமுதுபொருளாய்ப்
பின்னும்புதுமைக்கும்பின்னாகும்பேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னுமகனையெளியேற்கிரங்காயோ.

(௨௦)

மண்ணாய்ப்புணலாய்க்கணலாய்வளியாகி
விண்ணாயிருசுடராயித்தனையும்வேருகிப்
பண்ணாயிசையாய்ப்பனுவலாயெங்கண்ணுங்
சண்ணையென்னுறுகண்காணவாதென்கொல்லோ.

(௨௧)

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுருத்துவெங்கூற்ற
மங்கும்புரியாவருந்துன்பத்தாழ்த்துநான்
மங்கும்படியறிந்துமவந்தஞ்சலென்கிலையா
லெங்குஞ்செவியுடையாய்கேளாயோவென்னுரையே.

(௨௨)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற்
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவின்மென்னைக்கைவிட்டாய்வெய்யரெனை
யாட்டியொறுக்குமிடத்தாரேன்றுகொள்வாரே.

(௨௩)

ஊராரூனைச்சிரிப்பதோராயென்முன்னடிமைக்
காராயடியேனயர்வேனெத்தறிந்தும்
வாராயரசன்மமரிழைக்கும்வன்கண்ணேய்
பாராயுன்முன்மையிதுவோபரமேட்டி.

(௨௪)

(௧௮) செழுங்குவளைத்தாராய் என்றது - ஆசிரியத்திருக்கோ
மமாயெழுந்தருளினமைபற்றி. (௧௯) மூவாதஎன்றது - ஈறுகெட்டு
மூவாஎன்னின்றது; மூத்தலில்லாத என்பதுபொருள். ஆஆர்கோடி-
இடபக்கோடி. (௨௦) “முன்னும்—ஒளியாய் - என்றதை” முன்னு
ப்பழம்பொருட்கு முன்னுப்பழம்பொருளையென்னுந் திருவாசகத்
தாலுணர்க. (௨௨) அங்கும் என்றது - இயம்புரியை.

கலிலிலைத்துறை.

என்றிரங்குவோரி ரங்கொலியினஞ்சொரு ரமுனை
சென்றுதாயர்தஞ்செவித்துறை நுழைந்தெனச்செல்லக்
குன்றிருஞ்சிலைகோட்டியகூட்டுயகன்கேட்
டன் றுவன சிறைநீக்குவான் நிருவுளத்தமைத்தான். (௨௫)

நந்தியர்தியாம்பெருங்கணநாதரைவிளித்தான்
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்றின் று
முந்தியாவணிமூலநான்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேண்டும், (௨௬)

பாவரும்புனத்தியங்கு றுநரியெலாமீட்டித்
தாவரும்பரியாக்கியத்தாம்பரிநடத்துஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன்செல்லுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதுமப்படியெனப்பணித்தான். (௨௭)

ஏகஞயகனானேபூண்டெழுகணத்தவரு
நாகநாடரும்வியப்புறநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாம்பரியாக்கியவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயினாவர்வரும்பரிசதுபகர்வாம். (௨௮)

தூக்கியார்த்தசெம்பட்டினர்சுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினரிருப்புடற்காப்பினர்வெருளி
னோக்குபார்வையர்புண்டரதுதலினரிடியிற்
ருக்கியார்ப்பெழுநகையினர்தழன்றெழுசினததோர், (௨௯)

வட்டத்தோல்வரிபுறங்கிடந்தசையவைவடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுநதோமாஞ்சுழல
விட்டகையினர்சிலர்வெரிகிடைநெடுவ்சிகப்
புட்டில்வீக்கிவிறுக்கியபுயத்தினாசிலரால். (௩௦)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்பசும்படத்தான்
மொய்ப்புவிக்கியகவயத்தர்சிலர்கருமுகில்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிலர்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிற்ப்படாஞ்செய்குப்பாயத்தர்சிலரால், (௩௧)

(௨௫) இரங்கொலி-முறையீடு. (௨௬) பெருங்கணநாதராவார்
நந்தி, பிருங்கி, மகாகாளர், கும்போதரர், முதலாயினோர்,

(௨௭) பாவகம் - பாவனை, தாவும் - தாம்எனநின்றது இடைக்
குறை. (௨௯) உடற்காப்பு - கவசம்.

(௩௦) வட்டத்தோல்-கேடகம். வைகூர்மை. வெரிந்-முதுகு.
விசிகப்புட்டில் - அம்புறுத்தூணி. விசிகம் - அம்பு. (௩௧) குப்புர
யம் = சட்டை.

பிச்சவொண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சதண்குடையார்பலர்சல்லிசூழ்நாற்றி
வைச்சவண்குடையார்பலர்வாணிவாமுத்த
மொய்ச்சவெண்குடையார்பலர்மொய்ப்பினரிவருள், (௩௨)

தருமமாதிரிநாற்பொருளெனுந்தாளதுஞான
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாமுணர்வெனுங்கண்ண
தருமையாம்பலிதிமுகத்ததுகிடேதவாலதுவால், (௩௩)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்ததுவிரித்த
மந்திரங்களாற்சதங்கைதார்பணிச்சிலம்பணிந்த
தந்தராஞ்சுழல்சோமனுமருக்கனுமிதிக்குஞ்
சுந்தர்ப்பதம்பொறைகொளத்தூங்கிருபுடைத்தால், (௩௪)

மாண்டதாரகப்பிரமமாங்கலினம்பவாய்கழியப்
பூண்டதாற்புறச்சமயமாம்பொருபடைமுரிய
மூண்டிபோரெதிர்விளைத்திகன்முடிப்பதுமுளரி
யாண்டகோமுகமந்திரமாகமேவியதால், (௩௫)

அண்டகோடிகளனைத்துமோர்பிண்டமாவடுக்கி
யுண்டநீரதாமுதுகின்மேலுபநிடக்கலனை
கொண்டவாலியவைதிகப்புரவிமேற்கொண்டான்
ஒருண்டர்பாசவன்ஒருடரவிழ்த்திடவருஞ்சோதி, (௩௬)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனைந்தியுமறைபுகழித்த
ஞானவாள்புறவிருளையுநக்கிவாளெறிப்ப, (௩௭)

(௩௨) பிச்சம் - வெண்குடை. (௩௩) காற்பொருள் - அறம்
பொருள் இன்பம் வீடுஞானம். பரம் அபரமாம் உணர்வுஎன்றது -
பரஞானம், அபரஞானங்களை. கிடேதம் - விலக்கு.

(௩௪) தந்திரம் - சிவாகமம். தந்திரங்களாற்புறவணி தரித்தது
என்றது - வேதங்களை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமங்களாதலின். இரு
புடைத்து என்றது - குளம்பின்மேலிடத்தூள் புடைப்புகளை.

(௩௫) தாரகம் - பிரணவம். முளரி ஆண்டகோ - பிரமன். மந்
துரை - லாயம். (௩௬) கல்லணை - இது கலணை என தொகுத்தற்பெந்
றது. வாலிய - தூய.

(௩௭) மந்திரக்கிழார் - வாதவ்யரடிகள், மீனவன் - அரிமருத்தன்
பாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந்திருமுடிச்சாத் தும்வாள்வைரம்
வேய்ந்தகண்டியுந்தொடிகளுங்குழைகளும் வினையைக்
காய்ந்தபுண்டரதுதலும்வெண்கலிககமுங்கர்ப்பு
மாய்ந்ததொண்டர்தமகம்பிரியாதழகெறிப்ப.

(௩௮)

பிறக்குமாசையோர்மறந்துமிங்கணுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமோசையோரிம்மெனவம்மினன்பரைவேந்
தொறுக்குநோய்களாவானெனவொருவனும்பிறவி
யறுக்கவந்தனென்பபோற்பரிசிலம்பலம்ப.

(௩௯)

கங்கையைச்சடைமுடியின்மேற்கரந்தனையவன்போ
லெங்கடம்மையுங்கரந்திடென்றிரந்துகாவேரி
துங்கபத்திரியாதியாநதிகளுஞ்சூழப்
பொங்கிவீழ்வபோலொலியலுங்கவரியும்புரள.

(௪௦)

வாவிநாரியவாலிதழ்த்தாமரைமலரோ
னாவினாநைநாயகனான்மறைபரியா
மேவினானெனத்தாநொருவெண்குடையாகிப்
பாவினாலெனமுடியின்மேற்பானிலாக்கால.

(௪௧)

முறையினேதியுபுராணமூவாறுநாமொழியு
மிறைவனாமிவன்படைத்தளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடம்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்கள்ரொன்பதுமார்ப்ப.

(௪௨)

மிடைந்தமாயலாம்பரித்திரண்மேற்றிசைநோக்கி
நடந்தநாயகனான்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைந்ததாலெழுந்தாளிகளண்டமுநதிகசையும்
படர்ந்தபோம்வழியாதெனமயங்கினுன்பரிதி.

(௪௩)

பள்ளமாக்குவதுடரினைப்பன்னத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாரெலாம்விலாழிகொப்புளித்து
வெள்ளமாக்குவதுளியால்வெள்ளத்தைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருக்கொண்டபரிமா.

(௪௪)

(௩௮) வினை என்றது—சஞ்சிதவினையை. கலிககம்—வஸ்திரம்.

(௩௯) பரி—வேதக்குதிரை. (௪௦) ஒல்லியல்—ஈயோட்டுங்கருவி.

(௪௧) நாதல்—தோனாதல். (௪௨) இயம்—வாத்தியம்.

(௪௩) மாயலாம் புரவி என்றது—மாயையாலமைந்த நரிகளா

கிய குதிரைகளாதலின்.

(௪௪) விலாழி—வாய்நுரை. புள்ளுவம்—வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்த தூன்கோப்பவான் கங்கை
வையையொத்ததேழ்பசும்பரிசெம்பரிமாவாச்
செய்ததொத்த தூசுந் தூரந்திசைக்கயமுகத்துப்
பெய்ததொத்ததாலொத்ததுபெரும்பகன்மலை.

(ச.இ)

விளம்புகின் றவச்சம்புவெம்பரித்திரண்மிதிக்குங்
குளம்புகிண்டியவெழுந்த தூன்குன்றிறகரிந்தோன்
வளம்புகுந்தடைவாரகுரவழிபுரிவேள்விக்
களம்புகைகந்தெழுதோற்றமேயல்லதுகடாதால்.

(ச.சு)

மட்புலந்திசைவான் புதைபூழியுண்மறைந்து
கொட்புறும்பரிச்சதங்கைதாரோலியினுங்குளர்வான்
பெட்புறுங்குரலோலியினுஞ்செவியினிற்பிறிது
கட்புலங்களாற்கண்டிலர்வழிவரக்கண்டோர்.

(ச.எ)

கவிவிருத்தம்.

தரங்கமெறிமுத்திரைவிலாழியலதார்மா
விரங்குமொலியல்லதிரையேங்குமொலியின்ன
தூரங்கமலமற்றிவைசுரர்க்கரசனின் றும்
புரங்கொலவிடுத்திடவரும்புணரியென்பார்.

(ச.அ)

இம்பருலகுள்ளவலபண்டினை யபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேழும்
பைம்பரிகளையாவினையபாய்பரிகளென்பார்.

(ச.க)

வெம்பணிகளைப்பொரவெகுண்டெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபார்முதுகுஊறு
மும்பருலகைப்பொரவருத்தெழுவதேயோ
வம்பரமுகட்டளவடிக்குரமழுத்தும்.

(இ.0)

(ச.இ) பெரும்பகல்-நடுப்பகல். (ச.சு) சம்பு - நரி - சிவபெருமா
ன். இது செம்மொழிச் சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்
வாது. (ச.எ) பூழி - புழுதி. கொட்புறல் - கொள்ளிடம்மேற்சு
ழலுதல். வான் - மேகம்.

(ச.அ) சுரர்க்கரசன் - இந்திரன். (ச.க) பைம்பரிகள் - பச்சை
க்குதிரைகள். யா - பலவிற்பாலில் வந்த வினாவிடைச்சொல்.

(இ.0) பணிகள் - பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன் முதலிய
சர்ப்பங்கள். உம்பருலகு - தேவருலகம். அம்பரம் - ஆகாயம். அடி
க்குரம் - காற்குளம்பு.

உத்தரதிசைப்புரவீதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதெற்குளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுதல்செய்யார். (௧௧)

மறைமரபுசாலவரும்வன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுடிமிரும்பனைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுடிமமைச்சரையொறுக்கு
யிறைவழுதியுள்ளமுமினிச்சுடிவதென்பார். (௧௨)

முந்தையொருமந்திரிபொருட்டரசன்முன்னு
வந்தமிலனீகமொடரும்பரியில்வந்தாங்
கிந்தமறைமந்திரியிடும்பைத்தணிவிப்பான்
வந்தனர்கொலிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (௧௩)

காமனிவனேகொலறுகாலுமுகடப்பந்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியரயிர்த்தார். (௧௪)

அடுத்திடுவர்கண்ணிறையவண்ணலழகெல்லா
மடுத்திடுவர்கைவளையையமலைவிலையென்னக்
கொடுத்திடுவர்மலைகள் கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெங்கள்வளையெங்கள்னகையிலென்பார். (௧௫)

எந்தன்முடிமாலேமலர்சிந்தினவெடுத்துக்
கூந்தலின்மலைந்துமதன்வாகைமலர்கொன்வார்
சாந்தனையசிந்தினதனந்தடவியண்ணற்
ரோய்ந்தளவிலாமகிழ்துளும்பினவராவார். (௧௬)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபோர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிர்தடுத்தமையெனன்பார்

(௧௨) மறைமரபு என்றது-வேதத்தின் வழி நூலாகிய அஸ்வ
சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதிரை. பொன்னித் துறைவன் - சோழ
ன். பனைதொடுக்கு மறவன் - பனைமாலேருடிய சேரன். வழுதி-அ
ரிமருத்தன பாண்டியன் (௧௩) தந்திரி என்றது - சேனை காவலரா
கியசவுந்தர சாமந்தரை. பொருநர் - வீரர்.

(௧௪) கடப்பந்தாமன்-கடப்பமாலேருடிய முருகக்கடவுள். தா
ருகனை வென்றோன் மாமன்-தாருகாசுரனை வதைத்த முருகக்கடவு
ள்மாமனாகிய திருமால். மலைவன்சிறகரிந்தநாமன்-இந்திரன். நாரி
யர்-பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதுகண்ணியெனவோதப்
பட்டதுமெய்கம்முயிர்படுத்தமையினென்பார்.

(௫௭)

கவிநிலைத்துறை.

இச்சையால்வடிவெடுப்பவனிந்திரசால
விச்சைகாட்டுவானெனப்பரிவீரனிலுலகைப்
பிச்சதேற்றிடமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நச்சமாதரைமயக்கியுமிங்கனநடந்தான்.

(௫௮)

தாவுகந்துகமிந்தியமொத்தனசயமா
வாவுதின்கணமள்ளர்கண்மனங்கனையொத்தார்
மேவியம்மனந்தொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாவியொத்ததுநெடுமருமறைப்பரியே.

(௫௯)

துன்னுமின்னியமுழக்கமுந்தூரகதவொலியு
மன்னவீரர்வாயரவமுந்திசைசெவியடைப்பக்
கன்னிமாமதில்சூழ்கழிநகர்க்கரைக்காத
மென்னவெய்தினுன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லை.

(௬௦)

தாழிசையொருபோகு கொச்சகம்.

கண்டவர்கழிதாடிக்கழிநகர்க்குறுகிக்கார்
விண்டவழ்மணிமாடத்தடுசிறைமிகைகின்ற
கொண்டலினனையார்முன்குறுகினர்மலர்செவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்நகையினர்சொல்வார்.

(௬௧)

மன்னவனெறிதோடாமந்திரரடலேறே
பன்னிறவெழுமுந்நீர்ப்பறவைகள்வருமாபோற்
துன்னினவருகின்றதூரகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில்.

(௬௨)

ஒல்லையிலதுமன்னற்குரையுமினெனமேரு
வில்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச்
செல்லதுதலையிட்டிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வருவனபரியென்றார்.

(௬௩)

(௫௮) பிச்சு-மயக்கம்; இது பித்து என்பதன்போலி

(௫௯) கந்துகம், சயமா என்பன-குதிரைகள்.

(௬௧) கொண்டலினனையார் என்றது-மேகம்கைம்மாறுவேண்டாதுலகிற்கு இன்பந்தருவதுபோல, ஆன்மாக்களுக்குப்பிறப்பிவெப்பொழித்துப் பேரின்பந்தரும் அருமைத் திருவாசகமருளியவாதலுடிகளை. (௬௨) எழுமுந்நீர்-எழுகடல். (௬௩) செல்-மேகம்.

மருத்தென வருகின் றமாக்கடலென மன்னன்
 திருத்தணி கடகப்பூண்டெரித்திடவுடல்வீங்கப்
 பெருத்தெழுமகிழ்தூங்கிப்பெருவிலைமணியார
 மருத்திகொள்கலைநல்கியமைச்சரைமகிழ்வித்தான். (சு.ச)

எந்தரியணைநீங்கியெழுதியதலைவாயிற்
 போந்தருகொளிர்மாடம்புகுந்தரியணைமேவிச்
 காந்தளின்விரனல்லார்கவரிகள்புடைவீச
 வாய்ந்தவர்புறஞ்சூழுவபெரிவரவேற்பான். (சு.சு)

பரணருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
 வருவனசிறுகாலந்தாழ்த்தலுமதிவேந்தர்
 புரவலன்மனம்பெய்ச்சிப்பொய்யிதுவெனவுள்கி
 யருகணையுழையோரைக்குறித்தனனழல்கண்ணான். (சு.சு)

மன்னவனினைவாற்றான்மந்திரர்பெருமானைத்
 துன்னினர்கொடுபோயத்தோள்வலிமறமள்ள
 ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுத்தனருரவோர்தந்
 தென்னவர்தமையுள்கிச்சேவடிதுதிசெய்வார். (சு.எ)

பூவார்முளரிப்புத்தேளறியாநெறித்தந்தாய்
 பாவார்தென்சொற்பனுவன்மலைப்பணிகொண்டாய்
 தேவாதேவர்க்கரசேசிரியேனுறுதுன்ப
 மாவாவென்னாவஞ்சேலென் னொயற்றேனேயோ. (சு.அ)

நெஞ்சேயுரையேசெயலெயெல்லானினவென்றாய்
 வஞ்சேபோலும்தேலின் னுவாராயோ
 பஞ்சேரடியாள்பாகாகூடற்பரமேட்டி
 யஞ்சேலென்னாவிதுவோவருளுக்கழகையா. (சு.க)

காலிநேருங்கண்டாநாயிர்கடையான
 பாலியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
 யாலியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றோவின்
 ரோவிவாளாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே. (எ.௦)

(சு.ச) மருத்து-காற்று. திருந்த என்றது - அகரவீறுதொக்கு வலித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (சு.சு) ஆய்ந்தவர் என்றது- அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோரை.

(சு.சு) உழையோர்-தண்டலாளர். (சு.எ) உரவோர்-பெரியோர். தென்னவர என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. (சு.அ) நெறி என்றது- திருவடிஞானத்தை. (சு.க) வஞ்சகம்-இதுகடைக்குறையாய்வஞ்செ ன்நின்றது. (எ.௦) காலி-நீலோற்பலம். ஒவி-கைவிட்டு.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

என்றிரந்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயெங்குங்
கன்றிளஞ்செவியின்ல்லான்களை குரலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காளுங்காள்மொலிக்குமோசை
வென்றிகொள்புரவிச்செந்தாடிசையெலாம்விழுங்கக்கண்டார். (எக)

வழுதியுமறிந்துவாதஞ்ஞரரைவிளித்துவந்த
தொழுகுலவமைச்சர்தம்பாற்றுக்கடவிரன்புகூர்ந்தெம்
பழுதறுகருமதும்போற்பரிக்குகர்யாரையென்னை
வெழுதருமகிழ்ச்சிமேற்கொண்டளவளாயிருக்குமெல்லே. (எஉ)

பாயிருட்டபடலங்கீறிப்பல்கதிர்பரப்பித்தோன் றுஞ்
சேயினம்பரிதிவாறோரனையராய்ச்சிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோடும்விலாழியாற்பரவைசெய்யும்
வாயினவாகிவந்தமாயவாம்பரிகளெல்லாம். (எங)

வண்டிமுதாரினான் நன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கண்டறியாதகாட்சிக்கவனவாம்பரியைநோக்கி
யண்டர்நாயகன் போனமுமாயிரங்கன்பெற்ற லு
முண்டமையாவென்றுள்ளக்குறிப்பொடுமுகைபூத்தான். (எச)

தானெனமகிழ்ச்சியென்னத்தலைதமொறிவேந்தன்
மானவெம்பரிமேல்வந்தவயவரைவியந்துமிக்கா
ரானவரிவருளயாரென்றமைச்சரைவினவவையா
யானதுவறியேனென்றாராயரையுமறியவல்லார். (எடு)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அண்டமெலாமாதாரமாகத்தாங்குமானந்தத்தனிச்சோதியண்
டந்தாங்குஞ், சண்டமறைப்பரிதனக்காதாரமாகித்தரிக்கவொருகா

(எஉ) அளவளாய் - மனங்கலந்து. (எங) சேயினம்பரிதி வா
றோர் என்றது - துவாதசாதித்தர்களை. (எடு) மானம் - பெருமை.
இது அளத்தற்கரிய வேதத்தின்மேல் நின் நமையால் பண்பாகுபெ
யர்.

(எச) சண்டம் - வேகம். அண்டந்தாங்குஞ் சண்டமறைப்பரி
என்றது - இலக்குமியின்சாபத்தால் கோட்டான்வடிவமான பிரம
னிட்ட முட்டையில் தோன்றிய வேதப்பரியை. இதனை - “மிக்க
செழுமறை நாவில் கமலநாதன் விழிப்புனலே விண்ணோர்களெண்
மர்தம்பால், மைக்கடண்மேலமிர்தத் திலங்குமீதில் மல்குகருப்பை
யிலாகவண்டத்தன்னிற், நெருக்கவெழுபேதமெனு மிவற்றிற்றேன்
றுந்தொன்மையவாய்” எனவரும் வாசனாடிகள் புராணத்தானுமு
ணர்க. அண்டம்-முட்டை. குதிரையேற்றம் என்றது-ஐங்கதிபேத
மும், இருவகைச்சாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், நெடுவீதிமுதலி
யவிசித்திர விகற்பங்களையும்.

லத்தமசைவிலாத, புண்டரிகத்தாளசையப்பாசரீக்கும்புளைகரத்தா
ற்பரிபூண்டபாசம்பற்றிக், கொண்டரசனெதிர்போந்துமன் னாவெ
ங்கஞ்சுதிரையேற்றஞ்சிறிதுகாண்டியென்றார். (எச)

அறுசீரடியாசிரியவிஞ்சத்தம்.

இசைத்தவைங்கதியுஞ்சாரியொன்பதிற்றிரட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தனுமவையுமன்றித்
திசைப்புலத்தவருமேலைத்தேவருமருளமேற்கொண்
டசைத்தன் ரசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைக்கவல்லார். (எஎ)

ஆண்டகையவர்போனின்றவடுகணத்தவருந்தத்தங்
காண்டகுபுரவியெல்லாநடத்தினர்காட்டக்கண்டு
பாண்டியன்வரைநோக்கிதுங்களிற்பதியாந்தன்மை
பூண்டவரயாவரென் றுனிவரென்றார்புரவிவீரர். (எஅ)

சுட்டிதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவிழ்தாரினான்முன்வருதலுங்கருணைநாட்டம்
பட்டினமயங்கித்தன்னைமறந்தெழீஇப்பாண்டிவேந்தன்
றட்டவிழ்கமலச்செங்கைதலைமிசைக்கூப்பிரின் றான். (எக)

பின்னவண்ணையாலேமறைப்புண்டபெருநீர்க்கூடன்
மன்னவனறிவுதோன்றவின்றொருருவயமாவீரன்
தன்னைநாங்கண்டெழுந்ததுடங்கரங்கூப்பிரின்ற
தென்னெனத்தவசின்மீளவிருந்திடநாணிரின் றான். (அச)

நிற்கின் றான்முகத்தைநோக்கிநேர்நின்றமறைமாவீரர்
பொற்குன்றமுபுயத்தாயுன்றன் பொருளெளவாங்கொண்டிபோந்து
சொற்குன்றாவமைச்சன் றுனைநமக்குநஞ்சுமுனீங்கா [ன்
மற்குன்றநமர்க்குமாரவழங்கினான்வழங்கலாலே. (அக)

வானவர்தமக்கேயன் றிமனிதருக்கிசையத்தக்க
வானவன் றறிஞரிட்டவிலைவரம்பகன்ற நூலின்

(எஎ) ஐங்கதியாவன-மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வா
நரகதி, இடபகதி. (பின்னிரண்டையுரிக்கி, சசகதி, சரகதிஎனக்
கூட்டியுரைப்பதுமொன்று.) இருவகைச்சாரியாவன-வலசாரி இட
சாரிகள். இவற்றை அஸ்வநாலுட் காண்க. (எக) சுட்டிதற்கரிய
சோதிஎன்றது-மனவாக்கிற் ககோசரப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(அஉ) அறிஞர்-குதிரைநூலுணர்ச்சியில் வல்லவர். நூலின்மா
னமுள்ளன என்றது - அசுவநூலிற்கூறிய இலக்கணங்கன்முற்று
முடைமையை. ஊனமில்பரி என்றது - “கொம்புகன்னந்திருகு
கன்னநஞ்சபாதம் கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டினிஞன்றார், வெ
ம்புதழற்சுடலை முகப்பரனேர்கண்ட-மண்டப்பாழ்விலங்கிபலவண்
டமாதல், செம்பொறியாமக்கினி சித்திரங்கன்முன்று, சிறந்தினிய
மட்டிற்பாலறுபாலென்றே - அம்புவியோர்மொழிந்த பழுது” என
வாதஞ்சாடிகள் புராணத்தில் வருதல்காண்க.

மான முள்ளனவாய்நல்லவாசிகளுனக்குவந்த
ஆனமில்பரிமாவிற்சும்வாணிபமுரைப்பக்கேட்டி. (அஉ)

இன்னவாம்பரிகளென்பாலின் ஹீகயி றுமாறி
நின்னவாக்கொள்ளுநீராணின்னவாம்பரியேநாளை
பென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுன் தனக்குங்கொண்டு
மன்னவாகருமயில்லைபரிவிலவழக்கீதென்றார். (அங)

அப்பொழுதரசன் றுனுமகமகிழ்த்ததற்குநேர்ந்தெம்
மெய்ப்புகழமைச்சர்தம்மின்மேம்படுவாதவூர
ரொப்பருந்திதத்தராகியும்மிடைநட்பான்மிக்க
துப்புரவுடையராளுரெனநனிசொல்லினானே. (அச)

உரகதவாரந்தோற்று துயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதநிறத்துநிம்பமாலைதாழ்மார்பினற்குக்
குரகதங்கயிறுமாறிக்கொடுப்பவர்பொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள்சொல்லுவான்ருடங்கினாரே. (அரு)

காயும்வேன்மன்னவோரிக்கடும்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலுந்தாண்டிச்செல்லுநாட்டமுதுமுழயாச்சால
வாயிலுதுமுழயுங்கண்டவெளியெலாம்வழியாச்செல்லுந்
தீயவேம்பசிவந்துற்றற்றின்னாதவெனினுந்தின்னும். (அசு)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரவியொன் றுதா
னொருவன திடைவதிந்துறையினொல்லென
மருவுறுந்திருமகன்மல்லற்செல்வமும்
பெருகுறுங்கீர்த்திகள்பல்கும்பெற்றியால். (அஎ)

நெய்த்திமொந்தளிர்நிறத்தநாவின்
வைத்திடுகுளம்புகளுயர்ந்தவார்ந்துநே
ரொத்திடுமெயிற்றினவுரமுங்கண்டமும்
பைத்திடுமராப்படம்போன் நபாடலம். (அஅ)

(அங) பரிவில வழக்கு-அசுவவாணிப வழக்கம்.

(அச) துப்புரவு-ஐம்புலதுகர்ச்சி. (அரு) உரகதம்-சர்ப்பம்.

(அசு) ஓரிக்கடும்பரி என்றது-ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய

இந்தக் குதிரைகள்-நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் என
க்கவர் பொருள்படநின்றது. அமையம்-போர்ச்சமையம். ஞாயில்-
஁திஹுறுப்பு. (அஅ) பாடலம்-பாடலமென்னும் பெயரையுடையகு
திரைகள்.

அகலியதூதலின்வாய்க்தருஞ்சிபோ
னிகரறுகொய்யுளேகிறமொன்றாயின
புகரறுகோணமூன்றாகிப்பொற்புறு
முகமுடையனவயமொய்கொள்கோடகம். (அக)

முட்டியசமரிடைமுகத்தில்வாளினால்
வெட்டினுமெதிர்ப்பதாய்க் குரங்குவேங்கைதோல்
பட்டிமைநரியரிசரபம்பாய்முய
லெட்டியகத்தியினவிவுளியென்பவே. (க௦)

உன்னதநீளமுண்டாகிச்சங்குவெண்
கன்னலின்வாலியவிலாழிகால்வதாய்ப்
பின்னமாகியதனிவன்னம்பெற்றுமை
வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே. (க௧)

திணிதருகழுத்தினிற்சிறந்ததெய்வத
மணியுளதாகியெண்மங்கலத்ததா
யணிதருபஞ்சகல்யாணமுள்ளதாய்க்
குணிதருநீரதுகுதிரையாவதே. (க௨)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காரகித்
பங்கமான்மதமெனக்கமழும்பாலதாய்ச்
சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
சிங்கமும்போலொலிசெய்வதாம்பரி. (க௩)

நாலுநூல்களுங்கடைந்தெடுத்தநாட்டினாற்
போல்வதாய்க்கொட்டிற்றம்போதுசுற்றுதீக்
கோலையொப்பாகிமேற்கொண்டசேவகன்
காலினுளடங்குவதாகுங்கந்துகம். (க௪)

(அக) கோணமூன்று-முக்கோணம். இது கோடகமென்னுங்
குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (க௦) தோல்-யானை. பட்டிமை-
வஞ்சகம். அரி - சிங்கம். இச்செய்யுள் இவ்வுளின்னுங்குதிரையினி
லக்கணங் கூறியது. (க௧) உன்னதம்-உயரம். வெண்கன்னல்-வெ
ள்ளைக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது-கபிலரித்தை.

(க௨) தெய்வதமணி என்றது-கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திரு
க்குந் தேவமணியை. எண்மங்கலம்-பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின்
விரிவை, இப்படலம்-கக௦-வது செய்யுளிற்காண்க.

(க௩) அகிற்பங்கம்-அகிற்குழம்பு. (க௪) கொட்டிற்றல்-சுற்றிவ
ருதல். சுற்றுதீக்கோல்-கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுந் துருக்கமுமா றந்தாண்டிடு
முரண துவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணமெல்லாநிறைபுரவிபோந்தன
விரணவேலாய்வயதெட்டுச்சென்றதால். (௯௫)

பகைத்திறமுருக்குமிப்பரிகண்மன்னரீ
யுகைத்திடத்தக்கவென்றேறு திவேத நூற்
சிகைத்தனிச்சேவகர்திரும்பித்தம்மனோர்
முகத்தினேநோக்கினார்மொய்த்தவீரரும். (௯௬)

வாம்பரிமறைக்கெலாம்வரம்புகாட்டுவ
தாம்படிநண்டவரநிலும்பிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினூர்புரவியாவையும்
வேம்பணிதோளிணன் வியப்பமெய்தியே. (௯௭)

ஆத்தராய்மருங்குறையமைச்சர்யாரையும்
பார்த்தசைபாமுடியசைத்துப்பைப்பயப்
பூத்தவாணகையொடுமகிழ்ச்சிபொங்கினான்
நீர்த்தனுநடத்தினான் றெய்வமாவீனே. (௯௮)

இருவகைச்சாரியுமெதிர்ந்துவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோன்மறுகெலாமொரு
தூரகதமேநிலைநின்றதோற்றமொத்
தொருவறநடத்தினுரொருகணத்தினே. (௯௯)

இந்நிலையலமருமிவுளிமேலொரு
மின்னிலைவேலினான்வினவத்தங்கையின்
மன்னியகங்கணம்விடுத்துமாநகர்
தன்னிலைகாட்டியதன்மையொத்ததே. (௧௦௦)

பன்னிறமுடையவாம்பரியும்வீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பின்னிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரையாந்தையல்கையணி
துன்னியபன்மணித்தொடியும்போன்றவே. (௧௦௧)

(௯௫) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம் - மலைக்கோட்டை, புரணம் - ஓளி. (௯௬) வேத நூற்சிகைத் தனிச்சேவகர் என்றது - நூனகாண்டத்தி னுட்கிடையெனப் பொருளுணைத் தேற்றுதலை.

(௯௭) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.

(௧௦௦) வேலினான் என்றது - வங்கியசேகர பாண்டியனை.

இந்தியனுதலினரிடித்தபொற்சுணஞ்
சிந்தியமறுகிடைநடக்குந்திண்பரிப்
பந்தியினெழுந்த தூள்சுவணப்பாரின்மா
வுந்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (௧௦௨)

தேவருமணிதருந்திருந்துகூடலார்
யாவருமுவப்புறவிவுளிவிட்டுமண்
காவலன் முன் குறி இக்கருணைமாக்கடன்
மாவருதிறனெ லாம்வகுத் துத்தேற்றுமால். (௧௦௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கொள்காம்போசமிப்பரியிம்மாமந்தரமிந்தவாம்புரவி
விளங்குகாந்தாரமிக்குரங்குளாவான் மீதமிக்கந் துகஞ்சிந்து
தூளங்கில்பாஞ்சாலமிக்கனவட்டந் துளுவமிக்கு திரையித் துரகங்
களங்கமிலிமயப்பருப்பதமித்தக்கற்கியின் மண்டலங்கவிகங்கம். (௧௦௪)

ஆரியமிந்தப்பாடலமிந்தவச்சுவங்கூர்ச்சரமிந்தச்
சீரியதுரங்கங்கேதையமிந்தத்திறலுறுகொய்யுளையவன்
வேரியம்பணைசூழ்மக்கமிக்கொக்குவிரிபொழில்வளையுசமிந்தப்
போரியலிவுளிபல்லவமிந்தப்பொலம்புனை தார்நெடும்பாய்மா. (௧௦௫)

கந்தவர்புகழ்சுவலீரமிக்கோரங்கன் னிமாராட்டமிவ்வன் னி
கொற்றவர்பயில்வாசந்திகமிந்தக்கோடகங்காடகங்கன் ன
லுற்றகான் மீரமிவ்வயமிந்தவத்தமகோணமா ளவமிவ்
வெற்றிசேர்குந்தங்கந்தரமிந்தவிதல்புனையரிசவுராட்டம். (௧௦௬)

விரிபொழிற்சாலிவேய்மிருகிள்ளைவேறு தீவாந்தரமிந்தத்
துரகதமிந்தக்குரகதங்கொண்டல்குழ்குருக்கேத்திரமின்ன
பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன் றருபொருளின்
விரவியகசையாற்கொணர்ந்திவர்வந்தார்வேந்தகேளிந்தவாம்பரியுள்.

வெண்ணிறஞ்செவப்புப் பொண்ணிறங்குறுப்புமவேறறவிரவிய
நான்கு, வண்ணமுள்ளனவுமவேறுவேறைய மரபுமைவண்ணமும்வந்
த, வெண்ணியவிவற்றின் சிறப்பிலக்கணத்தே யியம்புதுங்கேளென
விகல்கா, யண்ணலங்களிற்றூர்கருமறைப்பரிமேலழகியாரடைவுற
விரிப்பார். (௧௦௮)

(௧௦௨) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள
உச்சைச்சிவ மெண்ணுங் குதிரையை. பூமி - புழுதி.

(௧௦௪) குரங்கு உளை - வளைந்த புறமயிர். மண்டலம் - நாடு.
பரிமுதலியன சாதியொருமை. (௧௦௬) கன்னி - அழிவில்லாதது.

வெள்ளிநித்திலம்பால் சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல்வது வெள்ளைத், துள்ளியபுரவி மாதுளம்போது சுகிர்த்தசெம்பஞ்சியின் குழம்பிற், நெள்ளியகிறத்த செம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வண்டுகா ர்முகில்போ, லொள்ளியகரிய பரியெரியமூலா னுரோசனைநிறத்த பொற்பரியே. (க0க)

தெரிதரவகுத்த விந்நிறநான்குஞ் செறிந்தனமிச்சிரமிதன்பே, நுரைசெய்வர்முகமார்புச்சிலால்காலென் றுரைத்தவெட் டிறுப்பி னும் வெண்மை, விரவியதட்ட மங்கலந்தலைவால் வியனுரமென்ற விம்மூன் று, மொருவியவுறுப்போரைந்திலும்வெள்ளையுள்ள துபஞ் சகல்யாணி. (கக0)

அணிகிளர்கழுத்திலவலஞ்சுழித்திருந்தாலறிந்தவரதனையேதெய்வ மணியெனவிசைப்பர்முகந்தலைநாசிமார்பமிந்நான் குமில்விரண்டு பணிதருசுழியுதுதன டெப்பின்னைப்பக்கமுமொவ்வொருசுழியுந் துணிதரவிருப்ப திலக்கணமுள திச்சுழியில திலக்கணவமுவே. (1)

பிரிவுறவுரத்திலைஞ்சுழியுளதுபேர்சிரிவற்சமாதுதலி
விருசுழியாதன் முச்சுழியாதலிருக்கினுந்ந றதுவன்றே
லொருவநான் குசுழிவலம்புரியாயுள்ள தூநல்லதுவன்றி [ர்.
யிருசுழிமுன்னங்கால்களின்மூலத்திருக்கினுநல்லதென்றிசைப்பா
களாடுவிரட்டைச்சுழியுடைப்பரிதன்கருத்தனுக்கறமிடிகாட்டு
மளவறுதுன்பமரணமுண்டாக்குமவைகளைக்கா ளுளவாகி
லுளபயந்துன்பகிளபந்தனமேலுதடுமற்காலடிக்கபோலம் [கும்.
வளர்முழந்தாளிந்நான்கினுஞ்சுழிகண் மன்னினுந்தலைவனைவதைக்

இச்சுழியுடைய புரவிபந்தியில்யாத் திருக்கினும்பழுதிவைகிட
க்க, வச்சமிவ்பரிக்குப் பிராயநாலெட்டா மவத்தைபத் தாகுமொவ்
வொன்றில், வைச்சதுமூன்று வருடமுமிரண்டு மதியமும்பன்னிரு
நாளா, நிச்சயித்தளந்தா ரின்னமுமொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கண
மதுகேள். (ககச)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வண்ணபேதமிருந்திருந்தாலும்வெள்ளைகலந்திருந்ததானா,
லவ்வண்ணப்பரிநன் றுகரும்புரவிக்ககடேனுமகன்மார்பேனுஞ், செ

(க0க) சுகிர்த்த-சீவிய. மை - கருமை. உரோசனை - கோரோ
சனை. (கக0) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களு
மாகிய வைந்துறுப்புகள். (கக௩) களாடு-கண்டத்தினிடு. மீடி-வறு
மை. அவை என்றது-அவ்விரட்டைச் சுழிகளை. நிகளபந்தனம்-
தலைபூணல். (ககச) அவத்தை - தசை. (கக௫) அகடு - வயிறு. வாரு
ணம்-வயிற்றிலும் மார்பிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

வ்வண்ணமிருக்கின துசயமுளதப்படிவெண்மை சேர்ந்தாலந்த, மை
வ்வண்ணப்பரியின்பேர் வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்கு மாற்றார்போ
ரில். (ககடு)

மகவளிக்கும்பிடர்வெனப்பு மகிழ்வளிக்கு முரவெனப்பு மணி
த்தார்க்கண்டத், தகவெனப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெனப்புச்
சயங்கொடுக்கு மதன்பின்பக்கத், தகவெனப்புச் சுகம்பயக்கு மிட
வெனப்புச் சந்தானத் தழைக்குஞ்செல்வ, மிகவனர்க்குந் தனம்பல
தானியநில்கும் வலப்புரத்து வெள்ளைமாதோ. (ககசு)

நப்புறம்வான் முகமுன்றும் வெளுத்தபரி வென்றிதரு நாபி
தொட்டு, முற்புறமெல்லாம்பரிதி யெனச்சிவந்து மதியெனப்பின்
முழுதும்வெள்கும், பொற்புடைய வயப்பரிக்குப் பகல்விசயமதியெ
னமுற்புறம்புவெள்கிப், பிற்புறமெல்லாங்கதிர்போற் சிவத்தபரித்
கிராவிசயம் பெருக்குமன்றே. (கக௭)

வந்தனவாலில்லிரண்டு வகைப்பரியும்புரவியடி வைத்தாலொ
த்த, பந்தெனவுரின்றாலோ மலையெனவுமொலித்தாலோ பகடுகிற
ம், வெந்தறுகணரியெனவும் வேகத்தாற்காற்றெனவு மிதிக்குவகூ
த்தாற், சந்தநடமகனெனவு நடக்கிலரிகளிறெனவுந் தகையவாகி.

குலமகன்போற் கவிழ்முசுமூங்க் கருநெய்த லெனக்கண்ணுங்
கொண்டுகார்போ, னிலவியசீர் வண்ணமுங்கார் நெய்தலெனக்கடி
மணமு நிறைத்துநாற்ற, மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி
லானாத மகிழ்ச்சியெய்தி, யிலருவதுத்தமவாசி யென்றுரைப்பாரி
வேதத் தல்லகண்டோர். (கக௯)

ஹாறுவிரலுத்தமவாம் பரிக்குயர்வீரெட்டுவிர ஹாறுநீக்கிக்,
கூறுவிரன்மத்திமவாம் பரிக்கறுபத்தொன்றதமக் குதிரைக்கென்
ப, வீறில்புகழாயவொரு நரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப்பா
ச, மாறுவராலெனமணித்தார் சதங்கைசிலம்பணிவித்து மதிக்கோ
மாறன். (க௨0)

கொத்தவிழ்த்தார் நறுஞ்சாந்தங் கொண்டசெழும் புகைதீபங்
கொடுத்துப்பூசை, பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிரிநிப்பவால
வாய்ப் பரணோகக்கிக், கைத்தலந்தஞ் சிரமுகிழ்த்து வாழியெனப்
பரிகொடுத்தான் கயிறுமாறி, முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந்
தெரியாத முக்கண்மூர்த்தி. (க௨௧)

(க௨௭) புறம்-முதுகு. கதிர்-சூரியன். (க௨௮) அரி - சிங்கம்.
நடமகன்-நாட்டியப்புலவன். களிறு-யானை. (க௨௯) கார்நெய்தல்-
கருநெய்தல். (க௨0) ஈதெட்டு விரஹாறுநீக்கிக்கூறுவிரல்-எண்பத்
துநான்குவிரலளவு. பூசனம்-பூசை. ஒருநரிப்பரியை-ஒருநரியாகிய
குதிரையை. ஒருநர் இ பரியை-எண்ப்பரித்துச் செம்மொழிச் சிலே
டையாக்குங்காலு் ஒருநர் என்பதில் நகரம்பெயரிடைநிலை.

மேற்படி - வேறு.

உபனிடக்கலனைவாசியொன் றலானின் றமாயக்
கவணவாம்புரவியெல்லாங்கொடுத்திடக்கவர்ந்தவீறு
தவனனில்விளங்குந்தென்னன் றன்பெருங்கோயிலுய்ப்பப்
பவன முங்கடலும்போலக்கொண்டுபோய்ப்பந்திசேர்த்தார். (கஉஉ)

வாசிவாணிபர்க்குத்தென்னன் வெண்டிசில்வரிசையாக
வீசிணன் பாணற்கேவல்செய்தவர்வென்குவாரோ
கூசிவானேசர்க்காப்பான் குதிரையினிழிந்தேற்றந்தத்
தூசிணையிரண்டாங்கக்கையென முடிசூழினின்றார். (கஉ௩)

இனையதூசிவன்பாலூர்தியிழிந்துநின்றேற்றுச்சென்னி
புனைவதென்னிவர்கையோடும்புனைந்ததிக்குடையுழ்நூண்ட
கனலராப்பூணுமன்னன் கவருமோவென்றுதமயில்
வீனவின்வருண்டுசொன்னார்கணத்தனிவீரதெல்லாம். (கஉ௪)

அறந்தருகோலான்வெவ்வேறபெரியவர்பார்க்கு
நிறந்தருகலிங்கமீந்தானேர்த்தவைவாங்கியன்பிற
சிறந்தருள்வடிவாய்வந்தாரசெழுமறைப்புரவியோடு
மறைந்தனர்மறைந்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வந்தார். (கஉ௫)

இருமைக்குந்துணையாய்நின் றவிருபிறப்பாளர்க்கேற்ப
வருணமத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடத்தவரையுய்த்துப்
பருமத்தயானேவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்துச்சி
வருமப்போதெழுந்துசெம்பொன்மாடநீள்கோயில்புக்கான். (கஉ௬)

வணைமந்திரருந்தத்தமில்புகப்புரவிபார்த்த
மாநகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்வினையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணினாட்குவின்மபினரிருந்தாரன்றே. (கஉ௭)

நரிபரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௨௫.

(கஉஉ) தவனன்-சூரியன். பவனம்-காற்று.

(கஉ௪) ஒடி - பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய ஆடை
கனல்-விஷம். (கஉ௬) பருமம்-கவசம். (கஉ௭) பரியின்பாகர் எ
றது—வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை.

உ
வமயம்.

அறுபதாவது,
ப ரி த ரி யா க் கி ய ப் ப ட ல ம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகனையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீண்டப்பீநிரியாய்ப்
போனவாறுகண்டமைச்சரைப்புரவலன்கறுப்ப
வானவாறுபோல்வவைநீர்வந்தவாறுரைப்பாம். (க)

நெருங்குநூரியமுழக்கமுந்தானையுநிரி
மருங்கிலாதவர்வந்தெதிர்மங்கலமேந்த
வரங்கொல்வேலினாருளியவரிசையோடணைத்து
புரங்கொல்வேதியர்க்கன்பர்தந்திருமனைபுகுந்தார். (உ)

உடுத்தசுற்றமுங்கழகமுமொட்டியநட்பு
மடுத்தகேண்மையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்ச்சியுமீந்து
விடுத்தவாதவூராளிகள்வேறிடத்திருந்து. (ங)

கரந்தைகுடியவாலவாய்க்கண்ணுதனாமன்
றிரந்தவண்ணமேயாங்கொடுபோகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தாணுங்கொண்டம்மையும்பணிதொண்
டரந்தைதீர்த்தனன்னறியுமரசனுக்கிசைய. (ச)

நல்லவாம்பரிசெலுத்தினனமக்கினிக்கவலை
யில்லவாம்படியாக்கினனின்னமொன்றுலகை
வெல்லவாம்படிதன்னருள்விளைக்குமானந்தம்
புல்லவாம்படியெமைத்தவம்பூட்டுவான்வேண்டம். (ஞ)

என்றவாதரந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுமின்றியேயுணர்வினுக்குள்ளுணர்வாகத்

(உ) நூரியம் - வாத்தியம். தானை - சேனை. நிரி - நெருங்க.
மருங்கு-இடை. அரங்கொல்வேல்-அரத்தினுலராவிச்செய்தவேல்.
புரம்-திரிபுரம். (ங) கழகம் என்றது-இடவாருபெயராய்க் கல்வி
பயின்றார்மேல் நின்றது. (ச) அரந்தை-பிறவித்துன்பம்.

(ஞ) உலகை என்றது-அவனவனதுவென்று சுட்டப்படும்பிர
பஞ்சத்தை.

துன்றுபூரணமாகியசுந்தரச்சோதி

மன்றுளாடியசேவடிமனம்புதைத்திருந்தார்.

(சு)

நாளையுந்திருவாலவாய்நாயகன் தமரை

யாளமண் சுமந்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா

னூலேவெம்பரித்தூளிபோர்ப்புண்டமெய்கழுவி

மீளவேண்டுவான் போற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன்.

(எ)

நசனாடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுந்தசெந்தூளான்

மாசுமூழ்கியவண்டத்தைவாளிலாவென்னுந்

தூசிலானவைதுடைப்பவனெனமணித்தொகுதி

வீசுமாழியுண்முளைத்தனன்வெண்மதிக்கடவுள்.

(அ)

சேயதாரைகவருணமாதீட்டியவான

மாயவேட்டினையிருளெனுமஞ்சனந்தடவித்

தூயவாணிலாவென்னும்வெண்டேசினுந் துடைப்பான்

பாயவேலையின் முளைத்தனன்பனிமதிக்கடவுள்.

(ஆ)

களொளாமூக்குதார்மீனவன் கடிமனைபுகுந்த

புன்னுவப்பரிநள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்

பின்னையாகியமதிமுடிப்பிரான்வினையாட்டா

லுள்ளவாறுதம்வடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும்.

(க௦)

சங்கினோசையும்பிணப்பறையோசையுஞ்சரிந்த

மங்குலோகியரமுகுரலோசையும்வடந்தாழ்

கொங்கைசெப்புரக்கையெறியோசையுங்குளிர

வெங்குநாஞ்செவிபருகுவமின்னமுதென்ன.

(க௧)

வாம்பரித்திரளாகிநாமனித்தரைச்சுமந்து

தாம்புசங்கிலிதொடக்குண்டிமத்திகைதாக்க

வேம்பலுற்றனம்பகலெலாமிப்பொழுதீண்டு

நாம்படைத்தனநம்முருந்விதிவலத்தால்.

(க௨)

கானகந்தனிலொழுகுநாண்முதலிந்தக்கவலை

யானதுன்பநாமறிந்திலமின்னமுமார்த்த

மானவன்றொடர்வடுக்களுமத்திகைத்தழும்பும்

போனவன்றிணிப்புலருமுன்போவதேகருமம்.

(க௩)

(சு) பூரணம்-சிறைவு. (எ) தமர் என்றது—வாதஞ்ஞரடிகளை.

(அ) தூசு-வஸ்திரம். (ஆ) தாரைக - கட்சத்திரம். வருணம்-
எழுத்து. (க௨) மத்திகை-குதிகைச்சம்மட்டி. எம்பல் - வருத்தம்.
விதிவலம்-ஆகடழின்வன்மை. (க௩) புலர்தல் - விடிதல்.

உள்ளமாரநாந்தின்பதற்குன்சரிந்தொழுகு
 கொள்ளோநாகிலந்திலுழைந்தனையொதுங்கும்
 கள்ளநீங்கவைக்கான் ஞெண்டியிலவினிக்கடலை
 கொள்ளினோடுபைம்பயறுபுற்கொள்வகையடாதால். (கச)

நாடிக்காவலன் நமருளார்நகருளார்கண்டாற்
 சாடிக்காய்வரேபுலருமுன்சவகிலித்தொடர்நீத்
 தோடிப்போவதேதகுச்சசியென் றூக்கமுற்றொருநங்கே
 கூடிப்பேசினவூளவாய்க்குறுநரிக்குழாங்கன். (கதி)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோழன்
 றுறுத்தநாகுந்,தலவனைச்சவகிலித்தொடரை
 முறித்தகால்களிர்கட்டியசயிற்றொடுமுளையைப்
 பறித்தவூளையிட்டெழுந்தனபோம்வழிபார்ப்ப. (கக)

நின் நரீணிலைப்பந்தியுணைருங்குமாரிசையச
 சென்றுதாவிவாளெயி றுறசசினதபடக்கடித்து
 மென்றுசோரியைக்குடிப்பன்வீக்கியமுளையோ
 டொன்றவோடவேயண்டத்திலு றுசெய்வனவால். (கஎ)

ஊளையோசைகேட்டிம்மெனவுறக்கநீத்தெழுநது
 காளாவீரராய்மநதுரைகாப்பவர்கெருந
 வாளிபோல்வருபரியெலாநரிகளாய்மற்றை
 யோளிமானிரைகுடர்பறித்துண்பனகண்டார். (கஅ)

காண்டலுஞ்சிலவலியுளகடியமுள்ளரணந்
 தாண்டியோடினசிலநரிசாளரமுழையையத்
 தாண்டியோடினசிலநரிசுருங்கையின்வழியா
 லீண்டியோடினநூழில்புக்கேகினசிலவே. (கக)

முடங்குகாஹடைச்சம்புவுழைப்படைந்தாற்ற
 வடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநரியு
 மொடுங்குளையுழந்தலமருமிகலனுமோடு
 மிடங்கள்கண்டிலபந்தியிற்கிடந்தனவேங்கி. (உ௦)

(கச) கொள்ளோநாகு-கட்புலனில்லாதததைகள். நநது-சவகு.
 அனை-வனை. (கதி) குழ்ச்சி-ஆலோசனை. ஊக்கம்-மனவெழுச்சி.

(கஎ) அண்டம்-பீஜம். (கஅ) ஒளி-ஒழுங்கு.

(கக) அரணம்-கோட்டை. சாளரம்-பலகணி. முழை-துவா
 ரம். சுருங்கை-கள்ளவழி. நூழில்-கரந்துறைவழி.

(உ௦) ஒரி-கிழநரி. இகலன் சம்பு-நரி.

கிட்டியோடினர்வெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித் துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர்த்துப்பவரடிக்கீ
மொட்டியோடுவசிலகிடந்தூனையிட்டிரங்குங்
குட்டியோடணத்தெயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (௨௧)

மறம்புனைந்தவேன்மீனவன்மாளிகைதள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின்றநீண்மனைமறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படர்ந்தபன்மாடநீணகரெலாஞ்செறிந்த. (௨௨)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுத்தெற்றியுமுற்றமுநாளொடுகோள்வந்
தென்றுஞ்சுற்றியபொங்கருமெங்கணுநிரம்பி
பொன்றுஞ்சுற்றமோலோயிட்டிழல்வனநரிகள். (௨௩)

கரியினேசையும்பல்லியவோசையுங்கடுத்தேர்ப்
பரியினேசையுமின்றரிமோசையும்பாணர்
வரியினேசையுநிரம்பியமணிககரெங்கு
நரியினேசையாய்க்கிடந்ததுவிழித்ததுநகரம். (௨௪)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகையம்பெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்பெருண்டு
விழித்தவோதிமர்விழித்தனகுருகினம்விரைய
விழித்தவாரணம்விழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (௨௫)

அட்டில்புக்கனரிணத்தினையழற்பசியுருக்கப்
பட்டடுக்கிபருங்கலமுருட்டுவபாரு
சுட்டசோறுபல்லுணவுவாய்மடுப்பனசூழ்ந்த
குட்டியுண்ணவுங்கொடுப்பனகூவிளி கொள்வ. (௨௬)

(௨௨) உய்யானம் - பூந்தோட்டம். அறம்பயின்ற நீள் மனை-
தருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருக்கடமிட்டம்.

(௨௩) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம் - முன்றில். நாள்-கட்சத்
திரங்கள். கோள் - கலக்கிரகங்கள். பொங்கர் - சோலை.

(௨௪) வரி - இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் அஃறிணைச்
சொல்லாய் நிறதலால், விழித்தது என அஃறிணையொருமை முடி
புதந்தார். (௨௫) ஞாளி - நாய். கேகயம் - மயில். மதுகரம் - வண்டு-
குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம்-யானை. கொடி-காக்கை.

(௨௬) சுட்டசோறு-வெந்தஅன்னம். கூவிளி - பேரிறைச்சல்.

- புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள் பூத்தலைச் சேவல்
பிறவும்வாருவவுறங்கியபிள்ளையைக்கொடுபோய்
நறவுநாறியகுமுதவாய்க்கையெழக்கி
புறவுபோல் விளையாடுவது செய்வாவால். (உ௭)
- பறிப்பவேரொடுமுன்றில்வாய்ப்படர்பசுங்கொடியைக்
கறிப்பனாளைங்காயெலாங்கரும்புதேன் கவிழ
முறிப்பவாயிட்டுக்குதட்டுவெண்ணெய்யம்மொய்ப்பத்
தெறிப்பவூளையிட்டாடுவதிரிவண்பலவே. (உ௮)
- ஆயிரம்பொரிதிரிமருப்படல்கெழுமேட
மாயிரங்கருந்தாதுநேரக்கையவேன
மாயிரங்கவிரையகுட்டவிர்தலைக்கோழி
யாயிரங்குறும்பார்ப்பொடுமாருயிர்செகுப்ப. (உ௯)
- பின்றொடர்ந்துநாய்குரைப்பொடுதொடர்ந்திடப்பெயர்ந்து
முன்றொடர்ந்துயிர்செகுப்பன வெஞ்சின மூட்டி
வன்றடம்புயமன்றர்போய்வலிசெயப்பொருது
கன்றிவந்துசெம்புன லுக்கக்கடிப்பனவநந்தம். (௩௦)
- பன்றிவாய்விடுமிரக்கமும்பல்பொறிமுள்வாய்
வென்றிவாரணச்சுமையுமேழகத்தொலியு
மன்றிநாய்குரைப்போசையுமாடவரார்ப்பு
மொன்றியூளையாய்கிருரற்கொப்பதுண்டொருசா. (௩௧)
- கங்குலெல்லையகாணியநகர்கண்விழித்தாங்கு
மங்குளேய்பெருவாயில்கடித்தலுமாறு
தெங்குமீண்டியநரியெலாமிம்மெனவோடிப்
பொங்குகாரிருட்டினியெனப்போயினகானம். (௩௨)
- ஈநிலாச்சிவபரஞ்சடரிவலிவந்தெறிப்பத்
தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(உ௭) புறவு-புற. பூ தலை சேவல்-முண்முருக்கம்பூவை யொத்த குட்டுப்பொருந்திய தலையையுடையசேவல். ஊறு-துன்பம்.

(உ௯) பொரிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப்பொருந்திய முறுக்கிய கொம்பு. கருந்தாது - இரும்பு. ஏனம்-பன்றி. ஆயிரம்-அளவின்மை மேல்நின்றது. (௩௧) இரக்கம்-இதில் அம் பருதிப்பொருள் விருதி. இரக்கு-முழுக்கம். வாரணம் - சேவற்கோழி. மேழகம் - ஆடு.

(௩௩) தேறுவாரிடைத்தோன்றிய சிறுதெய்வம்போல என்றது-சிவஞானத்தால் பதியிலக்கணத்தையாராய்வாருக்குத்தத்துவங்கன்தோறும்நின்ற அவ்வத்தெய்வங்கள் பொய்த்தேவர்களாகக்கழிந்து தத்துவங்களைக் கடந்துநின்ற லிங்கசிவம்பொருளாய் நின்ற விளங்கலை.

மாறிலாதபன்செங்கதிர்மலர்ந்துவாளெறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுங்கின மீன்கணமெல்லாம்.

(௩௩)

அண்டருக்கரிதாகியமறைப்பொருளழகைத்
தொண்டருக்கெளிதாகிமண்சுமந்தருள்வருத்தத்
கண்டருட்கழல்வருடுவான் கைகளாயிரமுங்
கொண்டருக்கவெங்கடவுளுங்குணகடலுதித்தான்.

(௩௪)

கவனவெம்பரிசெலுத்திமேற்கவலைதீர்ந்துள்ளே
சிவமுணர்ந்தவர்சிந்தைபோன்மலர்ந்தசெங்கமல
முவமையின்பரம்பொருளுணர்ந்துரையிறந்திருந்தோர்
மௌனவாயெனவடங்கினமலர்ந்தபைங்குமுதம்.

(௩௫)

பந்தியாளர்களையாதெனப்பகர்துமென்றச்சுஞ்
சிந்தியாவெழுந்தொல்லைபோய்த்திரண்மசங்கவிழ்க்குந்
தந்தியானரகிறைகொளுமிருக்கையைச்சார்ந்து
வந்தியாவுடல்பணிப்புறவந்ததுமொழிவார்.

(௩௬)

காற்றினுங்கடுங்கதியவாய்க்கட்கினியனவாய்
நேற்றுவந்தவாம்பரியெலாரின்றவாம்பரிக்குக்
கூற்றெனும்படிநரிகளாய்க்கரெலாங்குழுமி
பூற்றஞ்செய்துபோய்க்காட்டகத்தோடியவென்றார்.

(௩௭)

கருத்துறுதவிச்சொல்லெனுங்கடியகால்செவியாக்
துருத்தியூடுபோய்க்கோபமாஞ்சுடிதழன்மூட்டி
யெரித்ததீப்பொறிசிறிடுக்கண்சிவநிறைவ
னுருத்தவாறுகண்டமைச்சரும்வெருவினரொதுங்கி.

(௩௮)

அமுதமுண்டவனஞ்சமுண்டாலெனமுதனாட்
சமரவெம்பரிமகிழ்ச்சியுட்டாழ்த்தவனவையே
திமிரவெங்குறுநரிகளாய்ச்சென்றவேயென்னு
வமரரஞ்சியவாணையானரஞராழ்த்தான்.

(௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருகிருக்குந்தொல்லமைச்சர் தமைநோக்கிவாதஆராளியெ
ன்னுங், கருகிருட்டிமனக்கள்வனம்முடையபொருண்முழுதுங்கவர்

(௩௪) கைகளாயிரம் என்றது - சூரிய கிரணத்திற்குக் கரம்
என்பதோர் பரியாயநாமாதலின்.

(௩௫) உள்ளே - சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவிடத்து
விரவிய சிவத்தைத் தரிசித்துநின்ற வாதஆரடிகளை.

(௩௬) சமரம் - போர். திமிரம் - இருள். அஞர் - துன்பம்.

ந்துகாட்டிற், குருதிரிணக்குடர்பிடுங்கித்தின் றுதிரிநரிகளெல்லாங்
குதிரையாக்கி, வரவிடுத்தானிவன் செய்த மாயமிதுகண்டிரோமதி
நூல்வல்லீர். (ச௦)

இம்மாயஞ்செய்தானை யென்செய்வதெனவுலகி லெமருக்கெல்
லாம், வெம்மாசுபடுபாவம்பழியிரண்டும்படவிழுக்குவிளைத்துத்தீய,
கைம்மாறுகொன்றான் பொருட்டினியாமேதுரைக்கக் கடவே
மென்று, சும்மாதுசிரந்துக்கியெதிராடாதிருந்தாரச் சூழ்வல்லோர்
கள். (சக)

அவ்வேலைமனக்கினியபரிசெலுத்தியரசுகாரியநன் றுக்கி
வெவ்வேலைமனக்கவலைவிடுத்தன மென்றகமகிழ்ச்சிவிளைவுகூர
மைவ்வேலைவிடமுண்டவானவளைநினைந்தறிவுமயமாயின்ப [டே.
மெய்வேலையிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறியார்வந்தார் வேந்தன்மா

வந்தவரைச்சிவந்தவிழிப் பொறிசிதறக்கடுகடுத்தமறவோனோ
க்கி, யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப்பரிகொடுவந்தழகி
தாகத், தந்தனையன்றோவரசுகருமமுடித்திசைகிறுத்தத் தக்கோர்
நின்போ, வெந்தவுலகுளரேயோ வெனவெகுண்டானதுகேட்ட லீ
சன்றொண்டர். (சக)

குற்றமேதப்புரவிக்கெனக்கேட்டார்கோமகனுங்குற்றமேது
மற்றதாலையிரவினரியாகியயனின்றபுரவியெல்லாஞ்
செற்றுவார்குருதியுரிணஞ்சிதறக்குடர்பிடுங்கித்தின் றுநேர்வந்
துற்றபேர்க்குற்றமிழைத் தூர்கலங்கக்காட்டகத்திலோடிற்றன்றே.

கண்ணாடிகவசமும்போற் காரியஞ்செய்தொழுகியதுங்காலம்
பார்த்தெம், மெண்ணரியரிதியீட்டங் சுவர்வதற்கேநின்னமைச்சி
னியற்கைநன்றுற், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென்றொரு
பெருமை பூண்டாயேநீ, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறராகிற்றண்
டிக்கப் படுவரென்றான். (சௌ)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்பொருண்முழுதுந்தடு
த்துமீர்த்து, மிண்டினால்வலிசெய்தும்வாங்குமெனவெகுண்டரசன்
விளம்பக்கூற்று, மணிமேன்மறஞ்செய்யும் வலியுடையார்கதிரை
யிருளடுத்திப்பற்றிக், கொண்டிபோனாலென்னக் கொடுபுறம்போ
யறவோரைக் கொடுமைசெய்வார். (சக)

(சக) இழுக்கு - மறுவு. சும்மாது-இதில் து பகுதிப்பொருள்
விகுதி; வானாது என்றிற்போல, (சச) புரவி - சாதியொருமை.

(சௌ) பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவரென்றான் என்றது - அந்த
ணரை அரசனொறுத்தல் மதுநூல்முறையன்றென்பதை விளக்கி
நின்றது. (சச) தடுத்து என்றது - கீறிய கீற்றினின்றுத் தப்பாது
நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக் கனன் மூட்டுங்கடும்பக லுச்சியிலிரலித்தடவுணை
ர்நின், நெதிர்நோக்கிலேநிறுத்திக் கரங்களிலுதுதலிலுங்கல்லேந்
றிச்செந்தீப், பிதிர்நோக்கத்தவரொறுப்ப வாற்றாராய்விழ்த்திருனை
ப்பிளப்போன்செந்தீ, மதிநோக்கத்தனிச்சுடரை யழைத்தமுதுது
திசெய்வார்வாதலூர். (௪௭)

கொச்சகக் கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகளுமென்னைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைந்ததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (௪௮)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பர்க்கு
மெய்யவோமெய்யில்வினையென்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைக்காய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (௪௯)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தெனையாண்டதந்த
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ. (௫௦)

ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியிரங்குந்துதிசெவியிற்
சென்றேறலுமவிடையேறுசுந்தரன்மற்றிவர்செயலே
மன்றேறவுமுடிமென திமண்ணேறவுமுதியா
என்றேறியதேரோமும்விண்ணடைந்தேறவுகினைந்தான். (௫௧)

(௪௮) நாத என்றது - நாதத்தத்துவ வடிவமாய் ஆன்மாக்களைப்
பெத்தத்திற் செலுத்தும் ஊனநடன முடைமையை. நாதமுடிவிற
ந்தநாடகஞ்செய்யாதவோ என்றது - அப்பெத்தத்தைக் கழற்றிமு
த்தியிற்செலுத்தும் ஞானநடன முடைமையை. போதவோபோத
நெறிகடந்த பூரணவோ, என்றமை முறையே அபரஞானம், பர
ஞானங்களை யருள்வோனென்பதை விளக்கின்றன.

(௫௦) பொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்தஎன்றது-ஆன்
மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவிக்கப் பொய்யாகிய அவனவளது வெ
ன்னும் பிரபஞ்சத்தைமெய்மையாகப் பேதித்து வினைக்குத்தக்க
படியூட்டுவோனாவான். சித்தந்தெளிவித்தெனையாண்டமுத்தஎன்
றது-சாதாரத் திருவுருக்கொண்டிவந்தருளி ஆன்மதரிசனமும், ஆ
ன்மசுத்தியும், ஆன்மலாபமும் பெற அருளினமையை.

(௫௧) மன்று-சபை. முதியாள் என்றது - வத்தியாகியமூதாட்
டியை.

கங்கைப்புனம்வடிவாகியகௌவைத்திரைவையைச்
சங்கச்சரியதலாமலர்த் தாரோதியைநோக்கா
வங்கத்தடல்பேருழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றானருள்குன்றன். (102)
தும்பைச்சடைமுடியானெருசொல்லாடவுமுன்னாள்
வம்பைப்பொருமுலையால்வரிவளையால்வகிவழுத்துங்
கொம்பைத்தவங்குலைப்பானடுங்கோபங்கொடுநடக்குங்
கம்பைப்பெருநதியிங்கடுங்கதியால்வரும்வையை. (103)
பத்திக்குளிர்கமுகிங்குலைபரியக்கரைமுரியக்
குத்திப்பழஞ்சிததச்செறிகோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகதலிப்புதன்முதுசாலிகளப்பரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரோடுதள்ளிக்கடுகியதே. (104)
பல்லாயிரஞ்செந்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கண்ணுனெழினயக்குங்குளிர்களினங்
கல்லாரமுங்கடிமுல்லையுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபொர்செயும்வேள்வீரனுமானும். (105)
மணிமாலையுமல்லர்மாலையுஞ்சிதருவிதுமருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிகங்கமுமலதப்புடையெறியாக்
கணியாவெழின்முகதாமரைகண்ணீரோடுங்கவழித்
தணியாமுனிவுடனாடியதடங்கண்ணியர்போலும். (106)
வரையுந்தியமதுமுல்லையினெய்பாறயிர்மருதத்
தரையுந்தியகரும்பின்குறைசாரோடுவரன்றி
யிரையுந்தெழுதூரீர்வையையிந்நன்னகர்வைகுந்
திரையுந்தெழுதடதம்மிடஞ்சென்றாலவைபோலும். (107)
கல்லென்றதிர்சுமமைப்புனல்கடிமாமதிற்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறிதுச்சிலுமறித்திட்டிருங்கடல்வாய்ச்

(102) கங்கைப்புனம் வடிவாகிய வையை என்றது - குண்டோ
தரணியித்தம் முன்கங்கையையே வையையாக வரச்செய்தமையை,
கௌவை-ஒலி, சரி-வளை. அறல்-கருமணல். பேர்ணுழி - மகாப்பிர
ளபகாலம்.

(103) வம்பு - கச்சு. (104) கோட்டம்-வயல். முந்தி-முத்தியெ
ன வலித்தற்பெற்றது, புதல்-புல். வாழையைப்புள்ளின்றது - புறக்
காழுவே புல்லெனப்படுமே ஏன்ற சூத்திரத்திற்காண்க.

(105) இது செம்மொழிச் சிலேடையாதலின் நதிக்குக்கடற்
கால். காஞ்சி-ஒர்விரூட்சம், முகதாமரை - முகம்போலுள்ளதாடி
ஸ்ரீ. கண்ணீர்-கள்ளாகிய நீர்எனப் பொருள்கொள்க.

(106) இரை - ஒலி. (107) துச்சில் - சிறு குழி.

செல்லுங்கலநாவாய்பலதமிழ்போற்சுமந்தேகிப்
புல்லுமபுரிசையுந்தள்ளியுள்புகுகின் தறையன்றே. (௫௮)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுண் றுஞ்
சிறுகுங்கணமதமாநிரைசேருந்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெண்டிரைமூரிப்புன றுவிக்
குறுகும்படிகண்டஞ்சினர்கொடிமாநகருள்ளார். (௫௯)

சிலர்மைந்தரையெப்பார்களுஞ்சிலர்மைந்தரைக்காண
தலமந்தழுவாருஞ்சிலரங்கைத்தளிர்பற்றிக்
குலமங்கையர்தமைக்கொண்டியப்போவார்களுங்குறுகுங்
தலமெங்கெனத்திகைப்பார்களுந்தமொறுகின்றும். (௬௦)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளனபொருள்பேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைக்கொளமற்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெடுமொளிகைமேலேறுகின்றரு
மிந்நன்னகர்துயர்மூழ்குத்தேகேதுவென்பாரும். (௬௧)

நேற்றும்பரிநியாயினநெடுமாநகரெங்கு
மூற்றஞ்செய்தவென்பார்களுமொருகாலமுமிந்த
வாற்றின்பெருக்கிலையென்றயர்வாருங்கடலரசன்
சேற்றங்கொழிமுன்போல்வருஞ்செயலேகொலென்பாரும். (௬௨)

நங்கோமகன்செங்கோல்பிழைத்தனனேனவெனநவில்வா
ரங்கோல்வளைபங்கன்விளையாட்டோவெனவறைவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரெனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொங்காலமுண்டருள்சுந்தரனலதியாரென்புகல்வார். (௬௩)

அடுத்தாயிரங்குண்டோதரரெதிரேற்றிருந்தகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடங்காதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுககங்கையினிறைவன்சடையேறக்
கொடுத்தாலலதடங்காதிதன்கொடுங்கோபமதென்பார். (௬௪)

வாறாறிழிநதியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லாறாதெழுந்தந்தணியாவாறுகண்டன்பு
தாறாகியசிவனன்பரைபொறுக்குந்தறுகண்ணர்
போனார்மதகத்தேயுளபொருள்பேணுதல்கருதா. (௬௫)

(௫௮) புல் என்றது - கமுகு, தெங்குமுதலியவற்றை.
(௫௯) கண்ண-இது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.
(௬௪) ஆயிரமுகம் - ஆயிரந் துறைகள்.

அமுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன்மம்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி
வழுதிசைபாடிந்தொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாய் றஞ்சுகப்பெருங்கடலின் மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனர்வாதஞ்ஞர். (சுக)

பரிநரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

அட படலம் சுக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௬௬.

அறுபத்தொன்றாவது,

ம ண் சு ம ந் த ப ட ல ம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநரிக்களாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரந்தியெனப்பெருகுவித்தவையையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேனிமேலடிவடிச்சுமந்தகையோதுவாம். (சு)

கருங்கடற்றிறையிடைக்கிடந்துசுழல்கலமெனக்ககன முகடளாய்
வரும்புனற்பரவையுட்கிடந்துநகர்மறுகியுட்கமறவேலினு
றொருங்கமைச்சரைவிளித்துநீர்கரைசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருங்கதத்திளையடக்குவீரெனவமைச்சருந்தொழுதுபோயினார்.

வெறித்தடக்கைமதயானைமந்திரிகளவேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதியெல்லையிட்டளவுகோல்கிடத்திவரைகீறியே
பறுத்துவிட்டிருங்கொங்கணும்பறையறைந்தழைத்துவிடொளொளாஞ்
செறித்துவிட்டவரவர்க்களந்தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். (1)

மண்டொடுங்கருவிக்கடையாளருமரஞ்சுமந்துவருவார்களும்
விண்டொடும்படிநிமிர்ந்துவண்டிபெவிரிபசுந்தழைபலாலமுங்
கொண்டதிர்த்துவருவாரும்வேறுபலகோடிகுடியகுழாமுநீர் ரீர்.
மொண்டருந்தவரு மேகசாலமெனவருபுன்றக்கையின்மொய்த்தனர்

(௨) பரவை - பரப்பு. (௩) பறையறைத்து என்பது - இயற்
றுவோன் றொழிவுக்கு ஏவுவானும் வினை முதலாதவின்.

(ச) பலாலம் - வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகப்படலம்.

கிட்வார்பிரி றுத் துவாரவருட்டவாரடிகிடத் துவா
ரிட்டிவார்தழைநிரப்புவார்விளியெழுப்புவார்பறையிரட்டிவார்
வெட்டிவார்மணலெகித் துவார்செலவெருட்டிவார்கமுதுதுமிமெனக்
கொட்டிவார்கரைபரப்புவாருவகைகூருவார்குழைவகுழறுவார். (இ)

கட்டிவார்கரை யுடைப்பநீர்கடுகல் கண்டிநெஞ்சது கலங்குவா
ர், மட்டிலாதமுனி வெண்ணையண்ணையினி யாறுகென்றெதிர் வண
ங்குவார், கொட்டிவார்மண லுடைப்படங்கமகிழ் கொள்ளுவார்குர
வைதுள்ளுவா, ரெட்டிமாதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்ப
றையிரட்டிவார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

இங்கிலையுரி லுள்ளார்யாவர்க்குங்கூலியாளர்
தன்னிமுன்ன ளந்த வெல்லைத்தொழின் முறைமூண்டெசெய்வா
ரங்கிலைநகரின்றென் கீழ்த்திசையுளா ளளவிலாண்டு
மன்னியநரைமூதாட்டியொருத்திபேர்வந்தியென்பாள். (எ)

செவியுணவான வேதசிரப்பொருளுணர்ந்துசெத்தீ
யவியுணபூட்டிமீசனன்பரினாற்றநோற்ற
தவகிறைபேறு துய்ப்பாடாயிலார்க்கண்ணை யொப்பாள்
சுவையுறுபிட்டிவிற்றுண்டொழில் னுடையினாவாள். (அ)

வைகலுமவித்த செவ்விப்பட்டினை மருங்குநான்கு
கைகளாய்முனைத்த முக்கட்கரும்பினையரும்புமூரற்
செய்க திர்முகத்தாந்தத்தேறலையாலவாயெம்
மையனை யகத்தானோக்கியன்பினுலருத்துவிற்பாள். (க)

வளைந்தமெய்யுடையவந்தமாதவநரைமூதாட்டிக்
களந்தபங்கடைப்பான் கூலியாள்கிடையாமலாற்றத்
தளர்த்தினியென்னே மன்னன் நண்டிக்கினென் செய்கேனென்
று ளந்தமொறிக்கூடலுடையநாயகனையுன்னா. (க0)

பிட்டிவிற்றுண் டொழும்பேதையேளிடம்பையென்ப
தேட்டுணையேனுமின் றியிரவியெங்கெழுக்கென் றிந்நான்
மட்டினின் னருளாலிக்குவைகினே ந்கின் றுவந்து
விட்டதோரிண்பூறுதையின் வண்ணையாலே. (கக)

(இ) பிரிநிறுத்தல்-குதிரைமரங்களைநிறுத்தல். அரவுருட்டல்-
பாம்புபோல வைக்கோலா லுருட்டுதல். (சு) மாதிரம் - திசை.

(கக) எழுக்கென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியக்கொளீ
றுதொக்கது.

துணையின் நிமிக்களின் நித்தமரின் நிச்சுற்றமாகும்
பணையின் நியேன் றுகொள்வார்பிறரின் நிப்பற் றுக்கோடாம்
புணையின் நித் துன்பத்தாழ்ந்துபுலம்பு றும்பாவியேற்கின்
நிணையின் நியிந்தத் துன்பமெய்துவதறனோவெந்தந்ய. (௧௨)

தேவர்க்குமரியனாகுந்தேவனையன்பராவார்
யாவர்க்குமெளியனாகுமீசனேவேந்தனாணைத்
காவற்செங்கோலார்சீற்றங்கடுகுமுன் கூலியாளர்
யேவற்செய்வாரைக்கானேனேழையேனினியென்செய்கேன். (1)

கூலியாள்வருவதுண்டோவென் றுதன்கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற்கண்ணீர்சோர்வாங்குறித்துமுன்பருத்தும்பிட்டை
வேலைநீர்ஞாலங்காணமிசைத்தவரிடம்பைதீர்ப்பான்
பாலினேர்மொழியான்பாகமறைத்தருட்படிவங்கொள்வான். (௧௪)

குறட்டுநீரருத்திவையைக்குடினாருயொழுக்குங்கங்கை
யறற்குழல்பிரிவினாற்றா தன்பினாலவளைக்காண்பான்
மறக்கயனெடுங்கணைவஞ்சித்துவடிவமாறிப்
புறப்படுவானைப்போலப்போதுவான்போதழர்த்தி. (௧௫)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அழுக்கடைந்தபழந்துணியொன்றரைக்கைசத்துவிழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்தவிண்டைநிகர்சுமையடைமேற்குடைகூழிழ்த்
தெழுக்கடந்துதிசைகடந்திட்டிணைகடந்திருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்துவிளங்கியவாய்மண்டொடுதிண்படையேந்தி. (௧௬)

திடங்காதல்கொண்டறவோர்நிருவேள்விதருமமுது
மிடங்காவல்கொண்டிறைவாளருத்தமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியினர்போலன்னைமுலைப்பாஸுருந்த
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற்புறப்பட்டார். (௧௭)

ஆலுமறைச்சிரமுடியாரடிக்கமலநிலஞ்சூட்க்
கூல்கொடுத்தென்வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
றோலமறைத்திருமொழிபோலுரைபரப்பிக்கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப்படிந்தயர்வாள்வீதியிடத்தனைகின்றார். (௧௮)

(௧௪) ஆலி-மழைத்துளி. (௧௫) போதம்-ஞானம்.

(௧௬) இண்டை - கண்ணிமாலை. (௧௭) வேள்விதரு மமுது-
அவியுணவு.

தந்தைதாய்பிறரின் நிவருகின் மதனிக்கூலி
மைந்தனூர்வாய்மலருங்குரல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சின்னையாகுலமிழந்தூல்கூர்ந்தார்செல்வமகத்
தந்தபொதெழுமகிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்பிறம்போந்தான். (௧௧)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகாளே
தன்னையழைத்தெனக்களந்தகரையடைத்துத்தருவாயோ
வென்னவியைத்தனளாகவடைக்கின்றேனெனக்கண்ணை
பின்னையதற்கிடுங்கூலியாதென்முன்பெருமுதியான். (௨௦)

பிட்டிடுவேனுனக்கென்றாளதற்கிசைந்துபெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான்மிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தின்முகானிளைப்பாறிக்
கட்டிடுவேனின்னுடையகரையென்றாகரையில்லான். (௨௧)

தெள்ளியடுசிற்றுண்டிசிக்கடைந்தபொதுரீக்கி
யள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவென்றிட்டாளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத்துகிளீத்தான்புறத்தானேவிரித்தேந்தி
யொள்ளியதென்றவனன்புமுடன்சுட்டியமுதுசெய்தான். (௨௨)

அன்னையுமலைத்தீம்பாலினரியசுவைத்திஃதந்தத்
தென்னவறையுலகாண்டிருவாலவாயுடைய
மண்ணரிபிரான்மனக்கேயாமென்றென்றுவாய்மலர்ந்து
சென்னியசைத்தமுதுசெய்தார்தீவாய்ஞ்சமுதுசெய்தார். (௨௩)

தந்தையொடுதாயின் நித்தனிக்கூலியாளாக
வந்தவெணக்கொருதாயாயருள்சுரந்துமாறாத
வந்தவிளைப்பொழித்தனையேயினிவேலைத்தலைச்சென்முன்
சின்னையகளிப்பெழுமலைசெய்வேனென்றிசைத்தெழுந்தார். (௨௪)

தந்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடினைத்தடங்கரையில்
வந்தியான்வந்தியாளென்றேட்டில்வரைவித்துப்
புந்தியாலுரையானூற்பொருளினுலளப்பரிய
வந்திவான்மதிச்சுடையார்க்கையடப்பாராயினார். (௨௫)

வெட்டுவார்மண்ணையுமடிமேல்வைப்பார்பாரமெனக்
கொட்டுவார்குறைத்தெடுத்தக்கொடுபோவார்சுமடுவியுத்
தட்டுவார்குமையிறக்கியெடுத்ததனைத்தலைபடியக்
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோவார்கரைசொரிவார். (௨௬)

(௨௧) கரையில்லார் என்றதில் கரை - அளவு.

(௨௨) சிக்கம் - உறி. இது ஈறுதொக்குகின்றது.

இவ்வண்ணமிவரோருகாலிருகான்மண்சுமந்திளைத்துக்
கைவ்வண்ணமலரகன்றக்கதிர்முடிமேவ்வெழுந்த
மைவ்வண்ணநிறாதமலரடிசெம்புன்ல்கசர்த்து
செவ்வண்ணம்பஹுடப்பவொருசெழுந்தருவின்மருங்கணைந்தார். (1)

தருமேவுமலைமகளுஞ்சலமகளுமறியாமற்
நிருமேனிமுழுதுகிலகடணைத்திளைப்பெய்தக்
குருமேவுமதிமுடியைக்கடையனைமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்துதுயில்கின்றார். (2அ)

அத்தருவேயாலநெடுந்தருவாகவலைபுரட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சநகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கண்களிப்பமெய்யுணர்ச்சிமோனமயச்
சுத்தவுருத்தெளிவிப்பாரெனத்துயிலுத்துயிலுணர்ந்தார். (2ஆ)

ஆடுவார்சாமமெனத்தித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பரக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பார்குதிப்பார்தூளைழவடிபாய்க்
தோடுவாருடன்மீள்வாருன்மத்தரெனவிருப்பார். (30)

வேலையினாலறவருந்தியிளைத்தார்போன்மெய்வேர்வை
காலமிசைமூச்செறிந்தவாயொலியாற்காற்றழைத்துச்
சாலநெடும்பசியினர்போற்றளர்ந்தடியாளிடம்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராய்மீண்மெவன்பாலணைவார். (3க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வேள்ளரீந்தியின்பநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புறமுதியாண்முன்போய்க்கடலுவார்கோலுக்கேற
விடம்படுகரைகளெல்லாமடைபடுகின்றவின்னங்
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டிகுகடிதினென்றார். (3உ)

ஆங்கவளப்போதட்டிற்றணவளித்தானையன்
வாங்கியங்கையுநாவுங்கனலெழவாயிற்பெய்து

(3உ) செழுந்தரு என்றது - கொன்றைவிருட்சத்தை இதனை
“நிறங்கிளர் கொன்றை நீழனிரைமணலணையதாக” என்னும் வா
தஞ்ரடிகள் புராணத்திற் காண்க.

(30) கோடு - நீர்க்கரை. கோட்டு என்பது - கோடு எனதொ
குத்தற்பெற்றது. அமுதம் - விட்டவாருபெயராய் இனிமை மேல்
கின்றது.

பாங்கிருகொடி ஹமொற்றிப்பதமுதப்பருகிக்கொண்டு
நீங்கிமுன்போலப்போர்த்துநெடுங்கரையடைக்கலுற்றார். (௩௩)

திடீவொய்மிதப்பவுண்பார்பெருவலியுடையார்போல்
வெட்டுவாரெடுத்தமண்ணைக்கொண்டுபோய்வேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவாருடைப்புமாறுவகொள்கைகண்டார்த்துத்திண்டோ
ட்டுவாரயனின் றுரைத்தழுவுவார்களிப்புத்தாங்கி. (௩௪)

1. துத்தமண்கூடையோடுமிடறிவீழ்வார்போலாற்றின்
2. துத்திடவீழ்வாரீங்கிவல்லோபோய்க்கூடைதள்ளி
3. யெடுத்தகன்கரைமேலேறியடித்தடித்தீரம்போக்கித்
4. தாடுத்தகட்டவீழ்ப்பார்மீளத்துன்னுவர்தொடுவார்மண்ணை. (௩௫)

5. காட்டுமண்குமர்துசெல்வர்கூடையையுடைப்பில்வீழத்
6. ட்டிவெருகுப்பார்போலத்தாவிவீழ்த்தலையிலோட
7. ட்டொருமரச்சைதப்பற்றிநிசப்பர்நிண்கரையிலேற
8. ட்டிவாரசுழியிலாழ்வாரசேட்டுசென்றுமுளைப்பார்மீள்வர். (௩௬)

9. காட்டினைக்கழலப்பார்ப்பார்கோப்பார்கோலிடையாப்பிட்டுத்
10. ட்டிவருயிர்ப்புலீங்கித்தள்ளநின்நிலைப்பார்க்கிற்
11. ட்டினைதுகர்வார்கோலிலைவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
12. ட்டிமாரோச்சுநோக்கிநகைப்பார்கையிரண்டுத்தாங்கி. (௩௭)

13. றனத்தின்மண்ணிற்பெண்ணின்மைந்தரிப்பொருளிலாசை
14. றான்றுத்தமையுரீத்துத்தத்துவமுணர்ந்தயோகர்
15. றாணக்கன்கொண்டேயன்றிராடருஞ்சோதிமண்ணே
16. னக்கன்கொண்டுநாணவுடன்விளையாடல்செய்வான். (௩௮)

17. ருளினாலுலகமெல்லாமாக்கியுமளித்துரீத்தம்
18. பருவிளையாடல்செய்யுற்பிறைமுடிப்பெருமானிங்ங
19. னருவிளையாடல்செய்யவோர்க்கோற்கையராசி
20. ருருகின்றேவல்கொள்வாரடைகரைநோக்கப்புக்கார். (௩௯)

21. ட்டிலையோதுங்கியோடசிவப்புறவரைபோலிட்டுக்
22. ட்டியகரைகளெல்லாங்கண்டுகண்டொப்புநோக்கி

(௩௫) மண்கூடை - உருபும்பயனுந்தொக்க இரண்டாம் வேற்
மைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால். “சாதி குழு உப்பரண்”
ரனுஞ்சூத்திரத்தில், பிறஎன்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரி
துநின்றது. (௩௭) மாறுஒச்ச என்றது - ஆளோட்டிகன்பிரம்பாற்
டத்தோட்டிலை. (௩௮) தமையுரீத்து என்றது-தற்போத மொ
த்தமையை. தத்துவம் - உண்மைநிலை.

யட்டமேசெல்வார் திங்களாயிரந்தொழுதாள் பேரால்
விட்டபங்கடைபடாமைகண்டனர் வெகுளிமூண்டார். (ச0)

வந்திக்குக் கூலியாளாய்வந்தவன் யாரென்றே டிக்
கந்தர்ப்பென்னே நேர்நின் தகாளையே நோக்கியேடா
வந்தப்பங்குள்ளவெல்லாமடைபட்டதெவனியின்
மிந்தப்பங்கடையாய்வாளா திருத்தியாறம்பீயென்றார். (சக)

வேறுரையாது தம்மையுணர்ந்தவர் வீறுதோன்ற
வீறிலாரி றுமாப்பெய்தியிருந்தன நாகமேவிட்
டாறுவந்ததெத்தங்கிலடைகரை கல்லிச்செல்ல
மாறுகொண்டோச்சவஞ்சிமயங்குநர்வலியகோலார். (சஉ)

பித்தனோவிவன்றனென்பாரல்லது பேய்கோட்பட்ட
மத்தனோவிவன்றனென்பார்வந்தியையலைப்பான்வந்த
வெத்தனோவிவன்றனென்பாரிந்திரசாலங்காட்டுஞ்
சித்தனோவிவன்றனென்பாராரென்றுத்தெளியோமென்பார். (1)

பாடல்விஞ்சையனோவென்பார்பண்ணினாற்பாணிக்கேற
வாடல்விஞ்சையனோவென்பாரும்பெற்றச்செவ்வத்தாழ்ந்து
வாடியமகனோவென்பாரிசைபடவாழ்ந்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரினாருளயார்மகனின் கொலென்பார். (சச)

கரும்பனும்விரும்பின் தகட்டழகுடையனென்பா
ரரும்பெறவின் றுன் கூலிக்காட்செய்ததெவனோவென்பா
ரிரும்பெருங்குரவரற்றதமியனோவென்பார்வேலை
புரிந்தவன் ல்லனென்பாரதுமேனிபுகலுமென்பார். (சடு)

கூலியுங்கொண்டான் றானே கணங்கிலுங்குறிக்கச்சொன்னான்
வேலையுஞ்செய்யானின் சொல்லிளம்பினுங்கேளான்கல்லின்
பாலனைமுளையோகிப்பரா முகம்பண்ணினின் று
னேலநாமிதனைவேந்தற்குணர்த்துதுமென்றுபோனார். (சசு)

தலைமகனறிருமுன் றுழ்த்துசாற்றுவாரடிசேளிற்க
வலையுன்னகரார்த்தத்தம்பங்கெலாமளந்தவாற்றான்

(ச0) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைச்சொல். திங்களாயிரந்
தொழுதாளென்றது - ஆயுள்வரையறைசெய்யும் தூலோருளொரு
சாரார் பத்துமாதம் ஓராயுளாகக் கோடலின்.

(சக) கந்தர்ப்பன் - மன்மதன். (சஉ) வலியகோலார் என்றது -
வேலைவாங்கும் அதிகாரிகளை. (சடு) இரும்பெருங் குரவர் - தா
தந்தையர்; இரும்பெரு - ஒருபொருட் பன்மொழி.

யலையினும்வலியவாகச்சுமந்தனர்வளைந்தசிற்றாண்
யிலைரையாட்டிதன்பங்கடைத்திலள்வென்றிவேலோய். (ச௭)

வேளையும்வனப்பினாலேவென்றவனொருவன்வந்தி
பாளையவங்கேவந்துபுதிந்தன ரசர்செல்வக்
காலோபோற்களிப்பன் பாடிமாவென் காலம்போக்கி
வேளவன்வேலையான் றுநெஞ்சினுநினை தல்செய்யான். (ச௮)

ஆண்டகைவனப்பைகோக்கியடிக்கவுங்கில்லேமஞ்சி
யீண்டினேமென் றுகூறலிம்மென வமைச்சரோடும்
பாண்டியனெ முந் தூநாம்போய்ப்பங்குடைபட்டவெல்லாங்
காண்மென் றெறிநீர்வையைக்குடினொயங்கரையைச்சார்ந்தான். (ச௯)

எடுத்ததினை கரைகளெல்லாநிறைமகனுள்ளத்தோகை
மடுத்தனனோக்கிச்செல்வான் வந்திபங்கடைப்பாரின்றி
யடுத்தனோன்கரையுங்கல்லியழித்தெழுவுள்ளனோக்கி
கடித்துநின்றெங்குற்றாணிங்கரைசுமந்தடைப்பானென்றான். (௯௦)

வள்ளநன்கோபங்கண்டமா றுகோற்கையரஞ்சித்
தள்ளருஞ்சினத்தராகித்தடக்கைதொட்டிர்த்துப்பற்றி
யுள்ளொடிபுறங்கீழ்மேலாயுயிர்தொறுமொளித்துநின்
கன்வனையிவன் றுன்வந்தியாளெனக்காட்டினின்றார். (௯௧)

கண்டனன்களன் றுவேந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புவாங்கி
யண்டமுமளவிலாதவுயிர்களுமாகமாகக்
கொண்டவன் முதுகில்வீசிப்புடைத்தனன் கூடையோடு
மண்டனையுடைப்பிற்கொட்டி மறைந்தனனிறைந்தசோதி. (௯௨)

எழுச்சடியாசிரியவிருத்தம்.

பாண்டியன் முதுகிற்பட்டது செழியன்பன்னியருடம்பினிற்
பட்ட, தாண்டகையமைச்சர்மேனிமேற்பட்டதரசினங்குமரர்மேற்ப
பட்ட, தீண்டியகழற்கால்வீரர்மேற்பட்டதிவுளிமேற்பட்டதுபருமம்,
பூண்டவெங்கரிமேற்பட்டதெவ்வயிர்க்கும்போதன்மேற்பட்டவத்த
மும்பு. (௯௩)

பரிதியுமதியும்பாம்புமைக்கோளும்பன்னிற்ம்படைத்தநாண்மீனு
மிருகிலம்புனல்காலெரிகடுங்கனல் வானென்னுமைம்பூதமுங்காரு
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சார்களுமுனிவருந்தொண்டின் [ஞ்
மருவியமுனிவர்கணங்களுமப்பட்டமதுரைநாயகனடித்தமும்பு. (௯௪)

(ச௭) சுமத்தினரென்றவிடத்து - சுமந்தனரென்றும்பாடம்.

(ச௯) கில் எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்தும்ஒரிடைச்சொல்.

(௯௦) சுமந்து - முதனிலைதிரியாதுவந்த பிறவினைவினையெச்சம்.

வானவர் மனிதர் நாகர்புள் விலங்குமாசுணஞ்ஞ்சிதலெ றும்பாதி
யான பல்சரமூமலெமரங்கொடிபுல்லா தியாமசரமும்பட்ட
ஆண்டைகருவும்பட்டன தமும்போதி தித்தனவுயிரிலோவியமும்
தானடிபட்டசராசரசடங்கடமக்குயிராயினோன் றமும்பு. (௫௫)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனன் கமலச்சோதியும்யாதென
வியந்தான், விண்ணவர் பெருமான் வெருவினான்வானோர்வேறுளார்
மெய்ப்பனிப் படைந்தார், வண்ணயாழியக்கர் சித்தர்சாரணர்தம்
வடுப்படாவுடம்பினிற் பட்ட, புண்ணையாதென்று தத்தமிற்காட்டி
மயங்கினார் புகுந்தவாற்றியார். (௫௬)

ஏகநாயக நெவ்வுயிர்களுந் தானேயென்பதுமன்பினுக்கெளி
ய, னுகியதிற்றுங் காட்டுவானடிபட்டங்கொரு கூடைமண்கொட்
டி, வேகநீர்சுருங்கக் கரையினையுயர்ச்சிநிக்குடனவேலேநீத்தொ
ளித்துப், போகியவாறு கண்டு கோற்கைவர்போய்நரையாட்டியைத்
தொடர்ந்தார். (௫௭)

வன்புதாழ்மனத்தோர் வலிசெயவின்ன மன்னனும்மறுக்க
முண்டேயோ, முன்புபோகியவாளென்செய்தானென்னாய் முடியு
மோவினியெனத்திரங்கி, யென்புபோல்வெளுத்த குழலினுக்கூட
லினைவனே நோக்கினின்றிரங்க, வன்புதேனாகவருத்தியசிறுநாணமு
துசெய்தருளினாரருளால். (௫௮)

கண்ணுதனந்திகணத்தவர்விசும்பிக்க திர்விதிப்பியவிமான
மண்ணிடயிழச்சியன்னைவாவென் றுவல்லைவைத்தமரர்மூழையு
கண்ணினைதே தவோதையுமவேதப்பனுவலுந் துந்துபியைந்தும்
விண்ணிடைசிபிரச்சிவனருளடைந்தோர்மேவியசிவபூர்த்துய்த்தார்

மன்றுடையானோர்கூடைமண்கொட்டிமறைந்ததுமடைகரை
நீண்ட, குன்றெனவுயர்ந்ததன்மையுந்தம்மேற்கோலடிபட்டதுநோ
க்கி, யென்றன்மேற்பட்டதென் றன்மேற்பட்டதிதுவெனவதுவெ
னவமைச்சர், நின் றவருணர்த்துநிகழ்ச்சியும்பிற்பாணிகழ்ச்சியுநோ
க்கியந்நிருபன். (௬௦)

ஆறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூண்டாளுகமண்ணுடைப்பிற்கொட்டிக்
கள்ளத்தாராகிப்போனாருக்கனத்தாராகிச்சேனை

(௫௫) ஓவியமும் தானடிபட்ட என்றது - சித்திரங்களுயிரில்ல
னவாயினும் உடம்போடு கூடிநிறுவின். (௫௬) வண்ணம்யாழ் என்
றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடற்றொழிலமைந்த வீணையை.

(௫௭) நந்திகணத்தவரென்றது - நந்திராயனாரா லேவப்பட்ட
சிவகணத்தவரை. (௬௧) ஆசங்கை - ஐயம். ககனத்தாராகிஎன்றது -
திருவுருவத்தோற்றுது நின்றனராதலின்.

வெள்ளத்தார்பிறருங்கேட்பமீனவற்குவகைவெள்ளங்
கொள்ளத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூடலுற்றார். (௬௧)

மறத்தாறுகடந்தசெங்கோல்வழுதிநின்பொருள்களெல்லா
மறத்தாற்றினீட்டப்பட்டவனையவைபுனிதமான
திறத்தாலேநமக்குநம்மைச்சேர்ந்தவர் தமக்குமார்வ
முறத்தாவில்வாதவூரனுதவினாதலாலே. (௬௨)

அனையனேமறுக்கஞ்செய்தாயரும்பிணப்புலவுத்தீவாய்
வனநரித்திரனாயீட்டிவாம்பரியாக்கித்தந்தேங்
கனையிருட்கங்குற்போதின்கழிந்தனபின் னுந்தண்ட
வினையர்பால்விடுத்துத்துன்பம்விளைத்தனையதுபொருதேம். (௬௩)

வரும்புனல்பெருகப்பார்த்தேம்வந்திகைப்பிட்டவாங்கிப்
பருகிவந்தாளாய்மாறுபட்டனமண்போகட்டுப்
பெருகரையுயரச்செய்துபோகியவ்வன்னேபோல்வான்
பெருகியவிடம்பைதீர்த்தேம்பேருககடையச்செய்தேம். (௬௪)

இத்தனையெல்லாஞ்செய்திவன்பொருட்டிந்தவேத
வித்தகன்றன்மையொன்றுமறிந்திலவேட்கையென்பால்
வைத்துனக்கிம்மையோடுமறுமையுந்தேடித்தந்த
வுத்தமன்றொடைசந்தாதிப்புறப்பற்றுமொழிந்தகீரான். (௬௫)

நிறையுடையிவனையிச்சைவழியினுறுத்தியான்ற
மறைவழியின் றுநீதிமன்னவர்க்களந்தவாழ்நான்
குறைபடாதானுச்செல்வவாரியுட்குளித்துவாழ்கென்
நிறையவன்மொழிந்தமாற்றமிருசெவிரிப்பத்தென்னன். (௬௬)

அச்சமுற்றுவகைபீர்ப்பவதிகையவெள்ளத்தாழ்த்து
பொச்சமில்ன்பரெங்குற்றூரென்புருந்துதேடி
நச்சரவசைத்தகூடருயகன்கோயினண்ணி
விச்சையிலிருக்கின்றாரைக்கண்டுபோயிறைஞ்சிவீழ்த்தான். (௬௭)

வல்லவென்னறிவுக்கேற்றவண்ணமேசெய்தேனீரென்
னெல்லைதீர்தவப்பேரூய்வந்திகபரவேதுவாகி
யல்லல்வெம்பிறவிநோய்க்குமருமருந்தானீரையா. (௬௮)

(௬௨) மறம் - பாவம். (௬௪) மாறு - அடி. (௬௬) மறைவழி
என்றது - வேதத்தின்வழி நூலாகிய மது நூன் முறையை,

(௬௭) பொச்சம் - ஓபாய், விச்சை - சிவஞானம்,

செறுத்துநானும்மையெண்ணுதிழைத்தவித்தீங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுங்கள்புவியெலாங்காவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தாள்வதாகென்றிரந்தனன்மண்ணிலாசை
வெறுத்தவர்கையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிச்சொல்வார். (௬௬)

பாய்திரைபுரளுமுநீர்ப்படுகடலுலகுக்கெல்லா
மாயிரஞ்செங்குணன்போலரசுவீற்றிருப்பீருங்க
ணையகனருளிச்செய்தவண்ணமேநயந்துசெய்வீர்
தூயவரன்றோதுங்கள்குழல்சேர்ந்தொழுகவல்லார். (௭௦)

உம்மைநாநடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாலிரண்டென்றாய்த்தெளிந்ததுதெளிந்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவிளைந்ததுவிளைந்தநீரார்
பொய்ம்மைவானவரினீர்துப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (௭௧)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையின்விருத்தியான
பந்தமம்பவஞ்சவாழ்க்கைவிளைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகிமெய்யுணர்வின்பந்தன்னைத்
தந்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாக்கிற்றன்றே. (௭௨)

சச்சிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனைதன்ன
திச்சையாலகிலமெல்லாம்படைத்தளித்தீறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவித்துன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்காளுவன்பவீளளிக்ருமன்னோன். (௭௩)

மந்தரங்கயிலேமேருப்பருப்பதம்வாரணசி
யிந்தநல்லிடங்கடோறுமிகபரபோகம்யார்க்குஞ்
சந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிந்தனைதிருத்திஞானத்திருவுருவாகிமன்னும். (௭௪)

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனாயெங்குந்தங்கு
மப்பரஞ்சுடரேயிந்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்பழிகனிபோன்மேளுட்கண்ணுவனாகியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றவேதத்தைவிருத்திசெய்தான்.

(௭௨) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன் திரிபு. (௭௩) இச்சை
என்றது - ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு வைத்
தநேயம், வானவர் என்றது-பிரமன், விஷ்ணு; உருத்திரனென்னு
ரிவர்களை. (௭௪) பருப்பதம்-பூரீபர்வதம். வாரணசி-காசி.

(௭௫) வேறற்று என்றது-உயிர்கடோறும்விரவிரித்தலை.

தன்னருளான ஞானத்தமனியமாகுந்தில்லைப்
பொன்னகரிடத்திலெண்ணைப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைந்தீராகென்றாலவாயடிகடம்மைப்
பன்னருந்தியாலேத்திவிடைகொடுபணித்துபோவார். (௭௬)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்ருட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடர்ந்தரசன்செல்லப்பெருந்தவரின்மினின்மி
னென்றனர்செலவுங்கடப்பிடெல்லைசென்றணியனாகிச்
சென்றடிபணிந்தத்தென்னன்விடைகொடுத்திரும்பினேனே. (௭௭)

துறந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகரடைந்துள்ள
னறந்தருபங்கினாரையடைந்துதான்பிரம்புநீட்டப்
பறந்தருகருணைவேள்னம்பூரிப்பத்தாழ்ந்துநெஞ்ச
கிறறந்ததுவாய்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானான். (௭௮)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்றொடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெருண்டடித்தகைப்பிரம்புமுகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததோவுன்னருமைத்திருமேனி. (௭௯)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிற்றபல்லுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாய்முதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேகின்றிருமேனியானேனே. (௮௦)

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணுண்டுபுலைநாகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்கின் றுணையடிக்கே
யுய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே. (௮௧)

பாதிபுமைபுருவானபரமேட்டியெனக்கிம்மை
பூதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவினைவிக்கும்
நீதியினன்மந்திரியாய்கின்னருளாயவதரித்த
வேதியுரையறியாதேவெறுத்துநாடுருத்தேனே. (௮௨)

மாயாவிருத்தியினன்மாழாந்துமாதவரை
யாயாயொருத்தேனருநகத்தாழ்ந்துநான்

(௭௭) தொடக்கு - பாசபந்தம். (௮௧) வினை - கண்ம மலம்,
பொழு - மாயாமலம். (௮௨) மாழாந்து - மயங்கி,

வீயாமலின் தனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
ருயானுய்தண்ணளிக்கென் றமியேன் செய்கைம்மாறே. (௮௩)

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேன்விசெய்தூட்டு
யின்னமுதிந்கழிசுவைத்தோவிவளிடம்பிட்டெவ்வுயிர்க்கு
மன்னவனே செத்துவார்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
வன்னையிலாவுனக்கிவனோரன்னையாய்வந்தாளோ. (௮௪)

அன்னுசிறுத்தொண்டரிடம்பின்னாக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டலுனுப்போ
ன்னுநகரையாட்டியிடுபிட்டெயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே. (௮௫)

நரியாவும்பரியாக்குடத்தியுமம்பரமன்றித்
தரியாயான் தருதுகிலைத்திருமுடிமேற்றரித்தாமதைந்
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியாசைதிளைத்திறுமாந்திருந்தேனே. (௮௬)

வின்சுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காய்ச்சுழன் றுமனம்
புண்சுமக்குஞ்சூழ்ச்சிவலியுடையபுத்தேளர்
மண்சுமக்குமள்ளராய்வந்திலரேவந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ்சொல்லிபங்கன்பாதமுடிகாண்பாரே. (௮௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என் றுபலமுறையாலே னுதித்தடைந்தோர்க் கன்பரிவரிவரைத்
தேறி, னன்னுமிகப்பரபோகம் வீடுபெறலெளிதென்று ஓகைத்தா
ர்வேந்த, னன்னுதிருப்பணியூசை பிறவுசுனிவனம்பெருக்கி யழகார்
வெள்ளி, மன்னுடையானடிக்கன்பு முயிர்க்கன்பஞ்சுரந்தொழுகி
வாழுநாளில். (௮௮)

முன்புபெருந்துறையார்க்கு மடியார்க்குமறந்தெரிந்த முறையா
லீட்டுந், தன்பொருள்போயுடன்பலவாய்த் தழைத்துவருபயனே
போற்றலையுவாவி, னன்பனிகான்மதிக்கண்ட ஷுவரியெனப்பலசெல்
வநாளுமோங்க, வன்புறுவான்சுகநாத னெனுமகப்பெற்றின்பத்து
ளின்பத்தாழ்ந்தான். (௮௯)

அம்மகனே முடிசூட்டி யரசாக்கிவாதலு ரமைச்சர்சார்பான், மெ
ய்ம்மைநெறிவிளங்கியிரு வினையொப்பிலான்கருணை விளைந்தனோக்

(௮௯) அம்பரம் - ஆகாயம். (௮௭) புள்ளாய் விலங்காய் என்
றது - ஐன்னமும்பன்றியுமாய்த்தேடிய பிரமலிஷ்ணுக்களை;

(௯௦) வினையொப்பு - கன்மசத்துவும்,

கான், மும்மைமலத்தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக்கடற்படிந்து முக்க
ண்மூர்த்தி, செம்மலர்த்தாணிமூலடைந்தான் நிறலரிமர்த்தனனெ
ன்னுந் தென்பார்வேந்தன். (௧௦)

மேற்படி - வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதஞர்முனிகடம்மைப்
பழுதிலாப்பாடல் கொள்வார்பதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணர்மறையோர்வேள்விப்புகையண்டமுடிசைநீதி
யெழுவுடவரைபோற்றோன் னுமெழிற்றில்லைமூ தூர்சேர்ந்தார். (௧௧)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்த்துவீழ்த்திறஞ்சியாலயத்தெய்திமெய்மையான
சோதியறிவானந்தச்சுடருருவாஞ்சிவசங்கைதோய்த்துமேனி
பாதிபுகிந்தவன்காணப்பரானந்தத்தனிக்குத்துப்பயிலாநிற்கு
மாதியருளாகியவம்பலங்கண் கொந்தநேரயம்போற்சார்ந்தார். (௧௨)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்டகோலமேயருளானந்த,
மன்றினிடத் தெதிர்ந்தோன்றி வாலென்பாரெனமூரன் மணிவாய்
தோற்றி, நின்றதனிப்பெருங்குத்தர் நிலைகண்டாரஞ்சலித்தார்கில
மேல்வீழ்த்தா, ரொன்றறியபுலன்கரண வழிநீத்திமெய்யன்பினுருவ
மாணர். (௧௩)

வண்டுபோற்புண்டரிக மலரில்விசைசிவானந்த மதுவைவாரி,
யுண்டொவாசகம்பாடி யாடியழல்வெண்ணெயென வருகுந்தொண்டர்,
விண்டுமொ வியகுமி மன்றுடையான் நிருவாக்கான்மிருந்தநேயங்,
கொண்டுபோய்க் குணதிகையி வருந்தவர்வாழ் தபோவனத்தைக்
குறுகியங்கண். (௧௪)

குறிகுணங்கள் கடந்ததனிக்கூத்தனுவெழுத்தைந்தின்கொ
வொளோச்சிப், பொறிகரணக்காடெறிந்துவீசிமனப்புலந்திருத்திப்

(௧௨) வீதிதொறும்வீழ்த்து வீழ்த்திறஞ்சிஎன்றது-திருவீதி
களிலுள்ள அந்தணர் மூவாயிரவரும் சிவகணநாதர்களாதலின்.

(௧௪) புண்டரிக மலர் என்றது - (பிரமாண்டமே பிரமபுரமெ
னவும் இப்பிரமாண்டத்தி னுள்ளிருக்குந் தில்லைவனம் புண்டரிக
மெனவும், சாந்தோக்கியவுபரிதங்குதலின்) தில்லைவனத்தை. வா
சகம்பாடி என்றது-கண்டப்பத்து என்னுந்திருப்பதிகமருளிச்செய்
தமையை. (௧௫) கூத்தனுவெழுத்தைந்தது என்றதை-“ஆடும்
படிக்கேணல்லமபலத தானையென, நாடுந்திருவடியிலேநகரம், கூடு
ம் - மகரமுதரம் வளர்தோள்சிகரம், பசுருமுகம் வாழுடியபார்”
என்னும் உண்மைவிளக்கச் செய்யுளானுரை. அருந்தாதருந்தல்-
ஆன்மபோதவழியின் னு துந்தல்.

புனிதஞ்செய்து, நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப்பசுபோதங்களை
ந்தருணன் னீர்கால்பாய, வறிவுருவாய் விளைந்ததனிப் பரானந்தவ
முதருந்தா தருந்திதின் றார். (௧௫)

மானிரையுக்குயவரியும்வந்தொருங்குநின் றுரிஞ்சமயங்குகானத்,
தானிரைகன்றென விரங்கி மோந்துக்கவானந்த வருட்கண்ணீரை
க், கானிரைபுள்ளினம்பருகக் கருணைநெடுங்கடலிருக்குங் காட்சி
போலப், பானிறவெண்ணீற்றன்ப ரசைவின் நிச்சிவயோகம் பயிலு
நாளில். (௧௬)

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போத்துமாவாயிரமெய்ப்போதவேத
வித்தகரோடேமுநாள்வரையறுத்துச்சுளொட்டிவிவாதஞ்செய்வா
ரித்தகையநாளேழிய்யாமிவரைவேறுமெனுமெண்ணம்பூண்ட
சித்தமுடையவராகவவர்கனவிலெழுந்தருளித்தேவதேவர். (௧௭)
வாதஜுரணவிதித்துவாதுசெய்வீரெனவிழித்துமறையோரந்தப்
போதவேதியரைவனம்புகுந்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிவாடும்
வேதநாயகன்பணித்தவழிகின் றுரெதிர்மறுப்பயின்போந்து
காதராகுலமூழ்கியிருந்தார்முத்தழனிமிர்ததுக்கலியைக்காய்வார். (1)

பின்னுமவர்கனவின் கண் மன்றுண்டம்பிரியாதபெருமான்வந்
து, முன்னவனைப்பெருந்துறையிற் குருந்தடியிலாட்கொண்டீ மு
றையினு, மின்னிசைவன்டமிழ்மணிபோற் பாடுங்காரணத்தா
லும் யாமன்றிட்ட, மன்னியபேர்மாணிக்கவாசகனென்றழைமின்
கன்வருவனென்றான். (௧௯)

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென் தவர்நாமொழிந்தழைப்பவுண
ர்த்துநாத, நறக்கருணையிதுவோவென்றவரோடுமெழுந்துநகரடை
ந்துமண்ணுந், துறக்கமுநீத்தருவருத்தார் மன்றடுந்துணைக்கமலந்
தொழுதுமிண்டோர், நிறக்கனகமண்டபத்திற் புக்கிருந்தாரறிஞர்
குழா நெருங்கிச்சூழ. (௧௦௦)

மேற்படி - வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போந்தசேரப்போர்வைதாங்கும்
புத்தரைவேறுவைத்துப்புகன்மினும்மிறையுதூலு
மத்தலெநின்றேரெய்துங்கதியுமென்றழந்தகேள்வி
மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகர்வினாவினாரே. (௧௦௧)

(௧௧) குயவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடையபுலி. இது
உவமைத் தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நி
லைத்தொடர். (௧௨) காதரம் - அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேத
நாயகன் பணித்த வழிகின் றார் என்றது-தில்லையிலிருக்கவென மு
ன்னருளியவழி நிற்பவராதலின். (௧௦௧) சேரம் - கடுக்காயிற் றோ
ய்த்த போர்வை; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கனவினுநீறுகாணக்கைதவர்காட்சியானு
மனவனுமானத்தானும்வாசகப்பெருமான்மம்மை
வின்வியமூன்றுமுத்தேசாதியின்விதித்தார்வேத
மனையவர்கேட்டமூன்றுமதுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (௧௦௨)

இன்றிவர்க்கதுமானுதியெடுப்பதென்னென்றுகாட்சி
யொன்றுகொண்டவர்கடாமேயுடம்படன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியேதின்மையாலேயதுமானவளவையாறு
நின்றதன்றுங்கோளுதிநிறுத்தியமூன்றுமென்றார். (௧௦௩)

பொன்றுதன்முத்தியென்பார்பூசுரார்பிரானேநோக்கி
யின்றெமைக்காட்சியென்றால்வென்றன்மென்றிராண
ளன்றுறுங்கடவடன்னையளவையாளுட்டியெம்மை
வென்றிடுமென்றாரைந்தும்வென்றவர்முதுவல்செய்யா. (௧௦௪)

பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மதைகளாலளவையன்றற்றேவரான்மனத்தால்வாக்கா
வறிவருஞ்சோதியெங்கோனவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணுங்கொள்கையானல்லனென்றார். (௧௦௫)

தேற்றமில்லாதாருங்கள்சிவனுக்குந்திருநீற்றுக்குந்
தோற்றமெப்படிநிட்டாந்தஞ்சொல்லுமினென்றார்துயோர்
வேற்றுமையறகாமின்னேவிளக்குதுமதனைநீங்க
டோற்றபினுமக்குத்தண்டம்யாதுகொல்சொன்மினென்றார். (1)

செக்குரலிடையிட்டெம்மைத்திரிப்பதுதண்டமென்றோ
வெக்கரம்புத்தர்தாமேயிசைத்தனரெரிவாய்காகங்
கொக்கிறகணிந்தாரன்பருலந்தகோமயத்தைவாங்கிச்
செக்கரந்தமூல்வாய்ப்பெய்துசிவந்திடவெதுப்பிவாங்கி. (௧௦௭)

இவ்வண்ணமிருக்குமெங்குளிறைவண்ணவடிவுமந்தச்
செவ்வண்ணமேனிபூத்ததிருவெண்ணீறுதுவுமென்றோ
மெய்வண்ணமுணர்ந்தவேதவித்தகரவைமுன்காட்ட
வுய்வண்ணமறியாமுடருள்ளமுமுயிருந்தோற்றார். (௧௦௮)

(௧௦௨) காட்சியானு மனவதுமானத்தானும் என்றது - புத்தச
மயிகளுக்கு அளவைகளுக்காட்சியும் அதுமானமுமே யளவைகளா
தலின். (அளவை-அளந்தறியப்படுவது) உத்தேசாதியின் என்றது-
உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனைகளை. (௧௦௩) ஏது என்றது - ச
கச ஏது, காரிய ஏது, அதுபலத்தி ஏதுக்களை. (௧௦௪) அளவையால்
என்றது-காட்சியளவையை. (௧௦௬) தோற்றம்-இயையு.

(௧௦௭) எக்கர்-பொருதற்றொழிலுடையவர்.

இங்கிவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிற் ப்பதின்பற்
தங்குவீடென் றுதேற்றஞ்சமயத்திலாழ்ந்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரான் மூங்கைக்குயிற் ப்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டு தில்லைமல்லன் மாநகரில்வந்தான். (௧௦௯)

யாவரேயாகவின் றிங்கென்மகண் மூங்கைதீர்த்தோ
ராவரேவென்றோரென்றானுற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேமுத்தியென்பார்மணிமுதன் மூன் றுத்தங்க
டேவரேயென்றென் றுள்கிச்செய்யவுத்தீராதாக. (௧௧௦)

அத்தணர்பெருமான் முன்போயரசன் றன்மகளைப்போகட்
டிந்தநோய்நீரே தீர்க்கவேண்டுமென் றிரந்தானையன்
சுந்தரநாதன்மன் றுளாடியதனைத்தாடனனைச்
சிந்தைசெய்தருட்குணைநாற்றிருத்திழையவளைநோக்கா. (௧௧௧)

லெறுவேறிதைவன் தீர்த்திவிஞ்ஞையாகப்பாடி
யீறிலானன்பர்கேட்டவிதைமொழி சொடுத்தமூங்கை
மாறினாள்வனவன் கன்னிமடவரவளாவன்கண்டு
தேறினான் சிவனையெல்லாத் தேவர்க்குத்தேவனென்றோ. (௧௧௨)

பின்பரவாரம்பூண்டபிரானருள் விளையப்பாடி
மன்பரைமுனிவர்மூவாயிரவரையடிபிற்பூழ்த்து
மூன்பவர்கொன்னவாறேமூர்க்கரைத்தடித்தமன் று
ளின்பரைநடங்கண்டேக்தியிழைமகன் சைவனானான். (௧௧௩)

மாசுறுபணிபோற்பன் னாள்வாசகமாலேசாத்திப்
பூசனைசெய்துபன் னாட்புண்ணியமன் றுளாடி
மீசனைதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த
தேசொடுகலந்துநின் றூர்சிவனருள் விளக்கவந்தார். (௧௧௪)

மண்சுமந்தபடலம் முற்றிற்று.

கூடபடலம் ௭௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௦௧௫.

(௧௦௯) இறப்பதின்பம் தங்குவீடு என்று தேற்றஞ்சமயம் என்ற
து-பஞ்சகந்தங்கெடுத்தே இன்பமிக்க முத்திரிலையென்று தேற்றி
வ புத்தசமயத்தை. (௧௧௦) மூங்கை - ஊமை.

(௧௧௨) இறைமொழி - விடை. மூர்க்கர் - அறிவிலிகளாகிய
புத்தர்கள்.

**அறுபத்திரண்டாவது,
பாண்டியன்சுரந்திர்த்தபடலம்.**

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வாண்லமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியில்விடுத்ததிமிதுமேற்
பான்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்துச்சமணர்படிற்றொழுகுங்
கூன்வழுதிசுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (க)

வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பரக்கிரம
வாகுவனையான்மகன்சுரதமாறனையான்நிருமைந்தன்
வாகுவலத்தான்மறங்கடிந்துமண்ணாளுங்குங்குமத்தென்னன். (உ)

அன்னான்சுமரன்சுருப்புரபாண்டியனுவன்சேய்காருணிய
மன்னுவன்மன்மகன்புருடோத்தமனுவன்மன்மகனாகு
மின்னார்மௌலிச்சத்துருசாதனபாண்டியனும்விநல்வேந்த [ன்.
னின்னான்மகன்கூன்பாண்டியனாமிவன்றோள்வலியாலிசமிக்கா
திண்டோள்வலியாற்குடநாடர்செம்மறையுமாரவங்கல்
வண்டோலிதாரிரவிகுலமருமான்றையுமலைந்துபுறங்
கண்டோர்குடைக்கீழ்நிலமூன்றுங்காவல்புரிந்துகோலோச்சிப்
புண்டோய்குருதிமறக்கன்னிப்புகழ்வேல்வழுதிநிகழ்நாளில். (ச)

விண்டிழாவுங்கைம்மாவும்வெறுக்கைக்குவையுமணிக் குவையும்
வண்டுவிழுந்தாரளகவல்லியாயமொடுநல்கிக்
கண்டுகூடற்கோமகனைக்காலில்வீழ்த்துதன்னாடு
பண்டுபோலக்கைக்கொண்டுபோனதேனார்பனந்தாரான். (ரு)

சென்னிக்கோனுந்தானீன்றதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதில்புகழொளியால்விளக்குஞ்சவமணிவிளக்கைக்

(க) அல்-இருள். பால்நல்மணிவாய்-பால் மணங்கமழும் மிகவு
மழுகிய திருவாய். கவுணியன் என்றது - கவுணியர் கோத்திரோற்ப
வராகிய ஆளுடையபிள்ளையாரை. கூன்வழுதி-கூன்பாண்டியன்.

(உ) வாகுவலம்-புயவலி. (ச) குடம்-மேற்கு. குடநாடர் செம்
மல் என்றது-சேனை. இரவிகுலமருமான்-சோழன். மறக்கன்
னி-வீரலிலக்குமி. (ரு) ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (ஈ) திலதப்பிடி-இ
து இல் பொருளுவமையில்வந்த ஆகுபெயர். வன்னிக்கோ - தீக்
கடவுள்.

கன்னிக்கோலமங்கையருக்கரசிதன்னைக்கெளரியர்க்கு
வன்னிக்கோமும்மணம்புணர்த்திவாங்கினான் நன்வளநாடு. (௫)

மேற்படி - வேறு.

வளவர்கோன்செழியன் கற்பின் மங்கையர்க்கரசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிங்கமும்மணியும்போகம்
விளையாடலையவையெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
னுளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (௭)

கோதறுகுணத்தின் மிக்ககுலச்சிறையென்பானங்கோர்
மேதருகேள்வியானைவிடுத்தனன் மீண்டுதென்ன
காதலியோடொயக்கடவுள்செம்பதும்க்கோயின்
மாதரைமணந்துசெல்வான் போல்வந்தும்துரைசேர்த்தான். (௮)

மலர்மகண்மார்பன் பொன்னிமன்னவன்பயந்ததெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலச்சிறைறகுணனுக்கேள்வித்
தலைமையும்தியுமிக்கதன்மையுந்துக்கினோக்கி
நலமவியமைச்சனாக்கினாலிவம்புரக்குநாளில். (௯)

வல்வினைவலியான்மெய்யில்வலியகூண்டைந்தான் போலக்
கொல்வினையிலராய்வஞ்சக்கொண்டென் றுடுத்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கனவேடர்சொல்வலையிற்பட்டு
நல்வினையுதவாததென்ன னான்மறையொழுக்கரீத்தான். (௧௦)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்டோ
ளுதவிந்கன்னிநாடுமணிருண்மூழ்சிப்பூதி
சாதனநெறியாஞ்சைவசமயமுமுத்திச்செல்வ
மாதவநெறியுங்குன் றமறைந்ததுவேதரீதி. (௧௧)

பறிபடுதலையும்பாயினுடுக்கையும்பாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமத்திநாத்தியென் றுரைக்குநாவு
மறிவழியுளம்போளுண் றற்றிந்தவெற்றையுங்கொண்டி
குறிகெடுமணங்குமுந்தாங்கமணிறைகொண்டதெங்கும். (௧௨)

(௭) பொற்கலிங்கம்¹ தாம்பரம். (௮) மாயக்கடவுள் என்றது-
திருமாலே. செம்பதும்க்கோயின் மாதர் - செந்தாமரை யென்னுங்
கோயிலில் வசிக்குந் திருமகள்.

(௯) மலர்மகண் மார்பன் - திருமாலையொத்த பாண்டியன்.

(௧௦) வெல்வினை என்றதில், வினை-சற்கருமங்களை யுணர்த்தி
நின்றது. நக்கன்-அருகன். மாதவநெறி என்றது-சிவபுண்ணியவழி
யை. (௧௧) வேதரீதி-சிவாகமம்.

(௧௨) கலன் - கமண்டலம். அத்திநாத்தி - சுவர்க்கம், நாகம்,
கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு ம
ணங்கு - பொலிவழிந்த மூதேவி.

அருத்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்ய
மருந்தினிற்சிறந்தகற்பின்மங்கையர்க்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சுநீரிற்சுழைத்தன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருந்திருநீரிடாராய்ச்சிவனடிச்சார்பினின்றார். (க௩)

பொய்யுரைபிதற்றுமிந்தப்புன்சமண்களைகட்டிண்டு
மெய்யுரைவேதநீதிவியன்பயிர்நிலைச்செய்தோங்கச்
செய்யுநரெவரெயென்றுசின்னையிற்கவலைபூண்டு
நையுநராகிக்கூடனாதனைவணங்கப்போனார். (க௪)

பேதுற்றமுனிவர்க்கன்றுபெருமறைவிளக்கஞ்செய்த
வேத்தின்பொருளேயிந்தவெஞ்சமணவிலையிற்பட்டுப்
போதத்தையிழந்தவேந்தன்புந்தியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொள்வாயென்றடிபணியுமெல்லே. (க௫)

வேதியனொருவன் கண்டிவேடமும்பூண்டோன்மெய்யித்
பூதியன் புண்டரீகபுரத்தினும்போந்தோன்கூட
லாதியைப்பணிவான்வந்தான்மங்கையர்க்கரசியாரு
நீதியவமைச்சரேறுநேர்படவவனைநோக்கார். (க௬)

எங்கிருந்தந்தணைநீர்வந்தனிரென்றாராய்த்
புங்கவன்சென்னிபொன்னிநாட்டினும்போந்தேனென்ற
னங்கவரங்குண்டானபுதுமையாதறைதிரென்றார்
சங்கதற்கன்புபூண்டோனுண்டென்றுசாற்றுத்கின்றான். (க௭)

ஏழிசைமறைவல்லாளர்சிவபாதவிதயரென்னக்
காழியிலொருவருள்ளாரகாசமண்கங்குல்சீப்ப
வாழியிலிவியென்னவொருமகவளித்தியென்ன
வூழியிலொருவன்றையுள்கிநோற்றொழுகுகின்றார். (க௮)

ஆயமாதவர்பாலீசனருளினாலுலகமுய்யச்
சேயிளங்கதிர்போல்வந்தான்செல்வனுக்கிரண்டாண்டெல்லே
போயபின்மூன்றாமாண்டிற்பொருகடன்மிதந்ததோணி
நாயகன்பிராட்டியோடுமவிடையின்மேனடந்துங்கை. (க௯)

(க௩) மருந்து - அமுது. குழைத்தன்றிப் பிறங்கப்பேறுதருந்
திருநீரிடாராய் என்றது-பாண்டியனுக்கஞ்சி விதிப்படி நீரிற்சுழை
த்தணியாமல் மறைவுபட அணிந்துவந்தன ரென்பதை விளக்கி
கின்றது.

(க௮) ஊழியிலொருவன் என்றது-மஹாப்பிரளய காலத்தில்
சராசரப்பொருள்களை, தன்சத்தியா லொடுக்கி நின்றவராதலின்.
காழி-இது காளி என்னும் நாகம் பூசித்ததால்வந்த காரணப்பெயர்.

(க௯) பொருகடன்மிதந்த தோணி என்றது-மகாப்பிரளயகா
லத்தில் சீகாழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமுலைப்பாலிளேஞான முந்திரட்டிச்செம்பொற்
குருமணிவள்ளத்தேந்திக்கொடுப்பவப்பாவன்வாங்கிப்
பருகியெண்ணிறந்தவேதாகமமிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகலைபிறவுமோதா துணர்ந்தனன்விளைந்தஞானம். (௨௦)

நம்பந்தமறுப்போன்ஞானநாயகன் ஞானத்தோடு
சம்பந்தஞ்செய்யுஞான சம்பந்தனாகநாவில்
வம்பந்தமுலைமெய்ஞ்ஞானவாணியுங்காணிகொள்ள
வம்பந்தமறைகளெல்லாமருந்தமிழாகக்கூறும். (௨௧)

கரும்பினிற்கோதுநீத்துச்சாறடுகட்டியேபோல்
வரம்பிலாமறையின்மாண்டபொருளெலாமாணத்தெள்ளிச்
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிராணிடந்தோறும்போகி
வீரும்பியதென்சொன்மலைசிவமணம்விளையச்சாத்தி. (௨௨)

பருமுத்தமுலையான்பங்கனருளிநாற்பசும்பொற்றாளர்
திருமுத்தின்சிவிகைகானந்தென்முத்தின்பந்தரின்ன
நிருமித்தவகைபோற்பெற்றுப்பாலையைநெய்தலாக்கிப்
பொருமுத்தநதிசூழ்வீழிப்பொற்படிக்காசுபெற்று. (௨௩)

அருமறைவணங்குகோயிற்கதவினையடைக்கப்பாடிப்
பரணுறைபதிகளெங்குந்தொழுதனர்பாடிப்பாடி
வருமவாறுங்கண்டுவணங்கவும்வருவரென்றோத்
தருமநூலணிந்ததெய்வத்தாபதன்சாற்றலோடும். (௨௪)

கற்பலர்கொடியன் னொருந்தென்னவன்கண்போல்வாரு
மற்புரையமண்பேயோட்டியன் றுதங்கோமான்மெய்யிற்
பொற்புறுநீறுகண்டுபூதிசாதனத்தாலெய்துஞ்
சிற்பரவீடுகண்டமகிழ்ச்சியுட்டினைத்தோராறார். (௨௫)

தங்கன்பேர்தீட்டியோலைவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்க்குணர்த்தவந்தப்பூசுரன்கையிற்போக்தி

(௨௦) சார்வாய்விரிகலை என்றது—காருடம், தக்கிணமுசுவிய
ஆகமாங்கங்களுந், கிசிச்சை, கற்பஞ்சுத்திர முதலியவேதாங்கங்களு
ம், வழிநூலாகிய உபாகமம், மிருதி, புராணங்களுமாகியவற்றை.

(௨௧) வம்பு அந்தம்-கச்சினமுஞ். அம் பந்தம் என்றதில்-பந்தம்
வேதத்தினோருறுப்பு. (௨௨) மறைவணங்குகோயில்-வேதாரண்
யம். தருமநூல்-வேதம்விரித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(௨௩) கொடியன் னார் என்றது-மங்கையர்க்கரசியாரை. தென்
னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சிற்பரவீடு-ஞானமயமா
கியபரமுத்தி. (௨௪) சண்பைநாடர் - ஈனநாடைய பின்னையார். சண்
பை-சீகாழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருந்தன் னானு
மங்கயற்கண்ணிகோணைப்பணிந்துதம்மகத்திற்புகார். (௨௬)

பண்படுவேதச்செல்வன்வல்லேபோய்ப்பழனவேலிச்
சண்பையர்பிராணைக்கண்பெறியுண்டெலைகளெல்லாம்
புண்படத்திரியுங்கையர்பொய்யிருள்கடந்தார்தந்த
வெண்படுமோலைகாட்டிப்பாசுரமெடுத்துச்சொன்னான். (௨௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்குருவேந்தரடிபணிந்தடியேன் குலச்சிறைவிலும்பு வ
ண்ணப்ப, மிங்கெழுந்தருளிச் சமணிநுளொதுக்கி யெம்மிறைமகந்
ருநீறளித்துப், பொங்கிரும்பணைகுழ்தென் நமிழ்நாட்டைப் பூதிகா
தனவழிநிறுத்தி, யெங்களைக்காக்க வென்றபாசுரங்கேட் டெழுந்த
னர் கவுணியர்க்கிறைவர். (௨௮)

ஆதகாதிதுவென் றோ துவாரநாவுக் கரையர்நீர்சிறியவரவரோ,
பாதகமஞ்சார் தம்மொடும்பன்னாட் பழகியவெனையவர்செய்த, வே
தனையளந்து கூறுவதென்னை விடுகதில்லம்மவோவுமக்கிப், போ
துநாள்கோள்கள் வலியிலவென்னப் புகலியர்வேந்தரும் புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல வின்னணியிசைப்ப
தெனவர்செய், வெந்தவேதனையி னுய்ந்தநீர்நாள்கோள் விலங்குபு
ள்ளவுணர்பேய்பூத, மந்தமில்பவவு மம்மையோட்ப்ப னுணையான
டப்பனவவர்நஞ், சிந்தையேகோயில் கொண்டுவீற்றிருப்பத் திங்கி
ழையாவென வெழுந்தார். (௨௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமுரசொலிப்பச்சங்கங்காகளம்வாய்விட்டேங்கச்
சாமரைபனிப்பமுத்தின் பந்தரிற்றரளத்தெய்வக்
காமருசிலிகைமேற்கொண்டமணிநுள்கழுவுஞ்சோதி
யாமெனநெறிக்கொண்டசுனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (௩௦)

செம்பியனொடுநீங்கித்தென்னவனொடுநண்ணி
வெம்பியசுரமுமுல்லைப்புறவமுமேகவில்லைத்
தும்பிகைநீட்டிவாங்குமலைகளுந்துறந்துபாகத்
தம்பிகையுடையான் கூடன்கர்ப்புறனனுக்கச்செல்வார். (௩௧)

புண்ணியநீற்றுத்தொண்டர்முழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசிலிகைமீதுநகைவிதொனப்பந்தர்.

(௨௮) வெங்குரு - சீகாழி.

கண்ணியதோற்றந்தீம்பாற்கடல்வயிறுதித்துந்தீர்த்து
விண்ணியன்முழுவெண்டிங்கள்விளக்கமேயொத்ததன்றே. (௩௩)

தேம்பபிடுமுதச்செவ்வாய்ச்சிரபுரச்செல்வர்முன்னம்
போம்பரிசனத்தார்தம்மிற்பொன்னெடுஞ்சின்னமார்ப்போர்
தாம்பரசமயசிங்கஞ்சமணிநுள்கிழியப்பாணு
வாம்படிவந்தானென்றென்றார்த்தெழுமோசைகளா. (௩௪)

நின்னுண்டுதிரியுங்கையரெதிர்வந்துநீவிர்நுங்கள்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்கும்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்ளின்னமென்கொல்வீதென்கொல்யாரைவென்றீ
ரென்றனர்தடுத்தாரென்றுமீறிலானடியார்தம்மை. (௩௫)

மாமதமொழுதச்செல்லுந்திண்டிறன்மத்தவேழம்
தாமரைநூலாற்கட்டத்தடைபடவற்றோகொற்றக்
காமனைமுனிந்தார்மைந்தர்கயவர்தந்தடையைநீத்துக்
கோமணிமாடமுதூரடைந்தரன்கோயில்புக்கார். (௩௬)

கைம்மலைசாபந்தீர்த்தகருணையங்கடலைத்தாழ்த்து
மும்முறைவளைந்துஞானமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளத்தீர்த்திருவொடுந்தொழுதானந்த
மெய்மயவெள்ளத்தாழ்த்துநின்றனர்வேதச்செல்வர். (௩௭)

மறைவழிநின்றநின்னைவந்திசெய்துய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சச்சமணரைநெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்யத்திருவுள்ளஞ்செய்திகூற்றைத்
குறைபடவுதைத்தோயென்றுகுறித்துரைபகிகம்பாடி. (௩௮)

வேண்டுகொண்டருளாப்பெற்றுமீளுமப்போதுகண்டு
மூண்டவைம்பொறியும்வென்றவாகீசமுனிகளென்ன
வாண்டொரோருவர்வேண்டவவர்கிருமடத்திவன்பு
பூண்டெழுகாதலோடும்போயினர்புகலிவேந்தர். (௩௯)

(௩௩) தீர்த்து - நீங்கி. விளக்கம் - தோற்றம்.

(௩௪) பரசமய சிங்கம் - பரசமய கோனரி. (௩௫) கொன்றறஞ்
சொன்னதேவை என்றது. உயிர்களினத்தையுங்கொன்று தருமங்
கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(௩௬) காமனைமுனிந்தார்மைந்தர் என்றது - சிவகுமாரராகிய
இனையபிள்ளையாரே ஆளுடையபிள்ளையாராக வந்தமையின்.

(௩௭) கைம்மலை என்றது - வெள்ளையானையை. திரு என்றது
உமாதேவியாரை.

(௩௮) வாசீசமுனிகளென்றது - ஆளுடைய வரசினை.

அங்கெழுந்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கங்குல்வாயமணர்செய்யுங்கருதருஞ்செயலுந்தங்கண்
மங்கலமரபின்வந்தாள்வருத்தமுங்காணவஞ்சிச்
செங்கதிரவன்போய்மேலேச்செழுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தான். (1)

மாறுகொளவுணர்செய்யும்வஞ்சனைக்கிடனாயொத்து
வேறறநட்புச்செய்வான்வந்தெனவிரிந்தகங்கு
லீற்றமுளைத்தவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
• யூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கங்குலெல்லே. (௨௧)

கலிலேத்துறை.

வைதிகத்தனியிளஞ்சிறுமடங்கலேறடைந்த
செய்தியைத்தெரிந்தயன்மலையிடங்களிற்றிரண்ட
கைதவத்தவெண்ணையிரங்கயவருமொருங்கே
யெய்திமுத்தமிழ்விசகர்மேற்பழித்தழலிழைத்தார். (௨௨)

மெய்யில்சிந்தையாரத்தழற்கடவுளோவிளித்தாங்
கெய்தியெம்பகையாயினோருக்கையையமுது
செய்துவாவெனப்பணித்தனர்சிறுவிசுமகத்துக்
கையிழந்தவன்செல்லுமோவஞ்சினுன்கலங்கி. (௨௩)

ஈனர்தாஞ்சுடத்தியினையெடுத்தனரேகி
ஞானபோனகர்மடத்தினிற்செருகினர்ந்தா
தானதீப்புகையெழுவதையடியவர்கண்டு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்த்தினார்வல்லே. (௨௪)

சிட்டர்நோக்கியத்தியினத்தென்றமிழ்க்கட
லட்டமூர்த்தியையங்கிருந்தருமறைப்பதிகத்
துட்டர்பொய்யுரைமேற்கொண்டதொன்முறைதூற்றது
விட்டவேந்தனைப்பற்றெனப்பாடினார்விடித்தார். (௨௫)

(௨௦) மங்கலமரபின்வந்தாள் என்றது-பாண்டியாதேவியாரை.

(௨௧) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்தமொக்குள்-
புண்பட்டெழுந்த கொப்புளங்கள்.

(௨௨) கைதவம் - வஞ்சனை. பழித்தழல் - அபிசாரவேள்வி.

(௨௩) சிறுவிதி - தக்கன். (௨௪) சடத்தி - கட்டிலங்களுக்குத்
தோன்றுந்தி. ஞானபோனகர் - சிவஞானத்திருவமுதுசெய்தபின்
ளையார். (௨௫) சிட்டர் - மேலானவர். தொன்முறை - தொன்று
தொட்டிவந்த மதுநான்முறை.

அடுத்ததக்கண் தராசனை வெப்புநோயாகித்
தொடுத்த திட்டபல்கலன்களுந்துகொழப்பனிகர்
மடுத்த சாந்தமூங்கலவையுமாலை யுங்கருகப்
படுத்தபாயனுஞ்சருகெழப்புவலன்பதைத்தான். (௪௬)

வனவர்கோன் நிருமடந்தையுந்திராரே ழந்
தளர்வடைந்து நன்மருத்து நூல்விஞ்சையர் தமைக்க உய்ப்
பனகில்பன்மருத்தருத்தவும்பார்வையினாலும்
விளைவதெயன் றிவெஞ்சுரந்தணிவதுகாணார். (௪௭)

சவலைகோன்புழந்திம்மையும் ழமையுஞ்சாரா
வவலமாசடைவிடுத்தன ரனைவரும்பார்த்துத்
தவவலத்தினுமருந்தினுந்தணிந்திலதாகக்
கவலையெய்தினாரிருந்தனர் விடிந்ததுகங்குல். (௪௮)

வட்டவாழியொன் ழுடையதேர்ப்பரிதி தன்மருமான்
பெட்டகாதல்கூர்மருகனைப்பற் றியபினிகேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுத்தங்கை
தொட்டுகோக்குவான் வந்தெனத்தொடுகடன் முளைத்தான். (௪௯)

வாலிதாசியை சவவான் பயிரினை வளர்ப்பான்
வேலிதாசியோரிருவரும் வேந்தனை கோக்கிக்
காலபாசமுஞ்சுமிநோயருமறைக்காழிப்
பாலராலன்றித்தீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்ந்தார். (௫௦)

பொய்யர்சார்பினை விடாதவனீங்குநீர்புகன்ற
சைவாரீறிட்டுப்பார்ப்பது தருவதோவென்ன
வையநீயெனைத்திறத்தினாலையினுநோய்தீர்ந்
துய்யவேண்டியேயிதனில்யாது ழுதியென் ழுரைத்தார். (௫௧)

அழைமினீண்டென வரசனுமிசைத்தன னூர்வந்
தழையுந்திரத்தலைமகன்றனிககரெங்கும்
விழவுதுங்ககன் மங்கலவினைகளால்விளக்கி
மழலையின் தமிழ்விசுரத்தம்மடத்தில்வந்தெய்தார். (௫௨)

(௪௬) வெப்புநோய் - சுரநோய். (௪௭) மருத்துநூல் - ஆயுள்
வேதம். பார்வை என்றது - உபசரிப்பினை.

(௪௮) சவலைகோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம் வலியின்
ஹ. மாசு - குற்றம். (௪௯) பரிதிதன் மருமான்-சோழன். எழினி-
நிறை. (௫௦) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறை
பாரும். (௫௨) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விசுர என்றது-ஒதா
தே முத்தமிழிலும் பேரறிவுடையாராதலின்.

அன் றுகேள்வியாலருந்தியஞானவாமமுதை
யின் றுகண்களா லுண்டிகண்பெற்றபேறெய்திச்
சென்றிஹஞ்சினனெழுந்திருந்தியமண்கூழ்ச்சி
வென்றசின்னையீரென்றனர் பூந்தராய்வேந்தர். (௫௩)

நன்றிருந்தனிரேயெனநகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்கற்பினூர்தம்மையும்வினவ
வென்றுதும்மருளுடையவர்க்கெவன்குறையென் னு
வொன்றுகேண்மைகூடான்பினிரிதனையுமுரைப்பார். (௫௪)

கையர்மாளவுநீற்றினுற்கவுரியன்றேய
மூய்வதாகவுமின் றுதும்மருளினுலொலிநீர்
வையைநாடன்மேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டிமென்றடியில்வீழ்ந்திரந்தார். (௫௫)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருள்சுரந்து
பரந்தநித்திலயானமேற்பனிக்கதிர்மருமான்
சுரந்தணிப்பலென்றேருவாளுத்துமெய்ச்சுருதி
புரந்தளிப்பவர்பாண்டியன்கோயிலிற்புகுவார். (௫௬)

வாயிலெங்க ளுந்துபமுமங்கலவிளக்குந்
தோயரும்பமுங்கொடிகளுஞ்சுண்ணமுந்துவன்றிச்
சேயகாகனவொலிமன்னன்செவிப்புணல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினாரமணர்தங்கோளரியனையார். (௫௭)

காவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின்
மேவினாவநோக்கினுன்மீனவன்றெளிந்து
வாவிதாழ்செழுந்தாமரையெனமுகமலர்ந்து
பாலியென்பிணிதணித்தெனைப்பணிகொண்மினென்றான். (௫௮)

புலைத்தொழிற்குவித்தாயினோர்கேட்கொம்புமுங்கித்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலொயுன்றன்
வலைப்புறத்துநோயிவரையுமற்றைநோயெமையும்
தொலைத்திடப்பணியென்றனர்கைதவன்சொல்வான். (௫௯)

அனையசெய்திரென்றிசையுமுன்சமணருமசோகன்
நனைநினைந்துகைப்பீலியாற்றடவியுங்கரத்துக்

(௫௩) பூந்தராய் - சீகாழி. (௫௫) கையர் - கீழ்மக்களாகியசம
ணர். (௫௬) யானம் - சிவிகை. பனிக்கதிர் - சந்திரன்.

(௫௭) தோயம் - நீர். சேயகாகனம் - திருப்பொற் சின்னம்.

(௫௯) புலைத்தொழில்-இழிதொழில். (௬௦) அசோகன்-அசோ
கமர கிழலில் வசிக்கும் அருகன். பீலி-மயிலிறகு.

கனை கொளாலிரீர்சிதறியுநெய்சொரிகனல்போற்
சினவிமேலிடக்கண்டனர் தீர்ந்திடக்காணார். (௬௦)

தீயர்மானமீக்குடையராய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோர்புண்ணியப்பையுணீறள்ளிக்
காயுநோயதுதணித்திடக்கருதினாரதனை
மாயநீறென விலக்கினார்மாயைசெய்தழிவார். (௬௧)

அண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிரீறள்ளிக்
கொண்டொருமென்றருமறைக்கவுணியர்கூறக்
கண்டிகாவலனேவலர்கைக்கொடுவந்தார்
வண்டொலவுதார்வழுதினோய்தணிப்பவர்வாங்கி. (௬௨)

மருந்துமந்திரம்பாவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருந்துமின்பவீடளிப்பதும்போகமும்பொருளுந்
திருந்துமாலவாயரன்றிருநீறெனச்செப்பி
யருந்துமின்னமுதனையசொற்பதிகமதறைந்து. (௬௩)

மெய்யிலிட்டனர்வருடலும்வெஞ்சுரந்துறந்த
மையில்சிந்தையோர்வெகுளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததண்பனிரீர்விரைச்சந்தனந்திமிர்ந்தா
லெய்துதண்மையதாயினதிறைவலப்பாகம். (௬௪)

பொழிந்ததண்மதுத்தார்புனைபூழியர்கோணுக்
கிழிந்தசெய்கையர்கைதொடவெரியிடுசுரத்தார்
கழிந்ததுன்புமங்கவுணியர்கைதொடச்சுரந்தீர்ந்
தொழிந்தவன்பமுமிருவினையொத்தபோலொத்த. (௬௫)

ஐயவிச்சுரமாற்றரிதாற்றரிதென்றோ
வையைநாடவன்வல்லமண்மாகுதீர்ந்தடியே
னுய்யவேண்டிமேலதனையுமடிகளையொழித்தல்
செய்யவேண்டிமென்றிரந்தனன்சிரபுரக்கோனை. (௬௬)

பின்னையாரிடப்பாகமும்பண்டிபோற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டங்கையானீவுமுன்மேனா
ளுள்ளகூடொடுவெப்புநோயொழிந்துய்னுயர்த்த
வள்ளன்மாசறக்கடைந்தவிண்மணிபெயன்பொலிந்தான். (௬௭)

(௬௧) பாயகேள்வியோர் - பின்னையார். புண்ணியப்பை - விபூதி
ப்பை. (௬௩) பதிகமென்றது - “மந்திரமாவதுநீறு” என்னுந்திருப்
பதிகத்தை. (௬௪) மை - குற்றம். (௬௫) கழிந்த - மேலிட்ட; கழி - மி
ருதி. (௬௭) உள்ளகூடொடுஎன்றது - கூன் இடப்பாலுள்ளதாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொருகாணத்தாற் சவுந்தரியபாண்டியனென் றாகிய
ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன்றிருநோக்காற்பரிசத்தா
ற்றெருட்டிம்வாக்காற், பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதேச
ப்பேறடைந்துபொலிவால்வஞ்சந், துன்னமணர்நெறியிகழ்த்துதொ
ல்வேத நெறியடைந்து தூயனான.

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற் று.

அஃ படலம் ஏக - க்ரு - திருவிருத்தம் - ௩௧௭௩.

அறுபத்துநூறுவது,

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தநோயைப்பாலறுவாய்தீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீ றுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராசிப்பின் னும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம். (௧)

தென்னவன்றேவியாருமமைச்சருட்சிறந்தசிங்க
மன்னவன் று னுங்காழியந்தணரடியில்வீழ்ந்தெம்
மன்னவன் வெப்புங்கூடனும்பாசமுமாற்றினீரே
யின்னமுமடியேய்வேண்டுங்குறைசெய்யத்தக்கதென்றார். (௨)

கன்னிகாடெங்குமிந்தக்காரமண்காடுமடித்
துன்னினவீதனையின்னே துணித்திடல்வேண்டுமென்ற
ரன்னவராலவாயார்திருவுள்ளமறிவேனென்ற
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (௩)

அவ்விருவோருங்கூடவடைந்துபொற்கமலம்பூத்த
திவ்வியதீர்த்தந்தோய்ந்துசேனெடுங்கண்ணிபாக
னவ்வியங்கமலச்செங்கைநாதனைத்தாழ்ந்துவேந்தன்
லெவ்வியவெப்புநீத்தார்தொழுதிதுவினவுகின்றார். (௪)

(௬௮) நோக்கு, பரிசம், வாக்கு என்றது - சட்குதிட்சை, ஸ்ப
ரிசதிட்சை, வாசக திட்சைகளை. (௧) பாலறுவாயர் - சிவஞானப்
பாலி ன றுமணங்கமழும் திருவாயினையுடைய பிள்ளையார்.

(௪) நவ்வி - மான்.

காயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயவரையிம்மையோமெறுமையும்பேற்றற்றரை
கீயரைசெய்தவேதவேள்வியைநிந்தைசெய்யுங்
தியரையொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (௫)

வெம்மதவேழங்காய்தவிடையவர்விசும்பிற்சொல்வா
ரெம்மனோராவீற்றுங்கட்கிசைந்ததேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதமதனூல்வெல்லத்தக்கவராகநீரே
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (௬)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையத்தேறிச்
செம்மையிலாரைவாதுசெய்திரீரணையார்தோற்று
வெம்முனைக்கமுவினேறிவிளிகுவரென்னக்கேட்டு
மைம்மலிகளத்தான்மைந்தர்தொழுதுதம்மடத்திற்போனார். (௭)

இருவருமீண்டுதத்தமிருக்கையிற்போகியன்றைப்
பருவமங்ககலப்பின்னாட்பாண்டிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சரேறும்பிள்ளையார்மடத்திற்போகி
யருகரைவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந்துதேர்வார். (௮)

பேரருணிதைந்தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவார்செய்யகோலாய்
காரமண்காடேயெங்குங்கழியவுமிடைந்தவினன்
வேரொடுங்களைந்தாற்சைவவினையிரோங்குமென்றார். (௯)

அவ்வண்ணஞ்செய்வதெயென்றரசனுமனுச்சைசெய்யச்
செவ்வண்ணவெண்ணீற்றண்ணலனுச்சையுந்தெரிந்துதேய
முய்வண்ணமிதுவென்றங்ஙனுண்மகிழ்ந்திருந்தாரீண்ட
பைவண்ணவாரம்பூண்டார்புகழெங்கும்பரப்பவல்லார். (௧௦)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையருகத்தக்கையரைக்
குந்தவேற்கட்குலமடமாதரு
மைந்தராகியமக்களுங்கண்ணழல்
சிந்தநோக்கியிகழ்ந்திவைசெப்புவார். (௧௧)

(௭) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல் - சாதல்.

(௧௦) மைவண்ண ஆரம் - படத்தையுடைய அழகிய சரப்பா
பரணம். அனுச்சை - விடை. (௧௧) அருகந்தர் - அருகர்.

செழியர்கோமகன் மூழ்கியதீப்பணி
கழியமாற் றும்வலியின் றிக்கற்றிலா
மழலைவாயொருமைந்த த்ருத்தோற் றுவெம்
பழிவினே த்தீர்பகவன் றமர்க்கெலாம். (கஉ)

சாம்பராடுஞ்சமயம்புகுந்துவெம்
பாம்பணித்தவனே பகவானென
வேம்பனுங்கள் வி ரதநெறியெலாஞ்
சோம்பலெய்தத் துறந்தானிகழ்ந்தேரா. (கங)

எ துமக்குகிலையினியென் றவப்
போதுமற்றவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெய்தற்கெழுந்தனர்வஞ்சகர்
போதுமென்ன த்தடுத்கனர்பூவைமார். (கச)

செல்லன்மின்க ணு மக்கிதுசெவ்வியன்
தல்லல்கூரவருந்துன்பத்தாமூர
மெல்லிகண்டகனவுண்டினையாஞ்
சொல்லுகேமின் றுகேண்மெனச்சொல்லுவார். (கரு)

கலிலிலைத்துறை.

இடையரு தூம்பாழியும்பள்ளியுமெங்குஞ்
சடையர்முஞ்சியர்சாம்பலர்தாங்கியருலப்
படையர்தீவிழிப்புலவுவாய்ப்பாப்பெரும்புலித்தோ
லுடையராய்ச்சிலர்வந்துவந்துலாவுதல்கண்டேம். (கசு)

கன்னியிற்று தவன்னங்கனவனிற்று தலின்
மன்னுமாரியாங்களை ந ணூ ல்வாங்குமக்குசை
ளென்னமூவகைப்பெண்டவப்பள்ளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெண்பிறைத்தோட்மொசுதைக்கவுங்கண்டேம். (கஎ)

(கஉ) பகவன் என்றது - அருகக்கடவுளை. (கச) கிலை-ஆதரவு.

(கரு) செவ்வி - காலம். எல்லி - இரவு.

(கசு) பாழி-தேவர்கோயில். பள்ளி-மூலவிரிநுப்பிடம். முஞ்சி-
ஓர் வகைப்புல். (கஎ) அன்னங்கள், ஆரியாங்களைகள், அக்குசை
கள் என்றது - "கன்னிப்பருவத்தில் ஆசாரியனிடத் துபதேசம்பெற்
றுத் துறவுபூண்டு தலமேற்கொண்டபெண்களுக்கு அம்சம்எனவும்,
இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுங்காலையில் துறவுபூண்டபதேசம்
பெற்றுத் தவமநோற்கும் பெண்களுக்கு ஆரியாங்களை என்றும்,
மக்கலமிழந்த பெண்களுள் அவ்வாறு சிறப்பவர்க்கு அக்குசைஎனவும்
சமணபரிபாஷையில் வழங்கலை.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிதூங்கு
குண்டுகைத்தடங்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த
தண்டிதாங்கியசுவலராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற்
கொண்டனைத்தனராயெங்குங்குலாவவுங்கண்டேம். (௧௮)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயந்தலைவந்து
குழந்துகொண்டெம்மடிகண்மார்கணமெலாந்துரத்தி
யேய்ந்துபூஞ்சினையலைந்திடவிடங்கிவண்டிரியப்
பாய்ந்துபிண்டியைவேரோமெம்பறிக்கவுங்கண்டேம். (௧௯)

அந்தமுவிலைவேலினுமயின்முனைக்கமுலின்
பந்திமீதுரீரேறவுங்கண்டெம்பணிப்பச்
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவந்தளிர்க்கரம்புடைத்துக்
கந்தவார்குழல்சோரவுங்கலுமுவுங்கண்டேம். (௨௦)

தள்ளருந்திறலிந்திசாலமோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லாவந்துதவிலவொன்றுங்
கள்ளராற்பறிபட்டவோகனவில்வெந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமத்திற்கிடப்பவோவினம்பீர். (௨௧)

தாவுதீவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடரவை
யாவையேவிமுன்னம்மனோர்பட்டதூற்றித்தீர்
காவலன்பிணிதணித்திலீரினிச்செயுங்கருமம்
யாவதாருமோவதனையுமெண்ணுமினென்றார். (௨௨)

இற்றைவைவகலுக்கேகன்மினென்றனரறத்தைச்
செற்றவஞ்சகர்செல்லுவார்திரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீர்த்தனர்பெண்டிர்சொற்கேட்பதும்பழுதன்
றுற்றதீவினைவழிச்செல்வாரொளித்தனர்செல்வார். (௨௩)

கொங்கலர்க்குழல்சரித்திடக்குரத்தியர்பின்னு
மெங்கன்சொற்கொளாதேருவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடையுறுவந்துறுகெனச்சபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளடித்தார். (௨௪)

(௧௯) காந்தல் - சுமெதல். கதம் - கோபம். கயந்தலை - யானைக்
கன்று. பிண்டி - அசோகு. (௨௦) கலுத்தல் - அழுதல்.

(௨௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்குஷணம்,
வசியம், அநிரிச்சியம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(௨௪) குரத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம் - துன்பம்

புட்களும்பலவிரிச்சியும்போகலென்றெதிரே
தட்கவுங்கடத்தேருவார்தடங்கயலுனைப்பக்
கட்கலிழந்தலர்கிடங்கர்குழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
யுட்குநெஞ்சராயாவருமோரிடத்தீண்டி. (௨௫)

யாதுகுழ்ச்சியென்றெண்ணுவாரிறைவனைக்கண்டி
தோதிநாமவண்ணுமதியுறுதிக்கொண்டனைய
வேதிலாளனைவாதினால்வேறுமென்றிசைந்து
போதுவார்ககர்புகுந்துவேத்தவைக்களம்புகுவார். (௨௬)

ஆயபோதிளங்காவையிற்கவுணியரால
வாயர்சேவடிபணிந்துதம்மடத்தினிற்செல்லக்
காயுமாதவச்செல்வனைக்கங்குல்குழந்தாங்கு
மாயவஞ்சகர்வந்திடைவழித்தலைமறித்தார். (௨௭)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவானரித்தவிசின்மேற்கொச்சையர்பெருமா
னெறித்தசேயினம்பரிதியினேறிவீற்றிருந்தார்
பறித்தசீத்தலைப்புலையர்கன்பொருதிவைபகர்வார். (௨௮)

மழலையின்னமுந்தெளிகிலாமைத்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாங்குன்
சுழல்கொள்விஞ்சையின்னமையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுநீதருக்குறத்தகுமோ. (௨௯)

நந்துநாகுநீர்வண்டுசென்னடைவழியெழுத்தாய்
வந்துவீழினும்வீழும்வழக்கினின்கையிற்
சிந்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருந்துமந்திரம்போற்
சந்துகுழம்லையான்சுரந்தணித்தனகண்டாய். (௩௦)

உங்கண்மந்திரமேடொன்றிறீட்டுகவோரேட்
டெங்கண்மந்திரத்தன்னையுந்தீட்டுகவிரண்டு

(௨௫) விரிச்சி - சகுனம். தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல் -
வாடல். (௨௬) வேறும் - வெல்லோம். எதிலாளன் என்றது - அயல
வராகிய பிள்ளையானை. வேத்தவை - வலிக்கும்வழி வலித்தல்.

(௨௮) கொச்சை - சீகாழி. (௨௯) சுழல்கொள்விஞ்சை - மயங்
குதற்குரியவித்தை. தழல் என்றது - வெப்புநோயை.

(௩௦) கடைவழி - ஒருபொருட்கிளவிகன். எழுத்தாய்வந்து வீ
ழினும் வீழும் என்றது - சங்குமுதலியவை சேற்றிலுழுது சென்ற
வழி, அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுத்தாய்க் காணப்படுதலை. சிறு
சொல் என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடின வெந்ததுதோற்றதவ்வங்கி
துங்கிடாததுவென் நதென்றொட்டியேதுவலா. (௩௧)

செக்கரஞ்சடையாணுறைபதிகளிற்செய்யத்
தக்கதன் நவனடுநிலையிழைத்துறுஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுவான்வேறொருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்றா. (௩௨)

வென்றிமாமுரசுநங்கிடாவினகர்ப்புறம்போய்
மன்றல்வேம்பன் முன்கதழெரிமடுத்திடிற்பிழைப்ப
தொன்றுவேவதொன்றீதுகொண்டமர்களுமெரு
யின் னுவெவ்வதுந்தோற்பதுங்காண்டமென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.
ஈட்வெஞ்சநெஞ்சரேயெழீஇநகர்ப்புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்கேணாழற்கிடங்குதொட்டெழுந்துவா
னீட்டுகோடரங்குறைத்தநிறையவிட்டுெட்டெரி
மூட்டினுர்தமராதாரர்வயிற்றுமிட்டுமூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்டமுனிவர் தம்மையெள்ளியெள்ளிநாயினு
மீனரங்கியைத்தடுத்திருப்பவெண்ணிராயிர
ரானதொண்டருடனெழுந்துசுண்பைவேந்தாமரசனு
மானனாகுமந்திரங்கிழாணும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உள்ளவிழ்த்தமுலைசுரந்தொழுக்குபாலருந்தியே
துள்ளியோடுகன்றுபின்றொடர்ந்துசெல்லுமானென
வெள்ளியம்பலத்துளாடும்வேதகீதர்காதல்கூர்
பிள்ளைபோனவாறுதம்பிராட்டியோடுமய்தினார். (௩௬)

ஆறினொடி ரண்டடுத்தவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயன் நமந்திரங்கள்வேறுவே
று நுநீர்சுரந்தவோலையிற்பொருத்தொருங்குபோய்ச்
சேறிவானியிரந்தெழுந்ததீயின்வாங்கிரப்பினார். (௩௭)

அக்கிவாய்மடுத்தவேடனைத் துமக்கணத்தினே
யிக்குவாயுலர்ந்ததோடெனக்கரிந்துசாம்பரா

(௩௧) துங்கல் - துங்கர்தல். (௩௨) வீக்கம்என்னுந் தொழிற்பெயர்விக்கம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிக்குறுக்கல். வீ - செடுத்தி.

(௩௪) கோடரம் - மரக்கொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்றது - தம்வழிப்படுத்தி நின்றஹமையை. (௩௬) பிள்ளை - ஆளுடைய பிள்ளையார். (௩௭) ஊறுநீர் சுரந்தவோலை-பச்சோலை. பொறித்து-எழுதி.

புக்கவாறுகண்டிநீசருட்கிடந்துபொங்கவே
திக்குளார்கன்கண்டபேர்சிரித்துளார்களாயினார். (௩௮)

விரிந்தவேதநாவந்தாம்விரித்தவேதமெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்தகத்தைவண்கயிற்றினுல்வகிர்ந்துதா
மருந்தனானவமுதளித்தவம்மைபேரகப்படத்
தெரிந்தவேடெடுத்ததித்ததியின்வாயிலிட்டனர். (௩௯)

மறைபுலப்படுத்த நூல்வரைந்தவேடநந்தநா
ளறைபுன் த்கிடந்ததாமெனப்பசந்ததரசனு
நிறையமைச்சுமரசியாருநின் றபேருமந்தணர்க்
கிறைவரைப்புக்கழ்ந்தனப்பிலின்பவெள்ளமுழ்கினார். (௪௦)

வெந்தசிந்தையமணர்வாதுவெவ்வதற்குவேறிடம்
புத்திசெய்துவந்தவப்பொதுத்தலம்பொதுக்கடிந்
தந்தனாள்வாதுவென் றவன் றுதொட்டுஞானசம்
பந்தனென்றநாமமேபடைத்துயர்ந்ததின் றுமே. (௪௧)

அன்னவேடுமுறையினேடி றுக்கியந்தனாள்கோன்
மண்ணைநோக்கவினையினேடுபாயுடுத்தமாசர்தாஞ்
சொன்னஞாபுலப்படத்துணிந்தும்வாய்மைநாடுணர்இத்
கன்னிநாடனவைசிரிப்பவாற்றலாதுகத்துவார். (௪௨)

எடநாங்களுழுதியிட்டபச்சையேடுணயிரம்
வீடவந்தநீவரைந்துவிட்டவோலையொன்றுமென்
வாடலின்நீரிவிட்டவண்ணமானதாலிதுன்
பாடவஞ்செய்விஞ்சைகொண்டபாவகற்பிணித்ததே. (௪௩)

உங்கடோடுமெங்குளாடுமும்பர்வானளாய்வினைஇப்
பொங்கியோடும்வையநீரிவிடுகவிட்டபோதுதா
னங்குநீரெதிர்க்குமோலெவல்லுமோலையன்றியே
துங்கவேலைசெல்லுமோலேதோற்குமோலையாவதே. (௪௪)

(௩௮) அக்கினி என்பது - அக்கினி நின்றது கடைக்குறை.
உக்கல் - அழிதல். (௩௯) அம்மைபேரகப்படஎன்றது - திருமுறை
யிற் கயிறுசாத்தியருளுகையில் “போகமார்த்த பூண்முலையாள்”
என்னுந் திருப்பதிக முதயமானதை. (௪௦) மறைபுலப் படுத்த நூல்
என்றது - தேவாரத்திருமுறையை.

(௪௧) பாடலம் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி, (௪௨) ஓலை
என்றது - இங்கு சமயத்தினை.

வென் றுவீ தடைத்தவர்க்குநீ தழிந்துதோற்றபே
ரென் றமேவலடிமையாவதென்றிசைந்துகைதவக்
குன் றபோலுநின்றகுண்டர்கூறலோடுமீறிலா
மன் றனாமுடிசண்மைந்தர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (சக)

அறுகீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதினாறுயிரவருள்ளார்சிவனையவமதித்த
கொடியார்நீவிருமக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
முடியாரருளா லுக்களைநாம்வென்றேமாயின்மூவிலேவேல்
வடிவாணிரைத்தகமுமுனையிலிடுவேமதுவேவழக்கென்றார். (சக)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்கள்ஃதறிந்து
குழியானைக்குலக்கிறையுந்தச்சர்பலரைத்தொருவித்துக்
காழினெடிவபமுமரத்திற்கூலவடிவாக்கமுநிறுவிப்
பாழிநெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பரப்பினார். (சஎ)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மனோக்கியினிவம்மி
னீறுசூசிக்கண்டிகையுப்பூண்டிருத்தரெழுத்தைத்து
முறவோதிப்பாசமொழித்துய்மினென்றாவறநோக்கிக்
கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரெரியிற்கொதித்துரைப்பார். (சஅ)

முன்புதியில்வென்றனமேரீரில்யாதாய்முடியுமென
வன்புபேசியெமையிணக்கியகலரினைந்தாயல்லதைரீ
பின்புவாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுரைத்தாயல்லேபுலா
லென்புணியடியடைந்தவேழாய்போதிவெனமறுத்தார். (சக)

ஆகத்தவமும்பமுமரத்தையுதைத்துக்கரைமாறிடவொதுக்கிப்
பூகத்தடவீவெர்கீண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபரப்பி
மாகந்துழாவிக்கடுகிவரும்வையைப்புணலைந்திரத்தால்
வேகத்தணிவித்தேடெழுதிவிடத்தார்முன்போல்வெள்காதார். (இ௦)

சிறையேய்புனல்சூழ்வேணுபுரச்செல்வர்பாருந்தெளிவெய்த
மறையேவாய்மையுரையாகின்மறைகண்முழுதுத்துணிபொருடான்
பிறையேய்வேணிப்பிரானுகிற்பெருநீரேதிரேசெல்கவென
முறையேபதிக்கெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழங்கிவருபுனலில். (இக)

(சஎ) குழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(இ௦) பூகம் - கருங்குரக்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(இக) பதிக்கெடுத்தெழுதி என்றது-“வாழ்கவந்தணர்வானவ
தானினம்” என்னுந் திருப்பதிகம் ஒகிவரைந்து விட்டமைபு.

தேசம்பரவுங்கவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளாங்கயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிரேற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியேநடக்குமுள்ளமெனச்சென்று
நீசரேடெண்ணுயிரமுநீத்தவழியேயொழுதியவால். (௧௩)

சிங்கமனையாரெழுதுமுறையெதிராற்றேறத்தெரிந்தமர [தார்
ரங்கன றும்பூமழைபொழிந்தா ரறவோர் துகில்விண்ணெறிந்தார்த்
கங்கையணிந்தார்திருத்தொண்டர்கண்ணீர்க்கடலிலமுந்தினார்
வெங்கணமணர்நடுங்கியுடல்வெயர்வைக்கடலிலமுந்தினார். (௧௩)

வேமேயென்பதறியாதேவெல்வேமென்றேருளொட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியில்வேவக்கண்டுகதிக்கெதிரே
போமேயின்னம்வெல்வேமென்றிட்டவேடுமுணரிபுகத்
தாமேதம்மைச்சடநாணினின்று ரமணர்தலைதூக்கி. (௧௪)

பொருப்பேசிலையாப்புரங்கடந்தபுனிதனேயெத்தேவர்க்கும்
விருப்பேய்போகம்வீடுதருமேலாங்கடவுளெனநான்ரு
மருப்பேய்களிற்றான்முடிதகர்த்தான் மருமானறியகுருமொழிபோ
னெருப்பேயன்றிவேகவதிரும்பின்னர்த்தேற்றியதால். (௧௫)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமறைநூல்பலதெரிந்துஞ்சிவனேபரமென்றறியாதே
கையில்விளக்கிடுகெடுங்கிடங்கில்வீழ்வார்போலக்கலங்கிமன
மையமடைந்தபேதையர்க்குமறிவித்ததுவேயதுவன்றோ. (௧௬)

கண்டுகூடற்கோமகனுங்கற்புநிறைந்தபொற்புடைய
வண்டுகூடெந்தாரளகவளவன்மகளுமத்திரியுந்
தொண்டுகூடெமடியாருங்காழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விண்டுகூடற்கரியமகிழ்வெள்ளத்தமுந்திவியந்தனரால். (௧௭)

நன்றிதேரார்பின்புள்ளமானமிழந்துநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரக்கோமானெதிரேயாங்களும்க்

(௧௩) அறவோர் - முனிவர்கள். (௧௪) போம் - புகும் என்
னும் வினைமுற்றின்றிரிபு. (௧௫) நான் குமருப்பேய்களிற்றான் முடி
தகர்த்தான் மருமான் என்றது - ஐராவதத்தையுடைய இந்நிரன் மு
டியைத்தகர்த்த உக்கிரகுமாரபகூண்டியன் மரபில்வந்த சவுந்தரிய
பாண்டியனை. (௧௬) கிடங்கு - கிணறு. புறத்தமணர் புத்தர் என்ற
து - அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(௧௭) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத்
தோணிபுரம் பலராலு முறியடிப்பட்டுற்றலின்.

கின்றதுதோற்றேமமையீண்டிரேவென்றிரேனநேர்ந்து
நின்றகூறக்கவுணியர்கோன்னையாருய்யுநெறிநோக்கா. (௫௮)

இன்னமறத்தாநிசைக்கின்றேநீரேன்வாளாவிறக்கின்றீ
ரன்னையனையானெம்மிறைவனவனுக்கானாயுய்மின்க
னென்னவேடசிறியாய்நீயெவ்வாறெங்குட்கடாதமொழி
சொன்னதென்முமானமுளார்கமுவிவேறத்தொடங்கினார். (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிக்கார்தாங்களேவலியவேறிப்
பதைத்திடவிருந்தாரேனைப்பறிதலையவரைச்சைவ
விதத்தினாலொழுக்கம்பூண்டவேடத்தார்பற்றிப்பற்றிச்
சிறைத்திடர்செய்தேறிட்டார்நிரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬௦)

வழிவழிவருமாணக்கர்சாதற்குவருந்திஞ்சு
மழிபவர்நிருநீறிட்டாரதுகிட்டாதயர்வாராவி
னியிலிவ்கோமயத்தையள்ளிப்பூசினிரிதுவுங்கிட்டா
தொழிபவராவின்கன்றைத்தோளிலிட்யிரைரப்பெற்றார். (௬௧)

கூறிட்டமூன்றுங்கிட்டாதயர்பவர்குற்றத்தீர
நீறிட்டார்நெற்றியோடுநிருமலகோமயத்தின்
சேறிட்டார்நெற்றியோடுநெற்றியைச்செறியத்தாக்கி
மாறிட்டபாசத்தன்னேமறித்திட்டுப்பிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர்தம்மையூற்றஞ்செய்திலர்மடித்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காகநரிகனைய்தொடர்ந்துகௌவிப்
பற்றிநின்றீர்த்துத்தின்னக்கிடந்தனர்பருமயானை
வெற்றிகொள்வேந்தன்சாழிவேந்தரைத்தொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிங்கியாவருங்காணநேரே
சென்றதேயெங்கேயென்றானதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவரருளாலின்னேவருவிப்பமென்றுவாது
வென்றவர்கதியின்மாதேமேற்றிசைநோக்கிச்செல்வார். (௬௪)

செல்லுநர்காணவோலைகாவதஞ்செல்வதப்பா
லொல்லையங்கொளித்தலோடும்வியத்தவனொருங்குகூடிக்
கொல்லையான்மேய்த்துகின்றூர்சிலர்தமைக்குறித்துநீரிவ்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோலிவன்கண்டதிசைமினென்றார். (௧)

(௫௯) ஏட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்,

(௬௩) பருமம் - கவசம்,

அவ்விடைச்சிறார்கள்யாங்கனொன்றையுமறியேமென்ன
வவ்விடைவீசேடங்காணல்வேண்டுமெத்திறத்தமுமென்னுத்
தெவ்விடைவாதுசெய்யத்திருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைக்கொடியினுரைப்பாடினார்வேதநாவார். (கச)

பாட்டின்மேற்கருணைவைத்தார்சயம்புவாய்ப்பராரைவில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரேகண்டொழந்தெழுந்துசண்பை
நாட்டினுர்வலங்கொண்டேத்தியெதிரின்னார்நகைத்தார்நிப்பத்
தோட்டினுனதுகேட்டங்கேதோன்றினுன்றையோடும். (கஎ)

அந்தமாலிலங்கத்தீசனாயிரமதியங்கண்ட
முந்தையேதியராய்ததோன்றிமுத்தமிழ்க்கரசைநீயென்
மைந்தனாமினையோனொப்பாய்வருசெனநீதுசாத்திச்
சிற்தைநீளார்வங்கூரத்திருவருள்சுரத்தினினார். (கஅ)

நின்றவந்தணரையன்முகிருமலஞானமீந்தா
மென்றுகண்டிதைஞ்சியையநீரில்யானிட்டவேடு
சென்றதிங்கெடுத்தீர்நீரேயஃதுதுஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதிமென்றாரறுமுச்செம்மலன்னார். (கக)

இன்னமுற்பன்னொளம்மையிடந்தொழும்பாடியெஞ்சும்
புன்னெறியொழுகுவாரைவென்முநர்புனிதவீதி
பின்னார்நீபெறுதியென்னாவேடுதந்தாசிபேசி
மின்னெனமதைந்துசின்னார்வேதியராயவேடர். (எ௦)

தாதையார்கவர்த்துமீளத்தந்தவேடதனைவாங்கிப்
போதையார்ஞானமுண்டார்புரிசடைப்பிரானர்வெனவி
யீதையாமிரத்துவேண்டத்தந்தனமென்முகுறிக்
கோதையார்வேலினுற்குக்காட்டவக்கொற்கைவேந்தன். (எ௧)

கச்சானவரவமார்த்தகருணையங்கடலிற்றேன்று
விச்சானஞானமுண்டராரற்றலின்விளைவுதேறு
தச்சானவலியாஹம்மையனந்தனனடியேனிர்த்தத் [ன்.
துச்சானபிழைதீர்த்தாங்கென்நிறைந்தினுன்முனர்த்தார்வேம்ப

(கக) பாடினார் என்றது - “வன்னியுமத்தமு ம்திபொதிசடை
யின்” என்னுத்திருப்பதிருமருளினமையை.

(கஅ) மைந்தனாமினையோனொப்பாய் என்றது - பின்னையார்
முருகக்கடவுளாமிசமாதலின் சிலேடைப்பொருள் விளங்குகின்றது.

(எ௦) விச்சானஞானம் - முத்திநிலக்கு வித்தாகிய சிவஞான
வழுதம். விச்சு-வித்து என்பதன்போலி-அச்சு என்றது-தற்போ
தத்தை. துச்சம் - இழிவு.

அந்நெடுமேருவாக்குமாடகச்சிலையினூர்க்குப்
பொன்னெடுஞ்சிகரக்கோயின்மண்டபம்புயலைக்கீண்டு
மின்னெடும்தியுஞ்சுடுங்கோபுரமேகந்தாவுங்
கன்னெடும்புரிசைவீதியாவையுங்களிப்பக்கண்டான். (எக)

அற்றைநாளைதியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தின்மேலியபிராணப்பாண்டிக்
கொற்றவன்சமணரோடுகூடியபாவமெல்லாம்
பற்றற்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (எச)

நறைகெழுதுழாயினுங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினுலுக்கண்மூன்றம்பூசித்துமுடியாவீன்ப
நிறையருள்பெற்றாரன்னசிராமயவிலிங்கந்தன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (எடு)

அங்கண்மாநகர்கண்டாக்கோரான்டிநைகொண்டகாழிப்
புங்கவரோடும்பின்னாட்பூழியர்பெருமான்மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்ந்துவைகுநாணீற்றுச்செவ்வ
மெங்கனும்விளங்கச்சின்னாளிருந்துபின்னாணச்செவ்வர். (எசு)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளுவணங்கிப்பாடக்
கடவமென்றெழுந்துகடற்கண்ணுதற்பெருமான்நன்னை
யிடனுறையற்கண்ணையிறைநஞ்சிப்பவ்வரனும்பெற்று
விடைகொடுத்தமிழ்நாடுக்கும்பணிந்தனர்மீண்டுபோவார். (எஃ)

தன்பெருங்கற்பினொருமைச்சனுத்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுனந்தண்காழிப்பிராண்டியிரிவாற்றாரா
யன்புதந்தவர்பாண்டவன்முதொட்டானுக்கேன்மை
யின்பமூந்துன்பமாகிவினோந்துமுன்னிர்ப்பப்போனார். (எஅ)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையராய்த்தம்பின்செல்லு
நன்புடையவரைநோக்கிநம்மிடத்தன்புநீங்காப்
பண்பினராகிநிறுபாதுகாத்தீசன்கீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறுக்கன்மினின்மினென்றார். (எஆ)

ஆளுடைப்புகலிவேந்தாருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

(எஅ) ஏடகம் - எடுதங்கிய இடம். (எடு) நாகர்வேந்து - ஆதி
சேடன். (எஃ) தான்-தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்
கம் என்றது-அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரைமலர் மாலைபணிந்த
தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபின்னையாரை.

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமழைத்தபடலம். ௧௦௯

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான்கஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமன்னாச்சோழர்கோளுடுபுக்கார். (௮௦)

ஞானமாமதநீர்சோரஞானச்ம்பந்தரென்னு
மானமாயானைவந்துகடம்பமாவனத்திற்றுன்னு
மூனமாஞ்சமணரென்னுந்தருக்களையொடித்துவெண்ணீ
ருனமாப்பூழியள்ளித்துற்றியதவனியெங்கும். (௮௧)

கலிலிலைத்துறை.

ஆதியாலயத்தடலெகொண்டாழிசூழ்காழிச்
சோதிவேதியர்பாண்டியன்சுரந்தணித்துடலிற்
பேதியாதகடனியிர்த்தலாற்பிறங்குகற்பாதிப்
பூதியாவினுஞ்சிறத்தவவட்டில்வாய்ப்பூதி. (௮௨)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௭௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௨௫௮.

அறுபத்துநான்காவது,

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சென்னிவெண்டிங்கண் மிலைச்சியமதுரைச் சிவனருளடைந்த
சம்பந்தர், துன்னிருஞ்சமணைக் கழுமுனையேற்றித் துணித்தவாறி
சைத்தனம்வணிகக், கன்னிதன்மன்றற் கரியினைமாற்றுவ் காணவ
க்கண்ணுதலருளால், வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமாங்கு வந்தவா
றெடுத்தினியுரைப்பாம். (௮)

பொன்மலர்க்கைதை வேலிசூழ்வேலைப் புறத்தொருபட்டின
த்துள்ளான், மின்மணிக்கொகும்பு னொருகுலவணிகள் வேறுவே
ரும்பலசெல்வத், தன்மையிற்சிரந்தோன் மகவிலனாகித் தன்மணக்
கினியதோர்காட்சி, நன்மனைக்கொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர் ந
கைமதிக்கொம்பையின்றெடுத்தான். (௨)

அத்தனவணிகற் குரியநன்மருக எவன்முதற்கடிமண முடித்
தோன், முத்தமிழ்மதுரைப் பதியுளானவற்கே முறையினுனேற்

(௮௨) ஆதி என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி எ
ன்றது-கற்பம், அதுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும்நால்வகை
பூதியினை. கற்பம்-இது கடைக்குறையாய் கற்பு என்கின்றது.

துநான்பயந்த, வித்தகமயிலைக் கொடுப்பவென்றனைய வியற்குலவ
ணிகர்கோன்றன்னோ, டொத்தபல்கிளைஞர் யாவருமறியவுணர்த்தி
னுன்னிலபகலொழிய. (க)

ஊழ்வினையவியா லாருயிரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன்க
ற்பின், சூழ்க்திரிமணிப்பூண் மனையியுமிறப்பத் துணிந்தன ளவரிரு
வோர்க்கு, மாழ்கடற்கிளைஞர் செயத்தகுடகடன்க ளாற்றியச்செய்தி
யையமதுரை, வாழ்தருமருகற் குணர்த்துவாளுே விடுத்தனர்மரு
மகன்வாங்கா. (ச)

தன்னருண்மாமன் னுஞ்சினுன்கூடத் தாரமுந்துஞ்சிவதிப்
பா, வன்னவர்க்களவின் ருகியதன முண் டவன ளிநான்மகவின்
றிப், பின்னொருபெண்ணைப் பெற்றனைவனோத் தனக்கெனப்பேசி
னனைய, கன்னியமணந்து செல்கெனமுடங்கற் கழறியபாகு
ந்தெரியா. (ரு)

வீழ்த்தனன்றரைமேற் புரண்டனனுயிர்ப்பு வீங்கினன்விழிப்
புனல்வெள்ளத், தாழ்த்தனன்விழ்ந்து நம்மவோவென்றென் றரற்
றினன் கிளைஞர்நட்படைந்து, வாழ்த்தவர்தழுவத் தழீஇத்தழீஇக்க
ரைந்தான் மற்றவந்தேற்றிடத்தெளிந்து, சூழ்த்தவெந்துயர்நீத்தொ
ருதலைமாமன் றென்னகர்க்குக்குவான் னுணிந்தான். (கூ)

அங்குளகிளைஞர்சிலரொடுங்கூடி யருங்கடமதுரைநீத்தேகிப்,
பொங்கிருங்கழிக்குப் பட்டினங்குறுகிப் புதுதுவான்வரவறிந்தங்குத்,
தங்குசங்கிளைஞர் வினவடேர்வாரைத் தழீஇத்தழீஇச்செலவிதித்
தேகி,கொங்கிவர்தளவத்தாரினுன்மாமன்கோயில்புக்கிருந்தனளுக

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

நான்சிலகழிந்தபின்னநாய்கரேறனையான்ன்ன
வான்புரைகண்ணினுளோமதுரையிற்கொடுபோயங்கென்
கேளிர்முன்வெட்பவென் னுகிள்துதன்மாமனீட்டு
நீர்பெரும்பொருள்கண்மற் றுங்கைக்கொண்டிருநியிற்செல்வான்.

வழிவிடவருவார்தம்மைரிதுத்திப்பின்மதுரைமூதூர்க்
கெழுதருசுற்றத்தாரைமுன்சென்மினென் றுபோக்கித்
தொழுபரிசுள்முந்தாணுந்தோகையுழ்வைகலொன்றிற்
கழிவழியரைமேற்பெய்தகாவதமாகப்போவான். (கூ)

(ரு) தனிநான் -- நெடுநான். தன்னன்பது-முன்னிலையில் வந்த
இடவழுவமைதி. தாரம்என்றது - பொருளாலுயர்திணையாயினுஞ்
சொல்வால்ஃறிணையாதலின் துஞ்சியதுஎன அஃறிணைமுடிபுத்
தார்.

(கூ) உயிர்ப்புவீங்கல் - கெட்டுயிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை - ஒரு
வாறு. (எ) தளவத்தார்-மூல்லைமலர்மலை. (அ) நாய்கர் - வணிகர்.

(கூ) அரைமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காதவழி.

வெங்கதிர்வேலைசெல்லும்வேலைவந்தணையுமுன்ன
மிக்கிருந்தொழிகமென்றாப்புறம்பியமுதலெய்தி
வக்கிறைகோயின்முன்னிக் கூவனீராடியங்குத்
தங்கியவன்னிமாதேபோனகஞ்சமைத்துண்டெல்லவாய். (௧௦)

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்தூயிலுமெல்லேவிதிவழிச்சாரவந்தோர்
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்தூண்ட
விலைவைத்தகொகிம்பூணய்கண்விடந்தலைக்கொண்மொய்ந்தான். (1)

அங்குளபரிசனங்களாவலித்திரங்கிச்சூழக்
கொங்கைகள்புடைத்துச்சேடிக்குற்றிடைமகளிரேங்கச்
சிங்கவேறையாளுகத்தீண்டிடாதொதுங்கிப்போந்த
பங்கயமலர்கொம்பன்னாள்பாவைபோற்புறம்புநின்றான். (௧௨)

கலிசிலைத்துறை.

ஆளியேறன்னவனரவின்வாய்ப்பட்டதுமலிந்தது
மீளியேலுண்கணர்கைக்குலைத்தழுவதும்விழுவதுங்
கேளிர்குழந்தயர்வதுஞ்சோர்வதுங்கண்டிளங்கியினான்
வாளியேறுண்டதோர்மயலின்வீழ்த்துயங்கினுண்மயங்கினான். (௧௩)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினயுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படுங்
தொடித்தபூங்கோதைபோற்சோர்ந்ததாகங்கரஞ்சோர்ந்தன
வடித்தளிர்சோர்ந்தனகன்னியன்னப்பெடையன்னவ
ளிடக்கெதிர்ப்பட்டிவீழ்த்தாளெனக்கிடத்தன்னென்செய்வான். (௧௪)

சாயும்பூங்கொம்பரிற்சூழ்த்திறந்தான்புறஞ்சார்ந்தழுவ
மாயமென்மகளிரீண்டன்பேனாடெங்கைதன்னாலியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறக்கொடுங்கையாற்புறந்தழீஇத்
தூயதுசெறித்திளைப்பாற்றினாசிறிதுயிர்தோற்றவே. (௧௫)

(௧௦) வேலை-மேற்றிசைக்கடல். வேலை-சமயம். கூவல்-கிண
போனகம்-சோறு. அல்-இரவு.

(௧௧) இலைவைத்தகொகிம்பூண் - வளைந்த வெற்றிலைச் சரப்
பணி என்னுமாபரணம். (௧௨) பரிசனங்கள்-ஏவலாளர்கள். ஆவலி
த்தல்-வாய்திறத்தல். (௧௩) மீளியேலுண்கணர் என்றது-பெருமை
விற்திறந்த வேலினைவென்ற கண்களையுடைய தோழியரை.

(௧௪) வடி-மாவடுவின் பிளவு. அருகல்-ஒடுங்கல்.

(௧௫) கொடுங்கை-வளைந்தகை. துசெறித்து - வஸ்திரத்தால்
விசிரி.

மெய்கழிந்தின் னுயிரீண்டுதன்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந்தாங்கிருகாலியங்குற்றன கண்களும்
பொய்கைகீலஞ்சிறிதவிழ்த்தெனவலர்த்தென பூவையை
மைகழிநாண்முதனாஞ்சுரால்வேவியாய்வணந்தவே. (கக)

கையெறியுக்குழந்தைநேசோருந்திரிகாறுளி
நெய்யெனக்கண்புனல்கொங்கைமுற்றற் றுகநெஞ்சும்
பையவாய்விடம்புறம்பார்க்குநானெடுத்தனோப்படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட்டாளெனத்தேம்பிவிம்மாந்தொளிகேதமுமால். (கஎ)

வணங்கில்செல்வந்தழீஇப்பிறந்தநாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கனவிலுங்கண்டிலாளன்பன்மேலன்பென
மிணங்குதன் னுருவமாய்நிறைவரம்பிற்றெனவிரந்தொர்பெண்
ணணங்குவாய்விட்டமுதாளென்புலம்பலுற்றாளரோ. (கஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றாயகனையோவென்னிருகண்மணியேயோ வென்னையீன்றான்
நன்னுவியன் தனிமருகாவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னாவோவணிகர்குல மணியேயோவிடவரவின்வாய்ப்பட்டாயோ
வுன்னாகநிலானவென்னைவிடுத்தெவ்வண்ணமொளிப்பதேயோ.()

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்
துவேந்த, என்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுனைக்கடித்த
நாகர்வேந்தன், நன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவதற்கோ வென்றோ
வித்தலைவாவென்னை, யிந்நாட்டி விருத்தியெனை வஞ்சித்துப்போ
யினவா தென்னெயென்னை. (உ௦)

தென்னுலகிற் புருந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத்
தேவியோடு, தன்னிருதோ ஞறவாரத் தழுவினனோநாணமுடன்
சார்ந்தேனாகி, வென்னுரியகுரவரையுங் கண்ணாக்கானேனோவெ
னையீங்கிட்டாய், பின்னுரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய் தனிப்போ
பென்பெற்றாயையா. (உ௧)

(கக) நீலம்-நீலமலர். பூவையை என்றது—வைசியகுலக் கண்
னியை. (கஎ) திரிகால் - திரியினின்றஞ் சிந்துகிற. தலை-கட்டு.
சிறுதெய்வம் என்றது—கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை.

(கஅ) வணங்கு இல் செல்வம் - குறைவில்லாத பெருஞ்செல்
வம். அணங்கு-துன்பம். வரம்பிற்று-அளவியுடையது.

(கக) என்னாயகனே என்றது—தனது தந்தையால் நாட்டிய
கணவனாதலின். முருகன்-கட்டிளமையுடையவன்.

(உ௧) தென்னுலகம்-பிதிரருலகம்.

வரிசைமருமகன ரவால் விளிந்த துநான னைபோயமனத்தோடிங்குப்
பரிவுற லுமெனைப்பயந்தார்நோற்றபயனன் று கப்பலித்ததேயோ
பெரிதவரிக்கட்கலக்கங்காணமுனிற்ந்தன்றோ பிழைத்தாரந்தோ
வரியதி லுமரியபயனி துவன்றோ வெவர்பெற்றா ரவர்போலம்மா. (1)

உன்காதன்மாமனைனைப் பயந்தவன்றேயுறவறியவுனக்கேபே
சிப், பின்காதன்மனைவியொடு முயிரிழந்தான்யானுமந்தப் பெற்றி
யாலே, யென்காத லுயிர்போக வெற்றுடம்போவிருக்குமுட னிறப்
பேனென்னாது, தன்காதற் றுணையிழந்த வன்றிலெனவிருந்தழுதா
டமியனானாள். (௨௩)

மேற்படி - வேறு.

கன்னகருதக்கீங்கிடுக்கமுற்றமுங்கக்காழித்
தென்னகர்ஞானச்செல்வாசிவனகர்தொறும்போய்ப்பாடி
யந்நகரடைந்தாரங்கோரணிமடத்திருந்தார்கேட்டி
தென்னெனவாள்விட்டாய்ந்துகோயிலினிடைவந்தெய்தி. (௨௪)

கன்னிநீயரையுற்றதென்னெனக்கன்னிதாழ்ந்து
தன்னருமரபுமீன் றுர்தம்மையுமருகற்கென்றே
யுன்னினர்மன் றல்பேசியிறத்ததுமுயிரன் னானே
டிந்நெறியடைந்தீங்குற்றநிகழ்ச்சியுமெடுத்துச்சொன்னாள். (௨௫)

தந்தையுந்தாயுமன்றோர்தமியளாயிரங்கும்பேதைப்
பைந்தொடியாவிசுப்பான்பாம்புகோட்பட்டான்மாதே
வந்தவனாகமெல்லாமருந்துருவாகும்வண்ணஞ்
சிந்தைசெய்தருட்கண்வைத்தார்குதித்ததுதீவாய்நஞ்சம். (௨௬)

எழுந்தன னுறங்கினுன்போலிறந்தவன்யாருங்கண்டு
தொழுந்தகைஞானவேந்தைத்தொழுதனர் துதிசெய்தார்வத்
தழுந்தினர்கன்னியன்னமனையவளின்பத்தீந்தென்
பொழிந்தொருபுறத்தேகஞ்சம்பூத்ததோர்கொம்பினின் றாள். (௨௭)

தலைவனையிறந்தபோதுத்தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைதுதல்காதன்மாமன்செல்வியாயிருந்துந்தீண்டா
நிலைமையுமன்புங்கற்பினீர்மையும்வியந்துநோக்கி
மலைமகன்ஞானமுண்டார்வணிகனைநோக்கிச்சொல்வார். (௨௮)

வருதிகின்மரபுக்கெல்லாமணியனாயுன் றன்மாமன்
றகுதிருவனையாளின்பஞ்சாருநாகின்பம்வந்து

(௨௨) அறைபோதல்-ஒட்டைபோதல். பரிவு-துன்பம்.

(௨௩) உறவு-சுற்றம். (௨௪) மருந்து-அமுதம்.

(௨௭) ஆர்வம்-இன்பம்.

பெருநூளன் றியென் றுன் மெய்தொடப்பெ றுவளீண்டே
திருமண முடித்துக்கொண்டுபோகெனச் செப்பலோகும். (௨௪)

செங்கணை தனையாணையன் றிருமொழி தலைமேற்கொண்டி
பங்கயன் படைத்தசா திநான் கையும் பாதுகாப்பீ
ரெக்குலவணிகரின் றிக்கரி களுமின் றியீக்கே
மங்கலமுடிக்கும்வண்ணம்பா தெனவணங்கிச்சொன்னான். (௩௦)

கன்னியையின் றநூன்றேயுன க்கென் றுன் கா தன்மா ம
னுன்னிய துறவினுன்னார றிவரேயுன க்கீதன் றி
வன்னியுக்கிண றுமித் தவிலிங்க முங்கரி கண்மைந்தா
விநிலைவ துறைசெய்தியெம்முரை கடவா தென்றார். (௩௧)

மாச றுமணத்தான் காழிவள்ள லைப்பணிந் துரீரே
தேசிகர் குரவர்ட்டோர் தெய்வமுகி னையுமென் னாப்
பேசியவாறே வேள்விப்பெ ற்றியானி நீஇத் தான் வேட்ட
பாசிறையோடுந்தாழ்ந்து விடைகொடுபர விப்போனான். (௩௨)

ஏவல்செய்யாயத் தாருமடியரு மீண்டலீண்டிக்
காவல்செய்ம துரைமூ தூர்குறுகித் தன் கா தன்மா மன்
பூவையையணந்தவண்ணங் கேட்டங்குப்புடைகுழ்ச் சற்றம்
யாவருமுவப்பவின் புற்றிருந்தன னிளங்கோமன்னன். (௩௩)

தன்பெருந்தன முமாமனீட்டியதன முமீட்டி
மன்பெருதிக்கோளென் னவாணிப் பெருக்கிநாய்க்
னென்புறுகாதலார்களிருவரு மீன் றகாத
னன்பொருண்மகிழ்ச்சிசெய்யநலம்பெறவா முநாளில். (௩௪)

மூத்தவன்சி றுவர்சாலமூர்க்கராயுள்ளாரே னை
மாத்தளிரியலி னாட்கோர்மைந்த னுண்டிவனுமன்ன
தித்தொழி னாகமன்ன சிறுர்களுமல்லற் செல்வம்
பூத்தரீணியமத் தூடுபோய்விளையாடல் செய்வார். (௩௫)

முத்தியம னாட்டிமைந்தர் முகிழ்முலையி னையபாவை
மைந்தனை யொருநாட் சீறியடித்தனர் வருந்தியி ன் ற

(௩௨) வேள்வி-மணவினை. (௩௩) இளங்கோ மன்னன் - வை
சியகுலத் தலைவன். (௩௪) இருவரும் ஈன்றகாதல் நன்பொருள்
என்றது—இம்மை மறுமை இன்பங்களைத் தரும்புதல்வர்களே. பொ
ருள்-பிள்ளை. இதனைத் “தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்” என்னுந்
திருக்குறளா லுணர்க. (௩௫) மல்லல்-செல்வவளம். நியமம்-வீதி

சந்தணிமுலையாண்மாற்றூடநயரைவைதாளீன்ற
பைந்தொடிதானுஞ்சிறியினையோப்பழித்துவைவாள். (௩௬)

எந்தவுரெந்தச்சாதியார்மகன்யாவர்காணச்
செந்தழல்சான்றாலெங்கோன் கடிமணஞ்செய்துவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளான காமக்கிழத்திக்கேன்வாயும்வீறும். (௩௭)

உரியவன்றீமுன்னாகவுன்னைவேட்டதற்குவேறு
கரியுளதாகிற்கூறிகாட்டெனக்கழறலோடு
மெரிசுடவாடிச்சாய்ந்தவிணர்மலர்க்கொம்பிற்சாம்பித்
தெரியிழைநாணஞ்சாய்ப்பபின் நிதுசெப்புகின்ருள். (௩௮)

அரவின்வாய்ப்பட்டவைகலாருயிரளித்தஞானப்
புரவலரருளாலெங்கோன் புறம்பியநாதன்வன்னித்
தருவொடுகிணறுங்காணச்செய்தனன்சாறம்மூன்று
கரிகளுமுள்ளவென்றாளுக்கற்பினாலொப்பிலாதான். (௩௯)

மாற்றவண்கைத்துநன்றுநன் றுநின்மன்றல்வேள்விக்
கேற்றன்கரியேசொன்னாயிக்குமக்கரிகண்மூன்றுந்
தோற்றுமேலதுவுமெய்யேயென்றனடோகையோடும்
வேற்றுமையிலாதசாயலினையவள்விழுமங்கூரா. (௪௦)

வெவ்வுயிர்ப்பெரியவில்போய்மெல்விரனெரிக்குங்கையா
லவ்வயிறுக்கும்வீழுங்கண்புனல்வெள்ளத்தாழுங்
கொல்வையாய்துடிக்குநாணந்தலைக்கொளுங்கூசுமன்னே
தெய்வமேயாவாவென்னுமென்செய்கேன்சிறியேனென்னும். (௪௧)

தாதைதாயிறந்தவன்றேதமியளாயிங்குப்போந்த
பேதையேற்காருண்டையபேதுறும்வணிகற்கன்று
மாதுலனாகினாதிவழக்கறுத்தூரிமையீந்த
காதனேயேதிலாள்வாய்நவையினிற்காததியென்றோ. (௪௨)

அன்றிரவுண்டியின்றித்துயிலின்றியழுக்கிப்பின்னாட்
பொன்றிணிகமலவாவிப்புண்ணியப்புனரோய்ந்தண்ட
நின்றிழிவிமானக்கோயினிரம்பியவழகர்முன்னஞ்ச்
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேண்டும். (௪௩)

(௩௮) சாம்பி-புலர்ந்து. (௩௯) சாறு-கலியாணம்.

(௪௦) தோகை - மயில். (௪௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா-
ஐயோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைச்சொல்.

(௪௨) ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவை - பழிமொழி.

அன்றெனைக்கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான்ருய்
நின்றபைந்தருவுநீயுக்கிணற்முந்சிலையேயிக்கு
மின் றுவந்தேதிலாள்வாய்க்கை துடைத்தெனைக்காவாயேற்
பொன் றுவலென்றூ ள்கற்பின்புகழினைநிறுத்தவந்தான். (சக)

அல்லலுற்றழுங்கிரின் றுள்பரிவுகண்டந்தண்கூட
லெல்லையில்கருணைமூர்த்தியருளினாலெவருங்காணத்
தொல்லையின் படியேயன் னாள்சொல்லியகரிகண்மூன்று
மொல்லவந்திறுத்தகோயிலுத்தரகுணபாலெல்லே. (சக)

அன்னபோதினையாண்மூத்தாட்கொண்டிபோயாலவாயெம்
முன்னவன்றிருமுன் றுழந்துகாட்டுவாண்முகிே ருய்சென்னி
வன்னியீதிலிங்கமீதுகிணறிதென்மன் றற்சான்ருத்
துன்னியவென் று ள்கண்டாண்முடித்தலை தூக்கிரின் றுள். (சக)

அவ்விடைத்தருவுநீருமன் றுபோலின் றுசான்ற
யிவ்விடைப்பட்டவென்னவதிசயமெவர்க்குந்தேருத்
தெய்வமுமெளிவந்தங்கைக்கனியினித்திருவினன் னாள்
கைவசப்பட்டதென்ற ந்கற்பினுக்கரிதேதம்ம. (சக)

மங்கைதன்கற்புமீசனிடத்தவன்வைத்தவன்பு
மங்கணனவட்குச்செய்தவருளையும்வியந்துநோக்கி
மங்கலநகராரெல்லாமகிழ்ச்சியுளாழ்த்தார்முல்லைத்
தொங்கலான்முதுமாண்டியொருத்தியுந்துன்பத்தாழ்த்தான். (சக)

மேதருவணிகர்மூத்தவினைக்கொடியானாப்பொல்லாப்
பாதகியிவனாமென் றுபழித்தனர்படி றுபேசிக்
கோத றுகுணத்தினுனைக்குடிப்பழுதுரைத்தாய்ளியென்
காதவியாகாயென் றுகணவனுந்தள்ளிவிட்டான். (சக)

அந்சிலையினையாண்கேள்வனடியில்வீழ்ந்திரப்பாளைய
வென்ன துகற்பையின் றுநிறுத்தினுளிலண்மாற்றாளன்
றன்னையிலாதேற்கன்னையாயினுளிலனும்யாணு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனத்தழிஇத்தம்மினட்டார். (சக)

உடம்பினாலிரண்டேயன் றியுயிர் பொருளிரண்டற் றுன்ன
மடம்பமெழுக்காற்றற் றுமைந்தருமனையராக
விடம்பமெவாய்நாகம்விழுங்கிரையொத்துத்தம்மி
விடம்பமென்புற்றின்புற்றிருவருமிருந்தார்மன்னோ. (சக)

(சக) தூக்கி - கவிழ்த்து. (சக) இடம்பமும் - மிகுந்த.

அருத்தியினையான்கேள்வற்காயுளுமாஞ்செல்வப்
பெருத்தனநிறைவுஞ்சீருமொழுக்கமும்பீடம்பேறு
தருத்தவநெறியுங்குன்றூத்தருமமும்புகழும்பல்க
விருத்தன்கமலச்செல்வியென்னவீற்றிருத்துமன்னே. (௫௨)

பொன்னவீர்கமலம்பூத்தபொய்கைகுழாலவாயெம்
முன்னவன்விலையாட்டெல்லைகண்டியார்மொழியவல்லா
ரின்னமுமளவின்றென்பவென்குருநாதசாமி
சொன்னவாறுங்கட்கெண்ணெண்காதையுஞ்சொன்னேனம்ம. ( )

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுதென்மலைமே விருத்தமாதவத்தோ னின்னருட்குருப
சன்றையு, மன்றவன்றிருவாய் மலர்ந்தவாசகமு மருள்கனிந்தொ
ழுவுள்ளடக்கித், தென்றமிழால் வாய்த்தனிப்பதியைச் சென்னி
மேற்பன்னிரண்டெம்ப, ரொன்றவைத்திமையா வங்கயற்கண்ணி
யுடனுறை யொருவனைநினைந்தான். (௫௪)

பரவசமடைந்து வழிகவர்ந்துண்ணும் பழிப்புலவேடர்போ
யொளிப்ப, விருள்வெளிகடந்து திருவருள்வழிச்சென் றெண்ணி
லாச் சராசரமனைத்தும், புரைவறநிறைந்து காட்சிகண்காண்பான்
புதைபடத் தனித்தபூரணமா, யுரையுணர்விறந்த வுண்மையானத்
த வுணர்வினையுணர்வறவுணர்ந்தான். (௫௫)

வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் எட - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௧௦.

(௫௩) குருநாதசாமி என்றது - முருக்ககடவுளை.

(௫௪) தென்மலை-பொதியமலை. என்னி என்றது-பிரமரத்திர
த்தை. பன்னிரண்டெம்பர் என்றது - துவாதசாந்தமாகிய கிராமயத்
தானத்தை.

(௫௫) பரவசமடைந்து என்றது - பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகர
ணமாய் கிற்றலை. புலம் - பஞ்சேந்திரியம். இருள்வெளி என்றது -
கேவல சகலங்களை; கேவலம்-ஆன்மா இச்சாளுனக் கிரியைகளின்
றி ஆணவமலத்தோடொன்றிப்பது, சகலம்-மாயாமலத்தால்போ
கபோக்கியங்களைப்பொருத்தி எல்லாயோனிகளிலும் புக்குழல்வது.
காட்சி கண்காண்பான் புதைபட என்றது - ஞாதுரு ஞானநேயங்
கனாகியசங்கற்பணைகளை. (௫௫) உரை என்றது-விந்துவின் காரிய
மாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தை. உணர்வு என்றது-கருவிகளைப்பற்றி
யுணரும் சுட்டிணர்வை.

அருச்சுனைப்படலம்.

அமுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக் கரிகளாயிலிங்கக் கடவுளுக்கவைக்கருங்
கோட்டு, வன்னியும்படுநீர்க் கடவுலும்வந்த வழியிதுமதுரைநாயகனை
ச், சென்னியில்வைத்த முனிவனைப்பூசை செய்துமாதவரொருங்
கெய்தி, பன்னிதமலர் தூஉயாலவாயானைப்பரவியபரிசுதுபகர்வாம்.

போதவானந்தத்தனிக்கடல்பருகும்புயல்புரைமுனிவனைவசிட்ட
மாதவனாதிமுனிவருமுலோபாமுத்திரைதன்னொடும்வரித்துப்
போதொகிசாந்தமான்மதந்தீபம்புகைமுதற்கருவிகைக்கொண்டு
மேதகுசிறப்பாலருச்சுனைசெய்துபின் னுமோர் வினாவுரைசெய்வார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிராடால்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
காட்டங்களிப்பநுமலர் தூஉய்க்கண்டிதைஞ்ச
வேட்டக்களியாக்களெனவோதினார்மெய்த்தவரே. (உ)

என்றவறவோரேதிரேமுகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன் கடலுவா
னன் றுமுனிகாளிதனைநானுள்ளத்தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந்தீரென்றூன்பின் னும்வியந்தோதுவான். (ஃ)

பண்ணான்மறைமுடியுந்தேரூப்பரசிவனை
யெண்ணுலளவிற்றந்தவெக்கலையாற்கண்டுமுளக்
கண்ணுலறியாதார்வீட்டின் பங்காண்பரோ
மண்ணாதியாரு றுநீத்ததனிமாதவரே. (இ)

அஞ்செவியிலாறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப்போயர்ச்சித்து

(க) வதுவை-கலியாணம், (உ) வரித்தல்-அழைத்தல். கருவி
என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (ஃ) கோடி - சிகரம். இது சினை
யாகுபெயராய் முதலாவின்னக்கிறிற்றவின் மேருவென்பது பொருள்.

(ஃ) குன்றம் - விர்தமலை. (இ) மண்ணாதியாரு றும் என்றது-
மூப்பத்தாறுதத்துவங்களை. (ஈ) பஞ்சம்-ஐந்து. கிணையாவழி கிணை
தலாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால் கிணைத்
தல். வஞ்சகிணை - ஆகாமியம்.

நெஞ்சநெகக்கண்டுநீனையாவழிநினைந்து
வஞ்சவினையோர்களைவான்வம்மின்களென்றானே. (௧)

மங்கலவோரைவருதினத்தில்வானிழிந்த
கங்கைபடிந்துலகநாயகனைக்கைதொழுது
புங்கவர்முன்சங்கற்பஞ்செய்தனுச்சைபூண்டொழுதி
யங்கவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமகிழ்ந்தே. (௨)

ஐம்புலனுங்கூடற்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைந்தெழுத்துநாவாடக்கைகூப்பித்
தம்புனிதசைவதவத்தெய்வத்தேர்மேற்கொண்
டம்பர்வழிநடக்கலுற்றார்கணற்றவரே. (௩)

செய்யசடையர் திருநீறுசண்ணித்த
மெய்யர்தவனோற்றினத்தமேனியினருட்புறம்புந்
துய்யரணிகண்டுகையர்தோலுமருங்குடைய
ரையதவத்துக்கணிகலம்போற்போதுவார். (௪)

அறுசீரடியரசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியந்தழைக்குந்தெய்வத்தலங்களும்புலன்களென்றோர்
நண்ணியமனமுந்தீர்த்தநகநகளுந்தவத்தோர்நாற்கும்
வண்ணமுநோக்கினோக்கிமலயமாமுனிவன் காட்டக்
கண்ணிணைகளிப்பனோக்கிக்கைதொழுதிதெருச்செவ்வார். (௫)

சிறுகொளிலங்கைவேந்தைச்செருத்திடவிராமன்பூசித்
தாறணிவீரபக்கண்ணனருள்பெறுதலமீதுமப
ரேறிவீழ்ந்திறந்தோர்முன்னமெண்ணியதெண்ணியாங்கே
மாரியபிறப்பினல்குமலையிதுகாண்மின்காண்மின். (௬)

சுரபிளீன்செவியிலங்கச்சடருருவாவினான்
னிரவினிற்றிருத்தேர்மன்னனடக்குமூசிவ்வுர்மேலை

(௨) மங்கலவோரை - சுபவிலக்கினம். உலகநாயகன்-விச்சுவ
நாதர். உலகம் - விச்சுவம். அனுச்சை - உடன்பாடி. (௩) சண்ணித்
தல் - பூசல். (௪) மலயம் - பொதியமலை. (௫) செருத்தல்-கொல்
லல். விருபக்கண்ணன் - விருபாக்ஷராகிய சிவபெருமான். அருள்
பெறுதலம்-ஏமகூடம். உம்பர்என்றது-மலையினுச்சியை. மாரியபி
றப்பு-மறுமை. மலை - திருப்பருப்பதம். (௬) சுரபி-பசு. இரவு-சிவ
ராத்நிரி. இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேன்மாதம்-கார்த்தி
கைமாதம். லேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்கனம்.

புரவரீர்க்கரைத்தேன்மாதத்துயர்ந்தகார்த்திகையிற்றேருர்ந்
தரவரீர்ச்சடையான்வேள்விநடக்குமூரவ்வூர்காண்மின். (௧௨)

விற்பயிறடக்கைவேடன்மென்றவுன்பாகம்பார்த்தோன்
பொற்புறுகிரியீதண்டம்புழைபடவிடத்தாண்டிடி
யற்புதன் காளிதோற்பவாடியதிதுமாரீழற்
சற்புடையொருத்தினோற்கும்பிலமீதுகாண்மின் காண்மின். (௧௩)

திருமறுமார்பன் காவற்செயல்பெறவரனைப்பூசித்
திருகரமுகிழ்த்துநேர்நின்றேத்திடமிதுவாமோத்தி
னுரைவரம்பகன்றமுக்கணுத்தமன் சந்தைகூட்டி
யருமறையறவோர்க்கோதுவித்திடமதனைக்காண்மின். (௧௪)

அடிமுடிவிலங்கும்புள்ளுமளந்திடாதண்டங்கீண்டு
கெடுகியநெருப்புநின் றநிலையிதுமுன்வாய்க்கங்க
வடிவெடுத்திருவர்கோற்குமலையிதுபலவேறுழி
யிடைபுறமுன்னும்பின்னுமிருக்குமிக்குன்றைக்காண்மின். (௧௫)

அவுணரிற்கள்வனுவந்ததற்காய்ந்துமூன்று
புவனமுக்கவலைதீர்த்தபுண்ணியன்புறமீதாரும்
தவலரும்புரங்கண்மூன்றுந்தழனுதற்றிருக்கண்சாத்திப்
பவமறுமூவரன்பிற்பட்டவன்பதியைக்காண்மின். (௧௬)

சத்தியஞானந்தத்தத்துவமசைவற்றாடு
சித்தியபரமானந்தரிறையருண்மன்றமீது
முத்தியங்குதித்தோரெய்தும்பதியிதுமுதலானான்கும்
பத்தியிற்பூசித்தேத்தும்பதியிதுவாகும்பார்மின். (௧௭)

பிரமன்மான்முதலாந்தேவர்பிரளயத்திறவாவண்ணம்
பரமனாந்தோணியேற்றும்பன்னிருநாமம்பெற்ற

(௧௨) வேடன்-கண்ணப்பர். கிரி-திருக்காளத்திமலை. ஆடியது
என்றது-திருவாலங்காட்டை. ஒருத்திஎன்றது - உமாதேவியை.
பிலம்-காமக்கோட்டிபீடம். (௧௪) திருமறுமார்பன்-திருமாவ். இடம்-
திருமாற்பேறு. ஒத்து-வேதம். ஒதுவித்திடம் - திருவோத்தூர்.

(௧௫) விலங்கும்புள்ளு மென்றது-பன்றியுமன்னமுமாகியவிஷ்
ணுவையும் பிரமனையும். (௧௬) புரம் என்றது - திருக்கோவலூரை.
பவம்-பிறப்பு. மூவராவர் - வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்க
னென்னுந் திருபுரத்தவரை. பதிஎன்றது - திருவதிகையை.

(௧௭) சத்தியஞானந்தம் - உண்மையறிவானந்தம். மன்றம்
திருவம்பலமாகிய சிதம்பரம். பதிஎன்றது - திருவாரூரை. ஏத்தும்
பதி - வேதாரணியம். (௧௮) பன்னிருநாமம்பெற்ற புரம் - பிரமபு
ரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபு
ரம், புறவம், சண்பை, காழி, கொச்சை, கழுமலம்என்னும் பன்னி
ருநாமங்களைபுடைய சீகாழி. மருந்துறைபதி என்றது - வயித்திச
ரெழுந்தருளியுள்ளிருக்கும் வேளூரை.

புரமி துசடாயுச்சம்பாதிசுன்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருணைத்தீர்க்குமருந்துறைபதியீதாகும். (௧௮)

மதிதுதலிமயச்செல்லிமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னித்தானமெம்மனோர்மூன்றுகோடி
மதிபெறுமுனிவர்வந்துவழிபடுமூதூரீதிப்
பதியறக்கடவுள் பூசைபண்ணியதானங்காண்மின். (௧௯)

கோடுநான்குடையவேழந்தாருகன்குறைத்தகோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெற்றபதியிதுமாலேசாத்துந்
தாடகைமானங்காப்பான்ருழ்ந்துபூங்கச்சிட்டீர்க்கும்
பீடுறுகலையனன்பினியிரந்தவெம்பிரானூரீதால். (௨௦)

கரிமுகத்தவணற்காய்ந்துகரிமுகத்தண்ணல்பூசை
புரிசிவநகரமீதுதாருகற்பொருதுசெவ்வே
ளரணையர்ச்சித்ததார்க்கீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பரன்முடிமாலேகுடுஞ்சேய்வளம்பதியீதாகும். (௨௧)

(௧௯) மஞ்ஞை - மயில். துலாப்பொன்னித்தானம் - துலாரலி
யில் தன்னில் மூழ்குவோர்க்கு முத்திரும் காவிரி தீர்த்தத்தையு
டையதிருமாயூரம். மூதூர் என்றது - திருக்கோடிகாவென்னுந்திரு
ப்பதியை, அறக்கடவுள் - இயமன். தானம் என்றது - திருத்த
ருமபுரத்தை.

(௨௦) தாபதன் என்றது - முற்கலமுனிவர்குமாரராகிய சிவப்பி
ரிய முனிவரை. தாரகன் எனவும் பாடம். பதி - திருவெண்காடு.
தாடகை மானங்காப்பான் ருழ்ந்துபூங்கச்சிட்டீர்க்கும் பீடுறுகலய
னன்பி னியிரந்த வெம்பிரான் என்றது - தாடகையென்னு மோ
ரரக்கி சிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசித்துவருங்காலோர்நான் திரு
ப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்தக்கைகளைத் தூக்கியகாலத்து இடையிற்புனை
ந்த கலை நமுவ அதை அவள்கண்டு கவலையுறும்போது சிவபெருமா
ன் தலைவணங்கி பூசனையேற்று அவ்வாறேநின்றறகு, அதைக்
கண்டசோழர்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானை நேர் கிறுத்தி தரி
சிக்க முயன்றும் அதுகைகடாமையால் மனம்வருந்துவதைக் குங்
கிலியக்கலையநாயனாரறிந்து அங்குச்சென்று சிவலிங்கப்பெருமானு
க்கும் தங்கமுத்துக்கும் கயிறுபூட்டித் தமது சிவநேயவலியால் வலி
த்து நேர்கிறுத்திய திருப்பணந்தாளென்னுந் திருப்பதியை.

(௨௧) கரிமுகத்தவணன் - கயமுகாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல் -
விநாயகர். சிவநகரம் - திருச்செங்காட்டிலுள்ளகணபதிச்சரம். சேய்
வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

கறுவிலீழ்க்காலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்திச்
சிறுவனுக்காயுளீந்தசேவகப்பெருமான்மேய
வரைபுனற்பழனமூதூரதுவிதுவானைதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். (1)

பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிடமீதாடலனங்கனையமுதுசெய்த
செங்கணுனிருக்கையீதுமேழகச்சென்னிதன்னை
மங்கலமாமந்தீந்தமருகனாரிருக்கைகாண்மின். (௨௬)

திண்டிற்லவுணன் நன்னைப்பெருவிரற்றிட்டிடுநேமி
யுண்டிடவிருந்தாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன்நல்
கண்டுகிரியாய்க்கடவல்கண்ணுதலிலிங்கம்வன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டினிற்றிடமிதனைக்காண்மின். (௨௭)

சாமகண்டத்தன்நனைத்தானருச்சித்ததென்னர்
கோமகன்பிரமசாயைகுறைத்ததிப்பதியாங்கங்கை
மாமகந்தோறும்வந்துவந்துதற்படிந்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமூழ்கும்புனிதநீர்ப்பதியைக்காண்மின். (௨௮)

குருமொழிதந்தைக்கீந்தெங்குருவுறைமலையீதெங்கோன்
கருமுகிலவண்ணத்தண்ணல்கண்ணிடந்தடியிற்சாத்தப்
பொருவிறலாழியீந்தபுரமிதுநத்தியெந்தை
திருவருவடையகோற்றதலமிதுதெரிந்துகாண்மின். (௨௯)

(௨௨) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம் - வீரம். மூதூர்
என்றது-திருக்கடவுரை. யானை என்றது-தாருகாவனத்து முனி
வர்கள்விடுத்தயானையை. கோயில் என்றது - திருவழுவூரை.

(௨௩) பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம் என்றது-பிரமகபாலத்தை.
இடம் என்றது-திருக்கண்டியூரை. அனங்கன்-மன்மதன். இருக்
கை என்றது-திருக்குறுக்கையை. மேழகம்-ஆடு. மாமன் என்றது-
தக்கனை. மருகனாரிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(௨௪) அவுணன் - சலந்தரன். நேமி - சக்கரம். உறையிது எ
ன்றது - திருவிற்குடியை. இடம் என்றது-திருப்புறம்பலத்தை.

(௨௫) தென்னர்கோமகன் - வரகுணபாண்டியன். பதி என்
றது - திருவிடைமருதூரை. அகம்-பாவம். நீர்ப்பதி என்றது-கும்
பகோணத்தை. (௨௬) குரு என்றது-முருகக்கடவுளை. மலை என்ற
து-திருவேரகமென்னும் சாமிமலையை. அண்ணல்-திருமால். புரம்
என்றது-திருவீழியிழலையை. எந்தை என்றது-சிவபெருமானை. த
லம் என்றது - திருவையாற்றை.

முடங்குகாற்சிலந்தியானைமலைமகன்முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனோற்றதவநகரிதுமுச்சென்னி
மடங்கலேறனையானுமவரைய்துருடைந்தோர்பாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறிதுகாண்மின்காண்மின். (உஎ)

இந்நதிவெண்முத்தாரமெனக்கிடந்திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனாடிதென்பதமிழிறைவையப்பேர்யா
தந்நதிதுறக்கமண்மேல்வழுக்கிவீழ்ந்தாங்குத்தோற்றித்
(உஅ)

கொங்கலர்தடஞ்சிற்றாற்றக்குழியெனப்பழனஞ்சில்லி
தங்குமென்பாத்தியென்னத்தாழைதாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பைங்குலைக்கதலிமஞ்சட்பாத்திபோற்றோற்றக்கண்டார். (உக)

பன்னிறமாடமாலையுப்பரிகைப்பந்திசெய்குண்
தன்னம்பெண்குருகுசெம்போத்தழகுபைங்கின்னாமஞ்ஞா
யின்னைபுள்வேறுவேறுயொழுங்குபட்டிருப்பதொப்ப
மின்னுபூங்கொடியபுட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பக்கண்டார். (உ௦)

மேற்படி - வேறு.

கண்டொட்டெனகர்வளங்கண்டத்தூநடந்துகண்கள்விருந்
துண்டியிளவகல்விசும்பாரொழுதுகிவலமாவருமுனிவர்
விண்மொழவுங்கொடுங்குண்முந்தளிப்புத்தூரும்விரிபொழில்வாய்
வண்டிபாடன்மயிலாடல்பயிலாடானைவளநகரும். (உக)

சரதவேதம்பரவுபுனவாயினகருந்தவசுத்த
ரிரதவாதஞ்செய்துசிவனுருவங்கண்டவெழினகரும்

(உஉ) சரதம்-உண்மை. எழில்நகர் என்றது - திருப்பூவணத்
தை. வரதன்-அடியார் வேண்டும் வரத்தைக்கொடுப்பவன். காணப்
பேர் - காளையார்கோயில். சுழியல் - திருச்சுழியல்.

(உஎ) மலைமகள் - உமாதேவி. கடல்வண்ணன்-திருமால். தவ
நகர் என்றது - திருவானைக்காவை. முச்சென்னி - திரிசிராவென்
னும் அரக்கன். வரை - திரிசிராமலை. பொன்னி - காவிரிநதி.

(உஅ) தமிழிறைவைய என்றது-ஆளுடைய பிள்ளையார் விடுத்
ததேவாரத்தமிழ் வேதச்சுவையையறிந்தவைவையநதியை. துறக்கம்-
விண்ணுலகம். செய்தது - தூரம். (உக) பொங்கர் - சோலை. புதல்-
புதர். ஊறல்குழி-ஊற்றுக்குழி. பழனம் - வயல். சில்லி-சிறுகிளை.

(உ௦) மலை - வரிசை. குருகு - நாரை. விதிர்த்தல்-அசைதல்.

(உக) கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்குன்றம். தளி-கோவில்.

வரதனாகியரணுநையுங்கானப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறியின் றுமணந்தார்சுழியல்வியன கரும். (௩௨)

மறவாளிலங்கையினறமகனைவதைத்தபழியான்மருண்டரியன்
றறவானேமியளித்தவனையர்ச்சித்தகன் றவணிநகரும்
நிறவான்முத்தும்வயியேயிரையும்பொன்னும்விளையோருரைத்
துறைவாய்ப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறத்தொன்னகரும். ( )

துளபக்குன் றைக்கொன்றைமுடிக்குன் றமாக்குந்தொன்னகரும்
அளகைப்பொறித்தகொடியிலையோன் மானேர்நோக்கினுனைமகள்
புளகக்குன் றைமணர்ந்துமுதலிருந்தபொருப்பும்பொர்விசயன்
வளைவிறுக்கவெக்கிடத்தமுடியோன்மேயவளநகரும். (௩௪)

கொண்டல்படியுந்திருவாப்பனூருந்தொழுதுகுளிர்திரைக்கை
வண்டிபடியுங்கமலமுடைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கண்டிபணிந்துதிசையெட்டும்விழுங்கியண்டங்கடந்துலக
முண்டநெடியோனென வுயர்கோபுரமுன்னிறைஞ்சியுன்புகுதா. ( )

மறுகுதோறும்பணிந்தெழுந்துவளைந்துவளைந்துபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாற்பொற்கமலங்குடைந்துசெய்யுங்குறையிலுவி
யுறுதிபெறவைந்தெழுத்தெண்ணீரூற்றறுமத்ததுநாற்றடந்தோட்
சிறுகுக்கண்ணவைங்கரத்துச்சித்தியானையடிவணங்கா. (௩௬)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலின் றவங்கயற்க
ணம்மையடிக்கண்முடியுறத்தாழ்ந்தன்கொடுத்தின் னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகான்மணிக்கனகவிமானத்தமர்ந்ததனிச்சுடரின்
செம்மையடித்தாமரைவேணிச்சிரமேன்மலரப்பணிந்தேத்தா. (௩௭)

(௩௩) மறம் - கொலைத்தொழில். அரி-இராமமூர்த்தி. வாள்-
ஒளி. அணிநகர்என்றது - திருவிராமேச்சுரத்தை. வேய்-மூங்கில்.
தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(௩௪) துளபக்குன் று-திருமால். கொன்றைமுடிக்குன் றம்-
சிவபெருமான். தொன்னகர்-திருக்குற்றாலம். அளகு-கோழி. பொ
றித்தல் - எழுதல். இளையோன்-முருகக்கடவுள். ஆனைமகள்-தெய்
வயானை. முதல் - இடம். பொருப்பு-திருப்பரங்குன்றம். விசயன்-
அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடகத்தை.

(௩௫) நெடியோன்-திருமால்.

(௩௬) மறுகு-வீதி.

மேற்படி - வேறு.

அன்றிருபோது முண்டி துறந்திராவறுக்குந்தீவா
 னென்றெழுமுன்னீராடிரியதிகளியற்றியைந்தும்
 வென்றுளத்தன்புபாயவினோமுழுமுதலேப்பார்மேன்
 மின்றிரண்டென்னநின்றவிமானமீ திருப்பக்கண்டார். (உஅ)

வாசமஞ்சனந்தேன்கன்னற்பைங்கனிமறுவிலானைந்
 தாசறுமமுதமைந்துதென்மலையாரம்வாசம்
 வீசுதண்பணிநீர்வெள்ளமான்மதம்விரைமென்போது
 தூசணிமணிப்பூணல்லசுவையமுதின்னதாங்கா. (உக)

சதவுருத்திரத்தாலாட்டிமட்டித்துச்சாத்திப்பூட்டிப்
 பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருத்திப்பஞ்ச
 விதமுறுவாசம்பாருவெள்ளிலையளித்துப்போக
 முதவுறுதூபதீபாதிக்கப்பலவுவப்பநல்கா. (ச௦)

ஐம்முகச்சைவச்செந்தீயகத்தினுந்துடுவையார
 நெய்ம்முகந்தருத்திப்பூசைநிரப்பிநால்வேதஞ்சொன்ன
 மெய்ம்மனுநூற்றுப்பத்தான்மூவிலேவில்லீலங்
 கைம்மலரேந்திச்சாத்திக்கடவுளையுவப்பச்செய்து. (சக)

வாசமஞ்சனநீரோடுமந்திரமலர்கைக்கொண்டு
 பூசையின்பயனை முக்கட்புண்ணியன்கையினல்கி
 நேசநெஞ்சுறக்கண்கணிறையநீரூறிச்சோர
 வீசினையிறைஞ்சியாருமஞ்சலித்தேத்தல்செய்வார். (சஉ)

(உஅ) என்று-சூரியன். ஐந்தும்என்றது-பஞ்சேந்திரியங்களை.

(உக) மஞ்சனம்-நீர். கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து-
 பஞ்சகௌவியம். அமுதம்ஐந்து-பஞ்சாமிர்தம். தென்மலை-பொதி
 யமலை. ஆரம் - சந்தனம். மான்மதம் - கஸ்தூரி. விரை - வாசனை.
 போது - மலர். தூசு - வஸ்திரம்.

(ச௦) சதஉருத்திரமாவது - வசுர்வேதம் பிரமன்முதல் சதாசி
 வமீராக முறையே யேற்றங்கூறுதலால், அதனுள் நடுக்கண்டமாகி
 யசதவுருத்திர மறுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச்
 சங்காக்கிரமத்திலவைத்து அதித சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக்கூ
 றுதல். மட்டித்து - பூசி. மது என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்
 தை; அல்லது பஞ்சவாயு மந்திரம் என்பதுமொன்று.

(சக) ஐம்முகச் சைவச்செந்தீ என்றது - பஞ்சப்பிரமமந்திரங்
 களாற் செய்யும் சிவாக்கினியை. துடுவை - நெய்த்துடுப்பு. மெய்ம்
 மனு நூற்றுப்பத்து என்றது - சகஸ்திரநாமங்களை. மூவிலேவில்ல
 ம்-மூன்று தளம்வாய்ந்த வில்லம். நீலம்-நீலோற்பலம். கைமலர்-கை
 களாகிய மலர்.

எழுசேடியாசிரிய விருத்தம்.

பழியொபொசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவன்
சரணம், வழிபடுதொண்டர்கொண்ட நிலைகண்டிவெள்ளிமணிமன்
றுளாடிசரணஞ், செழியன்விளிந்திடாதபடிமாரியாட நெளிவித்த
சோதிசரண, மெழுகடல்கூவிமாயியுடன்மாணாட விசைவித்தவா
திசரணம். (சக)

வெங்கரியாவீசோரநரசிங்கவாளிவிடுவேடரே றுசரணம்
புங்கவர் தேவநாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மணைசரணம்
கங்கணநாகம்வீசிநகரெல்லைகண்டகறைகொண்டகண்டசரணம். (1)

மைந்தனிவாழிமேருமகவான கந்தைமடிவித்தநித்தசரணஞ், சுந்தர
நாமவாளிபணிகொண்டகின்னிதொகைவென்றவீரசரணம், வெந்தி

(சக) பழி என்றது-விருத்திராசுரனைக்கொன்ற பிரமஹத்தி
யை. பாசமென்றது-ஆணவம், மாயை, கன்மம், திரோதானம், மா
யேயம் என்னும் பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள் கன்மமலமாவது, நெ
ல்லின்கண் முளை, முளைத்தற்சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல,
உயிரின்கண்ணுள்ள சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்
றுவித்தல். மாயாமலமாவது-முளைப்பதற்கு அதுகூலஞ்செய்துஉட
னிற்குந் தவிடுபோல அச் சுகதுக்கங்கள் அவ்விடத்துத் தோன்று
தற்குத்துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியமாகிய ததுகாரணமுத
லியவற்றையும், உயிரையும் இயைவித்துநின்றல். ஆணவமலமாவது-
அம்முளை அவ்விடத்துத்தோன்றுதற்குநிமித்தகாரணமாகிய உயி
யைப்போலவற்றை முறுகுவித்து, அச்சுகதுக்கங்களை யுயிர் நுகரு
மவண்ணம் நிலைபெறுத்துதல். மாயேயமலமாவது-அச் சுகதுக்கவி
ளைவுகளுக்கெல்லாம் இடனாய்நின்று, ஆன்மாவின் அறிவு, இச்சை,
செயல்களையேகதேசப்படுத்தி நின்றல். திரோதானமலமாவது - அ
ம்மலங்கட்கு அதுகூலமாய் நின்று பக்குவம் வருங்காறும் அவ்வான்
மாவை மறைத்துப் பாகம்வருவித்து நின்றல். தொண்டராவார்-பத
ஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். நிலை என்றது - திருநீர் தரிசித்துண்ணும்
நியமத்தை.

(சச) கரிஎன்றது-சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை புங்க
வர்என்றது-கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களை. கறை-கருநிறம்.

(சரு) மைந்தன் என்றது - உக்கிரகுமார பாண்டியனை. ஆழி-
கடல்; ஆழத்தையுடையதென்னும் பொருளது. மகவான் - இந்திர
ன். கிள்ளி-(விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளி
ன்கூட்டத்தை. மாறன் என்றது - அபிடேகபாண்டியனை. கல்லின்
மாதர் என்றது-பட்டமங்கையென்னுந் திருப்பதியில் முற்பட்டபா
றை வழிவமைந்த இயக்கமாதா றுவரை.

றன்மாறன் முன்கலுருவானை கன்னன்மிசைவித்தசித்தசரண, முந்
தியகல்லின்மாதர்பெறவட்ட சித்திமுயல்வித்தயோகசரணம்.

திருமணிமைந்தன்மைந்தன் முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரண
மருமகனென் றுமாமனுருவாய்வழக்குவல்பேசுமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிக்குவீடுகுடித்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்குமதுராபுரேசசரணம். (ச௬)

விருத்தகுமாரபாலவருண்மேனிகொண்டுவீளையாடிமண்ணல்சரண
குரத்தியைநச்சுபாலியுயிருண்டுசோரிசூடவாகைவேலசரணங் [ங்
கருத்திசைபாணனாள்நினைசைபாடிமாறுகளைவேதகீதசரண
நரித்திரண்மாவைவிளநகரங்கலங்கநரிசெய்தநம்பசரணம். (ச௭)

முற்பகலாறிரண்டிசிறுபன் றியுண்ணமுலைத்தவன்னைசரணம் [ம்
பொற்புறுமாயவாவையடலேறுகொண்டு பொருத்திட்டிட்டசரண
பற்பலஞாலமெங்குமடையப்பிரம்புபடிமட்டமூர்த்திசரணங்
கற்பிடுருத்திமன் றலறிவிக்கமூன் றுகரித்தவன்எல்சரணம். (௮)

அளவைகளாலும்வேத முதனூல்களாலு மயன்மாயனாலுமளவா
க், களவையுன்குநாம குணசின்னசாதி கதிசெய்தியில்லையவையு,
முளவெனயாமறிந்து துதிசெய்யவேகொலுலகஞ் செயன்பினெளி
தாய், விளையருண்மேனிகொண்டிவ் வறுபத்துநாலுவிளையாடல்
செய்தபடியே. (ச௯)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

எனத்துதித்தவசிட்டாதி யிருடிகளைக்குறுமுனியை யெறிதே
னீப, வனத்துறையுஞ்சிவபெருமா னிலிங்கத்தின்மூர்த்தியாய் வந்
துநோக்கிச், சினத்தினைவென்றகந்தெளிந்தீர் றீர்செய்தபூசைதுதி

(ச௯) மைந்தன்மைந்தன் என்றது-உக்கிரகுமார பாண்டியன்
பேரனாகிய அபிடேகபாண்டியனை. (ச௭) சோரி-உதிரம். வாகை-
வெற்றிமாலை. மாறு என்றது - பகைவனாகிய ஏமநாதனை.

(ச௮) ஒருத்தி என்றது-வைசியப்பெண்ணை. மன்றல்-கலியா
ணம். கரி - சாட்சி. (ச௯) அளவை என்றது - காட்சி, அதுமான
முதலியபிரமாணங்களை. வேதமுதனூல்களென்றது-வேதமுதலிய
முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களை. வேதமுதலியநூல்களும் ஓர
ளவையேயாதலின் வேறுபிரித்துக்கூற வெற்றுக்கெனின், ஏனைக்
காட்சியனுமானங்கள்போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்த
வாக்கியமாக்கொண்டுணரநிற்பதின்.

(ச௯) சின்னம் - குறி. கதி - பிறப்பு. செய்தி - தொழில்.

தெய்வத்தான, மனைத்தினுக்குமனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துநமக்காண
ந்தமாயிற்றென்து. (௫௦)

சிறந்தவருள்சுரந்துரு முனியைவருகென்றுகரஞ் சிரமேல்
வைத்துப், புறந்தடவியெமையொப்பாய் நீயேநின்கற்புடைய பொ
லங்கொம்பன்னு, னறந்தழையுமுமையொப்பா ளாதலினுலுமை
யொப்பா ரகிலத்தியாரே, நிறைந்ததவம்புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி
பெற்றோனுநீயெய்ன்றே. (௫௧)

உனக்கரியவரமினியாந் தருவதெவனுனக்கரிதா வொன்றுங்
காணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத் திடைபிச்சைவடிவாய்ச்செ
ன்றிருந்தானாகத், தனக்கரியவரநல்குஞ் சிவலிங்கந்தன்பெயராற்
ரூபித்தான்றன், னினக்கருணைவசிட்டாதி முனிவர்களுந்தம்பெய
ரா லிலிங்கக்கண்டார். (௫௨)

வத்தியருச்சனைசெய்து நினைவிலரிதாயன்பி லெளியவட்ட,
மூர்த்தியையங்கயற்கண்ணி யன்பனைமுப்போதும்போய் முடிதாழ்
ங்கின்பம், பூத்தமனத்தினராகிக் கருவித்தேன்பொதிந்தசிறு புட்
போலந்த, மாத்தலனில்வசிட்டாதி முனிவர்தபோவனஞ்செய்து
வதிந்தாரம்ன்றே. (௫௩)

அருச்சனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எச - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௬௩.

தீருவிளையாடற்புராணம்.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்தம்பலம்.

(௫௨) இச்சைவடிவாய் என்றது - இயல்பாகவே பாகங்களினி
ல்கிய சுதந்திரராதலின்.

(௫௩) கருவித்தேன்-மிக்கதேன்; கருவி—கூட்டம். இது தா
னியாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில்
என்றதில் நான்கனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நிற்பல் உருபும
யுக்கம். உம்மை - முற்றும்மை.

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பைந்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சிந்தாவளமதுரைச் சித்தி விநாயகஞ்
தந்தா வளமதுரை தந்து.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண் ளெங்களித் துவிரிக்குந்தோகையிலாடப்
பூகமனைத் தும்வெண்டர ளம்பொழியும் துரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகயிருக்குஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனக்கொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரே. (க)
இருக்குத்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுநூலிலங்குகின்ற
மருக்குங்குமமார்பமும்புயமும்வரதாபயமுமான்மழுவுந்
திருக்குண்டலமுமதுரேசர்சின்மூரலுமென்கன்மனத்தை
யுருக்கும்வதனும்புயமுமெனக்குவகைவிளைக்குமுயிராமே. (உ)
விளைக்குமுயிரிற் பிறந்தொடுங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளைக்குமுவகரின் பால்வந்தடங்கக்கிடந்தகீர்த்தியெல்லாம்
வளைக்குமிடமோசிற்றகிலமதுரைக்கயற்கன்மடந்தைமுலை
திளைக்குமணியேதெவிட்டாததேனே முக்கட்செழுங்கனியே. (ஈ)

(காப்பு) சிந்தா என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெக்
சம்கெடாத என்னும்பொருளதாய் நித்தியத்தையுணர்த்திரின்றது.
தந்தாவளம்-யானை. அது-பகுதிப்பொருள்விசுதி. (க) அண்டப்பர
ப்பு-அண்டகோடிகள், ஏகம்-விராட்டுருவரும். (உ) வரதம்-விரும்பி
யவற்றைத்தருங்கரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங் கரம். வதனும்புயம்-
முகமாகியதாமரைமலர். (ஈ) அவத்தை - துன்பம்; புஞ்சாவஸ்ஸு
களுள்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குங்கருந்தாயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றுபடிவந்திரிந்துபுலினைந்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாண்மதுரைபுகுவீரேல்
இனியுங்களுக்கும்துரேசரெல்லாப்பதமுந்தருவாரே. (௪)

தருவேவறிஞர்க்கிருநிதியேசனகாதியர்க்குப்பொருளுரைத்த
குருவேகுருமாமணிச்சுடரேகோதிலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவேயருவுருவேய்கிலாண்டமும்வந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பங்காட்டாயுளைகாட்டாயோ. (௫)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டத்தெரியுமேங்குமனக்
கோட்டத்தெனதுசிறற்றிவாற்குறிக்கப்படுமோகூறாய்
சுட்டக்களிவண்டடைகிடக்குமிதழிக்கினம்போல்வேப்பலங்கல்
சூட்டப்பசும்பொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைத்தூயோனே. (௬)

தூயகயற்கண்மடக்கொடிசேர்சொக்கேமூக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே
சேயபவளக்கிரியேயென்சிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாங்கடைசரக்குன்கருவூலத்திலிருந்துவரும்
மாயமறியேனிச்சரக்குமாறுச்சரக்கோகூறயே. (௭)

கூறென்றுளதாஞ்சத்தியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுங்கால்
வேறென்றுளதோமெய்யுனக்குமெய்கண்டவர்க்குவெளியாமால்
வெறென்றுடையபசுபதியேயெழுவாரிதியுமழைத்துவையை
ஆறென்றழைத்தவருட்கடலேயாலவாயிலமர்ந்தானே. (௮)

அமரர்க்கிறவாமும்முலைப்பெண்ணாண்குமிக்கழகாடுதன்
குமித்துறைவாவென்றுரித்தங்குடற்சிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிக்கத்தறுகட்கொடியர்தமைப்பாடிக்
கமருக்கிறைப்பார்க்கினமானகலைவாணருநெஞ்சுலைவாரே. (௯)

(௪) இருபணி-முன்பணிப்பன்பனிகள். பனியும் மழையும் வெயிலும் என்றவற்றுளேமுனுருபு தொக்குநின்றது. (௫) இருநிதி-சங்கநிதி, பதுமநிதிகள். பொருள் - பதிப்பொருள்.

(௬) காட்டம்-விறகு கலந்தநெறி என்றது-சகலான்மாக்களிடத்தும் அந்தரான்மாவாகவிரவிரிற்றலை. கோட்டம்-இடம். வேம்பு-வேப்பபென வலிந்துநின்றது. (௭) காயமுதலாங்கடைசரக்கு என்றது-தனுக்கரண புவனப்போகங்களை. கருவூலம்-பண்டசாலை. மாறு-அழியாத. (௮) மெய்கண்டவர் - சித்தாந்த உண்மையுணர்ந்த பெரியோர்கள்.

(௯) மும்முலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமித்துறைவாளன்றது-சோமசுந்தரபுரண்டியனை. தமர்-சுற்றம், கமர்-வெடிப்பு.

உலைமேன்மெழுகொத்துறுபிணியாலுருகவிதிசற்றுருகாதென்
தலைமேலெழுத்துதீயெழுத்தைத்தண்ணீரொழுத்தாத் தணிப்பாயோ
முலைமேல்விளங்குமுத்தெனவெண்முறுவலரும்புமோட்டிமய
மலைமேன்மருந்துகவந்தமுக்கண்மருந்தேயாலவாயானே. (௧௦)
வேறு.

வாயினும்புலையுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபடிந்தாடி
நாயினுங்கடையென்கிடையோயொடுவ்ஞரவொழிக்காயோ
தீயினுங்கொடியார்புரம்பொருதனிச்சிங்கமேயென் கோலே
தாயினுத்துணையேமதுரசேன தத்துவங்கடந்தோனே. (௧௧)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சமைத்தலியங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாடலிப்பானுமென் னுடலைக்காண்பானும்
எய்த்திடப்பெருசெழுதிரைநீக்கெவ்நெடுத்தென துளைப்பாற
வைத்துமெய்ப்பதத்தந்தருள்வள்ள லுமதுரைவென்விடையானே. (1)

வென்விடைக்கொடி யுயர்த்தசொக்கேயைத்து விடயமென்றெ
டுத்தோதுங், கள்வருக்கென தறிவனற்தோனசென் சுருத்தைநீயறி
யாயோ, உள்வருத்தமும்பிறவுமேகண்டிருந்தொளித்தனை யெனையு
ய்யக், கொள்வதற்கிதுபருவமென்றேயினிக்கூப்பிடக்கடவேனே.

கடவதொன்றிலையுரைசெயமனமுதற்கரணமுஞ்செயலாதி
அடவருந்துயர்ப்பமுநீயெனையருத்த சலநீயெனான்
மடவனம்பெடைக்குருகொடுமணஞ் செயமனஞ்செயிமலர்க்காலிற்
குடவலம்புரிமுழங்கவான் முழுவதிற்குடலம்பதியானே. (௧௨)

கூடலாதிவையணங்கொருபாகனைக்குணங்குறியில்லானே
வீடலாவெளிவீட்டிருந்திமையிலாவியினற்கண்டோர்கள் [ப்
ஒடலாதுபொற்கலத்துண்டு பெண்ணலாரொண்ணலத்துறையாடி
பாடலாடலிற்பயிலினுமிருவயிற்பற்றறுத்திருப்பாரே. (௧௩)

(௧௦) விதி-பிரமன். தீயெழுத்து - போகும். இமயமலை மேல்
மருந்து-உமாதேவி. (௧௧) மறத்துறை-தீநெறி. கிடை-படுக்கை.

(௧௨) தத்துவம்-தேகேந்திரியப்பிராணந்தக்கரணசமூகங்களை.
அவியம்-நாடகாங்கம். எழுதினா-எழுபிறவுக்கடல். தீயினுங்கொடி
யார்-திரிபுராதிகள். இளைப்பாறவைத்து என்றது-சங்காரநிலைய.

(௧௩) அறைபோதல்-ஒட்டைபோதல். (௧௪) மனமுதற் கர
ணம்-அந்தக்கரணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சாஞானக்கிரியை
களை. துயர் இன்பம் என்றது-இருவினைப்போகங்களை. குருகு எ
ன்னும் பறவைப் பொதுப்பெயர் பெட்டையென்னத்தை யுணர்த்தி
நின்றது. வான்முழவு - மங்கலவாத்தியம்.

(௧௫) வெளிவீடு - சிசாகாசம். இமையிலாவியி - அகநாட்டம்.
இருவயிற்பற்று-அகப்பற்றுப்புறப்பற்றுக்கள்.

பற்றுக்கோடுகின்பதமன்றி யிலைநெடும்பாய்மரக் கொடிபோலச், சுற்றுக்கோடியுஞ் சுழன்றுமெய்த்தேனினித் துன்புறுந்தகையென்னோனே, கற்றுக்கோதறத் தெளிந்தவர்க்கமுதமே கயற்கண்மாதிடப்பாகம், பெற்றுக்கோயில்கொண் டமர்ந்தருளாலவாய்ப் பிறையணிசடைபா. (க௬)

சடைக்கிசைந்தவெண் டிங்களுங்க்கைகயுஞ் சங்கவெண்குழைக்காதும், படைக்கணிச்சியுஞ் சூலமுஞ்செங்கையும் பங்கயத்திருத்தாளுங், கடைக்கணிக்கருள் சுரந்தகண்களுமணிக் கண்டமுமதுரேசர், அடைக்கலப்பொருள் காக்குந்நெறியும்பா னயர்ப்போவயரேனே. (க௭)

அயர்க்கிலேணுனைநிலைக்கிலேன் பிறனாரின் னாலவாயகம்விட்டுப், பெயர்க்கிலேன்பதமென்னவும்பெறுவனேற்பெற்றற்கரும்பொருள்யாதோ, துயர்க்கிலேசமற்றுனதுபொன் னாலயஞ்சூழ்துகைதொழுதேமெய், வெயர்க்கிலேனையும் புரந்தருள்வள்ளலே வெள்ளியம்பலத்தானே. (க௮)

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாணனாவிற்றகுவிற் றழல்வாணைப்பள்ளியம்புலித்தோலுடையாணைப்புந்தியாற்றொழுதோர்கள் பள்ளியந்தவாவேறுவர்மணிமுடிபரிப்பர்பார்முழுதான்வர் தெள்ளிருங்கலைநன்மகப்பெறுவர்பின் சிவகதயடைவாரே. (க௯)

அடைந்தவர்க்கருள்வெள்ளிமன்றாடல்செயானந்தக்கடலூடுகுடைந்தவர்க்கமுதேழுமதினெழுபவக்குரைகடற்கரைகாண்பார்மிடைந்தவர்க்கவெண்குடவளைமுழக்கருவிரிகடல்கிடந்தார்ப்பக்கடைந்தவர்க்கமுதேழுமதிற்பவக்கடல்கடப்பரோகடவாரே. (௨௦)

வேறு.

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாடும் வடவரைவளைத்தசெந்தேன்வான்மகன்முடிக்குமேலாந்தடவரைச்சென்னிதாங்குதண்ணருத்தசையின்வேட்டமுடவரைநிகர்ப்பநானுமுகந்துணத்தொடங்கினேனே. (௨௧)

(க௬) பற்றுக்கோடு-ஆதரவு. கோது-குற்றம்.

(க௭) கணிச்சி-மழு. மணிக்கண்டம்-நீலகண்டம். அயர்ப்பு-மறதி. (க௮) பெற்றற்கரும் பொருள்-கிடைத்தற்கரியபொருள். துயர்க்கிலேசம்-ஒருபொருட்பன்மொழி; மிகு துன்பம் என்பதுபொருள். (க௯) வாணன்-வாழ்நன் என்பதன்றிரிபு. பள்ளியந்தவா-சயனத்தண்டுகை. கலை-சாமுத்திரிக நூல்.

(௨௦) ஆனந்தக்கடல்-சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது-சிவானந்தவமுது. பவம்-பிறப்பு. வர்க்கம்-கூட்டம்.

(௨௧) கடவரை-யானை. கதம்பம்-கடப்பமரம். காந்தாரம்-வனம். வடவரை-மேருமலை. வான்மகன்-இந்திரன். நரு-தேன்.

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாய்
தடங்குவதெந்தக்காலமாருனக்கயிங்கமையா
முடங்குபைங்குலையிற்பூந்தேன் முரிதிரைப்பரவைக்கேழு
மடங்குதண்கதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (௨௨)

சிவமொடிசத்தியாகிச்செகமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்தரஞாலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைக்கொடியேற்கின்ற
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (௨௩)

இயம்பிமிருளேநீக்கியெனைவெளிப்படுத்தல்வேண்டும்
கயம்படுதுறையில்வீழ்த்தகண்ணிலிக்குதவுவான்போற்
பயம்படவெண்பொற்சோதிபடருமன்றத்தினூடு
நயம்படுமறைகன்பாடநாடகநவிற்றுவோனே. (௨௪)

நாடகத்தொழில்வராதநட்டுவக்குறையோநாளும்
பாடகப்பதுமம்பூத்தபாத்திரக்குறையோசொல்லாய்
சூடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுந்தரனேகூடல்
ஆடகக்குன்றேயென்னையாட்டுவித்தனைநன்றையே. (௨௫)

நன்றுளேனல்லேனயார்க்குநல்லறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேன்றம்பார்க்குங்கூற்றுவன்விடுவான்ல்லன்
இன்றுளேனானையில்லேன்யமன்வரும்போதுன்வெள்ளி
மன்றுளேயிருந்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (௨௬)

என்சொல்வேனென்சொல்வேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
புன்சொலாற்பாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிரும்பாநின்றேன்
வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிற்சொக்கேவேதம்
உன்சொலாறுன்னைவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (௨௭)

உன்னையேபொருளென்பார்மற்றொருவரைப்பொருளென்பா
ரோ, பொன்னையேபொதியப்பார்ப்பார்புழுதியைப்பொதிவார்கொ

(௨௨) ஐந்தொழில் என்றது-பஞ்சகிருத்தியங்களை. பரவை-க
டல். கதலி-வாழை. (௨௩) நவவடிவாவன-சிவம், சத்தி, நாதம், விந்
து, சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், மால், பிரமன்என்னும்ந
வபேதங்கள். பழவினை-ஆணவமலம்.

(௨௪) இருள் - ஆணவமலம். கயம்-யானை.

(௨௫) பாடகப்பதுமம் என்றது - பாடகமணிந்த தாமரைமலர்
போன்ற பாதங்களை. பாத்திரம் என்றது-நுடைய. சூடகம் - வளை.
ஆடகம்-பொன். (௨௬) அற்றம்-சமயம். கூற்றுவன். உடலுயிரினை
க்கூறுபடுத்துவான்; யமன். (௨௭) ஏழை-பேதம். வன்சொலா
ர்-கொடுஞ்சொலுடையவர். (௨௮) பொதிதல் - அணிதல்.

ல்லோ, அன்னையேதந்தையேதென்னாவாய்ச்சொக்கேதஞ்சம், பின்னையேதுனையலாம்பிறத்திறந்தழலுவோர்க்கே. (௨௮)

பிறத்திறந்துழல்வீர்நீங்கன்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறந்தருந்தினருமுண்டோகற்பசுமுலையைக்கையால்
அறந்துறந்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்கர்தானே
மறந்திருந்தினிக்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரே. (௨௯)

வணங்கினர்க்கிதஞ்செய்யாமல்மறவிவாய்க்கிரையாய்வாமும்
பிணங்களைப்பின்செல்வீர்நும்பேதைமைதவிரவேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண்ணுள்பாகல்
குணங்களைப்பரவியன்றோன்கோயிலவலஞ்செய்வீரே. (௩௦)

வேறு.

செய்வாணஞ்செய்விப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரித்தசொக்கேரீ
யுய்வாரஃதறிவாருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவாரைநோவாரம்திப்பாரவாழ்த்தாரே. (௩௧)

வாழ்வார்க்கியற்கைமதுரசர்கோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டுசெயுதுன்பிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்க்கடையாளம்வீணரொடுங்கூடிவெறுங்
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குக்குற்றேவல்செய்வதுவே. (௩௨)

குற்றேவல்செய்பவரைக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றேன்மெழுதென்சுடர்த்திரியுந்நூண்டுகிலென்
கற்றேனும்ல்லென்கடம்பவனச்சொக்கேநான்
மற்றேதிரியுரைக்கேன்வன்சுற்றுக்கென்சுற்றே. (௩௩)

சுற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆற்றுக்கோகீழ்ப்படுத்தியண்ணுத்தல்செய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்தத்திரிகின்றான்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்கொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௩௪)

(௨௯) அறந்துறந்தவர் - தருமவிரோதிகள். (௩௦) இதம் - நன்மை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

(௩௧) பை - படம். வைதல் - இகழ்தல். (௩௨) வீழ்வார் என்றது - நரகத்திலழுந்துவோரை. (௩௩) கூற்று - யமன். என்கூற்று - என் சொல். (௩௪) கோல்கோடான் - நீதிதவறான். கோல் - நடுநிலை, ஊன்று கோலென்பது - ஊற்றுக்கோலென வலிந்துநின்றது.

உன்னாற்பிறப்பருடையாய்கயற்கணமு
தன்னாளுநீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தென்னாவாயுந்திருமதினுங்கோபுரமும்
பொன்னாவயச்சிறப்பும்பொற்கமலவாலியுமே. (௬௫)

வாலியார்கூடன்மணிகண்டத்தானையின்னே
சேவியாநாட்டுறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆலியார்போம்போதவரைமறித்தானையிட்டுக்
கூலியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டுடே. (௬௬)

வீடுகட்டியமாகுட்டிமெய்யிறுக்ககட்டும்வினைப்
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுவண்டு
கூடுகட்டியாங்கேயென்கோட்டைகட்டினேன்கடப்பங்
காடுகட்டியாளுமூக்கட்கட்டித்திரவியமே. (௬௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மவித்திலேகுருத்து
விட்டுப்படருமிந்தவேலிகட்டாவேளாண்மை
தட்டுப்படாதாய்த்தலையானடப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே. (௬௮)

கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவே
யுழுந்துருளும்போதெனினுமுன்னாவகையுள்ளுறச்
செழுந்துளவநாறுந்திருவடிக்கீழ்நஞ்சும்
அழுந்துவதொன்றல்லாமருளகும்வேண்டேனே. (௬௯)

வேண்டார்புரமெரியவிவ்வனைத்தசேவகனே
துண்டாமணிவிளக்கேசொக்கப்பெருமானே

(௬௫) உன்னா - நினையாதவர். (௬௬) வாலி - நடைக்கிணறு. ஆலியார் - பிராணன். இது, “உயர்திணையீறுபோலஃறிணைவருதலும்அஃறிணையீறுபோலுயர்திணைவருதலு, மருகல்விதியெனவதைத்தனர் புலவரென்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஆர் என்னும் உயர்திணைப்பலர்பால் விசுவாசப்பெற்றது. குடிபோன வீடுஎன்றது - உயிர்நீங்கியஉடலை.

(௬௭) பூட்டு என்றது - பூடுஎன நின்றது. இடைக்குறை உலன்டுகூடுகட்டியாங்கு என்றது - உலண்டாகிய கோற்புழுவானது அச்சமின்றி வசிக்கவேண்ணி வெளியிட்டு சிறிதுமின்றிக் கட்டியகூண்டுக்கு ளகப்பட்டிறத்தலை. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(௬௮) கட்டு - பந்தம். கன்மம்-காமியவினை. குருத்து - முளை. வேலி - வரம்பு. வேளாண்மை என்றது - பிறவியை.

(௬௯) செழுந்துளவநாறுந்திருவடி என்றது - எண்ணிறந்தவிஷ்ணுக்கள் வணங்குந்தோறும் அவர்களணிந்த துளவமாலையின் மணந்தோயப்பெற்ற வடிக்களாதலின். (௭௦) வேண்டார்-பகைவர். புரம்-திரிபுரம். அடிச்சேரி - திருவடியைச்சேர்ந்தவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ

திண்டாவினையென்சிறுமையென்முதிர்ப்பாயே.

(௪௦)

வேறு.

பாயிருக்கத்தரைகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழமிருக்கக்
காயுதிர்க்கும்பழுத்திடாத, காயிருக்கப்பழமுதிர்க்கு மெனவொண்
ணைத கழிமடனுமடுபிணியுங்கலியுநீங்காய், சேயிருக்குங்கொன்றை
யணிசொக்கேமிக்க திலகநுதற்கயற்கணைனுமலகயின்ற, தாயிரு
க்கநீயிருக்கத்துணையிலார்போற்றளர்ந்திருக்கநீயுண்டோ சரண்
புக்கேனே.

(௪௧)

சரணமலர்கண்டிறைஞ்சு மெதிகளையோகர் தவமுனிவர்முத
லோர்க்குச்சகளமாகி, அரணமலிதமிழ்க்கடலாலவாயிலம்மையொ
டுமூலலிங்கத்தமர்ந்தகோவே, கரணமறியாதுயிருமறியாதென்றுக
டவுளருட்கண்காட்டக்காண்கின்றோர்க்கு, மாணமுதல்வன்பிணி
கள்வரவொட்டாதவயித்தியனீயுனதருளேமருந்துதானே.

(௪௨)

தான்விளைக்குங்கருஞ்சேற்றைக்கழுவிநீக்குந் தண்புன்ல்போ
லிருவிளைக்குந்தனுவாய்சின்ற, ஊன்விளைக்குமொழிக்குமெனுமு
றையாலிந்த வுடலிருந்தன்றோவுறுதிபயக்கவேண்டும், நான்விளை
க்குமிதன்றொழிலுக் கெனையுங்காட்டி நடத்துவிக்குமதிகாரிநான்
ன்றேசெந், தேன்விளைக்குங்கடம்பவனநாதாடுதய்வத் திருவாலவா
யமர்ந்ததேவதேவே.

(௪௩)

தேவியரைத்திருக்கழுத்திலமர்ப்பூட்டுந் திருநாண்மங்கலநிலை
யிற்றிரியாவண்ணம், மேவியமைக்கடல்விடத்தை, மிடற்றேவைத்
துவிரிஞ்சன்மாலாதியந்த விண்ணோர்க்கெல்லாம், ஆவியுறச்செய்த
ருளென்னப்பாகுடலாலவாயருமருந்தேயடியனேனைப், பாவிபெ
னத்திருவுளத்திலடைத்தன்றோவென் பழவினையைத்தீர்த்தருட்
கண்பார்க்கிலாயே.

(௪௪)

பாரதியுமறிவினுமிப்பார்மேனின்ற பசுஞானத்தாறுமெட்டி
ப்பார்க்கொணாத, பேரறிவேசிறற்றறிவேற்கிருநோர்க்கும் பேரொளி

(௪௧) மடன் - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே-இடபம். அல்
லது பசுமைநிறம். சரண் - அடைக்கலம்.

(௪௨) எதிகள் - முற்றத்துறத்தவர். சகளம் - உருவத்திருக்
கோலம். அரணம்-காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(௪௩) தனுவாய் - இருப்பிடமாய். ஊன் என்றது - உடலையு
ணர்த்தியின்றது. உறுதி - முத்திராதனம்.

(௪௪) மை-சருமை. மிதறு-கண்டம். விரிஞ்சன்-பிரமன்.

பேயங்கயற்கண்பிரிபாதானே, யாரறிவார்தமிழருமையென்கின்றே
னென்னநிலீனமன்றேருவுன்மதுரைமூதார், நீரறியுநெருப்பறியும
றிவுண்டாக்கி நீயறிவித்தாலறியுநிலமுந்தானே. (சௌ)

கிலத்தாடுகிலத்தினுயிர்ப்பயிர்களுடு கெடுவிறகிறீயூமெடுபா
லின்பத், திலத்தாடுதயிலமெனவுறைவாயிந்தச் சீவன்முத்திபுரமெ
ன்னுந்துவாதசாந்தத், தலத்தாடுன்றிருவருனென்னிடத்தேவைத்
துத்தருவாகிப்புதலாகித்தரியென்றாலும், மலத்தாடுபுழுவடிவாய்ப்
பிறவென்றாலு மறித்துமொழியேன்செனன மனக்கொள்வேனே.

கொள்ளிவட்டங்கதங்குதிரை சகடக்கால்வெண்குறுந்தொடி
யார்தயிர்மத்துகெடுத்தாளுஞ்சல், எள்ளிவிட்டதொழிற்பிறவித்த
ண்டல்போக்கியிறைவாங்குநமன்குடிசாளின் றுநீர்தாந், தெள்ளிவி
ட்டவெள்ளோலிளாத் தெளித்தல்போலுந் திருவாலவாயிறைவன்றிரு
வெண்ணீற்றை, அள்ளியிட்டாற்புள்ளியிட்டகணக்குமாற்றி யமரு
வகிற்கணக்கென முத்தழிக்கலாமே. (சௌ)

அழித்தபடிபடைத்துவிளையாடுவானையாலவாயானையடலரிமா
னேற்றைக், கிழித்தவதளுதித்துவெள்ளிமன்றுளாடுங் கேடிலியை
த்தொழுதிருக்கக்கிடைத்தமேலோர், பழித்தலும்வாழ்த்தலுமெறி
வாட்படையஞ்சாந்தும் பாத்திரப்பாலடிசிலங்கைவார்த்தகூழும்,
மழித்தலுநீட்டலுந்தமர்குழ்வனமைநாமெவறுங்காடுமொருபடித்தா
ய்மதிப்பார்தாமே. (சௌ)

(சௌ) பாரறியுறிவு-பாசஞானம். பாசஞானம்-ஆத்மஞானம்.
இருள் - ஆணவமலம். (சௌ) அடுதல் - காய்ச்சுதல். திலம்-என். சீ
வன்முத்திபுரம் என்றது-யான், எனது என்னும் விகற்பத்தாற் ப
சுகரணமாய்ப்பயிலாது, சிவகரணமாய் 'உடையானுடைமைப்பொ
ருளுமாய்த்தன் செயலற்றுச் சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப்புரிந்துகிற்
குந்தன்மையைத் தன்னில் வசிப்பவர்க்கருளுந் தலமாதலின். துவா
தசாந்தத்தலம் என்றது-பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனிசத்திக்
கதீதமாய் விளங்கும் கிராமயஸ்தானமாதலின்.

(சௌ) கொள்ளிவட்டம்-கொள்ளிக்கட்டையைச் சுழற்றுவதா
லுண்டாகும் வட்டவடிவம். கதங்கு - காற்றாடி. திரை-அலை. சகட
க்கால்-சக்கரம். குருத்தொடியார்-சிறியவளையணிந்த கரத்தையுடை
யமகளிர். இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல்-இகழ்தல். போக்கி-
செலுத்தி. இறை - உயிராகிய (கப்பம்) புள்ளியிடல்-எழுதல். க
ணக்கன் என்றது - பிரமனை; அவனுக்கு லிபிமான் என்பதோர்நாம
மாதலின். (சௌ) அரிமான் என்றது-நரசிக்கத்தை. அதன்-தோல்.
வெள்ளிமன்று-இரசித்சபை. கேடிலி-நித்தியன்.

மதியிலேனிதுவரையுள்வரையாதீட்டும் வன்பாவச்சரக்களைத் துமனவாக்காய்ப், பொதியிலேகொடுத்திரிந்தும்பழுதுபோகாப்பொழுதுபோகாதுசிலபுசித்தேனெங்குங், கதியிலேபழவடியார்தம்மைக்கூட்டிங் கயற்கணுமைகலந்துறையுக்கடவுள்கூடற், பதியிலேபுருந்தளவில்வறிதேதிய பழஞ்சரக்கும்புதுச்சரக்கும்பணியற்றேனே. (1)

பணிவிடைசெய்பவர்க்கருள்கூர்பரணேசெங்கைப் பசங்கிளியுந்தவளநகைப்பவளவாயுந், தணிவிடையும்பணைமுலையுமுடையான்பங்கிற் சங்கரணேதென்கூடற்சயம்புவேகேள், அணிவிடயம்பொறிகலங்கியைம்மேலுந்து மன்றையில்விண்ணப்பமின்றேபடியிட்டேனுன், மணிவிடையின்மணியோசைமறலியூர்தி மணிநாவையடக்கும்வகைவருதிநீயே. (௧௦)

வேறு.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயநின்பாலனுதினமன்பான், தாயுந்திருவருளுகளுந்தருமொருசகனம்பொலிவதுதனைநாடேன், வாயுண்டுரைசெயமனமுண்டிருகிடமயல்கொண்டவரெனமருள்வேனோ, தேயும்பிறைநதிதோயுஞ்சுடைபுனைதென்கூடலில்வருமெங்கோவே. (1) கோவேதமிழ்புனைதேவேவளமலிகூடற்பதிபொலிகுளிரீழற்காவேயுயரியமலையேயருணிறைகடலேயிமைபவரடலேறேநீவேறுயிற்களுமுவேறியல்பெனநின்ருய்விதிமுறைநில்லாவென்னாவேமுதலியகரணங்களுமுனைநன்ருய்வழிபடநல்காயே. (௨) நல்குஞ்சமுமுனைபிடைபிங்கலையெனுநாடித்திரியமதைநாடாமேமல்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெண்கலையீழுதபீலாமே. (3)

(சக) வரையாது-நீக்காது. மனவாக்காயப்பொதி என்றது-மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழஞ்சரக்கு என்றது-பிரார்த்தவினையை. புதுச்சரக்கு என்றது - ஆகாமிய வினையை. பணி-தொழில். (௧௦) தணிவிடை-தணிவுஇடை-துடங்கிய இடை. விடயம்-ஐம்புலன்கள். பொறி-பஞ்சேந்திரியம். ஐ-சிலேட்டிமம். அடியிட்டேன்-திருவடிக்கறிவித்தேன். மறலியூர்தி-யமன் வாகனமாகிய கடா. (௧௧) திருவருள்-அருட்சத்தி. உகளம்-இரண்டு.

(௧௨) கா-சோலை. உயிர்கள்மூவேறு என்றது-பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர், சகலர்என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களை. கரணங்கள்-உறுப்புகள்.

(௧௩) இடை-இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கணலி - மூலாக்கினி. வளி-பிராணவாயு. கணலியில்என்பதில்-மூன்றனுருபுநிற்கவேண்டியவிடத்து ஏழனுருபுநிற்கல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என்றது-சந்திரமண்டலத்திலெழும் சிவானந்தவமுதை. அவம்-வீண்.

பல்குத்திருவருள்விழிகொண்டின திருபதபங்கயமலர்பாராமே
யல்கும்பொழுதவம்விடுவேன ருள்புரியாயேமதுரையிலையாவே. ( )

ஐயப்படுபொருளையப்படுமவரறியத்தகும்வகையறிவித்தே
குய்யப்பிறவியைவிடுவித்தருள்புரிகூடற்பதிவருமுமைபாகா
பையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதி பாவப்பிணிதணிபான்மைத்தே
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையேனையுடையாயுறுவினை துடையாயே.

துடையா லிழைபுரை யிடையா லிண்டபுனை துடிலால் வனி
தையர் நகிலான்மைப், படையான் மடவன நடையா லினியிடர் ப
டவேநிலமிசை கடவேனோ, விடையார் பிறையணி சடையார் மது
ரையில் வினையேன்வழிபட விலையோலை, யுடையா ஈடியரொ டெ
னையான் பவரென துள்ளையுறைபவர் தள்ளாரே. (௫௫)

தள்ளுண்டவரொடுதள்ளுண்டறிவழிதமியற்குறுகதிருவானைத்
தெள்ளுந்தமிழயர்மதுராபுரிவருதிரிசூலப்படையுடையானை
யுள்ளும்புறமுமொரொளியென் னுணர்பவருணந்தவிப்பரமானந்தக்
கள்ளுண்டுருகுவருணரார்மன்வலைகட்டுண்டுழலுவர்கருவூடே. ( )

கருவி தளர்த்தொரு விகிர்ந்தி பிறத்திரு கால்கை குறைத்திரு
கண்பஞ்சிட், டிருவினை யின்பய நெனவுயர் கொம்பிலி சைத்தகு
டம்பை தனித்தொழியக், குருவிபறத்தென வுயிர்செலு மன்றிகல்
கொடியுமன்மறர் கொடுபோமன், வருவிகணக்களை யடிகளைநீப்பி
னன் மறையோய் மதுரையி லிறையோயே. (௫௬)

இறைவர் பரம்பரர் மதுரை யுகத்தவ ரிருகரை வெண்டிறை
பொருவையைத், துறைவர சஞ்சலர் நிமலர்நிரஞ்சனர் சொக்கர்பத

(௫௪) குய்யப்பிறவி - யோனிசம்பவம்.

(௫௫) நகில் - முலை. மைப்படை - மைதிட்டிய கண்தனாகிய
அம்பு. விலையோலை - முறிச்சீட்டு.

(௫௬) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளி
யை. ஊனம்-குற்றம். கரு என்றது-பிறவியை.

(௫௭) கருவி-தத்துவங்கள். விகிர்ந்தி-விகாரம் அல்லது முடிவு.
குடம்பை தனித்தொழியக் குருவி பறத்தென என்றதை-“குடம்
பைதனித் தொழியப் புட்பறத்தாங்கே-உடம்பொ டியிரிடைநீப்பு”
என்பதனாலுணர்க. நமன் தமர்-யமபடாள். கணங்கள் - சிவகணங்
கள். (௫௮) பரம்பரர்-மேலானபரமர். அசஞ்சலர் - சஞ்சலமில்லா
தவர். நிமலர்-மலரகிதர். நிரஞ்சனர்-கணக்கமற்றவர். உறை என்ற
து - அதர்வணவேதங் கூறும் அதிஷ்டான பட்சம், ஆவேசபட்ச
மென்னு மிரண்டனாள் ஆவேசபட்சத்தை. மந்திரம் - காருடமந்தி
ரம். நஞ்சு - விஷம்.

த்துணை துதிசெய்தாற், பிறைதுதல்வஞ்சிய ரனுபவமுண்டு பிழை
ப்பினு மங்குது பிழையன்றே, உறையொடு மந்திர முடையவர் நூந்
சென லொழிவது கண்டன முலகடே. (௫௮)

உலகமடக்கொடி மங்கலநானென வோலைக்குழைபொரு நய
னமெனத், திலகமெனப்பொலி கூடலினுண்டொரு மாமணிசெப்
புமதோ, பலசலைகற்றவர் தாமறியாதொரு பச்சைபழுத்த புரத்
தோடே, இலகொளியிட்டொரு கோடிதிவாகர ரென்னவிளங்கி
யிருப்பதுவே. (௫௯)

இருவரு மன்றவெ னெகினமும் வன்றொழி வேனமு மாகியு
மெய்தாத, திருவடி யும்புரி சடைமுடி யுங்கொடு தென்கூடலில்வ
ரு சிவனேகேள், ஒருவரும் வந்துணை யறிகில ரென்கினு முடல்
பொருவேண்டுகை யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பர்கள் வழிபடுப
ண்பினில் வெளிபட நின்றனை யொளியாயே. (௬௦)

வேறு.

ஒளிமணிச் சுழிகை யணைகொள் பாற்கடலு மூற்றிருத் தினந்
ரு வொழுகு, ளளிமண்ட டபமுங் கற்பகநாடு நாடரும் பொருளெ
ன நாடேன், தெளிதமிழ்க்கூட லாலவா யமர்ந்த தெய்வமே புகலெ
னச்சேர்ந்த, எளியனே னுனதின் னருளையே பொருளென் றெ
ன்னுளே யெழுதிவைத் தனனே. (௬௧)

எழுநதி யடைத்திங் கிருநில மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள்
ளெனத் தெரியக், கழுவினுங் கழுவாத் தகைத்தலா லகத்திற்குள்
ங்கம்விட் டொழியுமோ கருதீர், முழுமதிற் கூடற் சொக்கர்பொற்

(௫௬) உலகமடக்கொடி-பூதேவி. பச்சைபழுத்தபுரம்என்றது-
உமாதேவியாரையிடதுபாகத்திலுடைய வடிவினை. திவாகரர்-சூரி
யர்; பகலைச்செய்பவர் என்பதுபொருள்.

(௬௦) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். எகினம்-அன்னம். ஏனம்-
பன்றி.

(௬௧) பாற்கடல், ளளிமண்டபம், கற்பகநாடு இவைகளை நா
டேன் என்றவற்றிற்கு விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலியோர
து வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(௬௨) எழுநதி - கங்கைமுதலிய எழு புண்ணியநதிகள். மிரு
த்து என்றது-மலையருகு, ஆற்றங்கரை, புண்ணியபூமி, பிரமவிருட்
சத்தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டங்
குலவளவின்மீழே அஸ்திரமந்திரத்தினால் எடுத்தமண்ணினை. மு
ண்டகம்-தாமரை. அமலர்-பரிசுத்தர்.

சுரணமுண்டகங் கண்டகண் வழியே, யழுதழுதுருகு மானந்தவெ
ள்ளத் தாடினோ ரமலராசுவரே. (௬௨)

ஆதம்பொருளே யாரணத்தெளிவே யாலவாய்ச்சூலவேலர
சே, நாகணைக்கணையா யுனதருளன்றோ நாரையைக் கதியிலுய்த்த
துவுஞ், சூசரக்குழவிக் சுன்னையாய்முலைப்பால் சுரந்தளித்ததுமுப
தேசங், காகம்விட்டிரியச் சிறைபுடைத்தலைக்குங் கரிக்குருவிக்கும்
வைத்ததுமே. (௬௩)

வைத்ததென் னிடத்தோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற்கண்
டன்னமாதோ, கைத்தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக் கயல்விழிக்
கரும்பொரு பாற்றுப், பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைத்தவெண் டோ
ட்டென் பாட்டினுக் கிரங்குபூர் தாட்டி, முத்தரை யளந்த விடை
யுயர்கொடித்து மூன்றுகட் டிளம்பிறை முடித்தே. (௬௪)

முடித்தலை யிமையோர் வடித்தமிழ்க்கூடன் முதல்வர்பொன்
னடித்தலத் திறைஞ்சப், படித்தலத்தடைய நெருக்கலுந் திருக்க
ண் பார்த்திட நஞ்சென் றடித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன
கமலத் தொடையலுஞ் சுரும்புணைதரும்பு, பிடித்தலர் துளவுங் கற்
பகம்பூத்த பெருவிரைக் குழங்கன்மாலையுமே. (௬௫)

மாலையம் பொழுது மாலகண் டரவின் வடிவென மயங்குவோ
ன்மயக்காய், வேலையம் புவன மாயவாழ் வளைத்து மெய்யெனவினை
யனேன் மெலிகோ, காலையம் புயம்போன் முகத்தெரீளர் கயற்கட்
கரும்பொடு மதுரைமூதுரில், ஆலயங் குடிகொ ளமுதவா ரிதியே
யாரணங் கடத்தபூ ரணனே. (௬௬)

பூரணமழியாமதியமேபிறையைப்புரையுமீராயிரமருப்பு
வாரணமிசையூர்மாணிக்கமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

(௬௩) ஆரணம் - வேதவுறுப்புக்களிலொன்று. நாகணைக்க
ணை என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை. சூசரம் - பன்றி.

(௬௪) வைப்பு - நிட்சேபம். வேற்று, பாற்று, தோட்டி, தாட்
டு, கொடித்து, கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள்.
கயல்விழிக் கரும்பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை. பை - படம்.
முத்தரையளந்தவிடை-மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திரு
மாலாகியவிடபம். (௬௫) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளைவிகள்; பூ
மி. தொடித்தலைப்பிரம்பு-பூண்கட்டிய பிரம்பு.

(௬௬) மாலகண்டி-பூமாலையைக்கண்டு. (௬௭) பூரணம்-சிறை
வு. சுராயிரமருப்பு வாரணம்-இரண்டாயிரங்கொம்புகளையுடைய ஐ
ராவணம், வரதன்-வரத்தைக்கொடுப்பவன். தீட்டு-எழுத்து.

காசனமுலகுக்குதவுநின்னடிபார்கையெழுத்திட்டதிட்டன்றே
நாசனன்முதலோர்தோரணமசைத்துநகரேலாமுறைநடத்துவதே

நடம்புரிமதுரைநம்பரீசிலர்க்குநல்கியஞானநம்பயனாங், குடம்பு
நாசெருத்தலானினம்பரந்துகொண் டுகிமண்டிதம்புனல்போல், ம
டம்பெசிலர்க்குத்தீவினைப்பயனும் வாளராப்பருகுபானியம்போல்,
கடம்பமா வனத்தா யினையவா வினையேன் கடவுளை நோவதென்
கருத்தே. (௬௮)

கருத்தனேபாச விருத்தனே துரியங் கடந்துநின் னுலகெலாங்
கலந்த, ஒருத்தனேகயற்க னெருத்திபங்கினனே யுயரியவெள்ளி
மன்றாதி, கிருத்தனையெனக்கெந் நேரமுமுதர நெருப்பவித்திருக்
கநேரமுங்கண், பொருத்தநேரமுநோய் வருத்தநேரமுமேற் புகழ்ந்
துனைத் தொழுவதெப்பொழுதே. (௬௯)

பொழுதறிந்தேத்து முழுவலன்புடையோர் புந்தியங்கோயில்
வீற்றிருப்போன், முழுதொருங்குணர்ந்தோ னகண்டிதன்கம்பன்
முத்தமிழ்மதுரைவாழ் முதல்வன், எழுதருங்கடவு ளினைத்தையுங்
காட்டி பெவற்றினுந் தோய்வதொன்றில்லான், பழுதகன்றடுத்த
துணர்த்துவெண்படிகம் பத்திபாயாதவாதெனவே. (௭௦)

வேறு.

எனக்குன்சேவையைநல்கிவென்மனம்
உனக்கிந்திதையுன்வசங்கைகவிடேல்
கனக்குமவஞ்சமுங்கள்ளமுமுள்ளவன்
மனக்குறும்பெறிவாய்மதுரேசனே. (௭௧)

மதுரையாளும்வழுதிக்கிகலனைக்
குதிரையாகக்கொடுவந்தகொற்றவா
அதிருநான்மறையந்தன்னேயுனக்
கெதிரிலாயெனக்கென்னிரங்காததே. (௭௨)

இரங்குநீயினியென்னுடைச்சுற்றமுன்
பரங்கள்கூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரங்கண்மூன் றுளவாக்குணைவாழ்த்தவென்
கரங்கன்கூப்பிடக்கட்புலன்காணவே. (௭௩)

(௬௮) செருத்தல்-மடி. பானியம்-பாற்சோறு. துரியம்-ஓரவ
ஸ்தை, கண்பொருத்தல் - சித்திரைசெய்தல்.

(௭௦) உழுவலன்பு-சிறந்த அன்பு. அகண்டிதன்-எங்கும் நிறை
ந்தவன். அகம்பன்-அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள்-இன்
னதன்மையனென் றெழுதிக் காட்டொணாத வினைவன். (௭௧) தி
றை-இறை. (௭௨) இலன்-நரி, (௭௩) பரம்-வசம்.

காணவந்தகடம்பவனே சர்தான்
 பூணவந்ததுபுந்தியென்ற லெமை
 யாணவந்தொடுத்தஞ்சுமிங்கஞ்சுமே
 நாணவந்தநமன்சினமாறுமே. (௭௪)

ஆறடைத்தவழகியசொக்கரை
 மாறெடுத்தவழுதியடித்தநான்
 ஊறுபட்டவுடம்புமக்கில்லையோ
 வேறினித்தெய்வமென்கின்றவீணரே. (௭௫)

வீணாளந்தவிரதமில்லாமலெண்
 சாணாளந்தசரீரந்தனர்வனோ
 சேணாளந்தவெண்டிங்களைச்செம்மணித்
 தூணாளந்தமதுரையிற்சோதியே. (௭௬)

சோதிவெண்பிறைறகுடியகூடலான்
 ஆதியந்தமிலானொழுத்தஞ்சுடன்
 பூதிக்கண்டிகையைப்பொருட்கொண்டிடாச்
 சாதியன்றியுண்டோபுலைச்சாதியே. (௭௭)

சாதிக்கின்றசமாதிவிட்டப்புறம்
 போதிக்கின்றபொருளையெங்கேயெனப்
 பேதிக்கின்றனைபேதைநெஞ்சேயினிச்
 சோதிக்கின்றதென்சொக்கரிருக்கவே. (௭௮)

சொக்கருண்டுதுணையென்றிராயவர்
 பக்கமன்புபழுத்ததென்றோர்கிலாய்
 மக்களென்றமனையென்றும்வாழ்வென்றும்
 ஒக்கலென்றமுருகுமென்னெஞ்சுமே. (௭௯)

நெஞ்சமாலயநெல்லிருநாழிந்
 தஞ்சமானதமிழ்ச்சொக்கர்தங்கொடை
 கஞ்சமாதுகயற்கட்பிராட்டிக்கு
 மஞ்சமார்புமணவறைவாமமே. (௮௦)

(௭௫) மாறு - பிரம்பு. (௭௬) வீணாளந்தவிரதம் இல்லாமல் என்றது-சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டிச் செய்யும் விரதங்களில்லாமல்; எனவே சிவவிரதங்களில் என்பதை விளக்கின்றது.

(௭௮) சமாதி-சுட்டி நிற்கும்நிலை. அப்புறம்போதிக்கின்றபொருள்-சுட்டற்றுத் தான் துவாய்நிற்கும்நிலை. (௭௯) ஒக்கல்-சுற்றம்.

(௮௦) கஞ்சமாது என்றது-பொற்றாமரைநீர்த்தத்தெழுந்த தடாதகையை. இச்செய்யுளை கயற்கட்பிராட்டிக்கு தமிழ்ச்சொக்கர் நெஞ்சம் ஆலயம், மார்பு மஞ்சம், மணவறை-வாமம். கொடை-இருநாழிநெல். எனக் கூட்டிக்.

வேறு.

வாமாவயர்கரவாகனமதமாவொடுதிண்டோர்
தாமாவைவகொடுவந்திவைதாமென்பவர்தம்போற்
போமாகமுநாமென் றுரைபொய்யேயினிமெய்யே
ஆமாதருண்மதுராபுரியணிமால்விடையானே. (௮௧)

ஆனென்பதுதருமைந்தையுமடம்பெருமானை
வானென்பதுமுதலாகியமதுரேசனை வாழ்த்தி
யானென்பதுமென தென்பதுரிபமுண்டவினாரே
தானென்பதுகுறியான துதவமென்ப துமவமே. (௮௨)

அவமேபொழுதொழியா தினியழியாநிலைவரவும்
பவமேமுதல்வினைநீடியபாசத்தளைவிடவும்
உவமேயமுமுவமான முமொன்றாகியமதுரைச்
சிவமேயருள்செயுநீயொருசெயலற்றிருமனமே. (௮௩)

மனஆசலிலுழல்வேனையுமதுராபுரியீசன்
நனஆடொருபொருளாயிருநயனங்களுநின் றுன்
கனஆடுமெனினே ஆடுகலந்தானெனிலிதன் மே
லினஆதியமுளதோகொடுவினை சூழ்வதுமில்லையே. (௮௪)

இலையென் றுரைமன வஞ்சகரிடமன் பொடுசெல்லுமா
புலையன் தவர்புகலும்பொருள்பொருளென் றறிவேனோ
கலையென் றிலகருகொண்டிருள்கடிகின் றவெணிலவே
மலையென்பதுசிலைகொண்டருண்மதுராபுரியரனே. (௮௫)

அரவம்புலிபணியும்பதமருளுஞ்சடையுடையாய்
குரவங்கமழ்குழல்பங்கமர்கூடற்பெருமானே
பரவஞ்சியர்கமனங்கொலைபழிவஞ்சமொருருவாய்
வரவந்தவென் வினை தீரவரந்தந்தருளினியே. (௮௬)

(௮௧) வாவும் என்பது - வாம்எனநின்றது இடைக்குறை; தா
வும் என்பதுபொருள். மா - குதிரை நரவாகனம்-தண்டிகை. மத
மா - யரனை. இவைதாம் என்பவர் - இவற்றைத் தமதுஎன்று கரு
துவோர். ஆகம் - உடல். (௮௨) ஆனைந்து - பஞ்சகௌலியம்வான்
என்பது முதலாகிய என்றது பஞ்சபூதங்களை. யான் என்பது-அகங்
காரம். எனதென்பது-மமகாரம்: இபம்-யானே. (௮௩) அவம்-வீண்.
அழியாகிலே-முத்தி. தளை-விலக்கு. (௮௪) நனவு-சாக்கிரம். கனவு.
சொப்பணம். ஊதியம்-இலாபம். (௮௫) தவர்-சிவஞானிகள். மலை-
மேருமலை. (௮௬) அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்
களை. குரவம் - குராமலர். குரவங்கமழ்குழல் என்றது-அங்கயற்கண்
ணம்மையை. கமனம்-கலவி. தெறுசுடர்-வருத்தும்புரியன். கடை
யனல் - ஊழித்தீ.

இனிக்குந்தமிழ்மதுரேசனையிருபோதினுநினைவீர்
பணிக்குந்திரைகடற்குமயம்படர்க்குந்தெறுசுடர்க்குந்
தொனிக்கும்புயலிடிக்கும்புவிதொலைக்குங்கடையனற்குந்
தனிக்குந்தனிவழிக்கும்பிணிதனக்குந்தளரீரே. (௮௭)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
னுனைவப்பொதியிருசேவடிதுதியாரருள்பதியார்
களவைப்புரியனத்தியர்கலவித்தொழில்பொருளின்
அளவைக்களவெனவிற்பவரழகைப்புழுவாரே. (௮௮)

புகழுந்தமிழ்மதுரேசர்பொவன்சேவடிபணியத்
திகழுங்கடல்வையந்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வார்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலைகோடினரெனினும்
இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (௮௯)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோணுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகரும்பசுபதிமேவியகோயில்
பூகக்குலைமேகத்திரள்பொரவிண்டபசுந்தேன்
மாகப்பெருந்திபோல்வருமதுரைத்திருநகரே. (௯௦)

வேறு.

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்னுசுட்டநடனேசர்நாதமுடியோர்
பகைகொண்டசித்தசனைவென்றசொக்கர்பவளம்பழுத்தசடையார்
முகைகொண்டவட்டமுலையங்கயற்கண்முத்தானகேள்வொருநூல்
வகைகொண்டிருக்குமதைநம்பர்பெற்றிவறியேனைநாளுநெறியே. ( )

நெறிநின்றடங்கிலிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருநாள்
அறிவென்றறித்தமதுரேசர்தம்மையாமாயவல்லருளரோ
பொறியெங்குமுந்துபுலனுங்கடந்துபுவியுங்கடந்துபுவிமேற்
குறியுங்கடந்துகுணமுங்கடந்துகுறியாதுநின்றகுறியே. (௯௨)

எழைஞ்சுக்கற்பாகத்தாநண்பரிளநீர்சுமந்தகுலைகுழ்
தாழைப்பொதும்பர்மதுரைக்குளாடுசராணுவந்தநினைவார்
பேழைத்தனங்கண்மூடித்திறந்துபெருமைத்தனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கின்மாதைழங்கருங்கண்மடவார்தமாயமில்லே. (௯௩)

(௮௮) தளவம்-மூல்லை. களவு-வஞ்சம். பொருளின் அளவைக்
களவெனவிற்பவரென்றது-வாங்கும்பொருளளவுக்குத்தகுந்தகலம்
காட்டுவோராதலின். (௮௯) நிலைகோடினர்-அசத்தியவாதிகள்.

(௯௦) ஏகத்திருவுருவம்என்றது - விராட்டுருவத்தைதமிழ்பக
ரும்பசுபதிஎன்றது-தமிழ்மொழியைத்தந்தசிவபெருமானை. பூகம்-
கமுகமரம். மாகம்-ஆகாயம். (௯௧) துட்டர்என்றது - திரிபுராதிக
ளை. நாதம்-நாதத்ததுவம். சித்தசன்-மன்மதன்; சித்தத்திற்குநீன்
றுவோனென்பதுபொருள். பெற்றி-தன்மை. (௯௨) ஞானநேயம்
என்றது - காட்சிப்பொருள், காணும்பொருள்களை.

(௯௩) தாழைப்பொதும்பர் - தென்னஞ்சோலை. பேழைதனங்
கள் - பெருமைதங்கிய அழகியமுலைகள். மாதை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாவிமூடன்வறிஞோர்ங்
கியாதலோபிநோயாளனுவெளியேனுமுவதுளதோ
பாயாடைமூடுசமணக்குறும்பர்பகைவாதுவென்நகணிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயயளித்ததிருவாலவாயிலரசே. (௧௬)

திருவாலவாயர் திருநீலகண்டர் திருவாதவூரின் முனிவர்
குருவாகிவந்தசிவஞானபோதர்குடியாகிவாமுமடியார்
உருவானமாயவடிவோடுகூடியுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலூகிவருவார்கள்ல்லர்காணுதுபாவகதியே. (௧௭)

கதியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன் ஞாலமீதுபிறரை
மதியேனைமூடுமிருளைத்தூரக்கில்வசமாய்மறித்துவருமோ
துதியேதுமின்றிரீறிப்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடெதிர்த்தபுகழ்மேவுகூடனகர்வாமுஞானமுதலே. (௧௮)

முதலைக்கொடுங்குகிறுமீனிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துண்டியேன் [நான்
விதலைக்கிடங்கொன் பிணியாலொடுங்கு மெலிவைத்தவிர்ப்பதெது
மதலைப்பசும்பொன்மலர்வேணிநம்பர்மார்பிற்கரும்புலவர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிரின்நகூடற்பதிக்குளமுதே. (௧௯)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கன்சித்தித்துமன்புதிரியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிநா
ரீடித்திரிந்தநிலைபெற்றிரிந்துநினைபோதிலன்நிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துண்மதுரேசர்தாள்கள்பதியக்கிடப்பதரிதே. (௨௦)

அரியாசனத்தினடுவேகவற்கணருன்சேர்துரைப்பெனெருபாற்
பிரியாதிருக்குமதுரேசர்நித்தர்பிறைவேணிமுத்தர்புகழைப்
புரியாதிருக்கினுயர்சீவன்முத்திபுரமேவுதற்கெளியதோ
முரியாதகற்பதருவானிடத்தர்முனிவோர்முதற்பிறருமே. (௨௧)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதுபாகர்சொக்கேசர்முக்கண்முதல்வர்
நறவார்கடம்பவனநாதர்நீதிஞாலம்புரக்குமதனன்
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெய்யமலிகின்நமேகம்வருமே. (௨௨)

மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

(௧௬) சேய-ஆளுடையபிள்ளையார். (௧௭) முனிவர் - வாதவூரடிகள். முடை-நாற்றம். (௧௮) தொய்யிற்குழம்பு-கலவைச்சாந்து.

(௧௯) விதலை-துன்பம். மதலை-கொன்றை. மார்பிற்கரும்புலவர்பூங்குதலைக்கரும்பு-மன்மதனுக்குரிய கருப்புலில் வடிவைச்சந்தனக்குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைச்சொல்லையுடைய உமாதேவியார்.

(௨௦) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கற்பதருவானிடத்தர் என்நது - இந்திரன் முதலிய தேவர்களை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகஞல்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமொந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (க)

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளேநீறணியுங்,
கொற்றவன் நனக்குமந்திரியாய்குஞ்சிறைகுலாவினின்றேத்து,மொ
ற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொழிந்
திடீ, டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைநின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (உ)

செந்துவரவாயாள்சேவனகண்ணாள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தணைவிரலாள்பாண்டிமாதேவிபணிசெயப்பாரிடைநிலவுஞ்
சந்தமார்தரனம்பாம்புநீர்மத்தந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னி
யந்திவான்மதிசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ங)

கணங்களாய்வரிணுந்தமியராய்வரினுமடியவர்தங்களைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுங்குலச்சிறைகுலாவங் கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோ
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கடவிளமாலையின்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ச)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருதுதந்த்செல்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணிந்தினிதேத்த
வெய்யவேற்குலம்பாசமங்குசுமான்விரிகதிர்மழுவுடன்றரித்த
வையனாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (ஞ)

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிசுலச்சிறைபரவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலேவேலன்கரியுரிமூடியகண்ட
னலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ட)

முத்தின்முழுவடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின்முயங்கப்
பத்தியார்க்கின்றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெயுகின்ற

சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமையுடனே சுரர்மரகதமத்தாற்போ
லத்தொருமையோடின்புகின் றவாலவாயாவதுமிதுவே. (எ)

நாவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோ திநல்லராய்நல்லியல்பாகுங்
கோவணம்பூ திசாதனங்கண்டாற்றொழுதெழுதலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன் நின்னோளிநுப துநெரிதரஆன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (அ)

மண்ணெலாநிகழ்மன்ன னாய்மன்னுமணிமுடிச்சோழன் றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாள்பாண்டிமாதேவி பாங்கினுற்பணிசெய்துப
வின்னுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமளப்பரிதாம்வகைகின்ற [ரவ
வண்ணலாருமையோடின்புகின் றவாலவாயாவதுமிதுவே. (க)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன்குண
த்தினைக்குலாவக், கண்டொடோறு மின்புகின்ற குலச்சிறைகரு
தினின்றேத்தச், குண்டராயுள்ளார் சாக்கியர்சங்கங்கள் குறியின்கணை
றியிடைவாரா, வண்டநாயகன்ற னமர்ந்தவீற்றிருந்த வாலவாயா
வதுமிதுவே. (க௦)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவி குலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மந்நலம்பெறுசீராலவாய்சன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுண்ணான சம்பந்தன் செந்தமிழிலைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிடே. (க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - துறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடந் ரூலவாயிலான் பாலதாயினர் ரூலமாள்வரே.	(க)	அந்தமில்புக மெந்தையாலவாய் பந்தியார்கழல் சிறைதெய்தம்மினே.	(ச)
ரூலமேழுமா மாலவாயிலார் சீலமேசொலீர் காலன்வீடவே.	(உ)	ஆடலேற்றினான் கூடலாலவாய் பாடியேமன நாடிவாழ்மினே.	(இ)
ஆலநீழலா ராலவாயிலார் காலகாலனார் பாலதாமினே.	(ஈ)	அண்ணலாலவாய் நண்ணினான் யெண்ணியேதொழத் திண்ணியின்பமே.	(ஈ)

அம்பொனாலவாய்	அருவனாலவாய்	
நம்பனார்கழல்	மருவினாற் றனை	
நம்பிவாழ்பவர்	யிருவரே த்தகின்	
துன்பம்வீடுமே.	(எ) துருவமோங்குமே.	(க)
அரக்கனார்வலி	ஆரநாகமாஞ்	
நெருக்கனாலவா	சீரனாலவாய்த்	
யுரைக்குமுள்ளத்தார்த்	தேரமண்செற்ற	
கிரக்கமுண்மையே.	(அ) வீரனென்பரே.	(க௦)

அடிகளாலவாய்ப் - படிநொள்சம்பந்தன்

முடிவிலின் தமிழ் - * செடிகணிக்குமே.

(க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ண் - கௌ சி க ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனே யஞ்சலென் றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென் றுபாண்டியற்காகவே.

(க)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனே யஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்ப்
பத்திமன்றென் னன்பாண்டியற்காகவே.

(உ)

தக்கன் வேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனே யஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெக்கராமமணற்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென் றுபாண்டியற்காகவே.

(ஈ)

சிட்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த் தியனே யஞ்சலென் றரு
மிட்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென் னன்பாண்டியற்காகவே.

(ஊ)

நண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவா
யண்ணலேயஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே.

(ஐ)

தஞ்சமென் றுன்சரண்புகுந்தேனையு
மஞ்சலென் றருளாலவாயண்ணலே

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன் றென்னன் பாண்டியற்காகவே. (௬)

செங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவா
யங்களுவஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
கங்குலாரமண்கையரிடுங்கனல்
பங்கமிறென்னன் பாண்டியற்காகவே. (௭)

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவா
யார்த்தனையஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யேத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திபன் றென்னன் பாண்டியற்காகவே. (௮)

தாவினான் ருண நியாவகை
மேலினாய்திருவாலவாயாயரு
வேலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினன் றென்னன் பாண்டியற்காகவே. (௯)

என் டிசைக்கெழிலாலவாய்மேலிய
வண்டனையஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன் றென்னன் பாண்டியற்காகவே. (௧௦)

அப்பனாலவாயா தியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பனான சம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர்தீதிவாச்செவ்வரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கௌ. தி. க. ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித் துரிபோர்த்துட
னாட்டமூன் றுடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள் விசெய்வாமண்கையரை
போட்டிவாதுசெய்த்திருவுள்ளமே. (௧)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனையணியாலவாய்பணி
பொய்த்தவன் றவவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தரையழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௨)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிற்சாக்கியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௩)

ஒதியோத்தறியாவமணாதரை
வாதிவென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
யாதிபேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநிலைந்தருள்செய்திடே. (௪)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுஞ்
செய்கையார்திருவாலவாய்செப்பாய்
கையிலுண்டுமலமண்கையரைப்
பையவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௫)

நாறுசேர்வயற்றண்டலேமிண்டிய
தேறலார்திருவாலவாய்செப்பாய்
வீறிலாத்வமோட்டமணவேடரைச்
சீறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௬)

பண்டிடத்தவத்தார்பயில்வாற்றொழுந்
தொண்டருக்கெளியாய்திருவாலவா
யண்டனையமண்கையரைவாதினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. (௭)

அரக்கன்றான்கிரியேற்றவன்றன்முடிச்
செருக்கினைத்தவிர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாமண்பாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௮)

மாறுநான்முகனும்மறியாநெறி
யாலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலேவீணாராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௯)

கழிக்கரைப்படுமின்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
செழிக்கும்பூம்புனல்சூழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனேநல்கிடே. (௧௦)

செந்தெனமுரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனையென்றுவல்லமணசுறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநித்தனைசெய்து
லாதமில்லியமனோடுதேரரை

வாதிவ்வென் றழிக்க திருவுள்ளமே
பாதிமா துடனாயபரமனே
ஞாலநின் புகழேமிகவேண் டிந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே.

(௧)

வைதிகத் தின்வழியொழுதவக்
கைதவமுடைக்காரமண்டேரரை
யெய்திவா துசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின் புகழேமிகவேண் டிந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே.

(௨)

மறைவழக்கமிலாதமாபாலிகள்
பறிதலைக்கையர்பாயுட்பார்களை
முறியவா துசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாகையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின் புகழேமிகவேண் டிந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே.

(௩)

அறுத்தவங்கமாறாயின நீர்மையைக்
கறுத்தவாழமண்கையர்கடம்மொடுஞ்
செறுத்தவா துசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாண்மதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின் புகழேமிகவேண் டிந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே.

(௪)

அந்தணைர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெய்யாவருகர் திறங்களைச்
சிந்தவா துசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிந்தனே
ஞாலநின் புகழேமிகவேண் டிந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே.

(௫)

வேட்டுவேள்வியெயும்பொருளைவிளி
மூட்டுசிந்தைமுருட்டமண்குண்டரை
யோட்டிவா துசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே
ஞாலநின் புகழேமிகவேண் டிந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே.

(௬)

அழலதோம்புமருமறையோர் திறம்
விழலதென்னுமருகர் திறத்திறங்
கழலவா துசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்கு திருவுருச்சைவனே
ஞாலநின் புகழேமிகவேண் டிந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே.

(௭)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுநிலவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றவாளர்க்கர்க்குமருளினாய்
ஞாலகின்புகழேமிகவேண்டித்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௮)

நீலமேனியமணர்திறத்தூதின்
சீலம்வாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாணநான்முகனுங்காண்பரியதோர்
கோலமேனியதாகியசூன்றமே
ஞாலகின்புகழேமிகவேண்டித்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௯)

அன்றுமடப்புரஞ்செற்றவழகநின்
றுன்றுபொற்கழல்பேணவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணுத்தலைவனே
ஞாலகின்புகழேமிகவேண்டித்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௧௦)

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைக்கொண்டு
வாடண்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்-மகால்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானவ்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
நீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(௧)

ஆகமத்தொடும்புதிருங்களைமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைந்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்னுணுமாகசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(௨)

அத்தருபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்நவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாதிவழிந்தெழுந்தகவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறுநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(௩)

சந்துசேனனுமிந்துசேனனுந்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரணிற்கவே. (௪)

கட்டினார்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்சங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவர்கையரைக்கசிவொன்றிலாச்
சேட்டைகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரணிற்கவே. (௫)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுக்குமணமா
கனகநந்தியுக்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியும்துவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெனுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரணிற்கவே. (௬)

பந்தனம்மலையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தனம்பலபெசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
யந்தனம்மருகந்தனம்மதுபுத்தனம்மதுசித்தனச்
சிந்தனர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரணிற்கவே. (௭)

மேலெனக்கெதிரில்லையென்றவரக்கனாமிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொய்ததவங்கொடுகுண்டிகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிடுக்கியேபிறப்பின்செலுஞ்
சேலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரணிற்கவே. (௮)

பூமகற்குமரிக்குமோர்வருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தையினார்கள்போறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமலத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிலாய்சகதிக்குநே
ராமவர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரணிற்கவே. (௯)

தங்களுக்கும்சாக்கியர்க்குநதரிப்பொனாதநற்சேவடி
யெங்கனையகனேத்தொழிந்திடுக்கேமடுதொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூல்வழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிக்கும்பொலா
வங்கதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரணிற்கவே. (௧௦)

எக்கராமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்கும்முடித்தென்னன்முன்னி
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்னானசம்பந்தன்வா [வை
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதூற்று வானவர்மேலதூற்று
சந்திரமாவதூற்று துதிக்கப்படுவதூற்று

தத்திரமாவதூற்று சமயத்திலுள்ளதூற்று
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிரு வாலவாயான் றிருநீறே. (௧)

வேதத்திலுள்ளதூற்று வெந்துயர்தீர்ப்பதூற்று
போதந்தருவதூற்று புண்மைதவிர்ப்பதூற்று
வோதத்தருவதூற்று புண்மையிலுள்ளதூற்று
சிதப்புணல்வயல்குழந்ததிரு வாலவாயான் றிருநீறே. (௨)

முத்திரவதூற்று முனிவரணிவதூற்று
சத்தியமாவதூற்று தக்கோர்புகழ்வதூற்று
பத்திரவதூற்று பரவலினியதூற்று
சித்திரவதூற்று திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௩)

காணலினியதூற்று கவினைத்தருவதூற்று
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைக்காடுப்பதூற்று
மாணந்தகைவதூற்று மதியைத்தருவதூற்று
சேணந்தருவதூற்று திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௪)

பூசலினியதூற்று புண்ணியமாவதூற்று
பேசலினியதூற்று பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாணசெகெடுப்பதூற்று வந்தமதாவதூற்று
தேசம்புகழ்வதூற்று திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௫)

அருத்தமதாவதூற்று வவலமறுப்பதூற்று
வருத்தந்தணிப்பதூற்று வானமளிப்பதூற்று
பொருத்தமதாவதூற்று புண்ணியர்பூசுமவெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைகுழந்த திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௬)

எயிலதுலட்டதூற்று விருமைக்குமுள்ளதூற்று
பயிலப்படுவதூற்று பாக்கியமாவதூற்று
துயிலைத்தடுப்பதூற்று சுத்தமதாவதூற்று
வயிலைப்பொலிதருகுலத் தாலவாயான் றிருநீறே. (௭)

இராவணன்மேலதூற்று வெண்ணத்தருவதூற்று
பராவணமாவதூற்று பாவமறுப்பதூற்று
தராவணமாவதூற்று தத்துவமாவதூற்று
வராவணங்குத்திருமேனி யாலவாயான் றிருநீறே. (௮)

மாலொடயன்றியாத வண்ணமுமுள்ளதூற்று
மேலுதைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதூற்று
வாலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான் றிருநீறே. (௯)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்ட முங்குடக்
குண்டிகைப்பிப்பதூற்று கருதலினியதூற்று
புண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதூற்று
குண்டத்தவர்பணித்தேத்து மாலவாயான் றிருநீறே. (௧௦)

ஆற்றலடல்வீடையேறு மாலவாயான் றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகவிலிலாவும் பூசுரன்ஞான சம்பந்தன்
மேற்றித்தென்னனுட லுற்ற தீப்பிணியாயின தீரச்
சாற்றியபாடல்களபத் தும் வல்லவாநல்லவர்தாமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாகூம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வான வரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்த னுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமே
சூழ்கவையகமுந் துயர்தீர்கவே.

(க)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசேர்
எரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே.

(உ)

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலார்தம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினே தீர்ப்பரால்
எந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ.

(ங)

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ண முமாதிமாண்புங்
கேட்பான் புகிலளவில்லைளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்குவினையுக்குறுகாமையெந்தை
தாட்பால்வணங்கித்தலைநின்றவைகேட்கதக்கார்.

(ச)

எதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்களீங்க லுறுவீர்மனம்பற்றியாழ்மின்
சாதுக்கண்மிக்கீரினையேவந்துசார்மின்களே.

(ஊ)

ஆடும்மெனவுமருங்குற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவுமபுகழல்லதுபாவுநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்துக்கும்மெனக்கேட்டிராகில்
நாடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே.

(சு)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
அடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக்கேட்டுமன்றே.

(ஐ)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவையம்
ஏதம்படாமேயுவகத்தவரேத்தல்செய்யப்

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
ருதன்ஒலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே. (க)

மாலாயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிங்
காலாயமுநீர்க்கடைந்தார்க்கரிதாவெழுந்த
ஆலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே. (க௦)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினுனும்
தெற்றென்றுசெய்வந்தெளியார்க்கரைக்கோலைதண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்விரவுப்பண்புநோக்கிற்
பெற்றென்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே. (க௧)

நல்லார்களோர்புகலினானசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுய்சினையேத்துபாடல்
பல்லார்களும்திப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே. (க௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிநாயகம்-பண்டுகளசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபுண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. (க)

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமுர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. (௨)

குற்றநீகுணங்கணி்கூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீயிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோநிநீ
கற்றநாற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (௩)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீமுழங்கழ
லதிருவீசியாவொயழுகனீபுயங்கனீ

மதுரனீமணாளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன் கபாலமேந்தசம்புவே. (௪)

கோலமாயிண்மதிந்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனையதொண்டிசெய்துபண்டிமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனே நின்னையன்றிந்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லேதேவரே. (௫)

பொன்றயங்கிலங்கொளிர்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாகியாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினுய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலெரினைப்பதேநியமமே. (௬)

ஆதியந்தமாயினுயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினுய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
ஐதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்நருக்கினுர்க்கலா
லோதிவந்தவாய்மையாலுணர்நதுரைக்கலாகுமே. (௭)

கறையிலங்குகண்டனே கருத்திலாக் கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரஞ்நிறைய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குகெஞ்சினுனீனைப்பதேநியமமே. (௮)

தாவணவ்விடையினுய்தலைமயாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினுய்கூடலாலவாயிலாய்
திவணம்மலர்மிசைத்திசைசமுகனுமாலுநின்
றுவணமனக்கிலார்துளக்கமெய்துவார்களை. (௯)

தேற்றயில்வினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின் கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கெநுளார்
கூற்றுதைத்ததாளினுய்கூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகிநின்றதென்னநன்மையே. (௧௦)

போயநீர்வளங்கொளுந் பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பிணை
லாயசொல்லின்மாலேகொண்டாலவாயிலண்ணலேத்
தியதீரவெண்ணுவார்கள்கிந்தையாவந்தேவரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகத்திருக்கையேயானபாடலுக்கத்திருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
பாலநஞ்சமுதுண்டகனத்தனையாலவாயுறையண்டர்கனத்தனே. (1)

பாதிபாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொண்
ஹைன்மாலையே, கோதினீறதுபூசிமொகனே கொண்டநற்கையின்
மானிடமாகனே, நாதனாடொரு மாடுவதானையே நாடியன் றுரிசெ
ய்ததுமானையே, வேதநூல்பயில் கின்றதுவாயிலே விகிர்நனூர்தி
ருவாவைவாயிலே. (௨)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனே காதலானினாவார் தமகத்தனே
பாடுபெயொடுபூதமசிக்கவேல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
நீமொநடமாடவிருப்பனே நின்னடித்தொழநாளுமிருப்பனே
யாடனீன்சடைமேவியவப்பனே யாலவாயினின்மேவியவப்பனே. (1)

பண்டயன் றலை யொன் றுமறுத்தியே பாதமோதினர்பாவமுறு
த்தியே, துண்டவெண்பிறை சென்னியிருத்தியே தாயவென்னெரு
தேறியிருத்தியே, கண்டிகாமனை வேவவிழித்தியே காதலில்லவர்
தம்மை * விழித்தியே, யண்டநாயகனேமிருகண்டனே யாலவாயி
னின் மேவியகண்டனே. (௪)

சென்றுதாதை யுருத்தனன்பாலையே சேரியன்புசெருத்தனன்
பாலையே, வென்றிசேர்மழுக் கொண்டிமுன்காலையே வீடவெட்டிட
க்கண்டிமுன்காலையே, நின்றமாணியை யோடினகங்கையா னிலவ
மல்கியுதித்தன கங்கையா, லன்றுகின்னுரு வாகத்தடவியே யால
வாயராணகத்தடவியே. (௫)

நக்கமெருவர் நாடுமோருருமே நாதன்மேனியின் மாசுணமுரு
மே, தக்கபூமனைச் சுற்றக்கருளொடே தாரமய்த்ததுபாணக் கரு
ளொடே, மிக்கதென்னவன் தேவிக்கணியையே மெல்லநல்கிய
தொண்டர்க்கணியையே, யக்கினொழு துண்கலனோடுமே யாலவாய
ராணுமையோடுமே. (௬)

வெய்யவன்பல் லுருத்ததுகுட்டியே வெங்கண்மாசுணல் கை
யதுகுட்டியே, யையனையன் லாடியமெய்யனே யன்பினானினவா
ர்க்கருண்மெய்யனே, வையமும்யவன் றுண்டதுகாளமே வள்ளல்
கையது மேவுகங்காளமே, யையமேற்ப துரைப்பதுவீணையே யால
வாயரன் கையதுவீணையே. (௭)

தோள்கன்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவர் செருக்
கையயக்கியே, வாளாக்க னிலத்துக்களித்துமே வந்தமால்வரை க
ண்டுகளித்துமே, நீன்பொருப்பை பெடுத்தவுன்மத்தனே நின்வீர

* விழித்தியே என்றும் பாடல்.

ற்றலையான்மதமத்தனே, யானுமாதி முறித்ததுமெய்கொலோவா
லவாயர னுய்த்ததுமெய்கொலோ. (அ)

பங்கயத்துள நான்முகன்மாலோடே பாதரீண்முடி நேடிடமா
லோடே, துங்கநற்றழ லின்னுருவாயுமே தூயபாடல் பயின்றது
வாயுமே, செங்கயற்கணி னுரிடுபிச்சையே சென்றுகொண்டிறை
செய்வதுபிச்சையே, யங்கியைத்திகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவா
யர னுரதிடக்கையே. (ஆ)

தேரரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வ
துகானையே, கோரமட்டது புண்டரிகத்தையே கொண்டரீள்கழல்
புண்டரிகத்தையே, நேரிலூர்களழித்ததுநாகமேரீள்சடைத்திகழ்கி
ன்றதுநாகமே, யாரமாகவுகந்ததுமென்பதே யாலவாயரனூரிடமெ
ன்பதே. (க)

சனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண் முத்தமி
ழ்விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசம்பந்தனே யாலவாயினின் மே
யசம்பந்தனே, யானவானவர் வாயினுனத்தனே யன்பரானவர் வா
யினுனத்தனே, நானுரைத்தன செந்தமிழ்பத்துமே வல்லவர்க்கி
வை நற்றமிழ்பத்துமே. (க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருநேரிசை.

வேதிபாவேதகீதானின்னவரண்ணவென்றென்
றேதியேமலர்கவேயொருங்குநின் கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியுஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௧)

நம்பனேநான் முகத்தாய்நாதனே ஞானமூர்த்தி
பென்பொனையீசாவென்றென்றேத்திரானேசற்றென் றும்
பின்பினே திரிந்துநாபேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ண
மன்பனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௨)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலருக்கெல்லாம்
பெருமருந்தாகிரின் ருப்பேரமுதின்குவையாய்த்
கருமருந்தாகியுள்ளாயானும்வல்வினை கடர்க்கு
மருமருந்தாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௩)

செய்யநின் கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமான்மறிமழுவொன்றேந் துஞ்
சைவனே சாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயே
னைவனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௪)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுழர்பலிகொண்டென் று
முண்டதுமில்லைசொல்லி னுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டினேநினையமாட்டாப்பளகனே னுளமதார
வண்டனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௫)

எஞ்சலிப்புக்கலிதென்றென்றேத்திரானேசற்றென் றும்
வஞ்சகமொன் றுமின் றிமலரடிகா னும்வண்ண
நஞ்சினேமிடற்றில்வைத்தநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௬)

வழுவினா துன்னைவாழ்த்திவழிபடுந்தொண்டனே னுன்
செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தெண்டிரைநஞ்சுமுண்ட
குழகனே கோலவில்லீ கூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௭)

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநாடொ றுமேத்திவாழ்த்திச்
செறிவனசித்தம்வைத் துத்திருவடிசேருமவண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமா று
மறிவனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௮)

நலந்திகழ்வாயி னூலாற்சருகிலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினாயென் று திண்ணங்
கலந்துடன்வந்துநின்ற ள்கருதிநான்காண்பதாக
வலந்தன னாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௯)

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற் புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்ற ள்களென் றும்பித்தற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென் றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்த னுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முனைத்தானை பெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி, முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண்டிங்கள், வளைத்தானை வல்லகர்ப்புரங் கண்மூன்றும், வரைசிலையா வாசகிமா நாணக்கோத்துத், துளைத் தானைச் சுரசரத்தாற் றுவளநீரூத், தாமுத்த வெண்முறுவ லுமையோடாடித், துளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேறானே. (௧)

விண்ணுலகின் மேலார்கண் மேலான் தன்னை, மேலாபுரமு ன்றும் பொடிசெய்தானைப், பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழன த்தானைப், பசும்பொன்னி னிறத்தானைப் பானீற்றானை, யுண்ணி லவு சடைக்கற்றைக் கங்கையானைச், கரந்துமையோ டெனுகிவிருந் தான் தன்னைத், தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேறானே. (௨)

நீர்த்திரானை நீள்சடைமே னிறைவித்தானை, நிலமருவி நீரோ டக் கண்டான் தன்னைப், பாற்றிரானைப் பயின்றூட வல்லான் தன்னைப், பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தான் தன்னைக், காற்றிர னாய் மேகத்தினுள்ளேகின் று, கடுக்குரலா யிடிப்பானைக் கண்ணு ற்நெற்றித், தீத்திரானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேறானே. (௩)

வானமிதுவெல்லா முடையான் தன்னை, விரியரவக் கச்சானை வன்பெய்கூழக், கானமதினடமாட வல்லான் தன்னைக், கடைக்கண் னான் மங்கையுமை நோக்காவென்மே, லானமதுவெல்லா மொழித் தான் தன்னை, யுணர்வாகி யடியேன னுள்ளேகின் ற, தேனமுதைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேறானே.

ஊரானை யுலகேழாய் நின்றான் தன்னை, பொற்றைவெண் பி னையானை யுமையோடென் றும், பேரானைப் பிறர்க்கென் று ம்ரி யான் தன்னைப், பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோடென் று, மாரா னையமரர்களுக் கமுதித்தானை, யருமறையா னுண்முகனுமாலும் போற்றுஞ், சீரானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந் திக்கப்பெற்றேறானே. (௪)

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேனியுடையானை, மூவுலகுத்தானே பெங்கும் பாலனைப்பாவ மறுப்பான் தன்னைப், படியெழுதலாகாதம

ஊகையோடு, மேவனை விண்ணோர்நடுங்கக்கண்டு, விரிகடவினஞ்சுண்டமுதமீந்த, தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௬)

துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் நன்னைத், துன்பத்துடைத்தாளவல்லான் நன்னை, யிறந்தார்களைப்பேயணிந்தான் நன்னை, யெல்லினடமாடவல்லான் நன்னை, மறந்தார்மதினமூன் றுமாய்த்தான் நன்னை, மற்றொருபற்றில்லாவடியேற்கென்றுஞ், சிறந்தானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்ற, கருத்தானைக்கருத்தறிந்தமுடிப்பான் நன்னைத், தூயானைத் தூவெள்ளையேற்றான் நன்னைச், சுடர்த்திங்கட் சடையானைத் தொடர்த்தறின்ற, தாயானைத்தவமாய தன்மையானைத், தலையாயதேவாதி தேவர்க்கென்றுஞ், சேயானைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௮)

பகைச்சுடராய்ப்பாவமுற்பான் நன்னைப், பழியிலியாய்நஞ்சமுண்டமீர்தீந்தானை, வகைச்சுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை, வளைவிலியா யெல்லார்க்குமருள்செய்வானை, யிகைச்சுடரை விண்ணவர்கண்மேலப்பாலை, மேலாயதேவாதிதேவர்க்கென்றுஞ், திகைச்சுடரைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௧௦)

மலையானைமாமேருமன்னினானை, வளர்புன் சடையானைவானோர்தங்க, டலையானையென்றலையினுச்சியென்றுந், தாபித்திருந்தானைத்தானையெங்குந், தூலையாகவொருவரையு மில்லாதானைத், தோன்றாதார்மதினமூன்றுந் துவளவெய்த, சிலையானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௧௦)

தூர்த்தனைத்தோண்முடிபத்திறுத்தான் நன்னைத், தொன்னரம்பினின்னிசைகேட்டருள்செய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டு பரிந்தான் நன்னைப், பரிந்தவற்குப்பாகுபதமீந்தான் நன்னை, யாத் தனையடியேனுக்கன்பன் நன்னை, யனவிலாப்பல்லாழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன-தனதனத்தனதான.

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை
யொருத்தர் வாய்ச்சுரு ளொருநீர்கை யுதவுவர்
பணத்தைநோக்குவர் பிணமதுதழுவுவ—ரனவளப் பதனாலே
படுக்கை வீட்டினு ளழுதழு தனைவர்பின்
னணைப்பர் கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்
பறிப்பர் மாத்தையி ளொருவிசைவருகென-வவரவர்க்குறவாயே
யழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை
முடிக்கி யோட்டுவ ரிழிகுடி யரிவைய
ரலட்டி னாற்புணர் மயலெனு நரகமு—மிடையிடைப்புகநாளு
மவத்த மாய்ச்சில படுகுழி தனில்வீழும்
விபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனெனை [யே
யமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்து-கதிதனைத்தருவா
தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு [ளே
தகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக்ரமவே
சமத்தி னாற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டி ராக்கத னுடலது துணிசெய்து
திருத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக் கனகோவே
செழித்த வேற்றனை யசுரர்க னுடலது
பினக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கன்பதி
செலுத்தி வீட்டிய சுரர்பதி மகடனை—மணமதுற் ரிடுவோனே
திறத்தி னாற்பல சமணரை யெநிரெநிர்
கழுக்க னேற்றிய புதுமையை யினிதொடு
திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையிலுறைதரு-மறுமுகப்பெருமானே.

தான தன தத்த தான தன தத்த தான தன தத்த—தன தான.

ஆனைமுகவற்கு நேரினாயசுத்த

வாறுமுகமுற்ற

வழிகோனே

ஆதியரனுக்கும் வேதமுதலுக்கு

மாரணமுரைத்த

வடிவேலா

தானவர்குலத்தை வேல்கொடிதுணித்த

சாரசுதுர்மிக்க

திரடோனா

தாளிணைவழுத்த மேவினர்மனத்தில்

தாழ்வுகெடரித்த

மருள்வோனே

வானெழுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும்

யாவரொருவற்கு

மறியாத

மாமதுரையுற்று வாழுமொருசொக்கர்

வாமமயில்பெற்ற

குமரேசா

தேனெழுபுனத்தில் மான்விழிகுறத்தி

சேரமகிழ்வுற்ற

திறன்மாப்பா

தேவர்களுக்கருத்தில் மேவியபயத்தை

திரவிடுவித்த

பெருமானே.

தன்னதன தான தத்த தன்னதன தான தத்த

தன்னதன தான தத்த—தன தான.

நடையுடையி லேயரிக்கி

நெடியதெரு வீதிபுக்கு

நடனமிடு மாதரைப்போல்

வருவாரை

நணுகிமய லேவிளைத்து

முலையைவிலை கூறிவிற்று

நயனமுட னேபசப்பி

யுறவாடி

வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு

மலரணையின் மீதிருத்தி

மதன * னுடை காவியத்தை

யடைவாக

மருவியுள மேயுருக்கி

ரிதியுளதே லாம்பறிக்கும்

வனிதையர்க னாசைபற்றி

யுழல்வேனே

* உடையஎன்னும் குறிப்புபேயரெச்சத்தின் அகராகுறு தொக்கி நின்றது கடைக்குறை.

இடையர்மனை தோறுகித்த

முறிதயிர்செய் பால்குடிக்க

விருகையுற வேபிடித்து

வுரலோடே

விதகிடவே தோள்கள்கட்டி

யடிபடுகோ பாலகிஷ்ண

னெழின்மருக னேகுறத்தி

மணவாளா

அடலெழுதி யேமிகுத்து

வருபுனலி லேறவிட்ட

வரியதமிழ் வாதுவெற்றி

கொளும்வேலா

வமணர்குலம் வேரறுத்து

மதுரைநகர் வாழவைத்த

வறுமுகவ வீரமுற்ற

பெருமானே.

தாதந்த தாதத்தந்—தனதான.

கீலங்கொண் மேகத்தின்

நீவந்த வாழ்வைக்கண்

மயின்மீதே

டதனாலே

† மாலொன்று பேதைக்கும்

மார்தங்கு தாரைத்தந்

மணநாறு

தருள்வாயே

வேல்கொண்டு † வேலைக் ழுன்

வீரங்கொள் குரர்க்குங்

தெழுவோனே

கொல்காரா

காலங்க வேதத்தின்

கானென்று மார்தட்டும்

பொருளோனே

பெருமானே.

† மார்பு என்பது மார் எனநின்றது கடைக்குறை. † வேலை-
கடல். ழுன்று - கிரவுஞ்சமலை.

புத்தகப் பிரகடனம்.

யாழ்ப்பாணத்துமேலைப்புலோலி மகாவித்வான் ஸ்ரீமத் நாகேந்திரவேற் பின்னை அவர்களால் இயற்றப்பட்டதும், பரிசோதிக்கப்பட்டதும் ஆன புத்தகங்கள் எம்மிடம் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்க.

	ரூ.	அ.	பை.
நடைத மூலமும் விருத்தியுரையும்.	2	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	4	0	0
பழநித் தலபுராணவுரை.	0	12	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	0	8	0
தாயுமான கவாடிகள் பாடல்.	0	12	0
அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	1	12	0
திருவாசகம்.	0	12	0
சுப்பிரமணியர் பராக்ஷிரமம்.	1	4	0
சைவபூஷண சந்திரிகை.	0	8	0
ஏகாதசி புராணம் குறிப்புரையுடன்.	0	4	0
சிவசேஷத் திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம்.	0	6	0
கதிர் காமக் கலம்பகம்.	0	1	6
சூடாமணிகண்டு பத்துத்தொகுதி.	1	0	0
சூடாமணி நிகண்டு பதினேராவது பன்னிரண்டாவது தொகுதிகள்.	0	8	0
சூடாமணிகண்டு 12-தொகுதியும்.	1	4	0
திருவிளையாடற்பாட்டு கலிக்கோபயிண்டு.	2	0	0
வில்லிபுத்தூராய்வார்க்கவி.	3	0	0
கல்லாப்பின்னை இயற்றிய பாரதச் செய்யுள்.	9	0	0
பாரததீர்த்தனை.	2	8	0
கம்பராமாயணப்பாட்டு 2-வால்யம்.	6	0	0
கிளேஸ் இராமாயணவசனம் ஐதீகப் படத்துடன்.	5	0	0
பெரியபுராண வசனம் 72-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0
திருவிளையாடல்வசனம் 64-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0

